AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Gülnaz ACAR

KİBYRA'DA YEREL SERAMİK FAALİYETLERİNİN SEÇİLMİŞ FORM GRUPLARI ÜZERİNDEN ARKEOLOJİK ve ARKEOMETRİK YÖNTEMLERLE İNCELENMESİ

(MÖ.3. – MS. 3. yüzyıllar)

Arkeoloji Ana Bilim Dalı
Doktora Tezi

Antalya, 2021

AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Gülnaz ACAR

KİBYRA'DA YEREL SERAMİK FAALİYETLERİNİN SEÇİLMİŞ FORM GRUPLARI ÜZERİNDEN ARKEOLOJİK ve ARKEOMETRİK YÖNTEMLERLE İNCELENMESİ

(MÖ.3. – MS. 3. yüzyıllar)

Danışman
Prof. Dr. Gül IŞIN

Arkeoloji Ana Bilim Dalı
Doktora Tezi

Antalya, 2021

T.C.

Akdeniz Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne,

Gülnaz Acar'ın bu çalışması, jürimiz tarafından Arkeoloji Anabilim Dalı Doktora Programı tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan	: Prof. Dr. Mustafa Bulba	(İmza)
Üye (Danışmanı)	: Prof. Dr. Gül Işın	(İmza)
Üye	: Prof. Dr. Taner Korkut	(İmza)
Üye	: Doç Dr. Şükrü Özüdoğru	(İmza)
Üye	: Doç Dr. Eray Dökü	(İmza)

Tez Başlığı:
Kibyra'da Yerel Seramik Faaliyetlerinin Seçilmiş Form Grupları Üzerinden Arkeolojik ve Arkeometrik Yöntemlerle İncelenmesi (MÖ. 3. – MS. 3. yüzyıllar)

Onay: Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Tez Savunma Tarihi : 13/07/2021
Mezuniyet Tarihi : 19/08/2021

Prof. Dr. Suat KOLUKIRIK
Müdür

AKADEMİK BEYAN

Doktora Tezi olarak sunduğum " Kibyra'da Yerel Seramik Faaliyetlerinin Seçilmiş Form Grupları Üzerinden Arkeolojik ve Arkeometrik Yöntemlerle İncelenmesi. MÖ. 3. – MS. 3. yüzyıllar " adlı bu çalışmanın, akademik kural ve etik değerlere uygun bir biçimde tarafımca yazıldığını, yararlandığım bütün eserlerin kaynakçada gösterildiğini ve çalışma içerisinde bu eserlere atıf yapıldığını belirtir; bunu şerefimle doğrularım.

Gülnaz ACAR

T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

11 /08/ 2021

TEZ ÇALIŞMASI ORİJİNALLİK RAPORU BEYAN BELGESİ

Öğrenci Bilgileri	
Adı-Soyadı	Gülnaz Acar
Öğrenci Numarası	20128603102
Anabilim Dalı	Arkeoloji
Programı	Doktora
Danışman Öğretim Üyesi Bilgileri	
Unvanı, Adı-Soyadı	Prof. Dr. Gül Işın
Doktora Tez Başlığı	Kibyra'da Yerel Seramik Faaliyetlerinin Seçilmiş Form Grupları Üzerinden Arkeolojik ve Arkeometrik Yöntemlerle İncelenmesi (MÖ.3. – MS. 3. yüzyıllar)
Turnitin Bilgileri	
Ödev Numarası	1630244257
Rapor Tarihi	11.08.2021
Benzerlik Oranı	Alıntılar hariç: % 1 Alıntılar dahil: % 1

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE,

Yukarıda bilgileri bulunan öğrenciye ait tez çalışmasının a) Kapak sayfası, b) Giriş, c) Ana Bölümler ve d) Sonuç kısımlarından oluşan toplam 213 sayfalık kısmına ilişkin olarak Turnitin adlı intihal tespit programından Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Çalışması Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılması Uygulama Esaslarında belirlenen filtrelemeler uygulanarak yukarıdaki detayları verilen ve ekte sunulan rapor alınmıştır.
Danışman tarafından uygun olan seçenek işaretlenmelidir:
(x) Benzerlik oranları belirlenen limitleri aşmıyor ise:
Yukarıda yer alan beyanın ve ekte sunulan Tez Çalışması Orijinallik Raporunun doğruluğunu onaylarım.
( ) Benzerlik oranları belirlenen limitleri aşıyor, ancak tez/dönem projesi danışmanı intihal yapılmadığı kanısında ise:
Yukarıda yer alan beyanın ve ekte sunulan Tez Çalışması Orijinallik Raporunun doğruluğunu onaylar ve Uygulama Esaslarında öngörülen yüzdelik sınırlarının aşılmasına karşın, aşağıda belirtilen gerekçe ile intihal yapılmadığı kanısında olduğumu beyan ederim.

Gerekçe:

Benzerlik taraması yukarıda verilen ölçütlere uygun olarak tarafımca yapılmıştır. İlgili tezin orijinallik raporunun uygun olduğunu beyan ederim.

Prof. Dr. Gül Işın

İÇİNDEKİLER

GRAFİKLER LİSTESİ ..... **v**
ŞEKİLLER LİSTESİ ..... **vii**
RESİMLER LİSTESİ ..... **ix**
TABLOLAR LİSTESİ ..... **x**
KISALTMALAR LİSTESİ ..... **xi**
ÖZET ..... **xii**
SUMMARY ..... **xiv**
ÖNSÖZ ..... **xvi**

BİRİNCİ BÖLÜM

1.1. Çalışmanın Amacı 1
1.2. Kibyra Seramik Araştırmaları 2
1.3. Kibyra Seramiklerinin Seçme-Ayrıştırma ve Tasnif Çalışmaları 5
1.3.1. Veri Kayıt Sistemi 7
1.3.2. Teknik Notlar 10
1.4. Yöntem 13

İKİNCİ BÖLÜM
KİBYRA SERAMİKLERİNİN ÜRETİM VERİLERİ

2.1. Üretime Dair Kanıt Grupları 16
2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması (Barış Semiz-Gülnaz Acar) 16
2.1.1.1.Analiz Yöntemleri 17
2.1.1.1.1. Polarizan mikroskop çalışmaları 18
2.1.1.1.2. XRD Analizleri 20
2.1.1.1.3. Kimyasal (XRF) Analizler 22
2.1.1.1.4. SEM Analizleri 24
2.1.1.2. Kil Kaynakları 25
2.1.1.3. Sonuçlar 26
2.1.1.4. Kimyasal Analiz Sonuçlarına İlişkin Arkeolojik Gözlemler 26
2.1.2. Fırınlama Hatası Üretimler 28
2.1.3. Kalıplar 30

2.2- Üretim Teknikleri 31
2.2.1. Fırınlama Kondisyonları 32
2.2.2. Astar Uygulamaları 40
2.3. Atölyeler 47

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
KİBYRA YEREL ÜRETİM SERAMİK GRUPLARI

3.1. Tabaklar 50
3.1.1. TB 170 (Balık Tabakları) 50
3.1.2. TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar) 57
3.1.3. TB 190-T191 (Geniş, Dışa Sarkık ya da Kalınlaştırılmış Dudaklı Tabaklar) 63
3.1.4. TB 220 (Dik Dudaklı Tabaklar/Atlante II DSA Form 2A, 3/ Antiokeia Form 120-124/ Tel Anafa 3,13a, b) 65
3.1.5. TB 100 (Atlante II DSA Form 29) 69
3.2. Kaseler 74
3.2.1. KS 230 (İçe Dönük Dudaklı Kaseler, Echinus Tipi Kaseler, Atlante II DSA Form 20) 75
3.2.2. KS 240 (Yarı Küresel Gövdeli Kaseler, Atlante II DSA Form 22A) 82
3.2.3. KS 270 86
3.2.4. KS 260 (Mastos, Antiokeia 55, Samaria Form 18, DSA Atlante Form 17B, TA Type 6, 26) 88
3.2.5. KS130 (Kalıp Yapımı Kabartmalı Kaseler) 91
3.2.6. KS140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler) 108
3.2.7. KS 250 119
3.2.8. KS 150 120
3.2.9. KS 220 (Akhamenid Tipi Kase) 125
3.2.10. KS 100 126
3.2.11. KS 110 (Stobi Form 12, Sag 1B110, Atlante II DSB Form 40, 71) 130
3.2.12. KS 210 (Sagalassos 1A110/1) 133
3.2.13. KS 190 136
3.2.14. KS 280 139
3.2.15. KS 290 143
3.3. Bardaklar 145
3.3.1. BR 100 145
3.3.2. BR 110 148

3.3.3. BR 130 152
3.4. Testiler 152
3.4.1. TS 100 154
3.4.2. TS 101 155
3.4.3. TS 110 (Yonca Ağızlı Testi) 156
3.4.4. TS 120 157
3.4.5. TS 130 (Aryballos) 160
3.5. Kraterler 163
3.5.1. KR 110 165
3.5.2. KR 120 167
3.5.3. KR 100 169
3.6. Tipolojik Çalışmaya İlişkin Değerlendirme 171

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
KİBYRA YEREL SERAMİK GRUPLARININ TARİHLENDİRİLMESİ

4.1. Kibyra Seramik Grupları ve Çağdaşı Örnekleri 176
4.1.1. Gri Mal Grupları 176
4.1.2. Kırmızı Mal Grupları 178
4.2-Çalışma Grubu Seramiklerinin Arkeolojik Konteksti 182
4.2.1- Nekropol Alanları 182
4.2.2. Stadion 190
4.2.3. Roma Hamam Kompleksi 194
4.2.3.1 Ören Yeri Karşılama Merkezi İçin Yürütülen Kazı Çalışmaları 2 No.lu Kapı 195
4.2.4. Agora 196
4.2.5. Odeion 198
4.2.6. Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı (Kaiserion) Doğu Yamacı 199
4.2.7. Ören Yeri Karşılama Merkezi İçin Yürütülen Kazı Çalışmaları 1 No.lu Kapı 200
4.2.8. Arkeolojik Bağlamlara İlişkin Değerlendirme 200

BEŞİNCİ BÖLÜM
SERAMİK ÜRETİM FAALİYETLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

5.1. Seramik Üretim Faaliyetlerinin Kibyra Tarihi ile Değerlendirilmesi 204
5.2. Kibyra Yerel Üretim Seramiklerinin Değerlendirilmesi ve Sonuç 209

KAYNAKÇA KISALTMALARI 215
KAYNAKÇA 216
KATALOG 229
EK-1: KALIP YAPIMI KASELERİN İSTATİSTİKİ SINIFLANDIRMASI 421
EK-2. ALAN-ESER NUMARALARI LİSTESİ 422
RESİMLER VE TABLOLAR 433
LEVHALAR DİZİNİ 446
LEVHALAR 450
ÖZGEÇMİŞ 563

GRAFİKLER LİSTESİ

Grafik 1. 1: Kibyra Seramik Deposu Buluntuları İçeriği 5
Grafik 1. 2: Çalışma Grubu Depozitin Alanlara Göre Dağılımı 6
Grafik 2. 1: Birinci Grup Örneklerin XRD Grafikleri (Barış Semiz)..... 21
Grafik 2. 2: Grup 2 örneklerinin XRD grafikleri (Barış Semiz) 22
Grafik 2. 3: Örneklerin CaO-SiO2 ve Al2O3-SiO2 korelasyon diyagramı (Barış Semiz) 23
Grafik 2. 4: Örneklerin Korelasyon Diyagramları (Barış Semiz) 23
Grafik 2. 5: Fırınlama Hatası Depozitin Buluntu Alanları 30
Grafik 2. 6: Fırın İçi Atmosferin Genel Depozit Üzerindeki Etkisi. 34
Grafik 2. 7: Çalışma Grubu Örneklerin Tamamında Bünye Kesit Rengi Dağılımı 35
Grafik 2. 8: Çalışma Grubu Örneklerin Kronolojik Dağılımı ve Fırınlama Kondisyonları 36
Grafik 2. 9: Genel Depozit İçin Gözlemlenen Pişme Eğilimleri. 36
Grafik 2. 10: Fırın İçi Atmosferin Kararsız Olduğu Grubun Pişme Eğilimleri. 37
Grafik 2. 11: Astar 1 Grubunun Formlardaki Dağılımı..... 44
Grafik 2. 12: Astar 2 Grubunun Formlardaki Dağılımı..... 45
Grafik 2. 13: Astar 3 Grubunun Formlardaki Dağılımı..... 46
Grafik 2. 14: Astar 4 Grubunun Formlardaki Dağılımı..... 47
Grafik 3. 1: TB 170 Grubu Alan Eser Dağılımı..... 57
Grafik 3. 2: TB 200 Grubunun Fırınlama Kondisyonları 60
Grafik 3. 3: TB 200 Grubu Bünye Renkleri 60
Grafik 3. 4: TB 200 Alan Eser Dağılımı..... 61
Grafik 3. 5: TB 190 Alan Eser Dağılımı..... 65
Grafik 3. 6: TB 220 Alan Eser Dağılımı..... 69
Grafik 3. 7: TB 100 Grubu Bünye Renkleri 70
Grafik 3. 8: TB 100 Alan Eser Dağılımı..... 73
Grafik 3. 9: KS 230 Kavisli Dudak Kenarına Sahip Depozitin Fırınlama Kondisyonları . 79
Grafik 3. 10: KS 231 Bünye Renkleri 80
Grafik 3. 11: KS 230 Grubunun Astar Uygulamalarına Göre Alan-Eser Grafiği..... 80
Grafik 3. 12: KS 240 Alan Eser Dağılımı..... 86
Grafik 3. 13: KS 270 Grubunun Alan Eser Dağılımı 88
Grafik 3. 14: KS 130 Grubu Bünye Kesit Renkleri 95
Grafik 3. 15: KS 130 Grubu Bezeme Grupları 98
Grafik 3. 16: KS130 Alan Eser Dağılımı..... 108

Grafik 3. 17: KS 140 Grubu Bünye Renkleri 110
Grafik 3. 18: KS 140 Grubu Fırınlama Kondisyonları..... 110
Grafik 3. 19: KS 140 Alan Eser Dağılımı..... 116
Grafik 3. 20: KS 150 Alan Eser Dağılımı..... 125
Grafik 3. 21: KS 220 Grubu Alan Eser Dağılımı 126
Grafik 3. 22: KS 100 Grubu Bünye Renkleri 128
Grafik 3. 23: KS 100 Grubunun Alan Eser Dağılımı 130
Grafik 3. 24: KS 110 Grubu Bünye Renkleri 131
Grafik 3. 25: KS 110 Alan Eser Dağılımı..... 133
Grafik 3. 26: KS 210 Alan Eser Grafiği 135
Grafik 3. 27: KS 190 Grubunun Nekropol Alanı Buluntuları Eser Dağılımı 138
Grafik 3. 28: KS 280 Grubu Bünye Renkleri 140
Grafik 3. 29: KS 280 Grubu Astar Renkleri 141
Grafik 3. 30: KS 280 Grubunun Alan Eser Dağılımı 141
Grafik 3. 31: TS 100 Bünye Renkleri..... 155
Grafik 3. 32: Testi Grubu Örneklerin Nekropol Alanındaki Dağılımı 163
Grafik 3. 33: KR 110 Grubunun Alan Eser Dağılımı..... 167
Grafik 3. 34: KR 110 Grubu Bünye Renkleri 167
Grafik 3. 35: KR 100 Grubunun Alan Eser Dağılımı..... 171
Grafik 4. 1: Stadion Buluntuları Tipolojik Dağılım 193
Grafik 4. 2: Roma Hamam Kompleksi Tipolojik Dağılım 195
Grafik 4. 3: ÖKM 1 No.lu kapı 2. Açma Tipolojik Dağılım 196
Grafik 4. 4: Agora II. Teras Caddesi 1. Dükkan Tipolojik Dağılım 197
Grafik 4. 5: Agora I. Teras Caddesi 11. Dükkan Buluntuları Tipolojik Dağılım 197
Grafik 4. 6: Odeion Tipolojik Dağılım 198
Grafik 4. 7: Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı (Kaiserion) Tipolojik Dağılımı..... 200
Grafik 4. 8: Ören Yeri Karşılama Merkezi 1 No.lu kapı 1. Açma 200
Grafik 4. 9: Atölye Alanları Yüzey Buluntularının Tipolojik ve Kronolojik Dağılımı ... 201

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. 1: Veri Tabanı Kayıt Örneği 10
Şekil 1. 2: Dudak Formları 12
Şekil 1. 3: Kaide Formları 12
Şekil 2. 1: Grup 1 Örneklerinin Makroskobik ve İnce Kesit Görünümleri 18
Şekil 2. 2: Grup 2 Örneklerinin Makroskobik ve İnce Kesit Görünümleri 20
Şekil 2. 3: Örneklerin Taramalı Elektron Mikroskobu Görünümleri (Barış Semiz) 25
Şekil 2. 4: KS 140 Kase Grubuna Ait İyi Pişmiş ve Fırınlama Hatası Örnekler 29
Şekil 2. 5: Kararsız Bünye Özelliği Gösteren Parçaların Kesit Görselleri 34
Şekil 2. 6: İçerik Özelliklerini Kaybetmiş ve Sinterleşmiş Bünye Kesit Örnekleri 36
Şekil 2. 7: Gri Seramik Gruplarının Karasız Dokudaki Örnekleri 39
Şekil 2. 8: Astar 1 Grubuna Ait Örnekler 42
Şekil 2. 9: Astar 2 Grubuna Ait Örnekler 45
Şekil 2. 10: Astar 3 Grubuna Ait Örnekler 46
Şekil 2. 11: Astar 4 Grubuna Ait Örnekler 47
Şekil 3. 1: TB 170 Gri Örneklerin Kesit Görselleri 53
Şekil 3. 2: TB 200 Kırmızı Örneklerin Bünye Kesit Görselleri 59
Şekil 3. 3: KS 230 1. Grup Örneklerin Temsili 75
Şekil 3. 4: KS 230 2. Grup Örneklerin Temsili 78
Şekil 3. 5: KS 240 Bünye Kesit Görseli 83
Şekil 3. 6: KS 240 Kırmızı Astarlı Örnekler 84
Şekil 3. 7: Hammadde Ortaklığı Gösteren Aynı Tür Bezeme Düzenine Sahip Kalıp ve Kase Görselleri 93
Şekil 3. 8: Kalıp Yapımı Kaseden Devşirilmiş Parça 94
Şekil 3. 9: KS130 Kararsız Pişime Sahip Kase ve Kalıpların Bünye Kesit Görselleri 94
Şekil 3. 11: Bitkisel Bezemeli Kaselerde Sarmaşık Motifi 102
Şekil 3. 12: Bitkisel Bezemeli Kaselerde Sarmaşık Motifi 103
Şekil 3. 13: KS 140 Grubu Bünye Kesit Görselleri 109
Şekil 3. 14: KS 140 Grubu Kaideleri. Kaide Tip 1, Kaide Tip 2, Kaide Tip 3. 112
Şekil 3. 15: KS 140 Grubu Kaselerin Bezeme Düzenlemesi 114
Şekil 3. 16: KS 140 Grubuna Ait Rulet Bezeme Çeşitleri 114
Şekil 3. 17: KS 100 Grubu Bünye Kesit Görselleri 127
Şekil 3. 18: KS 280 Grubu Bünye Kesit Görselleri 140

Şekil 3. 19: KS 290 Grubu'nun Temsili Tamamlaması 143
Şekil 3. 20: BR 110 Fırın Atığı Örneğin Temsili Çizimi 148
Şekil 3. 21: BR 110 Grubu Kırmızı Astar Örnekleri..... 151

RESİMLER LİSTESİ

Resim 1: Kibyra'nın İçinde Bulunduğu Kültürel Coğrafyayı Gösteren Harita (Özüdoğru 2020) 433
Resim 2: Kentin Kamu Yapılarını Göründüğü Kuzeybatıdan Çekilmiş Hava Fotoğrafı (Özüdoğru, 2020: 149) 434
Resim 3: Kibyra Kent Planı Üzerinde Çalışma Grubunun Ele Çeçtiği Alanları ve Grupların Kronolojisi. Kibyra Kent Hartası (Özüdoğru, 2020:147). 435
Resim 4: Tiyatro Tepesi Olası Seramik Atölyelerinin Mevkiine Genel Bakış (Kibyra Kazı Arşivi) 436
Resim 5: Tiyatro Tepesi Olası Seramik Atölyelerinin Mevkiine Genel Bakış (Uydu Görüntüsü) 436
Resim 6: Hammadde Gruplarına Kaynak Oluşturabilecek Toprak Numunelerinin İşlem Görme Süreçleri. (Çalışma ve Fotoğraf: B. Ünlütürk) 437
Resim 7: Seramik Sanatçısı Masakazu Kusakabe'nin Kolaylaştırıcılığı ile İnşaa Edilen Seramik Fırını ve Fırınlamanın Sonuçları. 437
Resim 8: Stadion Doğu Oturma Sıraları Kuzey Açma 438
Resim 9: Stadion Doğu Oturma Sıraları Kuzey Açma 2 No.lu Anıt Mezar ve Mezar Podyumları 438
Resim 10: Roma Hamam Kompleksi Açma 2 ve 3 Genel Görünüş (Kibyra Kazı Arşivi) 439
Resim 11: Roma Hamam Kompleksi Plan ve Açma Karelajları (Çizim: İ. Baytak, Kibyra Kazı Arşivi) 439
Resim 12: Nekropol Yolu Buluntuları Toplu Örnekleri (Fotoğraf: S. Akgül, Kibyra Kazı Arşivi) 440
Resim 13: Nekropol Yolu Buluntuları Toplu Örnekleri (Fotoğraf: S. Akgül, Kibyra Kazı Arşivi) 440
Resim 14: BR 110 Bardak Grubunun Geç Antik Dönem'deki Üretimi İle İlişkili Örnekler 441
Resim 15: Geç Antik Dönem Kase örnekleri 441
Resim 16: TS 120 Testilerde Gövde Şekliyle Farklılaşan Örnek (Kibyra Kazı Arşivi) .. 441
Resim 17: KR 100 Krater Grubu örneklerin Formunu Yansıtan Büyük Boyutlu Kaplar 441

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo 1: Nekropol Alanı Yer altı Oda Mezar Buluntuları..... 442
Tablo 2: Nekropol Alanı Kiremit Mezar Buluntuları..... 442
Tablo 3: Nekropol Alanı Toprak Gömü ve Basit Oygu Gömü Mezar Buluntuları 443
Tablo 4: Kibyra Seramik Gruplarının Tipolojik Tablosu 444
Tablo 5: Kibyra Seramiklerinin Tipo-kronolojik Tablosu..... 445

KISALTMALAR LİSTESİ

A.Ç.	Ağız Çapı
Baş.	Başlık
Bk.	Bakınız
BOM	Basit Oygu Mezar
Ç. Ç.	Çerçeve Çapı
DN	Doğu Nekropol
Env. No.	Envanter Numarası
Fig.	Figür
GM	Topak Gömü
GN	Güney Nekropol
K. Ç.	Kaide Çapı
K. Yük.	Korunan Yükseklik
Kat. No.	Katalog Numarası
KBR	Kibyra
Kbr. Ü. Bnz.	Kibyra üretim benzerleri
KM	Kiremit Mezar
KST	Kazı Sonuçları Toplantısı
Numune No.	Petrografik ve kimyasal analiz uygunan parçalar
NY	Nekropol Yolu
ODN	Odeion
ÖKM	Ören Yeri Karşılama Merkezi
P. Yük.	Parça Yüksekliği
Res.	Resim
RHK	Roma Hamam Kompleksi
RİT	Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı
TY	Tiyatro Yüzey
Y.	Yükseklik
YOM	Yer Altı Oda Mezarı
Yzy	Yüzey

ÖZET

Kibyra, Burdur'un Gölhisar ilçesinde, Çameli Havzası'na doğru uzanan Akdağların (Kragos) doğu eteklerindeki tepeliklerde konumlanır. Bu konumu ile Antik Dönem'deki çeşitli kültür bölgelerinin kesiştiği bir noktadadır. Bu bölge Demir Çağı'nda Kabalya ya da Kabalis, Roma Dönemi'nde Kibyratis olarak anılır. Kabalya/Kibyratis Bölgesi 19. yüzyıl boyunca seyyahların ve doğa bilimci araştırmacıların ilgisini çekerken, Kibyra Antik Kenti ile ilgili araştırmalar 20. yüzyılın başlarında başlar. Kentteki ilk kazı çalışmaları ise 2006 yılından bugüne kadar sürdürülmektedir.

Bu tez çalışması kapsamında kentteki kazılarla ortaya çıkartılan tüm yapı ve alanlardan gelen seramik buluntular incelenmiştir. Çalışmanın amacı seramik buluntunun ve fırın atığı malzemenin yoğunluğundan Kibyra'daki üretim faaliyetlerinden biri olduğu anlaşılan Kibyra yerel seramik üretimini arkeolojik ve arkeometrik yöntemlerle ayrıntılı bir şekilde incelemektir. Bu doğrultuda Kibyra kazı evi deposuna farklı depozitlerden gelmiş 300 kasa seramik incelenmiş, bunlardan 2180 adet seramik parçası çalışma kapsamında oluşturulan veri tabanına kaydedilerek yerel üretim grupları içerisinde değerlendirilmiş ve bunlardan 635 tanesi katalog çalışmasında sunulmuştur.

Araştırmada sunulan seramik grupları Geç Hellenistik Dönem'den Geç Roma Dönemi'nin başlarına kadarki süreci kapsamaktadır. Günlük kullanım ve sofra seramiklerinden oluşan örnekler yapım ve fırınlama aşamasındaki teknik farklılıklara göre görece kaliteye sahip kırmızı pekişmiş ya da kil astarlı, ince ya da kaba seramik gruplarını içermiştir. Çalışmada oluşturulan seramik tipolojisi, formunu belirleyebildiğimiz fırınlama hatası örneklere ve kimyasal analizlerle gruplandırılarak çalışılmış örneklere dayanır.

Kibyra üretimi olduğu çok sayıda fırınlama hatalı atık parçayla desteklenen ya da sayıca fazla olan form gruplarından seçilmiş numuneler üzerinde yapılan kimyasal analiz çalışmaları, Kibyra seramiklerinin iki ana ham madde grubunda üretilmiş olduğunu ortaya koymuştur. Bu hammadde gruplarının bölge kayaçlarından toplanan killerle benzer kimyasal özelliklerde olduğu sonucuna varılmıştır. Bu doğrultuda Kibyra yerel üretim seramiklerinin ya iki kaynaktan gelen çamurla üretildiği ya da üretim esnasında değişik oranlarda başka killerle karıştırılmış olduğu şeklinde bir yoruma gidilmiştir. Kimyasal analiz çalışmaları aynı zamanda Kibyra'daki seramik yapım süreçlerinin fırınlama aşamasında yüksek sıcaklıkla gerçekleştirilmiş pişirim özelliklerinin olduğuna ilişkin veriler sunmaktadır.

İncelenen seramik grupları, Kibyra'daki üretim faaliyetleri ile kentin siyasi tarihinin uygun bir şekilde örtüştüğünü ve üretimin, MÖ. 3. yüzyılın ortasından başlayarak MS. 3. yüzyıla kadar kesintisiz devam ettiğini ortaya koymuştur. Bu uzun soluklu üretim sürecinde hem ham madde hem de teknik uygulamalar açısından üretimin kalitesinde farklılıklar gözlenir. Bu farklılıklarda Kibyra üretiminin kendi iç dinamikleri ve tarihsel olayların etkisi olduğu kadar Akdeniz coğrafyasında hakim olan üslup değişimlerinin de etkilerinin de olabileceği düşünülmüştür. Kentteki üretimin iyi astarlanmış örneklerle Kibyralı tüketicinin ihtiyaçlarını karşılayacak nitelikte olduğu kesindir. Yerel üretimin kendine özgü özellikleri ve kalite farkları sürecin her safhasında kendini gösterir. Ancak Kibyralı çömlekçileri döneminin muadilleriyle yarıştıracak, ürün kalitesini arttırmaya itecek bir talebin oluşmadığı da anlaşılmaktadır.

Coğrafi olarak elverişli bir konumda bulunan seramik üreticisi Kibyra'nın organize bir ticaret ağı içinde olabileceği düşünüldüğünde, özellikle Kibyratis olarak anılan bölgede "Kibyra Seramiklerinin" ticari faaliyetlerin önemli bir nesnesi olarak kullanılmış olması kuvvetle muhtemeldir. Sonuç olarak bu çalışmada açığa çıkan veriler ışığında Kibyra üretimi seramiklerin tanımı net olarak yapılabilecek ve özellikle yakın bölge kentlerinde "Kibyra üretimi" olabilecek gruplar kolaylıkla tespit edilecektir. Böylece ilerideki saha araştırmalarında Kibyra seramiğinin dağılım sınırlarını da tespit etmek mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kibyratis, Kibyra, Yerel Üretim, Hellenistik Dönem Seramiği, Roma Dönemi Seramiği

SUMMARY

RESEARCH OF LOCAL CERAMIC PRODUCTION IN KIBYRA BY ARCHAEOLOGICAL AND ARCHAEOMETRIC METHODS BASED ON SELECTED FORM GROUPS (3rd Centuries BC – 3rd Centuries AD)

Kibyra is in the Gölhisar district of Burdur, on the hills on the eastern foothills of the Akdağlar (Kragos) extending towards the Çameli Basin. With this location, the city was in a position where various cultural regions intersect in the Ancient Period. This region is known as Kabalia or Kabalis in the Iron Age and as Kibyratis in the Roman Period. While the Kabalia/Kibyratis Region attracted the attention of travelers and naturalist researchers throughout the 19th century, research on the ancient city of Kibyra began in the early 20th century. The first excavations in the city have been carried out since 2006.

Within the scope of this thesis, ceramic finds from all buildings and areas unearthed during excavations in the city were examined. The aim of this study is to examine in detail the local ceramic production of Kibyra, which is understood to be one of the production activities in Kibyra due to the density of the ceramic finds and kiln waste material, by archaeological and archaeometric methods. For this purpose, 300 cates of ceramics from different deposits in the Kibyra excavation warehouse were examined, 2180 of them were recorded as local production groups in the database created within the scope of the study, and 635 of these samples were presented in the catalog study.

The ceramic groups presented in the research cover the period from the Hellenistic Period to the early Late Roman Period. Examples of daily use and tableware ceramics included hardened red slip or liquified clay-slip, fine or coarse ware pottery groups of relatively high quality according to the technical differences in the production and firing stages. The ceramic typology created in the study is based on the firing defect samples whose form we can determine, and the samples studied by grouping them with chemical analysis.

The fact that the working ceramics groups are local production of Kibyra is supported by the many unearthed kiln-defective waste ceramic shards or repetitive form samples. The chemical analyses of the selected samples definitively revealed that Kibyra ceramics were produced in two main raw material groups and it was concluded that these raw material groups have similar chemical properties with the clays collected from the rocks of the region. Based on this, it has been interpreted that the locally produced ceramics of Kibyra were either

produced with mud from two sources or were mixed with other clays at different rates during production. Chemical analysis studies also revealed that ceramic manufacturers in Kibyra fired at high temperatures during the firing phase.

The examined ceramic groups indicate that the production activities in Kibyra coincide appropriately with the political history of the city. The production activities of the city starting from the middle of the 3rd century BC and it has been revealed that it continued uninterruptedly until the 3rd century AD. In this long-term production process, differences are observed in the quality of production in terms of both raw material and technical applications. In these differences, as well as the effects of the inner dynamics of Kibyra production and historical events, it has been considered that the effects of the stylistic understanding prevailing in the Mediterranean geography may also be present. It is certain that the production in the city will meet the needs of the Kibyra consumer with well-lined examples. The distinctive features and quality differences of local production are evident at every stage of the process. However, it is understood that there was no demand that would force the potters of Kibyra to compete with their counterparts and to increase the quality of their products.

Considering that the ceramic producer city of Kibyra, which is in a geographically convenient location, may be in an organized trade network, it is highly probable that “Kibyra Ceramics” is an important object of commercial activities, especially in the region known as Kibyratis. As a result, in the light of the data revealed in this study, the definition of ceramics produced in Kibyra can be made clearly and groups that may be "Kibyra production" will be easily identified, especially in the cities of the nearby region. Thus, it will be possible to determine the distribution limits of Kibyra ceramics in the future fieldworks.

Keywords: Kibyratis, Kibyra, Local Production, Hellenistic Pottery, Roman Pottery,

ÖNSÖZ

Kibyra antik kentinde yürütülen kazı ve yüzey araştırmalarıyla ele geçen seramik malzemenin incelendiği bu çalışmada kentteki yerel üretim seramik faaliyetlerini tipolojik ve kronolojik olarak ortaya koymak üretimin kendine özgü özelliklerini tanımlanmaya çalışılmıştır. Uzun soluklu bu çalışma sürecinde pek çok kurum ve kişinin destek ve dayanışmasıyla yol alınmıştır. Bu sürecin tamamında, açık fikirli, hoşgörülü ve destekleyici bilimsel tutumuyla, birlikte yürüdüğümüz danışman hocam Prof. Dr. Gül Işın'a, içtenlikle teşekkür ederim. Tezin konusunu oluşturan seramikleri çalışmama müsaade eden ve seramiklerin ulaşılıp incelenebilir olmasını kolaylaştıran Kibyra kazı heyeti başkanı Doç. Dr. Şükrü Özüdoğru'na, çalışmanın gidiş hattı içerisinde fikir, öneri, sorun ve ilgileriyle desteğini aldığım jüri üyeleri Prof. Dr. Taner Korkut ve Doç. Dr. Eray Dökü'ye ve araştırmanın erken süreçlerindeki katkılarından dolayı Prof. Dr. Burhan Varkıvaç'a teşekkür ederim.

Ayrıca arkeometri çalışmalarının laboratuvar süreçlerini takip eden ve sonuçları değerlendiren Doç. Dr. Barış Semiz'e, Sagalassos seramikleri üzerinde incelemelerde bulunabilmem için depolarını açan Prof. Dr. Jeroen Poblome'a, Kibyra malzemelerine gelip yerinde bakarak, fikir ve önerilerini paylaşan Doç Dr. Ertuğ Ergürere'e, teşekkür ederim

Bu araştırma, Akdeniz Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (BAP) tarafından SDK-2017-2136 numaralı proje kapsamında ve Koç Üniversitesi Suna İnan Kıraç Vakfı Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü'nün (AKMED) araştırma bursu ile desteklenmiştir. Bu kapsamda araştırmanın arkeometri çalışmaları yürütülmüş, Kibyra etrafında kaynak arayışına yönelik yüzey araştırmaları yapılmış, belgeleme çalışmaları için destek alınmış, araştırmadaki deneysel süreçleri ve gözlem kabiliyetini arttırmak için, seramik fırını yapım ve pişiriminden oluşan, Girne Amerikan Üniversitesinin desteğiyle düzenlenen ve Kıbrıs'ta gerçekleştirilen atölye çalışmasına katılım sağlanmıştır. Çalışma için oldukça önemli sonuçların alındığı bu faaliyetlerin gerçekleştirilmesindeki kıymetli katkılarından dolayı her iki kuruma ayrı ayrı teşekkür ederim.

Kazı çalışmaları süresince ortaya çıkan materyal kültür kalıntıları ve belgeleme çalışmaları kolektif bir emeğin sonucudur ve bu tez çalışmasına katkısı açıktır. Bu sebeple Kibyra' da 16 yıldır sürdürülen kazı çalışmalarına pek çok şekilde katkı sağlamış emekçilere teşekkürü borç bilirim. Bu çalışma için ayrıca önem taşıyan kazı evi deposundaki eserlerin sistemli kayıt işlerini yürüten ve belgeleme çalışmalarını yapan meslektaşım Seyhan Akgül'ün gıyabında bu konuda emek harcayan herkese teşekkür ederim. Özellikle eser kayıt

çalışmalarına önemli katkılar sağlayan ve bu konuda her zaman desteğini aldığım Nurhan Beceren'i ve ayrıca Aynimah Köse'yi anmadan geçemeyeceğim.

Tez projesi kapsamında kazı evi deposunda sürdürülen tasnif ve belgeleme çalışmaları oldukça uzun ve zahmetli süreçleri kapsamıştır. Bu çalışmalarda seçme-ayrıştırma belgeleme ve kayıt işlemlerinde katkı sağlayan Ahmet Burhan'a ve Tutku Kurt'a, belgeleme çalışmalarının dijital ortama aktarılıp düzenlenmesinde oluşan aksaklıklarda fikir ve katkı verdikleri için Tevfik Durudemir, Behçet Merttürk'e, öneri, deneyim ve kaynak paylaşımı için Doç. Dr. Kudret Sezgine'e, kaynak ve beklenmedik başka ihtiyaçları ortaya çıkartıp, temin ettiği için Tijen Yücel'e, ayrıca Nuray Sakarya'ya, tez konusu oluşturan malzemeyi çalışmak için beni teşvik eden Düzgün Tarkan'a, tez çalışmaları sırasında, pek çok çeşitli şekilde emek, destek ve vaktini ortaya koyarak, içten bir şekilde kolaylaştırıcı olduğu için Mehmet Şengül'e ve bu süreçte uzaktan benimle ilgilenen Yena Hacışevki'ye teşekkür ederim.

Son olarak uzun uğraşlar gerektiren süreçlerin hepsinde nazik, incelikli, samimi, düşünceli, istek, eylem ve emekleriyle dayanışma içinde oldukları için sevgili annem Perihan, babam Ahmet ve kardeşim Alper Acar'a ayrı ayrı içten teşekkürlerimi burada da dile getirmek isterim.

BİRİNCİ BÖLÜM

1.1. Çalışmanın Amacı

Araştırmanın konusu Burdur'un Gölhisar ilçesinde, Çameli Havzası'na doğru uzanan Akdağların (Kragos) doğu eteklerindeki tepeliklerde konumlanan (Resim 1). Kibyra Antik kentinde yapılan kazılarla[1] ve yüzey buluntusu olarak ele geçen ve kentin yerel üretimi olduğu düşünülen seramik gruplarıdır. Kent konumu ile Antik Dönem' deki çeşitli kültür bölgelerinin kesiştiği bir noktada[2] yer alır. Bu bölge Demir Çağı'nda Kabalya ya da Kabalis[3], Roma Dönemi'nde Kibyratis olarak anılır.

Çalışmada değerlendirilen malzeme, kentin farklı kontekstlerinden ve alanlarından ele geçer. Bu alanlar; Odeion, Stadion, Agora, Geç ve Erken Dönem Hamam yapıları ve Nekropol alanlarıdır. Bu alanlardan ele geçen gruplar MÖ. 3. yüzyıl sonu ve MS. 3. yüzyılın başı arasındaki geniş bir zaman dilimini kapsayan çeşitli formları içerir. Günlük hayatta farklı işlevsel özellikler gösteren mekanların içlerinde yeme-içme, taşıma, dökme, mevsimlik ya da günlük saklama gibi ihtiyaçları karşılayacak nitelikte ince ve kalın cidarlı, yarı astarlı, erken tarihli daha az örneğin ise tamamen astarlandığı bir ürün yelpazesi sunar. Farklı kullanım alanlarına sahip olmasına, yüzey genişliğine, fırınlama kalitesine, uygulanma biçimine bağlı olarak farklı astar özellikleri gösteren bu grupların büyük bir kısmı kırmızı tonlarında ya da alacalı, mat, sade astarlıdır. Bu kırmızı astar, vazo yüzeyinde tek rengin başarıyla uygulandığı örneklerle birlikte, açık kırmızıdan-koyu kahveye; gölgeli bir görünüm kazanan bazen de siyah pişirilen örneklerden oluşur. Depozit içerisinde nispeten parlak ve kalın uygulanmış astara sahip daha küçük bir grup da yer alır.

Çalışma grubunun büyük bir kısmı çeşitli amaçlar için mutfak, kiler, atölye gibi mekanlarda kullanım gören örneklerden oluşur. Kazı deposu buluntuları arasında önemli miktarlarda ele geçen kandiller, amphoralar ve MS. 4.-6. yüzyıllarda yoğun miktarlarda

---

[1] Kibyra kazıları, 2006–2009 yılları arasında Doç. Dr. F. E. Dökü ve Doç. Dr. Ş. Özüdoğru sorumluluğunda Prof. Dr. F. Işık ve Prof. Dr. H. İ. Işık'ın bilimsel danışmanlığında, Burdur Müze Müdürlüğü başkanlığınca yürütülmüştür. 2010 yılı itibariyle Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Arkeoloji Bölümü adına sistemli kazı çalışmaları olarak Doç. Dr. Ş. Özüdoğru başkanlığında devam etmektedir.

[2] Kuzeyinde Phrygia, kuzeydoğu ve doğusunda Pisidia, güneydoğusunda Milyas, güney ve güneybatısında Lykia, batısında Karia, kuzeybatısında ise Lydia ile çevrilidir.

[3] Hdt, III. 90, VII. 77.

üretilmiş geç dönem iğ formlu unguentariumlar ise bu çalışmaya dâhil edilmemiş[4] olmakla birlikte kimyasal analizler ve tarihleme karşılaştırmalarında kullanılmıştır.

Çalışmanın ilk hedefi, Kibyra' da üretimi yapılan seramik gruplarının çamur, astar ve fırınlama özelliklerini, yapım tekniklerini, formların çeşitliliğini, yoğunluğunu ve niteliğini kronolojik ve tipolojik olarak ortaya koymak, dönemler arasındaki üretim teknolojilerinin farklılıklarını ve üretimde zamansal devamlılığın olup olmadığını saptamak, tespit edilen formların kent kontekstleri içerisindeki dağılımlarını, yoğunluklarını belirleyebilmektir. Bu bağlamda çalışmada değerlendirmeye alınan seramikler hem üretim faaliyetlerindeki süreçler hem de kil araştırmaları kapsamında ele alınmıştır. Çalışmanın ardıl hedefleri ise aktif seramik üretim faaliyetlerinin belirlendiği tarihsel süreç içerisinde Kibyra'nın yerel ve endüstriyel aktivitesi konusunda çıkarım yapabilmek, oluşturulan tipolojinin tarihsel ve sosyal örüntülerine ilişkin verileri ortaya koymaktır.

1.2. Kibyra Seramik Araştırmaları

Kibyra, Demir Çağı'nda Kabalya ya da Kabalis[5], Roma Dönemi'nde Kibyratis olarak anılan kültür bölgesinde yer alır. 19. yüzyıl boyunca seyyahların ve doğa bilimci araştırmacıların çalışmalarında özellikle bölgenin coğrafyası, siyasi tarihi, tarihsel coğrafyası ele alınmış ancak yüzyılın ortasında ilk kez kentte araştırma ve belgeleme çalışmaları yapılmış, ayakta kalmış yapılar incelenmiştir[6]. Yüzyılın sonunda, Avusturya Bilimler Akademisi tarafından yürütülen, bölgenin de dahil edildiği, yazıt araştırmalarında yoğunlaşan sistemli çalışmalar başlatılmıştır[7]. Araştırmacıların bölgeye ve kente olan ilgisi 20. yüzyıl boyunca devam etmiştir. Bu çalışmaların önemli bir kısmını epigrafik verilerin incelenmesi oluştururken kentle ilgili nümismatik ve kamu yapılarının değerlendirildiği çalışmalar üretilmiştir[8]. Bölgede 1995 yılından itibaren daha çok epigrafik çalışmalara[9] ve yerleşim arkeolojisine odaklanan yüzey araştırmaları yakın zamana kadar yapılmış, günümüzde de devam etmektedir[10]. Kentte

[4] Bu gruplardan kandiller doktora tez çalışması kapsamında değerlendirilmiş, unguentariumlar üzerine yazılmış bir makale ve yayın aşamasında bir kitap çalışması bulunmaktadır. Amphoralar ise kendi içerisinde detaylı çalışmalar gerektiren kalabalık gruplar olması sebebiyle kataloğa alınmamıştır.

[5] Hdt, III. 90, VII. 77.

[6] Spratt ve Forbes, 2008.

[7] Bean, 1998; Avusturya Bilimler Akademisinin Tituli Asiae Minoris serilerinin içerisinde kentle ilgili yapılan epigrafik araştırmaların ve raporları farklı ekiplerce yayınlanmıştır. Corsten, Kibyra Yazıtlarını sunduğu yayında bu araştırma tarihini ayrıntılı bir şekilde sunmuştur, bk. Corsten, 2002: 2-3.

[8] Bölgenin ve kentin tarihine katkıda bulunan araştırmalar tarihinin kronolojik ve daha detaylı bilgisi için, bk. Özüdoğru, 2020: 14-22.

[9] Corsten, 1997: 63-72; Corsten ve Hülden, 2012: 153-157.

[10] Dökü, 2020: 217-235.

ilk kazı faaliyetleri kurtarma kazısı niteliğinde 1988–1989 yılında[11] Burdur Müzesi tarafından yürütülmüştür. Sistemli kazı çalışmaları ise 2006 yılından bu yana sürdürülmektedir[12].

Kibyra' da yüzeyden bulunan yoğun seramik buluntu araştırmacıların dikkatini çekse de[13], seramikler üzerine yürütülen araştırmaların tarihi yakın geçmişe dayanır. Kentte özellikle Tiyatro ve Odeion' un yaslandığı tepeliğin kuzey ve kuzeybatı yamacında yoğun miktarlarda seramik parçasının ve fırınlama hatası örneğin yüzey buluntusu olarak ele geçmesi araştırmacıları Kibyra'daki seramik atölyelerinin yeri konusunda hem fikir olmaya itmiştir[14]. Yoğun seramik buluntu ve fırınlama hatası ürünler seramik araştırmacılarını, bu seramiklerin yerel özellikleri konusunda çalışmaya sevk etmiş, bu doğrultuda yapılan araştırmalar da farkı grup seramiklerin morfolojisi ve yerelliğini tespit etmek üzerine olmuştur.

Yüzeyden ve kazılardan ele geçen parçalarla yürütülen çalışmalar kırmızı astarlı seramikler[15], kalıp yapımı kaseler[16], kandiller[17] ve ungueantariumlar[18] üzerine yapılmış tez ve makale çalışmalarıdır. Geç Hellenistik Dönem' den MS. 6. yüzyıla kadar olan süreçte yoğunluk gösteren buluntularla yürütülen bu çalışmalarda ortaya çıkan gözlemler, kazı çalışmaları ile daha geniş bir repertuvarın ele alındığı bu çalışmadaki verilerle edinilen bilgilerin daha küçük ölçekli göstergeleridir. Özellikle, seramik işliklerinin bulunduğu düşünülen tiyatro tepesinin üzerinde, kentin kuzeybatı yamaçlarından yüzey buluntusu olarak ele geçen parçalarla yapılmış çalışmalar[19] bile hatları oldukça belli bir form repertuvarı, hamur ve astar ortaklığı ortaya koyar.

Yerel üretim faaliyetlerine ilişkin olarak, astarlı seramikler üzerine yürütülen iki araştırmadan biri[20] sigillata tipolojilerinden bilinen kırmızı astarlı form grupları üzerinde yoğunlaşır. Yüzey buluntuları ve Stadion kazıları ile ele geçen seramikler üzerine yapılan tipolojik çalışmada ince gruplara, kırmızı astarlı sofra kaplarına ve onların çağdaşları sigillata grupları ile olan benzerliklerine odaklanır. Çalışmada 51 parça değerlendirilmiş, sigillata taklidi ve günlük kullanım olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Esasta Batı ve Doğu Sigillataları tipolojisiyle benzerlik içerisinde olan ve nispeten kalın uygulanmış astara sahip örnekler ilk grup; içki, saklama ve pişirme kaplarını kapsayan ince astarlı örnekler de ikinci grup içerisinde değerlendirilmiştir. Bu araştırmada ele geçen seramik formlarına ilişkin bir tipoloji çalışması

[11] Başer, 1990: 235–260.
[12] Bk. dn.1
[13] Başer, 1990: 239.
[14] Japp, 2005; Ekici vd., 2007: 24.
[15] Japp, 2005: Uygun ve Dökü, 2008; Japp, 2009.
[16] Saygılı, 2011.
[17] Metin, 2012.
[18] Özüdoğru ve Dündar, 2007.
[19] Saygılı, 2011.
[20] Uygun ve Dökü, 2008.

yapılmış buna göre; tabaklar altı, kaseler 12 alt grup olarak ayrılmış bunlardan başka, pişirme kapları, kapaklar (iki grup), kupalar, testi ve maşrapa formları olarak çeşitlendirilmiştir. Değerlendirmeye alınan grup MÖ. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl arasına tarihlendirilmiştir.

Astarlı seramiklere ilişkin diğer çalışma[21] yüzeyden ele geçen, farklı kullanım, astar ve yapım tekniği özellikleri gösteren form gruplarının tanıtılmasına yöneliktir. Bu çalışmada kentin kuzeybatısında, yoğunlukla tiyatro tepesinin yamaçlarında bulunan ve seramik işliklerinin bulunduğu alandan geldiği düşünülen parçalar üzerinedir. Çalışmada kentin kuzeybatısı merkez alınarak 2 metrekarelik karelajlar içerisinden dudaklar, kaideler, kulplar ve yanmış örnekler toplanmış, etrafını çevreleyen daha geniş bir alandan ise özellikle bezemeli parçalar, iyi korunmuşlar ve formları tanınmamış parçalar toplanarak değerlendirilmiştir. Her yerde yanmış seramik parçaları bulunmasından dolayı atölye alanlarının tespitinin kazı çalışmalarıyla ortaya konabileceğine kanaat getirilmiştir. Çalışmada form grupları yarı küresel gövdeli kaplar, rulet bezemeliler, dışa taşkın dudaklı bardaklar, dışa dönük dudaklı tabaklar, küçük unguentariumlar, büyük ve derin kaseler, saklama kapları, geniş ağızlılar ve kabartmalı kaseler yerel üretim kapları üst başlığında ele alınmıştır. İkili tipoloji çalışmaları ile ortaya çıkan istatistiki verilere göre 224 parçanın %69'unu derin kaseler, düz tabaklar, yarı küresel gövdeli kaplar, küçük testiler ve unguentariumlar, geri kalan %31'lik kısmı birkaç sürahi, amphora, tencere, tava ve kapakların oluşturduğu tespit edilmiştir. Bu kapların hamurları farklılık göstermekle birlikte bazı kulp ve kaidelerde birliktelik gözlenmiştir[22]. Çalışmanın ortaya koyduğu sonuçlar seramik gruplarının Geç Hellenistik Dönem' den MS. 6. yüzyıla kadar çeşitli form gruplarını temsil ettiği şeklindedir.

Monografik nitelikteki çalışmalar Geç Hellenistik Dönem' in üretim gruplarından biri olan ve çoğunluğu yüzey buluntusu olarak ele geçen Kalıp Yapımı Kaseler ile Hellenistik Dönem' den Geç Antik Çağ'a kadarki sürecin kandil tipolojisini ortaya koyan tez çalışmalarıdır[23]. Ayrıca üretim faaliyetlerinin geç dönemlerdeki aktivitesini tanımlayan iğ formlu ve mühürlü unguentariumlar da bir makale olarak yayınlanmıştır[24].

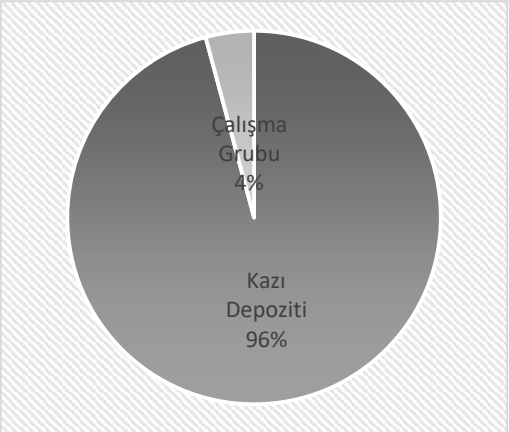
Bu yayınlar ele aldıkları seramik miktarı ve buluntu yerleri açısından sınırlı ancak Kibyra'daki seramik üretiminin varlığını ortaya koymaları açısından önemlidir. Bu çalışmalarla Kibyra'daki üretimin yerel karakteri belirginleşir. Kentteki seramik üretim faaliyetlerinin aktivitesine ilişkin en erken örnekleri MÖ. 2. yüzyılın ortasından itibaren yoğunlaşmaya başlayan kalıp yapımı kaseler oluşturur. Kırmızı astarlı tabaklar, kaseler ve sürahi formlarından

[21] Japp, 2005; Japp, 2009: 95–128.
[22] Japp, 2009: 99.
[23] Saygılı, 2011; Metin, 2012.
[24] Özüdoğru ve Dündar, 2007.

oluşan bir başka grup MÖ. 2. yüzyılın ortasından MS. 3. yüzyıla kadar tarihlendirilmektedir. Bu süreçteki seramik üretiminin lokalizasyonuna ilişkin olarak, kent merkezindeki tiyatro tepesinin yamaçlarında yer alan hatırı sayılır miktarda akıntı seramik ve yüzeyden toplanan üretim atığı parçalar önemli kanıtlar sağlar. Kentte yoğun miktarda ele geçen ve büyük bir kısmı mühürlü, Geç Roma Dönemi unguentariumları, seramik üretiminin MS. 5. ve 7. yüzyıllardaki varlığına ilişkin ortaya konmuş verilerdir.

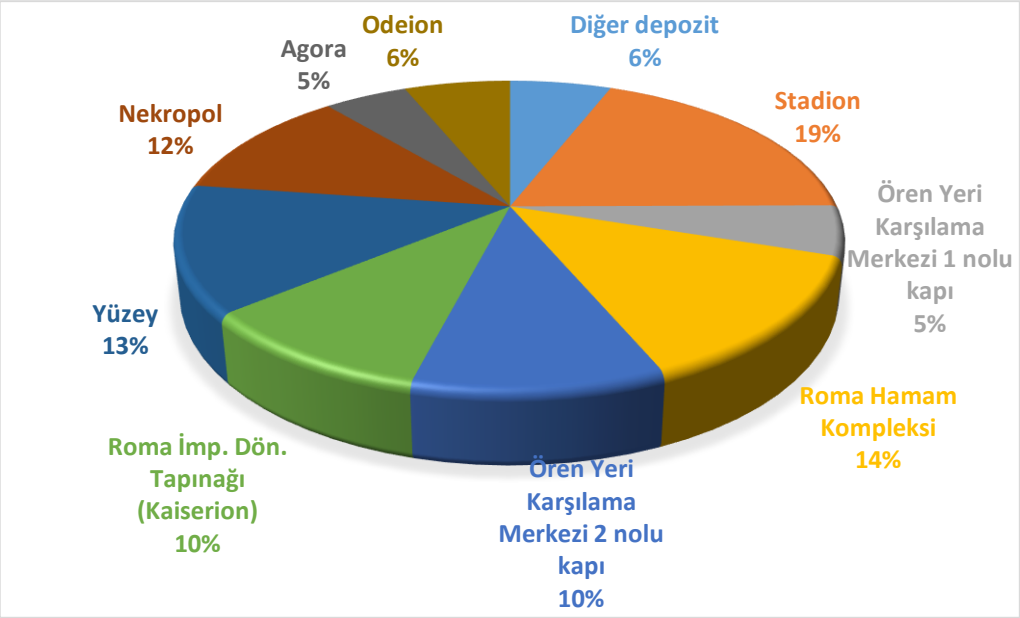
1.3. Kibyra Seramiklerinin Seçme-Ayrıştırma ve Tasnif Çalışmaları

Doktora tezi, Kibyra yerel üretim seramik faaliyetlerini anlamak ve farklı ölçeklerde değerlendirebilmek için geniş bir seramik repertuvarını sınıflandırıcı bir sistem halinde ele alma çabası içeresindedir. Bu sebeple farklı alanlardan gelen tüm seramik grupları tez çalışması kapsamında değerlendirilmiştir. Tasnif ve kayıt sistemi hem çalışma sürecini betimlemek hem de oluşturulan veri tabanının başka araştırmacılar tarafından kullanılabilir ve sürdürülebilir olması adına bu başlık altında detaylarıyla aktarılmıştır. Çalışmanın bu safhasında değerlendirmeye alınan malzemenin niceliği depo kayıt sistemindeki girdiler doğrultusunda yaklaşık 300 kasa kırık seramik parçası, 117 adet envanterlik ve 51 adet etütlük buluntudan meydana gelir. Bu seramik grupları incelendikten sonra çalışma içerisinde değerlendirilen ve kayıt altına alınan seramik bu depozitin % 4'ünü oluşturur (Grafik 1. 1).

Grafik 1. 1: Kibyra Seramik Deposu Buluntuları İçeriği

Çalışma grubu, 2006–2015 yılları arasında kazısı yapılan Odeion, Agora, Roma Hamam Kompleksi, Stadion, Nekropol alanlarından ve yüzeyden ele geçen parçalardan oluşmaktadır. Bununla birlikte 2017, 2018 yılında gerçekleştirilen kazı bulguları içerisinden, tarihleme kriterlerine katkıda bulunacak kontekstler ve değerlendirmeye alınan form gruplarına ilişkin bilgiyi geliştirecek benzer örnekler veri giriş sistemine kaydedilmiş, üretim verilerine katkı sunan parçalar katalog çalışmasında sunulmuştur (Grafik 1. 2).

Grafik 1. 2: Çalışma Grubu Depozitin Alanlara Göre Dağılımı

Tasnif aşamasının ilk safhasında, ilerleyen süreçte tipleri oluşturmak üzere seçilen parçalar, buluntu alanlarına göre ince ya da kaba, küçük ya da büyük boyutlu olmasına bakılmaksızın tam formunu tespit edebildiğimiz ve homojen kontekste sahip grupların parçaları, bulundukları alanı ifade eden numaraların yazılması ile her alan kendi içerisinde bir araya getirilmiştir. Toplamda 5000 adet seramik parçası gözlemlenmek üzere numaralandırılmıştır. Bu grup içerisinden 2180 adedi tipolojik sınıflamanın içerisinde değerlendirilip kayıt altına alınmış, 635 adedi bu çalışmada katalog ve görselleriyle sunulmuştur.

Tipoloji çalışmasında her form grup için kayıt altına alınan parçaların tamamı üzerinden bir değerlendirme yapılmış istatistiki veriler bu gruplar üzerinden sürdürülmüştür. Formun net olarak tanımlanabileceği nitelikte görünüşünü veren parçalara kayıt sisteminde yer verilmiştir. Forma ait olası gövde parçaları bu istatistiki veri grubuna dahil edilmemiştir. Form gruplarının yoğunluğunu tespit etme isteği doğrultusunda çok kırıklı ya da az kırıklı bir kap o form grubuyla ilgili yoğunluk miktarını değiştireceği için profilsiz gövde parçaları bu istatistiğe dahil edilmemiştir. Ancak sadece tanımlanabilir profilli parçaların istatistiğinin de aynı veri yönlendirmesine sebep olmayacağı anlamına gelmez. Bu sebeple tasnif çalışması sırasında alanlarına göre serilen malzeme grupları arasında birleşen ya da birleşmeyip aynı kaba ait olduğu anlaşılan parçalar birlikte kaydedilmiştir. Yine de değerlendirme kısmında bu tip veriler, çoğunlukla tam ya da tam profil veren örneklerin istatistiği ile sağlamlaştırılmaya çalışılmıştır. Tamamı korunmuş, tam profil veren, örnekler ya da grubu en iyi şekilde yansıtabilecek

parçalara katalog çalışmasında yer verilmiş, form gruplarına ilişkin diğer parçalar ise ek olarak çalışmanın arkasında liste şeklinde sunulmuştur[25].

Bu genel depozitin araştırılması sırasında yerel üretim olma olasılığı yüksek 50 farklı form tespit edilmiş, bunlardan tabak, kase, kupa, testi, krater gruplarına ait, 31 adet form çalışmada sunulmuştur. Buluntu grupları açısından ortaklık gösteren bazı seramik gruplarının (TB 101, KS 100, KS 110, BR 100, vb.) kendi içerisinde de hamur ve astar kalitesi açısından ortaklık gösterdikleri gözlemlenmiş ve bu bağlamdaki sonuçlar ham madde çalışmalarında ve değerlendirme aşamasında oldukça faydalı olmuştur. Çalışmanın bu sürecinde alanlarına göre ayrıştırılmış seramiklerin kendi içlerinde benzer özellikler gösterdiği gözlemlenmiş ve Kibyra üretim gruplarının sınıflandırırken kullanılabilecek pek çok değişken kaydedilmiştir. Ancak bu değişkenlerin tamamının sınıflandırmanın geneli için tekrarlanabilir olmadığı da anlaşılmıştır[26].

Tasnif çalışmaları ve seçme-ayrıştırma için belirleyici unsurlar geriye dönük olarak anlatılmıştır. Çünkü çalışmanın şeklini belirleyen bu süreç seramik araştırmalarının önemli kısmını oluştursa da bu süreci şekillendiren öğelerden pek söz edilmez. Hâlbuki başka araştırmalar için önem taşıyacak ya da yeni yöntemler için ilham verici bir süreç olabileceği düşünüldüğünden mümkün olduğunca aktarılmaya çalışılmıştır.

1.3.1. Veri Kayıt Sistemi

Tipoloji çalışmasına dahil edilip kayıt altına alınan 2180 adet parça bulunur. Çalışmadaki kayıt altına alınan parçaların tamamı üzerinden bir değerlendirme yapılmış istatistiki veriler bu gruplar üzerinden sürdürülmüştür. Tamamı korunmuş, tam profil veren, örnekler ya da form gruplarını en iyi şekilde yansıtabilecek parçalara katalog çalışmasında yer verilmiş, form gruplarına ilişkin diğer parçalar ise ek olarak çalışmanın arkasında liste şeklinde sunulmuştur. Metin içerisinde, değerlendirilen seramik parçalarından katalogda sunulan bu örneklerin numarasını ifade eden sayılar "**kalın**" çizgiyle gösterilmiştir. Çalışmada değerlendirilip katalogda sunulmayan parçalardan kazı envanter numaraları ile söz edilmiş parçaların isimleri ise "*italik*" çizgiyle gösterilmiştir. Değerlendirmeye alınan bu örneklerin tamamı form grupları ve bulundukları alanları gösterecek şekilde listelenmiştir. Ek.2. Alan Eser Numaraları Listesi olarak sunulmuştur.

Kayıt altına alınıp, değerlendirilen seramiklerin hem aynı hem de farklı gruplar içindeki benzerlikleri ya da farklılıkları belirginleştirmek adına malzeme gruplarının sunduğu detaylar doğrultusunda belirlenmiş bilgiler veri tabanında dört temel grupla ifade edilmiştir (Şekil 1.1).

[25] Bk. Ek–2. Alan-Eser Listesi.

[26] Bu çalışmayla ortaya çıkan veriler " Çalışma Grubunun Arkeolojik Konteksti" başlığında aktarılmıştır.

İlk grup, parçaların hangi yıl, nereden geldiğini ve numaralanmış kaçıncı parça olduğunu gösteren ve seçme-ayıklama sırasında verilmiş, aynı zamanda kazı envanter numarasını da oluşturan kodun yazılı olduğu gruptur. Buradaki bilgiler parçanın hangi alandan ele geçtiğini belirten açık bilgilerin doldurulduğu kısımdır. Aynı zamanda eğer parça kataloğa dahil edildiyse katalog numarası da bu kısımda gösterilmektedir. Bu kısım, veri girişi sağlanmış tüm malzeme üzerinden kazısı yapılan alanları değerlendirmek için ihtiyaç duyulan alan-eser grafiklerinin oluşturacağı veri grubunu belirler[27].

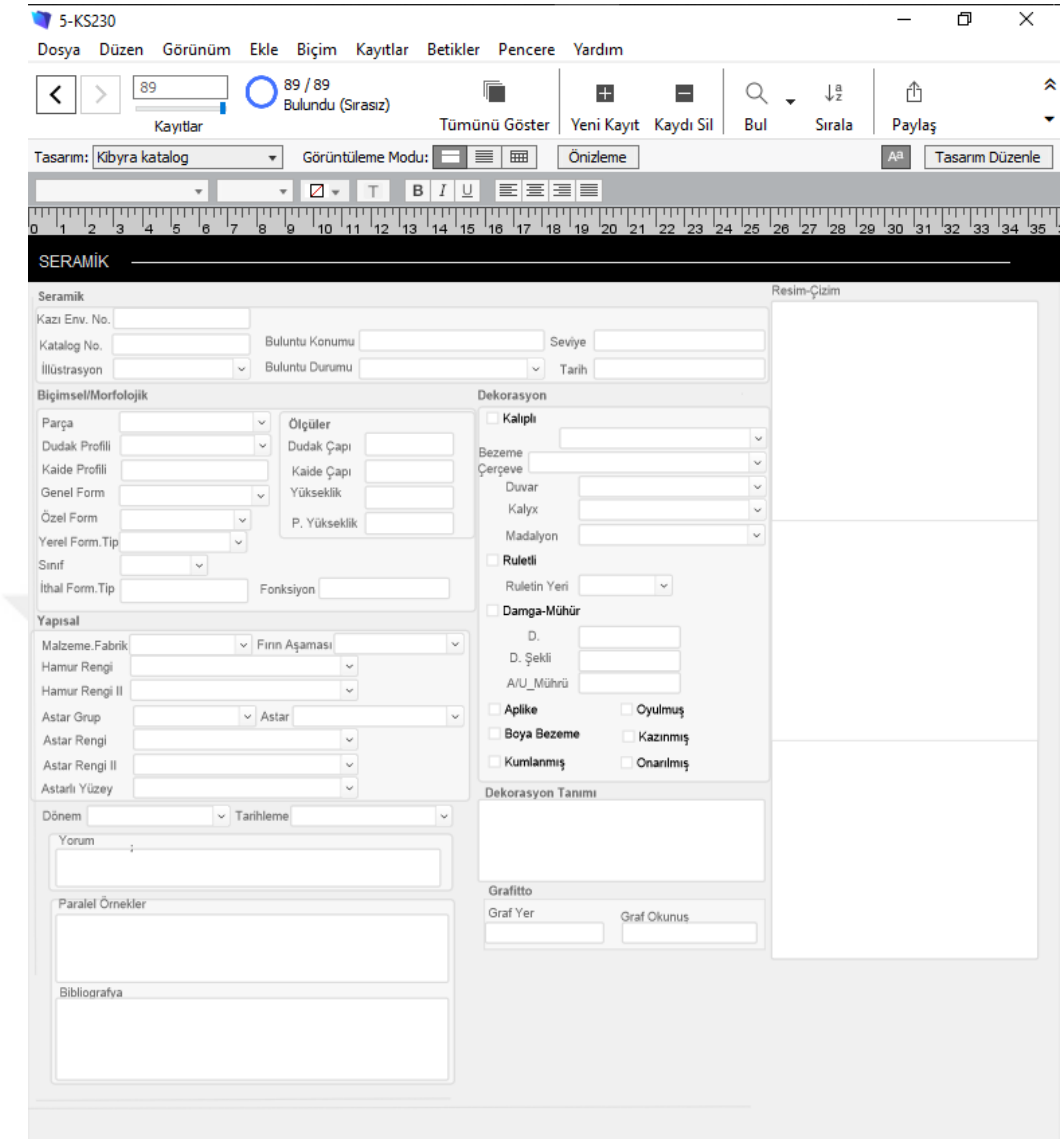
İkinci grup veri girişi seramik parçasının biçimine ilişkin bilgi sağlar. Burada "Parça: dudak, gövde, boyun, kulp ya da kaide vb. gibi kısmını oluşturduğu belirtilir. Kibyra'daki üretimin teknik olarak yatkınlığını görmek amacıyla" Dudak Profili" başlığında dış bükey, dışa çekik, iç bükey, içe çekik ya da düz gibi tanımlamalar, "Kaide Profili" başlığında halka, genişleyen, sığ gibi tanımlalar kullanılmıştır. Bu isimlendirmelere ilişkin veriler "1.3. Teknik Notlar" kısmında detaylandırılmış sonuçlar tipolojik çalışmanın sonunda "yapılan değerlendirmede ele alınmıştır. Bununla birlikte fonksiyonuna ilişkin genel bir değerlendirme yapmaya olanak tanımak için "Genel Form" adı altında kabın açık ya da kapalı olduğu bilgisi girilir "Özel Form" başlığı, arkeoloji literatüründeki adlandırmaları, yapım tekniği, antik dönem isimlendirmesi ya da erken süreçlerde buluntu alanları ile anılagelmiş balık tabağı, echinus tipi kase, kantharos, batı yamacı seramiği gibi, çalışmada harf ve rakamla kodlanmış formların genel karşılıklarını ifade etmek için oluşturulmuştur. "İthal Form/Tip" Kibyra' da üretilen ancak formun Anadolu ya da Akdeniz coğrafyasında başka üretim merkezlerinin özgün formları olarak tanınan formlarını belirtmektedir. "Yerel Form/Tip" Kibyra' da üretiminin yapıldığı ortaya konan Kibyra seramik gruplarının tipolojik sınıflandırmasında verilen ismiyle belirtilir. Sınıf olarak tanımlanan alan çalışmada form gruplarının içerisinde farklı el işçilikleri ya da uygulamaları gösteren örneklerin bir standart oluşturup oluşturmadığını görüp, tanımak adına yer vermiştir. (KS 150 form grubu örnek teşkil etmektedir). Parçanın biçimsel özellikleri arasında yer alan ölçüleri formların temel birimleri olarak, dudak, kaide ve yükseklik şeklinde girilir. Ölçüsü alınan birim, kabın ölçüldüğü en dış noktalarından alınır. Eğer parçanın orijinal duruşuna ilişkin yükseklik verisi alınamıyorsa kendi yüksekliği birim olarak işlenir.

Üçüncü grup veri girişi parçaların yapısal özelliklerine ilişkin bilgilerin girildiği sekmelerden oluşur. "Malzeme/Bünye" başlığında, parçanın yerel, yapısı bozuk, fırın hatası, kalıp ya da ithal olduğu bilgisi girilir. Kibyra yerel üretim gruplarının astar uygulamalarını ve fırınlama kalitelerini ortaya koymak için veri kayıt sisteminde astar tanımlamaları, temel ve alt gruplara ayrılarak sağlanmıştır. "Hamur ve Astar Rengi" başlığında, depozitin önemli bir

[27] Bk. 4.2. Çalışma Grubunun Arkeolojik Konteksti.

kısmında seramik parçaları hem bünye hem de astar renklerinde birden fazla renk tonuna sahiptir. Bu sebeple bünye ve astarın renginin her biri için en az iki seçenek sunulur. "Astarlı Yüzey" başlığında tamamı, sadece iç, sadece dış, iç tamamen dışarıda sadece dudak gibi tanımlamalarla parçanın ne kadarının astarlı olduğu belirtilir. "Astar Grubu" ve "Astar Tanım" birbiriyle ilişkili başlıklardır. "Astar Grubu" başlığında çalışma kapsamında değerlendirilen seramik Astar 1, 2, 3, 4, 5 olarak isimlendirilir. Bu astar uygulamadaki başarı ve benzerlikleri belirtmek için kullanılan bir isimlendirmedir. Aynı zamanda "Astar Tanımı" olarak girilen kalın kırmızı mat, kalın kırmızı parlak, metalik pembe, metalik kahve gibi verilerin gruplanmasıyla oluşturulmuştur. "Fırın Aşaması" sekmesinde parçanın bünyesinde gözlemlenen renk değişimine göre kararlı ya da kararsız olarak görülür, dokusu ve sertlik derecesine göre de iyi pişmiş, az pişme ya da çok pişme eğiliminde olduğuna kanaat getirilir. Parçaların yapısal özellikleri olarak görülen verilerin girişi ile sağlanan istatistiki veriler çalışmanın "2. Kibyra Seramiklerinin Üretim Verileri" ana başlığında "Astar Uygulamaları" "Fırınlama Kondisyonları" kısmında değerlendirilmiştir. Aynı zamanda katalog çalışmasında doğrudan sunulur.

Dördüncü grup veri girişinde eğer parça herhangi bir teknikte yapılmış dekorasyona sahipse kalıplı, ruletli, aplike, boya bezeme, kumlanmış, oyulmuş, kazınmış gibi teknikleri tanımlayan ifadelerle belirtilir. Kalıplı ya da ruletli bezemeye sahip örneklerde olduğu gibi, bezemenin türü, yeri ve ne olduğu belirtilir. Kalıplı örneklerde çerçeve, duvar, kaliks ve madalyonda yer alan betimlerin girişi ayrı ayrı sağlanır. Ayrıca parça üzerinde damga-mühür ya da grafitto olması durumunda yeri, şekli ve okunuşunu görebileceğimiz sekmeler oluşturuluştur.

Şekil 1. 1: Veri Tabanı Kayıt Örneği

1.3.2. Teknik Notlar

Bünye: Seramik hamurunun yapısı.

Bünye Kesit: Seramik parçasının kırılmış herhangi bir yerinden hamur yapısını gözlemlediğimiz kısım.

Duvar: Herhangi bir tipte kase, tabak, testi, gibi formların kaide ya da ayak kısmı ile omuz, boyun ya da ağız kısmı arasındaki bölge.

İnce grup: Sofra kabı olarak kullanılan teknik olarak ince cidarlı, çoğunlukla iyi/parlak/kalın bir şekilde astarlanmış seramik grupları kastedilmektedir. Bu grup örnekler sofra kapları, iyi ya da düz astarlı gruplar olarak ele alınır.

Kaba grup: Servis, saklama/taşıma amacıyla kullanılan teknik olarak kalın cidarlı, ince, mat kil astara sahip gruplar kastedilmektedir.

Pekişmiş astar: Gözeneksiz hale gelmiş, parlak astar. Astar, kilin en ince taneciklerine ayrıştırılarak elde edilir. Pişirildiklerinde pekişir. Arkaik ve Klasik Dönemler 'deki siyah yüzeyli seramikler ve Antik Dönem kırmızı Terra Sigillata astarı bu türden bir astardır. Modern seramik sanatında bu tip çalışmalar siyah parlak astar Terra Nigra, kırmızı parlak astar Terra Sigillata olarak anılır.

Terra sigillata: Pekişmiş astarın kırmızı olarak pişirildiği seramikler için kullanılmıştır.

Kil astar: İçeriğinde eritici bulunmayan belirli tanecik boyutunda kilden elde edilmiş, mat görünümlü yüzey kaplamaları. Genellikle kaba grupların ya da geç dönem seramik gruplarında kullanılan astar tipidir.

Üretim Hataları: Hem yapısı hem de biçimi bozulmuş işlevini yerine getiremez durumdaki, fırın atığı örnekler için "yapısı bozuk", astarın aşırı pekiştiği ve bünyenin sinterleştiği işlevini yerine getirebilir durumdaki örnekler için "hatalı pişim" tabiri kullanılmıştır.

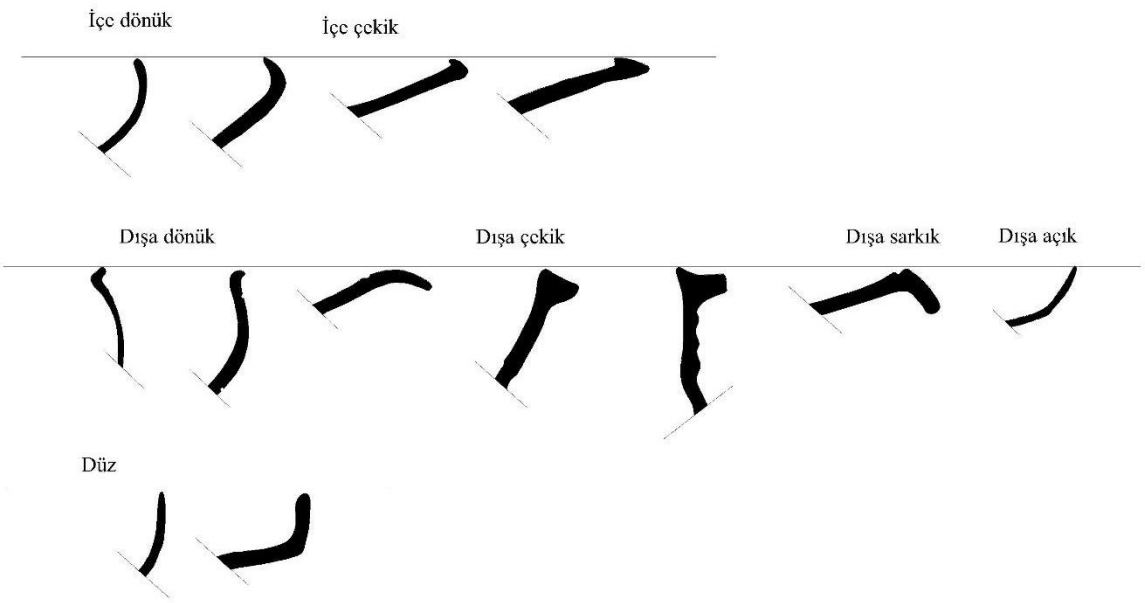
Fırın Atığı: Biçimi ve yapısı bozulmuş parçaların fırınlama kondisyonları tanımlanırken kullanılır.

Sinterleşme: Seramik yüzey ya da bünyesindeki gözenekli yapının yüzey alanının ve gözenek hacminin küçülmesine neden olan ısıl işlemin malzemenin doğasındaki yoğunluğun değiştirdiği süreçtir.

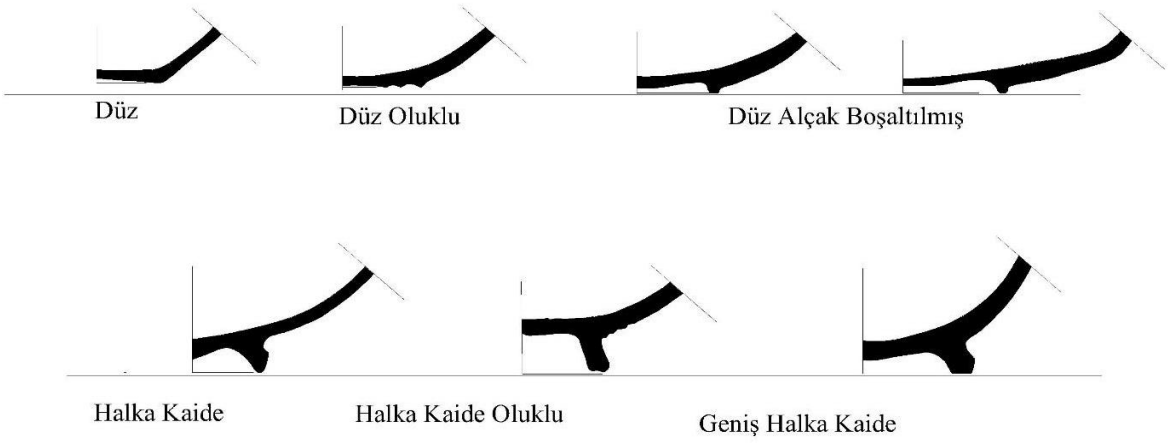
Yükseltgen ortam: Pişme sürecinde fırın içindeki oksijenli atmosfer. Oksidasyon yani yükseltgenme, fırına giren havayla sağlanır.

İndirgenme: Redüksiyon. Fırın ortamının dumanlı veya gazlı hale getirilerek seramiklerin bünye ya da astarında bulunan oksitlerin oksijeninin karbon monoksit tarafından çalınması durumudur.

Boylanma: Sedimentler ya da sedimenter kayaçlardaki tanelerin büyüklük dağılımına verilen ad. Bütün taneler aşağı yukarı aynı büyüklükte ise çökel iyi boylanmış, eğer çok farklı büyüklükte ise de kötü boylanmış şeklinde ifade edilir.

Şekil 1. 2: Dudak Formları

Şekil 1. 3: Kaide Formları

1.4. Yöntem

Her pişmiş toprak çanak çömlek malzeme grubu kendi içerisinde değerlendirilmesi gereken ve çok sayıda değişken barındıran özellikler taşır. Tipoloji çalışmalarında özellikle grupların işlev ya da teknik özelliklerine göre genel bir tür ayrımına gidilir. Bu formların ve teknik özelliklerin dönemsel ve aynı zamanda coğrafik bir ön izleme sunmasının getirdiği pratiklikten de kaynaklanır. Çünkü Hellenistik Dönem Seramiği, Sofra Kapları, Terra Sigillatalar, Kırmızı Astarlı Seramikler gibi belirli döneme işaret eden, benzer kullanım alanları taşıyan ya da teknik ve coğrafi özelliklerine atıfta bulunan gruplar olarak ele alınır. Bu belirli bir döneme ve yerele ait malların tanınabilen bir üslup barındırmalarına dayanır[28].

Kibyra seramikleri ele alınırken amaç Kibyra yerel üretim faaliyetlerindeki formların, yapım - fırınlama tekniklerini, temel kil özelliklerini ortaya koyarak yerel seramik gruplarının tipolojik ve kronolojik bir modelini oluşturmaktır. Bu doğrultuda yerel olduğu bilgisinin öncelikli olarak fırın atığı, yapısı bozulmuş ya da hatalı seramik parçaları gibi arkeolojik materyal buluntuyla desteklendiği formlara tipoloji çalışması içerisinde yer verilmiş, sonra kimyasal analizlerce desteklenen gruplar dahil edilmiştir. Bu gruplar farklı dönemleri kapsamakta hem de kendi kalite standartlarındaki teknik özellikleri gösteren kendi içinde görece kaliteye sahip kırmızı kil astarlı ya da astarlı, ince ya da kaba seramik gruplarını içermektedir. Bu sebeple, grupların astar özellikleri tipolojik ayrımın değişkeni olarak kullanılmayıp varılan sonuçlar doğrultusunda değerlendirmiştir.

Kibyra seramik grupları için yapılan tipolojik çalışma yerel olduğu bilgisi o forma ait yapısı bozuk ya da fırınlama hatası ürünlerin varlığıyla desteklenen biçimsel tip sınıflandırmasıdır. Kastedilen, fırınlama hatası örneğe sahip tüm form gruplarının yerellik barındıran formları ifade ettiği temeline dayandığıdır. Ancak buradan ortaya çıkan sonuç bir form grubuna ait tek bir ham madde grubunun kullanıldığı değildir. Çalışmada form grubunu oluşturan seramiklerin ham madde içeriklerine yönelik yürütülen analiz çalışmaları sonucunda KBR1 ve KBR2 olarak isimlendirilen iki farklı ham madde grubu tanımlanmıştır. Ayrıca bu ham madde grupları ile ilgili kaynak arayışımız cevap bulmuştur[29]. Analizle belirlenen kil grupları tipolojik sınıflandırmada grubun isimlendirildiği dizinin başında hammadde grubunun ismiyle belirtilmiştir.

Bu sınıflandırma içinde yer alan bazı form ve tiplerin daha önceki dönemlerden gelen ya da çağdaşı gruplarda rastlanan prototipleri bulunur. Bu, çalışmada yer alan form gruplarına isim vermeye yardımcı olsa da Kibyra yerel üretim seramik gruplarının yatkınlıklarını ortaya

[28] Renfrew ve Bahn, 2017: 133.
[29] Bk. 2.1.1. Kil Özelliklerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması.

çıkarmaya çalıştığımız tipoloji çalışmasında farklı ekolleri temsil eden grupları bir arada ele almayı zorlaştırır. Örneğin kalıp yapımı kaseler, balık tabakları, II kulplu kaplar, sigillata grubu formlarla benzer özellikler gösteren gruplar ya da daha nadir bulunan rulet bezmeli kase örnekleri gibi. Bununla birlikte prototipi bulunan bu örneklerin Kibyra formlarında ayrıcı özellikler de gösteriyor olması bu isimlendirmeyi karmaşık hale getirmektedir. O yüzden seramiklerin sınıflandırma modelini oluştururken kendi içinde mümkün olduğunca az değişkenden, kategorilere ayrıldıkça çoğalan değişkenler kullanılmaya çalışılmış ve tanımlayıcı başlık ifadelerinden ziyade formları ve türleri tanımlamak için tarafsız bir sayı ve harf sistemi kurulmuştur. Burada amaç formlara ilişkin başka yeni terimlerin tanıtılması değildir. Bu yüzden araştırma literatüründe kafa karışıklığına sebep olmamak için atanan formların literatürde yaygın hala gelmiş isimlendirmeleriyle birlikte sunulmuştur.

Kibyra seramiklerinin sınıflandırma modelinde form gruplarını oluşturan tipler kendilerinden daha büyük bir grubu tanımlayan türlerin alt başlığı olarak ele alınır. Türler oluşturulurken seramiğin açık ya da kapalı bir kap oluşu ve ağız çapının yüksekliğe oranı kullanılan iki değişken olarak belirlenmiştir. Tür ayrımı yapılırken, ağız çapının yüksekliğe oranının yaklaşık 1/2 ya da 1/2,5 oranında olduğu açık gruplar "Kase (KS)", ağız çapının yüksekliğe oranının 1/4 olduğu gruplar "Tabak (TB)" ağız çapının yüksekliğe oranının 1/1 olan gruplar bardak, kapalı grupları temsil eden ince boyunlu kaplar "Testi (TS)", geniş boyunlu gövde profiline sahip kaplar "Krater" (KR) olarak tanımlanır. Bu çalışmada yürütülen tür ayrımına amphoralar, kandiller ve unguentariumlar dahil edilmemiştir. Kase, tabak, bardak, testi, krater ve kapak olarak belirlenen türleri oluşturan gruplar morfolojik özelliklerine göre sınıflandırılır. Burada uygulanan değişkenler kabın kaide, dudak ya da kulp bölümlerinden birkaçı ya da birinde ortaya çıkan farklılıktan kaynaklanır ve her tip, form detaylarıyla tanımlanan isimlerinden ziyade (dışa açık ya da içe dönük dudaklı kaseler gibi), sayılarla temsil edilir. Kase, tabak, testi, bardak gibi türlerin her bir tipi 100'den başlayıp 10'arlı olarak artan 110, 120, 130… sayı dizinleri şeklinde ve tür isimleriyle (KS 100, TB 100 gibi) birlikte anılır. Her tipin olası çeşitlemeleri için ise birerli artan (KS 101, TB 101) bir dizin atanır. Tipleri ayrıştırırken, kabın yüzeyine baskı ya da boya ile yapılan uygulamalar değişken olarak ele alınır. Başka bir form atanamayacak kadar içinde bulunduğu türe ait görünen, ancak yapım tekniğine ilişkin farklılıkların bulunduğu örnekler varsa bunlar da kendi içinde bu ayrıştırılır. Tipolojik isimlendirmede üç basamaklı bir sayı sistemi kullanılması uyarlanabilir olduğundan tercih edilmiştir. Hem gelecekte yapılacak çalışmalarda değerlendirilmeye alınan türlerin kendilerini kapsayan ya da kendilerinden başka türlerle ele alınmasına olanak tanır hem de sayısallaştırılabilir.

Tipolojik sınıflandırma işleminde amaçlanan Kibyra yerel seramik gruplarının, yapım teknikleri, üretim süreçleri ve kullanım alışkanlıklarına ilişkin benzerlik ve farklarını ortaya koymaktır. Bu sebeple form gruplarının kullanım alanlarına ilişkin (sofra ve günlük), ya da astar kalitesine göre yapılan tanımlayıcılar tasnif çalışmasının seçme ayıklama sürecinde değişken olarak kullanılmamıştır.

Kibyra'daki yerel üretim faaliyetleri kapsamındaki seramiklerin incelenmesini konu alan araştırma beş ana bölüm halinde sunulmuştur. Giriş niteliğindeki ilk bölümde çalışmanın amacı ve seramik araştırmalarının tarihi aktarılmıştır. Sonrasında çalışmada ele alınan seramik gruplarının sıralama kriterleri seçme-ayrıştırma ve tasnif çalışmaları sırasında geriye dönük olarak tanımlanmış. İnceleme sırasında seramiklerin yapım teknikleri, tür ya da sınıflarına ilişkin kullanılan ifadeler teknik notlar kısmında aktarılmıştır.

İkinci bölümde, Kibyra'daki seramik üretim verileri üretime dair kanıt grupları ve üretim teknikleri kapsamında ele alınmıştır. Üretime dair kanıt gruplarında kimyasal analiz çalışmaları ile fırınlama hatası örnekler, kalıplar gibi arkeolojik materyaller sunulmuştur.

Üçüncü bölümde, Kibyra yerel üretim seramik gruplarının tipolojisi, tabak, kase, bardak, testi ve krater olarak belirlenmiş türlerin altında çeşitlenen tipleriyle birlikte sunulur. Bu bölümde yapılan tipolojik ayrım bölgesel bir çerçeve yaratma konusuna vurgu yapar. Bu sebeple çalışma sırasında oluşturulan ve Kibyra üretimi seramiğin tipini ve çeşidini ifade eden tipolojik isimlendirmeler, sürdürülebilir ve tekrarlanabilir olması amacıyla kendi sınıflandırması içinde anlam bulacak şekilde harf ve rakamlardan oluşan isimlendirmeleriyle anılır. Bununla birlikte Anadolu ve Akdeniz coğrafyasındaki üretim merkezlerinin özgün formları olarak bilinip Kibyra' da icat edilmemiş ancak Kibyra üretim faaliyetlerinde kullanılmış formların yaygın şekilde kullanılan isimlendirmeleri de tek tip bir terminolojinin geliştirilmesine katkıda bulunmak adına form grubunun sunulduğu başlığın yanına eklenmiştir. Bölümün sonunda tipolojik çalışmanın bir değerlendirmesi yapılır.

Dördüncü bölümde, incelenen seramik grupları ile çadaş örnekler ve çalışma grubu seramiklerin tarihlemeye katkıda bulunabilecek arkeolojik buluntu alanları ele alınmıştır.

Beşinci bölümde seramik gruplarının değerlendirmesi yapılmış, bilinen ve ortaya konan Kibyra tarihçesiyle ilişkisi ele alınmış ve varılan sonuçlar değerlendirme sonuç olarak sunulmuştur.

İKİNCİ BÖLÜM
KİBYRA SERAMİKLERİNİN ÜRETİM VERİLERİ

2.1. Üretime Dair Kanıt Grupları

Kibyra seramik üretim faaliyetlerinin verileri iki ana başlıkta değerlendirilmiştir. Üretime dair Kanıt Grupları, başlığı altında arkeometrik ve arkeolojik veriler ele alınmıştır. Arkeometrik veri grubu, farklı dönemden ve farklı form grupları içerisinden mikroskobik gözleme dayalı olarak seçilmiş parçaların kimyasal analiz sonuçları "Kil Analiz Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması" olarak sunulmuştur. Yoğun seramik buluntunun yanı sıra tipolojik çalışmanın dayanaklarını oluşturan fırınlama hatası örnekler ve ayrıca kalıplar arkeolojik materyal, üretim verilerinin kanıt grupları olarak belirlenmiştir.

Bu grup altındaki ikinci başlık olan Üretim Tekniklerinde, çalışma grubu seramiklerinin gösterdiği renk ve doku gibi fiziksel, gözlemlenebilir ve ölçülebilir teknik ortaklıklar ile oluşturulan veri tabanında kümelenen bilgilerin gösterdiği yatkınlıklar doğrultusunda incelenip fırınlama kondisyonları ve astar uygulamaları başlığında sunulmuştur.

2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması (Barış Semiz[30]-Gülnaz Acar)

Kibyra'daki üretim faaliyetlerini oluşturan seramik gruplarına ilişkin hammadde tanımlaması ve kaynak arayışı yönünde yürütülen analiz çalışmaları, Akdeniz Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi'nin desteği ile SDK-2017-2136 numaralı doktora tez projesi kapsamında, 53 parça numune üzerinde gerçekleştirilmiştir. Arkeolojik kazı çalışmalarında elde edilen seramik numuneleri Kibyra kazı başkanlığının onayıyla incelenmiştir.

Kibyra seramik gruplarının yerel olduğu bilgisi o forma ait yapısı bozuk ya da fırınlama hatası örneklerin varlığıyla desteklenen bir sınıflandırmadır. Kastedilen, fırınlama hatası örneklere sahip tüm form gruplarının yerellik barındıran formları ifade ettiği temeline dayandığıdır. Bu gruplara ilişkin hammadde arayışında da aynı şekilde fırınlama hatası ve yapısı bozuk parçaların yoğunlukla bulunduğu sayıca fazla gruplar, öncelikli bir durumda yer alır. Kimyasal analize tabii tutulacak numunelerin seçimi hem hammadde hem de kaynak arayışına yönelik olarak iki farklı düzlemde yürütülmüştür. Her iki anlamda da mineralojik ve

[30] Mineralojik ve kimyasal analiz çalışmalarının uygulanması, karşılaştırmalı analizleri ve yorumlanması Pamukkale Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü Öğr. Üyesi Doç. Dr. Barış Semiz tarafından yürütülmüştür.

kimyasal analiz sonuçları çalışmanın sözü edilen varsayımsal süreci açısından doğrulayıcı ve tanımlayıcı katkılar sağlamıştır.

Kibyra yerel üretim seramiklerinin hammadde tespitine yönelik arayışlarda numune seçimleri morfolojik özellikleri tespit edilebilen fırın hatası örneklerin yoğun miktarda ele geçtiği gruplardan seçilmiştir. Belli form gruplarını temsil eden, deforme olup yapısı bozulmuş örneklerle onların fırınlama sonrası başarılı sonuç alınmış benzerleri analiz için tercih edilmiştir. Bu tercihteki dayanak noktası, farklı tipolojik sınıflandırmaya ait fırın atığı ya da hatalı pişirim örneklerin Kibyra' da üretildiğinin kabulüdür. Amaç ise bu bozuk örneklerin iyi pişmiş olan benzerleri ile ortak hamur dokusuna sahip olup olmadığını ortaya koymaktır. Böylelikle hamurlarında ortaklık gösteren numune çiftleri (iyi ve kötü fırınlanmış örnekler) Kibyra'nın çamur gruplarının tanımlanabildiği örnekler olarak kabul edilmiştir.

2.1.1.1.Analiz Yöntemleri

Mikroskobik özelliklerine göre (renk, şekil vb.) farklılık gösteren örneklerin yapısal, kimyasal ve mineralojik özelliklerini belirlenmesi için 52 adet örnek seçilmiştir. Petrografik çalışmalara yönelik olarak 52 adet seramik örneğinin ince kesitleri Pamukkale Üniversitesi (PAÜ) Jeoloji Mühendisliği Bölümü ince kesit atölyesinde yaptırılmıştır. Hazırlanan ince kesitler Jeoloji Mühendisliği Bölümünde bulunan Leica marka polarizan mikroskopla incelenerek mineralojik ve petrografik özellikleri belirlenmeye çalışılmıştır.

Polarizan mikroskop incelemeleri sonucunda 42 adet örnekten tüm kaya ana ve iz element analizleri Pamukkale Üniversitesi, İleri Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezi XRF laboratuvarında Spectro XLAB 2000 PEDXRF marka X-Işınları spektrometresi kullanılarak yapılmıştır. Analiz için örnekler halkalı öğütücüde yaklaşık 200 mesh boyutuna kadar öğütüldükten sonra XRF analizinde kullanılan özel bir bağlayıcıyla (wax) karıştırılarak 32 mm'lik diskler (pellet) oluşturulmuş ve oluşturulan her bir disk aletin örnek bölgesine yerleştirilmiş ve analizi yapılmıştır.

Ayrıca 19 adet örneğin XRD (X-Işınları Kırınımı) analizleri Pamukkale Üniversitesi, İleri Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezinde yaptırılmıştır. Örnekler ilk aşamada halkalı öğütücüde öğütülerek toz haline getirilmiş ve yönlendirilmemiş plaketler hazırlanarak çekimler gerçekleştirilmiştir. Örneklerin XRD çekimleri GNR APD 2000 PRO difraktometre cihazında, CuKα, 40 kV ve 30 mA koşullarında (2θ:5-45º; step aralıkları: 0.01; integration time:2 saniye) yaptırılmıştır.

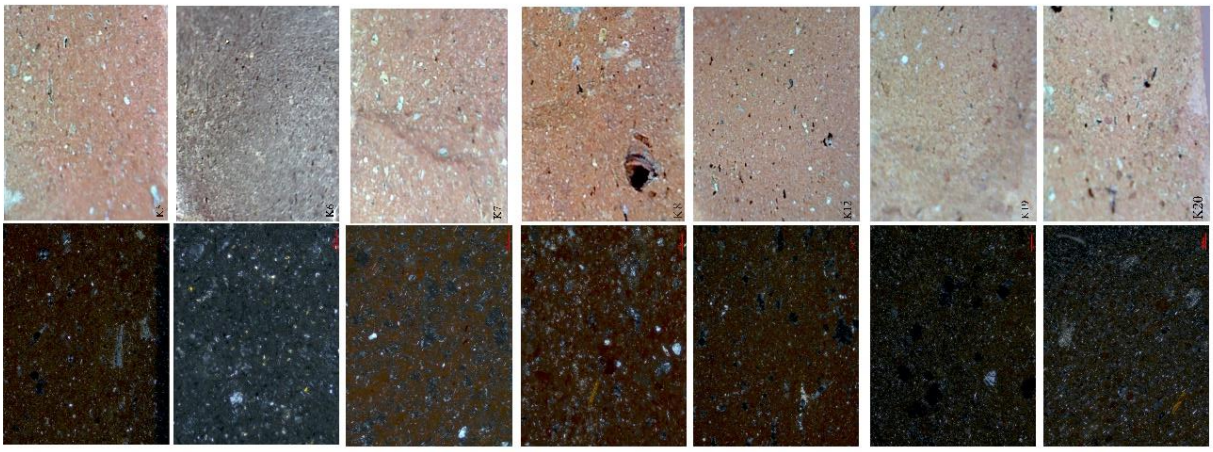
Taramalı elektron mikrsokop incelemeleri Pamukkale Üniversitesi, İleri Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezi XRF laboratuvarında FESEM SUPRA 40 VP cihazında yapılmıştır. Örneklerin üzeri Au/Pd ile kaplanmıştır.

2.1.1.1.1. Polarizan mikroskop çalışmaları

Arkeolojik örneklerin mineralojik – petrografik özellikleri aşağıda belirtilmiştir. Örnekler türlerine göre ayrı ayrı incelenmiştir. İncelenen örnek grupları iki ana gruba ayrılmaktadır. Her iki grup kendi içerisindeki küçük farklılıklarından dolayı alt gruplara ayrılmıştır.

Petrografik Grup 1 (Numune No: K5, K6, K7, K8, K12, K19, K20)

Çok küçük kristalli dokuda olup orta boylanmalı (modarete sorted) olarak gruplandırılmışlardır. Mineralojik olarak kuvars ve mika minerallerinden oluştukları belirlenmiştir. Kuvars mineralleri genellikle eş boyutlu ve köşeli tanelerden oluşmaktadır. Tane büyüklükleri <0.08 mm olarak ölçülmüştür. Küçük mika pulları bol oranda gözlenmektedir. Maksimum mika büyüklüğü de <0.07 mm olarak belirlenmiştir. Örnekler içerisinde eş boyutlu boşluklar (equant vesicles) ve düzensiz boşluklar (vughs) şeklinde gözlenmektedir. Bazı örneklerde (Numune No: K6) boşluk yapısında belirgin bir artış ve yönlenmiş (kanal şekilli) boşluklar göze çarpmaktadır. Bazı örneklerde (Numune No: K8) yer yer demiroksit topakları ile çoğu örnek içerisinde de yer yer kayaç parçacıkları gözlenmektedir. Kayaç parçacıkları bileşim olarak kuvarsit oldukları görülmektedir.

Şekil 2. 1: Grup 1 Örneklerinin Makroskobik ve İnce Kesit Görünümleri

Alt grup 1a (Numune No: K2, K4, K9, K24-K25, K27, K30-K31, K34-K53,)

Grup 1 örneklerine benzer mineralojik özellikler göstermekte olup çok güzel (vey well sorted) boylanmalı şekilde görülmektedir. Örnekler içerisinde yaygın boşluk oluşumları düzensiz boşluklar (vughs) şeklinde olup boşluk büyüklükleri yer yer 0.19 mm boyutlarına

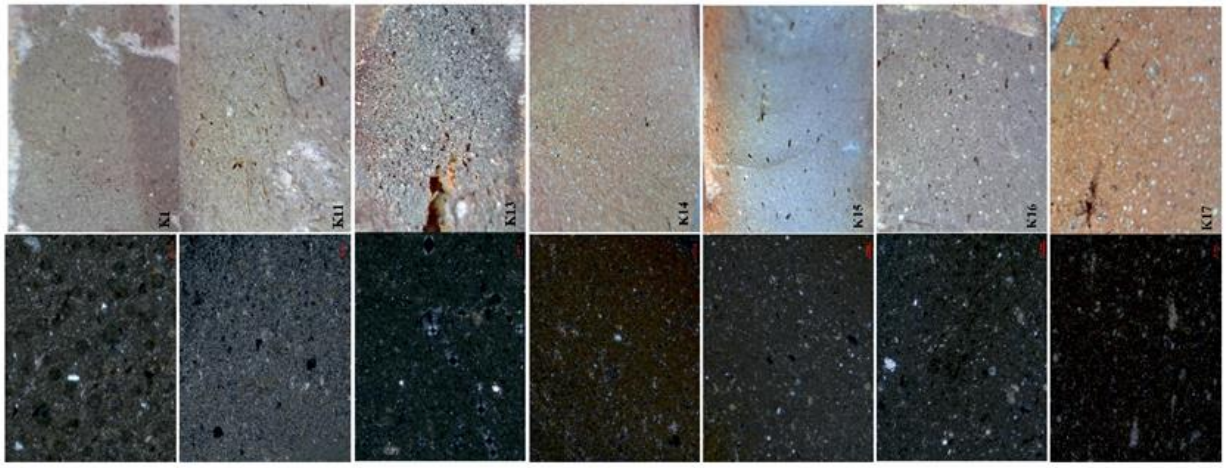
çıkmaktadır. Bu grup örneklerde gözlenen karbonat minerallerindeki fazlalıktan dolayı alt grup olarak tanımlanmıştır. Bol oranda mika pulları gözlenmekte olup yaklaşık büyüklükleri <0.04 mm olarak belirlenmiştir. Bazı örneklerde (Numune No: K2) belirgin bir yönlenme dokusu (chanell) tespit edilmiştir. Opak minerallerde yaygın olarak tespit edilmiştir.

Alt grup 1b (K10)

Benzer mineralojik bileşimlere sahip olmasına rağmen dokusal olarak farklı olduğu için alt grup olarak tanımlanmıştır. İncelenen örnek orta derecede boylanmış (moderately sorted) olarak gözlenmektedir. Kuvars mineralleri belirgin oranda artmakta ve büyüklükleri <0.18 mm' ye kadar ulaşmaktadır. Benzer şekilde içerdiği mika oranlarında da büyüklük (<0.14 mm) söz konusudur. Örnek içerisinde eş boyutlu boşluklar (equant vesicles) ve düzensiz boşluklar (vughs) gözlenmektedir. İçeriğindeki karbonat miktarındaki artış da gözle görülür oranda fazladır.

Petrografik Grup 2 (PG2) (Numune No: K1, K11, K13, K14, K15, K16, K17, K26, K28, K29, K32, K33):

İncelenen örnekler genellikle orta ve iyi boylanmış (modarete-well sorted) şekilde gözlenmektedir. Mineralojik olarak kuvars, plajiyoklas ve mika mineralleri yanında piroksen mineralleri de gözlenmektedir. Kuvars mineralleri genellikle köşeli ve yarı köşeli olup boyları uzamış şekillerdedir. Boyutları grup 1 örneklerine göre daha iri boyutlarda olup yer yer 0.11 mm büyüklüklerindedir. Mika minerallerinin büyüklüğü ise 0.21mm ye kadar ulaşmaktadır. Plajiyoklas mineralleri ise çoğu örnekte gözlenmekte, köşeli ve boyuna uzamış şekillerde ve büyüklükleri 0.06mm boyutundadır. Örnekler içerinde belirgin şekilde mineral olarak karbonat minerallerinin varlığı göze çarpmaktadır. Fakat, diğer gruba göre değerlendirildiklerinde karbonat minerallerini oranı daha azdır. Dokusal olarak incelendiğinde minerallerde belirgin bir yönlenme göze çarpmaktadır. Örnek içerisinde gözlenen boşluk şekillerine göre yoğun olarak kanal (chanell) ve düzlemsel (planar) boşluklar belirgin olup bazı örneklerde düzensiz (vughs) ve eş olmayan kabarcıklı (vesicle) boşluklarda gözlenmektedir. Bazı örneklerde (Numune No: K1) opak mineraller oldukça fazla gözlenmektedir.

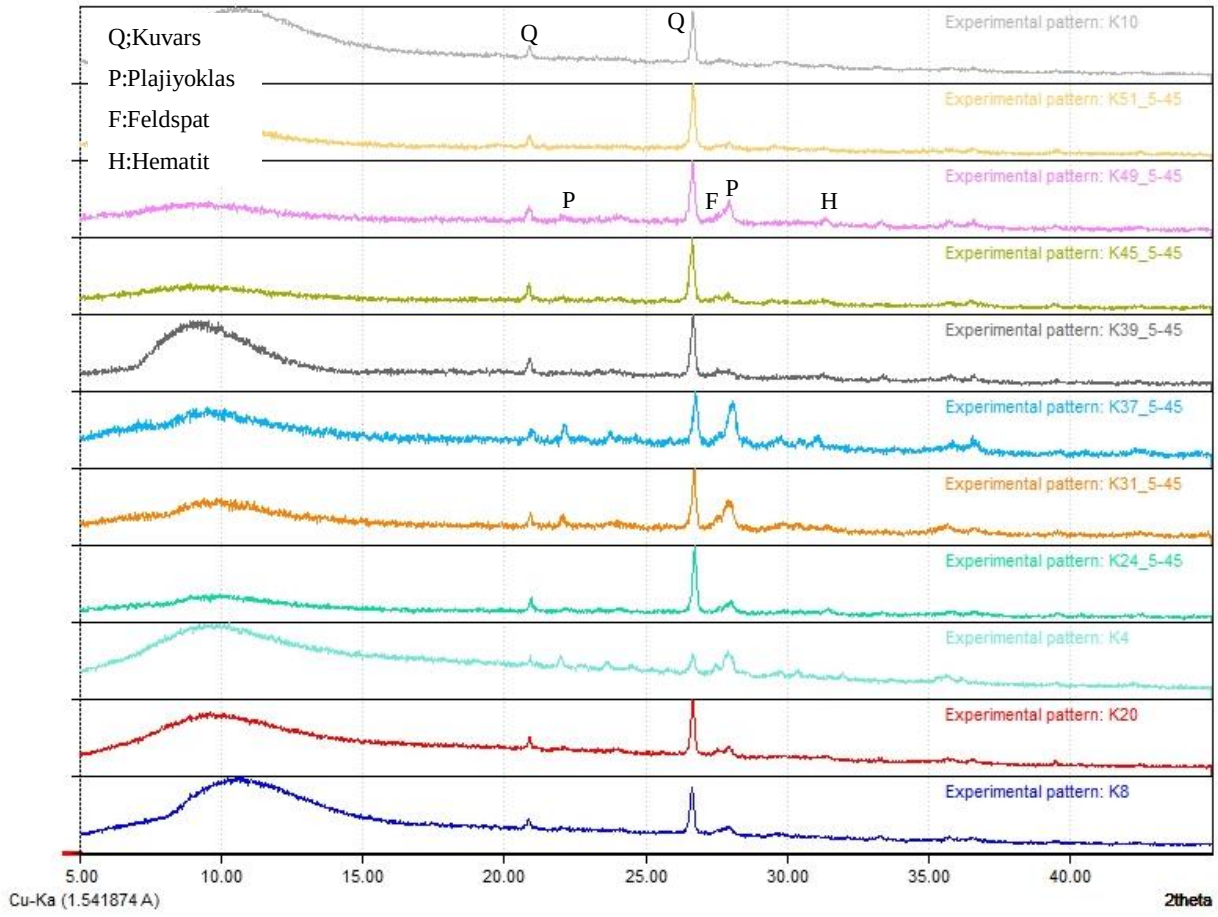
Şekil 2. 2: Grup 2 Örneklerinin Makroskobik ve İnce Kesit Görünümleri

Alt grup 2a (Numune No: K3, K21, K22, K23)

Örnekler genellikle çok iyi boylanmalı (very well sorted) olarak gözlenmektedir. Benzer mineralojik özelliklerde olup düzlemsel (plannar) boşluk yapısı ile ayrılmaktadır. Bu boşlukların uzun eksenlerinin uzunluğu 1.30 mm ye kadar ulaşmaktadır. Bir örnekte tespit edilen muskovit mineralinin büyüklüğü 0.11 mm olarak ölçülmüştür. Bu grup örneklerde demiroksit yumrular karakteristiktir.

2.1.1.1.2. XRD Analizleri

Optik mikroskobi incelemesi yapılan ve seçilen bazı örneklerde XRD çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Grup 1 örneklerinin XRD grafiğinin incelenmesi sonucunda tüm örneklerde belirgin kuvars piki tespit edilmiştir. Kuvars yanında daha az oranda feldspat, plajiyoklas ve hematit pikleri de tespit edilmiştir (Grafik 2.1). Bu mineralojik bileşimler optik mikroskop incelemeleri ile tutarlı oldukları görülmektedir. Grup 1a örneklerinden Numune No: K4, K31 ve K37 ise yüksek sıcaklık minerallerinden olan plajiyoklas piklerinin çok yüksektir ve yer yerde hematit mineralleri yerine spinel minerali tespit edilmiştir. Grup 1b'ye ait olan Numune No: K10 ise benzer mineralojik bileşim tespit edilmiş olup daha az oranda plajiyoklas piki tespit edilmiştir.

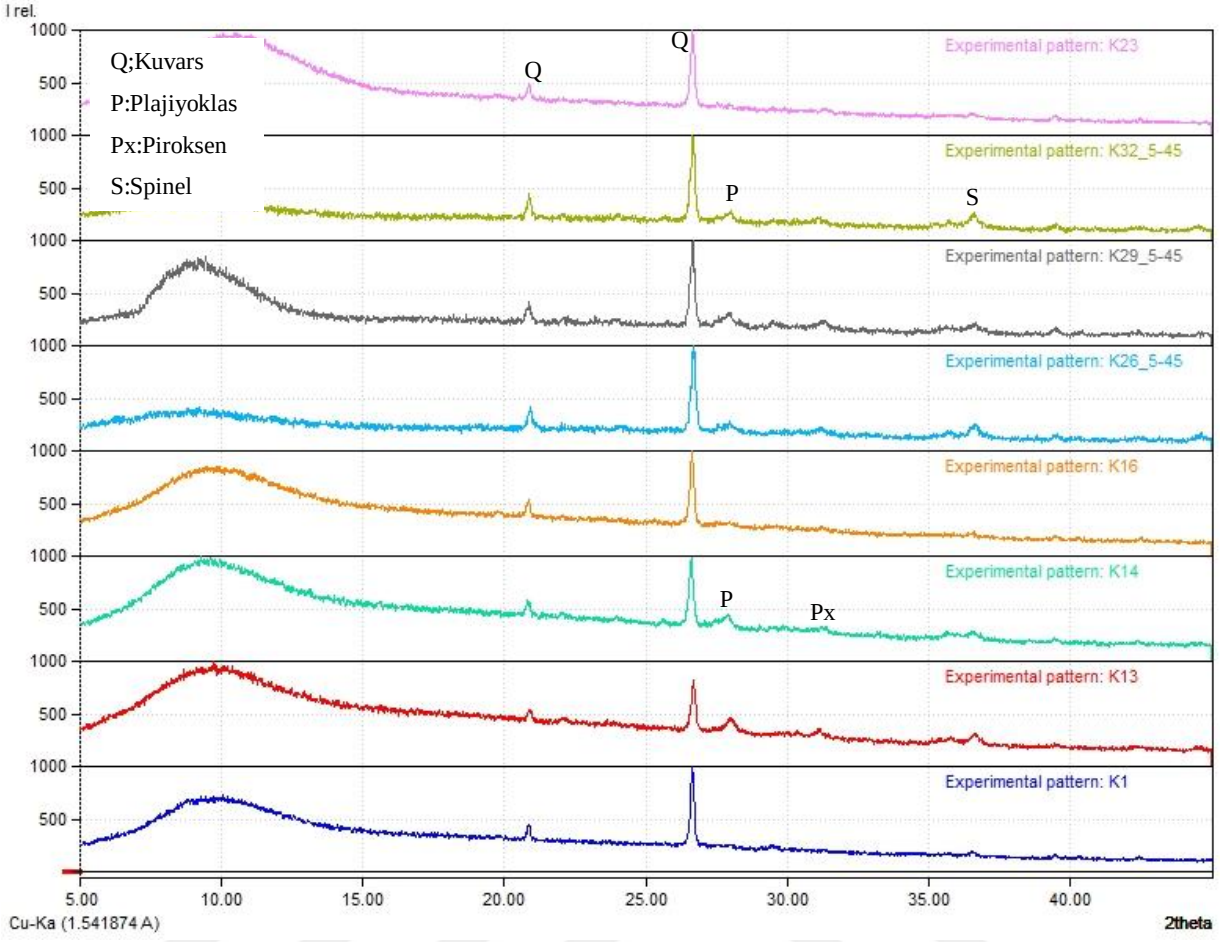

Grafik 2. 1: Birinci Grup Örneklerin XRD Grafikleri (Barış Semiz)

Grup 2 örneklerinin XRD grafiklerinin incelenmesi sonucunda Numune No: K1 örneğinde yoğun kuvars piki göze çarpmaktadır (Grafik 2.1). Diğer örneklerin incelenmesi sonucunda ise Plajiyoklas, piroksen ve kuvars piklerinden oluştukları gözlenmektedir. Grup 2a örneğinin de benzer mineralojik bileşimde olduğu görülmektedir. Grup örneğine ait K32 numaralı örneğin pikinde ise belirgin bir spinel mineralinin varlığı göze çarpmaktadır. Bu durumda diğer örneklerden bir farklılığın olduğunu düşündürmektedir.

XRD sonuçlarının değerlendirilmesi sonucunda kil pikinin gözlenmemesi ve çoğu örnekte feldispat ve piroksen minerallerini olmuş olması örneklerin pişirim sıcaklıklarının yüksek olduğu (800-850 ºC) şeklinde yorumlanmıştır[31]. Numune No: K4, K31, K32, K37 örneklerde yoğun pişme izleri yani yüksek sıcaklık mineralleri (piroksen ve spinel) tespit edilmiştir. Bu minerallerin tespit edilmiş olması bu örneklerin >950 ºC pişmiş oldukları şeklinde yorumlanmıştır.

[31] Semiz vd., 2018.

Grafik 2. 2: Grup 2 örneklerinin XRD grafikleri (Barış Semiz)

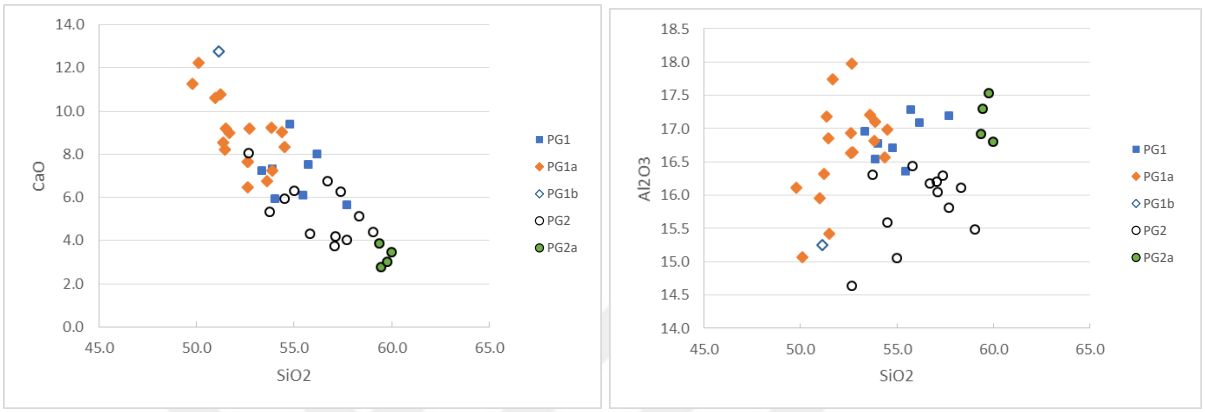
2.1.1.1.3. Kimyasal (XRF) Analizler

42 adet örneğin ana ve iz element içerikleri ile mineralojik içerikleri karşılaştırmalı olarak araştırılmıştır. Örneklerin jeokimyasal bileşimlerini belirlemek için ilk önce ölçülen tüm element değerleri iki değişkenli diyagramlarda birbirleriyle karşılaştırılmıştır. Petrografik özelliklerine göre 2 ana gruba ayrılan örneklerdeki farklılıklar, kimyasal içeriklerine de yansımış ve iki ana gruba ayrıldıkları görülmektedir.

Örneklerinin jeokimyasal analizlerinin değerlendirilmesi sonucunda örneklerin SiO_2 içerikleri birinci grup için ortalama %53.12 ve ikinci grup için ise ortalama %57.10'dir. Bazı örneklerde (Alt grup 2a: %59.63) bu değer ortalamanın çok üzerindedir. Bunun sebebi olarak bünyelerindeki kuvars mineralinin fazlalığı olarak değerlendirilmektedir. CaO içeriği ise içerisindeki karbonatlaşma ile doğru orantılı olarak değişmektedir. Birinci grup örneklerde ortalama CaO içeriği %8.51 ve ikinci grup örneklerde ortalama CaO içeriği %4.86 olarak belirlenmiştir. Yine alt grup 2a örneklerinin içeriği %3.29 olup incelenen örnek gruplarında en düşük oran olarak gözlenmektedir (Grafik 2.3a). Bu diyagrama bakıldığında SiO_2 artışlar birlikte örneklerdeki CaO içeriğini düştüğü görülmektedir. Alt grup 1a ve 1b örneklerinde ise

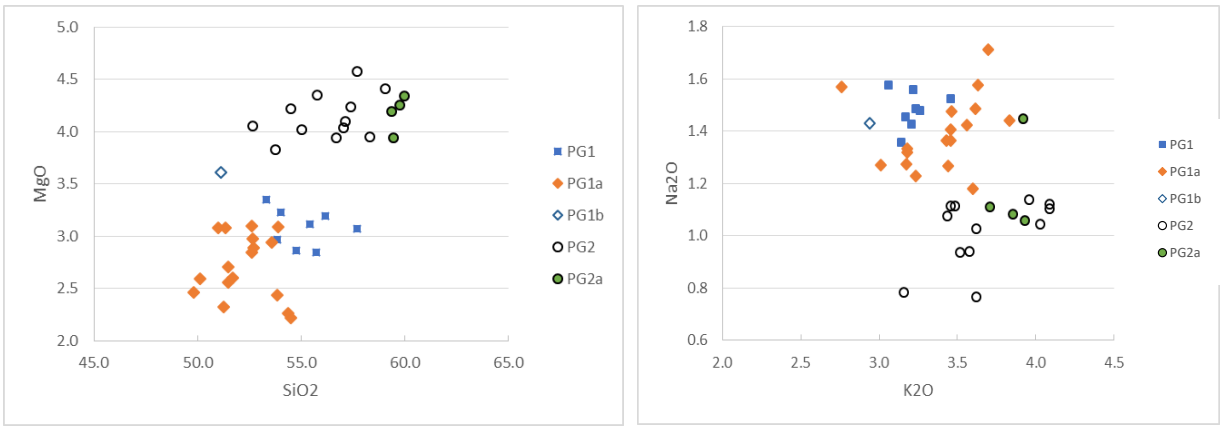
belirgin bir CaO fazlalığı göze çarpmaktadır. Bu durumda petrografik incelemelerde tespit edilen kalsit mineralleri ile ilişkilidir.

Al_2O_3 değerleri ortalama %16.68 arasında olup belirgin bir farklılık gözlenmemektedir. Sadece ikinci grup örnekler arasında farklılık olduğu göze çarpmaktadır. Birinci gruba ait alt grup örneklerde belirgin bir azalma söz konusudur. Al_2O_3 içeriğinde fazlalık ve azlık içerisindeki kil boyutu malzemenin bolluğu ile ilişkili olarak değerlendirilmiştir (Grafik 2.3b).

Grafik 2. 3: Örneklerin CaO-SiO2 ve Al2O3-SiO2 korelasyon diyagramı (Barış Semiz)

Örnek grupları arasındaki en belirgin farklılıklar MgO, K2O, Na2O ve TiO2 içeriklerinde göze çarpmaktadır. Birinci grup örneklerin ortalama MgO içerikleri %3.08 iken ikinci grup örneklerin ise %4.19 dur (Grafik 2.4a). Ayrıca birinci grup örneklerin Na2O içerikleri belirgin şekilde fazlalık göstermektedir. Örneklerde gözlenen K2O içerikleri de gruplar arasında belirgin farklılık göstermektedir. İkinci grup örneklerde K2O içerikleri belirgin şekilde farklıdır. Bu orandaki fazlalık biyotit minerali ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. TiO2 içerikleri de ikinci grup örneklerde farklılaşmaktadır.

Grafik 2. 4: Örneklerin Korelasyon Diyagramları (Barış Semiz)

Örneklerin iz element içeriklerinde genel olarak benzerlikler göze çarpmaktadır. Fakat Zr, Y, Nb, gibi elementlerde de iki grup ayrımı net olarak gözlenmektedir.

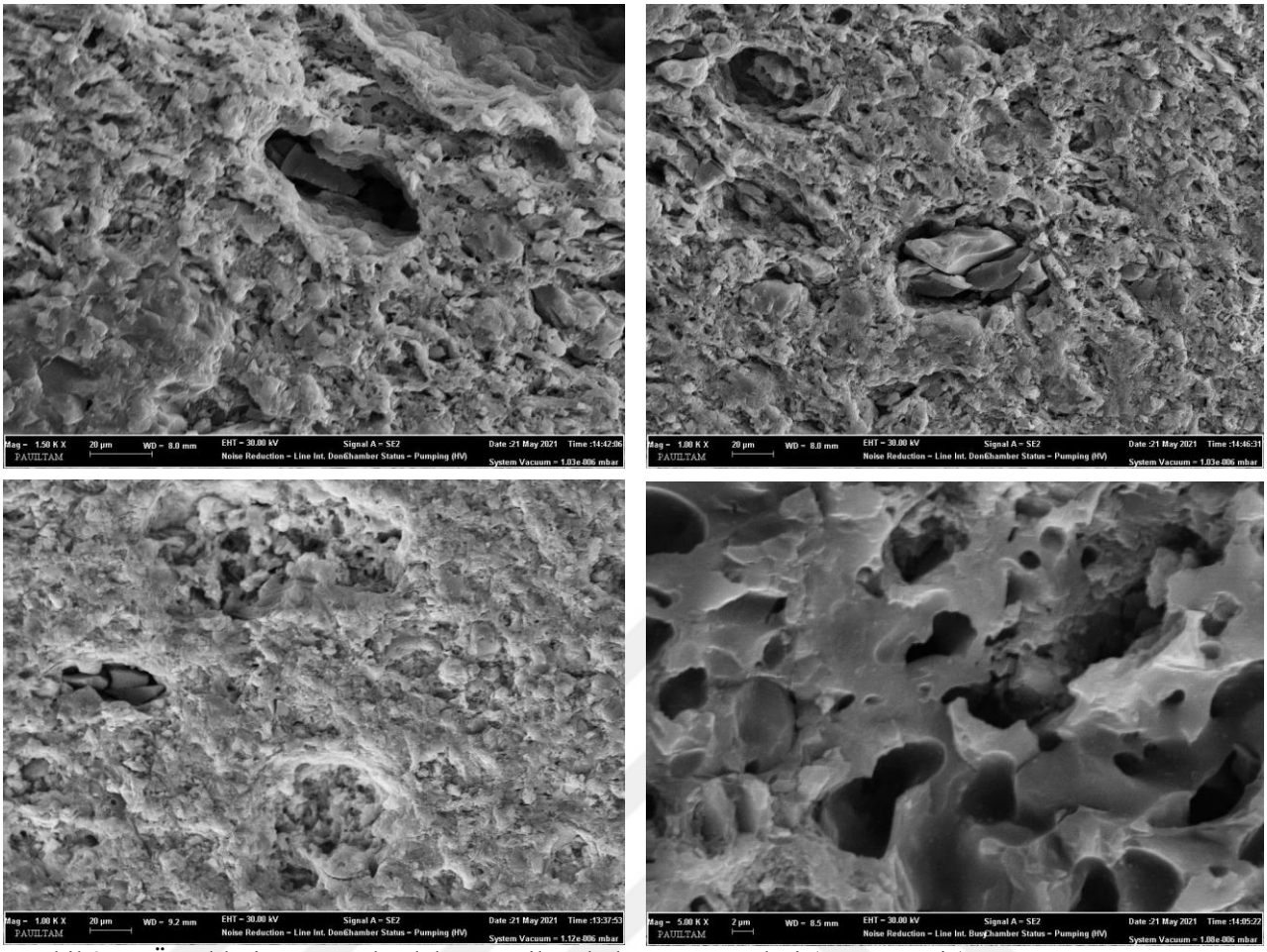
Kibyra örneklerinin kimyasal özellikleri Tripolis'te bulunan Sagalassos kırmızı astarlı seramikleri ile de karşılaştırılmıştır[32]. Sagalassos örneklerinin yüksek MgO, TiO2, Cr, Ni içerdikleri, düşük SiO2, K2O, Al2O3, Y, Zr, Nb, Rb, içerdikleri tespit edilmiştir. Fe2O3 oranları ise benzerlik göstermektedir. Karşılaştırma diyagramlarının değerlendirilmesi sonucunda Kibyra örneklerinin benzer litolojik özelliklerde yer almasına rağmen Sagalassos üretimi killerden farklı olduğu düşünülmektedir.

2.1.1.1.4. SEM Analizleri

Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM) incelemeleri, Arkeolojik seramik örneklerinin antik dönemdeki pişirilme sırasında ve sonrasında gelişen iç morfolojileri (özellikle vitrifikasyonun derecesi (camsı faz) ve gözenek yapısı) hakkında çok faydalı bilgiler sağlamaktadır[33]. Killerin pişme sırasındaki vitrifikasyon gelişim aşamaları "No vitrification yok (NV), Başlangıç Vitrifikasyonu (IV), Yoğun Vitrifikasyon (EV) ve sürekli vitrifikasyon (CV) olarak sınıflandırılmaktadır[34].

Her iki örnek grubunun SEM incelenmesi sonucunda benzer özellikler içerdikleri tespit edilmiştir. Bu incelemelerde düz yüzeyli alanlar ve camsı liflerin görünmüş olması vitrifikasyonun gelişimindeki başlangıç aşamaların olduğu şeklinde düşünülmektedir (Şekil 2.5). Başlangıç vitrifikasyon (Initial vitrifications) aşaması olarak tanımlanan bu yapı hem karbonatlı hem de karbonatsız killer için benzer özellik olarak tanımlanmakta olup okside atmosferde (oxidizing atmosphere) ve 800-850ºC arasında değişen pişme sıcaklıklarında geliştiği belirtilmektedir[35]. Numune No: K32 örneğinde yapılan SEM incelemesinde ise sürekli vitrifikasyon (CV) izlerinin gözlenmiş olması ve örneklerdeki boşlukların küçük olmasından dolayı bu gibi örneklerin (Numune No: K4, K31, K32, K37) yaklaşık 1000ºC civarında pişirildikleri şeklinde yorumlanmıştır (Şekil 2.5d).

[32] Semiz vd., 2018.
z vd., 2018.
[33] Maniatis ve Tite, 1981; Semiz, 2021.
[34] Maniatis ve Tite, 1981; Semiz, 2021.
[35] Maniatis ve Tite, 1981.

Şekil 2. 3: Örneklerin Taramalı Elektron Mikroskobu Görünümleri (Barış Semiz)

2.1.1.2. Kil Kaynakları

Araziden alınan kil örnekleri de kimyasal analiz yapılarak değerlendirilmiştir. 4 farklı bölgeden alınan killerin kimyasal analiz sonuçlarının değerlendirilmesi sonucunda KR1 örneğinin yüksek CaO içeriğine sahip olduğu, KR3 ve KR4 örneklerinin ise yüksek MgO içerikleri ve düşük Al2O3 içeriklerinin olmasından dolayı seramik yapımına uygun killer olmadıklarına karar verilmiştir. Analiz edilen kil örneklerinde KR2 numaralı örnek ile benzerlikler tespit edilmiştir. Örneğin düşük CaO ve MgO içeriği ve yüksek Al2O3 içeriğinin olması seramik yapımı için uygun olabileceği şeklinde değerlendirilmiştir. Dağılım diyagramlarında da KR2 killeri grup2 örneklerine yakın alanlarda çıktıkları gözlenmiştir. Ayrıca bu killerden seramik yapımına en uygun görülen KR1 ve KR2 örnekleri üzerinde seramik kalıplar hazırlanmıştır. Seramik hazırlama esnasında çok güzel plastiklik verdikleri görülmüştür. Pişirilen örneklerin renk özellikleri incelendiğinde KR2 örneğinin seramik için uygun renklerde olduğu görülmüştür. KR1 örneği ise istenilen renk elde edilmemiştir. Tüm verilerin değerlendirilmesi sonucunda KR1 örneğinin kimyasal içerikleri ve yüksek CaO içeriklerinden dolayı seramik kili olamayacağı, KR2 kilinin ise hem kimyasal özelliği hem de pişirme renginin uygun olması Kibyra seramiklerinin üretiminde kullanılmış olabileceği

düşünülmektedir. XRF sonuçlarının değerlendirilmesi sonucunda kaynak killerinde kullanılan malzemenin ofiyolit bir kayaçla ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Kesin sonuçların elde edilmesi için bölgede detaylı çalışmaların yapılması önerilmektedir.

2.1.1.3. Sonuçlar

Kibyra antik kentinden alınan seramik örneklerinin incelenmesi sonucunda seramik örneklerinin iki ana grupta oluştukları, ilk grup örneklerin kuvars, mika, plajiyoklas, feldspat ve hematit minerallerinden oluştuğu, ikinci grup örneklerin ise kuvars, plajiyoklas, piroksen ve hematit minerallerinden oluştuğu belirlenmiştir. Elde edilen petrografik farklılıkların örneklerin kimyasal özelliklerinden de tespit edilmektedir. Örneklerin büyük çoğunluğunun pişirim sıcaklığının 800-850ºC de olduğu sadece fırın hatası olarak tanımlanan örneklerde ise >950ºC civarında pişirimlerin olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen sıcaklıklar SEM incelemeleri ile de desteklenmiştir.

Sonuç olarak iki grup halinde incelenen Kibyra seramiklerinin bölge killeri ile benzer kimyasal özelliklerde olduğu görülmektedir. Fakat Kibyra seramiklerinde tespit edilen iki faklı grubun bu seramiklerin üretiminde bölgede olan iki farklı kaynaktan üretildikleri ve/veya üretim esnasında değişik oranlarda başka killerde karışımın olduğu şeklinde yorumlanmıştır.

2.1.1.4. Kimyasal Analiz Sonuçlarına İlişkin Arkeolojik Gözlemler

Grup 1 örneklerin ortak özellikleri MS. 1. yüzyıldan MS. 3. yüzyılın ilk yarısına kadar tarihlendirilen formlardan oluşmasıdır. KS 100 form grubuna ait bir kase (Numune No: K5), BR 110 form grubuna ait kupa (Numune No: K20), TS 110 form grubuna ait testi (Numune No: K19) ve KS 190 grubu örnekleriyle birlikte özellikle KS 110 grubuna ait üretim atığıyla, iyi pişmiş iki kırmızı astarlı örnek (Numune No: K6-K7-K8) bu kümede yer alır. Grup 1 olarak tanımlanan kümenin fırın atığı örnekle birlikte aynı içeriğe sahip özellikte olması arkeolojik kanıt gruplarıyla da desteklenen bir özellik taşımaktadır.

Grup 1a'da değerlendirilen örneklerin tamamı Kibyra'daki üretimin erken safhasını tanımlayan formlara ilişkin parçalardan oluşur. MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1 yüzyıl sonlarına tarihlenen hem gri hem kırmızı pişirilmiş seramik gruplarını kapsar. Bu grupta yer alan numunelerin formları echinus tipi kaselerle onların hatalı pişim ve fırın atığı örnekleri, balık tabakları, içe dönük dudaklı tabak örnekleri ve özellikle kaideli rulet bezemeli kaselere ait farklı pişim özellikleri gösteren örnekler bu grubun kimliğini oluşturur. Kaideli rulet bezemeli örnekler bu anlamda ayrıca önem taşımaktadır. Gruba ait 11 adet numunenin hepsi Grup 1a içerisinde ele alınmıştır. Bu kase grubu çok sayıda iyi pişmiş örneğinin yanında Kibyra depoziti içerisinde çok çeşitli şekilde fırın atığı ve hatalı pişim örneğinin olmasıyla Kibyra'daki üretimi

arkeolojik açıdan desteklenen bir gruptur. Analiz sonuçlarının da ortaklık gösteriyor olması Kibyra'daki seramik üretiminde kullanılan ham madde gruplarından en az birinin net olarak tanımladığı şeklinde yorumlanmaktadır

Grup 2 ve 2a olarak tanımlanan içerik kümesinde MÖ.3 yüzyılın sonundan MÖ. 1. yüzyıl içlerine kadar tarihlenen balık tabakları, echinus tipi kaseler, mastoslar ve içe dönük dudaklı tabak formlarına ait örnekler yer alır. Bununla birlikte kalıp yapımı kase ve aynı kompozisyona sahip kalıp örneği de bu grup içerisinde tanımlanmıştır. Kalıp yapımı kase kalıpları oluşturulurken kullanılan baskı bezme araçlarının ele geçmemiş olmasına karşın hem kalıpların hem de kaselerin aynı kil grubu içerisinde tanımlanmış olması kalıpların da Kibyra' da üretilmiş olduğuna ilişkin önemli bir kanıt sunmaktadır.

Grup 2 ve 2a kümesinde değerlendirilen diğer numuneler arasında yer alan ve bu çalışmanın ele alındığı tipolojik grupların dışında kalan Geç Antik Çağ seramik üretimiyle ilişkili MS. 3. yüzyıldan sonraya tarihlenebilecek kulplu bardak ve kase örnekleri yer almaktadır (Numune No: K14-K15, K22-K23).

Kimyasal analiz çalışmalarının sonuçlarına göre, üretimin MÖ. 3. yüzyıl sonu ve 1. yüzyıllarını ifade eden formlar iki ana kümeye ayrıştırılmış içeriğe sahip hammadde gruplarından ikisiyle de üretilirken MS. 1. ve 3. yüzyılı ifade eden formlarla sürdürülen üretim faaliyetlerinin yalnızca 1. hammadde gruplarında devam etmiş olduğu ortaya çıkar. Bununla birlikte Geç Antik Çağda Grup 2 olarak tanımlanan içeriğe sahip hammadde kaynağının tekrar kullanılmaya başlandığı söylenebilmektedir. Yani 1 ve 1a olarak isimlendirilen hammadde grubuna ait seramikler MÖ. 3. yüzyılın başından MS. 3. yüzyıla kadar olan süreçte kesintisiz kullanılırken 2 ve 2a ham madde grubu ise MS. 1. ve MS 3. yüzyıllarında kesintiye uğrar ve MS. 3. yüzyıldan sonra tarihlendirilen seramik gruplarında tekrar karşımıza çıkar.

Kimyasal analiz değerlendirmeleri gri bünye özelliği gösteren seramiklerin (Numune No: K1, K11) kırmızı pişmiş diğerleriyle benzer içerik özellik gösterdiğini de ortaya koymaktadır. Bu durum Kibyralı çömlekçilerin ellerindeki materyali kullanarak ulaştıkları teknik sınırları göstermesi açısından ele alınmaktadır[36]. Bu anlamda analizlerin bu seramikler için benzer içeriğe sahip olduğu sonucunu vermesi destekleyici bir nitelik taşımaktadır.

Analiz çalışmalarında fırın atığı ya da hatalı pişim örneklerin (Numune No: K4, K31, K32, K37), XRD sonuçlarının değerlendirilmesi ile hem Grup 1 hem de Grup 2 hammadde gruplarında yüksek sıcaklıklara maruz kalmış örnekler olduğu ve >950 ^{o}C pişmiş oldukları şeklinde yorumlanmıştır.

[36] Bk. 2.1.2. Fırınlama Kondisyonları.

Analize gönderilen numunelerin seçiminde ikinci düzlem ham maddenin kaynağına yönelik arayıştır. Bu amaç doğrultusunda kent çevresinde yapılan yüzey araştırmaları ile toplanan toprak örnekleri, ilk bulundukları haliyle ve işlendikten sonra olmak üzere iki şekilde değerlendirilmiştir (Resim 6). Kimyasal analiz çalışmalarına eşlik eden bu araştırmalar çanak-çömlek yapım süreçlerinin pratik uygulamalarla tekrar edilmesine dayalı çalışmalardır[37]. Bu uygulamalarda ham haldeki bu toprak numunelerinden yalnızca KR1 ve KR2 toprak örneklerinin seramik yapımına uygun killi bir dokuda olduğu anlaşıldı. Her iki toprak örneği yıkanıp, süzülüp, bekletildikten sonra dayanıklılık ve çamurun su bırakma miktarını ölçmek için üçlü grup halinde hazırlandı (Resim 6) ve 950 °C ve 1050 °C derecelerinde pişirildi. Pişimden sonra KR1 örnek çamurunun, yüzeyindeki çatlaklardan ve sesinden dayanıksız bir yapıda olduğu seramik yapımı için uygun olmadığı öngörüldü. KR2 örneği ise oldukça başarılı bir sonuç verdi ve örnekler sert dokulu, iyi pişmiş olarak fırından çıktı. İlk bulundukları çiğ halleriyle kimyasal analize tabii tutulan örneklerden yalnızca KR2 toprak numunesinin içeriği diğer seramik örnekleri ile bağlantılı sonuçlar sundu. Bu doğrultuda hem deneysel çalışmalar hem de analiz sonuçları ortaklık göstermekte ve KR2 grubunun Kibyra hammadde gruplarından birini temsil ettiği sonucu çıkarılmaktadır.

2.1.2. Fırınlama Hatası Üretimler

Kat. No: **1–162**, Levha 1–19

Pişmiş toprak çanak-çömleğin, Kibyra' da yerel üretim faaliyetlerinden biri olarak görülmesinin en önemli sebeplerinden biri, yüksek miktarlarda seramikle birlikte ele geçen fırınlama hatası üretim parçalarıdır. Daha çok yüzeyden ele geçen bu yoğun malzeme grupları, yerel üretimi ortaya koymaya yönelik akademik çalışmalara ışık tutmuştur. 2006 yılından beri sürdürülen kazı çalışmalarıyla ele geçen malzeme grupları da bu üretimi verilerini destekleyecek ve derinleştirebilecek nitelik ve nicelik sunmuştur.

Üretim faaliyetleri sırasında fırınlama hatalı imalatların oluşması ateşleme sırasında meydana gelen kazalardan ya da parçaların kusurlu yapılışlarından kaynaklanabilir. Çanak çömleğin yapım aşamasındaki herhangi bir işçilik hatası bu tip kayıplara sebep olabilir. Örneğin kil iyi temizlenmediyse, içindeki kaba kalıntılar, hapsolmuş hava kabarcıkları, çatlama ya da dökülmeye sebep olabilir. Kapların duvar kalınlıklarındaki ani değişimler, çamurun kuruma ve

[37] Bu uygulamalı çalışmalar uzmanlığını Klasik Arkeoloji bölümünde yapmış seramik sanatçısı Birsen Ünlütürk tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmalarda tüm iyi niyeti ve gönülden sunduğu katkı, destek ve emekleri için kendisine teşekkür ederim. Ham madde gruplarının seramik yapımı için hazırlanması, şekillendirilmesi ve pişirilmesi sürecini kapsayan çalışmaların tamamı kendisi tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmalar Patara Yerel Üretim Seramiklerin Analiz ve Ayağa Kaldırma Çalışmaları tezinde de kendisi tarafından uygulanmıştır. Ünlütürk, 2011.

büzülme oranlarında farklılık göstereceği ve gerilmeler yaratacağı için ateşleme sırasında kırılma olasılığı yüksek olur. Fırınlamadan önce çanak çömleğin tam bir kurutmanın yapılması çok önemlidir. Aksi durumda buharın genleşmesi kabı parçalayacaktır. Ateşleme sırasında zeminin ve yakıtın kuru olması önemlidir. Malzemenin fırın içi ortamda yetersiz ya da az pişirilmesini önlemek için ısıtmanın sürdürülmesi gerekir. Az pişmiş mallar yumuşak olacak ya da okside olmadığı için griye dönüşecektir. Aşırı pişmiş örneklerde ise yüzeyde erimeden kaynaklı bir camlaşma görünecektir[38].

Çalışma içerisinde seramik imalatının fırınlama aşamasında ortaya çıkan aksaklıklara ya da fırınlama kazalarına kanıt teşkil eden hatalı üretimler farklı niteliklerde deforme olmuşlardır. Bu örneklerin tamamından söz ederken fırınlama hatası tabiri kullanılır. Bununla birlikte fırınlama sonucunda hem biçimi hem de içeriği kastedilerek kullanılan "Yapısı Bozulmuş" örnekler fırın atığı niteliğinde, işlevsel bir amaca hizmet edemez durumda olan parçalardır. Tipolojik çalışmaya ilişkin veriler özellikle bu grup fırınlama hatası örneklere dayanır. Fırın atığı niteliğindeki bir başka grup fırın içerisinde eriyerek taşlaşmış bir kütle haline gelen cüruf örnekleridir (Levha 1). Bir diğer grup, biçimini koruyan ancak içerik özellikleri açısından yanmış ya da sinterleşmiş hatalı pişim örneklerdir. Bu grup örneklerin, gündelik yaşamın pratiklerinde kullanılmış olmasa bile, mezar armağanı olarak kullanıldığı görülür (**95**, Levha 12).

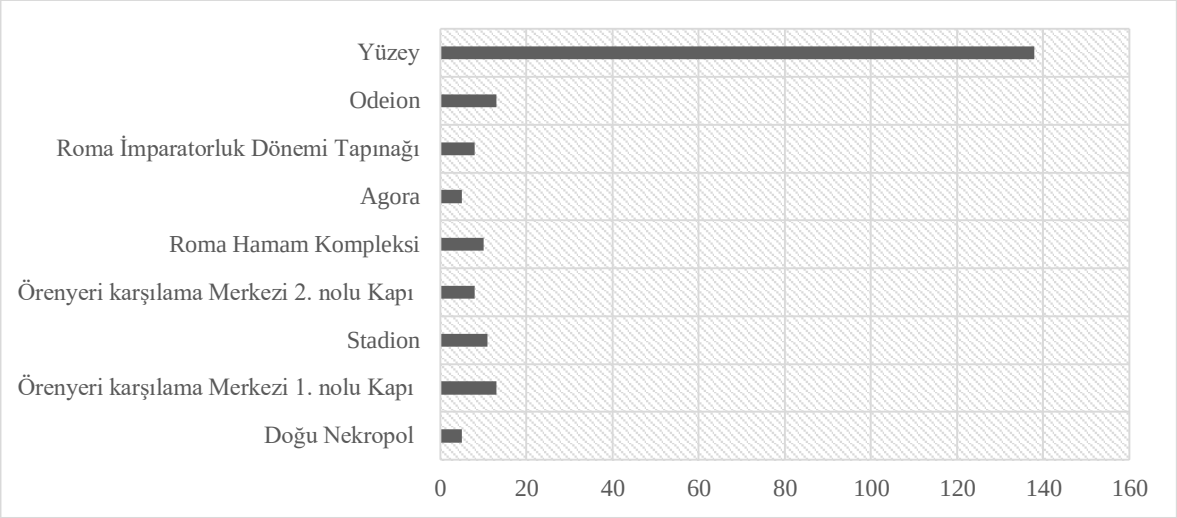
Çalışma içerisinde, fırınlama hatası ya da yapısı bozuk örnekler değerlendirmeye alınan seramik grubun %10'unu (toplamda 210 adet) oluşturur. Formunu tespit edebildiğimiz hatalı ve sinterleşmiş örnekler yerel üretim formlarını tespit etmek amacıyla oluşturulan tipoloji çalışmalarının önemli dayanak noktasıdır (Levha 2–19). Bu gruba giren her hatalı örnek, iyi pişmiş örnekleriyle birlikte kendi tipolojik grubu içerisinde yer verilmiştir (Şekil 2. 6). Çalışmada tabak, kase, testi, kupa, krater formlarına ait 31 form grubunun 26 ile ilişkili fırınlama hatası, yapısı bozuk parça bulunur. Bunlardan özellikle KS 130 ve KS 140 kalıp yapımı ve kaideli rulet bezemeli kase örneklerine ilişkin çok sayıda ve çeşitte ele geçen fırınlama hatası parçanın olması, bu grupların petrografik ve kimyasal analiz çalışmaları için dayanak noktası olarak ele alınmasına olanak tanımıştır.

Şekil 2. 4: KS 140 Kase Grubuna Ait İyi Pişmiş ve Fırınlama Hatası Örnekler

[38] Shepard, 1985: 91-92.

Fırınlama hatası depozit, kazısı yapılan tüm alanlarda bulunmuştur (Grafik 2. 5). Ancak kentte çoğunlukla yüzey buluntusu olarak özellikle kamu yapılarının bulunduğu merkez tepenin kuzey ve kuzey batı yamaçlarından ele geçmiş örneklerden oluşur. Fırın atığı malzeme gruplarıyla birlikte seramik parçalarında yoğun yüzey akıntısı olarak bulunması sebebiyle tepelik alanın bu kısmı seramik atölyelerinin konumlandığı yer olarak bilimsel araştırmalarda vurgulanmıştır.

Grafik 2. 5: Fırınlama Hatası Depozitin Buluntu Alanları

2.1.3. Kalıplar

Kat. No. **163–184**, Levha 20–23

Kibyra' da kalıpla yapılan üretim geleneği MÖ. 2 yüzyıl itibariyle tarihlendirilmeye başlanan kalıp yapımı kase örnekleri ve MS. 2 yüzyıl ile MS. 6 yüzyıl arasına tarihlenen kandil[39] gruplarında karşımıza çıkar. Bu formların yapımında kullanılan kalıplar yerel üretime kanıt teşkil eden örnekler olarak değerlendirilir. Kalıp yapımı kaselerin imalatını sağlayan; çarkta çekilerek üretilmiş, kalın cidarlı kaselerin içlerine bezeyici damgaların basılması suretiyle oluşturulmuş çeşitli kompozisyonları içeren kalıplar KS 130 form grubu içerisinde ve ayrıca kendi bezeme grubu ile ilişkili olarak incelenir[40].

Kalıp Yapımı kaseler Kibyra'daki erken üretim faaliyetleri içerisinde yoğun olarak ele geçen gruplarından biridir. Kase üretimlerinin Kibyra' da yapıldığını doğrulayacak pek çok üretim hatası parça bulunur (Levha 8). Bununla birlikte neredeyse aynı kalıptan çıkmış kadar birbiriyle eşleşen kompozisyonların bulunduğu kalıp ve kase parçaları vardır. (**170, 350–353**

[39] Metin, 2012: 243-244.
[40] Bk. 3.2.5. KS 130 form grubu içerisinde Kalıp Yapımı Kase Kalıpları.

Levha 57; **169, 362** Levha 58). Aynı kompozisyona ait kırmızı ve siyah pişirilmiş örneklerin yanı sıra yapısı bozuk veya sinterleşmiş parçaların da bulunması Kibyra'daki kalıp yapımı kaselerin imalatının üretim ve fırınlama sürecine tanıklık etmemize olanak tanır. Çalışma içerisinde bezeme türlerine göre farklılık gösteren 37 adet kalıp parçası değerlendirmeye alınmıştır[41]. KS 130 (Kalıp Yapımı Kaseler) başlığı altında her grup ilişkili olduğu bezeme düzeni içerisinde değerlendiriliştir.

Kalıpların Kibyra'daki üretimine ilişkin bezeyici damga bulunmamıştır. Ancak aynı bezemeye sahip kalıp ve kaseler üzerinde yapılan kimyasal analiz çalışmaları, kalıplar ile bu kaselerin aynı ham maddeden yapılmış olabileceklerini ortaya koymuştur[42]. Bu sebeple de kalıp yapımı kaselerin imalatında kullanılan kalıpların Kibyra' da üretildiği düşünülmektedir. Üretim sürecinin safhalarını gözlemleyebildiğimiz ve analizlerle birbiri içinde tutarlı kil içeriği gösteren bu parçalar analiz çalışmalarında karşılaştırma örneği olabilecek nitelik sunmalarından dolayı özellikle kalıp yapımı kase örnekleri Kibyra'daki seramik üretimini ortaya koymaya çalışırken ham maddeye yönelik kaynak arayışımızda üretimde kullanılan kil ya da killerin içeriklerini ortaya çıkarmak için yürütülen arkeometrik çalışmaların da temel gruplarındandır. Ancak yine de tüm kalıpların burada üretilmiş olduğu ideasını taşımaz. Çalışma içerisinde, bünye astar ve bezeme tekniği açısından tekil ve farklı örnekler çalışmada sunulmamıştır. Akdeniz coğrafyasında oldukça yaygın bir grubu tanımlayan bu kalıp yapımı kaselerin kalıplarının üretimi ve dağılımı tartışmaya açık bir konudur.

Kalıpla çalışılan diğer form grubu kandillerdir. 2006–2011 yılları arasında kazı çalışmalarıyla ele geçen kandillerin ele alındığı tez çalışması kapsamında[43] dört adet kandil kalıbı kaydedilmiştir. Süre gelen yıllar içerisinde depo verileri içerisinde kaydedilmiş başka kandil kalıpları da bulunmaktadır.

2.2- Üretim Teknikleri

Bu grup altındaki ikinci başlık olan Üretim Tekniklerinde, çalışma grubu seramiklerinin gösterdiği renk ve doku gibi fiziksel, gözlemlenebilir ve ölçülebilir teknik ortaklıklar, oluşturulan veri tabanında kümelenen bilgilerin gösterdiği yatkınlıklar doğrultusunda ele alınıp fırınlama kondisyonları ve astar uygulamaları başlığında sunulmuştur.

---

[41] B. Saygılı tarafından yüksek lisans tezi olarak "Kibyra Kalıp Yapımı Kaseleri" başlığında çalışılmıştır. 2006-2010 yıllarındaki depozitin ele alındığı çalışmada kalıplar bu çalışmada sunulan örneklere dahil değildir.

[42] Bk. 2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması, analiz numuneleri K16-K17.

[43] Metin,2012.

2.2.1. Fırınlama Kondisyonları

Çanak çömlek yapımının son aşaması olan fırınlama oldukça önemlidir. Çünkü eşyanın sağlamlığını, servis edilebilirliğini ve çekiciliğini etkiler. Bir çömleğin ne kadar iyi fırınlandığını bilmek, çömlekçilerin sahip oldukları materyal ve teknik sınırlamalar dahilinde ne kadar etkili çalıştıkları göz önüne alınarak, ulaştıkları teknik ilerleme aşaması ile ilgili bir kanaate varmak, çömlekçinin iyi bir ürün çıkarıp çıkarmadığını değerlendirmek, oldukça önemlidir[44].Seramik grupları sertlik, mukavemet, renk ve gözenek gibi özelliklerde büyük farklar gösterir. Ele alınan bu özellikler seramik yapım aşamasının bir sonucu olarak, pişirmenin doğrudan etkilerini görebildiğimiz ve seramik araştırmalarında kolaylıkla dile getirilebildiğimiz özelliklerdir. Ancak çömlekçinin bu sonuca nasıl ulaştığına ilişkin yargıya varmak oldukça zordur. Çünkü her kil grubunun sıcaklık, fırın içi atmosfer, indirgen ve yükseltgen ortamlara verdiği tepki kendi doğasına özgü olarak değişir. Fırın içi atmosferle birlikte, ham madde özellikleri her malzeme grubunu farklı bir noktaya taşıyabilir. Bu yüzden çömlekçi ustası kullandığı ham maddenin doğasına ilişkin kazandığı deneyim doğrultusunda bu süreci, kullandığı ham maddenin ihtiyaç duyduğu şekilde, ateşleme süresi ve sıcaklık değerleri açısından yönetebilir. Bu sürece ham maddenin hazırlanması da dahildir.

Bu başlık altında Kibyra yerel üretim gruplarına ilişkin doku ve renk ile ilgili gözlemeler, deneysel çalışmalar ve analiz sonuçlarından aldığımız veriler doğrultusunda vardığımız sonuçlar sunulmaktadır. Kibyra üretim gruplarını oluşturan 6 alt çeşitliliğe sahip iki ana hammadde grubu tespit edilmiştir[45]. Bu başlık altında ele alınan gözlem ve değerlendirmeler, ham madde gruplarının tamamının, Kibyra' da işleyen çömlekçilerin çömlek yapım süreçlerini izlerken uyguladıkları teknik ve yöntemlere aynı tepkiyi verdiğini söyleme ideası taşımaz. Bununla birlikte üretimin fırınlama aşamasının süreçleri ve sonuçları açısından veri girdisi sağlanan depozitin ortaya çıkardığı değerleri göz ardı etmeden sunma amacı taşır.

Fırın içi ortamın kapların yüzey kalitesi ve renk değişikliğinde önemli rolü bulunur. Seramiğin rengini oluşturan birincil nedenler kilin bileşimi, atmosfer, sıcaklık ve ateşleme süresidir. Birbirine bağlı bu koşullar seramiğin rengiyle ilgili tek başına doğru bir anahtar sağlamaz, pişirme koşulları standardize edildiğinde sınıflandırma için basit ve doğrudan bir kriter olarak hizmet edebilir[46].

Odun ateşi ile ısıtılan antik dönem fırınlarında denetimli bir ortamın elde edilmesi oldukça zordur. Bu tip fırınlarda pişirim ortamı doğası gereği sürekli değişkendir. Yani ateşin

---

[44] Shepard, 1985: 213-214.
[45] Bk. 2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması).
[46] Shepard, 1985: 103.

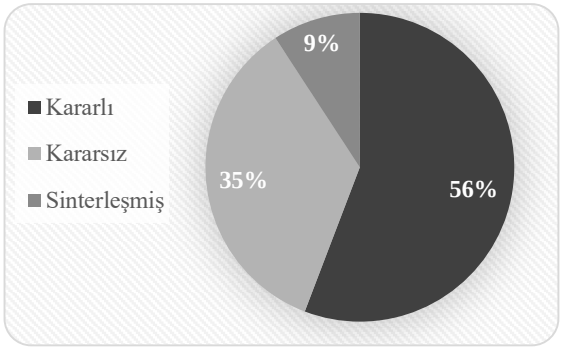
her odunla beslendiği durumunda fırın içi ortam yükseltgenme ve indirgenme arasında dalgalanmalar halinde gidip gelmektedir. Her odun beslemesi ile sıcaklık biraz düşmekte tutuşma artınca da yükselmektedir. Eğer kullanılan fırın iyi havalandırılabilecek şekilde tasarlandıysa fırının içindeki malzemeler ateşi beslerken oluşan indirgen ortamdan ve dumandan o kadar az etkilenir. Doğrudan dumana ya da yanarken oluşan gazlara maruz kalarak pişen parçaların bünye ve astarları karbonize (islenme) olsalar da soğuma sürecinde fırın içi havalandırma sayesinde bu karbon zerrecikleri kabın bünyesinden uzaklaşır[47]. Fırının yükseltgen bir ortama sahip olmadığı durumda soğuma sırasında oksijen, parçanın et kalınlığına bağlı olarak orta tabakaya kadar erişemeyebilir. Bu sebeple bünye kesitinde özellikle merkezde grilikler görünür. Tek bir kil çok çeşitli pişirme renkleri sergileyebilir[48].

Bu anlamda Kibyra yerel üretimi olarak değerlendirilen hem gri hem de kırmızı pişirilmiş örneklerde fırınlamaya dayalı özelliklerin yatkınlığını anlayabilmek için bünye kesitindeki renk dalgalanmaları fırın içi ortamın atmosfer açısından sabitliğinin bir göstergesi olarak ele alınıp, ölçülebilir olması adına tanımlandı. Örnekler kayıt altına alınırken bünye kesit yüzeyinde gözlemlenen renk değişimleri kararsız ve kararlı olarak ikiye ayrılıp, bünye dokusunun sertlik ve kırılganlık özelliklerine göre iyi, az pişme eğiliminde ve çok pişme eğiliminde olarak değerlendirildi. Parçanın kırık yüzeylerinde tek bir renk tonunun gözlemlendiği örnekler kararlı, kesitte birden fazla renk değişimi ile karşılaşılan örnekler de kararsız olarak tanımlandı. Parçanın sertlik derecesi, hamur ya da astarda gözlemlenen pekişme vasıtasıyla az ya da çok pişme eğiliminde olduğu belirtildi.

Seramiklerin bünye kesitlerinde gözlemlenen bu renk değişimleri, ateşlemenin kontrol edilme derecesine göre belirlenir. Belirli bir etki elde etmek için fırın dikkatlice ateşlendiğinde renk aralığındaki aşırılıklar ateşleme kazalarını temsil eder. Eğer çömlekçi renge kayıtsız kaldıysa renk daha değişken olur[49]. Tipolojik çalışma içerisinde değerlendirilen grupların (2180 adet) % 35'i kesit görsellerinde renk değişimlerinin gözlendiği kararsız bünye özelliği gösteren örnekleri tanımlarken, %56'sı bünye kesit görsellerinde tek rengin yakalandığı kararlı olarak

[47] Fırın içi atmosfer, indirgenme ve yükseltgenme ortamlarının oluşumu ve etkileri açısından daha detaylı bilgiler için, bk. Çizer, 2014: 98, 106; Shepard, 1985: 213-224.
[48] Shepard, 1985: 111.
[49] Shepard, 1985: 112.

tanımlanan bünye kesit özelliğine sahiptir. Bu anlamda Kibyra' da işleyen çömlekçilerin renge kayıtsız kalmış olduklarını söyleyemeyiz (Grafik 2. 6).

Grafik 2. 6: Fırın İçi Atmosferin Genel Depozit Üzerindeki Etkisi.

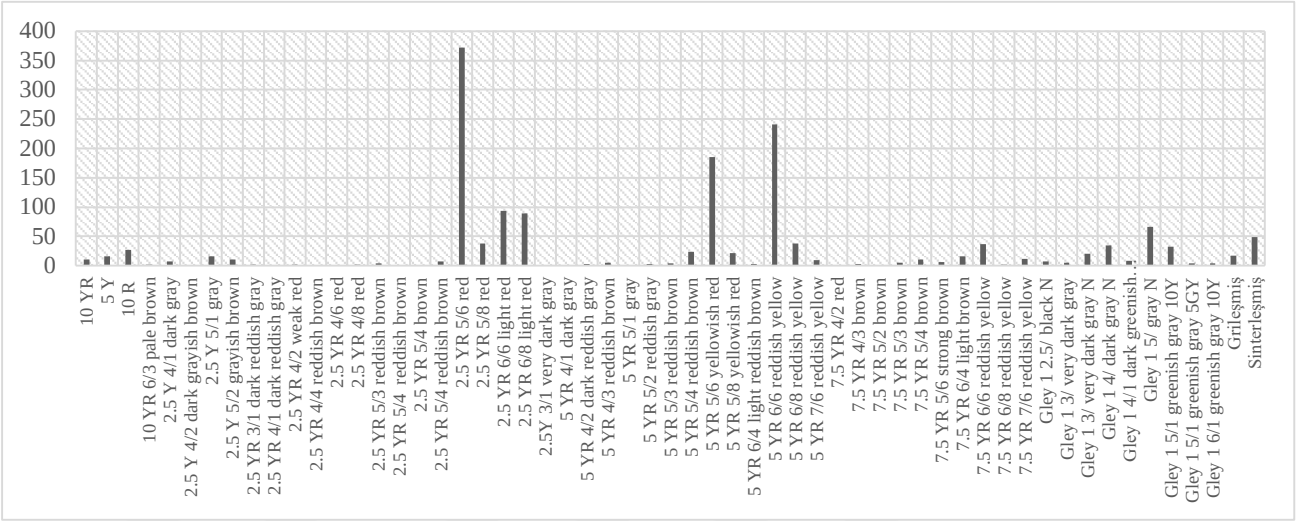

Şekil 2. 5: Kararsız Bünye Özelliği Gösteren Parçaların Kesit Görselleri

Kararsız bünye özelliği gösteren örneklerin kesit renklerindeki dalgalanmalar 10 YR'den 7.5 YR'ye doğru (açık kırmızı ve sarımsı kırmızdan; kırmızı ve sarıya) kırmızı tonlarındaki renk değişimi olarak gözlenir. Daha çok örnekte bünye kesitinin merkez ya da dış çeperlerinde izlenen grilik olarak tanımlanır (Şekil 2. 7). Bu örnekler fırın içi ortamda tam bir oksidasyonun gerçekleşmediğini göstermektedir[50]. Kibyra örnekleri için bu renk dalgalanmaları hem bünye kesitlerinde oksidasyonun tüm vücuda nüfus etmediği örneklerde grilik olarak hem de kırmızı pişirilmiş örneklerde kırmızı tonlarında meydana gelen değişiklikler olarak izlenmektedir (Şekil 2. 7). Bu anlamda eşit olmayan renk değişimlerinin sunduğu avantaj bir kil grubunun dönüşebileceği renk çeşitliliği aralığını söyleyebilir[51]. Bu doğrultuda fırınlama özellikleri açısından hem kararlı hem de kararsız olarak tanımlanan depozitin en kalabalık grupları sarı rengin, 2.5 YR ve 5 YR tonlarında, parlak ve aydınlık alanında yoğunlaşır. Özellikle 2. 5 YR 5/6 kırmızı ve 5 YR 6/6 kırmızımsı-sarı, en çok tespit edilen renklerdir. Diğer yakın örneklerde 2.5 YR 6/8, 6/6 ve 5 YR 5/6 renkleri çoğunluktadır.

[50] Shepard, 1985: 106.
[51] Shepard, 1985: 111.

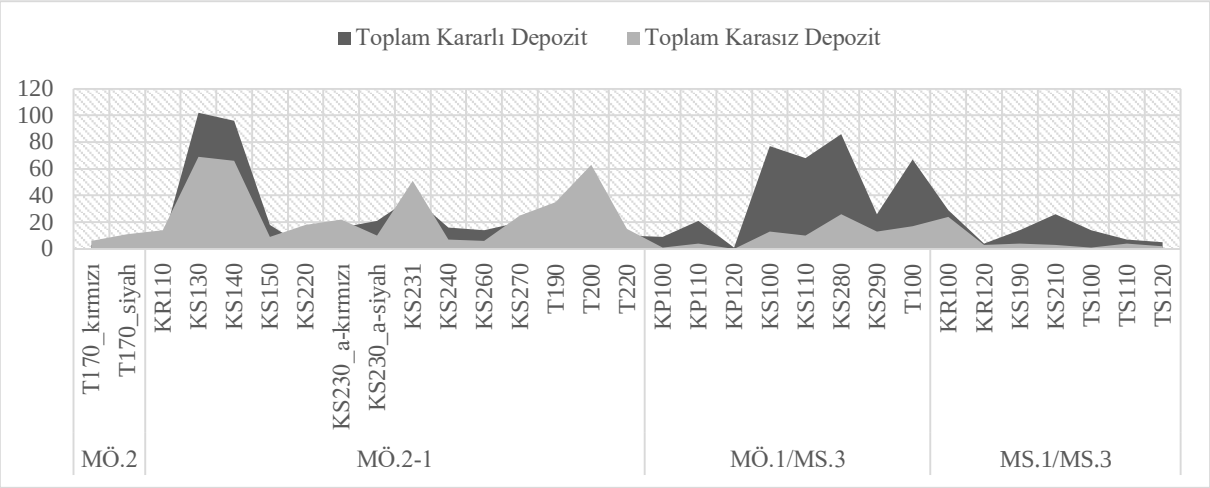
Bu bünye renklerinin istenen pişim gerçekleştiği durumda Kibyra depozitini oluşturan kil gruplarının renkleri olduğu söylenebilir.

Grafik 2. 7: Çalışma Grubu Örneklerin Tamamında Bünye Kesit Rengi Dağılımı

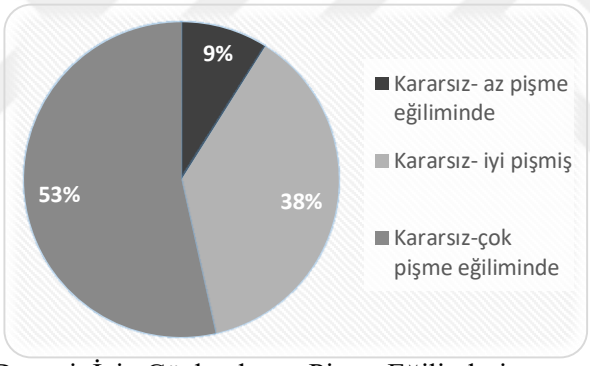
Depozit içerisinde özellikle Geç Hellenistik Erken İmparatorluk Dönemi'ne tarihlenen seramik gruplarında okside olmamış bünye özeliği gösteren kararsız örnekler daha yaygındır. (Grafik 2.8). Bünye kesit renklerinde grilik bulunması Efes ve Sardes seramik üretim geleneği içinde de gözlemlenen bir olgudur. Efes'te kalıp yapımı kaselerin kesitlerinde gözlemlenen grilik, tamamı gri pişirilen Efes tipi kandillerle karşılaştırılır ve kaselere metalik parlaklığı kazandırmak için yapılan uygulamalar sırasında gerçekleştiğinden söz edilir[52]. Sardis kalıp yapımı kase örnekleri içindeki gri bünye kesitine sahip olanlar fırın atmosferini kontrol etmede yapılan bir hata olarak görünürken, uzun soluklu gri üretim geleneğine de vurgu yapılır[53]. Erken İmparatorluk dönemi itibariyle tarihlendirilmeye başlanan seramik grupları arasında TB 100, KS 100, KS 110 ve BR 110 (Levha 4–5, 11–12, 91–92) olarak adlandırılan form gruplarının bu anlamda kesiti ve yüzey özellikleri açısından fırınlama atmosferinin en iyi uygulandığı örnekler olduğu anlaşılır. MS. 1 ve 3. yüzyıllara tarihlenen gruplarda bünye kesit özelliklerindeki renk değişimlerine pek rastlanmaz (Grafik 2. 8)

[52] Mitsopoulos-Leon, 1991: 67.
[53] Rotroff ve Oliver, 2003: 142.

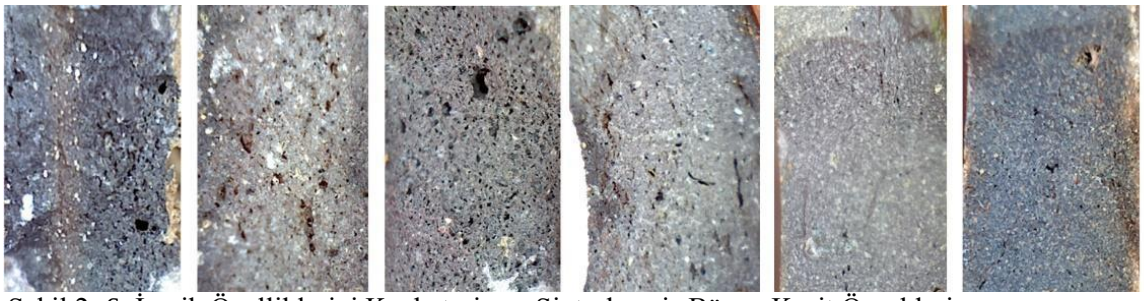

Grafik 2. 8: Çalışma Grubu Örneklerin Kronolojik Dağılımı ve Fırınlama Kondisyonları

Çalışma içerisinde seramik malzemenin pişme özellikleri fırınlama kondisyonlarıyla bağlantılı olarak kararlı ve kararsız gruplarla ilişkili değerlendirilmiştir. Kayıt altına alınan depozitin büyük çoğunluğu iyi pişmiş, daha az bir kısmı çok pişme eğiliminde küçük bir kısmı ise az pişme eğiliminde örneklerden oluşur (Grafik 2. 9).

Grafik 2. 9: Genel Depozit İçin Gözlemlenen Pişme Eğilimleri.

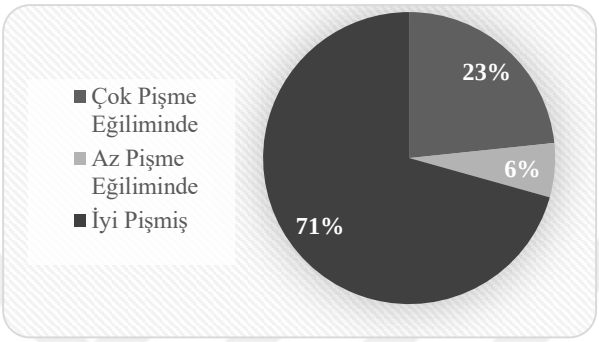

Şekil 2. 6: İçerik Özelliklerini Kaybetmiş ve Sinterleşmiş Bünye Kesit Örnekleri

Bir seramik parçası için iyi pişmiş tabiri kullanılırken kırılganlığı az, sert dokudaki örnekler kastedilir ve bu grup örnekler depozitin %71'ini oluşturur. Fırın içi ortamda sıcaklık ve sürenin artışı[54] seramiğin dokusundaki sertliğin artmasına, kırılganlığın azalmasına yol açabilir hatta aşırı durumlarda seramik içeriği, özelliğini tamamen yitirir ya da sinterleşir. (Şekil

[54] Her ham madde grubunun sıcaklığa ve süreye verdiği tepki kendi özgün niteliği doğrultusunda değişkenlik gösterir.

2.8). Çalışma içerisinde özellikle kararsız örneklerde gözlemlenen çok sert dokulu yer yer yüzeyinde ya da bünyesinde sinterleşmenin gözlemlendiği örnekler çok pişme eğiliminde olarak değerlendirilmiştir. Bu grup örnekler karasız olarak tanımlanan depozitin %53'ünü oluşturur. Tersi durumda yani fırın içi ortamın sıcaklık ya da sürenin azalışı seramiğin dokusundaki sertliğin azalmasına ve kırılganlığın artmasına yol açabilir. Kibyra grupları içerisinde az pişme eğiliminde olarak değerlendirilen örnekler depozitin %9'lık kısmını oluşturur. (Grafik 2.11).

Grafik 2. 10: Fırın İçi Atmosferin Kararsız Olduğu Grubun Pişme Eğilimleri.

Fırınlama kondisyonları açısından fırın içi atmosferi tanımlamak için kullanılan kararlı-karasız ve pişme özelliklerini tanımlamak için belirtilen iyi pişmiş, çok ve az pişme eğiliminde olan örneklerin renk ve sertlik dereceleri açısından bazı sonuçları olduğu gözlemlenmiştir. Özellikle kararsız bünye özelliği gösteren depozitin büyük bir bölümü çok pişme eğiliminde ya da iyi pişmiş örneklerden oluşur. Çok pişme eğiliminde olan bu örneklerin bünye kesit renklerinde gri tonlarla[55] birlikte 2.5 YR 5/6 kırmızı renk tonunda yoğunlaştığı gözlemlenmiştir. Hem kararlı hem de kararsız örneklerin neredeyse eşit miktarlarda olduğu az pişmiş olarak nitelendirilen örneklerin ise daha sarı, 5 YR 5/6 ve 6/6, tonlarda yoğunlaştığı daha az örneğin 7.5 YR grubunda dağınık olarak bulunduğu gözlemlenmiştir.

Buna göre, eğer bu çalışmada değerlendirmeye alınan seramik gruplarının tamamı için aynı hammadde grubunun kullanılmış olduğunu söyleyebilseydik bu ham madde grubunun daha fazla ısıya ya da daha uzun süre fırın içi atmosfere maruz kaldıkça sarıdan kırmızıya döndüğünü söyleyebilirdik. Ancak analiz sonuçlarına göre Kibyra seramik gruplarını oluşturan hammadde özellikleri iki ana, altı alt grup olarak tespit edilmiştir[56]. Bu sebeple tüm depozit için böyle bir geneleme yapmak doğru olmayacaktır.

[55] Bu grup örneklerin bünyelerindeki griliğin okside olmamış gri örneklerden ayırdığımız nokta çok sert dokulu olması ve astar dokusunda yeşile dönmeye yüz tutmuş pekişen astar özellikleridir.
[56] Bk. 2.1.1. Kil Analiz Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Yorumlanması.

Ancak fırınlamanın, kararsız ve çok pişmiş örneklerin yoğunlaştığı, üretimin MÖ. 2 yüzyıl itibariyle aktif olduğu sürecin ürünlerini tanımlayan, kalıp yapımı ve rulet bezemeli kaseler, içe dönük/çekik dudaklı tabak gruplarında, bir başka deyişle 2. Hammadde grubunu oluşturan örnekler üzerindeki etkisi özellikle parçaların sertlik derecesinde ve renklerinde olmuştur. Bu grupta çok pişme ve yanma sınırındaki örneklerin bünyelerinde korunan renk çoğunlukla 2.5 YR grubundaki örneklerdendir. Bu da mevcut örneklerin kırmızılık derecelerini korudukları maksimum noktayı gösterebilir. Bununla birlikte kimyasal analiz sonuçları üzerinden yapılan değerlendirmede bu grup örneklerin yüksek ısılara maruz kaldığına ve mukavemetinin yüksek olduğuna ilişkin olarak yapılan değerlendirmeye dayanarak, özellikle kararsız bünyeye sahip 2.5 YR rengindeki örneklerin fazla ısıya maruz kaldığı sonucu çıkartılabilir. Ayrıca bu grup örneklerin astarlarında görünen metalik parlaklığın yine bu dönem yüksek sıcaklıklardaki fırınlamayla yapılan üretimin bir sonucu olduğu düşünülmektedir (2.2.2. Astar Uygulamaları).

Üretim süreçlerinin fırınlama aşamasında hem bünye hem de astar açısından kararlı pişme özelliği gösteren grupların MÖ. 1. yüzyıl itibariyle artış gösterdiği gözlemlenir. Bu grup içerisinde TB 100, KS 100, KS 110, KS 280, BR 110 gruplarına ait tabak, kase ve kupa örneklerinin de yüzey uygulamalarında tek bir kırmızı rengin yakalandığı örnek sayısı daha fazladır. Üretimin bu aşamasında Kibyra' da işleyen çömlekçilerin sahip oldukları materyal ve teknik uygulamalarla daha etkili çalıştıkları sonucuna varılabilir.

Kibyra üretim faaliyetlerinin özellikle MÖ. 2 yüzyıl grupları içerisinde balık tabakları, echinus tipli kaseler, dik dudaklı tabaklar, kalıp yapımı kaseler gibi bazı formların[57] kırmızı pişirilmiş örneklerinin yanı sıra kap bünyesinin tamamının gri, astarın ise siyah pişirildiği örnekler bulunur. Bu gri bünye özelliği gösteren örnekler depozitin %8'ini oluşturur.

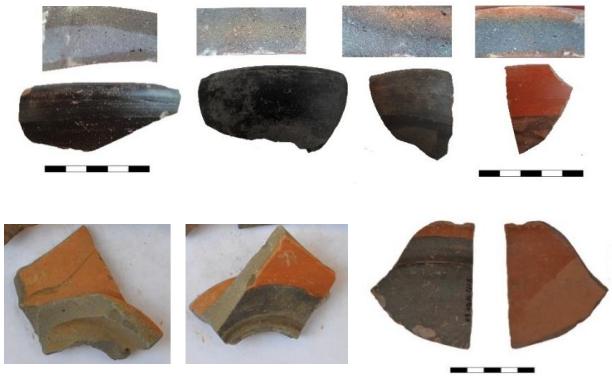
Gri olarak pişirilmiş seramik grupları erken örnekleriyle birlikte özelikle Anadolu coğrafyasında bilinir[58]. Bir malzeme grubunun gri ya da kırmızı olma sonucu hem ham maddesinin niteliği hem de indirgenmiş ya da okside edilmemiş fırın içi ortamın yaratıldığı bir pişirme sürecinin sonucu olarak ortaya çıkar. Bu grup örneklerin, çalışma içerisinde kararsız olarak tanımlanan ve bünye kesitinde grilik bulunan tam oksitlenememiş örneklerden farkı kabın tamamını griye döndürecek şekilde fırın içerisinde bilinçli olarak indirgenmiş bir ortamın oluşturulmasından kaynaklanmaktadır. Kararsız örneklerin kesitindeki oksitlenme tesadüfi ya da kayıtsız bir durumun tezahürü gibi görünmektedir. Ancak gri pişirilmiş grup içerisinde de

[57] Tipolojik çalışma içerinde balık tabakları T170, dik dudaklı tabaklar T200, echinus tipi kaseler KS230, dışa dönük dudaklı kaseler KS 170 kalıp yapımı kaseler KS130 olarak isimlendirilen gruplardır.
[58] Bk. 4.1. Kibyra Seramik Grupları ve Çağdaşı Örnekleri.

kararsız olarak tanımlanan kesitinde ya da yüzeyinde tamamen griye ya da siyaha dönememiş örnekler bulunur (Şekil 2. 9). Çalışma içerisindeki istatistiki veriler gri pişirilmiş örnekleri de kapsamaktadır.

Depozit içerisindeki gri mal grupları arasında iki farklı dokuda ve farklı pişme özelliği gösteren grup tespit edilmiş, burada sözü edilen gri mal grupları kimyasal analiz sonuçlarına göre 2. ham madde grubu içerisinde değerlendirilmiştir. Fırınlama ve renk genellemeleri kimyasal analizlerle örtüşen grup üzerinden yapılmaktadır. Bu anlamda hem benzer döneme tarihlenen hem de Kibyra' da üretimi yapıldığı yoğun fırınlama hatası örneklerle desteklenen kalıp yapımı ve rulet bezemeli kase gruplarıyla örtüşmektedir.

Kibyra örneklerindeki gri parçaların çoğu kararsız sert pişimli örneklerden oluşur. Kararsız bünye özelliği gösteren örneklerin hem bünye kesit görsellerinde hem de vazonun astarlı yüzeyinde görünen yeşilimsi-griden (Gley 1 10Y 5/1 ve 4/1) griye, koyu griye (Gley1 N 5 ya da 4) ya da kırmızıdan griye dönen farklı renk katmanlarının oluştuğu gözlenir. Özellikle kırmızıdan griye dönen bünye kesitlerinde, bu renk değişimi vazonun astarlı yüzeyinde de görünebilir (Şekil 2. 9). TB 170 balık tabağı grubuna ait bir kaide parçasının dış yüzeyi ve merkezi çevreleyen iç kısmının kırmızı, bünye ve merkezi haznenin ise griye döndüğü örnekle benzer şekilde bir dudak parçasının iç yüzeyi gri-siyahken dudağın uç kısmının ve dış yüzeyinin kırmızı olarak sonuçlandığı gri parçalar bu kararsız pişime örnek teşkil eder[59]. Parçanın bu şekilde, merkezinin siyah kalıp etrafının kırmızı renge dönebilmiş olması, fırın içerisindeki istiflenme durumuyla ilişkili olmalıdır[60].

Şekil 2. 7: Gri Seramik Gruplarının Karasız Dokudaki Örnekleri

Gri-siyah parçaların dış görünüşünden ve bünye kesit özelliklerinden yapabileceğimiz çıkarım pekişmiş siyah astarlı örneklerin indirgenmiş bir atmosfere maruz kalmış olduğudur. Her kilin oksidasyon gereksinimleri farklılık gösterir; bazıları ham halde neredeyse oksitlenir,

[59] Tabağın iç ve dış yüzeyine, oksitlenmesi daha kolay bir astar sürülmüş olduğu da düşünülmüş ancak kırmızı katmanın astar olamayacak kadar kalın olduğu görülmüştür.

[60] Tabak yüzeyinde görünen bu ikili renk düzenlemesi, Pergamon örneklerinde değerlendirildiği gibi, teknik zorunluluğun ya da tercihin bir sonucu olarak kabul edilir.

bazıları ise büyük miktarda karbonlu madde ve uzun oksidasyon gerektiren süreçlere ihtiyaç duyar. Ayrıca, ateşleme uzunluğu ve sıcaklığın yanı sıra fırın içi atmosfer de oksidasyon derecesini etkiler. Kibyra gri örnekleri, yüksek sıcaklıklarda çok pişme eğiliminde olan seramik gruplarıyla ham madde birlikteliği gösterir. Bu durumla doğru orantılı olarak oldukça sert pişimli örneklerden oluşur. Bu sebeple, gri malların üretimin erken safhalarını tanımlayan grupla birlikte, yüksek sıcaklıklarda pişirildiği sonucu çıkarılabilir. Gri mallarla çağdaşı grupların aynı hammadde grubuna ait olmalarının fırınlama açısından önemi, Kibyralı çömlekçilerin mevcut ham madde grubu ile tamamen ya da kısmen oksidasyon elde edebildikleri ve aynı zamanda indirgeme ile özel bir etki yaratmış olduklarıdır.

2.2.2. Astar Uygulamaları

Seramik yüzey kaplaması olarak kil-astar, çamur bulamacı haline getirilen kilin katmanlaşma yöntemiyle dinlendirilerek ve/veya alkali çözeltiler (yağmur suyu gibi) kullanılarak ayrıştırılmasıyla elde edilir. Bu katmanlaşma sonucunda çamurun üstünde biriken taneciklerin suyun içinde asılı durduğu, ince taneli temiz kısımdan, fırınlama aşamasında pekişip, sıkışarak kaygan, geçirgenliği az ve parlak bir hale gelen astar elde edilir. Seramiklere kaygan, parlak dokusunu veren şeyin, ince taneli olduğu için pekişme kabiliyeti yüksek bu astar olduğu kabul edilir[61]. Astarın görece kalitesi, kilin seramik çamuruna ve astarına dönüştürülürken yapılan uygulamalar, fırınlamanın niteliği kadar önemlidir. Kullanılan kil ne kadar ince taneliyse pekişme daha düşük ısılarda ve daha yüksek oranda gerçekleşir. Bu tip parlak astarlar teknik bakımdan pekişmiş astar uygulamasıdır.

Antik Dönemde pekişmiş astar, yükseltgen ve indirgen ortamlar yaratılarak hem kırmızı hem de siyah olarak pişirilir[62]. Bu tip pekişmiş astar uygulamaları ile yüksek standartlarda ve miktarlarda üretilen, üretildiği coğrafya ve dönem ile karakterize edilen seramik grupları bulunur. Arkaik ve Klasik Dönemde siyah ve kırmızı figürlü çömleklerle; Klasik ve Hellenistik Dönem ’de siyah parlak astarlı (Batı Yamacı ve Apulia seramikleri gibi bazı gruplar bezeyici, beyaz renkte motiflere sahiptir.) gruplarla bilinmektedir. Zamanla biriken deneyimin, kültürel ve ticari etkilerin sonucu olarak özellikle Akdeniz coğrafyasında Hellenistik Dönemle birlikte siyahtan kırmızıya dönmeye başlayan, Roma İmparatorluk Dönemiyle birlikte yaygınlaşan “pekişmiş kırmızı astar” uygulamaları Kibyra Seramikleri için de önemli bir kıstastır. Farklı üretim alışkanlıklarını, geleneklerini ve form gruplarını ifade etmekle birlikte erken dönemde siyah ve kırmızı olarak pişirilen üretimler ile Roma Dönemi

[61] Çizer, 2014: 80–81.
[62] Çizer, 2014: 98–122.

Sigillataları'nın ortak özelliği parlak, kaygan bir yüzey kaplamasına sahip olmalarıdır. Bu anlamada Sigillata yeni bir buluş değil bir geleneğin devamı olarak görünmektedir.

Pekişmiş astara sahip özellik gösteren terra sigillata grubu seramikler özellikle İtalya ve diğer Batı Sigillata malları aracılıyla Roma Dönemi ile özdeşleştirilen bir sofra grubu modasını betimlemektedir. Buna karşın Doğu Akdeniz pekişmiş kırmızı astarlı seramikleri için kullanılan Doğu Sigillata adlandırması özellikle DSA grupları içerisinde daha erken bir geleneğin temsilini yansıtmakta ya da İtalyan gruplarından 100 yıl kadar önce bu tip bir üretimin içinde olduğu bilinmektedir.

Kibyra'daki yerel seramik üretim faaliyetlerinin özellikle MÖ.3. yüzyıl sonu itibariyle faal olduğu anlaşılır. Bu üretimin kendine mahsus özellikler ve yatkınları bulunmasının yanı sıra seramik depozit içerisinde hem yerel üretimin form ve astar uygulamalarında hem de ithal ürünler arasında Anadolu ve Akdeniz coğrafyasında görmeye alışık olduğumuz türden üretimlerin ve ürünlerin bulunduğu bir çeşitlilik sergiler. Bu çeşitlilik içerisinde hem Hellenistik hem de Roma Dönemi seramik gruplarıyla örtüşen astar ve form özelliği gösteren gruplar bulunur.

Çalışma grubunu oluşturan seramiklerin hepsinde vazo bünyesinin ince ya da kaba, küçük ya da büyük boyutlu olmasına bakılmaksızın, tabak ve kase gruplarına ait siyah pişirilmiş örnekler hariç (TB 170, TB 220, KS 130, KS 230), depozitin tamamında astarın kil-astar olarak kırmızı ve kırmızımsı renklerde uygulandığı gözlemlenir. Kibyra üretimi seramiklerde uygulanan kil astarın ince tanecik boyutunun çok olduğu anlaşılan gruplarda (TB 100, KS 110, KS 100 gibi) görece pekişmiş astarlıdır. Ancak yine de bu grupların astar niteliği sigillata olarak adlandırılan grupların astar niteliğini barındırmaz. Bu sebeple yerel üretimin astar niteliği tanımlanırken sigillata teriminin kullanımından kaçınılmıştır. Çalışmada Kibyra Kırmızı Astarlı Seramiği nitelendirmesi MÖ. 3. yüzyılın sonu ve MS. 3. yüzyıllar arasında üretilen ince ya da kalın cidarlı çeşitli formları içine alan, görece pekişmiş ya da değil kırmızı astarlı tüm seramik grupları kastedilir. Kırmızı Astarlı tanımı, şehrin farklı kontekstlerinden ve alanlarında yapılan kazılardan ele geçmiş, pek çok yapısı bozulmuş örnekle birlikte bilimsel analizlerle yerel olduğu bilgisi doğrulanmış seramik gruplarına dayanan teknik bir uygulamayı tanımlar. Bununla birlikte astar, astar kalitesi ve astar uygulamalarındaki farklılıklar tipolojik sınıflandırmanın değişkeni olarak kullanılmayıp, değerlendirme kısmında ele alınmıştır.

Kibyra seramiklerinde astar kap yüzeyine daldırılarak çoğu örnekte iç yüzeyin tamamına uygulanır. Bazı grupların iç yüzeyinde sürülerek dağıtılır. Dış yüzey Hellenistik Dönem seramiklerinde görmeye alışık olduğumuz şekilde yarı astarlıdır. Özellikle ince grupların dış yüzeylerinin tamamının kaplanmaya çalışıldığı gözlemlenir. Pek çok örnekte

dudak iç ya da dış yüzeyinde bu daldırmaların izleri akma, damlama ya da beneklenme olarak görünür. Yüzeyin bazı alanlarında yer yer pekişip parlayan astarın kırmızı rengi, çoğunlukla kabın tüm yüzeyinde yakalanamaz. Kap yüzeyinde farklı kalınlıklarda uygulanan astar fırınlama aşamasında, fırın içindeki şartlarında vasıtasıyla vazo yüzeyinde belirgin olarak ayırt edilebilen en az iki farklı renge döner. Çoğu örnekte, pembe-kırmızıdan, kahveye, koyu-kahveye, koyu yeşil ve siyaha çalan alacalı ya da gölgeli bir yüzey görüntüsü oluşur.

Kırmızı astarın uygulama ve renk olarak farklı çeşidine sahip Kibyra seramiklerinin, Astarın uygulanma ve fırınlanma aşamalarındaki yatkınlıkları ortaya koymak, aynı ve farklı form gruplarındaki astar özelliklerinin ortaklık ve farklılıklarını sayısallaştırmak için katalog kayıt sisteminde yoğunluklarına ve renklerine göre dört farklı astar grubu tanımlanmıştır.

Şekil 2. 8: Astar 1 Grubuna Ait Örnekler

Astar 1, olarak adlandırılan örnekler, kırmızı astar uygulamalarının yapıldığı ancak vazo yüzeyinin çoğunlukla ya da yer yer metalik pembe gümüşi bir parlaklık aldığı örneklerdir. Bu örnekler depozitin %21'ini oluşturur (Şekil 2.10). Metalik parlaklığa sahip astar grubundaki örnekler birkaç farklı renk çeşitliliğine sahiptir. Buna göre kayıt sisteminde astarın; metalik pembeye, metalik pembe-kahveye, metalik pembe-mora, metalik gri-yeşil-siyaha, döndüğü şeklindeki tanımlamalarla ele alınır. Bu örneklerde astar çoğunlukla açık kırmızı renklerde, (10 R 5/2-3-4, 4/2-3-4) bünye ise açık kırmızı, kırmızı ve kırmızımsı kahve renklerinde yoğunlaşır (2.5 YR 6/6-8, 5/6-8). Bu grup örnekler sert dokuludur. Bünye kesit görselleri birbirine oldukça yakındır; sık dokulu, çok ince (toz gibi) kireç tanecikleri ile çok ince uzun gözenekler ortak özellikleridir.

Vazo yüzeyinin metalik parlaklık kazanmasını sağlayan sebeplerin fazla ısı[63], yüzeye uygulanan astar bulamacının kimyası[64] ya da fırın henüz sıcakken fırın içi ortamın hızla

[63]Rotroff, 1997: 11.
[64] Berlin, 1999: 87.

soğutulması bu tip bir parlaklığa yol açabileceğine[65] dair görüşler bulunmaktadır. Metalik parlaklığa sahip astar için modern seramik çalışmaları pişirmenin son aşaması da dahil pişim sürecinin indirgen bir ortam yaratılarak sağlanmış koşullarda vazo yüzeyinin tamamen metalik bir parlaklık kazandığını ortaya koyar[66].

Kibyra örneklerinde çömlekçi ustaları astarın vazo yüzeyinin tamamında metalik parlaklığa sahip olacak şekilde uygulayabildiklerini söyleyemeyiz. Bu durumun daha çok üretim alışkanlıklarının bir sonucu olduğu ele alınmaktadır. Bununla birlikte metalik parlaklığa sahip örneklerin bilinçli bir tercih olarak yapılmaya devam ettiğini düşünmek yanlış olmayacaktır. Kibyra üretim faaliyetlerinin eken safhasında üretimin kararsız fırınlamaya sahip bir süreç yaşadığı ve olasılıkla yüksek sıcaklıklarda pişimin gerçekleştiği arkeolojik gözlemler ve analiz sonuçları doğrultusunda öngörülmektedir. Astar 1 grubu örneklerin de bu üretimin sonucu olduğu düşünülmektedir. Bu sebeple oluşan metalik parlaklığın hem muntazam bir şekilde uygulanmamış fırın içi ortamdan hem de yüksek sıcaklıktan kaynaklandığı sonucuna varılmıştır. Bu süreçte fırın içerisinde indirgen ve yükselten ortamın sürekli olarak devir daim ettiği ortamda Astar 1 özelliğindeki örnekler için yapılan gözlemlerde: sinterleşmiş, yapısı bozulmuş, fırın içinde fazla ısıya maruz kaldığı net bir şekilde anlaşılan fırınlama hatası örneklerin yüzeyinde metalik bir parlaklığın oluştuğu yönündedir. Aynı zamanda bünye kesitinde griye dönen, sert pişimli örneklerin yüzeylerinde de yer yer metalik parlaklığın oluştuğu gruplar bulunur. İyi pişmiş kararlı bünye kesitine sahip parçalarda ise bu metalik parlaklığın yine ısıyla ilişkili olabileceği gibi hızlı soğumanın getirdiği bir durumdan da kaynaklanmış olabileceğini düşündürür.

Benzer metalik parlaklığa sahip Troya örneklerinde bu parlaklığı mikalı şistin ham madde içeriğine karıştırılarak elde edilmiş olabileceği önerilir[67]. Benzer çıkarım Kibyra örnekleri için de düşünülmüş, bu sebeple kentin etrafından alınan numunelerde bu mika parlaklığına sahip şistli kayaç dokuları numune olarak alınıp işlenmiştir. Elde edilen astar yine Kibyra çevresinden alınan kille yapılan numuneler üzerinde denenmiştir. Ancak metalik parlaklığa sahip astar sonuçları alınamamıştır. Deneysel çalışmaların yapıldığı numunelerin astarları ise kırmızıya dönmüştür[68]. Bu sebeple en azından Kibyra öneklerinde şistli kayaç

[65] Seramik Sanatçısı Masakazu Kusakabe'nin kolaylaştırıcılığı olduğu "2018 Cyprus Smokless Wood and Gas Kiln Workshop" adı altında düzenlenen ve tez projesi kapsamında Koç Üniversitesi Suna İnan Kıraç Vakfı'nın desteğiyle katılmış olduğum atölye çalışmasından edindiğim gözlemler sonucu varılan bir sonuç olarak sunulmaktadır.

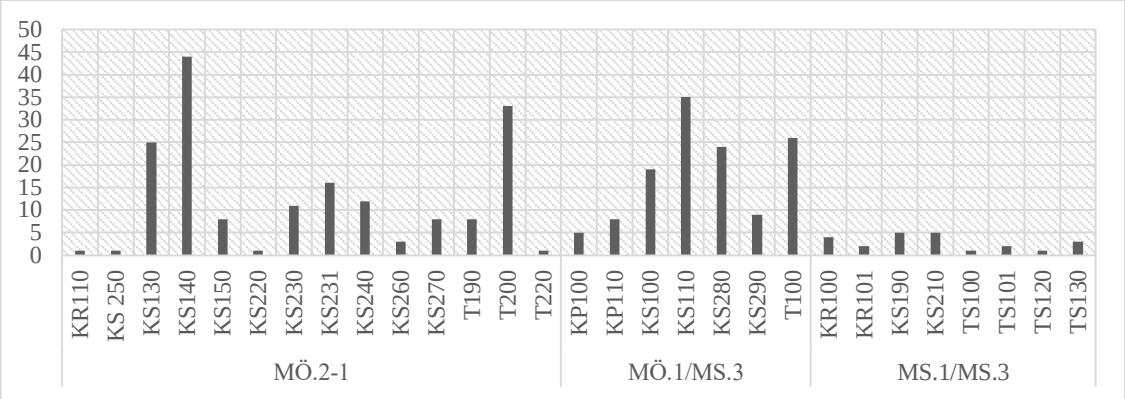
[66] Çizer, 2014: 112. Bu tür pişirime örnek olarak, Yunanistan'ın Skopelos adasında eski geleneklerini devam ettirerek üretim yapan Rodios ailesi hem pekişmiş kırmızı ve siyah astarlı hem de metalik yüzeye sahip ürünler yapmaya devam etmektedir.

[67] Berlin, 1999: 87, dn.32.

[68] Bu deneysel çalışmalar Birsen Ünlütürk tarafından yürütülmüştür.

dokusunun kullanılarak vazo yüzeyinde metalik parlaklığın ele edildiği gibi bir sonuç olasılık dahilinde görünmez.

Vazo yüzeyinin büyük bir kısmında uygulanan gümüşi metalik parlaklığa sahip seramik grupları Hellenistik Dönem'de Doğu Akdeniz coğrafyasının batıda yaratığı etkiyle metal kaplardan ilham alınarak yapılan pişmiş toprak kaplar yaygınlaşır (Grafik 2. 12). Genellikle metal görüntüsü vermek için tüm yüzeyinde bilinçli bir şekilde uygulanan tekniğin ürünü olarak özellikle kalıp yapımı kaselerde bilinmektedir. MÖ. 4. yüzyıl sonlarından önce nadiren görünen bu etki MÖ. 250 yıllarında Atina depozitinin neredeyse yarısı kadardır. İlerleyen süreçte seramik yüzeylerindeki astar giderek donuklaşır[69].

Grafik 2. 11: Astar 1 Grubunun Formlardaki Dağılımı

Kibyra Astar 1 grubu örneklere Hellenistik ve Erken Roma Dönemleri boyunca tarihlenen seramik grupları içerisinde daha çok rastlanır. Fazla ısıya maruz kalan ya da sert pişimli ürünlerin Kibyra üretim alışkanlıklarının karakteristiği olduğu düşünüldüğünde kap yüzeylerindeki metalik parlaklık da üretim alışkanlıklarının bir özelliği olarak görünmektedir. Özellikle üretimin erken safhalarında vazo yüzeyinde bu tip parlamaların bulunduğu örnekler daha fazladır ve pek çok formda karşımıza çıkar. (Grafik 2. 12). KS 140 kaideli rulet bezmeli örnekler bu astarı gözlemleyebileceğimiz çeşitte örneğin göründüğü bir gruptur. Bu grupla çağdaş örneklerin yanında üretimin süreçleri açısından en iyi örneklerini gördüğümüz Roma İmparatorluk Dönemi kırmızı astarlı gruplarında da benzeri parlaklık vazo yüzeyinde yer yer

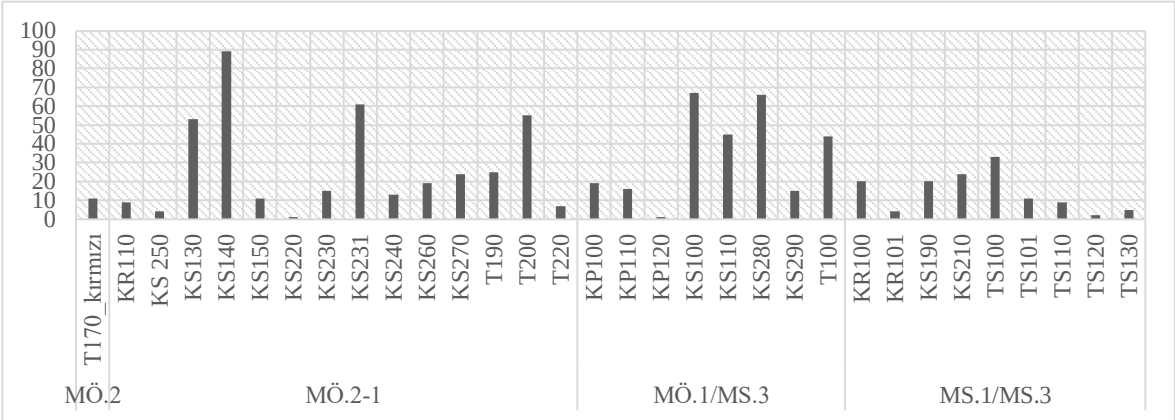
[69] Rotroff, 1997: 11.

görünmektedir. Ancak MS. 1. yüzyılın sonu itibariyle bu parlaklığa sahip örnekler sayılı hale gelir.

Şekil 2. 9: Astar 2 Grubuna Ait Örnekler

Astar 2, istenen kırmızı rengin vazo yüzeyinde yakalandığı örnekler kastedilerek katalog kayıt sisteminde, kalın sürülmüş görece parlak, İnce sürülmüş-mat, kalın sürülmüş mat tanımlamalarıyla ele alınır (Şekil 2.11). Bu grupta astarın vazo yüzeyinin büyük bir kısmına aynı kalınlıkta uygulandığı ve fırınlama aşamasının sonunda tüm yüzeyde çoğunlukla tek bir kırmızı rengin yakalandığı örnekler olarak değerlendirilir. Çalışmada bu grup fırınlamanın nizami uygulandığı örnekler olarak görülür. Bununla birlikte vazo yüzeyinde alacalı görünüme sahip örnekler de bu kategoride değerlendirilmektedir. Astar rengi çoğunlukla (2.5 YR 5/8, 4/8) renklerinde yoğunlaşır. Bu astar grubunda yer alan parçalar Astar 1 grubundaki örnekler kadar sert ve gevrek değildir. Çalışma içerisinde değerlendirmeye alınan depozitin % 54' lük kısmını kapsar.

Grafik 2. 12: Astar 2 Grubunun Formlardaki Dağılımı

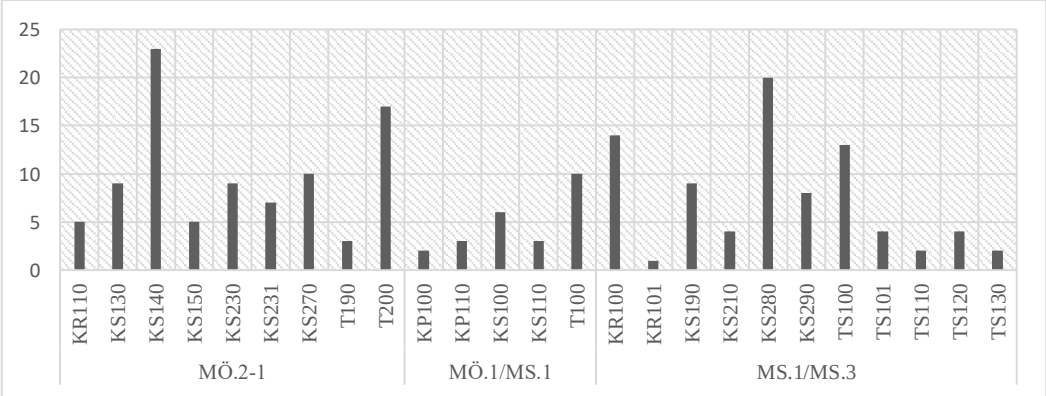
Tipolojik gruplar içerisinde KS 230, KS 150, KS 140 kase grubu örneklerde kap yüzeylerinde daldırma izlerinin alacalı bir görünüm aldığı çoğunlukla mat renkli astar özelliklerinden oluşur. Kırmızı astarın görece en iyi uygulandığı, kase, tabak, kupa ve testi örnekleri TB 100, KS 110, KS 100, BR 110, BR 100, gruplarıdır. Bu öreklerin çoğunda kase

yüzeyinde düzleştirme çalışmalarının yapıldığı, astarın daha çok pekiştiği ve yüzey gözeneklerini kapatarak, nispeten daha az pürüzlü satıhlar oluşturduğu gözlenir. Bu tabak, kase ve kupa grubuna ait örnekler özgün yaratımları sigillata grupları içinde yer alan formlardır ve Kibyra'daki çanak-çömlek üretiminin MÖ. 1 ve MS. 1–2. yüzyıllarına aittir. (Grafik 2. 12) Dönem itibariyle de pekişmiş kırmızı astarın önemli merkezlerin üretimleri içerisindeki popülaritesi Kibyralı üreticileri kendi standartları içerisinde daha nitelikli kırmızı ürünler vermeye itmiş olabilir. Bu anlamda görece en iyi kırmızı astarlı örneklerin sigillata gruplarından ilham alınarak yapılmış ya da çağdaş olarak üretilmiş formalarda görmek olağandır. Kırmızı astarın niteliği ve terminolojik kullanımları özellikle Roma Dönemi Seramikleri için sorunlu bir alandır. Bu konu çalışmanın 4. Bölümünde ele alınmıştır.

Şekil 2. 10: Astar 3 Grubuna Ait Örnekler

Astar 3, vazo yüzeyinde kırmızı astarın kahve griye, döndüğü örnekler bu grup içerisinde değerlendirilir (Şekil 2.12). Bu grup örneklerin çoğunluğunun daha yumuşak pişimli ve biraz daha kırılgan olduğu gözlemlenmiştir. Astar kırmızımsı kahve 5 YR 4/3, 4/4, 2.5 YR 4/4, 4/3 renklerinde yoğunlaşır. Bünye kesit renkleri çoğunlukla sarımsı kırmızı tonlarda 5 YR 6/6, 5/6 renklerindedir. Depozitin %13'ünü oluşturur. Bu tip kahverengi pişim örnekler en az MÖ.1. yüzyıl grubu örneklerde karşımıza çıkar (Grafik 2. 14).

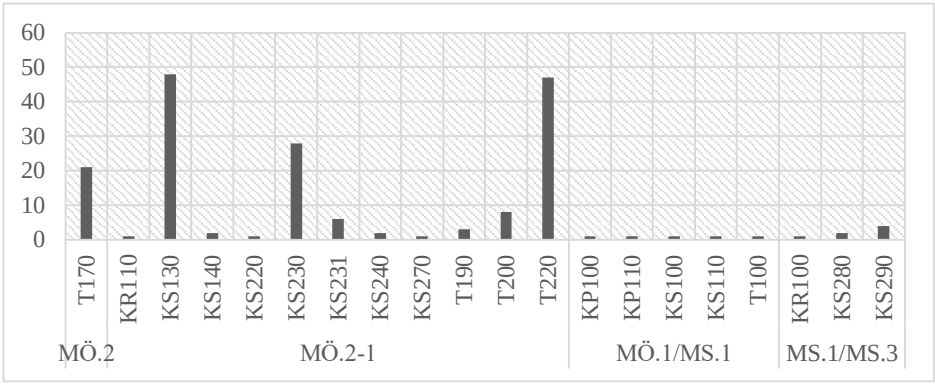
Grafik 2. 13: Astar 3 Grubunun Formlardaki Dağılımı

Şekil 2. 11: Astar 4 Grubuna Ait Örnekler

Astar 4, astar uygulamalarında siyah pişirilmiş görece pekişmiş örnekler bu grupta değerlendirilir (Şekil 2. 13). Kayıt sisteminde çok pekişmiş, siyahlaşmış, siyah, gri-siyah, koyu yeşil gibi betimlemeler hem bünye hem astar ya da sadece astarın bilinçli tercihlerle siyaha döndüğü anlaşılan astar uygulamalarıdır. Bu örneklerin bünyeleri çoğunlukla yeşilimsi-griden Gley1 10Y 5/1, 4/1, griye, koyu griye Gley1 N 5/4 dönen renklere sahiptir. Çalışma içerisinde değerlendirmeye alınan depozitin %12' lük kısmını kapsar.

Kibyra'nın sadece Hellenistik Dönem seramik üretim verilerinin tanımlandığı KS 230 echinus tipi, KS 130 kalıp yapımı kaseler, TB 170 balık tabakları ve TB 220 dik dudaklı tabak gruplarında yoğunlukla tanımlanır (Grafik 2.15). Bu süreçte tercih edilen formlar Hellenistik dünyada Kıta Yunanistan ve Anadolu coğrafyasındaki Hellenistik pek çok kentin form repertuarında bulunan, formlardır. Bununla birlikte Kibyra depoziti içerisinde KS 140, TB 190, TB 200, TB 220 gibi kase ve tabak gruplarının örnekleri ile az da olsa, daha tesadüfi görünen siyah pişirilmiş örnekler için Astar 4 tanımlamaları yapılmıştır.

Grafik 2. 14: Astar 4 Grubunun Formlardaki Dağılımı

2.3. Atölyeler

Kibyra' da kamu yapılarının bulunduğu kent merkezinde, odeion ve tiyatro binalarının dayandığı yamacın ardında bulunan tepelik, Kibyra'nın seramik üretim faaliyetlerinin

gerçekleştirildiği atölyeler alanı olarak ön görülmektedir[70]. (Resim 4–5). Bu alanda kazı çalışmaları yapılmamıştır. Ancak tepeliğin kuzey ve kuzey batı yönündeki yamacında yer alan sırtlar boyunca akıntı olarak izlenen çok farklı formlarda ve çok sayıda, seramik parçasının ve fırın atığı örneklerin bulunuyor olması, Kibyra' da bilimsel çalışma yapan araştırmacıların haklı olarak aynı çıkarımı yapmasına sebep olmuştur. Bununla birlikte kuzeybatı yamacın eteklerinde modern zamanlara kadar canlı, akmakta olan bir derenin varlığı, seramik üretim faaliyetlerinin sürdürülebilirliği açısından önem arz etmektedir. Bu da atölyelerin yerine ilişkin güçlü çıkarımı destekleyen bir başka unsurdur. Günümüzde kurumuş olan bu derenin halk arasında Kanlı Dere olarak anıldığı bilinmektedir. Bu isimlendirme akıntı seramiğin ya da seramik yapım faaliyetleri sırasında kullanılan atık suların sebep olduğu bir renk değişiminden kaynaklı bir benzetme olabilir. Normalde, çoğunlukla dere yatağının kenarlarında birikmeye yatkın alüvyonlu toprak killi dokusuyla seramik yapımına elverişli olabilir. Bu sebeple kimyasal analiz çalışmalarındaki kaynak hammadde arayışımız sırasında Kanlıdere ve etrafı da değerlendirmeye alınmıştır. Ancak, Kanlıdere'nin kurumuş yatağı numune almaya uygun olmadığından, geçmiş yıllarda Devlet Su İşleri kurumunun su taşkınlarını önlemek ve suyu yönlendirebilmek için delta ağzına yaptığı setlerin önünde birikmiş toprak tabaklarından alınan numuneler kimyasal analize ve deneysel seramik çalışmalarına tabi tutulmuş. Bu numuneler için her iki çalışmadan da olumlu sonuç alınamamıştır. Yine de delta ağzından toprağın daha derin katmanlarından alınacak toprak numunelerinin sonuç vermesi olasıdır.

Çalışma grubu içerisinde değerlendirmeye alınan grupların %10'u yüzey malzemesi olarak özellikle atölyelerin konuşlanmış olabileceği tepenin yamaçlarından toplanmış malzeme gruplarını içermektedir. Yüzeyden gelen malzeme gruplarının özellikle Hellenistik Dönem form gruplarını da barındırıyor olması sebebiyle erken üretim faaliyetlerinin yürütüldüğü atölye alanları olarak düşünmek yanlış olmayacaktır. Form grupları içerisinde MS. 3. yüzyıla tarihlenen seramik gruplarına ilişkin örnekler tespit edilmiştir (Grafik 4. 9). Ancak bu alanda yer alan olası atölyelerin en son ne zaman kullanılmış olabileceğine ilişkin bulgular kazı çalışmalarıyla ortaya çıkarılacaktır.

Kentin MS. 5. ve 6. yüzyıllarda kent planı ve peyzajı değişir[71]. Seramik atölyelerine ilişkin geç dönem verileri ise kazı çalışmaları ile daha net sözü edilebilen bir işlik yapılaşmasını ortaya çıkartmıştır[72]. Odeion' da yürütülen kazı çalışmaları sırasında, yapının işlevini tamamen yitirdikten sonra, Geç Roma Dönemi içerisinde dış cephe duvarına dayandırılarak inşa edilmiş

[70] Başer, 1990; 239; Japp, 2005;238; Ekici vd., 2007; 24; Özüdoğru ve Dündar, 2007: 145-146; Uygun ve Dökü, 2008: 133-134; Japp, 2009; 96; Akgül-Özarslan, 2015: 190-191; Özüdoğru, 2020: 409.
[71] Özüdoğru ve Tarkan, 2018; Özüdoğru, 2018c: 22-23.
[72] Tarkan, 2020: 174,

yapıların seramik atölyesi olarak işlev gördüğü düşünülmektedir[73]. Ortasında delikli kanallar bulunan bir duvarla bölünmüş iki küçük odacığın seramik çamurunun katmanlaştırarak ayrıştırılması için kullanılan bir havuz olduğunun düşünülmesi, bu kazılar sırasında fırınlama hatası örnekleri ile birlikte geç dönem mühürlü ya da mühürsüz unguentariumun [74] ele geçmiş olması, Odeion önündeki bu yapılaşmanın seramik işliği olarak değerlendirilmesine sebep olmuştur. Bununla birlikte bu atölye alanının kuzey doğu yanında benzer tipte başka katmanlaşma havuzu olabilecek bir alan daha ortaya çıkarılmıştır. Bu alanlarda mekanlara su giriş ve çıkışı sağladığı anlaşılan künk sistemleri de yerinde korunmuş olarak bulunmuştur. Kuzey-doğu yönde genişlediği anlaşılan bu işlik mekanlarının niteliği ilerleyen süreçlerde burada yapılacak kazı çalışmalarıyla netlik kazanacaktır.

[73] Özüdoğru ve Dökü, 2012: 162.
[74] Özüdoğru ve Dündar, 2007; Akgül, 2015.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
KİBYRA YEREL ÜRETİM SERAMİK GRUPLARI

Kibyra üretimi seramiklerin tipolojik sınıflandırması, form gruplarının yapım tekniğine, türüne, derinlik ve yükseklik oranlarına göre tabak, kase, bardak/kupa, testi, krater olarak belirlenen ana gruplar altında detaylandırılmıştır[75]. Çalışmada önce sofra kapları niteliği taşıyan örneklerden tabak, kase ve kupalar sonrasında dökme kapları olarak testiler, son olarak hazırlık, servis ya da taşıma grubunda değerlendirilebilecek kraterler sunulmuştur. Ancak fonksiyondan ziyade form gruplarının biçimsel özelliklerine yönelik olarak yürütülen tipoloji çalışmasında, formlara ilişkin bu sunuş sırası kapların işlevleri ile ilgili kesin ve keskin sınırlar çizme amacı taşımaz. Okuyucuya kolaylık sunması adına takip edilen bir sunuş sırasıdır. Tipolojik çalışmanın sonunda form gruplarının gösterdiği belirgin özellikler kronolojik bir dizinde değerlendirme alt başlığı ile aktarılır.

3.1. Tabaklar

Kibyra üretim faaliyetleri içerisinde yer alan tabaklar sayıca en az çeşitliliğe sahip türlerden biridir. Toplamda beş adet form grubu değerlendirmeye alınmıştır. Çalışma grubu depozitinin % 21'ini oluşturur. Bununla birlikte tabak gruplarına ait formlar MÖ. 3. yüzyıl sonu itibariyle tarihlenen üretimin erken safhalarını tanımlayan balık tabakları, içe dönük dudaklı tabaklar gibi belirleyici grupları barındırır. MÖ. 1 ve MS. 1. yüzyıllar içerisindeki dönemin karakteristik özelliklerini gösteren dik dudaklı sığ tabaklar (TB 100) ve üretimin MS. 3. yüzyıl sürecini görebileceğimiz (TB 220) bir form bulunur. Böylece üretim faaliyetleri içerisinde az tercih edilmiş olsa da değerlendirmeye alınan sürecin tamamında tabak gruplarını izleyebileceğimiz bir çeşitlilik sunar.

Antik dönemde sofra takımının bir parçası olarak balık tabaklarından başka belirli bazı yiyecekler için üretilmiş tabak türü bilinmez. Tabak farklı yoğunluktaki yiyeceklerin tüketilmesi için kullanıldığı gibi büyük depolama ve pişirme kapları için kapak işleviyle de kullanılabilir[76].

3.1.1. TB 170 (Balık Tabakları)

Kat. No. **187–211**, Levha 24–28

[75] Bk. 1.4. Yöntem.
[76] Kögler, 2010: 132.

Kibyra seramik grupları içerisinde TB 170 olarak tanımlanan örnekler Akdeniz coğrafyasında Balık Tabağı olarak isimlendirilen form grubunun örneklerindendir. Form temelde halka kaideli, yere paralel ya da açılı düz duvara sahip, aşağı sarkık dudak kenarı bulunan, merkezinde dairesel kesitli bir çukurluğun yer aldığı tabak formudur. Bu tabaklar adını deniz hayvanları ile süslenmiş kırmızı figürlü örneklerinden alır[77]. Servis tabağı olarak kullanılmış olması olasıdır. Ancak balık servisi için kullanılıp kullanılmadığı ve form grubunun işlevi detaylı bir şekilde tartışılmıştır[78]. Merkezinde yer alan çukurluğun tabağa kazandırdığı işlevle ilgili olarak getirilen öneriler, pişirilmiş balıktan akan pişirme suyunu tutmak için kullanılabileceği, birbirleriyle karıştırılabilecek esanslar ya da baharatlar için ölçü görevi görebileceği[79] ya da adak kapları olabileceği şeklindedir[80]. Akdeniz coğrafyası boyunca yaygın olarak ithal örneklerin ya da yerel üretimlerin tercihleri arasında yer alır[81].

Form Kıta Yunanistan'da olduğu kadar Anadolu[82] ve doğusunda da [83] tercih edilmiştir. MÖ. 5 yüzyılın sonlarından itibaren[84] bilinen balık tabaklarının üretimi MÖ. 2. ve 1. yüzyılın içlerine kadar devam eder[85]. Formun popülaritesi MÖ. 5. yüzyıl örneklerinde neredeyse yere paralel, sığ ve kalın duvarlıdır[86]. Hellenistik Dönem örneklerinde açılı bir şekilde yükselen gövde giderek derinleşen bir görünüm sunar[87].

Klasik gelenekteki örneklerde tabağın tüm yüzeyi pekişmiş siyah astarlıdır. Hellenistik Dönemde çoğunlukla kısmen astarlanmış kırmızı ya da alacalı astara sahip örnekler görünmeye başlar. Bu değişim Atina'da MÖ. 275 dolarında[88], Efes'te ise MÖ. 2. yüzyılın 2. yarısında

---

[77] Robinson, 1959: 124–128, Lev. 92

[78] Kunisch, 1989: 51-62; Mcphee ve Trendall, 1990: 32-34.

[79]Rotroff, 1997: 147.

[80] Metzger, 1969: 16.

[81] Rotroff, 1997: 146.

[82] Didyma: Tuchelt, 1971: 71, no. 126 Fig. 14. Miletos: Pfrommer, 1985: 56, no. 38 Fig. 38, Lev. 21. 6; Priene: Zahn, 1904: 424, no. 82, fig. 539; Ephesos: Mitsopoulos-Leon, 1991: 20-22, 28, A 32-A 44 Lev. 7-8; Gassner, 1997: 45, no:92-93 Lev. 5; Troya: Berlin, 1999: 89, no.28 Fig.1; Tekkök, 1996: 83B29-B30 Fig.43; Labraunda: Hellström, 1965: 15-16 no.36, 56 Lev. 33 (siyah astarlı örnekler Atina ithali olması muhtemel görülüyor), 74 no. 350, Lev. 38 (kırmızı astar dışa çekik dudak); Pergamon: Schäfer, 1962: 781-782 1-3 Lev.1 (kırmızı astarlı 3. yy); Schäfer, 1968: 43, C 4, Lev. 1; Atina ithal; Ziegenaus-Luca 1968: 99, 107, 117, 123, no. 5, 36, 99, 100, 102, 147, Lev. 35, 36, 39, 43; Samos: Isler, 1978: 111-112, no.247, 248, fig. 8 (MÖ. 2. yüzyılın ilk erken yarısı); Tölle-Kastenbein, 1974: 158-160, fig. 200, 260, 265, Z133:B (kırmızı astarlı); Tarsus: Jones, 1950: 212, no. 23, fig. 120, 178.

[83] Antiokeia: Waagé, 1948: 11, fig.1 H1-2, 10k-p,10a-f, 12a-f-k, 13f-p, 14a-k-g, 15a-f-k, 16a-k, 17a-f-k; Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 262, fig.43,54, 55 3; Christensen ve Johansen, 1971: 7, no.13-20, fig.1-3. Tel Anafa: Slane, 1997: 275, Lev. 1 FW 1-9, TA Type1, Lev. 5 FW 47-48 TA Type 11.

[84] Atina: Sparkes ve Talcott 1970: 147; Smyrna: Cook, 1965: 152, fig.10, Lev. 45B ; Samos: Technau, 1929:46, fig. 35; Edwards, 1975: 40.

[85] Jones, 1950: Res. 178; Crowfoot ve Kenyon, 1957: 261, Lev. 54.

[86] Sparkes ve Talcott, 1970: 147.

[87] Waagé, 1948:Lev. 1 Form 10; Jones, 1950: 212 Lev. 178, 23.

[88] Rotroff, 1997: 148.

ortaya çıkar[89]. Erken Roma Döneminde sigillata serileri üreten merkezlerin seramik çeşitliliği içerisinde yer alır. Özellikle DSA grubunda tercih edilen formun siyah astarlı örnekleri de[90] vardır ve kendi grubu içerisindeki kırmızı astarlı örneklerin öncüleri olarak değerlendirilir[91].

MÖ. 3. yüzyılın ikinci çeyreği itibariyle tarihlenmeye başlanan örneklerin gövdeleri MÖ. 4. yüzyılın içlerine tarihlendirilen örneklere[92] göre, zeminden daha büyük bir açıyla yükselir, eğimli ve derindir. Gövdenin bu şekli 3. yüzyılın sonu örneklerinde geleneksel bir hal alır. Gövde profilleri ise hafif iç bükeydir[93]. Gövde kalınlığı geç örneklere doğru incelir. Kaideler gittikçe küçülür. Atina'daki oranlar tabakların ağız çaplarının yarısından daha küçük olduğu yönündedir. Dudak, MÖ. 4. yüzyıl içlerinde keskin bir şekilde gövde profilinden ayrılırken, MÖ. 3. yüzyılda daha yumuşak geçişlidir. Yüzyılın sonlarına doğru ise eğimli bir şekilde devam eder. Merkezdeki hazne MÖ. 3. yüzyılın sonlarına doğru küçülür, Atina örneklerinde ağız çapının beşte biri kadardır. Haznenin kenarı erken örneklerde köşelidir. 3. yüzyılın ortasından sonra bu kısmı çevreleyen bir yiv ya da yükseltiyle bezenir.

Forma ilişkin, tarihlemeye yönelik bu tespitler özellikle Atina'nın geniş seramik depozitinin verileri doğrultusunda yapılan bilimsel çalışmalara ve Akdeniz coğrafyasındaki seramik üretim merkezlerinde bulunan örneklerin gösterdiği benzer niteliklere dayanır. Ancak her üretim merkezinin formu ele alış biçimi aynı paralellikte değildir[94]. Bu tarihleme kriterleri merkezden merkeze farklı gösterebilir. Ancak daha yüksek ve eğimli gövde, ince cidarlı ve dudağı yumuşak dönüşe sahip tabakların Hellenistik Dönemin ilerleyen süreçleri ile birlikte tarihlendiği gözlemlenir.

Kibyra depoziti içerisinde TB 170 balık tabağı grubuna ait örneklerin hem gri bünyeli siyah astarlı hem de kırmızı bünyeli kırmızı astarlı örnekleri bulunur. Astar rengi tipolojik çalışmanın temel bir değişkeni olarak kullanılmadığından her iki gruba ait örnekler aynı form grubunda ele alınmıştır. Bununla birlikte gri bünye özelliği gösteren farklı form grupları çalışmada hem üretim verileri hem de tipolojik çalışmanın değerlendirme kısmında birlikte ele alınmıştır[95].

---

[89] Mitsopoulos-Leon, 1991: 22; Gassner, 1997: 44.

[90] Waagé, 1948: 11, fig.1 10a-f; Crowfoot ve Kenyon, 1957: 262, fig.55 3; Christensen ve Johansen, 1971:7, no.13-20, Fig.1-3_siyah; 192, no. 6, Fig.72:D 6 kırmızı**;** Slane, 1997: 275, TA Type, Lev. 1 FW 1-9; TA Type 11Lev. 5 FW 47-48.

[91] Slane, 1997: 275.

[92] Rotroff ve Oliver,2003: 19, 25, no:21-25 (Attika:Erken Hellenistik 4. y. ın ikinci yarısı). 27-31, 54-63. (Asia Minor: 4. yüzyılın ikinci yarısı, geç 3. yüzyıl)

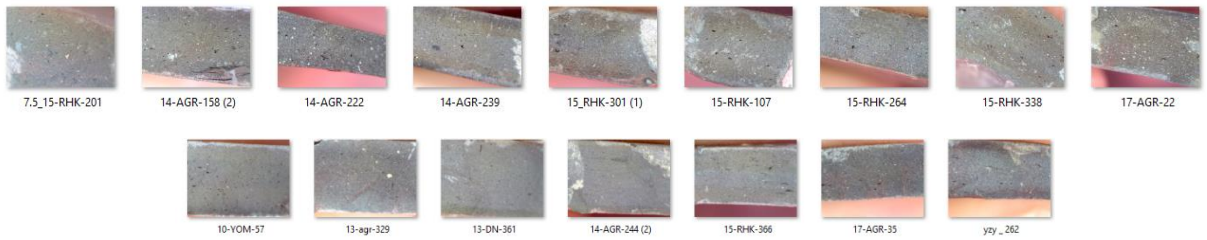
[93] Rotroff, 1997:148

[94] Rotroff ve Oliver,2003: 25.

[95] 2.1.1. Fırınlama Kondisyonları, 4.1. Gri Mal Grupları

Depozit içerisinde kayıt altına alınan toplamda 33 parça bulunur. Bunların içerisinde ithal olduğunu düşündüğümüz örnekler dahil değildir. Katalog çalışmasında 13 adet parçaya yer verilmiştir. Gri bünye özellikli örnekler gri-siyah görece pekişmiş astarlı, kırmızı bünye özellikli örnekler kırmızı mat astarlıdır. Gri bünyeli örnekler sayıca biraz daha çoktur.

Gri Bünye Özellikli Balık Tabakları: Gri bünye özelliği gösteren seramikler, indirgenmiş fırın içi ortama maruz kalmış örneklerdir[96] Örnekler analiz gruplarında 2. hammadde grubunda içerisinde değerlendirilen iki farklı kesit görüntüsü sunar. İlk grup örneklerin bünye kesitleri siyah-gri-kahve-yeşil renklerinde değişkenlik gösterir. Fırınlama özellikleri açısından kararsızdırlar (Şekil 3. 1). Bunların çoğu kalın cidarlı daha ağır tabaklardır (**187**, **188**, **191**, **189,** *17-AGR–137*,). Yüzeylerinde astarın sürülme izi mevcuttur ve daha çok siyahtan yeşile çalan bir renk tonu gözlenir. Bu özellikteki parçalar az pişme eğiliminde daha kırılgandır. Bu tip siyah astarlı örneklerde kaidesiyle korunmuş bir parça ele geçmiştir (**187**). İkinci grup daha çok gri-siyah astarlı kararlı bünye özellikleri gösteren örneklerdir. Daha temiz, sert pişimli, ince cidarlı ve daha hafif tabaklardır.(**190, 194**, **197**, *17-AGR–35, 10-Yom–57, 15-RHK–366, 06-TY–2*). Bu grup örnekler Kibyra' da ele geçen diğer gri bünye özellikli form grupları ile (echinus tipi kaseler, düz ve dik dudaklı tabaklar gibi) daha geniş bir grubu tanımlar.

Şekil 3. 1: TB 170 Gri Örneklerin Kesit Görselleri

Bünye kesit rengi gri, yüzey renginde siyah ya da griye dönmüş bu seramik grupları Akdeniz Coğrafyasında bilinir ve üretim merkezi olarak çoğunlukla Batı Anadolu kentleri gösterilir[97]. Gri malların tespit edildiği kentlerden Efes[98], Sardes[99], Aizonai[100], Khios[101]'un gri bünyeli seramik repertuarında balık tabakları yer alır. Gri bünye özellikli örneklerin karşılaştırmalı tarihleme çalışmaları bünye rengi üzerinden değil form üzerinden yürütülür[102].

Kibyra gri bünye özellikli balık tabaklarının dudak kenarı detaylarında farklı iki tipi bulunur. Tüm örneklerin dudakları aşağı sarkık ve hafif dışa açıktır. Dudakla gövdenin ayrıldığı

[96] Bk. 2.2.1. Fırınlama Kondisyonları.
[97] Bk. 4.1. Kibyra Seramik Grupları ve Çağdaşı Örnekleri.
[98] Ladstätter, 2010: 92-93, K106, Lev. 169.
[99] Rotroff ve Oliver, 2004: 33, no. 97-100, Lev. 17.
[100] Dikbaş, 2008: 115-116.
[101] Anderson, 1954: 166-167, no. 151, Fig. 17 (MÖ. 3. yüzyılın başları).
[102] Rotroff ve Oliver, 2004: 33, no.99; Dikbaş, 2008: 115-116.

yerde bir yiv bulunur. Ancak ilk gruptaki örneklerin dudakları köşeli ya da keskin bir şekilde dışa açılıp sarkıyorken (**189,** *15-RHK-108, 17-AGR-239*,) ikinci grup örneklerde dudak kenarı yuvarlatılarak dışa doğru çekilir. (**193**, **194**, **195**, **197**). Örnekler açılı ve düz gövdeye, merkezde sığ çukurluğa sahiptir. Merkez çukurluğun etrafında bir sırt (**187**) ya da derin bir yiv (**194**, **190**, **196**, **200**) bulunur. Halka şeklindeki hafif dışa açık yüksek kaide merkezinde meme yapar. Dudak kenarları 16 cm çapında küçük ve 26 cm çapında büyük birer örnek dışındakiler 20 cm ya da 23 cm'dir. Kaideler ise 8–9 cm çapındadır. Tamamı korunmuş iki örnekten yola çıkarak, kaidelerin ağız çaplarının neredeyse yarısı kadar olduğu söylenebilir.

Gövde ile dudağın keskin bir açıyla birleştiği örnekler tipik balık tabağı görüntüsü sunar. Bu dudak şekline ait tam profil veren bir örnek (**187**) dışındakiler dudak kenarı parçalarıdır. (*14-AGR-329, 14-RHK-497*). Tam ele geçen örnek geniş kaideye, hafif iç bükey duvara sahiptir, dudak kenarı keskin ve açıktır. Gövdenin bu şekliyle Atina[103], Samos[104], Troya[105] ve Hama' da[106] paralelleri bulunur. **187** numaralı parçanın merkezide yer alan çukurluk, tabağın gövde duvarından yüksek bir sırt ile ayrılır, bu anlamda yalnızca Samos örneği ile paralellik kurulabilir. Balık tabaklarında genellikle merkezi çukurluk derinleşerek kapanır, o yüzden tabanda **194** örneğinde olduğu gibi konik bir görüntü oluşur ya da yuvarlatılır. (**190, 196**). Bu tip örneklerde merkezi çukurun etrafında sığ ya da derin bir yiv alışıldık görüntüdür. Paralel örnekler MÖ. 225 ile MÖ. 175 yıları arasına tarihlenir.

Gövde ile dudağın yuvarlatılarak birleştiği balık tabakları Atina'da MÖ. 3. yüzyılın sonu itibari ile tarihlenen bir özellik olarak görünür[107] ve bu tip dudak kenarına sahip örneklerin diğer kentlerde de MÖ. 2. yüzyıl içlerine verilmektedir. Doğu Akdeniz coğrafyasında Antiokeia[108], Tel-Anafa[109], Samaria[110], Hama[111], ve Berenice[112]'de, Batı Anadolu'da ince duvarlı bir örneği ile Efes[113], Sardis[114] ve Knidos[115]'da bulunan örnekler MÖ. 3. yüzyılın içlerinden 2. yüzyılın sonlarına kadar tarihlendir. Kibyra grupları içerisinde yuvarlatılmış dudağa sahip örneklerden (**195, 197–198**), **194** numaralı parça tam profil vermektedir. Yüksek kaidesi, düz duvarı ve

[103] Rotroff, 1997: 316, no.721 Fig.51 (MÖ.250-225).
[104] Isler, 1978**:** 111-112, no.247, 248, Fig. 8 (MÖ. 2. yüzyılın ilk erken yarısı).
[105] Berlin, 1999: 86-89, no:108 Lev. 1
[106] Christensen ve Johansen, 1971: no.3, 5, Fig.1.
[107] Rotroff, 1997: 148.
[108] Antiokeia IV: Waagé, 1948: 11 Form 10a Lev. 1 (MÖ. 3. yüzyıl içleri).
[109] Slane, 1997: TA Type 1 Lev. 1. FW4. (MÖ. 1. yüzyılın ilk çeyreği).
[110] Crowfoot ve Kenyon, 1957: Fig. 43.1, 54.5, 7-8, 9 (MÖ. 2. yüzyılın 2. yarısı).
[111] Christensen ve Johansen, 1971: Fig. 1. 1-20. (MÖ.190-100)
[112] Kenrick, 1985: 41, Form B45.4 Lev. 7.
[113] Gassner, 1997: 44-45, no.92-93, Lev. 5 (MÖ.2. yüzyılın ikinci yarısı).
[114] Rotroff ve Oliver, 2003: no.69 Lev. 14.
[115] Kögler, 2010: 148, E89 Lev. 21.

hafifçe yuvarlatılmış dudağı ile Antiokeia' ya ve Atina[116] örnekleriyle form açısından paralellik gösterir.

Kibyra'daki balık tabaklarında dudak kenarı ve merkezdeki çukurluğun etrafında bulunan yiv dışında bezeme unsuru bulunan iki parça vardır. (**199**, *10-YOM6-56*). Bu parçalarda merkezdeki çukurluğun etrafında ruletle yapılmış tek sıra çentik bezemesi bulunur. Bu tip bezeme örneğinin benzerlerine Knidos[117] ve Sardis'te[118] rastlanır. Efes'te[119] bezemenin pozisyonu açısından benzeri balık tabakları ile çağdaş başka bir form olan dışa çekik dudaklı tabaklarda bulunur. Kibyra' da özellikle gri bünye özelliği gösteren gruplar içerisinde TB 220 tabak grubunun tondolarında yaygın olarak uygulanan bir bezeme şeklidir. Buluntu kontekstleri ve bünye kesit özellikleri ile benzerlik gösteren bu örneklerin benzer süsleme geleneğinde ürün vermeye yatkın bir atölye ya da ustanın üretimi olması ihtimalinden söz etmek yerinde olur. (Bk. 3.6.1. Teknik Değerlendirme)

Siyah astarlı balık tabakları Atina ve İonia geleneğinde MÖ. 4 ve 3. yüzyıllara tarihlenen seramik gruplarında yaygındır. Siyah pekişmiş astara sahip erken örneklerin yüzeyleri pürüzsüzleştirmek için düzleştirme ya da perdahlama çalışmaları yaptıkları anlaşılır. Yapım tekniklerindeki bu adım Hellenistik Döneme gelindiğinde çoğu zaman atlanır[120]. Kibyra örnekleri ise siyah astarlı bu örneklerin diğer çağdaşlarına göre yüzey uygulamalarında daha özenli uygulamalar yapıldığı ve astarın yüzeye daha iyi tutunduğu görülebilir. Astarın daldırılarak uygulandığı sonrasında tüm yüzeylere sürülerek dağıtıldığı özellikle kararsız bünyeye sahip grubun örneklerinde gözlenir. Kararlı olarak tanımlanan grupta astarın daldırıldıktan sonra dağıtıldığına dair izler belli belirsizdir. Astarın daha seyrek olduğu ve tüm vazo yüzeyinde ölçülü bir şekilde pekiştiği görünür. Bazı örnekler kısmen astarlanmış, kırmızı muadillerinde olduğu gibi dış yüzeyinde akıntı izi bulunur (**190**, **192**, **200**, *14-AGR-158*). Siyah örneklerin bünye kesitinde ince ve sık kireç katkısı, ince gözenek, yer yer koyu renkli parçacıklar gözlemlenir. Kimyasal analiz çalışmalarıyla kırmızı örnekleriyle aynı çamur grubunda yer aldığı ortaya konan parçalarda bu tip katkıların daha az ya da çok oluşu farklı seviyelerde dinlendirildikleri şeklinde yorumlanır.

Kırmızı Bünye Özellikli Balık Tabakları: Kibyra' da balık tabakları içerisinde bünye ve astarları kırmızı olan 11 adet örnek bulunur. Yüzeyi, siyah örneklerde olduğu gibi perdahlanmaz. Astar seyrek, ince sürülmüş ve mattır. İç yüzeyde tamamen dış yüzeyde kısmen

[116] Rotroff, 1997: 147-148, no.728-729, Lev. 51. MÖ. 225-175.
[117] Kögler, 2010: 464, no. E.94, Fig. 21, Lev. 12
[118] Rotroff ve Oliver, 2003: 29, no. 61, Lev. 2.
[119] Mitsopoulos-Leon, 1991: 30-31, no. A65, A68, A81, A86.
[120] Rotroff ve Oliver, 2003: 31.

uygulanmıştır. Astarın iç yüzeyde bir alet yardımıyla dağıtıldığı görülebilir. Dış yüzeylerde ise akıntı izleri bulunur. Yalnızca bir örnekte astar iç yüzeye dağıtılmamış ve merkezdeki hazne astarlanmamıştır (**208**). Mevcut örneklerden biri tama yakın profil verir. Diğer örnekler dudak kenarı ve kaidedir. Örneklerin dudak kenarı siyah astarlı olanlara göre alçaktır. Dudağın dış profili hafif dış bükey olduğu iki örnek dışında (**206-207**) düz ve dışa açıktır. **201**ve **203** örneklerin gövde duvarı düz, diğer örneklerin hafif iç bükeydir. Tüm örneklerde gövde ve dudağın birleştiği kısımda bir yiv bulunur. Örneklerin dudak çapları 20-22 cm civarındadır.

Kaideler halka şeklinde ve siyah örneklere göre oldukça alçaktır. Korunmuş iki kaideden biri alçak ve derin (**208**) diğeri ise küçük ve sığdır. İç yüzeydeki merkezi haznenin küçülme gösterdiği örnekler Atina'da MÖ. 2. yüzyılın sonlarına denk gelirken[121] Knidos'ta daha küçük merkezi hazne ve bu hazneden gövdeye yumuşak geçişin olduğu örnekler astar kalitesinin ortaya koyduğu veriler doğrultusunda MÖ. 2. yüzyılın başına kadar tarihlendirilmektedir[122].

Kibyra balık tabaklarının şekilleri MÖ. 3. yüzyıl sonundan MÖ. 1 yüzyılın başları için belirtilen tipolojik kriterlere dayanır. MÖ. 2. yüzyıl boyunca tarihlendirilen çağdaşlarıyla aynı bağlamdan ele geçerler. Ancak parçaların bulundukları bağlamlar katman tarihlemesi yapacak ve bu gruplardaki form değişiminde kronolojik farklar olup olmadığını ortaya koyacak nitelikte değildir. Özellikle kalın cidarlı, yüksek ve geniş halka kaideli siyah astarlılar formun erken örneklerini oluşturur. Gri bünye ve astarlı dudak kenarı yay şeklinde dışa çekilen ince cidarlı örneklerle yüzyılın sonlarına kadar tarihlenebileceği görünmektedir (Levha 25).

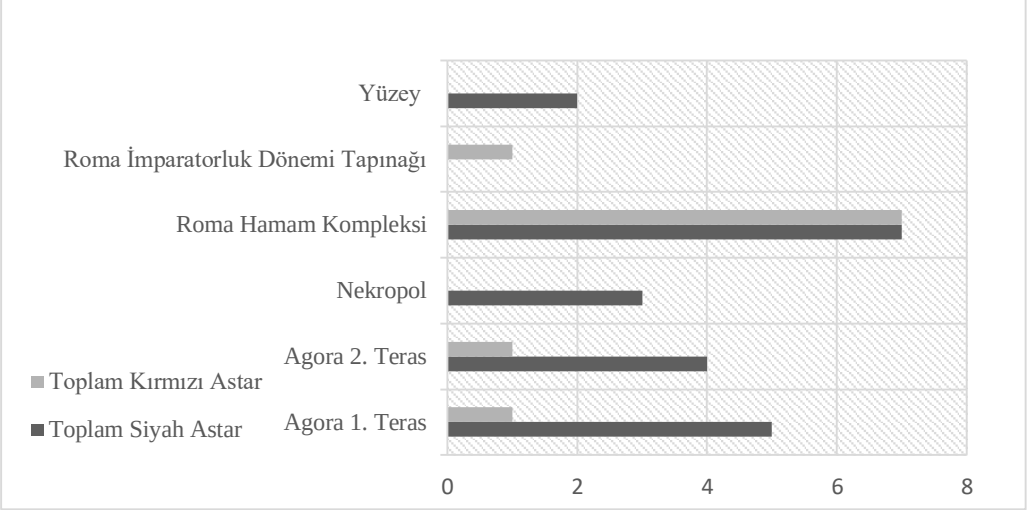
Hellenistik Dönemde kısmen astarlanmış kırmızı ya da alacalı astara sahip örnekler görünmeye başlar. Attika atölyelerinde geliştirildiği kabul edilen form grubu Atina'da MÖ. 2. yüzyıl sonlarında ortadan kalkar[123]. Ancak form bu tarihlerde doğu merkezlerinde oldukça popülerdir[124] ve sigillata gruplarının form repertuvarında benimsenmiştir[125].

Kibyra'da en eski örnekler özellikle MÖ.2. yüzyılın başına tarihlendirilmektedir ve tipik Atina formunun görüntüsü gözlemlenir. Kentteki çağdaşlarıyla birlikte, Kibyra'daki üretim faaliyetlerinin erken aşamasını[126] tanımlayan gruplardan biridir. Balık tabaklarının ele geçtiği bağlamlardan nadir de olsa birkaç parça ile Attik malzemesi ele geçer ancak balık tabakları için

[121] Rotroff, 1997: 317, no.732, Lev. 51, 65.
[122] Kögler, 2010: 148.
[123] Rotroff, 1997: 148-149.
[124] Gassner, 1997: 44.
[125] DSA: Waagé, 1948: 11, fig.1 10k-10p; Hayes, 1985: 13, Form 1 Lev. 1. 1-2; Hayes, 1991: 132 no. 14 Lev. 46; Slane, 1997: 283 TA Tip 11 Lev. 5; Tölle-Kastenbein, 1974: 150; Pergamon: Meyer-Schlichtmann, 1988: 147, Form T27 Lev. 18.
[126] Kazı deposu seramik buluntuları arasından, ithal örnek de dahil olmak üzere Hellenistik Dönem öncesi örneğe nadir olarak rastlanır.

prototip oluşturabilecek bir örneğe rastlanmaz. Bu sebeple Kibyra'da üretim göstermeye başlayan çömlekçilerin Klasik Dönem'den itibaren bilinen bu formu hâlihazırda tanıyor ve belki de üretimlerine ilişkin bir yatkınlık taşıyor olmaları beklenebilir. Bu şekilde Kibyra'daki kendi üretim faaliyetlerine dahil edilmiş olduğuna ilişkin çıkarım yapılabilir ancak öncesindeki sürece ait ithal edilmiş örnek ya da Kibyra'da yapıldığına ilişkin veri henüz ele geçmemiştir.

Gri ve kırmızı bünye özelliği gösteren balık tabağı grupları Kibyra'da Hellenistik seramik gruplarının daha çok bulunduğu belli başlı alanlardan ele geçer. Her iki renkte üretilmiş tabakların ortak bulutu alanı Roma Hamam Kompleksi kazılarıdır. Bu alanlardan MÖ. 3. yüzyılın ikinci yarısı ile 2. yüzyılın sonlarına tarihlenen buluntu grupları ele geçmiştir.

Grafik 3. 1: TB 170 Grubu Alan Eser Dağılımı

3.1.2. TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)

Kat. No. **1–9**, Levha 2; Kat. No. **210–225**, Levha 28–32

Çalışmada TB 200 olarak adlandırılan form grubu Akdeniz coğrafyasındaki pek çok kentin Hellenistik Dönem bulguları arasında yerel ya da ithal üretim örnekleri içinde yer alır. Genellikle dudak kenarının içe doğru döndürülmesi ya da çekilmesine atıfta bulunularak içe çekilmiş ya da döndürülmüş dudaklı tabaklar olarak anılır[127].

TB 200 grubuna ait kayıt altına alınmış 144 adet parça bulunur. Bunlardan 14 adedi fırınlama hatası, yapısı bozuk ya da sinterleşmiş parçalardır. (yapısı bozuk: **1–5**, fırın hatası: **6–9**). 15 adedi katalogda, ilgili diğer parçalar, çalışmada alan eser listesi olarak üretilen listeyle Ek.2 olarak sunulmuştur.

Tamamı ele geçen ya da tam profil veren dört adet tabak örneği vardır. (**213**, **211**, **214**, **212**). Bu tabaklar yüksek, hafif dışa açık halka kaidelidir. Gövde duvarı bazı örneklerde hafif dış bükeydir (**211**, **214**–**217**). Ancak çoğunlukla düz bir şekilde genişleyerek yükselir. Dudak

[127] Mitsopoulos-Leon, 1991: 23; Rotroff, 1997: 142.

içe doğru çekiktir. Depozit içerisinde gövde duvarı daha dik ve daha derin bir görüntü sunan örnekler (**211**, **212**) bulunurken, bazı örnekler (**213**, **214**) daha sığdır. Atina serilerinde olduğu gibi formun gelişimi açısından süreç içerisinde gösterdiği morfolojik değişimin kabın derinleşmesi yönünde olup olmadığını, kısa aralıklara tarihleyebildiğimiz bağlamlar olmadığından söylemek zordur. Aynı zamanda malzemenin niteliği açısından fark gözlenmemiştir.

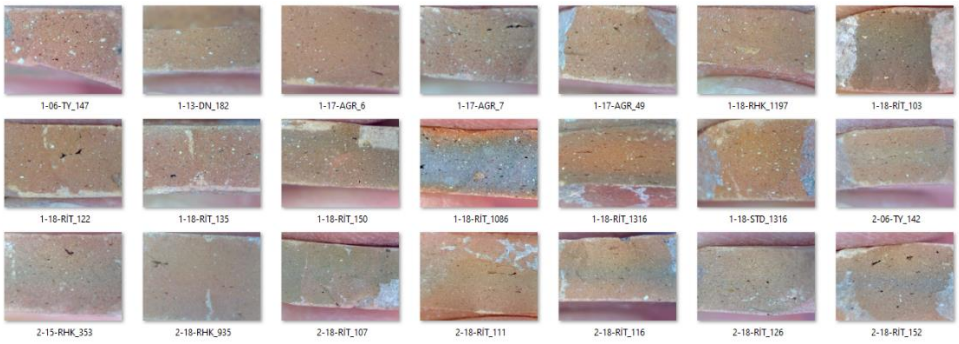
Kibyra örneklerinde içe çekilmiş dudak kenarına sahip örneklerde dudağın iki şekli bulunur. Aslında bu fark daha çok teknik olarak farklı şekillerde ele alınmış örnekleri yansıtır. Depozitin çoğunda dudak kenarı içe doğru katlanmış gibi, gövde ile birleştiği yerde derin bir oluk bulunur ya da dudak kenarı keskin bir alet yardımıyla duvarın en üst iç kısmından ayrılır. Depozitin %90'nında dudağın tepe noktası yuvarlatılmıştır. Forma ilişkin paralellikler Atina, Efes[128], Sardes, Knidos'ta bulunur. Bu örneklerden Atina serilerinin tarihi sığ örneklerle Klasik Döneme uzanırken formun derinleşen örnekleri özellikle MÖ. 2. yüzyılın ikinci yarısından itibaren tarihlenir[129]. Knidos'ta ise MÖ. 3. yüzyılın sonuna tarihlenen buluntu yerlerinden gelmeye başlar ve MÖ. 1. yüzyılın başlarına kadar tarihlenir[130]. Geç Hellenistik bağlamlardan ele geçen Sardes örnekleri dışa çekik dudaklarla değerlendirilir.[131]

İçe çekilmiş dudak kenarının diğer şekli depozitin %10'luk kısmını oluşturur. Bu örneklerde dudak kenarı gövde duvarıyla kesintisiz birleşir ve dudağın tepe noktası sivri bir şekilde sonlandırılmıştır. (**222**–**225**). Bu örneklere ait fırınlama hatası parçalar tespit edilmiştir (*06-TY-137, 18-RİT-162, 18-RİT-149, TY-266*). Sivri şekilde sonlandırılmış bu örneklerin iç yüzeyindeki oluk belirgin değildir ve dudak kenarı hafif dışa sarkıktır. İçe çekilmiş dudak kenarının bu tip örnekler için paralellikler Efes serileri arasında bulunur[132]. Bu grup örnekler Efes'te MÖ. 150'dan sonraki buluntu alanlarından gelmeye başlar ve MS. 1. yüzyılın başlarına kadar tarihlenir[133]. Bu tip örnekler Efes'te üretilen benzer grupların geç varyasyonları olarak ele alınır[134]. Geç Hellenistik buluntu alanlarında sayısı giderek artar ve dudağın dışa sarktığı örnekler üretimin geç safhası olarak değerlendirilir[135]. İçe çekilmiş dudak kenarına sahip

[128] Mitsopoulos-Leon, 1991: 23-24, no. A60, Lev. 12; Gassner, 1997: 46-48, no.105-113, Lev. 6.
[129] Rotroff, 1997: no.678-693, Lev-48-50.
[130] Kögler, 2010: 134.
[131] Rotroff ve Oliver, 2003: 26, no.67-68, Lev. 13-14.
[132] Meriç, 2002: K18, 20, Lev. 2; Ladstätter, 2005: 234, no.K111, Lev. 152. Priene'de ele geçen Efes örnekleri için, Fenn, 2016: 69-70, A210-A218, Lev. 34.
[133] Meriç, 2002: 26; Ladstätter, 2005: 234.
[134] Fenn, Priene'den ele geçen Efes örnekleri üzerinden yürüttüğü çalışmada, Efes karakteristik astarına sahip sığ ve içe dönük dudaklı örneklerin (Mitsopoulos-Leon, 1991: 22, 29 no. A46-55 Lev. 9.10) erken muadilleri olduğunu iletir, bk. Fenn, 2016: 763
[135] Ladstätter, 2005: 234, no.K111-118, Lev. 152-153; Fenn, 2016: 74.

örneklerin dudak şekilleri çeşitlidir ve her kentin kendi üretim alışkanlıkları ve kullanım ihtiyaçları doğrultusunda ufak değişikliklerle şekillendirmiş olmalıdır.

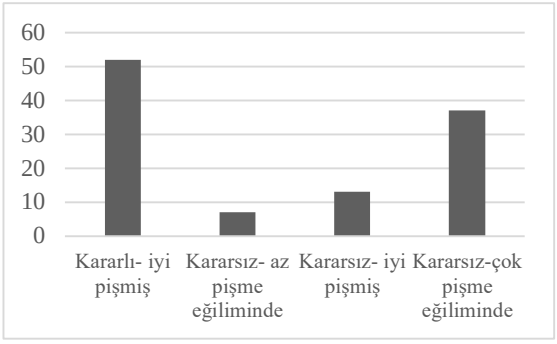
Grubun örneklerinde ağız çapları 10–24 cm arasında değişir ancak en yaygın büyüklük 18–22 cm aralığındadır. Ele geçen parçaların yarısı 20 cm ağız çapına sahip örneklerden oluşur. Tamamı korunmuş olanlardan yola çıkarak kaidelerin ağız çaplarına oranı 1/3'tür, yüksekliklerin yine ağız çaplarına oranı 1/4' tür. İçe dönük dudaklı tabaklar Klasik Dönemde sığ bir formdayken Hellenistik Dönem örnekleri aynı profilde daha derin tabaklardır. Atina'da derin örnekler (kaidenin üçte bir ya da beşte bir oranında olanlar) tarihleme kriteri olarak kullanılmış ve MÖ. 2. yüzyılın 2. çeyreğinden itibaren tarihlendirilmeye başlanmıştır[136].

Şekil 3. 2: TB 200 Kırmızı Örneklerin Bünye Kesit Görselleri

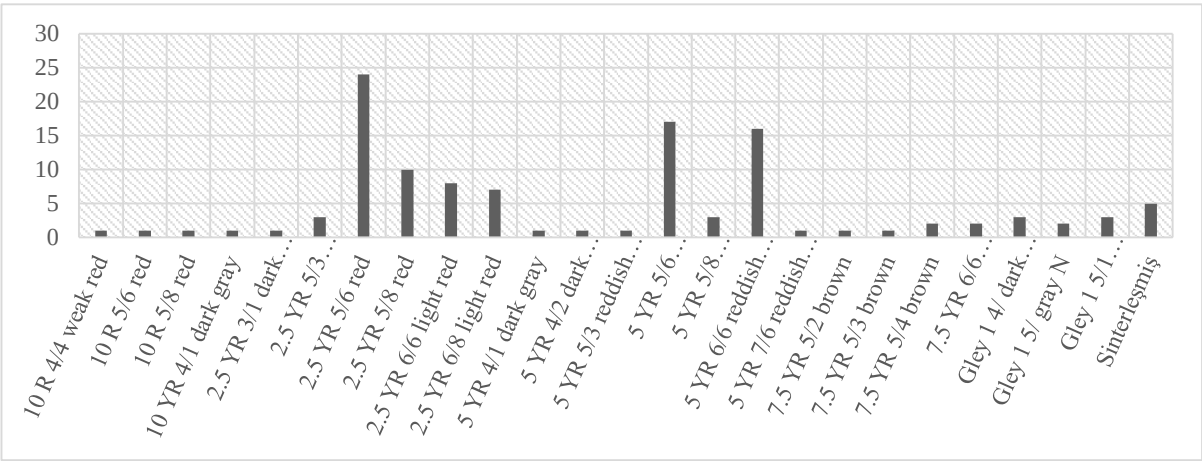
Form grubunu oluşturan parçaların bünye kesitleri iki farklı görsel sunar. İlk grup örnekler orta düzeyde katkı maddesi içerir. Katkı maddeleri içerisinde en belirgin olan kalker tanecikleridir. İkinci grup örneklerin bünye çamurlarının daha iyi dinlendirildiği, daha temiz ve sık dokulu bir görüntüsü vardır. Kesit görsellerinde görünen siyah partiküllerin analiz sonuçlarında mika içeriği olduğu anlaşılmıştır. Mikroskobik makinayla çekilen fotoğraflardan yapılan bu ayrım, kimyasal analizlerle de ortaya çıkan bir sonuç olmuş, Kibyra üretimi grupların iki hammadde grubunda tanımlandığı analizlerde TB 200 grubuna ait örneklerin hem 1. hem de 2. hammadde grubuyla üretildiğine ilişkin bir sonuç ortaya çıkmıştır[137].

[136] Rotroff, 1997: 145.
[137] Bk.2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına İlişkin Arkeolojik Gözlemeler, numune K19, K14.

Grafik 3. 2: TB 200 Grubunun Fırınlama Kondisyonları

Grubun örneklerinde bünye renkleri 2.5 YR grubunda kırmızı (5/6, 5/8), 5 YR grubunda sarımsı kırmızı (5/6) ve kırmızımsı sarı (6/6) renklerinde yoğunlaşır (Grafik 3.3). Depozitin yarısı kararlı iyi pişmiş örneklerdir. Diğer yarısı ise kararsız ve çoğunlukla çok pişme eğilimindedir. Kararsız ve çok pişme eğiliminde olan grubun örnekleri sert dokuludur. Özellikle 2.5 YR ve 10 R diliminde renk özelliği gösteren örneklerdir. Kesitlerinde açık kırmızıdan, kırmızıya bir renk değişimi gözlenir. Bu örneklerin bünye kesit merkezi ya da kesitin iç/dış çeperlerinde griye doğru bir renk değişimi meydana gelmiştir. İstatistiki verilerde gevşek dokulu ve daha kırılgan örnekler, kararsız az pişme eğiliminde olarak değerlendirildi. Bu kategorideki örneklerin 5 YR ve 7. 5 YR dilimindeki renk özelliklerine sahip olduğu gözlemlendi. Hamur kesitinde, renk değişimlerinin belli belirsiz olduğu ya da tek rengin gözlemlendiği kararlı iyi pişmiş örnekler 2.5 YR ve 5 YR diliminde yer alan, hamur kesiti ve çoğunlukla astarında da tek rengin yakalandığı örneklerdir.

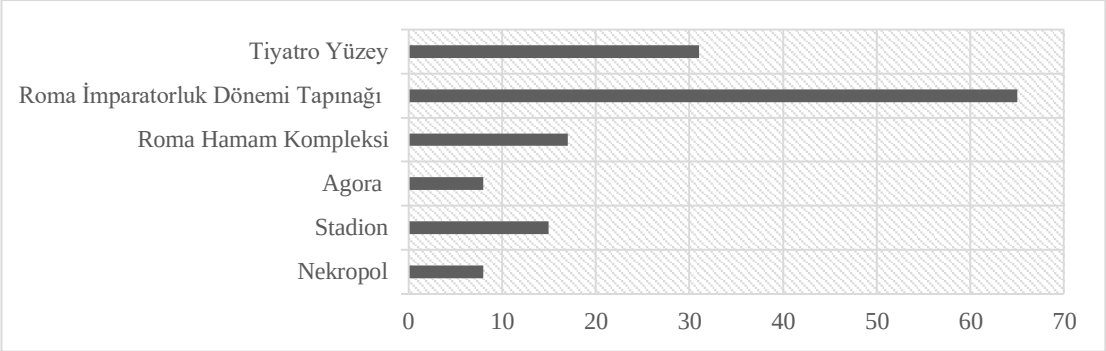

Grafik 3. 3: TB 200 Grubu Bünye Renkleri

TB 200 grubunda astar, çömlek yüzeyinde sık dokulu olmasına ve yoğunluğuna bağlı olarak küçük kalite farklılıkları gösterir. Ancak çoğunlukla astar yoğunluğu incedir ve astarın biriktiği kısımlar kabuk şeklinde yüzeyden kopma eğilimindedir. Örneklerin büyük bir bölümü

kısmen astarlanmıştır. Bazılarında sadece kabın içi ve dışarıda dar bir dudak kısmı astarlıdır. Birçoğunda iç yüzeyde astar merkeze ulaşmamıştır. Dış yüzeylerinde çoğunlukla gövdenin yarısına kadar akan daldırma izleri mevcuttur. Kapların üzerine tek daldırma ile uygulanan bu örneklerde astar, fırın uygulamalarındaki değişkenler sebebiyle kırmızıdan, kırmızı kahveye ve kahveye dönen renklere sahiptir ve mattır. Astar yapısının sıklığına ve sürülme yoğunluğuna da bağlı olarak renkler soluk, gölgeli çoğu zaman metalik bir renk almıştır. Metalik pembe, pembemsi-kahve gibi tanımlamalarla detaylandırılmıştır. Parça üzerinde kırmızı astarın başarıyla uygulandığı örnekler yani Astar 2 olarak tanımlanan parçalar grubun %46'sını oluşturur. Astar 1 olarak isimlendirilen, astarın kırmızı, pembe ve kahve tonlarında renge büründüğü metalik bir parlaklık oluşmuş örnekler grubun % 29'unu oluşturur.

Gruba ait örneklerin %45'i Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı (Kaiserion) kazılarıyla, %21'i özellikle tiyatronun konumlandığı tepeliğin yüzeyinden, %12'si Roma Hamam Kompleksi'nden kalan %26'lık kısım ise Agora, Stadion ve Nekropol alanlarından ele geçmiştir (Grafik 3. 4).

Grafik 3. 4: TB 200 Alan Eser Dağılımı

Formun MÖ. 4. yüzyıla tarihlendirilen erken örnekleri Atina'da[138] sığ tabak şeklindedir. Bu tip sığ örnekleri Efes[139], Pergamon[140], Troia'da[141], görmek mümkündür. İçe döndürülmüş ya da hafif dışa eğimli dudak kenarına sahip bu örnekler dudak kenarlarındaki küçük farklarla geniş ağızlı derin tabak ya da kase örnekleriyle birlikte Hellenistik Dönemde yaygın olarak

[138] Atina: Sparkes – Talcott, 1970: 147; Rotroff, 1997: 142-145, Lev. 48-50.
[139] Ephesos IX, ii/ii: Mitsopoulos-Leon, 1991: 22-23, no A55, Lev. 10.
[140] Pergamon: Schäfer, 1968: 42-43, C1-C3, Lev. 1-2.(sığ örnekler); Meyer-Schlichtmann, 1988: 119-120, S9, 10, Lev. 39 (dış siyah iç kırmızı, 2. yüzyıl sonu 1. yüzyıl başı).
[141] Berlin, 1999: 89, Lev. 1.1 (MÖ. 300-265).

bulunur. Kıta Yunanistan[142], adalar[143] Anadolu[144] ve doğusunda[145] Klasik Dönem benzerlerini hatırlatacak şekilde siyah pekişmiş astarlı üretilen örnekleriyle birlikte Geç Hellenistik Dönemde yaygınlaşan ve Roma Dönemiyle özdeşleşen kırmızı astarlı seramik gruplarında da tercih edilmiş bir formdur[146].

Klasik Dönem' de balık tabaklarıyla çağdaş bir üretim söz konusudur. Hellenistik Döneme doğru derinleşen ya da derin örneklerin Hellenistik Döneme tarihlendirildiği pek çok kentte özellikle Atina serilerinde balık tabaklarının yerini alır[147]. Bu tip örneklerde özellikle dudak kenarının gösterdiği küçük detaylar bazen form gruplarının ayrımını yapmayı güçleştirecek kadar benzer özellik gösterir ancak farklıdır. Knidos örneklerinde olduğu gibi, bağlamları doğrultusunda farklı gelişme aşamalarının temsilcisi olduklarını gösteren detaylar tipolojik çalışmalarda yakalanabilir[148]. Efes güney kapı kazısı buluntuları bu anlamda oldukça çeşitlidir[149].

Özellikle Kibyra örneklerine benzer yüksek gövdeli, daha küçük kaideli örneklerin MÖ. 2.yüzyıl ile 1. yüzyıl başlarına tarihlenen pek çok benzer örneği Atina[150], Sardes[151], Knidos, Paphos, Knossos, Lemnos grupları içinde bulunur. Pek çok kaynakta çizimleri bulunan örneklerin astar kalitesiyle ilgili bilgi edinmek oldukça zahmetlidir. Ancak katalog bilgilerine göre daha çok siyaha ya da kahveye yatkın astarlanmış örnekler olduğu anlaşılır. Akdeniz coğrafyasındaki bu örneklerin büyük çoğunluğu pekişmiş ya da değil siyah astarlı olduğu anlaşılır. Pergamon örnekleri kırmızı astarlıdır.

Balık tabakları, echinus tipi kaseler ve içe ya da dışa çekik dudaklı tabak örnekleriyle Hellenistik Dönem merkezlerinde farklı oranlarda bulunan yaygın sofra kaplarındandır. Kibyra tipolojik grupları içerisinde de benzer çeşitlilikte bir tablo çıkar. TB 200 grubu örnekler diğer erken grupların örneklerinde olduğu gibi gri bünye özelliği göstermez ve özellikle Roma İmparatorluk Dönemi buluntuları içerisinde yoğunlukla yer alması echinus ya da balık tabağı

---

[142] Corinth: Edward, 1975: 36-37, no.101-106, Lev. 4, 45.(MÖ. 200-146); Attika: Rotroff, 1997: 143, dn.5

[143] Chios: Anderson, 1954: 152, 167, no. 212-216, Fig. 15.

[144] Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 30, no. 67-68, Lev. 13-14; Tarsus: Jones, 1950: 213, no. 34, 36, 38, Fig. 179, 179G; Fig.178. (Orta Hellenistik: Geç 3. yy. kırmızı-kahve-siyah.); Patara: Işın, 2008: 161-162, 3-5, Lev. 39.

[145] Antiokeia IV: Waagé, 1948: no. 1p, 1u, 2f, 2k; Samaria III: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 222, Fig. 37.9 (3. yüzyılın 2. çeyreği) 253, Fig. 51. 5-8 (MÖ. 2. yüzyılın 3. çeyreği_150-125)

[146] Pergmon: Meyer-Schlichtmann, 1988: 119-120, S9, 10, Lev. 39. (dış siyah iç kırmızı, 2. yüzyıl sonu 1. yüzyıl başı).

[147] Rotroff, 1997: 145, 149.

[148] Kögler, 2010: 133-136.

[149] Gassner, 1997: 44.

[150] Rotroff, 1997: 313-314, no. 682-693, Fig.49 (MÖ. 150-100), TB 190 grubunun benzerleri içe döndürülmüş dudaklılarla ilişkili görülen örneklerdir. Rotroff, 1997: 313-314, no. 694-700, Fig.50 (MÖ. 110-86).

[151] Rotroff ve Oliver, 2003: 30, no. 67-68, Lev. 13-14.(Geç Hellenistik)

gruplarından daha geç bir tarihten olduğunu düşündürür. Beraberinde ele geçtiği dik dudaklı tabaklar ile birlikte özellikle Sardes ve Atina benzerleri düşünüldüğünde. MÖ. 2. yüzyıl boyunca tarihlenebileceği ön görülür. Ancak bu süreç içerisinde daha kısa aralıklı tarih atıfları yapmak tutarlı görünmez.

Kibyra üretiminde TB 200 grubu, içe dönük dudaklı bu derin tabak örnekleri kentin özellikle iki alanından ele geçen benzer astar özellikleri gösteren bir form grubunu tanımlar. Grubun ele geçtiği bağlamalar formun gelişim aşamalarını ortaya koyacak nitelikte değildir. Bununla birlikte oldukça homojen bir form birlikteliği gösterir. Birkaç örnek (**213–214**) daha sığ olması ile dikkat çeker. Dudak kenarlarının daha pratik şekilde çözüm getirildiği şeklinde yorumladığımız bazı örneklerde dudak tam olarak içe döndürülüp, dudağın yüzeyle birleştiği kısım ayılmamıştır. Bu örneklerde dudak profili yukarı doğru çekilerek tepe noktası üçgen biçiminde tamamlanmıştır. Formun örneklerindeki bu tip farklılıklar tipolojik bir gelişim aşaması olarak görülmekten ziyade usta ya da atölye yatkınlıkları olarak ele alınmaktadır.

3.1.3. TB 190-T191 (Geniş, Dışa Sarkık ya da Kalınlaştırılmış Dudaklı Tabaklar)

Kat. No. **10–16**, Levha 3; Kat. No. **226–234**, Levha 33–34.

TB 190 grubuna ait kayıt altına alınan 67 adet parça vardır. Bunlardan dokuz adedi fırınlama hatası, yapısı bozuk parçadan oluşur. (**10–16**). Katalog çalışmasında 15 adedine yer verilmiştir. Kaidesiyle korunmuş tam profil veren bir parça ele geçmiştir. (**226**). Forma ait örneklerde düz gövde duvarı genişleyerek yükselir, konik bir görüntü sergiler. Dudak içe çekilerek, döndürülür. TB 200 grubundan farkı dudağın üst yüzeyinde düz ve geniş bir alan oluşması, aynı zamanda gövdenin daha derin ve konik oluşudur. Bu kısımda yani tabağın iç yüzeyinde, dudağın başladığı yerde derin ya da sığ bir oluk oluşur. Bazı örneklerin dudakları dışa doğru hafif bir şekilde sarkarken (**226**, **234**) bazı örneklerde dudak üçgen bir form oluşturacak şekilde aşağı doğru çekilmiştir (*15-RHK-103, 330, 363, 483*). Tam profil veren örneğin, dış profili yuvarlatılmış halka kaidesi bulunur. TB 190 grubu örneklerin ağız çapları 18–22 cm arasındadır.

Örneklerin bünye kesitlerinde orta düzeyde katkı maddesi gözlemlenir. Bunlardan en belirgin olan kalker tanecikleridir. Bununla birlikte kesit görüntülerinin büyük bir kısmında siyah partiküller göze çarpmaktadır. Bu anlamda analizlerle mika olduğu anlaşılan TB 200 form gurubundaki 2. grup örneklerle benzer bir bünye kesit görüntüsü sunar. Grubun örneklerinde bünye renkleri 2.5 YR grubunda kırmızı (5/6), 5 YR grubunda sarımsı kırmızı (5/6) renklerinde yoğunlaşır. Depozitin yarısından fazlası kararsız ve çok pişme eğilimindedir. Parçaların astarları ince sürümüş ve kırmızı pişirilmiştir. Bünyesi kırmızı astarı mat siyaha dönen bir örnek

bulunur (**229**). Diğer siyaha dönmüş astara sahip öreklerin çoğu çok pişme eğiliminde olan bünye kesitlerinin griye döndüğü örneklerden oluşur (**11, 16**, *17-AGR-67*).

TB 190 grubu örnekler kalınlaştırılmış, geniş ve hafif aşağı sarkan dudak kenarıyla başka kentlerde balık tabakları ile çağdaş örneklerin bulunduğu, işlevsel açıdan onların geç muadilleri olarak görünür[152]. Hatta bazı örneklerin merkezinde balık tabaklarında olduğu gibi merkezi bir çukurluk ya da merkezde derin bir yiv bulunmaktadır[153]. Çalışmalarda içe/aşağı dönük dudaklı, dışa taşkın dudaklı ya da geniş dudaklı örnekler olarak ele alınır[154]. Akdeniz'deki dağılımları sebebiyle Hellenistik Dönem formu olarak kabul edilir[155]. Bu anlamda astarın kısmı uygulamaları ve kabın derinleşmesi Geç Hellenistik unsurlar olarak görünür[156].

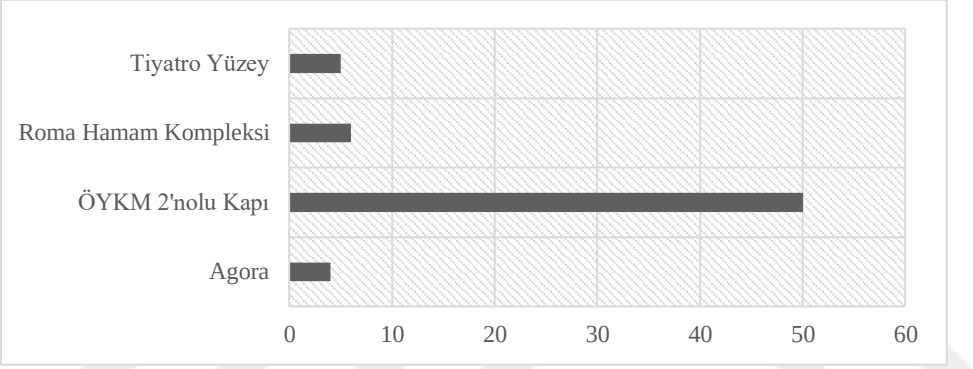
TB 190 grubu ile paralel örnekler MÖ.2 yüzyılın ilk yarısı itibariyle Atina[157], Sardes[158], Priene[159], Didyma[160], Paphos[161], Tel-Anafa[162], Tarsus[163]'da rastlanabilir. Geniş dudaklı grup içinde değerlendirilen Efes örnekleri sığ ve tondosu baskı bezeme ile süslenmiştir. Bu bezeme örnekleriyle yapılan karşılaştırmalar vasıtasıyla MÖ. 3. yüzyıl itibariyle tarihlendirilir ve MÖ. 2 yüzyılda yaygınlaşır[164]. Knidos'tan paralellik gösteren örnekler eğimli dudaklı tabakların alt grupları olarak çeşitlendirilip değerlendirilir. TB 190 grubu örneklere benzer dudak kenarına sahip olanlar "Varyant c ve d" olarak ele alınır. MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı itibariyle tarihlenir[165]. Kibyra örnekleri dudak kenarında üst sathın düzleştirildiği diğer kentlerin örneklerine benzese de yüksek, gövde ve dudak profilin iç kısmında oluşan katlama izi ile en belirgin benzerlik Knidos ve Efes örnekleriyle kurulabilir[166].

TB 190 grubu olarak adlandırılan benzer örneklerin geniş, kalınlaştırılmış, döndürülmüş, bazı üretimlerde ise aşağı çekilen dudak kenarına sahip olarak anıldığı tabak

---

[152] Gassner, 1991: 94; Rotroff, 1997: 143, 149; Rotroff ve Oliver 2003: 25-26.
[153] Rotroff ve Oliver, 2003: no.62, 65, Lev. 12, 13.
[154] Atina: Rotroff, 1997: 142-145; Rotroff ve Oliver: 25-26, no.65,
[155] Feen, 2016: 70 dn. 178.
[156] Rotroff, 1997:150.
[157] Rotroff, 1997: 318, no. 694-695, 700, Lev. 50, no: 734-737, Lev. 52, 66.
[158] Roroff ve Oliver, 2003: 25-26, no.64-68, Lev. 13-14.
[159] Fenn, 2016: 71, no. A237-256, Lev. 36-38.
[160] Wintermeyer, 2004: 125, Tec4.12, Fig. 183, Te 427-428 Fig. 1187-1188.
[161] Hayes, 1991: no.11 Lev. 56, no. 3, Lev. 58.
[162] Slane, 1997: 285-286, Lev. 2 FW 14-16, TA Type3.
[163] Tarsus I: Jones, 1950: 156, 178F, no. 34, Fig. 179. (Geç 3. yüzyıl)
[164] Mitsopoulos-Leon, 1991: 24, no. A61-A67, Lev. 12-15; Priene'den bulunan Efes örnekleri için; Fenn, 2016: 70-71, no. A224-229, Lev. 35.
[165] Kögler, 2010: 133-137.
[166] Didyma'dan Efes ithali olarak atfedilen örnekler; Fenn, 2016: A225, 228 Lev. 35: Kögler, 2010: C24, Lev. 5, D50, Lev. 11.

örnekleri MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başlarına tarihlendirilen örneklerdir. Kibyra'da TB 190 grubuna ele ait parçaların %76'sı ören yeri düzenleme faaliyetleri kapsamında gerçekleştirilen kazı çalışmaları 2'nolu kapı olarak isimlendirilen Roma Hamam Kompleksinin doğusunda yürütülen kazı çalışmalarıyla ele geçmiştir. Kalan kısmı tiyatro tepesi yüzeyi, Agora 2. Teras caddesi 1. Dükkan, Stadion kazılarından bulunuştur. Gruba ait parçalar yalnızca Hellenistik seramik gruplarının yoğunlaştığı alanlardan ele geçer. Ancak bu alanlardaki buluntu grupları daha çok atık malzemenin bir arada olduğu erken örnekleri tanımlar bu sebeple TB 190 grubuna ait örnekleri kısa aralıklı tarih atfı yapmak güçtür. Ancak paralel örneklerinden yola çıkarak MÖ. 2. yüzyılın ikinci yarısından MÖ. 1. yüzyılın başlarına yerleştirmek olası görünmektedir. Bununla birlikte forma ilişkin en geç örneklerin yüzyılın hangi sürecine kadar kullanıldığını söylemek bağlamları itibariyle olası değildir.

Grafik 3. 5: TB 190 Alan Eser Dağılımı

3.1.4. TB 220 (Dik Dudaklı Tabaklar/Atlante II DSA Form 2A, 3/ Antiokeia Form 120-124/ Tel Anafa 3,13a, b)

Kat. No. **17–19**, Levha 4; Kat. No. **235–249**, Levha 35–37

TB 220 grubu sığ ve geniş tabaklarıdır. 60 adet parça kayıt altına alınmıştır. Bunlardan 15 adedi katalog çalışmasında sunulmuştur. Gruba ait iki tane dudak ve gövde olmak üzere kaide olmak üzere üç fırın atığı parça bulunur. Formun tam profilini veren örnek ele geçmemiştir. Ancak bulunduğu kontekst ve başka kentlerde bulunan benzerleri vasıtasıyla gruba ilişkin olabilecek dudak ve kaide örnekleri beraber ele alınmıştır.

TB 220 grubu örnekler hem gri bünye özellikli gri siyah astarlı hem de kırmızı bünye özellikli kırmızı astarlı üretilen bir form grubudur. Kibyra depoziti içerisinde diğer gri pişirilmiş formlara ait örneklerde olduğu gibi farklı pişme kaliteleri gösteren iki grup örnek tespit edilmiştir.

Form sığ ve geniş bir tabağı tanımlar. Gövde duvarı düzdür. Çoğu örnekte yerden açılı, eğimli bir şekilde yükselir. Gövde duvarının yukarıya döndürülerek yapılan dudak dik ve alçaktır. Gövdeyle dudağın birleştiği yer bazı örneklerde keskinleştirilerek vurgulanmış (**239,**

242, 235, 236) bazı örneklerde ise yuvarlatılmıştır. Aynı bağlamlardan ele geçen ve TB 220 grubunun kaidelerini tanımlayan parçalar yüksek, halka kaide örneklerindendir. İç kısmı yüksek bir şekilde boşaltılmış çoğunlukla geniş kaidelerdir. Parçaların kaideleriyle beraber korunmuş gövde kısımları dudaklı parçaları tamamlayacak şekilde düz ve hafif eğimli yükselir. Örneklerin tondosunda, karşılaştırma örneklerinin çoğunda olduğu gibi ruletli baskı bezeme bulunmaktadır.

Örneklerin ağız çapları 10,6 cm ile 38 cm arasındadır. Bununla birlikte 15 cm ile 22 cm çapına sahip örnekler çoğunluktadır. Kaide çapları 6 cm ile 8 cm arasında yoğunluk gösterir. Gri bünye özelliği gösteren örnekler TB 220 form grubuna ait depozitin % 88'ini oluşturur. Gri bünye özellikli bu grubun doku ve görselleri sert pişimli ve kırılgan olarak iki farklı özellik gösterir. Sert pişimli örneklerin bünye ve astarları griye dönerken, kırılgan özellik gösteren örneklerin astarlarının koyu siyaha döndüğü anlaşılır. Bununla birlikte benzer bünye özelliği gösteren örneklerin analiz sonuçları, diğer sert pişimli gri bünye özellikleriyle aynı ham madde grubunda değerlendirilmiştir[167]. Kibyra TB 220 grubundaki örneklerin büyük bir kısmında astarın daldırılarak tabakların yüzeyine tamamen sürülmek suretiyle yayılmış, dış yüzeyinde ise akıntı izlerinin bulunduğu örneklerden oluşur. Bununla birlikte korunmuş kısımlarından tamamının astarla kaplanmış olduğu küçük boyutlu örneklerin de bulunduğu söylenebilir.

Akdeniz coğrafyasında gri bünye özelliği gösteren örnekler içerisinde dik dudaklı tabakların bulunduğu Efes[168] ve Sardes[169] grupları kalın cidarlı, ağır tabaklardır. Dudağın dış profili yuvarlatılmış iç profili köşeli keskin bir şekilde yapılmış örnekler olarak Kibyra grupları ile formun şekillendirilişi açısından farklılık gösterir.

Kibyra TB 220 grubu gibi geniş, düz, açık, dudak kenarı döndürülmüş, dik ya da hafif dışa eğimli tabakların benzerlerine Geç Hellenistik Dönem' de, pekişmiş siyah ve kırmızı astarlı olarak, özellikle doğu merkezlerde olmak üzere tüm Akdeniz'de karşılaşmak mümkündür. Yoğunlukla DSA[170] grubu olmak üzere Kıbrıs[171] ve Pergamon sigillata[172] gruplarında benzer türden tabaklar mevcuttur. Formun diğer kırmızı astarlı örnekleri Tel Anafa[173], Tarsus[174],

[167] Bk. 2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması.
[168] Mitsopoulos-Leon, 1991: 79-80, F 1-F 48, Lev. 94-100;
[169] Rotroff ve Oliver, 2003: no. 83-96, Lev. 16. 32, 34-36.
[170] Hayes, 1985: Fig. 1.5-12.
[171] Hayes, 1985, 81, Form P1, Lev. 18. 5.(MÖ. 1 yüzyıl bağlamlarında)
[172] Meyer-Schlichtmann, 1988: 132-133, Form T3, Lev. 16. 32 ; Schäfer, 1968: 33-34, 43 no C3 Lev. 1 (MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı)
[173] Slane, 1997: 285-286, FW58, TA Type 13a.(Kırmızı Astarlı)
[174] Jones, 1950: 232, no:257-259, Fig.188.A.

Samaria-Sebaste[175], Paphos[176], Patara[177] gibi kentlerin serilerinde bulunur. Doğuda kırmızı astarlı üretim merkezlerindeki siyah örnekler kımızı olanların öncülleri olarak görünür[178]. Form grubuna ait siyah pekişmiş astarlı örnekler Hama[179], Samaria-Sebaste[180], Antiokeia' ya'[181], Berenice[182], Paphos[183]'da bulunur. MÖ. 2. yüzyılın başından, hatta biraz daha erkenden[184] çoğunlukla MÖ. 1. yüzyılın içlerine ve MS. 1. yüzyıla kadar tarihlenir[185]. Örneklerin dudak kenarları yüksek ya da alçak, yuvarlatılmış ya da sivri bitirilmiş olarak farklılık gösterip kategorize edildiği gibi kaidenin dar ya da geniş oluşuna göre tiplere ayrıldığı görülür[186].

Yukarı döndürülmüş dik dudaklı tabak örneklerinin Batı Akdeniz'de İtalik üretim geleneğinde de oldukça popüler ve çeşitlidir[187]. Doğu örnekleri ve Kibyra grupları ile benzerdir. Atina'da ise dik dudaklı tabakların üretimi kısa süreli bir zamana dayanır[188]. Agora'da italik modellerin ithal edildiği örneklerle birlikte, gri bünye özellik gösteren örneklerinin üretim yerleri muallaktır[189].

Kibyra üretimi dik dudaklı tabakların dudakları çoğunlukla alçak ve hafif dışa açıktır. Gövde duvarı eğimli bir şekilde kaideye doğru daralır. Dudak, gövde ve kaidenin bu şekli Hellenistik bir etki olarak görünür[190]. Dik dudaklı tabak tiplerinde daha alçak ve geniş olarak gördüğümüz yaygın tipten farklı olarak Kibyra örneklerinin kaideleri hem iç kısmı yüksek alınmış hem de dış profili yüksek bir tipe sahiptir. Kaidenin zemine bastığı kısımda oluk bulunan bir örnek (*15-Rhk-344*) hariç düzdür. Form bu şekliyle doğu üretimlerindeki örneklerle dudağın kısa şekli ve gövdenin yükselerek genişlemesi açısından benzerlik gösterdiği gruplar bulunur[191]. Ancak kaide örnekleri açısından belirgin şekilde farklıdır. Bu üretimlerde kaide

---

[175] Crowfoot ve Kenyon, 1957: 391-392, no.3, Fig. 65.3 (preHerodian), no. 1-4, Fig.66 (roman I), no 1-2 Fig. 68. (Roman Ia)
[176] Hayes, 1991: 132, no. 15-16 Fig. 46, no. 2,5-6 Fig. 50, no. E1-4, Fig.51.
[177] Uygun, 2011: 21-22, Lev. 1-3.
[178] Tel Anafa: Slane, 1995: 285-286, FW12-14, TA Type 3a (Siyah Astarlı MÖ.100).
[179] Hama III.2: Christensen ve Johansen, 1971: 60, fig.26 (Siyah Astarlı).
[180] Crowfoot ve Kenyon, 1957: 312-314, no. 1-14, Fig.73.
[181] Waagé, 1948: Form 120-123, Lev. 3.
[182] Kenrick, 1985: 44 Res. 7, 54. (Siyah Astarlı)
[183] Hayes, 1991: 132, no. 11, Fig.46.
[184] Gunneweg 1983; 96; Jones, 1950: 232, no:257-259, Fig.188.A.
[185] Samaria Sebaste: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 309; Hama: Christensen ve Johansen, 1971: 57-61 Res. 26, 1.1-1.24
[186] Hayes, 2008: 21-23, no.. 1-17, Lev. 1; Waagé 1948: 23 Lev. III 120a. 123k. 124f. 124p.
[187] Morel, 1981: 151, Type 2252-2265 Lev. 39-42, Type 2283-2287 Lev. 44-46. Campana seramiklerinin ele alındığı çalışmada 2200 form grubu altında dik dudaklı tabak grupları ele alınır ve bunların büyük bir kısmı Doğu Akdeniz'deki üretim merkezleri ya da Atina serilerinde değerlendirilen örneklerle paralellik gösterir.
[188] Rotroff, 1997: 155.
[189] Rotroff, 1997: 402, no: 1603-1605, Lev. 97, 126.
[190] Hayes, 2008: 21.
[191] Slane 1997: FW13 Type 3a, Lev. 2.

alçak, geniş ve ağırdır. Dış profili üretim merkezine göre küçük farklar gösterir. İç kısmı kaidenin zemine bastığı kısımdan itibaren genişleyecek şekilde diyagonal, ters bir eğimle düzgünce kesilerek alınır. Bu tip kaidelerin kalıpla yapılmış olabileceğine ilişkin görüşler bulunur[192]. Kibyra depoziti içerisinde siyah astarlı benzer kaideye sahip ithal bir tabak dışında bu tip kaide örneğine rastlanmaz.

Kibyra gruplarına en yakın paralel gruplar Atina[193] ve Stobi[194] örneklerinde karşımıza çıkar. Yüksek kaideleri, alçak hafif dışa açık dudakları ve merkezdeki rulet bezemeleriyle ile Kibyra grubu TB 220 grubu ile paralellik gösterir. TB 220 grubuna ait kaidelerin tondosunda yer alan baskı bezemelerden biri üçgenler şeklinde yapılmış çift sıra rulet (**245**, **244**, *08-STD-707, 18-RİT-402*) bezemesidir. Diğeri kısa ince çizgilerin tek sıra olarak düzenlendiği bezemedir (*18-RİT-293, 18-STD-869, 18-RİT-87*). Bu gruba ait örneklerden *18-RHK-1113* numaralı parçada ruletli çemberin etrafına olasılıkla dört tane akantus bezemesi yapılmıştır. Bir diğer örnek grubunda kısa, ince çift çentikten oluşmuş tek sıra rulet bezemesinin uygulandığı görünür. (**246**, **248**, **249**, *18-RİT-216*). Fırınlama hatası yapısı bozuk kaide örneğinde ise (**112**) üçgenlerden ve kısa ince çentiklerden oluşan iki sıra rulet tondoda yer alır.

Benzer tip bir kaide örneği olan başka bir tondo üzerinde ise özgün bir uygulama yapılmıştır. Parçanın tondosunda dört tane figüratif baskı bezemeden iki tanesi korunmuştur. Figürleri birbirine bağlayıcı bir unsur bulunmaz serbest baskı bezeme şeklinde uygulanmıştır. Dizden aşağı bacak kısmı korunmuş figürlerden biri cepheden betimlenmiştir ve giysilidir. Giysi kıvrımları ayaklarının yanlarına ve üzerine dökülür. Sırtı dönük diğer figür kalçasından itibaren korunmuştur. Çıplak bedenin iki yanından giysi kıvrımları dökülmektedir. Aynı figürün kalıp yapımı kaselerin kalıplarından biri üzerinde de uygulandığı ve figürün Aphrodite Kallipygos olduğu görünür[195] (**179**, Levha 22) Aynı mühür olmasa da benzer boyuta sahip üzerinde Aphrotide Kallipygos figürünün bulunduğu baskı bezeme mührünün hem bir kalıbın dekorasyonunda hem de kaide parçasının tondosuna da uygulandığı anlaşılmaktadır. Bu tip kaide örneklerinde rulet, palmet ya da palmetlerin birbirine ağlarla bağladığı şekiller görmek olağandır. Ancak bu tip bir figüratif anlatım sıklıkla karşılaşılan bir özellik değildir[196]. Özellikle

---

[192] Hayes, 2008: 21.

[193] Rotroff, 1993: 154-155, 328, no: 847-848, Lev. 58. MÖ. 110-86

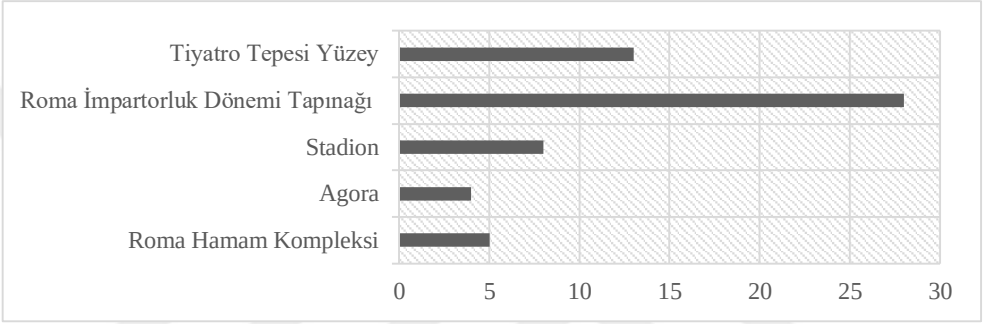
[194] Stobi: Anderson ve Stojanoic, 1995: 32, 54-59, Lev. 8, 11. MÖ. 2. yüzyıl. Stobi örnekleri Atina ithali mallar olarak görünürken Rotroff bu grup örneklerin Atina ithali olmama olasılıklarından söz eder.

[195] Bu figüratif anlatıma ilişkin özellikler kalıp yapımı kaseler bölümünde detaylandırılmıştır.

[196]Ladstätter, 2005: 236, K315, Lev. 167. Efes'ten tondosunda eş merkezli yivler, çelenkler ve savaşan amazonların bulunduğu bir örnek MÖ. 1. yüzyılın sonları MS. 1 yüzyılın başlarına kadar tarihlendir. Benzer karşılaştırma örneği ele geçmemiştir. Kibyra örnekleri içerisinde Echinus tipi kaselerin tondolarında baskı bezeme eros figürleri ya da kabartılarak yapılan kurbağa figürlerine rastlanır.

kentte üretimi yapılan gruplardan biriyle kurulan bu bağlantı çömlekçinin özgün bir aktarımı olarak ele alınmaktadır.

TB 220 grubu örneklerin tamamı Hellenistik Dönem bağlamlarının içerisinden gelmektedir. Bunlardan en fazla ele geçtiği alan Roma İmparatorluk Tapınağının eteklerinde gerçekleştirilen H8 karelajıdır (Grafik 3. 6). MÖ. 2. yüzyıl boyunca tarihlenen seramik gruplarının ele geçtiği bu alanın TB 220 grubu örneklerin benzer analojik karşılaştırmaları da gruba ilişkin örneklerin MÖ. 2 yüzyıl tarihini destekler bununla birlikte bağlamın en geç tarihli örnekleri MÖ.1. yüzyıla verilebilecek grupları barındırır. TB 220 grubu seramiklerin gri-siyah astarlı oluşları ve benzer daha erken tarihli formlarla kontekst ve bünye benzerlikleri MÖ. 1 yüzyıl tarihinin bu form için geç olacağını düşündürmektedir.

Grafik 3. 6: TB 220 Alan Eser Dağılımı

3.1.5. TB 100 (Atlante II DSA Form 29)

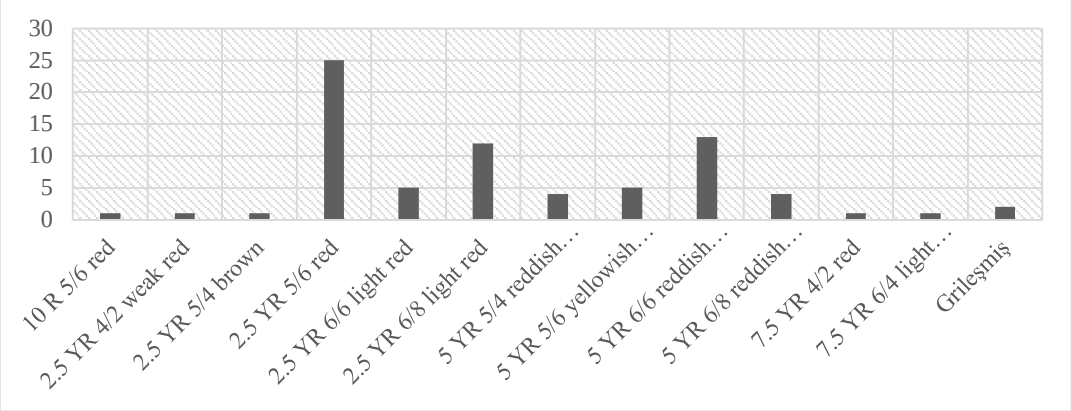
Kat. No. **20–24**, Levha 4–5; Kat. No. **250–270**, Levha 38–44

TB 100 olarak adlandırılan gruba ait örnekler çalışmadaki kalabalık gruplardan biridir. 150 parça kayıt altına alınmış, bunlardan 22 tanesi katalog çalışmasında sunulmuştur. Kayıtlı örneklerin 50 tanesi tam profil verir ya da tamamı ele geçmiştir.

Gruba ait sığ tabak formundaki bu örneklerde dudak ve gövde çoğunlukla keskin bir şekilde ayrılır. Dudak düz bir şekilde hafif dışa doğru açılırken gövde kaideye doğru 10 ila 20 derecelik bir açıyla neredeyse zemine paralel bir şekilde iner. Dudağın dış profili düz ya da hafif iç bükeydir. Gövdenin dış profili düzdür ya da hafif bir şekilde dışbükeydir. Kaide düz kesilip, taban kısmı hafif çe alınmıştır. Bazı örneklerde halka kaide diyebileceğimiz şekilde yükseltilir. Örneklerin ağız çapları 5,4 cm ile 18+ cm arasındadır. 15 cm- 17 cm ağız çapına sahip örnekler çoğunluktadır. Kaide çapları 3 cm ile 8 cm'dir. Örneklerin ağız çapı kaide çaplarının 2,5 ya da 3 katı kadardır. Tamamı korunmuş örneklerin yükseklikleri 2 cm ile 3 cm arasındadır. Yüksekliklerin ağız çaplarına oranı 1/6 ya da 1/8 kadardır.

Analiz çalışmalarında TB 100 grubu örnekler (Numune No: 44–46) Alt grup 1a olarak isimlendirilen grup içerisinde yer alır. (Bk. 2.1.1.1.1. Polarizan Mikroskop Çalışmaları). Bu

grup örneklerde gözlenen bol oranda mika pulları siyah renkte partiküller olarak bünye kesit görsellerinde izlenmektedir. Grubun %80'i kararlı pişime sahip örneklerden oluşur. Bünye renkleri kırmızı (2.5 YR 5/6), açık kırmızı (2.5 YR 6/8) ve kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) renklerde yoğunlaşır (Grafik 3.7).

Grafik 3. 7: TB 100 Grubu Bünye Renkleri

TB 100 form grubu, astar uygulamalarında başarılı denebilecek sonuçların alındığı örneklerin çoğunlukta olduğu gruplardan biridir. Astar, kaide dahil tüm yüzeye uygulanmış özellikle iç yüzeyde daha kalın yapılmış ve sürülerek dağıtılmıştır. Astarın tüm yüzeyde tek bir renk olarak sonuç alındığı, çalışmada Astar 2 olarak adlandırılan ve istenen kırmızı rengi tanımlayan örneklerin depozitin % 57'sini oluşturduğu gruplardan biridir. Bu örneklerde astar çoğunlukla mattır ve yoğunluğu fazla olduğu için biraz daha kalın uygulanmış izlenimi veren örneklerden oluşur. Astar rengi 10 R 4/6, 5/8 ve 2.5 YR 4/8, 5/8 kırmızı renklerinde yoğunlaşır. Bununla birlikte özellikle 2.5 YR grubu kırmızı örneklerin kendine has tonlarının tam karşılıkları munsell kataloğunda bulunmasa da en yakın renk grupları seçilerek belirtilmiştir.

Astar gruplarında metalik parlaklığa sahip örnekler TB 100 grubu içinde de yer alır. depozitin % 33'ü Astar 1 olarak isimlendirilen bu grup örneklerden oluşur. Bu örneklerde astar 10 R 4/6 ve 5/6, 5/8 kırmızı renk gruplarında yoğunlaşır. Astar 3 olarak isimlendirilen ve genellikle kırmızı astarın açık kahverengine (5 YR ve 7.5 YR) döndüğü örnekler oldukça azdır.

TB 100 grubu basit bir tabak formunu tanımlar. Aynı zamanda temelde çalışma içerisinde TB 220 olarak isimlendirilen grubun dudak, gövde ve kaide bölümlerini oluşturan yere paralel ve düz gövde, yukarı kıvrılarak döndürülmüş dudak gibi benzer detaylara sahiptir. Ancak TB 100 grubu örneklerin, alçak kaideleri geniş ve dudakları yüksektir. Dudak hafif dışa açıktır, uç kısımları keskin sonlandırılır. TB 100 grubu TB 220 grubuna göre daha hafif tabaklardır ve ilk bakışta birbirinden ayrılır.

Kibyra TB 100 grubu örnekler, form detayları ve astar uygulamalarında bazı farklar gösterir. Temelde dudağın düz ya da hafif iç bükey olarak farklılık gösterdiği iki grup olarak

ayrılabilir. Ancak gruba ait tüm parçaları homojen bir şekilde iki gruba ayrıştırmak mümkün değildir. Burada, detaylardaki farkları görebileceğimiz örnekler katalog çalışmasında sunulmuştur.

Depozit içerisinde dudak kenarı düz profil özelliği gösteren örneklerin çoğunlukla gövdeleri yere daha paralel, kaidelerinin dış profili biraz daha belirgin ve astar uygulamaları daha kalitelidir. Sığ bir görünüme sahip, dudağın yüksekliği gövdenin bir ya da bir buçuk katı olan, kaidenin zemine bastığı kısmın düzleştirildiği ve kaidenin tabanı biraz daha derin (3 mm.–5 mm. arasında) boşaltıldığı daha nitelikli işçilik sergileyen ve astar uygulamanın daha iyi yapıldığı örneklerdir. (**250–257, 269–270**;). Daldırılarak uygulanan astar kaidenin tabanı da dahil olmak üzere tüm yüzeyi kaplar. Akıntı izlerinin görünümü azdır ve tüm yüzeyde tek rengin başarılı bir şekilde uygulandığı görünür. Bu örneklerden bazılarının (**253–255**) tondosunda iki tane yiv bulunur. **269–270**) numaralı örneklerin merkezinde ise bir rozet motifi etrafında bir yiv vardır.

Grup içerisinde belirgin ayrımlar gösteren diğer örnekler daha derindir (**260–268**; Levha 41–43). Çoğu örnekte dudakla gövde yüksekliği birbirine eşittir ya da gövde dudağın 1/3 oranında daha alçaktır. Dudak profili hafif iç bükey, gövde profili çoğunlukla hafif dış bükeydir. Kaidenin zemine bastığı kısım sivridir ve kaidenin tabanı çok az boşaltılır, neredeyse zemin seviyesindedir. Astar uygulamaları ilk grup örneklerde olduğu gibi daldırma tekniğinde kaidenin tabanı da dâhil tüm yüzeye uygulanmıştır. Ancak ikinci gruba ait çoğu örnekte iç yüzeyi daldırıldıktan sonra sürülerek dağıtılmış olan astar özellikle dış yüzeyde akıntı olarak yoğun bir şekilde kalmıştır (**263–265, 267**) Bununla birlikte kırmızı astarın başarıyla uygulandığı örnekler de bulunur (**262, 263, 263/1**).

TB 100 grubu örneklerin benzerlerini Akdeniz coğrafyasının doğusunda[197] ve batısında[198] üretim yapan merkezlerin serilerinde görmek mümkündür. MÖ. 1. yüzyılın sonu itibariyle tarihlendirilen bu örnekler yüksek kaideye sahip olmalarıyla Kibyra örneklerinden farklıdır. Benzerlerinde kaidenin taban kısmını oluşturan cidarı kalındır. Bu sebeple daha ağır bir görünüm sunar. **251, 252**, *18-STD-1326* örnekleriyle karşılaştırılabilecek parçalar, DSA grupları içerisinde ele alınan Paphos[199] örnekleri yine ağır bir görünüm sergiler, gövde duvarı kalın, merkezinde rulet baskı bezeme bulunan örneklerdir. Kibyra örnekleriyle dudak şekilleri açısından benzerler. Tarsus grupları arasında Kibyra örneklerinin iç bükey dudaklı olanlarıyla

[197] Hayes, 1985: DSA, 27, Form 29, Lev. 4.13; DSB, 53 Form 1 Lev. 11.8.

[198] İtalya: Ettlinger, vd. 1990: 52-53, Form 1.1.2 ve Form 1.1.3; Hayes, 1985: 194, Lev. 55. 10–13, 380 Form 3 Lev. 115.5–7. İtalyan örneklerin tondosunda rulet baskı bezeme bulunabilir. Campania: Taborelli, 1998: 137, Form 2270 no. 194–196 Lev. 72: Morel, 1981: 157, Form 2270, Variante 2273–2275 Lev. 43; 160, Form 2280, Variante 2282, 2283e1, 2284d1ve 2285a1 Lev. 44–45.

[199] Hayes, 1991: no. 1–2, 4, Lev. 17, no. 4, 5, Lev. 50, no. 2, 4, Lev. 51.

(**267–268**) kaide tabanı daha yüksek olan yakın benzerleri bulunur[200]. İç bükey dudaklı örneklerle karşılaştırılabilecek diğer karşılaştırma örnekleri Samaria buluntuları arasındaki benzerlerinde gövde duvarı kalın, dudakla gövdenin içeride birleştiği yer keskindir[201]. İç bükey dudağın daha derin bir gövdeyle birleştiği örnekler Knossos'da kaselerle birlikte Hellenistik Dönem grupları ile ele alınır.[202] Pergamon gruplarında TB 100 grubu ile uzaktan ilişkili örnekler bulunabilir[203]. Bu anlamda Kibyra örneklerinin özellikle iç bükey dudaklı olanları en çok Knidos örnekleri ile yakın bir benzerlik içinde olduğu söylenebilir. TB 100 grubunun Knidos serileri içindeki benzer örnekleri[204] **264–268** örnekleriyle gövdenin yükselmesi dudağın iç bükey şekli açısından örtüşür, Kibyra örneklerinde kaidenin zemine bastığı kısım oldukça dar ve kaideni tabanı düzdür. Knidos örnekleri Augustus Döneminden MS. 2. yüzyıla kadar yayılır[205].

TB 100 grubu ile karşılaştırma yapılan kentlerin seramik grupları, dudak kenarı keskin ya da yuvarlatılmış, kaidesi yüksek ya da alçak, gövdesi düz ya da açılı olarak detaylarda farklılık gösterdiği anlaşılır. Bu benzer form grupları İmparatorluk Dönemi ile tarihlendirilmeye başlanan seramik grupları arasında yer alır. Ancak bu karşılaştırma örnekleri ile Kibyra grupları arasındaki temel fark alçak, hafif kaide ve tüm kesitte ince cidarlı gövde duvarıdır. Bu tip kaide ve ince duvar özelliğinin Kibyra çömlekçiliğinde tercih edilmiş bir özelliğini tanımladığı anlaşılmakta, KS 100 gibi kase gruplarıyla yapım tekniği olarak benzer özellikler göstermektedir.

TB 100 grubun ilişkin en net tarihlenebilir buluntu alanı Stadion' da doğu oturma sırasının içinde kalmış 2 no.lu anıt mezardır[206]. Dağınık buluntuları arasında mezar armağanı olarak bırakıldığı anlaşılan TB 100 grubuna ait bir tabak bulunur[207]. Beraberinde ele geçen sikkeyle (MÖ. 88-84) birlikte mezar MÖ. 1. yüzyılın ilk çeyreğine tarihlenir. Örneğin (*10-2M-07*) dudak kenarı düz, gövdesi yere paralel ve hafif iç bükeydir. Astar tabağın içine sürülerek dağıtılmış dışarıda astar izleri bulunmaktadır.

---

[200] Jones, 1950: 241, no. 370, Fig. 192.

[201] Crowfoot ve Kenyon, 1957: 296, Form 13, no. 4 Lev. 68. Augustus Dönemi; 329, Form 11, no. 5 Lev. 79. MÖ. 30'dan önce.

[202] Eiring, 2001: 102, no.5, Fig. 3.

[203] Meyer-Schlichtmann, 1988: 151, no. 322. T31d, Lev. 19. Pergamon örneklerinde dudakla gövdenin birleşim yerinde bir çıkıntı bulunur. Bu çıkıntının alt gövdeye yakın kısmında bir yiv bulunur. İç kısımda da dudak ve gövdenin birleşim yeri vurguludur.

[204] Kögler, 2010: 140–144, no.G.53–54, no.Hb. 8–13, no.Hc.6–7,no. Kn.75–85, Lev. 39, 48, 50, 57.

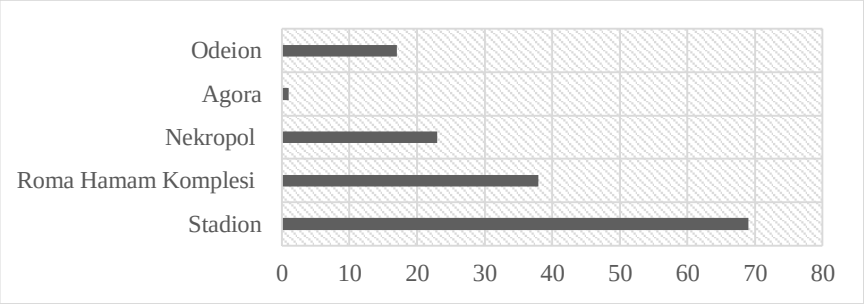
[205] Kögler, 2010: 141.

[206] Bk. 2 no.lu mezara ilişkin olarak, 4.2.2. Stadion.

[207] Kazı Env. No: 10.2M.07.

TB 100 form grubu, kazı çalışmaları yürütülen tüm alanlardan ele geçen bir form grubudur. Buluntu durumları açısından mezar dışındaki alanlarda net tarihlemeler yapmak mümkün değildir. Ancak seramik gruplarının belirli dönemler içinde yoğunluk gösterdiği alanlardan gelen TB 100 gruplarının da farklılık gösterdiği gözlemlenir. Dudak kenarının düz yükseldiği, daha iyi astarlanmış, tondosunda yiv ya da baskı bezemeyle süslenmiş örnekler Roma Hamam Kompleksi kazılarından gelirken, iç bükey dudağa sahip, astar ve fırınlama kalitesinin daha düşük kondisyon gösterdiği örneklerin daha çok Nekropol ve Stadion alanlarından ele geçtiği gözlenir. Ancak bu kesin sınırlarla çizilebilecek bir durum değildir. Yani tüm düşük kondisyonlu örnekler görece daha geç alanlardan ele geçmektedir, sonucu çıkarılamaz. Bu bağlamda üretim kalitesinin zamana bağlı bir düşüş yaşadığı da tipolojik gelişimin bir sonucu değildir. Kibyra örneklerine benzer karşılaştırma örneklerinde tipin başlangıcı Augustus Dönemine ya da daha öncesine verilmektedir. Kibyra'da 2 no.lu mezardan ele geçen örnek bu tarihi destekler niteliktedir. Bu sayede görece erken bağlamlardan ele geçen Kibyra örneklerinin yaklaşık tarihleri için bu karşılaştırma örnekleri kullanılabilir.

Buradan yola çıkarak düz dudaklı gövdesi yere paralel örneklerin TB 100 grubunun iç bükey dudaklı olanlarla erken örnekleri temsil ettiği (**250–257, 269–270**), sonrasındaki süreçte form grubunun daha derin tercih edildiği söylenebilir (**258–268**). Ancak form grubunun Kibyra'da ne zamana kadar üretilmiş olduğuna ilişkin net verilerimiz bulunmaz. Bu anlamda Nekropol buluntuları yol göstericidir. TB 100 form grubunun mezar armağanı olarak yoğunlukla tercih edilmiş bir form olduğu söylenemez. Stadion 2'nolu mezar ve çevresindeki diğer mezarlara ait podyumların çevresinden gelen örnekler hariç, bir örnek YOM 6'dan diğer iki örnek ise temenos alanı içerisinden neredeyse tüme yakın olarak MS. 1. yüzyıla tarihlendirilen buluntularla ele geçmiştir.

Grafik 3. 8: TB 100 Alan Eser Dağılımı

Gruba ait örneklerin nerdeyse yarısı (%47) Stadion kazılarıyla doğu oturma sıraları[208] ve 3 No.lu Mezar çevresinden ele geçmiştir[209]. Diğer yoğun grup (%26) Roma Hamam Kompleksi kazılarından Açma 2 F12 ve özellikle F13 karelajlarından ele geçmiştir[210]. Nekropol alanı TB 100 buluntuları Doğu Nekropol kazılarında Güney Temenos alanı içerisinden bulunmuştur[211] (Grafik 3. 8). TB 100 grubuna ait örnekler nekropol alanı kazılarında sıklıkla rastlanan mezar armağanı buluntularından değildir. Ancak alan içerisinde dolgu olarak kayıt altına alınmış parçalar bulunur. Odeion'dan ele geçen parçalar da Nekropol alanında olduğu gibi homojen özellik göstermez, alanda farklı yerlerinden dağınık olarak ele geçmiştir.

3.2. Kaseler

İnceleme altına alınan seramik grubunun tamamında ve burada sunulan tipolojik çalışmada üretim faaliyetleri içerisinde kase türüne ait çeşitliliğin belirgin bir şekilde fazla olduğu gözlenir. Toplamda 15 form tipolojik çalışma içerisinde değerlendirilmiştir.

Kibyra üretimi kase grupları içerisinde çoğunluğu oluşturan kapların ağız çapları 10–13 cm arasındadır. Bu boyutta ve farklı çeşitteki kaseler benzer işleve sahip örneklerin farklı dönemlerdeki versiyonları olarak düşünülür. Hem yemek hem de içmek için kullanılmış olabilecek, boyutları itibariyle tek kişilik bir porsiyon sunduğu düşünülen kapladır. Bu anlamda nekropol buluntuları destekleyici bilgi sunar. Kibyra nekropol alanlarında yerinde korunmuş gömülerden, her birey için çoğu KS 190 grubu en az bir kasenin mezar armağanı olarak bırakıldığı görülmüştür[212].

Bu büyüklükteki kaseler MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 1. yüzyıla tarihlenebilecek KS 230 echinus tipi, KS 240 yarı küresel gövdeli, KS 130 kalıp yapımı ve KS 140 kaideli rulet bezemeli kaselerle temsil edilir. Biraz daha küçük boyutlu (8–10 cm ölçülerinde) KS 190 grubu örnekler bu gündelik yeme içme alışkanlıklarının MS. 1. ve 3. yüzyıl arasındaki temsilcileri olarak görünmektedir.

KS 230 echinus tipi kaseler Hellenistik Dönemin yaygın formlarındadır. Yemek servisi için kullanıldığı genel olarak kabul edilir[213]. Ayrıca sofaya yağ, sos, baharat ya da kuru gıda servisi yapmak için de kullanılmış olduğu düşünülür. Ancak Pergamon[214] ve Knidos[215]

---

[208] Günlük kazı raporları: 5-6,8,10,11,12.08.2010 tarihlerinde -35/-70, -80/-140 seviyeleri arasından ve dolgu topraktan ele geçmiştir.
[209] Günlük kazı raporları: 27-08-2010 ve 01-09-2010 tarihinde 0/-140 seviyelerinden .
[210] Günlük kazı raporları: 17, 21, 24-25.08.2015 tarihlerinde, özellikle 1265/1264 seviyelerinden ele geçmiştir.
[211] TB 100 Nekropol alanı buluntularında homejen bir grup
[212] Bk. 3.2.13. KS 190.
[213] Rotroff, 1997: 161, 167.
[214] Schäfer, 1968: 37.
[215] Kögler, 2010: 153.

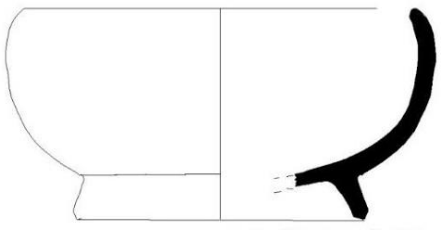
gruplarında içme kabı olarak kullanıldıklarına değinilir. Tek kişilik bir kullanıma uygun olabilecek ölçülere sahip bu kapların Kibyra'daki günlük kullanım alışkanlıklarında hem yeme hem de içme servisi için kullanılmış olmaları olasıdır. Farklı form grubuna ait benzer boyuttaki diğer örnekler de aynı amaca hizmet etmiş olmalıdır.

Fonksiyonellikleri sebebiyle kulplu açık kaplar içme kabı olmaya daha uygun görünürler. Ancak Hellenistik süreç içerisinde Kibyra gruplarında nadir olarak ele geçen Kantharos gibi örneklerinden başka kulplu form gruplarına pek rastlanmaz. Kibyra seramik tipolojisi içerisinde kulplu içme kapları ancak bardak formlarıyla MÖ. 1 yüzyıl içerisinde Kibyra pazarına tanıtılır.

3.2.1. KS 230 (İçe Dönük Dudaklı Kaseler, Echinus Tipi Kaseler, Atlante II DSA Form 20)

Kat. No. **25–44**, Levha 5–6; Kat. No. **271–308,** Levha 45–51

Kibyra seramik grupları içerisinde KS 230 olarak anılan form grubu Hellenistik Dönem Akdeniz coğrafyasında yaygın olarak bulunan, echinus ya da içe dönük dudaklı kaseler[216] olarak isimlendirilen form grubunun örneklerindendir. Dudağın iç bükey eğimi, derinliği ve kaide detaylarında dönem ve bölge özelinde farklılıklar bulunmakla birlikte temelde dış bükey gövde ve hafif içe dönük dudağa sahip, halka kaideli kaselerdir. Kibyra depoziti içerisinde 19 adedinin fırınlama hatası örnekten oluştuğu (**25–44**) 195 parça kayıt altına alınmıştır. 38 adedi katalog çalışmasında sunulmuştur. Tam profil veren iki adet kase kayıt altına alınmıştır. Katalog çalışmasında KS 230 grubu hem gri hem de kırmızı pişirilmiş örneklerden oluşur. Fırınlama hatası örnekler echinus tipi kaselerin Kibyra'da üretildiğine ilişkin kanıt teşkil etse de hem siyah hem de kırmızı grupların her ikisinin de burada üretildiğine ilişkin veri sunmayabilir. Ancak kimyasal analiz sonuçlarına göre her iki gruba ait örnekler Kibyra'daki hammadde grupları arasında tanımlanmıştır[217]. Depoziti oluşturan örnekler dudak ve gövde profilleri açısından iki grupta incelenir.

Şekil 3. 3: KS 230 1. Grup Örneklerin Temsili

[216] Rotroff, 1997: 161.

[217] Bk. 2.1.1 Kil Analiz Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması, numune K1, K2, K24, K25, K27, K36.

İlk grup örneklerde dudak kenarı gövde eğimini takip ederek içe doğru hafifçe kıvrılır. Gövde ve dudağın dış bükey eğimi bütün dış kontura yayılacak şekildedir. Örnekler geniş, küresel ve sığ bir görüntü sunar. Gövdenin bu şekli ve tamamı korunmuş örneklerden yola çıkarak bu grup echinus tipli kase kaidenin geniş olduğu anlaşılır (Şekil 3. 3). Fırınlama hatası örnekler içerisinde bu tip dudak kenarına sahip dört adet parça bulunur. (**25**, **26**, **27**, **29**, **30**). Bu gruba ait örnekler hem gri hem kırmızı olarak pişirilmiştir. Toplamda 69 parça kayıt altına alınmıştır (30 adet gri, 39 adet kırmızı örnekten bulunur).

Gruba ait **gri bünye** özelliği gösteren örneklerin, Kibyra'dan ele geçen farklı form gruplarındaki diğer gri örneklerde olduğu gibi, bünyelerinde gri tonlarında değişiklik gözlemlenmektedir. Bununla birlikte yüzeylerinde ve kesit görüntülerinde gri-siyaha dönmüş ancak kırmızı rengin korunduğu kararsız örnekler de mevcuttur (Şekil 2. 7b). Kararsız pişime sahip bu örneklerden anlaşıldığı kadarıyla bu grup, fırınlama aşamasında çoğunlukla yeşilimsi-griden (Gley1 10Y 5/1 ve 4/1) griye ya da koyu griye (Gley1 N 5 ya da 4) dönmektedir. Yine de gri depozitin % 70'inin kararlı bir pişime sahip olduğu gözlemlenir.

Örneklerin ağız çapları 8,2 cm ile 15,2 cm arasındadır. Ancak 10 cm -12,8 cm arasındaki örnekler çoğunluktadır. Bu örnekler arasında kaidesiyle korunmuş bir parça bulunur (**271**). 8,2 cm ağız, 4,8 cm kaide çapına sahip, mevcut grup arasındaki en küçük çaplı örnek olan bu parça echinus tipli kaselerde baharatlık olarak değerlendirilen örneklerdendir. Siyah astarlı, kırılgan ve mikalı özellik gösterdiği için ithal örnekler arasında değerlendirilen, tam profil veren bir başka örnek (*12-AGR-167*) form grubunun bir temsili olarak ele alınır[218]. Ağız çapı 10,6 cm, kaide çapı 8,2 cm'dir. Tam profil veren iki örnekte de kaide çapı, ağız çapının yarısından fazladır. Bu tip geniş kaideli örnekler Atina örneklerinde genellikle erken grupların özellikleri arasındadır. Ancak geç tarihli örneklerde de geniş kaideli olanlara rastlanır[219]. Örneklerin tamamında astar daldırma tekniğinde dışarıda gövdenin altına gelecek şekilde uygulanır. Bazı örneklerde içeride tamamen ya da sadece dudağa gelecek şekilde kısmen uygulanmıştır. Kaselerin dış yüzeylerinde düzleştirme çalışmaları yapılmış, bu çalışma sırasında kullanılan alet yüzeyde keskin sırtlı, birbirine paralel çizgilerden oluşan izler bırakmıştır.

[218] 17-AGR-167, geniş kaideli, sığ gövdeli parçanın tondosunda palmet motifine ilişkin küçük bir kısım korunmuştur. Atina ekolünün MÖ. 4. yüzyıl içlerine tarihlendirdiği echinus kase örnekleri anımsatır. Ancak beraberinde ele geçen örneklerle birlikte MÖ. 2. yüzyıl içerisine tarihlenebilecek bu parça bünye özellikleri, geç tarihli konteksten ele geçerken (bk. Kibyra Genel Rapor) tondosunda bulunan baskı bezemeli oluşuyla Gordion örneklerini anımsatmaktadır. Steward, 2010: no. 75, Lev. 199.

[219] Rotroff, 1997: 163.

Özellikle Batı Anadolu'da Gri bünyeye sahip echinus tipi kaseler, Sardes[220] ve Efes[221]'de bulunur. Sardes örnekleri Kibyra grubu gibi yarı astarlıdır. Kırmızı çağdaşlarıyla birlikte Hellenistik Dönem boyunca ve Erken Roma imparatorluk Döneminde üretilir. Dudak kenarı sivriltilmiş, parlak siyah astarlı örnekler Erken Hellenistik Döneme işaret ederken, duvarı incelmiş, daha açık astar özellikli ve kısmen astarlı örnekler ise Hellenistik Dönem stili olarak vurgulanır[222]. Kırmızı bünye özelliği gösteren Atina örnekleri Hellenistik Dönem grupları içindeki echinus tipi kaselerde siyah astarlı geleneği devam ettirir. Ancak zamanla astar, mat, renkli alacalı bir görünüm kazanır.

Echinus tipi kaselerin tondosunda baskı bezemenin yer aldığı örnekler bulunur. Atina'da sığ gruplarda bağlantılı palmet bezmesi MÖ. 325'den önce yapılmış kaselerde daha yaygındır. Sonraki süreçte rulet ya da ruletli içerinde dört palmet baskı bezemesi farklı bölgelerin örneklerinde de sıklıkla kullanılır[223]. MÖ. 3. yüzyılın ikinci yarına kadar tarihlenen derin kaselerdeki rulet bezmesi özellikle büyük kaselerde ve nadiren görünür[224]. Zamanla Atina örneklerinde de astar mat ve renkli alacalı bir görünüm kazanır[225]. Gordion'daki echinus tipi kase gruplarında tondodaki bezeme geleneği ise MÖ.3. yüzyıl boyunca devam eder[226]. Kibyra grupları tondosunda bezeme bulunan gri örneklerden birinde, (*12-AGR- 167)*, palmetin küçük bir kısmı korunmuştur. Diğerinde, **277**, bulunan rozet bezemesi echinus tiplerinde karşımıza çıkan örneklerden değildir. Ancak Kibyra grupları içerisinde TB 100 grubu tabakların tondosunda da yer alır. (**269–270**).

Gruba ait **kırmızı bünye** ve astar özelliği gösteren 39 örnek bulunur. Üç adet parça kaidelerinin taban kısmı hariç tam profil verir (**278–279**, *18-RİT-231*). Gri örneklerde olduğu gibi kaide çapı ağız çapının yarısından fazladır. Örneklerin ağız çapları 5,6 cm ile 16,5 cm arasında değişir. Sayıca en fazla grup 10 cm ile 11 cm arasındadır. Bunların arasında **283–291** numaralı parçalar echinus tipli kaselerin baharatlık olarak kullanılan küçük boyutlu örneklerdendir. Bünye kesit özellikleri açısından sık dokulu, iyi ya da çok pişmiş örneklerden oluşur. Grubun büyük bir kısmında bünye rengi değişken, kararsızdır.

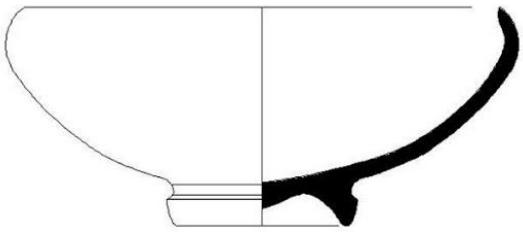
Bünye renkleri 5YR grubunda sarımsı-kırmızı (5/6), kırmızımsı sarı (6/6) ve 2.5 YR grubunda kırmızı (5/6, 5/8) ve açık kırmızı renklerinde yoğunlaşır. Örneklerin tamamına yakınında astar daldırma tekniğinde içeride tamamen dışarıda ise kısmen uygulanmıştır. Astar

[220] Rotroff ve Oliver, 2003: 33-34, Lev. 15. 73-79.
[221] Mitsopoulos Leon, 1991: 81, 85, Lev. 104. F59.
[222] Rotroff ve Oliver, 2003: 32-33.
[223] Rotroff, 1997: 162.
[224] Rotroff, 1997: 163.
[225] Rotroff, 1997: 11.
[226] Steward, 2010: 173.

parçaların dış yüzeyinde alacalı bir görüntü oluşturur. Genellikle daha kalın bir tabaka oluşturan akıntı izleri daha koyu renktedir. Parçaların yüzeyinde düzleştirme izleri olarak birbirine paralel ince sırtlar yer alır.

KS 230 grubunun yarı küre şekilli gövde özellikleri gösteren gri ve kırmızı bünyeli örneklerin (Levha 45–46) gövde şekilleri daha çok MÖ. 3. yüzyılın başarına tarihlenen erken örnekleri anımsatırken[227] astar ve yüzey uygulamaları, sade bırakılmış tondo özellikleri hariç erken Hellenistik Dönem gruplarının görece kalitesini yansıtır. Özellikle çapları 5,6 cm ile 10 cm arasında değişen bu örnekler belirleyicidir. Çünkü tuzluk-sosluk olarak tanımlanan ve özellikle Erken Hellenistik gruplar içinde yer alan örneklerdir. Bu örnekler Atina'da MÖ. 250'den sonraki kontekstlerde görünmez[228]. Troya grubu echinus tipli tuzluk ya da sosluk olarak değerlendirilen örnekler ise sıra dışı şekilde yoğunluktadır ve MÖ. 260'tan önceye tarihlen depozitin örneklerindedir[229].

Gri bünye özellikleri gösteren örnekler siyah astarlı oluşlarıyla sebebiyle daha erken bir geleneğin ürününü yansıttıkları söylenebilir. Beraberinde ele geçtiği kontekstler MÖ. 3. yüzyıl ile MÖ. 2. yüzyılın sonu içerisinde yoğunlaşan buluntu gruplarıdır. Küçük boyutlu echinus gruplarını tanımlayan tuzlukların Kibyra KS 230 gruplarındaki varlığı. Kibyra'da echinus tipli kase üretimlerinin en azından MÖ. 3. yüzyılın ortalarındaki varlığının bir göstergesi olabilir.

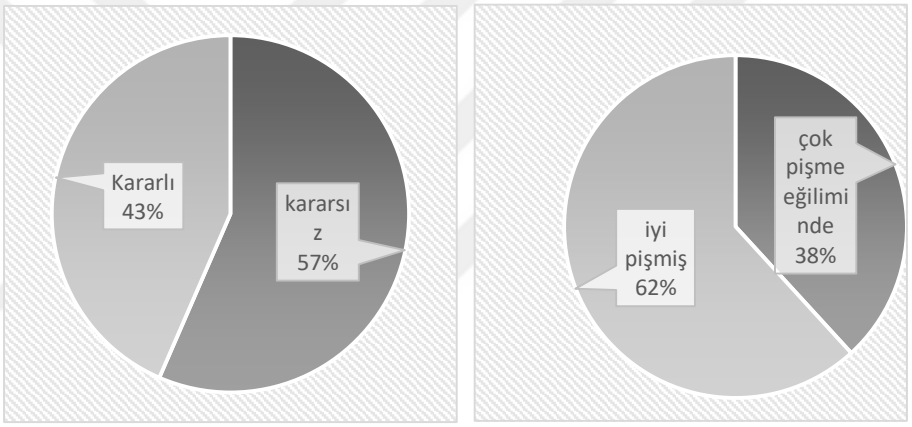
Şekil 3. 4: KS 230 2. Grup Örneklerin Temsili

KS 230 içerisindeki **ikinci grup** örneklerde (Levha 47–51) dudak dolgun bir kavis yaparak içe kıvrılır. Gövde profili dış bükey bir şekilde kaideye doğru daralır. Ağız çapı kaidenin üçte biri kadardır. Bu sebeple gövde ilk gruba göre daha derin konik bir görüntü sunar. (Şekil 3. 4). Örnekler halka kaidelidir. (**295, 303**). Kaidelerin merkezi kısmı korunmuş örneklerin ikisinde merkez düz (**293, 283**) ikisinde ise hafif şişkin şekilde meme yapar (**284, 259**).

[227] Rotroff, 1997: no. 993-994, 100-1001, Lev.63; Eiring, 2001: 98-99 Lev. 3.3. a-b.
[228] Rotroff, 1997: 167.
[229] Berlin, 1999: 86–87.

Bu tip dudak ve gövde şekline sahip örnekler yalnızca kırmızı bünye özelliği gösteren örneklerdir. Toplamda 104 parça kayıt altına alınmıştır. Kaidesiyle tam profil veren altı parça ele geçmiştir. Katalog çalışmasında 26 örnek sunulmuştur (Levha 47–51). Gruba ait sekiz adet fırınlama hatası dudak gövde parçası bulunur (**31–38)**. **39–44** numaralı fırın atığı kaide örnekleri ise hem kavisli hem de yayvan dudağa sahip echinus kaselerinin kaide örneklerini oluşturur.

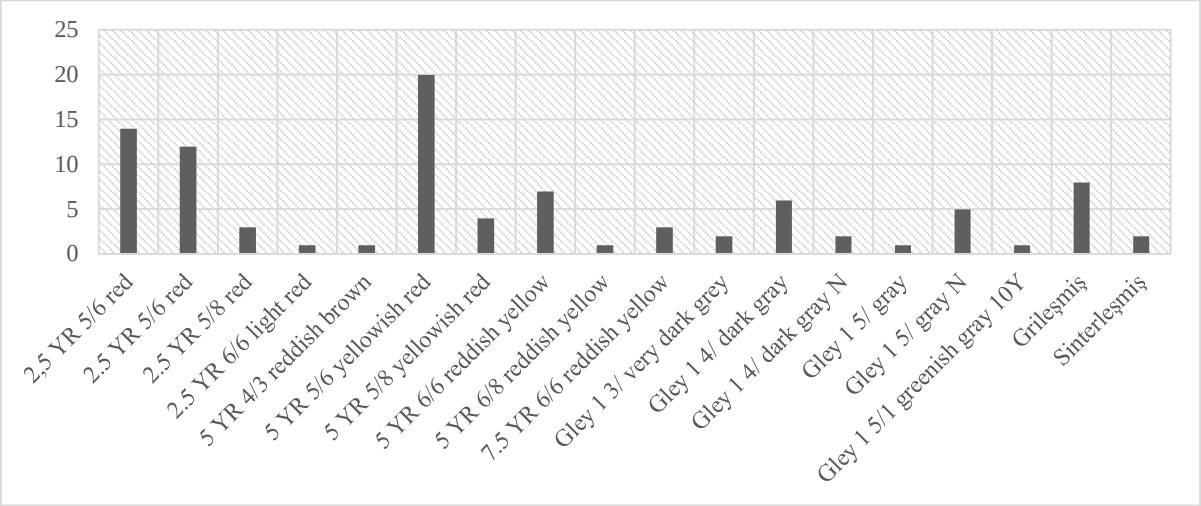
Örneklerin ağız çapları 4 cm ile 21 cm arasında değişmektedir. 10 cm ile 19 cm arasındaki ağız çapına sahip örnekler fazladır. Kaidesi ya da gövde ile kaidenin birleşim kısmının korunmuş olduğu örneklerden yola çıkarak ağız çapı 6 ile 12 cm arasında olan örneklerin 3 cm ile 4,5 cm arasındaki ölçülerde bir kaideye sahip olabilecekleri öngörülmektedir. Baharatlık olarak işlev görmüş olabilecek kaide profiliyle ele geçmiş küçük boyutlarda dokuz parça bulunur (Levha 47).

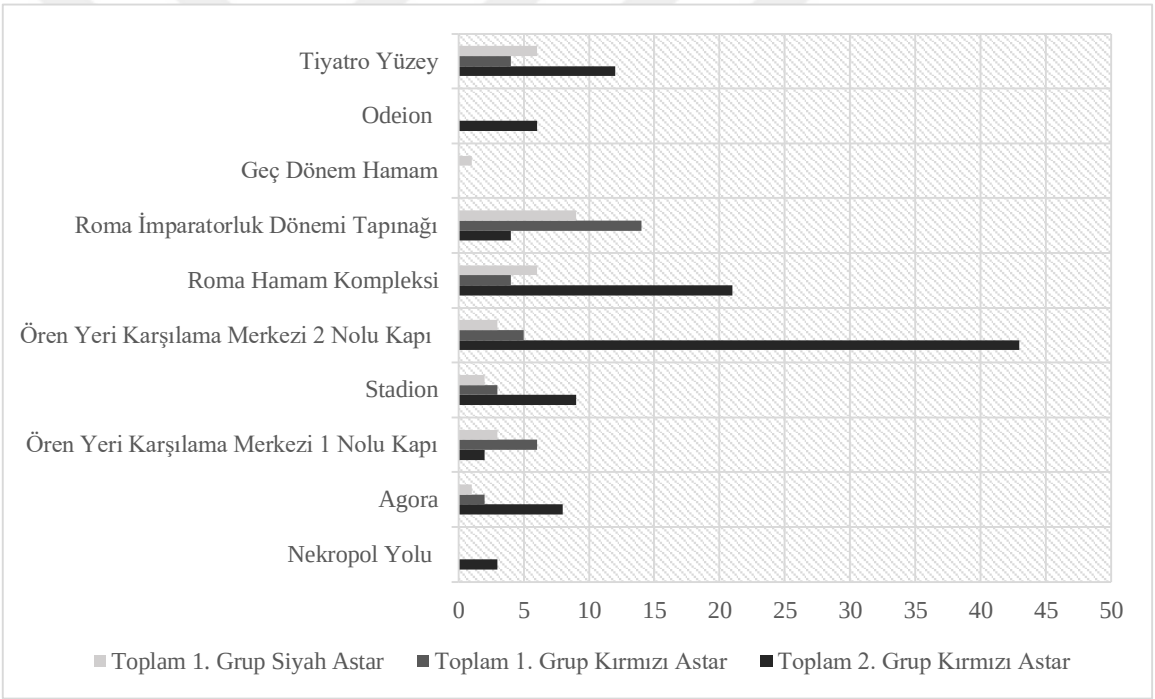
Grafik 3. 9: KS 230 Kavisli Dudak Kenarına Sahip Depozitin Fırınlama Kondisyonları

Astar daldırma tekniğinde ve ilk grup örneklere kıyasla daha ince uygulanmıştır. Çoğu örnekte hem dış hem de iç yüzeyde akıntı izleri görünmektedir. Parçaların yüzeyinde istenen kırmızının yakalandığı, tek bir astar renginin hakim olduğu parça sayısı azdır. Örneklerin yarısı kararsız pişme özelliği gösteren iyi pişmiş ya da çok pişme eğiliminde örneklerden oluşur. (Grafik 3. 9).

Örneklerin büyük bir kısmında bünye orta derecede katkı maddesine sahiptir. En belirgin olan katkı maddesi kalker tanecikleridir. Bünye renkleri oldukça dengeli bir şekilde kırmızı 2.5 YR (5/6), sarımsı kırmızı 5YR (5/6, 5/8) ve kırmızımsı sarı 5YR (6/6) renklerinde yoğunlaşır (Grafik 3.10). Grubun yarısında bünye kesit renkleri kararsız bir görüntü sunan iyi pişmiş örneklerden oluşur. Cidarların merkezi ve çeperleri ya griye ya da kırmızının farklı tonlarına döner.

Grafik 3. 10: KS 231 Bünye Renkleri

Grafik 3. 11: KS 230 Grubunun Astar Uygulamalarına Göre Alan-Eser Grafiği

Bu tip dudak kenarına sahip örneklerin paralelleri Atina[230], Sardes'de[231], erken Hellenistik bağlamlardan gelen iki örnek dışında kalanlar, Geç Hellenistik Döneme, Antiokeia'dan örnekleri[232] MÖ. 3. yüzyıla, Knidos grupları[233] MÖ. 3. yüzyıldan erken 1. yüzyıla tarihlenir. Kibyra'dan ele geçen KS 230 grubu örnekler kentte Hellenistik örneklerin

[230] Rottrof, 1997: 162-163, 347 no. 1018-1025, Lev. 63,77
[231] Rotroff ve Oliver, 2003: 24-25, no.32-44, Lev. 7-9.
[232] Waagé, 1948: 13, Form 79, Lev3.
[233] Kögler, 2010: 152, F.58, F59, Lev. 33.

çeşitlenip çoğaldığı alanlardan ele geçer. Birinci grup dudak kenarına sahip siyah ve kırmızı astarlı örneklerin büyük çoğunluğu Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı'nın bulunduğu tepeliğin eteklerinden[234] ve ayrıca Roma Hamam Kompleksi kazılarından Açma II F13 karelajından ele geçer. İkinci gruba ait dudak kenarı örneklerinin büyük bir kısmı Ören Yeri Karşılama Merkezi 2 no.lu alan olarak isimlendirilen alan kazılarından ve Roma Hamam Kompleksi F13 ve F10 karelajlarından ele geçmiştir. Yapısı bozulmuş ya da sinterleşmiş bünyeye sahip olarak kaydedilen 11 parça tablodaki diğer alanlarda, Tiyatro tepesi yüzeyi ve Odeion kazılarından bulunmuş grupların içinde yer alır (Grafik 3.11).

Kibyra grupları içerisinde KS230 olarak ele alınan echinus tipi kaseler Klasik Dönemden itibaren Atina üretimleriyle bilinirken[235] Hellenistik Dönemde Batı Anadolu ve doğusunda ithal ürünlerde ya da yerel üretimlerde popülerdir[236]. Hellenistik gruplar özellikle Atina'da siyah parlak astarlı geleneği devam ettirir[237]. Batı Anadolu örnekleri içinde de gri, siyah ya da kahverengi örnekler Efes'te[238], Troya'da ve Gordion'da bulunur[239]. Bununla birlikte Sardis'te yerel üretim geleneklerinin[240] bir devamı olarak kırmızıdır ve yarı astar uygulaması yapılır. Formun Atina'da MÖ. 2. yüzyılın ortalarına, Knidos, Knossos ve Paphos'ta[241] MÖ. 1. yüzyılın ilk yarına kadar tarihlenen örnekleri bulunmaktadır. Hellenistik ve Roma İmparatorluk Dönemi önemli seramik merkezlerinden Pergamon örnekleri[242] MÖ. 3. yüzyılın ilk yarısından 1. yüzyılın başına kadar tarihlenir.

Batı Akdeniz bölgesinde, Campania serilerinde iç bükey dudaklı kase üretimi MÖ 4. yüzyılın sonlarıyla MÖ 2. yüzyılın sonlarına kadar bulunur[243]. Doğuda ise gruba ait en erken örnekler Samaria'dan[244] ele geçer. Erken Hellenistik Dönemden (Geç 4. yüzyıl) Hellenistik-Roma Dönemlerine (2. yüzyılın ortasından geç 1. yüzyıla kadar) kadar tarihlenen içe dönük dudaklı siyah ya da kırmızı astara sahip örnekler bulunur. Bu süreçte Samaria'daki kaseler gittikçe sığlaşır ve kaideleri disk şeklindedir. Tarsus'da[245] MÖ 3. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın

[234] H8 karelajı 28.08.2018 tarihinde 1210.90/1210.05 seviyelerinden ele geçer.
[235] Sparkes ve Talcott, 1970: 131–132. (MÖ. 430–325).
[236] Rotroff, 1997: 161, dn.53.
[237] Rotroff, 1997: 161-162, 338-343, Kat.No: 965 – 1033-(MÖ. 325–150)
[238] Efes: Mitsopoulos-Leon 1991: 17; Gassner 1997: 39.
[239] Steward, 2010: 149-152.
[240] Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 24, 26-27 no:32-46 Lev. 7-9; Rotroff, 2006b: 148-149.
[241] Hayes, 1991: 26–27, Lev. 14, 41, 45, 49, 53, 57–59.
[242] Pergamon: Schäfer, 1968: 37, 43, C20 Lev. 4. (MÖ. 3. yüzyılın sonu); Ziegenaus ve Luca, 1968: 123, no. 149, Lev. 43, 64, MÖ. 3. yüzyılın 3. çeyreği; Kunisch, 1972: 100-102, no. 4, 5 Fig. 8 (MÖ. 3 yüzyılın ilk yarısı);; Meyer ve Schlichtmann, 1988: 89-90, no.89, 98 N1-N3 Lev. 11-30 (MÖ. 2. yüzyılın sonu 1. yüzyılın başı); Luca ve Radt, 1999: 30-39, no.111-190 Lev. 9 (MÖ. 160 öncesi).
[243] Morel, 1981:206, Form 2710-2730 Lev. 66-68; 219, Form 2760-2780 Lev. 70-74
[244] Crowfoot ve Kenyon, 1957: 224-225 Fig.38, 250-251 Fig.49 (erken örnekler no.1-2).
[245] Hayes, 1985: 23, Form 20, no.8 Lev. 3; Tarsus I: Jones, 1950: 156-157, 214-216 No.50-80 Fig.180.

sonuna, Antiokeia ve Tel Anafa'da[246] MÖ. 2. yüzyılın son çeyreğine tarihlendirilen içe dönük dudaklı kaseler bulunur.

Echinus ya da içe dönük dudaklı kase formunun tüm Akdeniz coğrafyasında siyah ve kırmızı astarlı örneklerle MÖ. 4. yüzyıl sonu ile MÖ. 1. yüzyıla kadar tarihlenen geniş bir zaman aralığında üretildiği anlaşılır. Özellikle Hellenistik ve Roma gruplarının değerlendirildiği çalışmaların içerisinde en yaygın olarak bulunan form gruplarından olan echinus kaseler Hellenistik Dönem'in ortak formlarından kabul edilir[247]. Gövde eğimi, dudağın yönü, duvarın inceliği, ağır görüntüsü, derinliği, astar uygulamaları ve bağlamları değişken olarak kullanılır[248]. Görece sığ örneklerin erkene tarihlenme eğilimi bulunmakta bu özellikte örnekler Klasik, derin olanlar ise Hellenistik form olarak değerlendirilmektedir[249]. Ancak her kent kendi tarihselliği içinde ele alındığında bu şekilde yapılacak genellemeler dikkatle ele alınmalıdır. Örneğin Gordion depoziti içerisindeki sığ tipler Erken Hellenistik Döneme tarihlendirilen gruplar içerisinde yer alır. Aynı şekilde bu kaselerdeki baskı bezeme motifleri de benzerlerinden daha geç tarih aralıklarına verilmektedir[250].

Kibyra'da KS 230 grubu echinus tipi kaseler uzun soluklu bir üretimin temsili olarak görünmektedir. MÖ. 3. yüzyılın sonlarına doğru tarihlenebilecek geniş kaideli siyah ve kırmızı astarlı örnekler, form grubunun erken temsilcileri olarak görünürken aynı zamanda kentteki üretim faaliyetlerinin de erken örneklerini temsil ederler. Formun, kavisli dudağa sahip daha derin olan ikinci grup örnekleriyle birlikte MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl boyunca kırmızı astarlı olarak üretiminin devam ettiği anlaşılır. Nekropol kazılarından ele geçen tekil bir örneği (*14-Env-157*) grubun en geç temsilcisidir. MS. 1. yüzyıla tarihlenebilecek kandille beraber ele geçmiştir.

3.2.2. KS 240 (Yarı Küresel Gövdeli Kaseler, Atlante II DSA Form 22A)

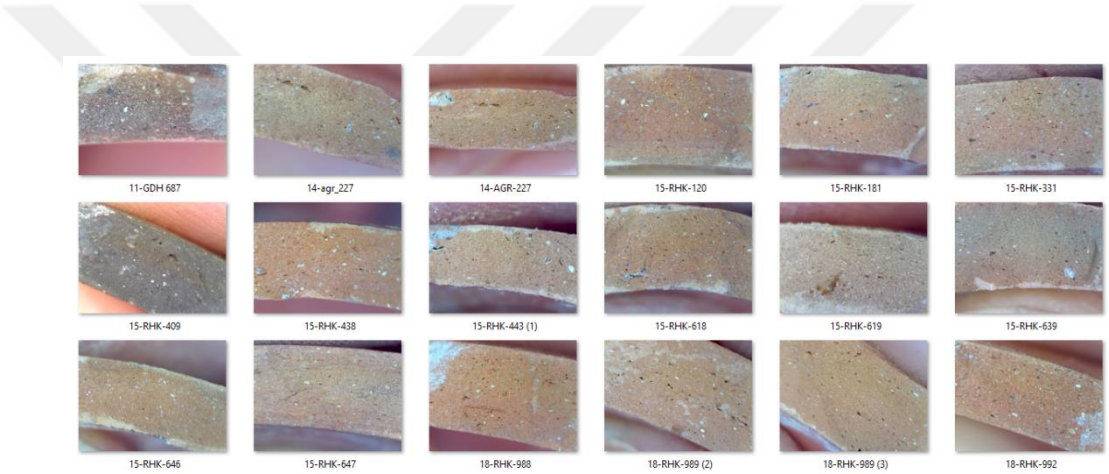
Kat. No. **309–328**, Levha 51–53.

KS 240 form grubuna ait toplamda 31 parça kayıt altına alınmış, bunlardan altı tanesi tam olarak ele geçmiş, 19 adedi katalogda sunulmuştur. KS 230 grubu echinus tipi kaselerle kaide ve gövde profili açısından oldukça benzerdir. Buluntu alanları itibariyle de birliktelik gösteren bu iki kase formu bünye kesit özellikleri bakımından da yakın temas içindedir. Bazı

[246] Tel Anafa II: Slane 1995: 278, 309 FW17-20 TAType 4 Lev. 3, FW176-178 TAType24, Lev. 17.
[247] Enden, 2003: 30.
[248] Rotroff ve Oliver, 2003: 32.
[249] Rotroff, 1997: 161-162; Kögler, 2010; 150-152.
[250] Steward, 2010: 171-174.

örnekleri gövde ve dudak eğiminin oranı itibariyle (*18-RİT-220, 231, 238, 392, 1159. Ek.2*) ayırmak oldukça zordur.

KS240 formunda dudak gövdenin dış bükey eğimiyle uyumlu olarak düz bir biçimde yükselir ve dudak kenarı çoğunlukla sivri bir şekilde sonlanır. Gövdenin en şişkin, dış bükey profili kaidenin hemen üzerindedir. Gövde ve dudağın bu profili yarı küresel görüntü sunar. Form halka kaidelidir. Bazen kaidenin dış profili açılı bir şekilde köşelidir. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiştir. Bir parça dışında (**315**) örneklerin tamamında iç kısmı merkezde sivri bir biçimde meme yapar (**316, 327, 322, 325, 326, 228**). Dudakları korunmamış biri gri diğeri kırmızı pişirimli iki örneğin kaidesi hafif koniktir ve kaide tabanı daha derin ve iç kısmı olukludur (**323, 324**).

Şekil 3. 5: KS 240 Bünye Kesit Görseli

Parçalar sık dokulu çoğunlukla kararlı pişmiş, bünye kesitlerinde tek bir rengin sağlandığı örneklerden oluşur. Kil özellikleri açısından en bariz görünen kalkerle birlikte orta ve çok miktarda katkı maddesidir (Şekil 3.5.). Örnekler sık dokulu, sert iyi pişmiştir. Grubun büyük çoğunluğu bünye kesitlerinde tek rengin hakim olduğu kararlı bir görüntü sunar.

Mevcut örneklerin bünye kesitlerinin % 70'i kırmızı (2.5 YR 5/6) ve kırmızımsı-sarı (5 YR 6/6) renktedir. Kalan %30'luk kısmı sarımsı kırmızı (5 YR 5/6) ve açık kahverengindedir (7.5 YR 6/4). Daldırma tekniğinde uygulanmış astar kaselerin içlerinde tamamen dışlarında ise kasenin dış gövde çeperlerine gelecek şekilde hatta çoğu örnekte kaidenin tabanının astar bulamacıyla kaplandığı örneklerden oluşur. Kırmızı astarın KS 230 grubuna göre daha başarılı ve kalın uygulandığı örneklerdir. Örneklerin iç yüzeyleri düzleştirilmiştir. Astar bu kısımda pekişmiş ve gözeneksiz bir yüzey oluşturur. Bu grup örneklerinin yüzeylerinde de yer yer ya da tamamen metalik parlaklığa sahip ya da kırmızının kahve-siyaha döndüğü örnekler bulunur (Şekil 3.6).

Şekil 3. 6: KS 240 Kırmızı Astarlı Örnekler

Gruba ait örneklerin ağız çapları 4 cm ile 14,8 cm arasındadır. Ancak yarısından fazlası KS 230 grubunda olduğu gibi 10+ cm ağız çapına sahip örneklerden oluşur. Bu örneklerin kaideleri ise 4 cm -5 cm çapındadır. Minyatür örneklerin ağız çapları 4,7 cm ile 6,8 cm arasında yükseklikleri 3 cm–3,5 cm büyüklüğündedir. Küçük boyutlu düz dudaklı bu kaseler yedi adettir (**309, 310, 311, 314**). Profil ve astar özellikleri açısından daha büyük örneklerinden farklı değildir.

Kibyra seramik grupları içerisinde, KS 240 grubu örnekleri KS 230 grubu echinus tipi kaselerle kaide ve gövde profili açısından oldukça benzerdir. Echinus tipli kaseler iç bükey dudaklıdır. Gövde duvarı açılı bir şekilde yükselir. Küresel gövdeli KS 240 grubu ise düz dudaklı şişkin gövdelidir. İki form grubunu birbirinden ayıran bu morfolojik özellikler dışında grubu, boyutları, buluntu alanları ve bünye kesit özellikleri bakımından birbirine oldukça benzer. Hatta bazı örnekleri gövde ve dudak eğiminin oranı itibariyle. Her iki gruba ait kaselerin ortalama ağız çaplarının 10–12 cm arasında olmasının dışında çok küçük boyutta minyatür tiplerin bulunmasıdır. Bununla birlikte KS 240 form grubunun benzerlerinin bulunduğu üretim merkezlerinde bu boyuttaki örneklere rastlanmaz.

KS 240 grubunun çok küçük boyuttaki örnekleri echinus tipi kase grubunda değerlendirilen[251] tuzluk, baharatlık olarak kullanılan minyatür türlerdendir. Kibyra örnekleri 4,7 cm ile 6,8 cm arasında ağız çapına sahip daha küçük örneklerden oluşurken Atina örneklerinin ağız çapı ise 7–8 cm arasındadır. MÖ. 300 itibariyle tarihlendirilir. 3. yüzyılın ilk çeyreğinde dudağın iç bükey eğimi daha az keskindir ve daha düz bir açıyla tamamlanır bu örneklerin cidarları daha incedir. MÖ 3. yüzyılın ortalarına kadar tarihlendirilir. Atina Hellenistik Dönem seramik silsilesi içinde tarihleme kriteri olarak kullanılan teknik özellikler benzer Kibyra örneklerini kıyaslayarak tarihlemeyi mümkün kılmaz. Erken İmparatorluk Dönemi Sigillata gruplarıyla özdeşleşen yarı küre formlu grupların içinde formun minyatür örneklerine rastlanmazken Klasik ve Hellenistik Dönemlerdeki seramik gruplarının echinus tipi

[251] Sparkes ve Talcott, 1970: 136–137; Rotroff, 1997: 167, no. 1075–1089, Fig. 65.

örneklerinde daha çok rastlanır. Bu sebeple Erken imparatorluk dönemine tarihlense de Kibyra'dan ele geçen yarımküre gövdeli minyatür kaseler biraz daha erken bir sürecin üretim alışkanlıklarına işaret edebilir.

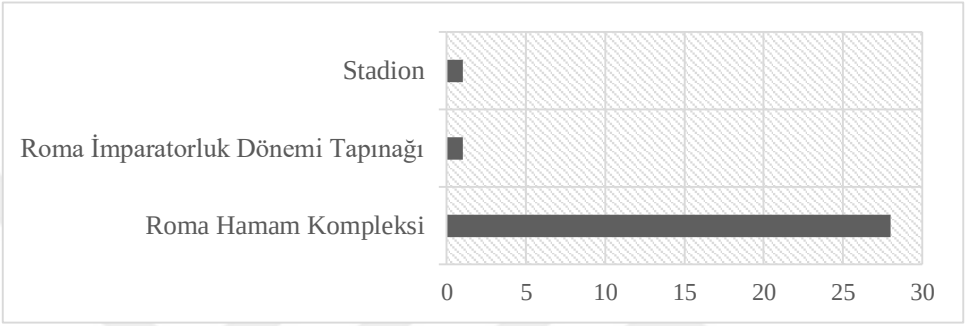
Çalışmada KS240 grubu örneklerin Anadolu ve Akdeniz coğrafyasındaki en yakın benzerleri, daha çok Roma İmparatorluk Dönemi ile karakterize olan kırmızı astarlı sigillatalardan özellikle DSA grubu örnekler ile özdeşleştirilir[252]. Yarı küresel gövdeli kaseler olarak ele alınan bu örneklerin kaideleri geniştir. Gövdeyle birleştiği yerde, neredeyse ayak olabilecek bir oluk yer alır. Gövde, kaidenin hemen üzerinde dış bükey bir eğimle yükselir ve düz dudağa doğru hafif dışa doğru açılır. Dudağın en üst noktası çoğunlukla sivri tamamlanır. Örneklerin en erkenleri Tarsus'ta, MÖ. 2. yüzyılın başlarından en geç 1. yüzyılın ilk çeyreğine kadar tarihlenir[253]. Tel Anafa'da oldukça fazla ele geçer MÖ. 2. yüzyılın ortasından 1. yüzyılın ilk çeyreğine kadar tarihlenir[254]. Samaria[255] siyah astarlı örnekleri ile birlikte, yaygın formlardandır ve MÖ. 1. yüzyıla tarihlendirilir. Hama[256], Antiokeia[257] ve Pergamon[258] örnekleri MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısından MS. 2. yüzyılın başarına kadarki sürece tarihlendirilir. Yüzyılın ortalarına tarihlenen Atina örneklerinin erkenleri MÖ. 2. yüzyılın ortasından sonraya tarihlendirilir[259]. Form Atina'da echinus tipli kaselerin yerini alsa da kaide detayları ve tondosundaki baskı bezeme ve palmet yabancı etki olarak görünür ve Samaria Form 16 ile karşılaştırılır. Bu örnekler siyah astarlıdır[260].

Kibyra örnekleri form olarak yarı küresel gövdeli bu örneklerle karşılaştırıldığında kaide ve gövde profili açısından bütüncül bir benzerlik göstermez. Yarı küre formlu örnekler içinde gövde ve kaide profili açısından Kibyra ile benzer özellik gösteren örnekler Samaria, Assos, Pergamon[261] ve Atina ile karşılaştırılabilir formlardır.

---

[252] Hayes, 1985: 23–24, 10–13 Form 22A-B Lev. 3.
[253] Jones, 1950: 233–234, Fig.137, 188.
[254] Slane, 1997: TA Type 25a,Lev. 17–19.
[255] Crowfoot ve Kenyon, 1957: 311, Form 16, (Bütün tarihler MÖ. 1. yüzyıl ilk çeyreği sonrası ve MÖ. 30 öncesi).
[256] Christensen ve Johansen, 1971: 113-114, Form 17.5, Fig.45:
[257] Waagé, 1948: 24, 27, Form 164-165, Fig. 6.
[258] Meyer ve Schlichtmann, 1988: 220-221, N2 99-101, N3 106-109, Lev. 30.
[259] Rotroff, 1997: 164; Robinson, 1959: 11, F8-F11 Lev. 1. 60, (MÖ. 1. yüzyılın 3. çeyreği).
[260]Atina: Rotroff, 1997: 164, 344 no. 1039-1044 fig. 64; Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 259-260, fig 53. 3, Samaria örneklerinde, öncülleri olan Hellenistik Dönem siyah astarlı örnekleri ile birlikte, yaygın formlarındandır ve MÖ. 1. yüzyıla tarihlendirilir.
[261] Meyer ve Schlichtmann, 1988: 91, N3 106-109, Lev. 30.

KS 240 grubu parçaların neredeyse tamamı Roma Hamam Kompleksinden ve çevresinden ele geçmiştir (Grafik 3.12). Hamamın 2015 yılında gerçekleştirilen kazılarında sadece Açma 2 olarak isimlendirilen alanın F11 ve özellikle F13 karelajında bu grup örneklere rastlanmıştır. 2018 yılında gerçekleştirilen kazılar kurtarma çalışması niteliğindedir. Önceki senelerde yapılan kazı çalışmalarına çok yakın bir çevrede gerçekleştirilen bu kazılarda dolgu olarak kayıtlara geçmiş yoğun Hellenistik Dönem form özellikleri seramik gruplarının içerisinden gelmektedir. Kibyra örnekleri kazı alanlarındaki sınırlı kontekstlerden de yola çıkarak ele geçtiği grubun tarih aralığında, MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar, değerlendirilir.

Grafik 3. 12: KS 240 Alan Eser Dağılımı

3.2.3. KS 270

Kat. No. **45–50**, Levha 7; Kat. No. **329–334**, Levha 54

KS 270 grubuna ait toplamda 50 tane parça kayıt altına alınmıştır. Bunlardan fırınlama hatası örnekler de dahil 11 tanesi katalog çalışmasında sunulur. Gruba ait altı adet fırın atığı parça ele geçmiştir (Levha 7). Form grubuna ait kaidesiyle birlikte ele geçen örnek olmamıştır. Form yarı küresel bir gövdeye sahiptir. Gövde şişkin dış bükey bir eğime sahiptir. Ağıza doğru hafifçe kapanarak sonlanır. Dudak kenarının dış yüzeyinde iki yiv vardır. Gövde profilinin kaideye doğru az ve hafif bir şekilde daraldığı anlaşılır. Örneklerin ağız çapları 10 cm–17,2 cm arasında değişir. Ancak grubun yarısından fazlası 14 cm–15 cm arasındadır. Sofra kabı olarak kullanılmış olabilecek bu kaseler derin küresel muadillerine kıyasla daha büyük ölçeklidir. Bu sebeple kullanım amacı itibariyle birden fazla kişinin kullanımı için sofrada yer kapladığı düşünülebilir.

Grubun bünye kesit görselleri KS 230, KS 140 grubu ile benzer özellikte sık dokulu ve kalker katkılıdır. Kalker miktarı çok ve yoğun olarak tespit edilmiştir. % 60'ı kararsız pişime sahiptir. Kararsız pişmiş bu örneklerin tamamının kesit görsellerinde merkezde ya da dış çeperlerde grilik gözlenmektedir. Örneklerin yarısından fazlası iyi pişmiş diğer kısmı ise çok pişme eğilimindedir. Bünye renkleri kırmızı 2.5 YR 5/6 ve kırmızımsı sarı 5YR 6/6 tonlarında yoğunluk kazanır.

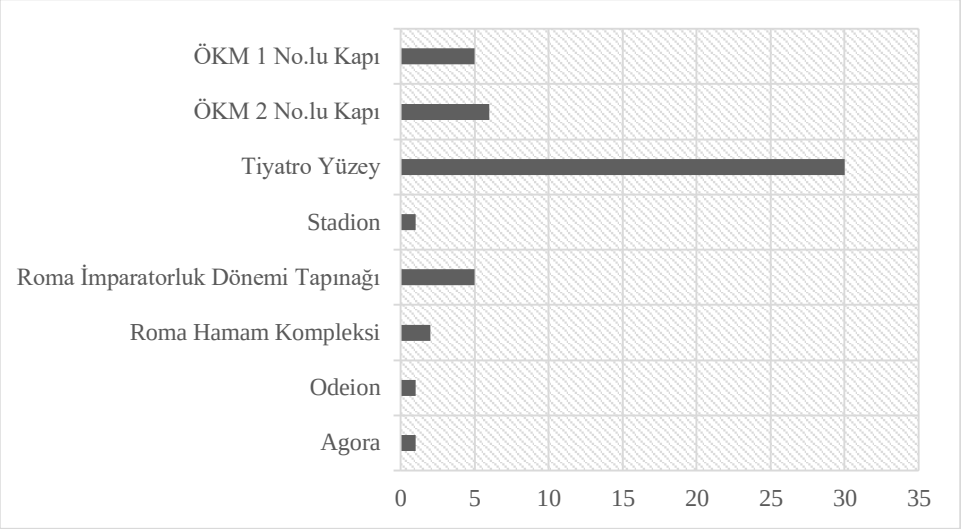
Daldırma tekniğinde uygulanan astar kabın iç yüzeyinde tamamen dış yüzeyinde ise büyük bir kısmını kaplayacak şekilde uygulanmıştır. Astarın yalnızca üç parçanın iç yüzeyde kısmen uygulandığı görünmektedir. Kırmızı olarak pişirilmiş ve Astar 2 olarak tanımlanan gruba ait örnekler grubun yarısını oluşturur. Bununla birlikte grubun diğer yarısını metalik parlaklığa sahip Astar 1 olarak tanımlanan gruba ait örnekler ile kırmızı kahveye dönmüş Astar 3 grubu örnekler oluşturur.

Yarı küre gövdeli örnekler Akdeniz Coğrafyasındaki Hellenistik Dönem üretim merkezlerinden bilinir. Atina'da MÖ. 3. yüzyılın sonlarına doğru pekişmiş astarlı seramik gruplarında bu türün çok sayıda temsilcisi bulunur. Batı yamacı tarzında boyanmış ayaklı, kulplu kaseler[262], çoğunlukla kazıma ağ desenli düz tabanlı örnekler[263], MÖ. 225'den sonraya tarihlenmeyen deniz kabuğu şeklinde kalıpla yapılmış üçayağa sahip örnekler[264], aynı gövde üretiminin farklı çeşitleridir. Bu örneklerin çoğu MÖ. 2. yüzyıl başı ve ortalarına tarihlenir. Dudak kenarında yivlerle karakterize edilir. Bu anlamda Kibyra örnekleri ile bağlayıcıdır. Düz astarlı başka benzerleri Knidos'ta bulunur[265]. Knidos örnekleri MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1 yüzyıl başlarına tarihlenen bağlamlardan gelir ve kaide düzenlemeleri bazı Atina[266] ve Paphos[267] örnekleri ile paralellik gösterir[268].

Kibyra örneklerinde tam profil veren parça ele geçmediği için kaidenin şekli belirsizdir. Dudak kenarı yivli yarı küre gövdeli kaselerin çeşitli süsleme şekillerine sahip örneklerinde kaide kalıpla yapılmış ayağa sahiptir[269] ya da düz ve kademeli bir kaide söz konusudur[270]. Bu tip kaide örnekleri Hellenistik Dönemin çeşitli bezeme çeşitlerini yansıtan yarı küre gövdeli, dudak kenarı dışa açık kaselerinde yaygın olarak tercih edilen bir kaide tipidir. Kibyra üretim grupları içerisinde yer alan rulet bezemeli örneklerin Knidos üretimi olan paralel örneklerinde de kullanılan bir kaide tipidir[271]. Ancak bu tip kaide Kibyra'da yoğun bir şekilde üretilmiş olan rulet bezemeli kase gruplarında tercih edilmemiş bir şekli tanımlar. (KS 140 Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler). Aynı zamanda depozit içerisinde yerel üretim grupları arasında tespit edilmiş bir örnek bulunmaz. KS 270 grubuyla ilişkili kaide örneklerinin depozit içerisinde

[262] Rotroff, 1997: 96, 259, no. 164-167, Lev. 13, 15.
[263] Rotroff, 1997: 108, 275, no. 318-327, Lev. 20, 32.
[264] Rotroff, 1997: 107, 275, no. 311-317, Lev. 20, 32.(MÖ 225'de sonraya tarihlenmez.)
[265] Kögler, 2010: 129-130, no. D44-45, E52, Lev. 10, 19.
[266] Bk. dn. 244. Rotroff, 1997: 108, 275, no. 318-327, Lev. 20, 32.
[267] Hayes, 1991: 168, no. 3 Lev. 59.
[268] Kögler, 2010: no.E56, E57 Lev. 19.
[269] Anderson-Stojanović, 1993: 290-294, no. 89, 124, 126, Fig. 15, 20, Res. 64, 67 (Isthmia); Hellström 1965: 45, 74, 76, no. 338, 371-373, Lev. 17-18; Hayes, 1991:131, no. 5, Lev. 4, 12; Morel 1981: 139, Series 2131-2133, Lev. 31.
[270] Rotroff, 1997: no.318-327, Lev. 20.
[271] Kögler, 2010: no. C20-21 Lev. 5; D.36 Lev. 10; E43-45 Lev. 18.

sayıca az olsa da birkaç parça ile temsil edilen kalıpla yapılmış mideye şeklindeki ayaklara ya da Khios[272] örneğinde olduğu gibi halka şeklinde kaideye sahip olması beklenir.

Grafik 3. 13: KS 270 Grubunun Alan Eser Dağılımı

Gruba ait parçaların yarısından fazlası ve yapısı bozuk fırın atığı parçalar (%54) Tiyatro tepesinin bulunduğu yamaçtan ele geçmiştir. Diğer kalabalık grup Roma Hamam Kompleksi kazılarında bulunmuştur (%18). Bu alandan ele geçen parçaların çoğu hamam yapısının güney doğu ucunda gerçekleştirilen (ÖKM 2 No.lu Ka kazılarda ortaya çıkmıştır[273] (Grafik 3.13). Grubun kalan kısmının neredeyse tamamı Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı eteklerindeki H8 karelajından ve Stadion'un kuzeybatısında yürütülen kazılarla ortaya çıkartılmıştır. Odeion ve Agora'dan birer parça ele geçmiştir. Kibyra örneklerinin bağlamaları Atina ve Knidos üretimleri ile paralellik gösterir. MÖ. 2. yüzyıl ve MÖ 1. yüzyılın başlarına tarihlemek mümkün görünmektedir. Bununla birlikte kaidesiyle tam olarak ele geçmemiş olmakla birlikte KS 270 gruplarıyla aynı bağlamlardan ele geçen midye kabuğu şeklinde kalıpla yapılmış ayakların bulunduğu kaidelerin varlığı ile daha erken bir tarihe atanabileceğini de olası kılmaktadır.

3.2.4. KS 260 (Mastos, Antiokeia 55, Samaria Form 18, DSA Atlante Form 17B, TA Type 6, 26) Kat. No. **51–52**, Levha 7; Kat. No. **355–339**, Levha 55.

Kibyra seramik grupları içerisinde KS 260 olarak tanımlanan örnekler Akdeniz coğrafyasında Mastos olarak anılan formun örneklerindendir. Toplamda 26 adet örnek kaydedilmiştir. Bunlardan iki tanesi fırınlama hatası biri formunu kaybetmiş yapısı bozuk diğeri ise sinterleşmiş örneklerdir (**51–52**). Kaidesiyle tam profil veren bir parça ele geçmiştir (**335**). Formun dudağı içte oval dışarıda düz bir profile sahiptir. Düz gövde duvarı daralarak kaide

[272] Anderson, 1954: no. 157, Lev. 10.a.
[273] 19-21.11.2018 tarihleri arasında 12661. 21-1260. 23 seviyelerinden ele geçmiştir.

kaideye doğru iner. Bu sebeple konik bir görünüme sahiptir. Kaide küçük ve düzdür. İçeride dudağın altında iki ya da daha fazla yiv bulunur. Çoğu örnekte dudağın dış yüzeyinde de yine üç ya da dört yiv yapılmıştır. Bu yivler astar uygulamaları yapılmadan önce kazınarak uygulanmıştır. Bununla birlikte yivsiz, düz birkaç örnek mevcuttur. Başka tekil bir örnekte ise (**338**) dudağın dış yüzeyinde yer alan yivlerin yerine, ince kısa çizgilerle yapılan rulet bezemesi ile süslenmiştir.

Kibyra üretim grupları içerisinde KS 260 grubu parçalar kaliteli olarak nitelenebilecek astar özelliklerine sahiptir. Parçaların dış yüzeyi çoğunlukla düzleştirildiği için astar bulamacının yüzeyde daha kaygan bir görüntüye sahip olduğu gözlemlenir. Parçaların iç yüzeyi tamamen, dış yüzeyi ise kısmen astarlanmıştır. Örneklerin tamamı Astar 2 grubunda yer alır ancak yine bazı parçaların yüzeylerinde metalik parlaklık oluşmuştur. Astar rengi çoğunlukla 2.5 YR 4/6 ya da 5/8 kırmızı renklerindedir. Bünye kesit görsellerinde katkı maddesi olarak ince kalker tanecikleri az miktarda gözlemlenir. Gözenekli bir dokudadır. Parçaların çoğu kararlı iyi pişmiş örneklerden oluşur. Analiz çalışmalarının sonuçları doğrultusunda hammadde grup 2a altında ele alınmıştır[274].

Mastos ya da onlarla ilişki görülen konik gövdeye sahip yarı küre gövdeli örneklerin Akdeniz coğrafyasında geniş bir çevrede üretilir[275]. MÖ. 3. yüzyılda kaidesiz ve kulpsuz içme kapları yaygın olarak kullanılır[276]. Çoğunlukla yarı küresel gövdeli şişkin ya da konikal gövde profiline sahip, çarkta çekilerek ya da kalıpla üretilen, bu örneklerin cam[277] ve metal kaplardan ilham aldığına ilişkin güçlü çıkarım sıklıkla ele alınır[278]. Gövde ve kaide şekilleri açısından benzer bu örnekler oldukça çeşitli teknik ve şekillerde süslenmiştir. Bu grup örnekler içinde iç yüzeyin astar boya ile batı yamacı stilinde süslendiği örneklerin[279] çoğunda dudak profili düz, kaideleri ise olukludur. Kaide tasarımı açısından kalıp yapımı kaselerin kaide şekline benzerdir. Batı yamacı tarzında iç bezemeli bu kase tiplerinin ne kadar süre kullanımda kaldığını söylemek güçtür. İlk örnekleri MÖ 3. yüzyılda geliştirilmiş ve 2. yüzyılın başlarına kadar büyük ilgi

---

[274] Bk. 2.1.1.Kil Analiz Sonuçlarına Göre Ham madde Gruplarının Tanımlanması, numune K3.

[275] Rotroff, 1997: 110, dn.113.

[276] Rotroff, 1997: 107.

[277] Weinberg ve Stern, 2009: 24-25.

[278]Meyer-Schlichtmann, 1988: 78; Rotroff, 1997: 109, dn.107. (Boya bezemeli gruplar için); 110, dn.114 (Parabolik kaplar için).

[279] Atina: Rotroff, 1997: 109-110 no. 349-350, Lev. 34, Fig.21.(MÖ. 200-150); Korint: Edwards, 1975: 92-93, no. 532-534, Lev. 17, 56; James, 2018: 110-112, no.243-429, Fig. 32 Lev. 26; Tarsus I: Jones, 1950: 219, no. 114 Fig. 125, 181. (MÖ. 50-MS. 50); Efes: Mitsopoulos-Leon, 1991: 38, 49-50 B80 B95 Lev. 43-46; Gassner 1997: 67-67, no. 190-194, 196, 198 Lev. 12-13, 82; Pergamon: Schäfer, 1968: 47, 59-60, D2-D11, Lev. 9,11; Antiokeia: Waagé, 1948: 12, Form 55 no.7-11 Fig. 3. Lev. 2; Hama II: Christensen ve Johansen, 1971: 117-124 Form 18A-C Fig. 46-47; Gunneweg, 1983: 96-97, Fig. 21.5. MÖ 150-80. Kögler, 2010: 373, Imp.2, Fig. 67, E270 Lev. 2. MÖ. 150-50.

görmüştür. Yunanistan anakarasında modası geçerken MÖ 1. yüzyılın başına kadar Doğu Akdeniz'de bulunabilir[280].

İç yüzeyi boya bezemeli grupla ilişkili Kibyra depoziti içerisinde bir örnek bulunur (**339**). Kırmızı astarlı, iç yüzeyin üst kısmında yatay bir şekilde, kazıma çizgileriyle döndürülerek yapılmış dalların ucunda, beyaz boya ile kalp şeklinde yaprak bezemesi ile süslenmiş ve bu bezeli alanın altında iki ince yiv bulunan düz dudak profiline sahip küresel gövdeli bir örnektir. Bu tip sarmaşık bezemenin benzerleri Kibyra kalıp yapımı kaselerde de görünür. Boyalı örneklerin bezer şekillerinde siyah-gri astar üzerine yapılan benzer motifli örnekler Efes[281], Sardes[282], Antiokeia'ya[283] MÖ. 3. yüzyıl içlerine tarihlenirken. **339** numaralı Kibyra örneğinin kırmızı astarlı benzeri Efes'te [284] bulunur. En geç MÖ. 2. yüzyılın sonuna tarihlenir. Efes serilerinde MÖ. 1 yüzyıla tarihlenen gruplar bezemesiz örneklerdir[285].

Atina örneklerinde çoğunlukla iç yüzeyi batı yamacı sitilinde bezenen kaide detaylarında farklılık gösterebilen, ayaksız, yarı küresel konik gövdeli benzerleri ile birlikte ele alınır. Yuvarlak dipli kaideye sahip düz siyah astarlı örnekleri, daha tanımlayıcı bir ifade sunduğu için, kaide ile gövde profilini karakterize eden şeklinden dolayı " Parabolik Kap" olarak isimlendirilir[286]. Çoğunlukla mastos olarak anılan form Hellenistik Dönem menşeli olarak değerlendirilen[287] Doğu Sigillata serilerinde de üretilir[288].

Mastos grubu örneklerde düz siyah ve kırmızı renkte pişirilmiş farklı yüzey kalitesi gösteren örnekler boya bezeli olanlara göre daha azdır. Kibyra KS 260 grubu mastos örnekleri ile bu anlamda benzer olanlar, Atina[289], Knidos[290], Tarsus[291], Samaria[292], Tel Anafa[293], Antiokeia[294] gruplarında karşımıza çıkar. Siyah örnekler Atina'da MÖ. 2. yüzyılın ilk çeyreğine tarihlendirilirken DSA gruplarında yer alan örnekleri kesin olamamakla birlikte MÖ.

---

[280] Ladstätter, 2010: 94; Rotroff ve Oliver, 2003: 41-42.
[281] Mitsopoulos-Leon, 1991: 38, 49-50 B85-87 Lev. 43-44
[282] Rotroff ve Oliver, 2003: no.136, Lev.
[283] Waagé, 1948: 12, Form 54a no.5 Fig. 3. Lev. 2.
[284] Ladstätter, 2010: 94, K162-K173, Lev. 219 (MÖ. 2. yüzyılın sonları).
[285] Ladstätter, 2013: 30.
[286] Rotroff, 1997: 109-110, 276, no: 328-330, Lev. 33, Fig. 20 (MÖ. 200-175).
[287] Gunneweg, 1983: 31, 96-97, Fig.21.5 (MÖ. 150-80).
[288] Hayes, 1985: 21, Form 17B, Lev. 3.4 (MÖ. 2. yüzyılın ikinci yarısı); Gunneweg, 1983: 31, 96-97, Fig.21.5 (MÖ. 150-80); Hayes, 1991: 134 no. 28 Fig.47;
[289] Rotroff, 1997: 109-110, 276, no: 328-330, Lev. 33, Fig. 20 (MÖ. 200-175).
[290] Kögler, 2010: 373no. Imp2, E270, Fig.67, Lev. 16.
[291] Jones, 1950: no.295, Lev. 137, 188 (MÖ. 50-MS. 50).
[292] Crowfoot ve Kenyon, 1957: 29, 311, 335-336, Form 18 Fig. 80. 15-20 (MÖ. 30 öncesi)
[293] Slane, 1995: 279 F30-31 TA Type 6 Fig.3, 314 FW 217-219 (BSW), TA Type 26 Fig. 21 (ESA MÖ 98-75).
[294] Waagé, 1948: 12, Form 55 no.7-11 Fig. 3. Lev. 2

2. yüzyılın ikinci yarısına atfedilse de[295] MÖ. 1. yüzyılın ortasına kadar tarihlendirilen Tel Anafa[296] ve Pergamon[297] buluntuları form grubunun tarih aralığını genişletir. Düz astarlı örneklerin yoğun olarak göründüğü başka bir yer Sagalassos'tur[298]. Ancak iç bükey duvarlı konik gövdeye sahip ince cidarlı özgün formlarıyla Kibyra örneklerinden farklıdır.

Kibyra KS 260 grubu mastos örneklerinin dudak ve gövde profili, düz ve kırmızı astarlı oluşuyla Doğu Akdeniz grubu içerisinde yer alan örneklere benzer. Ancak Kibyra örneklerinde dudağın dışına gelecek şekilde yerleştirilen üç ya da dört yiv, bu gruplar için yaygın bir özellik değildir. Daha çok cam olarak üretilmiş benzerlerinde karşımıza çıkar[299]. Dudağın dış profilinde yer alan yivlerin pişmiş toprak örneği Atina serilerindeki siyah astarlı bir benzeridir[300].

Kibyra üretimi içerisinde özgün nitelik taşıyan tekil bir başka parça, dudağın dış yüzeyinde rulet baskı bezemesi bulunan örnektir (**338**). Bu tip bezeme düzenlemesi Kibyra üretim faaliyetleri içinde KS 140 rulet bezemeli kaseler kullanılan bilindik bir uygulamadır. **338** numaralı parça, Kibyra üretimi içerisinde hammadde özelliklerinde birliktelik gösteren birbirleriyle çağdaş bu iki kase grubu arasındaki organik bağlantıya ilişkin önemli bir veridir.

KS 260 grubuna ait parçaların büyük çoğunluğu Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı ve Tiyatro tepesi yüzeyinden ele geçmiştir. Nekropol buluntuları arasından, alanın geç kullanımlarındaki tahribatı sırasında ele geçen kaidesiyle korunmuş örnek (**335)** en net tarihleme kriterlerini sunar. Birlikte ele geçtiği Hellenistik Dönem iğ formlu unguentariumlarla birlikte MÖ. 2 yüzyıla tarihlenir. Bu bağlamda karşılaştırma örnekleriyle paralellik gösterir.

3.2.5. KS130 (Kalıp Yapımı Kabartmalı Kaseler)

Kat. No. **53–59**, Levha 8; Kat. No. **340–389**, Levha 56–59.

KS 130 olarak adlandırılan bu grup kalıp tekniği ile üretilen, tüm yüzeyinde kabartmalı süslemelerin bulunduğu, kaidesiz, yarım küre formunda "Hellenistik Dönem Kalıp Yapımı Kabartmalı Kaseler" olarak bilinen kase örneklerindedir.

Bu grup seramikler Anadolu ve Kıta Yunanistan'da yaygın olarak üretilir. Kalıp Yapımı Kaselerin Mısır, özellikle İskenderiye menşeli metal kaplara öykünülerek[301] ortaya çıktığı ve

[295] Hayes, 1985: 21, Lev. 3-4.
[296] Slane, 1995: 314, Lev. 21.
[297] Meyer-Schlichtmann, 1988: 78, Form B3 Lev. 9.
[298] Enden, vd., 2018.
[299] Weinberg ve Stern, 2009: 29, no. 21 Fig. 1; Hayes, 1975: 18, no. 39, Lev. 5.
[300] Rotroff, 1997: no. 328-329, Lev. 33, Fig.20.
[301] Rotroff ve Oliver, 2003: 92.

Hellenistik Dönem'de hızla yayıldığı düşünülür. En erken örnekler Atina'da[302], MÖ. 3. yüzyılın ikinci çeyreğinden, Anadolu'da[303] ise yüzyılın sonundan itibaren tarihlenmeye başlanır. MÖ. 2. yüzyıl boyunca üretimleri devam eder. Atina, Ephesos ve Pergamon atölyelerinin en önemli ihraç gruplarını üreten atölyeler olduğu kabul edilir[304]. Bununla birlikte Anadolu ve Kıta Yunanistan coğrafyasındaki genel olarak yerel pazarlar için üretim yapan atölyelerinde varlığı bilinmekte ve kalıp yapımı kabartmalı kaseler Hellenistik coğrafyada yaygın olarak kullanılmaktadır[305].

Erken tarihli araştırmalarda, özellikle Atina kazılarında yoğunlukla bulunan bu kapların, Megara'da üretilen ya da o bölgede yaşayan halk tarafından kullanılan kaplar olarak yorumlanması sonraki çalışmalarda aynı grup kapların "Megara Kasesi"[306] olarak anılmasına sebep olmuştur[307]. Ancak ilerleyen ve çoğalan kazı çalışmalarıyla bu grup kaselerin Atina ve dışındaki pek çok kentte üretiminin yapıldığının ortaya konması ile terminolojik kullanımları Kabartmalı Kaseler, Hellenistik Kalıp Yapımı Kabarmalı Kaseler[308] olarak evrilmiştir. Bu grup kaseleri tanımlarken Kalıp Yapımı Kabarmalı Kaseler isimlendirmesi ile üretim tekniğine tanımlayıcı bir şekilde gönderme yapılmasının sebebi, kalıp tekniğinin Roma Dönemi seramik gruplarında da kullanılan bir uygulama olmasından kaynaklanır.

Çalışmada, 207 adet yerel üretim olduğu düşünülen kalıp ve kase parçası kaydedilmiş[309]. Bu parçalardan yedi tanesi fırınlama hatası örnektir (Levha 8), bunlardan 36 tanesi de kalıp örneğidir[310] (Levha 20–23). Çalışmada üretim hatalı her örnek ve kalıp kendi bezeme grubu içerisinde değerlendirilmiştir. Katalog çalışmasında bezeme düzeninin nispeten iyi korunduğu ve yerel üretim verilerini destekleyen 53 parça sunulmuştur. Veri tabanına kaydedilen parçaların tamamı, profil ve bezeme düzenlerinin korunmuşluk durumlarına göre

---

[302] Rotroff, 1982a: 9–13

[303] Ziegenaus-Luca 1968: 122–123, no. 158, Lev. 43.

[304] Bouzek 2017: 561–572.

[305] Labraunda: Hellström, 1965: 19–23; Pergamon: Shäfer, 1968: 19,Lev. 51; Miletos: Kossatz, 1990; Ephesos: Mitsopoulos – Leon, 1991: Lev. 73–87; Metropolis: Gürler, 1994; Radt ve Luca 2003: no. 3–4, Lev. 6; Phokai: Civelek, 2004: Lev. 19-24; Tralleis: Saraçoğlu ve Çekilmez, 2011: 219-249; Magnesia: Vapur, 2011: 183; Antiokeia: Waagé, 1948: 31; Dorylaion: Yedidağ, 2015; Daskyleion: Dereboylu, 2003: 55-59; Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 89-148; Metropolis: Gürler, 1994: 1-36-61; Knidos: Doksanaltı 2003: 32, Lev. 29; Triapolis: Erdoğan, 2012: 328, res.12: Amorium: Harrison, 1991: 224, fig.7: Laodikeia: Duman, 2010: 113-129: Hierapolis: Semeraro, 2003: 83-85; Priene: Zahn, 1904: 401-408; Didyma: Wintermeyer, 2004: 23, Lev. 100-113; Tuchelt, 1971; Smyrna: Ersoy, 2013: 31-50; Kyme: Bouzek ve Jansova, 1974: 13-76. Troya: Tekkkök 1996, 192. Tarsus: Jones, 1950: 164, Fig. 128–129, 131.

[306] Thompson, 1934: 455.

[307] Rotroff, 1982: 2.

[308] Edwards, 1975.

[309] Bu örneklerden 71 adedi 2011 yılında yüksek lisans tez çalışması olarak ele alınmıştır, Saygılı, 2011.

[310] B. Saygılı, tarafından " Kibyra Kalıp Yapımı Kaseler" isimli yüksek lisans tez çalışması kapsamında ele alınan 12 parça kalıp da dahil edilmemiş bu çalışma ile yakından ilişkili olanlardan söz edilmiştir.

sınıflandırılmıştır[311]. Kalıp yapımı kase grupları değerlendirilirken bezeme düzeni, üretim alışkanlıkları ve teknik özelliklere ilişkin vurgular bu sınıflandırma üzerinden yapılan istatistiki verilere dayalıdır.

Fırınlama hatası örnekler ve kalıplar, kalıp yapımı kaselerin Kibyra'da üretildiğine ilişkin kanıt teşkil eden önemli materyallerdir. Bununla birlikte kalıpların Kibyra'da üretimine dair baskı bezeme damgasına rastlanmamıştır. Ancak aynı bezeme düzenine sahip kalıp ve kase parçaları (Şekil 3. 7) üzerinde yapılan analiz çalışmaları bu grupların aynı hammadde özelliği gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu ham madde ortaklığı kaselerle birlikte kalıpların da Kibyra'da üretildiğine ilişkin kanıt niteliği taşır (Bk. Kil Analiz Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması. Numune No: K16-K17).

Şekil 3. 7: Hammadde Ortaklığı Gösteren Aynı Tür Bezeme Düzenine Sahip Kalıp ve Kase Görselleri

Bunlardan başka kalıp yapımı kase olarak imal edilirken bir sebepten dolayı başka bir işlev kazandırılan özel bir parça ele geçmiştir. **59** numaralı parçanın madalyon kısmında açmış lotus motifi ve aralarında nokta bezemesinin bulunduğu, duvar kabartmasının ise anlaşılamadığı kalıp yapımı kase olarak çekilmiş parça, fırınlanmadan evvel olasılıkla açık bir tabak formuna dönüştürülmüştür (Şekil 3. 8) Dönüştürülmüş parçada madalyon kaidenin tabanını oluştururken kaliks kısmına denk gelen yere iç bükey profilli bir kaidenin sonradan eklendiği gözlemlenmekte ve tabağın iç yüzeyinde düzeltme izleri görünmektedir. Eklenen kaidenin bittiği yerde, tabağın dış duvarında kabartma izleri yer alır. Ancak küçük bir kısmı korunmuş olduğundan motifin ne olduğu anlaşılmamaktadır. Madalyonda bulunan açık lotus motifi Kibyra üretimi kase ve kalıp örneklerinden bilinmektedir[312]. Gri renkte hamur ve siyah pişirilmiş astara sahip bu parça çömlekçinin üretim aşamasındaki problemleri çözme yollarından birisi olarak oldukça kişisel bir uygulama hem de üretimde yapıcı bir çözüm bulma yolunun kanıtı olarak özellikle önem taşımaktadır. Doğaçlama bir şekilde ortaya çıktığı anlaşılan bu parça KS 130 grubunun Kibyra'daki üretimine yönelik özel bir kanıt teşkil etmektedir.

[311] Bk. EK-1.
[312] Saygılı, 2011: Kat.No.:64

Şekil 3. 8: Kalıp Yapımı Kaseden Devşirilmiş Parça

Yerel üretim olarak tanımlanan kase ve kalıp örnekleri sert pişirilmiş, ince beyaz (kalker) taneciklidir. Çoğunlukla sık dokuludur ancak kırıklarda ince, uzun boşluklar gözlemlenebilir. Mikroskobik fotoğraflar oldukça tutarlı bir görüntü sunmaktadır. Ancak parçaların bünyesindeki beyaz tanecikler (kalker) miktarı değişkendir. Grup örneklerinin %40 kararsız pişime sahiptir. Yani bünye kesit renklerinde kırmızı ya da gri-siyah tonlarında dalgalanmalar net olarak görünebilir. Kibyra üretimi olduğu düşülen ve farklı formları içine alan özellikle üretimin erken safhalarını tanımlayan çömleklerin çoğunda gözlenmiş ve çalışmada detaylı bir şekilde ele alınmıştır[313].

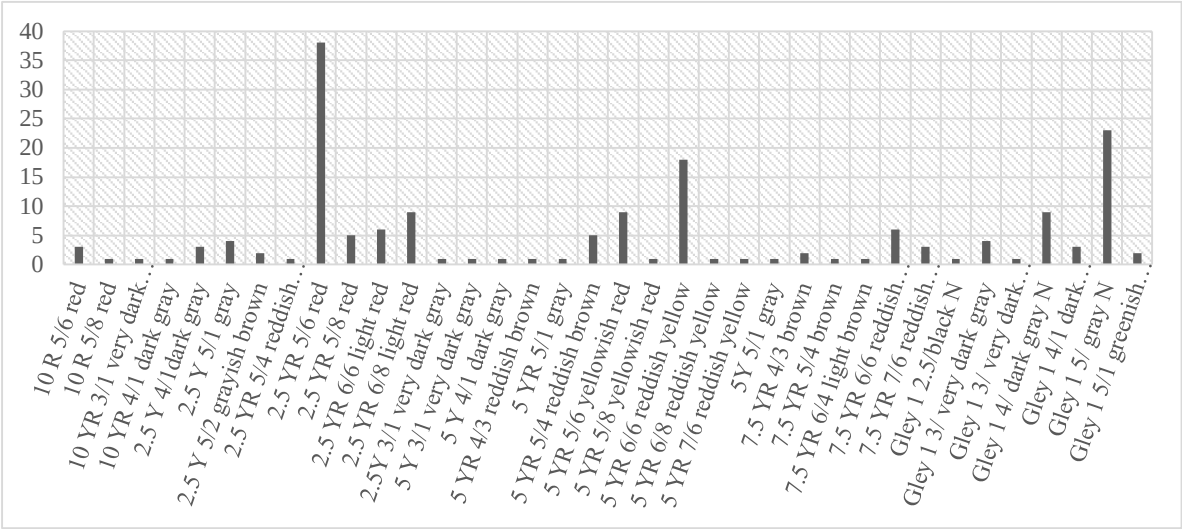

Şekil 3. 9: KS 130 Kararsız Pişime Sahip Kase ve Kalıpların Bünye Kesit Görselleri

Kalıp yapımı kaseler hem kırmızı hem de gri-siyah pişirilmiş örneklerden oluşur. Kırmızı parçalarda hakim renk 2.5 YR 5/6 kırmızı; 6/6, 6/8 açık kırmızı ve 5YR 6/6 sarımsı-kırmızıdır (Grafik 3.14). Aynı parçanın kırılmış kesitlerinden anlaşıldığı üzere çamur pişme esnasında 2.5 YR, 5YR ve 7.5YR renk türlerinde değişkenlik gösterebilmektedir (Şekil 3.9 Sol, 2.5YR 5/6 kırmızı ve 5YR 5/6 sarımsı kırmızı). Bazı örneklerin merkezleri yeşilimsi gri ya da gri renge dönerken yüzeye yakın kısımlar kırmızıdır (2.5YR). Bu tip örneklerin çoğunda hamur sert dokuda, mukavemeti yüksektir. Kesitinde grilik olan örneklerin yüzeylerinin çoğu kırmızıdır. Yer yer bölgesel siyahlaşmalarda görülebilir.

[313] Bk.2. Kibyra Seramiklerinin Üretim Verileri.

Bünye kesit ve yüzeylerinin siyah-gri olduğu örneklerde de benzer biçimde gri ve yeşilimsi-gri tonlarından oluşan renk değişimleri söz konusudur (*15-RHK-117*; Ek.2*)*. Bu örneklerin dış yüzeylerindeki astar ise tamamen gri-siyaha dönmüştür. Örneklerin çoğu sert pişimli, sık dokuludur. Aynı bezeme düzenine sahip gruplar içinde hem kırmızı hem siyah pişirilmiş hem de astarı pekişip bünyesi sinterleşen örnekler bulunur (**350–353**, Levha 57) Bu sebeple siyah pişirilmiş örneklerin hamurlarının kırmızı olup üreticinin bilinçli tercihleri doğrultusunda siyaha dönmüş olabileceği düşünülmektedir.

Grafik 3. 14: KS 130 Grubu Bünye Kesit Renkleri

Astar, kalıp yapımı kase kalıplarında uygulanmazken kaselerde hem kırmızı hem de siyah sonuç verecek şekilde kase yüzeyine daldırılarak uygulandıktan sonra özellikle iç yüzeyde, sürülmek suretiyle dağıtılır. Pek çok örnekte dudağın iç ya da dış yüzeyinde bu daldırma izleri akma, damlama ya da beneklenme olarak görünür. Parçaların büyük bir kısmı kırmızı pişirilmiştir ve 2.5YR 5/8, 5/6, 4/8, 4/6 renklerinde yoğunlaşır. Kırmızı örneklerde kalınlık düzeyine göre astar yer yer metalik parlaklığa sahiptir

Yerel Kalıp Yapımı Kase Kalıpları: Kibyra'dan KS130 kalıp örneklerinden, tondosu hariç tamamına yakın bir tane kalıp örneği bulunur[314]. Profil veren örneklerin büyük bir kısmı kalıpların dudak ve gövdelerine aittir. Dudak kenarı korunmuş 18 örnek bulunurken[315], kaidesi tamamen[316] ya da kısmen korunmuş (**173**) dört parça vardır. Bu kalıplar kalın cidarlıdır. Dudakları dışa çekik, üçgen profillidir ve halka kaideli kaseler olarak çarkta çekilerek üretilmiştir.

[314] Saygılı, 2011: Kat.No: 61

[315] Kibyra örekleri yapım teknikleri ve profil özellikleri ile farklı üretim yerindeki örneklere benzerler: Edward, 1956: 85–89; Rotroff, 1982: 4–5; Rotroff ve Oliver, 2003: 91–92;

[316] Kalıpların kaide örnekleri için bk. Saygılı, 2011: Kat. No: 61, 64, 65. Çiz. 17–18; Lev. 23–24.

İki örnek dışında kalan bütün kalıpların dış yüzeylerinde; çark ya da düz ve keskin bir aletle yapılmış tıraşlama izleri bazen de derin yivler vardır. **163–164** numaralı piramidal süslemeli iki örneğin dış yüzeyinde ise hem iç yüzeye vurulan damganın silueti hem de ustanın el izleri görünür. Bu kalıplarda çömlekçinin piramidal damgaları kalıba bastırırken, kabın formunu bozmamak için elini dış yüzeye koyarak desteklediği, sonrasında piramidal baskıların dış yüzeyde oluşturduğu kabartılarda hafif tıraşlamalar yaptığı anlaşılır.

Mevcut kalıpların duvar kalınlıkları 8–10 mm. arasındadır. Çömlekçi kalıpları yaparken deri sertliğine gelen kasenin iç yüzeyi üzerinde çalışır. Öncelikle dudak altında, madalyonda ya da eğer frizli bir gövde düzenlemesi söz konusuysa, friz alanlarını ayıran yivleri çarkta yapar. Gövde düzenlemesi üzerindeki kompozisyon, bu yivlerin arasındaki boşluklara, pişmiş toprak, ağaç ya da metal baskı bezme damgalarla bastırılarak oluşturulur. Özellikle dudak üzerinde yer alan çerçevede, makara biçimli, döndürdükçe bezemenin sürekliliğini sağlayan ruletler de kullanılır. Kalıpların iç çapları 10–21 cm arasındadır. Kalıba bastırılan ve iç yüzeyleri çarkta çekilerek üretilen kaselerin bünyelerinde kurutma ve fırınlamadan kaynaklanan büzülme sebebiyle 1–2 cm'ye kadar küçülme gerçekleşmesi beklenebilir. Bu anlamda kase gruplarının 8 cm ile 21 cm arasında değişen ve 10 cm ile 12 cm arasında yoğunlaşan çap oranları ile tutarlıdır. Kalıp yapımı kaselerin Kibyra kenti tepe ve eteklerinden alınan toprak numuneleriyle yapılan uygulamalarda benzer oranlarda gerçekleşmiştir.

Kalıp Yapımı Kaseler: Kalıp yapımı kaseler imal edilirken, çamur kalıp içerisine tamamen sıvanır, çarkta çekilerek yüzeyi pürüzsüzleştirir böylelikle tüm duvar aynı kalınlığa getirilir. Kalıbın üst kısmında biriken ya da bu kısma sonradan eklenen kil çarkta çekilerek yükselttirilir ve böylece dudak şekillendirilir. Kilin kuruması ile beraber oluşan küçülme, çömlekçinin kaseyi kalıptan çıkarmasını kolaylaştırır. Yapım aşamasının bu sürecinde Kibyra üretimi kaselerin dış yüzeyinde, çarkta çekilmiş dudak ile kalıpta yapılmış gövdenin kaynaştığı alanda bir yiv olur ve meydana gelen pürüzlerin bir kesme aleti kullanılarak düzeltildiği gözlemlenir. Pek çok örnekte bu birleşim yerindeki düzeltme uygulamaları bellidir (**354, 365**, *KBR-229, 18-STD-910,* Ek. 2). Bu üreticinin özelliğini, üretimin hızını ya da üretimdeki kaliteyi gösterebilir. Dudak ve gövdenin birleşim yerindeki bu teknik detay Atina ve Pergamon üretimlerinde daha az Sardes gibi kentlerin üretiminde daha çok örnekte gözlemlenebilir[317]. Dudak, bu birleşim yerinin yukarısında hafif şişkin, dik ve yüksektir. Örneklerin çoğunda dudağın tepe noktasını oluşturan dudak kenarı karakteristik bir şekilde düz bir alet yardımıyla 0,5–0,7 cm yüksekliğinde inceltilip vurgulanır. Bu kısım çoğu örnekte düz tamamlanmıştır. Bazı örneklerde (**365, 366, 382**, *Ek.2: 18-STD-912, 15-RHK-688, TY-201, 18-STD-915*) hafif

[317] Rotroff ve Oliver, 2003: 92.

dışa döndürülmüştür. Kalıp yapımı kaselerin korunmuş dudak çapları 8–21 cm arasındadır. Ancak örneklerin çoğunluğu 14–18 cm arasındadır.

Kalıp Yapımı Kaselerin Bezeme Düzenlemeleri: Yerel üretim olduğu düşünülen kalıp yapımı kaselerin gövdelerinde yer alan bezeme düzenlemeleri; kalıplarda temsil edilen motifleri taşıyan kase parçalarından yola çıkarak oluşturulmaya çalışılmış ve kalıpla aynı şekillerde baskı bezmenin kullanıldığı örnekler üzerinde durulmuştur. (**169**, **173** ve 174 numaralı kalıp parçalarındaki akantus damgasıyla, **171**, **359, 358, 362** numaralı kase parçaları üzerindeki akantus yaprakları aynıdır.) Aynı mühürlerden yapılmış olmasa da aynı motiflerin kullanıldığı gövde parçaları yaygın olarak bulunur. Bu örnekler ham madde, astar ve biçim olarak önemli bir tutarlılık içindedir. (Aynı tür kalıptan çıkmış kalıp ve kase örnekleri için: kalıp **169** ile **362**; kalıp 170 ile **350, 351, 352**).

Kalıp Yapımı Kaselerde Dış yüzeyleri kabarmalı kompozisyonlarla süslenmiş kaselerin üzerindeki bezeme şemasında dudak dışında kalan tüm alan kullanılır. Kabın yüzeyi farklı düzenlerde süslense de temelde dudağın altından sıra ile kaideye doğru, en üst sınır çerçeve, gövde süslemesi; duvar, tabanın merkezinde yer alan süsleme ise madalyon olarak isimlendirilir[318]. Kibyra örneklerinin büyük bir kısmında, dudak üzerindeki çerçeve kısımları korunmuştur. Bezeme şemalarının tamamen korunduğu, kompozisyonun tamamının anlaşılabileceği gövde parçaları ise daha azdır.

Kalıp yapımı kaseler üzerindeki bezeme düzenlemeleri genellikle standarttır. Çam kozalağı, bindirme bezeme, bitkisel bezeme, figürlü bezeme, uzun taç yapraklı bezeme (tekli ve ikili düzenleme), konsantrik yarım daire bezemesi şeklinde tasnif edilir. Bu standarta rağmen her merkez kendine özgü varyasyonlar ortaya koymuş, farklı kategorilerdeki motifleri aynı kompozisyonda birleştirmiştir. Kibyra örnekleri de bu sınıflandırma içerisinde değerlendirilerek altı gruba ayrılmıştır[319]. Çam kozalağı bezeme düzenlemesi sayıca en az grubu oluştururken bitkisel ve figürlü bezemeli kaseler en yoğun gruplardır (Grafik 3.15). Kibyra örneklerinde özellikle bitkisel bezeme grupları ile figüratif bezeme guruplarının kompozisyonları benzer şablonlarda birleştirilmiştir.

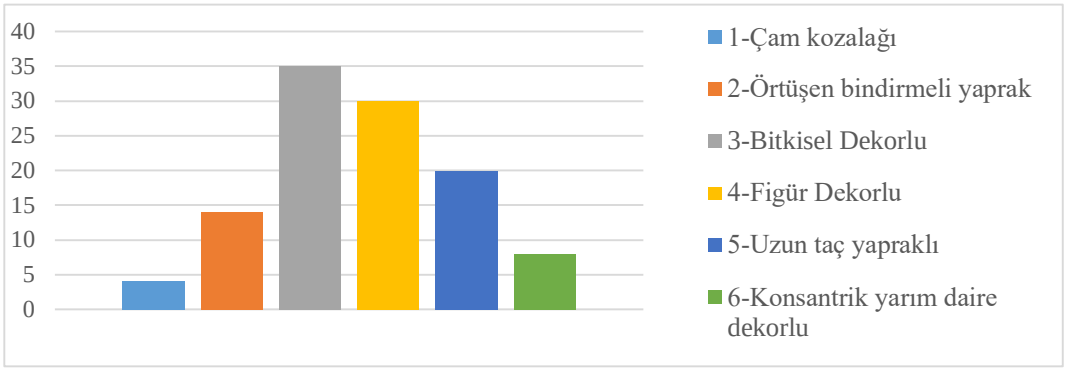
Kibyra kalıp yapımı kaselerinde yüksek dudağın altında yer alan bir ya da iki çerçeve vardır. Çerçevelerde bitkisel demetler (defne ve yonca), inci-boncuk, yumurta-ok silmesi, çiftli sarmal en çok görünen motiftir. Kibyra örneklerinde çerçevede kullanılan inci boncuk, çifte sarmal ve ters çevrilmiş yaprak motiflerinin çerçeve dışında kullanıldığı yerlerden birisi de

---

[318] Rotroff, 1982: 3.

[319] 2006-2010 yılları arasında ele geçen kalıp yapımı seramikleri B. Saygılı tarafından Yüksek Lisans tezi olarak çalışılmıştır. Bu çalışmada Saygılı'nın yaptığı kategorizasyona sadık kalınmakla birlikte gruplama çalışmaları detaylandırılmıştır.

yatay bir şekilde düzenlenerek frizlere ayrılmış bitkisel bezemeli örneklerde (**173, 354, 355**) kaliksle duvar bezemesi olarak da kullanılmıştır.

Grafik 3. 15: KS 130 Grubu Bezeme Grupları

Çerçevede **bitkisel motifler** iki, üç ve beş yapraklı demetler olarak şekillendirilmiştir[320]. Duvarda bindirme, bitkisel ve figüratif bezeme düzenlemelerinin bulunduğu örneklerin çerçevelerinde uygulanmıştır. Dört örnekte çift sıra olarak tasarlanmış bitkisel demet çerçevesi bulunur. Bunlardan ikisinde çifte sarmal (*18-STD-912*, *TY-203*) diğerlerinde defne tutamı (*TY-199*) ve nokta bezemesi (*TY-204*) ile birlikte bezenmiştir.

Çerçevede inci-boncuk dizisi ikinci kalabalık bezeme grubunu oluşturur. Bitkisel, figüratif ve taç yaprak bezemeli örneklerin çerçevelerinde uygulanmıştır. Bezemenin tek bir çerçevede bulunduğu örneklerin yanı sıra yumurta-ok silmesi (**180**, **181**, kalıp), dalga (*18-STD-910*), nokta (**53** fırınlama hatası) ve ters döndürülmüş sivri yaprak (**174** kalıp) motifleriyle alt üst şekilde ikili çerçeve düzenlemeleri de oluşturulmuştur.

Üçüncü kalabalık grup yumurta-ok silmesidir. Yumurta ok silmesinin çerçevede uygulandığı duvar süslemesi korunmuş tek örnek bitkisel bezemeli düzenlemedir (**171**). Çift çerçevenin uygulandığı motiflerde inci-boncuk dizisi ve nokta motifiyle beraber uygulanmıştır. Bazı örneklerde ok silmesi yer almaz sadece yumurta dizileri vardır (**365**, *18-STD-906*). Bazı örneklerde (**171**, **180, 181**, *TY-200*,) ok silmeleri enine çizgilerle bölünmüştür. Kibyra örneklerinde bu tip teknik uygulamalar yani dikey çizgilerde enine kesikli düzenlemeler, duvar motifi olarak kullanılan lotus ya da akantus yapraklarının damar çizgilerinde olduğu gibi, yaygındır.

Çoğunluğu oluşturan diğer grup çifte sarmal motifidir. Duvarda; bitkisel, figüratif ve taç yaprak düzenlemelerinin bulunduğu örneklerin çerçevelerinde uygulanmıştır. Bir örnek haricinde (*18-STD-1360, 18-RHK-1084*) diğer örneklerin tamamında sarmallar yatay bir şekilde uygulanmıştır. Çift çerçeve olarak düzenlenen örneklerde yine çifte sarmal motifi tekrar edilmiş (*10-YOM6-625*) ya da yaprak demetiyle beraber uygulanmıştır (*TY-203*).

[320] Çerçeve motifleri için bk. Ek.1

Bu gruplardan başka; figüratif bezemenin bulunduğu örneklerin çerçevesinde dalga (**365**, *18-STD-910*), giyoş (**178-179** kalp) motifleri yer alır. Daha az örnekte ise meander (*15-RHK-421, 15-RHK-452, 18-STD-914, 15-RHK-117*) ve nokta (*14-AGR-215, TY-201, 15-RHK-771*) motifleri bulunur. Çerçevede kullanılan yunus (*15-RHK-917*) ve bitkisel dal (*15-RHK-771*) tekil örnekleri oluşturur.

Gövde duvarı olarak isimlendirilen ana bezeme alanı, dudak ve madalyon alanı arasında frizlere ayrılır ya da madalyon kısmını çevreleyerek simetrik bir şekilde yerleştirilen yaprak motiflerinin arasında bütünsel bir kompozisyonla bezenir. Duvarda, frizlerin kullanıldığı bezeme düzeni yatay, frizsiz uygulanan bütünsel bezeme dikey bir görüntü sunar. Özellikle dikey görüntü sunan örnekler Anadolu merkezli üretimlerin süsleme tercihlerinde daha yaygındır[321]. Dekorasyon tiplerinde dudak, gövde ve kaliks süslemeleri arasında çömlekçinin uygulamalarını yansıtabilecek bazı benzerlikler söz konusudur. Bu anlamda Kibyra örneklerinde özellikle figüratif ve bitkisel bezemeli kompozisyonlarda sırayla yerleştirilmiş lotus ya da akantus yapraklarının arasında figür (**167**, **169** kalıp, **362**, **360**, **359**, **358**,) ya da çiçek motifleri (**347**, **348**) yerleştirilen örnekler karakteristik bir özellik gösterir. Akantus ve lotus yaprakları sıklıkla karşımıza çıkan motiflerdir. Üç örnekte (**381**, **383**, *18-STD-918*) ise akantus yapraklarının arasında taç yapraklarının kullanılması da aynı uygulamaya örnek teşkil eder. Aynı zamanda bitkisel bezemeli örnekler ile taç yapraklı düzenlemeye sahip örneklerin eş zamanlı üretimine dair kanıt teşkil eder.

Bu bezeme düzenlemelerinde birbiri ile ilişkili ya da standart oluşturabilecek dudak, gövde ve kaide bezemesi olduğunu söyleyebilmek korunmuş örneklerin bulunmaması sebebiyle zordur. Ancak Kibyra örneklerindeki gövde düzenlemelerinde akantus, lotus ve palmiye yaprakları sıklıkla tercih edilen motiflerdir. Bu örnekleri barındıran parçaların neredeyse tamamında akantus ve lotus yapraklarının özellikle orta damarları enine çizgilerle bölünür. Aynı uygulama çerçeve motifi olarak kullanılan yumurta-ok silmesi motifinde oklara da uygulanmıştır. Bu özellik çömlekçinin uygulamalarını yansıtabilecek durumlardan bir diğerini oluşturur.

Çam Kozalağı Bezemeli Kaseler

Çam kozalağı bezeme düzenlemesi kalıp yapımı kaselerin içerisinde en az ele geçen bezeme düzenlemesidir. Kalıp yapımı kase grubunun % 2sini oluşturur (Grafik 3.15). Ele geçen yedi parçadan iki tanesi kalıptır. Kibyra'da çam kozalağı biçimli bezeme düzenine sahip örnekler kasenin tamamını kaplayan ve çam kozalağı kabuğunun katlarını temsil eden piramidal biçimli bezemelerden meydana gelir. Bu örneklerden biri kalıp (**163**) diğeri kase parçası (**340**)

[321] Rotroff ve Oliver, 2003: 91.

üzerindeki bezeme birbirinin aynısı biçimde yapılmıştır. Dudak kenarında ince bir yiv vardır. Kabın tamamını kaplayan dörtgen piramidal tasarı simetrik ve düzenlidir. Her piramit baskısı birbirine aralıksız dayanacak şekilde itinayla düzenlenmiştir. Bu piramitlerin dudak kenarında oluşturdukları üçgen boşluklara, merkezinde nokta bezeli bir rozetin bulunduğu küçük boyutlu piramitler yerleştirilmiştir. **164** numaralı diğer parça da bir kalıptır. Ancak yan yana sıralanmış piramitler birbirine simetrik bir şekilde yanaştırılmamıştır bu sebeple daha özensiz bir işçilik söz konusudur[322].

Çam kozalağı bezemeli kaselerin kalıp yapımı kaselerin erken bir türü[323] olarak MÖ 3. yüzyılda üretilmeye başlandığı, MÖ. 2. yüzyıl boyunca üretimine bitkisel ve figürlü bezmeli örneklerle birlikte devam edildiği kabul edilir[324]. Çam kozalağı grubunun stilistik incelemelerinde erken örneklerin yüzey kabartması, çam kozalağını andırırken (bu süreçte kozalakların kalıp olarak kullanılmış olabileceği düşünülür.) piramidal kabartılardan oluşan düzenlemenin çam kozalağı örneklerin geç stilleri olduğu düşünülür[325]. Piramidal bezeme düzeninde, simetrik ve düzenli piramitlerle temsil edilen örneklerin erken, eşkenar dörtgenlerin seyrek ve / veya düzensiz yerleştirildiği örneklerin ise daha geç örnekleri temsil ettiği düşünülür[326]. Kibyra örnekleri ile paralel biçimli çam kozalağı örneklerinden Pergamon 'da bulunanlar birincil kontekstleriyle MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilmiştir.

Bindirme Bezemeli Kaseler

Bu gruba ait örnekler, tek bir baskı bezme damga kullanılarak tüm kase yüzeyinin bezendiği basit bir düzenlemedir. Kibyra örneklerinde çok popüler değildir. (Grafik 3. 15). Yerel olarak tanımlanan 13 parça ele geçmiştir. Bunlardan iki tanesi kalıptır (**165–166**). Motifler çoğunlukla ters döndürülmüş kısa sivri yaprak ya da kısa taç yaprakların üst üste bindirilmesi ile ortaya çıkan yaprak katlarından oluşur. Bu tip yaprak motifleri, pek çok üretim merkezinin örtüşen süslemeli örneklerinde kullanılır. Kibyra'da buna ek olarak çok da yaygın olmayan deniz kabuğu ve oval çerçeveli motiflerin uygulandığı iki örnek vardır. Bu grup içerisinde beş parça örnek gri pişirimlidir.(**342**, **344**, **343**)[327]. Bazı kırmızı örneklerin (**165**, **166**, **326**) hamur kesitlerinde de bu griliklere rastlanır.

Örtüşen motiflerden oluşan bezeme programında yapraklar genellikle, madalyonun etrafından başlayarak çerçeveye kadar birbirinin üstünü örten sadece uç kısımlarının göründüğü

[322] Diğer iki örnekte: Saygılı, 2011: 12, no. 1–2 Lev. 6, kabartmalı eşkenar dörtgenler kase üzerine birbirinden bağımsız olarak yerleştirilmiştir.
[323] Edwards, 1975: 3, 157-158; Rotroff, 1982: 16. (MÖ. 225–150).
[324] Rotroff ve Oliver, 2003: 93, 106
[325] Courby, 1922: 334, 386; Edwards, 1975: 158.
[326] Rotroff ve Oliver, 2003: 106, no: 423; 395, 425, 426, 600.
[327] Diğer benzerleri için bk. Saygılı, 2011: no. 4–5 Çiz. 2, Lev. 7–8.

katlardan oluşur. Yalnızca **165** numaralı kalıp örneğinde örtüşen yaprak motifleri kalyks bezemesi olarak uygulandığı görülür. Üçgen biçimli motifler, arasında boşluk kalmayacak şekilde birbirinin üzerine bindirilerek yerleştirilir. Böylece kase yüzeyinde hiç boş alan kalmadan katmanlaşmış bir yüzey görüntüsü meydan gelir. Bu örneklerin büyük çoğunluğunda yapraklar sivri uçlu, kısa ve damarlıdır[328] (**342**, **344**, **345**, *15-RHK-304, 18-RHK-1095*; Kalıp, **165**). Daha az örnek ise sadece uç kısımları yapılmış lotus yapraklarından oluşur[329]. Bu gruptan biraz faklı olarak, küçük, damarlı, tüm bir yaprağın kullanıldığı örnekle (kalıp, **166**) deniz kabuğu ve oval çerçeveli motiflerin kullanıldığı parçalarda; motiflerin yuvarlak hatlı olması, aralarında rezerve alanların kalmasına sebep olur. Bu şekilde kase yüzeyinde katmanlaşmış bir etki oluşmaz.

Bitkisel Bezemeli Kaseler

Bitkisel bezeme düzenlemesi kalıp yapımı kase gruplarının erken düzenlemelerinden kabul edilir[330]. Anadolu merkezlerindeki üretimin başlama tarihi ise belirsizdir[331].Kibyra'da bitkisel süsleme en yaygın bezeme tipini oluşturur (Grafik 3.15). Bitkisel süslemedeki bezeme programı iki ayrı şekilde düzenlenir. İlk grup örneklerde madalyon ile çerçeve arasındaki duvar kısmı friz alanlarına bölünür. Bu bezeme düzenlemesi yatay bir görüntü sunar. İkinci grupta, gövde üzerindeki bezeme; madalyondan çerçeveye kadar uzanan ve tüm duvarı dikey bir şekilde kaplayan bitkisel motifler oluşturur. Bu düzenleme ise dikey bir görüntü sunar.

Kibyra'da yatay kompozisyonlarda düzenlenmiş bitkisel bezemeli motifler, duvarda iki tip sarmaşık dalın bulunduğu örneklerdir. Bu örneklerde bezeme şablonu birbirinden ince yivlerle ayrılmış çerçeve, duvar, kaliks ve madalyondan oluşurken biri kalıp üç örnekte duvar ile kaliks arasında ince bezemeli bir bant yer alır.(**354**, **355**). Bu kısımda yer alan motifler kendi içlerinde ortaklık göstermeseler de Kibyra üretimlerinin çerçevesinde sıklıkla tercih edilen motiflere yer verilmiştir. Yatay bir şekilde düzenlenmiş bu bezme programında, bitkisel frizler Delos atölyelerinde tanımlanmış İonia özelliği olarak değerlendirilir[332].

---

[328] Ziegenaus-Luca 1968: 354,355, Lev. 55; Laumonier, 1977: 9327, Lev. 9; 5017, 5019, 117; no. 5027, 5280+5530, Lev. 10; 5394, Lev. 17; 5060, Lev. 27; 47+286, 11, Lev. 42; 88, Lev. 58; 9396, Lev. 65; Kossatz, 1990: 73 M612, Lev. 34; Dereboylu, 2001: no. 79-81, 83, Lev. 14; Rotroff ve Oliver, 2003: Lev. 60–361; Lev. 71–428; Lev. 72–431.

[329] Saygılı, 2011: no. 3–4, Lev. 7.

[330] Thompson, 1934: 455; Edwards, 1975: 156: Rotroff, 1982: 18.

[331] Gürler, 2003: 12.

[332] Gürler, 1994: 45.

Şekil 3. 10: Bitkisel Bezemeli Kaselerde Sarmaşık Motifi

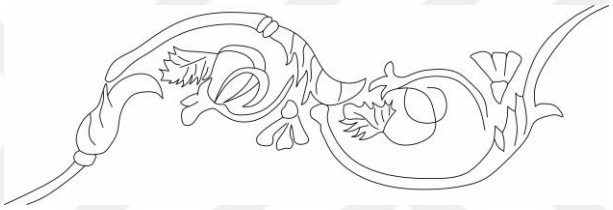
Çerçevenin altındaki frizli bezeme kuşağında betimlenmiş sarmal sarmaşık dallar tüm kasenin etrafını dolaşır. Sarmaşık dallarla yapılmış bezemenin ilk ve daha fazla bulunan bu örneklerinde en yaygın motif asma dalları ve üzüm salkımlarıdır. Asma dalından yapılmış girlantların boşluklarına doğru spiral yaparak kıvrılan dalların ucunda bir asma yaprağı ve bir üzüm salkımı vardır (Şekil 3.11). Sarmal biçimli her bir asma dalı motifi kalıp üzerine baskı rulet ile değil tek bir baskı-bezeme damganın bir üst bir alt şeklinde basılarak uygulandığı, motiflerin başlangıç ve bitiş sınırlarının olduğu gözlemlenebilir. Çerçevesinde yatay çifte sarmal, yumurta ok silmesi ve defne tutamı bulunan üç kalıp örneği (**170**, **172**, **173**) ile aynı süslemeye sahip kırmızı (**352, 353**, *17-AGR-229*)[333] ve siyah astarlı (**351**)[334] parçalarla birlikte hamur dokusu sinterleşmiş bir parça (**350**) bulunur. Bu parçalar farklı fırınlama aşamalarının sonucu olmaları bakımından, üretime ilişkin kanıt niteliği taşıdığı şeklinde yorumlanır.

Asma dallarının girintilerine yerleştirilmiş üzümlerin salkım biçiminde verildiği örneklerin benzerleri Delos, Iassos, Ephesos[335], Pergamon[336], Kyme, Metropolis buluntuları arasında yer alır. Efes atölyelerine atfedilen gruplarda daha çok karşılaştırma örneği bulunur. Delos örnekleri Ephesos atölyelerinde (Apollonios) üretilmiş örnekler olarak değerlendirilir[337]. Aynı şekilde Iassos örnekleri Efes üretimi olarak Menemachos atölyesinin monogramı bulunan örneklerdir. MÖ. 4 ve 3. yüzyıllarla MÖ. 2. yüzyılın sonuna tarihlenen homojen olmayan bağlamdan geldiği için kesin bir tarihleme yapılmamıştır[338]. Kyme'de yabancı üretim grubu içerisinde değerlendirilen benzerleri Pergamon örnekleri ile karşılaştırılıp MÖ. erken 2. yüzyıl ve biraz sonrasına tarihlenir[339]. Metropolis'ten kontekst buluntusu olarak ele geçen benzerleri

[333] Aynı bezeme düzeninde diğer bir kırmızı örnek için bk. Saygılı, 2011: no.7, Çiz.3, Lev. 8
[334] Aynı bezeme düzeninde diğer bir siyah örnek için bk. Saygılı, 2011: no.6, Çiz.2, Lev. 8
[335] Ephesos: Seiterle, 1982: 148-149, Lev. 26. no.3; Mitsopoulos-Leon, 1991: 68-69, no. D3 Lev. 76.
[336] Ziegenaus ve Luca, 1968: no.294 a, Lev. 50; no.431, Lev. 59; Ziegenaus ve Luca, 1975: no.5 Lev. 52.
[337] Laumonier, 1977: no. 1495-9605, 1462-1456, 1461, 9299 Lev. 35; no. 1474, 1471, 1486, 1491, 1500, 2306, 1509, 1468 Lev. 46;
[338] Benoit, 1997: 374-376, Lev. 278a-b.
[339] Bouzek, 1974: 26-27 no.65-66, Fig.3, 12, Lev. 9.

iki tip olarak ele alınır ve kontekst buluntuları ile MÖ. 3. yüzyılın ikinci çeyreğine ve MÖ. 2. yüzyıla tarihlendirilir[340].

Duvar süslemesinde aynı sarmaşık dallara sahip parçaların, korunmuş kaliks kısımlarındaki ortak yan sıralı yapraklardan oluşan bitkisel motiflerdir. Bu örneklerde sıra ile yerleştirilmiş: palmiye yaprağı ile defne dalı (**352**); akantus ve kıvrılmış bir sapı bulunan sekiz yapraklı çiçek[341]; yine kıvrılmış sapa sahip bir çiçek ve palmiye[342], korunmuş az sayıdaki çerçeve örneklerinde de yatay çift sarmallar ortak motiftir (**170** ve **351**). Sadece duvardaki dal kısmının korunduğu bir kalıp örneğinin çerçevesinde defne tutamı bulunur (**172**). Yine sadece asma dallarının bir kısmının korunduğu kalıp örneği, kaliks kısmının korunduğu tek örnektir ve sıra ile akantus yaprakları ile süslenmiştir (**173**). Bu tip sarmaşık frizleri Anadolu örneklerinde yaygın olarak kullanılır.

Şekil 3. 11: Bitkisel Bezemeli Kaselerde Sarmaşık Motifi

Frizlere bölünmüş diğer duvar bezemesi olarak sarmaşık dallar ile yapılan ikinci grup örneklerde, tek bir kalın dalın dış bükey şekli friz alanında, bir alt bir üst gelecek yerleştirilir. Dalların iç kısmında oluşan boşluklarda, birbirine dolanmış, uçlarında tomurcuk şeklinde bir çiçek ve bir yaprak bulunan başka dallar yer alır (Şekil 3.12). Bu bezeme düzenine ait bir kalıp ele geçmiştir (**171**). Sarmaşık dalların büyüklük ve kalınlığından farklı kalıplardan çıktığı anlaşılan aynı bezemeye sahip kırmızı (**357**) ve gri astarlı (**354**, **355**, **356**, *15-RHK-687*,) örneklerle birlikte, sinterleşmiş bünye ve astar dokusuna sahip bir parça (*18-STD-1361*) bu bezeme düzenin örneklerindendir. Mevcut örneklerde kase üzerindeki kompozisyonun tamamının korunduğu parça yoktur. Bu sebeple kısıtlı sayıdaki örnek üzerinde ortak çerçeve ve kaliks örneğine rastlanmaz. Ancak Kibyra örneklerinde sıklıkla kullanılan ardışık kalp, defne tutamı ve yumurta-ok silmesi biri kalıp üç parçanın çerçevesinde yer alır (**354, 356**, *14-AGR 171*). Kaliksi korunmuş iki örnekten biri kalıptır[343]. Ardışık olarak sıralanmış, biri sivri, diğeri yuvarlak bitimli lotus yaprakları arasında aşağı doğru kıvrılmış bir sapa sahip sekiz yapraklı

[340] Gürler, 1994: 45, 155-156, 162, no:59-62 Çiz.19-20 (MÖ. 3. yüzyılın 2. çeyreği), no.78 Çiz.23. Lev. 14.(MÖ. 2. yüzyıl); Gürler, 2003: 9, 12, no. A23-24, A26-29 Lev. 10-11 (MÖ. 3. yüzyılın 2. çeyreği).
[341] Saygılı, 2011: no.7, Çiz.3, Lev. 8
[342] Saygılı, 2011: no.6, Çiz.2, Lev. 8
[343] Saygılı, 2011: no. 60, Çiz. 16, Lev. 23.

çiçek motifi yer alır. Diğer kaliks örneğinde yarım lotus motifine yer verilmiştir. Kaliks ile duvar arasında yer alan bantta çifte sarmal, inci boncuk dizisi ve lotus yapraklarının sivri uç kısımları ile süslenmiştir. Her iki motif Kibyra örneklerindeki çerçeve bezemesinde sıklıkla kullanılmıştır (Ek.1).

Farklı bir bitkisel bezeme grubunu oluşturan ikisi kalıp üç adet parça bulunur (**175, 176**, *18-RHK-1082*). Bunlardan iki tanesinin sadece dudak kısmında motif korunmuştur. Kalıp örneğinde daha geniş bir alan görünür. Bu örnekte bir yivle çerçevelenmiş dudağın hemen altından başlayan asma dalı bezemesinde, yay biçimli kalın bir dalın ucundan köklenip yayın içini ve dışını kaplayan boş, yapraklı ve üzüm salkımlı dallar bezenir.

Bitkisel bezeme düzenlemesinin dikey bir görüntü sunduğu ikinci grup örneklerde madalyondan çerçeveye kadar uzanan iki ya da üç farklı motifin madalyonun çevresinde ardışık olarak tertip edildiği bezeme programıdır. (**348**, **349**, **381, 383**, *18-RİT-186*). Aslında frizli bitkisel düzenlemelerin kaliks kısmında yer alan motiflerin (**173**, lotus-palmiye: *18-RHK-1081*, lotus-akantus: *15-RHK-687*,) kasenin tamamına yayıldığı bir tasarım söz konusudur. Kibyra grupları içesinde dikey görüntü sunan örneklerden birinde, akantus ve uzun taç yaprakları arasında ince, dalgalı bir sap üzerinde rozet biçimli bir çiçek motifi yer alır (**447**)[344]. Bu düzenleme frizli örneklerin kaliks kısmında da kullanılmıştır[345]. Diğerinde ise sivri uçla biten lotus yaprağı ve birbirine dolanmış ince sapları bulunan çiçek motifi beraber düzenlenmiştir (**348**). Çerçeve örneklerinde inci-boncuk dizisi ve lotus yapraklarının uçları çerçeve motifi olarak kullanılmıştır. Kibyra örneklerinde dikey bir şekilde tasarlanmış bitkisel bezemeli kompozisyonlar hem figürlü bezeme grupları ile hem de taç yapraklı bezeme düzeniyle birleştirilmiştir. (*381,383, 18-RİT-186*). Benzer bezeme programına sahip figürlü örneklerde figür motifi ile birlikte üç farklı bezek, taç yapraklı örneklerde ise iki farklı bezek kullanımı tercih edilmiştir. Bu örnekler figürlü ve taç yapraklı kaseler başlığında ele alınmıştır. Bununla birlikte bitkisel motiflerin kullanıldığı tüm bu kompozisyonlarda en yaygın motif akantus ve lotus yapraklarıdır.

Taç yapraklı motiflerin ne zaman ortaya çıktığına ilişkin net bilgilerimiz yoktur ancak bitkisel motiflerle taç yaprakların birleştirildiği düzenleme MÖ. 3. yüzyıldan önceye pek tarihlenmez[346].

---

[344] Rotroff, 1997: no. 10, Lev. 267

[345] Saygılı, 2011: no. 6-7, 60-61, Çiz. 2-3, 17-18, Lev. 8, 23.

[346] Rotroff, 1997: 363.

Figür Bezemeli Kaseler

Kibyra örnekleri içerisinde en kalabalık grubu figür bezemeli örnekler oluşturur. Bu figürlü örnekler bitkisel bezemeli kaselerde olduğu gibi dikey ve yatay kompozisyonlarda düzenlenir. Dikey kompozisyona sahip örneklerde figürler bitki motifleri ile birlikte tertip edilir. Yatay kompozisyondaki örneklerde figürlü friz kuşağında, sadece figürlü motifler yer alır. Bitkisel öğelere ise kaliks ve madalyon kısmında yer verilir. Figürlü gruplar içerisinde frizli kompozisyona sahip parça daha çoktur.

Yatay kompozisyonlarda kaliks ve bezmeli friz kuşağı ince sırtlarla birbirinden ayrılır. Bu gruba ait kompozisyonlarda üretilen kaselerin temel şemasında çerçeve ve madalyon arasında kalan süsleme alanı iki ya da üç frize bölünür. İki frize bölünmüş örneklerde kaliks ve duvar süslemesi vardır. Üç frize bölünmüş örneklerde kaliks ve duvar süslemesi arasında bezemeli ince bir friz kuşağı daha yer alır. Bu kısımda inci-boncuk dizisi ve ters dönmüş lotus yaprakları gibi genelde çerçevede görmeye alıştığımız motifler yer alır. Korunmuş az sayıdaki örneğin kaliksinde en fazla görünen motif lotus yaprağıdır. Dudak altında sahne sınırlayıcı çerçevenin korunmuş olduğu örneklerde sadece ince bir yiv, çift ya da çoğunlukla tek sıra motif dizisi bulunur. Çerçevede yatay, iç içe geçmiş sarmallar, inci boncuk dizisi, yumurta ok silmesi, defne tutamı ve yatay ardı ardına sıralanmış kalpler yer alır.

Yatay görünüme sahip bu düzenlemede çerçeve ve kaliks arasındaki friz alanı figüratif motiflerle tasarlanır. Birbirleri ile ilişkili, ardı ardına yerleştirilmiş iki ya da üç figür tüm friz alanını dolanır. Parçalarda ortak bir bezeme düzenine rastlanmaz. Yalnızca av ya da savaş sahnesi başlığında değerlendirilebilecek parçalar vardır. Bu örneklerde şaha kalkmış bir yırtıcı (**368, 370, 369**) ya da kalkanlı figürlerin bulunduğu örnekler av kalkanlı figürlerin birbiriyle mücadele içinde olduğu örnek (**178**) savaş sahnesi olarak değerlendirilir. Bir diğer savaş sahnesinde bir amazon ile savaşçının mücadelesi yer alır (**367**). Benzer bir kabartma işçiliği gösteren diğer örnekte şölen havasında karşılıklı dans eden figürler yer alır (**366**). İki örnekte de figürlerin vücut uzuvlarında özelikle kollar, bacaklar, üst gövde üçgen biçimli, detaysız ve serttir.

Friz alanındaki figürlü anlatımlarda, eroslar, kanatlı ve mitolojik figürler kompozisyonlar içerisinde yer alır. Bunlardan biri Aphrodite Kallipygos figürünün korunduğu kalıp parçasıdır (**179**). Diğer örnekte sağ kolunun altındaki kalkana yaslanmış diğer elinde mızrağını tutan, bir bacağı diğer dizinin üzerinde, hafif kaykılarak oturmuş Tanrıça Roma hemen yanında yine oturan kucağında çıplak bir yaralıyı taşırken betimlenmiş kanatlı bir figür (Nike-Hypnos-Ketos) yer alır (**365**).

Kompozisyonun dikey olduğu örneklerde gövde düzenlemesi madalyon etrafında ard arda sıralanan genellikle lotus ve akantus yapraklarının arasında oluşan üçgen boşluklara, tekli ya da çiftli gruplar halinde bezenmiş figürlerle tasarlanır. Bu parçalar, bitkisel bezemeli kompozisyonlarla öyle çok benzer ki sadece yaprak bezemesinin korunduğu örnekleri, bitkisel bezeme grubuna ait olanlardan ayırt etmek olası değildir. Bitkisel bezemelerle figürlü sahnelerin birleşimi daha Batı Anadolu üretimlerinin bir özeliği olarak algılanır[347].

Figüratif bezemeli kompozisyonların bitkisel motiflerle tasarlandığı örneklerin Kibyra'daki üretimlerine ilişkin en karakteristik grup akantus ve lotus yaprakları arasında cepheden betimleniş çıplak, kanatlı bir eros figürü hemen sağ yanında profilden betimlenmiş Psykhe ya da Aphrodite olabilecek ikili kompozisyondur. Aphrodite olması muhtemel giysili kadın figürünün ip eğirdiği, dirseğinden kıvrılmış kolunun altından dalgalı bir şekilde sarkan ip ve elinin üzerinden aşağı doğru taşan yün kütlesi görünmektedir. Figür rozet biçimli bir çiçeğin üzerine basmaktadır. Bu kompozisyona ait iki tane kalıp (**167–168**) bir tane de yapısı bozulmuş, fırın aşamasında bünyesi yanmış ve sinterleşmiş ancak yüzey kabartması korunmuş gövde (**56**) bu kompozisyonların üretimine ilişkin kanıt niteliği taşır. Aynı kompozisyona ait diğer iyi pişmiş iki örnekten birinde astar fazla pekişmiş metalik bir parlaklığa sahiptir (**358**). Diğerinde ise astar ince ve mattır (**359**). Parçaların ikonografileri aynıdır. Ancak farklı kalıplardan çıktığı bellidir. Yapısı bozulmuş örnekte (**56**) figürler olasılıkla fazla pişmenin de etkisiyle oldukça küçük, pekişmiş astara sahip örnekte yer alan figürler ise daha keskin vücut hatlarına sahiptir. Bitkisel bezemeli örneklerin arasında figüratif anlatımların bulunduğu kompozisyonlarla, özellikle Anadolu üretimlerinde, sıklıkla karşılaşılır ancak ikonografik açıdan benzer bir karşılaştırma örneği bulunamamıştır.

Daha az örnekte ise akantus ya da lotus yapraklarından biri daha kısadır ve figür bu kısa yaprağın üzerine yerleştirilir (**169** kalıp, **362**). Bu örneklerden biri kalıp diğeri de aynı kompozisyona ait kase parçasıdır. Parçaların üzerinde yer alan figüratif anlatımda Lotus yaprağının üzerindeki boşlukta yunusun üzerine oturan kanatlı eros betimlenmiştir. Eros üst gövdesi ile geriye doğru dönmüş yunusun kuyruğuna bakmakta, bu sırada sol eli yunusun başı üzerinde, sağ eli de kuyruğunun üzerinde durmaktadır. Erosun üst gövdesi cepheden, arkaya döndürdüğü başı profilden betimlenmiştir. Hem kalıp hem de kase parçası gri renktedir.

Bütünsel düzenlemede, bu tip kompozisyonlarla özümsenmiş bir çerçeve ya da madalyon motifi olduğunu söylemek korumuş örneklerin az olması sebebiyle zordur. Korunmuş örneklerde çerçeve tek sıralı (**169**, **362**), çift sıralı (**56**, **359**) ya da tek bir yivden oluşur. (**167–168**).

[347] Rotroff, 2003: 91, dn. 4.

Uzun Taç Yapraklı kaseler

Kibyra'da üretimi yapılan kalıp yapımı kaseleri 20 tanesi uzun taç yapraklı bezeme düzenindedir. Bu parçalardan üç tanesi kalıp (**182–184**), bir tanesi fırınlama hatası örnektir (**58**). Taç yapraklı bezeme iki şekilde gruplanabilir. Örneklerin büyük bir çoğunluğunda, merkezdeki madalyonunun etrafını çevreleyen kısa taç yaprakların üzerine (**58**, **384**) yerleştirilmiş, dudağa kadar uzanan damarsız, üst kısımları yuvarlatılmış yapraklar kasenin tüm yüzeyini kaplar. Bu örneklerde (**382** numaralı örnek dışında) taç yapraklar birbirine bitişiktir. Dış konturları derin yivlerle oluşturulur yaprakların iç kısımları ise düzdür. Bu grupta yer alan parçalardan özellikle iki tanesinde derin yivlerin özensiz bir şekilde yapıldığı, yaprakların bitiş kısmında her yaprağı çapraz şekilde kesen, elle yapılmış izlenimi veren bir yivin daha uygulandığı görünür (**384**).

Diğer gruptaki örneklerde taç yapraklar tekli ya da çoklu şekilde, akantus yapraklarının arasında betimlenir. Bu örneklerde bir tanesi, frizli bir düzenlemede kasenin kalyks kısmına yerleştirilmiştir. Korunmuş örneklerin çoğunda dudak yüksektir. Dudak bezemesi, çerçevede sıralı çift sarmal (*18-STD-918*), inci-boncuk dizisi (**182**, *15-RHK-198,*) ya da tek bir yivle sınırlandırılır (**183**, **328**, *15-RHK-199, YZY-209*). Madalyon örnekleri birbirinden farklıdır. Sekiz yapraklı bir rozet, ince ve çok yapraklı bir çiçek, sekiz yapraklı lotusun yaprakları arasında nokta bezemesi ve Medusa başı madalyon motifi olarak kullanılmıştır.

Uzun taç yapraklı kaseler kalıp yapımı kaselerin geç üretimlerini temsil ederler ve en erken MÖ. 2. yüzyılın 2. çeyreği itibari ile tarihlendirilmeye başlanır[348].

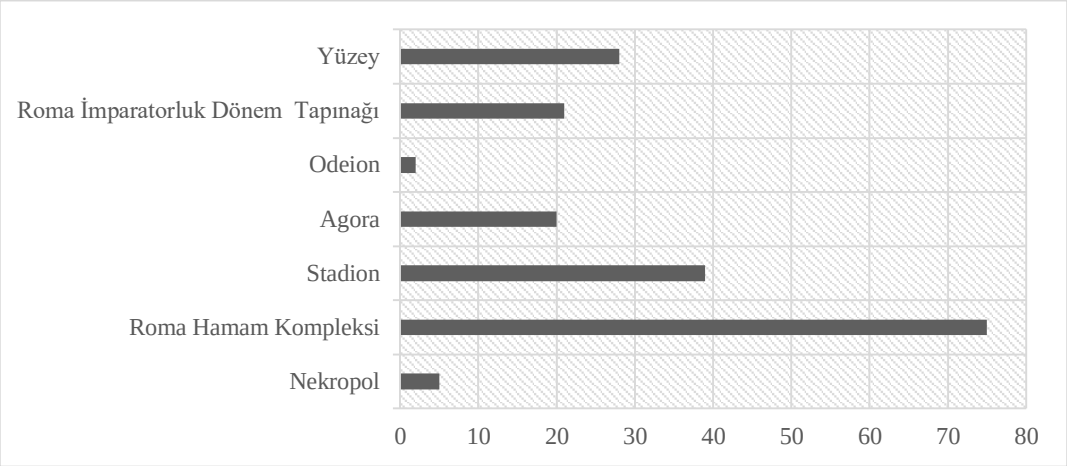
Konsantrik Yarım Daire / Kalkan Bezemeli Kaseler

Kalıp yapımı kabartmalı kaseler arasında en az ele geçen gruptur. Toplamda yedi adet parça ele geçmiştir. Bu tip dekorasyona sahip kaselerde, çerçevenin hemen altında iki ya da üç yivle yapılmış iç içe geçmiş yarım daireler yerleştirilir (**375–380**). Dairelerin dışında kalan boş alanlarda sıralı bir şekilde yerleştirilmiş nokta bezemeleri yer alır. Madalyonu korunmuş tek örnekte ise sekiz yapraklı bir çiçek etrafında içleri tek sıra nokta bezemesi ile doldurulmuş bantlar yer alır. Bu bezeme grubuna sahip kaselerin üzerinde yer alan bu konsantrik yarım daireler Makedon kalkanına benzetilir ve motiflerin kökeni olarak gösterilir[349]. En erken örnekler MÖ. 2. yüzyılın ortasından itibaren tarihlendirilmeye başlanır.

Kibyra'dan ele geçen kalıplar ve kaselerin büyük bir bölümü Roma Hamam Kompleksi, Stadion kazıları ve özellikle tiyatro tepesi yüzeyinden ele geçmiştir (Grafik 3.16). %39'u Roma Hamam Kompleksi kazılarıyla gelen malzemenin yarısından fazlası 2015 yılı kazılarında Açma 2 olarak çalışılan alanın F13 karelajından ele geçmiştir. Kalan kısmı ise 2018 yılında kurtarma

[348] Edwards, 1981: 191; Edwards, 1986: 391-393; Rotroff, 1982a: 93; Rotroff, 2003: 122.
[349] Hallström, 1965: 22; Gürler, 1994: 53.

kazısı niteliğinde gerçekleştirilen çalışmalar ile yol kesit olarak kodlanan alandan ele geçen buluntularla birlikte gelmiştir. %21 ile ikinci büyük grubun ele geçtiği yapı kazısı Stadion'dur. Bu alandan ele geçen örneklerin neredeyse tamamı 2018 yılında Stadion'un eteklerinde yürütülen çalışmalardan gelmiştir. Çalıma kapsamında kaydedilen grubun %15'i ise yüzeyden ele geçen malzemeyi kapsar. Bu yüzey alanından kastedilen çoğunlukla Tiyatro ve Odeion'nun yaslandığı tepeliktir. Aynı tepeliğin eteklerinde, Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı kazısı sırasında gerçekleştirilen çalışmalarda H8 olarak isimlendirilen alandan gelen buluntuyu genel toplamın %11'ini oluşturur. Agora'dan ele geçen kalıp yapımı kaselerin büyük bir kısmı 2. Teras caddesinde 1 dükkan kazılarıyla ele geçmiştir. Grubun %10'unu oluşturur. Odeion ve Nekropol alanlarından gelen malzeme toplam grubun %4'ünü oluşturur. Kalıp yapımı kaselerin yoğunlukla ele geçtiği alanlar genellikle erken buluntunun homojen bir yapıda geldiği belli birkaç alanda yoğunlaşır.

Grafik 3. 16: KS130 Alan Eser Dağılımı

3.2.6. KS140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler)

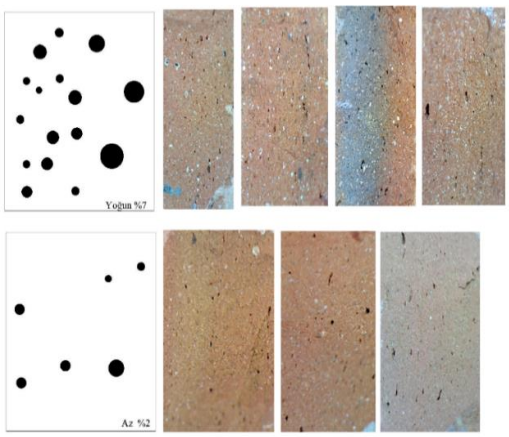
Kat. No. **60–76**, Levha 9–10; Kat. No. **390–419**, Levha 61–65.

Kibyra üretim faaliyetleri içerisinde KS 140 en yoğun buluntu gruplardan biridir. Çalışmalar kayıt altına alınmış dört tanesi tam profil veren 225 adet parça üzerinden yürütülmüştür. Bunlardan 33 adedi katalog çalışmasında sunulmuş, ilgili diğer örnekler buluntu alanlarına göre çalışmanın sonunda listeler şeklinde eklenmiştir. Kaidesi tam olarak ele geçen örneklerden yola çıkarak 55 adet rulet bezemeli kaideli kase olduğu söylenebilir. Gruba ait çok sayıda ve çeşitte yapısı bozulmuş ya da fırınlama hatasına sahip örnek bulunur (Levha 10–11). Bununla birlikte kayıtlı örneklerde gözlemlenen astar özellikleri Kibyra seramik grupları içinde tespit ettiğimiz özelliklerin tamamını gösteren çok sayıda örnek sunar. Kibyra üretimi

seramiklerin astar ve fırınlama özelliklerinin karakteristiğini ortaya koyan gruplardan biridir[350]. Bu sebeple Kibyra'daki üretim faaliyetlerinin tespiti açısından önemli bir gruptur. KS 140 form grubuna ait tam profil veren dört adet kase ele geçmiştir. Form yarı küresel gövdelidir. Dudak, alçak ve dışa döndürülmüştür. Dudak kenarı keskin bir şekilde ya da yuvarlatılarak tamamlanır. Dudağın bitiminde, gövde profiline geçerken bir ya da iki yiv bulunur. Gövde dairesel bir şekilde hafif genişleyerek halka kaideye doğru derinleşir ve hızla kapanır.

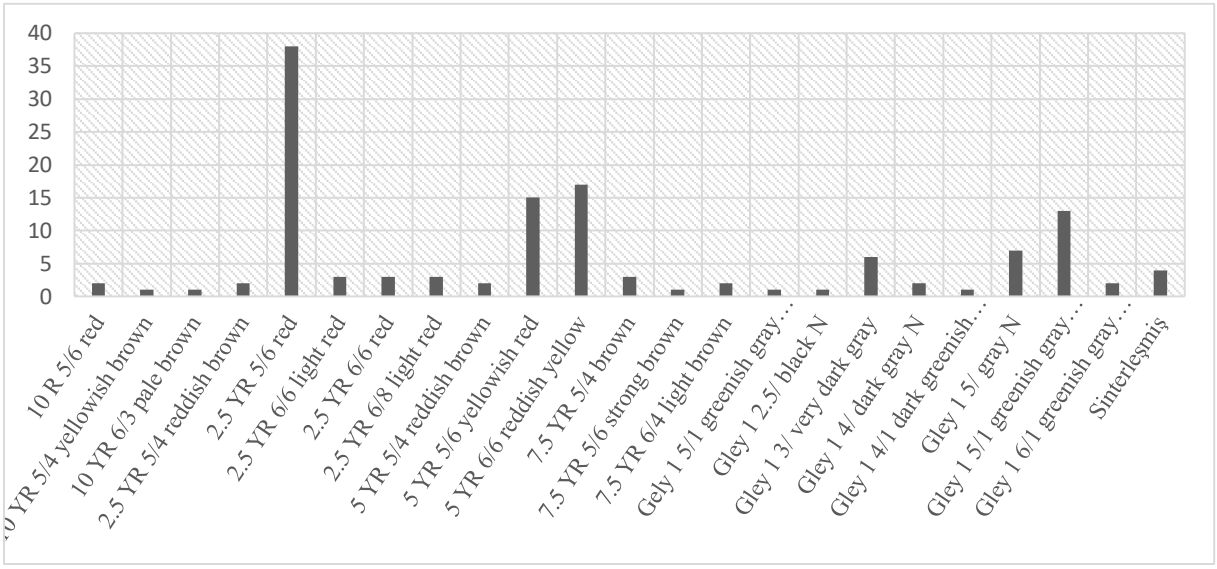
KS 140 kaideli rulet bezemeli kaseler Anadolu ve Akdeniz coğrafyasında üretim merkezlerindeki yaygın bir form değildir. Yalnızca Knidos üretimi gruplar arasında yoğun olarak bulunur. Kibyra üretimi KS 140 grubu örnekleri Knidos gruplarından ayıran önemli fark kaideli oluşudur. İki üretim arasındaki farklar bu başlık altında sunulmuştur.

KS 140 grubuna ait parçaların bünye kesitlerinden alınan görselleri kendi içinde homojen bir görüntü sunar. Yer yer geniş hava kabarcıklarının olduğu örnekler bulunur ancak genellikle sık dokulu, sert pişimlidir. Kesit görsellerinde katkı maddesi olarak gözlemlenen kalker yoğun ve az miktarlarda çok küçük ve küçük taneciklidir (Şekil 3.12). Analiz çalışmalarının sonuçlarına göre 2. hammadde grubuna giren numune örnekleriyle birlikte değerlendirilmiştir.

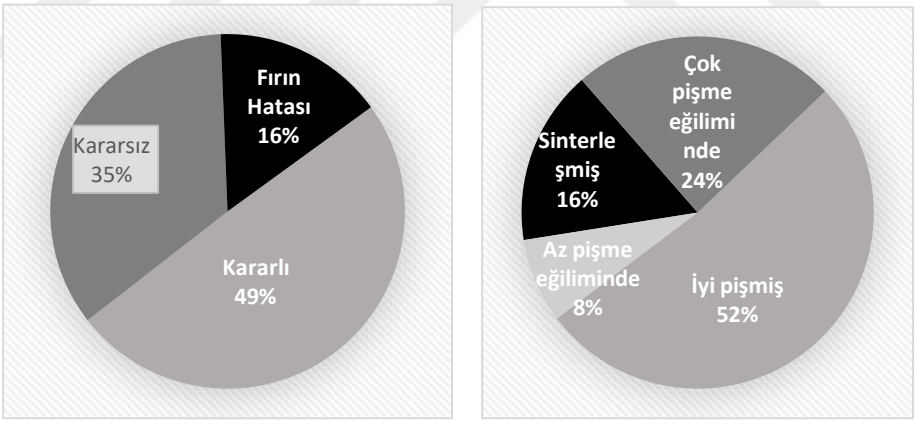
Şekil 3. 12: KS 140 Grubu Bünye Kesit Görselleri

[350] Bk. 2.2. Üretim Teknikleri.

Grafik 3. 17: KS 140 Grubu Bünye Renkleri

Depozitin neredeyse yarısı %49'u kararlı pişime sahiptir (Grafik 3.17). Bu grup örneklerin bünye kesitinde renk dalgalanmaları görünmez. Sabit bir kırmızı rengin yakalandığı örneklerdir ve iyi pişmiş olarak değerlendirilir. Bünye renkleri kırmızı (2.5 YR 5/6), sarımsı kırmızı (5YR 5/6) ya da kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) renklerde yoğunlaşır (Grafik 3.17).

Grafik 3. 18: KS 140 Grubu Fırınlama Kondisyonları

Depozitinin % 35'i kararsız pişime sahiptir. Kararsız pişmiş örneklerin bünye kesitinde ya grileşmeler ya da kırmızının tonlarında renk değişimleri görünür. Bünye kesitlerindeki bu renk değişimlerinde grilik gözlenen örnekler genellikle çok pişme eğiliminde olarak değerlendirilen gruptur (Grafik 3.18). Bu örneklerde bünye sert ve sık dokuludur. Meydana gelen grilik yeşilimsi griye (Gley 1 5/1 greenish gray 10Y) karşılık gelen örneklerdir. Kararsız grup içerisinde bünye özellikleri açısından gevşek ve kırılgan dokuya sahip örnekler az pişme eğiliminde olarak yorumlanmıştır. Fırın içerisinde fazla ısıya maruz kalmış ve dokusu gözeneksiz hale gelip sıkışmış, örnekler yoğunluktadır. Depozitin % 16 bu şekilde sinterleşmiş

bünye dokusuna sahiptir. Çoğu fırınlama hatası olarak değerlendirilen[351] bu örneklerden neredeyse yarısı bünye ve form özelliklerini kaybetmiş, yapısı tamamen bozulmuştur (Levha 9-10).

Form grubuna ait örneklerde farklı fırınlama kaliteleri gösteren parçaların astar görünümleri çeşitlidir. Kibyra seramiklerindeki astar uygulamalarının fırın içerisinde gösterdikleri renk değişimleri dört grupta ele alınmıştır[352].Fırınlama hatası çok sayıda örneğiyle ele geçmiş olan KS 140 form grubu bu astar çeşitlemeleri için iyi bir referans gruptur.

Bütün ya da parça olarak ele geçmiş örnekler üzerinde çoğunlukla stabil tek bir kırmızı rengin gözlemlendiği Astar 2 grubu örneklerde parçanın içinde ve dışında birbirine yakın tonlarda kırmızının değişiklik gösterdiği gözlemlenir. Bu durumda parça yüzeyinde astarın birikerek yoğunluk kazandığı yüzeylerdeki renkler seçilmiştir. Astar 2 KS 140 form grubunun %57'sini oluşturur (Şekil 16). Astar renklerinde oluşan dalgalanmalardaki kırmızılık çoğunlukla 10 R 5/8, 5/6 ve 2.5 YR 5/8, 5/6 olan kırmızı renklere karşılık gelir.

İkinci kalabalık grup depozitin %28'ini oluşturan kase yüzeyinde metalik parlaklığın oluştuğu örneklerdir. Astar 1 olarak isimlendirilen grupta renk çoğunlukla açık kırmızı (10 R 5/4) ve kırmızımsı kahvedir (2.5 YR 4/4, 5/4). Bu örnekler sert pişimlidir. Diğer gruplara göre daha fazla ısıya maruz kaldığı düşünülür. Örneklerin pişme sertlikleri arttıkça renklerinin sarıdan kırmızıya döndüğü gözlemlenir[353]. Kase yüzeyinde metalik parlaklık, bünye kesitlerinde griye dönmüş örnekler ya da sinterleşmiş gruplarda da sıklıkla rastlanır.(Resim). Kase yüzeyinin metalik parlaklık kazanmasını sağlayan sebep yüzeye uygulanan astar bulamacının kimyası ve fırın içi ortamın durumu kadar fırın henüz sıcakken fırın içi ortamın hızla soğutulması yan kapaklarının açılması da bu tip bir parlaklığa yol açabilmektedir[354]. (2.2.2. Astar Uygulamaları).

Astar 3 grubu örnekleri depozitin %15'ini oluşturur. Çoğunlukla 5 YR ve 7.5 YR grubunda kahverengi renklerde yoğunlaşır. Kibyra'da karasız pişime sahip, grileşmiş bünye özelliği gösteren parçalar olsa da bu örneklerin yüzeyleri gri-siyah olarak pişirilmemiştir. Astar 4 olarak nitelenen gri-siyah olarak pişirilen örnekler grupta yaygın değildir yalnızca iki adet ele geçmiştir. Bu sebeple KS 140 grubu serilerinde astarın gri-siyah olarak pişirilmediği ya da

[351] Fırın hatası ve yapısı bozuk parçaları isimlendirmede kullanılan tanımlama için çalışma içerisinde bk. 1.4.2. Teknik Notlar.

[352] Bk.2.2. 2. Astar Uygulamaları.

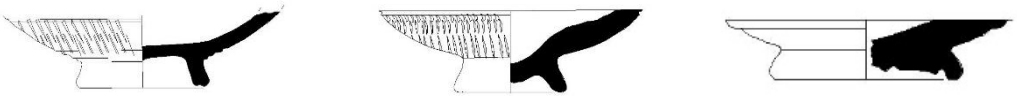
[353] Bk. 2. 2. Üretim Teknikleri.

[354] Seramik Sanatçısı Masakazu Kusakabe'nin kolaylaştırıcılığı olduğu "2018 Cyprus Smokless Wood and Gas Kiln Workshop" adı altında düzenlenen ve tez projesi kapsamında katılmış olduğum atölye çalışmasından edindiğim gözlemler sonucu varılan bir sonuç olarak sunulmaktadır.

tercih edilmediği anlaşılır. Kibyra grubuyla benzerlik gösteren karşılaştırma örneklerinin astarlarında çoğunlukla kırmızı kızıl renkleriyle birlikte gri-siyah[355] olarak pişirilir.

KS140 form grubuna ait tam profil veren dört adet kase ele geçmiştir (**390, 394, 416, 418**). Buna göre form yarı küresel gövdelidir. Düz bir şekilde bitirilmiş dört örnek hariç (**419**) (Ek.2 *17-AGR-53, 15-RHK-854, 17-AGR-54.*) dudak, alçak ve dış bükeydir. Dudak kenarı keskin bir şekilde ya da yuvarlatılarak tamamlanır. Dudağın bitiminde, gövde profiline geçerken bir ya da iki yiv bulunur. Gövde dış bükey bir profille, muntazam bir yay çizerek, neredeyse dairesel bir şekilde hafif genişleyerek kaideye doğru derinleşir ve hızla kapanır. Kaselerin ağız çapları 8,5 cm–16 cm arasında farklılık gösterir ancak 10 cm–13 cm arasında olan kaseler çoğunluktadır. Bu boyutlarda kaselerin yükseklikleri 7 cm–8 cm'dir. Kaidelerin çapları çoğunlukla 4 cm–5 cm'dir. Rulet bezemeli bu kase gruplarının en yakın kaidesiz örneklerinin ağız çapları şekilde 10 cm- 15 cm, yükseklikleri 6 cm–7 cm arasındadır. Kibyra örnekleriyle ağız çapları benzer ancak Kibyra örnekleri daha alçaktır[356].

Kibyra tipi rulet bezemeli kase gruba ait kaide örnekleri 3 farklı tiptedir. Genel itibariyle çoğunluğu oluşturan halka şeklinde kaidelerin profili hafif dışa açıktır. Zemine bastığı kısımda bir oluk yer alır. İç kısmı bazı örneklerde daha derin bazı örneklerde daha sığ boşaltılan kaidelerin merkez tabanları çoğunlukla düzleştirilmiştir (**390, 394**, **406, 407, 409, 395**). Bununla birlikte merkez kısmının zemine doğru hafif şişkin bir şekilde meme yaptığı örnekler de bulunmaktadır (**402, 416**, *18-RİT-1208, 18-RİT-20.* Ek.2) . Taban boşluğunun oluşturduğu derinlik 0,7 cm ile 1,5 cm arasında değişir. Bu derinlik arttıkça kasenin kütlesinin arttığı gözlemlenir. Bu gruba giren kaidelerin çapları 3,5 cm ile 4,5 cm arasındadır. Kaselerin büyüklüğü oranında kaidelerin alçak ya da yüksek örnekleri bulunur. Kaide tip 1 olarak örneklerin sinterleşmiş (*Ek.2, 09-ODN-169, KBR-260, 09-ODN-1657*) ya da tamamen yapısı bozulmuş (**73-74**) örnekleri ile birlikte 31 adet örnek vardır (Şekil 3.14).

Şekil 3. 13: KS 140 Grubu Kaideleri. Kaide Tip 1, Kaide Tip 2, Kaide Tip 3.

Kaide tiplerindeki ikinci grubu oluşturan sekiz adet parça ele geçmiştir. 3,2 cm ile 3,6 cm arasında olan çapları daha dar ve kütlelidir (**410, 411, 412**, **413,** *18-RHK-1231-1232, 18-STD- 994, 18-RİT-20, 17-AGR- 24, 58* Ek.2). Kaidenin zemine bastığı kısımda yine bir oluk yer alır. Tabanı konik bir şekilde az miktarda boşaltılır ve merkezinde meme yapar. Bu kaideleri

[355] Doksanaltı, 2006: 220–221.
[356] Doksanaltı, 2006: 220, Kat. No. 854-871.

ilk gruptan ayıran en karakteristik özellik ise kasenin iç kısmının merkeze doğru çukurlaşmasıdır. (Şekil 3.14). Bu çukurun, kütleli, kalın cidarlı alt gövdeyi ve dar kaideyi hafifletmek için yapıldığı ya da çömlekçi ustasının seramik yapımındaki alışkanlıklarıyla ilgili olduğu düşünülebilir. Benzer kaide örneği üretimin geç safhalarını tanımlayan KS 190 tipi kase örneklerinin kaidelerinde uygulanmaya devam edilmiştir. Bu anlamda Kibyra'daki seramik yapım tekniğini ve üreticinin alışkanlıklarını ortaya koyabilecek özelliklerden biri olduğu düşünülmektedir.

Üçüncü grup kaideler alçak, disk şeklindedir. Bu gruba ait altı adet kaide ele geçmiştir. (**414, 415**), (Ek.2: *18-RHK-1230, 15-RHK-893,18-STD-998*). Tabanı hafif iç bükeydir. Kaidenin başlangıcından, merkeze iki ya da üç derin oluk bulunur (Şekil 3.14). Aralarında bir tane sinterleşmiş örnek ele geçmiştir (**414**). Oldukça alçak dış profili olan Kaide Tip 3, Kibyra örnekleriyle karşılaştırılabilecek grupların kaidelerine en yakın örnek grubudur.

Kibyra rulet bezemeli kaseler bu kaide tipleriyle özgün bir gruba dönüşmektedir. Çünkü Knidos üretimi olan benzer örnekleri[357] arasında kaideli bir tipe rastlanmaz. Knidos üretimindeki kaselerin kaideleri Kalıp Yapımı Kase örneklerinde olduğu gibi ayaksızdır. Oluklu küçük bir taban üzerine inşa edilmiştir. Kaidenin bu şekli sebebiyle destek almadan kendiliğinden duramayacağı, Kalıp Yapımı Kaselerde olduğu gibi, kullanılırken çoğunlukla elde tutulan boşaltıldığında yere bırakılan içme kapları olarak şeklinde yorumlanır[358].

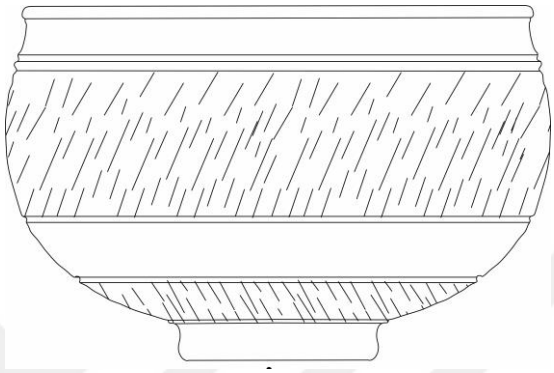
KS140 form grubunda gövdenin tamamı rulet baskı bezeme ile dekore edilir. Baskı bezemeler, kasenin dış yüzeyinde, yivlerle sınırlandırılmış iki ayrı friz alanına yerleştirilir. Bu bezemeli alanların arasında ince süssüz rezerve bir bant vardır. Bezeme düzeni çoğunlukla, iç bükey şekillendirilmiş dudağın bitiminde bir çift yiv, ardından gövdenin ortasını aşan ruletli friz alanı, sonrasında ince rezerve bant, son olarak kaidenin bitimine kadar sınırlanan diğer ruletli friz alanı olarak kompoze edilir (Şekil. 3. 15). Rulet bezmeli örneklerin bu bezeme programı Kibyra örneklerinin karşılaştırma grubunu oluşturan Knidos örneklerinde de benzer şekilde tasarlanmıştır[359].

[357] Kögler, 2010: 123-126, B15-23 Lev. 2-3, C16-22 Lev. 5, D36-41 Lev. 10, E38-45, Lev. 18, F37, Kn65-66 Lev. 56;

[358] Kögler, 2010: 124.

[359] Baur, 1941: Fig.15; Benoit, 1997: Lev. 279.b; Doksanaltı, 2003: no. 5, Lev. 28; no. 9–12, Lev. 30; Kögler, 2010: B16 Lev. 2; D36-37 Lev. 10.

KS 140 grubu örneklerin bu bezeme programı kalıp yapımı kaselerde frizli gövde düzenlemesinin rulet bezeme ile yapılmış bir benzeri gibidir. Kalıp yapımı kaselerde kap yüzeyindeki bezeme alanı çerçeve hariç, kaliks ve gövde duvarı olarak bezenen alana benzetilmektedir. Hatta Kibyra kalıp yapımı frizli gövde düzenlemesine sahip birkaç örnekte (**173**, Levha 21; **355**, Levha 57) kaliks ile friz alanı arasında yer alan bezemeli ince bant, rulet bezemeli örneklerin rezerve alanı olarak bırakılan ince bantlı bezeme kompozisyonuyla örtüşmektedir.

Şekil 3. 14: KS 140 Grubu Kaselerin Bezeme Düzenlemesi

Kibyra örneklerinde rulet bezemeli grubun daha nadir bulunan bir başka gövde düzenlemesinde dış yüzeyin tamamında rezerve bir bant bulunmadan tüm yüzeyin rulet bezeme ile dekore edildiği örnektir. (**410**). Bir diğer tekil örnekte (**418**) ise kase yüzeyinin friz alanlarına bölünmesine karşın rezerve alan bırakılmamış, yivlerle bölünmüş alanlar rulet bezeme ile doldurulmuştur.

Kase yüzeyinde döndürülerek uygulanan bu baskı bezemeler kısa (Şekil 3.16, sol), uzun ya da dikey kısa çentiklerin eğik uzun bir hat oluşturduğu (Şekil 3.16, orta) farklı ruletlerin tek tek ve farklı ya da aynı iki ruletin tekrar edilerek (Şekil 3.16, sağ) yapıldığı örneklerdir. Gövdenin üst kısmında yer alan rulet bezemesi genellikle kısa ve ince çentiklerden yapılır (**391, 392, 393, 394**) Bu çentikler bazı örneklerde belirli mesafede ve sıralı olarak bazılarında üst üste bindirilerek uygulanır (**410**). Gövdenin altında yer alan rulet bezemesi çoğunlukla sık, ince-uzun eğimli çentiklerin üzerine kısa çentiklerin dik bir şekilde uygulandığı örneklerdir (Şekil 3.16, sağ).

Şekil 3. 15: KS 140 Grubuna Ait Rulet Bezeme Çeşitleri

Bazı örnekler (**400**) form detayları ve bezemenin acemice ya da aceleci bir şekilde yapıldığını göstermektedir. Bu örneklerde yivler yer yer çift çizgi şeklinde yapılmış ve yiv yapılırken oluşan çapaklar parça üzerinde kalmıştır. Rulet bezemesi dengeli bir şekilde uygulanmamıştır. Başka tekil bir örnekte (**418**) ise bezemeyi yapmakta kullanılan makaranın eskiyip rulet baskıların deforme olduğu bu sebeple yüzeyde derin izler bıraktığı örnekler bulunur. Bu örnek aynı zamanda dalgalı bant baskısının bulunduğu tek örnektir.

Rulet bezemesi Hellenistik Dönem seramik gruplarının tondosunda tek başına ya da palmetlerle birleştirilerek kullanılan bir bezeme türü olarak bilinir. Ancak dış yüzeyin tamamında rulet bezemesinin uygulandığı örnekler nadirdir ve kase örneklerinde görünür. Bu kase grupları Hellenistik Dönem de yaygın olarak bulunan yarı küresel gövdeli oluşlarıyla da Hellenistik üslubu barındırırlar. Bununla birlikte rulet bezmesinin dış yüzeyde uygulandığı örnekler Roma Dönemi form özelliği olarak görünür[360]. Bu örnekler rulet bezemeli kase örneklerinin morfolojisinden tamamen farklıdır. Pekişmiş kırmızı astara sahip sigillata seramik serilerde dış yüzeyi rulet bezemeli örneklere erken gruplarda genellikle tabak formlarında dudağın üzerine, geç gurupların kase, kupa ve tabak örneklerinde[361] tüm yüzeye uygulanmış olarak rastlanır[362].

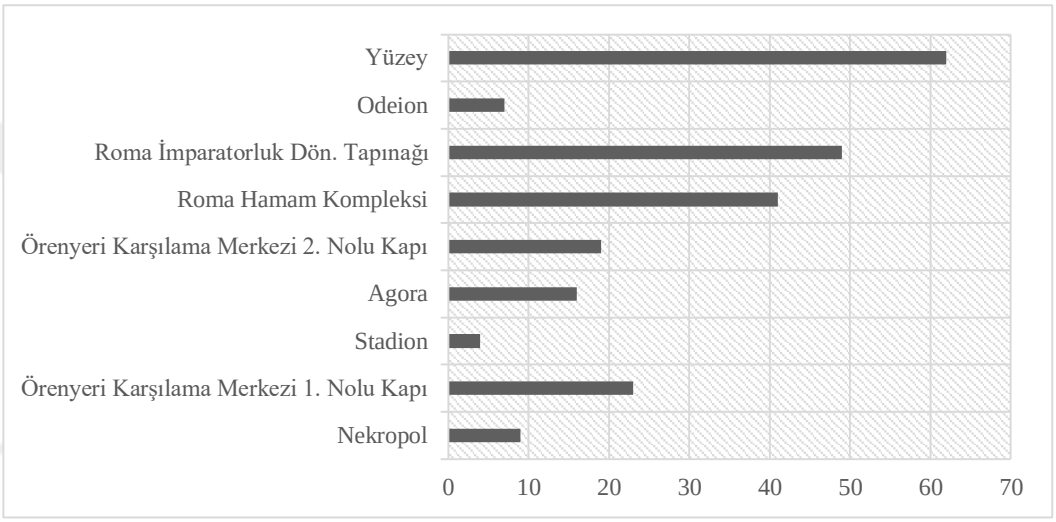
Kibyra yerel üretiminde KS 140 rulet bezemeli kaselerden başka kabın dış yüzeyinde rulet bezemesinin uygulandığı örnekler, çalışma içerinde ele alınan gruplardan KS 260 mastos formlu bir kasenin dudak kenarının dış yüzünde tek sıra şeklinde uygulanmıştır. Bezemenin uygulandığı diğer örnekler çalışma içerisindeki gruplardan birinde yer almayan, kalın cidarlı büyük ve kapalı bir forma ait olduğu anlaşılan iki kaide parçasıdır. Alt gövdeleri korunmuş parçaların dış yüzeyleri rulet bezemeli örneklerin bezeme programına uygun şekilde ince kısa ve uzun çentiklerin sık bir şekilde uygulandığı ve onun üzerinde yivlerle bölünmüş ince rezerve bir bantın olduğu görünmektedir. Bu parçalar Kibyra atölyelerinde uygulanan rulet baskı tekniklerinin keyfi olarak başka formlarda da uygulanmış olduğunu göstermesi açısından önemlidir. Rulet bezemeli kaselerin üretim merkezlerinden bir olan Knidos'ta da aynı teknik büyük ve kapalı kapları süslemek için az da olsa kullanılır[363].

Rulet baskı uygulaması yapılırken çarkta şekillendirilen kase deri sertliğindeyken dış yüzeyine rulet bezemelerin uygulandığı, sonrasında dudak ve gövdenin ortasında bırakılan rezerve alanın sınırlarını oluşturan yivlerin yapıldığı, anlaşılmaktadır. Bu örneklerde yivlerin rulet bezemeyi kestiği ve rulet çentiklerinin alanın dışına taştığı görünmektedir. Astar

[360] Baur, 1941: 245; Dereboylu, 2001: 38.
[361] DSA: Kenyon, 1957: fig. 79. no 9- 10.
[362] DSB: Oscar ve Pryce, 1920: 221, Lev. LXXV, LXXVI (MS. 2 ve 3. yüzyılda yaygınlaşır).
[363] Kögler, 2010: 124, dn. 537.

uygulamasının hem bezeme yapılmadan önce hem de yapıldıktan sonra kase yüzeyine tatbik edilmiş olabileceğine dair belirtiler bulunur. Astarın bezemeden sonra uygulandığı bazı örneklerde astar bulamacı yiv oluklarına birikmiştir. Astarın bezemeden önce uygulandığı örneklerde ise rulet baskılarını oluşturan sırtlarda hamur renginin açığa çıktığı gözlemlenir.

KS140 grubu örnekler en çok yüzeyden özellikle tiyatro tepesi yamacındaki yoğun akıntı malzemenin içinden ele geçmiştir. Gruba ait fırınlama hatası ya da yapısı bozulmuş 31 adet parçanın 18 adedi de yine bu yüzey buluntuları arasında yer alır. Gruba ait diğer fırınlama hatası ve yapısı bozuk örnekler Stadion'dan beş, Roma Hamam Kompleksinden üç Odeion'dan beş parça olarak tespit edilmiştir.

Grafik 3. 19: KS 140 Alan Eser Dağılımı

KS 140 grubuna ait örnekler kazı çalışmalarında çoğunlukla Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı kazılarında bulunmuştur. Tapınağın yer aldığı tepenin alt eteklerinde yürütülen ve H8 olarak isimlendirilen karelaj çalışmalarında bulunmuştur[364]. Roma Hamam Kompleksi kazılarında Açma 2'de F13 ve F10 karelajları[365] ve hamam yapısının güneydoğu ucunda yürütülen Ören Yeri Karşılama Merkezi 2 no.lu Kapı olarak isimlendirilen kazı alanından ele geçmiştir[366]. Forma ait diğer kalabalık grup Stadion'un bulunduğu tepeliğin kuzeybatısında yürütülen ören yeri karşılama merkezi 1 no.lu kapı olarak isimlendirilen alanın kazılarında ortaya çıkartılmıştır[367]. Agoradan ele geçen gruba ait parça sayısı oldukça azdır ve iki adedi hariç tamamı Agora II. Teras Caddesi 1. Dükkan kazıları ile ele geçmiştir[368]. Kentin

[364] 17.08.2018 tarihinde, 1218.26 - 1210.22 seviyelerinde ele geçmiştir.
[365] 8,10.09.2015, 24-25.08.2015 tarihleri arası 1267/1265 seviyeleri arasından ele geçmiştir.
[366] 19-21.11.2018 tarihleri arasında 1264.21-12661.24 seviyelerinden ele geçmiştir.
[367] 09-10.10.2018 tarihleri arasında 1192.411 - 1191.11seviyeri arasından ele geçmiştir.
[368] 02-03.08.207 tarihleri arasında yürütülen kazılarda bulunmuştur.

Nekropol alanlarından ele geçen KS140 grubuna ait parçaların tamamı Nekropol Yolu kazılarından[369] bulunmuştur (Grafik 3.19).

KS 140 kaideli rulet bezemeli kaselerin benzerleri Anadolu ve Akdeniz coğrafyasındaki üretim merkezlerinde yaygın bir form değildir. Batı Anadolu menşeli bir tip olarak[370] Knidos seramik üretimi grupları arasında yoğun olarak bulunur[371]. Hellenistik coğrafyasındaki benzerleri[372] de Knidos üretimi olarak ele alınan form gruplarını tanımlar. Bununun dışında rulet bezemeli yarım küresel formlu kaseler yaygın bir form grubu değildir. Kibyra üretimi KS 140 grubu örneklerini Knidos gruplarından ayıran önemli fark kaide özellikleridir.

Knidos'ta seramik üretim faaliyetleri Hellenistik Dönem içinde gri-kahve astarlı II kulplu, yarım küre gövdeli rulet bezemeli kaseler ve iç bükey dudaklı tabak örneklerinin bir takım oluşturduğu grubun üretimiyle tanınır[373]. Erken örnekleri gri-siyah astarlı olduğu rulet bezemeli ayaksız Knidos örnekleri yarı küresel gövdeli kalıp yapımı kase grupları ilişkili görülüp beraber ele alınır[374]. Çarkta çekilerek üretilen dışa çekik dudaklı, yarı küresel gövdeli, yüzeyi rulet bezemesiyle kaplı bu kaseler, kalıp yapımı kaselerle gövde profili ve kaidesiz düz tabanı ile oldukça benzer. Kalıp yapımı kaselerde madalyon olarak anılan taban kısmı, bu grup kaselerde iki oluklu merkezine doğru hafifçe derinleşen düz bir oturma zemini olarak yapılmıştır. Bu sebeple formun kökeni kalıp yapımı kase gruplarıyla bağlantılı olarak görünür. Bununla birlikte yarı küresel gövde özelliği Hellenistik Dönemin farklı tür bezeme gruplarıyla da örtüşen bir özelliktedir[375].

KS 140 form grubunun belirgin dış bükey hatlara sahip, yarı küresel gövdeli oluşu Kibyra grupları içerisinde benzer dönem özelliği gösteren KS 260 grubu mastoslar, KS 270 küresel gövdeli örnekler, KS 130 kalıp yapımı kaselerle benzer bir geleneğin ürünü olarak üretilmiş olması muhtemeldir ayrıca KS 260 mastos grubunda rulet bezeme ile bezenmiş ve fırınlama özellikleri açısından benzer örnek (**338**, Levha 55) iki grup arasındaki organik bağı kurmak açısından önemli bir materyaldir. Bununla birlikte formun köken arayışlarında kalıp yapımı kaselere yapılan vurgu Kibyra örnekleri içinde geçerlidir. Gövde ve dudağın şekli,

---

[369] A1 ve A2 karelajlarından

[370] Baur, 1941: 245; Rotroff, 1997: 234.

[371] Tuna, 1984: Res.8; Kassab ve Tuna, 1988: Fig.a-c,; Kögler, 1996: 64, Lev. 20.2, 20.5; Doksanaltı, 2003: 29; Kassab-Tezgör: 2003 ; Doksanaltı, 2006: 220-223, Çiz. 24-26, 220; Kögler, 2010: 123–126; Kögler, 2014: 157–172, Fig.1 (MÖ. 200).

[372] Atina: Rotroff, 1997: 234, 400, no.1583, Lev. 124. MÖ. 250-160; Efes: Dereboylu, 2001: 39, Lev. 19 159; Doksanaltı, 2003: 29; Priene: Zahn, 1904: 398. Fig. 526. 9; Fenn, 2016: 62; Paphos; Hayes, 1991: 12, 15, Fig. 5.12, Fig. 6.3-4 (MÖ.125-100); Delos: Peignard, 1993: Lev. 234a; Iassos: Banoit, 1993: Lev. 279.b.

[373] Kögler, 2014: 157–172, Fig.1 (MÖ. 200).

[374] Baur, 1941: 245, Fig.15; Hayes, 1991: 13–15, Fig.5 no.12, Fig.6 3-4; Rotroff, 1997: 113; Fenn, 2016: 62.

[375] Rotroff, 1997: Fig. 22 357–366, batı yamacı tekniğinde bezenmiş ve siyah astarlı örnekler.

bezeme programının, ortada rezerve bir bant bırakılıp, friz alanlarına bölünerek uygulanması kalıp yapımı kaselerle kurulabilecek benzerliklerdir. Bunun yanı sıra KS 140 rulet bezemeli ve KS 130 kalıp yapımı kase grupları hammadde ve astar özellikleri açısından Kibyra üretim faaliyetlerinin erken safhalarını tanımlayan ortaklıklar göstermektedir[376]. Kibyra rulet bezemeli grupları, kalıp yapımı kaselerden ve Knidos gruplarından ayıran ayaklı bir kaideye sahip olmasıdır. Bu durum çarkta çekilerek yapılan rulet bezemeli kaselerde ayaksız bir kaidenin, çömlekçi ustalarının üretim alışkanlıkları içerisinde karşılık bulmadığını ve/veya günlük kullanım alanları doğrultusundan işlevselliği açısından ayaklı bir kaidenin daha pratik bir amaca hizmet etmesinden kaynaklanabilir. Çünkü Kibyra örneklerinin muadili olan Knidos gruplarının küçük ve ayaksız kaide özellikleriyle desteksiz bir şekilde ayakta duramayacağı için çoğunlukla elde tutulan, kabın içindeki gıda tüketildiği zaman bırakılan bir içme kabı olduğuna değinilir[377]. Bu anlamda Kibyra'daki örneklerin kaideli olarak üretilmiş olması pratik bir sonuç olarak da yorumlanabilir.

KS 140 grubu örneklerin muadili kaidesiz Knidos grubu, Güneybatı Anadolu'da yerel ve bölgesel atölyelerde geliştirilen bir kap türü olarak değerlendirilir. Dış yüzeyindeki rulet bezemesiyle Roma Dönemi sigillata gruplarındaki bezemeden etkilendiğine ilişkin yapılan yorumların aksine, bezemenin Güneybatı Anadolu yeniliği olduğundan dem vurulur[378].

Klasik Dönem sonu itibariyle kapların tondosunda uygulanan rulet bezemeleri Akdeniz dünyasındaki üretim merkezlerine yabancı bir uygulama değildir. Bu sebeple ruletli süslemeyi Roma Dönemi bezeme türlerinin bir uyarlaması olarak görmekten ziyade yarı küresel gövdeli, çeşitli şekillerde ve teknikte bezenmiş Hellenistik kaselerin Batı Anadolu yorumu olarak ele almak, malzeme gruplarının bağlamaları doğrultusunda daha yerinde olacaktır. Knidos grubunda kaidesiz formun kökeni daha yalın bir şekilde Hellenistik gruplarda bulunabilir. Bu sebeple bezeme şekliyle Knidos örneklerinin, Kibyra KS 140 grubu için ilham kaynağı olduğu ya da taklit edildiği şeklinde yorumlanabilir. Bununla birlikte Kibyralı çömlekçilerin grubu kendi alışkanlıklarına dönüştürdükleri açıktır.

Form grubuna ilişkin örnekler Knidos'ta Geç Hellenistik buluntu grupları arasında sıklıkla bulunurken İmparatorluk Dönemi örnekleri arasında rastlanmamıştır. Formun ortaya çıkışı en geç MÖ. 2. yüzyıl ortalarına verilirken, siyah-gri parlak astarlı benzerlerinin bu tarihi MÖ. 3. yüzyılın sonu MÖ. 2. yüzyılın başına çekebileceği düşünülür. En geç örnekler MÖ. 1. yüzyılın 3. çeyreğine tarihlendirilir[379]. Kibyra'da KS 140 grubu örnekler yoğun olarak MÖ. 2

[376] Bk. 2. Kibyra Seramiklerinin Üretim Verileri.
[377] Kögler, 2010: 124.
[378] Kögler, 2010: 126
[379] Kögler, 2010: 124.

yüzyılın başı itibariyle tarihlendirilen gruplarla birlikte ele geçer. Ancak bağlamları itibariyle yüzyılın hangi safhasında başladığını belirlemek oldukça zordur. Yalnızca grubun en geç MÖ. 1. yüzyılın ortalarına kadar tarihlenebileceği söylenebilir. Bu çıkarım malzeme grubunun bağlamından ziyade KS 260 mastos grubu örneğe uygulanmış rulet bezemeli parçadan kaynaklanmaktadır[380].

3.2.7. KS 250

Kat. No. **77**, Levha 10; Kat. No. **420–424**, Levha 66

Kibyra depoziti içerisinde KS 250 grubuna ait beş parça ele geçmiştir. Örneklerden birisi tam profilin okunabildiği fırınlama hatası, yapısı bozuk bir parçadır (**77**). Ayrıca tamamı korunmuş bir örnek ele geçmiştir (**420**). Gruba ait örneklerin dudak kenarı alçak ve dışa kıvrıktır. Gövde profili dış bükey, şişkin ve küreseldir. Kaidesi halka şeklindedir. Kaidenin iç kısmı konik bir şekilde hafifçe boşaltılmıştır.

KS 250 grubu sayıca oldukça azdır. Buna karşın iyi korunmuş fırınlama hatası bir parçanın varlığı grubun üretimine ilişkin kanıt niteliği taşımaktadır. Dudak profili ve gövde şekliyle Kibyra yerel gruplarından KS 140 rulet bezemeli ayaklı kase örneklerinin benzeridir. Grubu, rulet bezemeli örneklerden ayıran yüzeyinde herhangi bir bezemeye yer verilmemiş olması ve kaidesinin basit bir şekilde tasarlanmış olmasından kaynaklanır. KS 250 grubu örneklerin Kibyra tipolojik grupları içerisinde dudak ve gövdesinin şekliyle örtüştüğü bir diğer grup BR 100 olarak adlandırılan ayaksız ve kaidesiz kupa/bardak grubudur.

KS 250 yaygın bilinen bir kase formu değildir[381]. Kibyra yerel üretim grupları ile olan ciddi benzerliği ve oldukça az sayıda ele geçmiş olması formun Kibyra atölyelerinde üretilmiş, eklektik bir formu tanımladığı düşünülmektedir. Tamamı korunmuş bir örneğin kiremit mezarlardan ele geçmiş olması dudak ve gövde şekliyle MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl ortasına tarihlendirilen KS 140 ve BR 100 grupları ile olan benzerliği sebebiyle bu form gruplarıyla çağdaş olduğu çıkarımı yapılmaktadır.

Örneklerde astarın daldırılarak uygulandığı iç yüzeyde dudağın hemen altına dış yüzeyde ise gövdenin daralan alt gövdesine doğru daha geniş bir alanı kaplayacak şekilde uygulandığı anlaşılır. Örneklerin astarları içerisinde mora çalan metalik parlaklığa sahip 1. Astar grubu özelliği gösterir. Aynı zamanda yüzeyde düzleştirilme çalışmaları yapıldığı, nispeten pürüzsüz bir satıh yaratıldığı söylenebilir. Ele geçen diğer tekil parçalar Kibyra'daki

[380] Bk. 3.2.4. K 260.

[381] Robinson, 1959: G77, Lev. 54, dudak şekli açısından aynıdır ancak daha geniş ve sığ özelliktedir.

Geç Hellenistik örneklerin yoğunlukta olduğu alanlardan Agora 2. Teras caddesindeki dükkan kazısından ve Roma İmparatorluk tapınağı olarak isimlendirilen alanda bulunmuştur.

3.2.8. KS 150

Kat. No. **78–81**, Levha 10; Kat. No. **425–442**, Levha 67–69

KS150 grubuna ait 43 parça kayıt altına alınmış bunlardan 20 adedi katalog çalışmasında sunulmuştur. Altı adet yapısı tamamen bozulmuş parça ele geçmiştir.(Levha 10). Form grubuna ait tamamı korunmuş iki kase bulunur. (**435, 441**). KS 150 grubuna ait kaselerin dudağı düz, yüksek ve hafif içe doğru eğimlidir. Dudağın tepe noktası sivri ya da yuvarlatılmış biter. Gövde, dudak profilinden keskince ayrılır ve açılı bir şekilde daralarak kaideye doğru iner. Kaide halka şeklindedir. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiştir. Kaidenin merkezi şişkin bir şekilde meme yapar. Dudağın hemen altından, gövdenin başladığı kısma dikey bir şekilde aplike edilen iki kulp bulunur. Kalıpla yapılmış kulplar dikdörtgen kesitlidir ve üst yüzeyinde iki, üç ya da dört silmeye sahiptir. Dikey bir şekilde dudağın üstünden altına doğru döndürülerek yerleştirilir. Gruba ait örneklerin ağız çapları 7,6 cm ile 18 cm arasında değişir. Bununla birlikte 12 cm ile 15,4 cm arasındaki örnekler yoğunluktadır.

KS 150 grubunun özellikle gövde şekli açısından benzer örnekleri, yüksek, düz dudağa ve açılı gövdeye sahip iki kulplu benzerleri ile Hellenistik Dönemden bilinen bir form grubunu tanımlar. Akdeniz, Karadeniz ve özellikle Ege'de yaygın olarak ele geçer[382]. Omurgalı kase[383] çift kulplu kase[384] ya da Π kulplu kase[385] olarak anılan örneklerdir. Bu tür kaselerin menşei Güneybatı Anadolu ya da adalar olarak değerlendirilir ve yaygın olarak Knidos bu üretimin merkezi olarak tanımlansa da[386] son araştırmalarla Knidos örneklerinin prototip oluşturduğu başka pek çok merkezde üretildiği bu sebeple yer adlarını tip tanımından ayırmanın uygun olacağı dile getirilir[387]. Knidos örnekleri[388], griden kahve ve turuncu tonlarında değişen bünye kesitlerine sahip olmakla birlikte "Knidos Gri Astarlıları" olarak değerlendirilir. Form grubuna ait üretimin tarihi ile ilgili net veriler bulunmamakla birlikte MÖ. 3. yüzyılın sonu itibariyle üretilmeye başlandıkları, değişen form özellikleriyle MS. 2. yüzyıla kadar devam ettiği tespit

[382] Kenrick, 1985: 51-59; Rotroff, 1997: 233, dn.61.
[383] Kenrick, 1985: 59
[384] Rotroff, 1997: 119
[385] Kögler, 2010: 83.
[386] Hayes, 1971: 258, no.8; Kenrick, 1985: 126-127; Rotroff, 1997: 233, dn.63.
[387] Kögler, 2010: 83.
[388] Kassab ve Tuna, 1988: 54, Fig. 10-11; Kögler, 1996: 64, Lev. 20.1; Doksanaltı, 2006: 372, K105, Fig. 240-242 (Augustus ve Flaviuslar Dönemi kontekstlerinden ele geçer); Doksanaltı 2003: 27-29; Kögler, 2010: Kögler, 2014: 157-159.

edilir[389]. Knidos Π kulplu kaseler üzerine yapılan son çalışmalarda uzun soluklu üretim sürecinde formun kronolojik olarak gösterdiği değişimler izlenebilmiştir[390]. Buna göre, MÖ. 2. yüzyıl dolaylarında kaselerin dudak kenarı alçaktır, içe kapanır ve alt gövde üst gövdeden alçak değildir. Astar koyu renklerdedir. Bazen metalik parlaklığa sahip örnekleri bulunur. MÖ 1. yüzyıldaki gelişim süreci belirsizdir. Sonraki süreçte dudak kenarlarının yüksekliği önemli ölçüde artar, kasenin merkezi kabın ortasından aşağıdadır. Knidos grubu kaselerin köken arayışında doğrudan bir kaynak bulunmamakla birlikte Atina, İtalya ve Boeotian tipi örneklerinin model oluşturmuş olabileceği ancak tartışmalı olduğu üzerinde durulur[391].

Knidos atölyesinin tipik kaplarından olan bu grup örnekler, ithal edilir[392] ya da başka üretim merkezlerinde kopyaları yapılıp üretilir. Kögler'in çalışmasında Knidos örneklerinin prototip oluşturduğu bununla birlikte kendi üretim özellikleriyle farklılaşan gruplar Atina ve Kıta Yunanistan, Rhodos, Pergamon, Efes ve Güney Batı Anadolu, Orta Doğu ve Kuzey Karadeniz bölgeleri olarak tespit edilir[393].

KS 150 grubunda yer alan örnekler Π kulplu kaselerin gövde özelliklerini taşır. Kibyra örneklerinde gövde biçiminde düz hafif içe kapanan dudak, keskin bir şekilde alt gövdeye doğru döner. Alt gövde hafif dış bükeydir, kaideye doğru daralır. Gövde bu şekliyle Knidos'dan özellikle MÖ. 2. yüzyılın içlerinden MÖ. 1. yüzyıllar içerisinde tarihlendirilen gruplarla[394] karşılaştırılabilir özellikler gösterir. Kibyra örneklerini biçimsel olarak olası çağdaşlarından ayıran temel fark kulpların dikey şekilde yerleştirilmesidir. Bu anlamda Kibyra birebir karşılıkları bulunamamıştır. Kibyra seramikleri üzerine yapılan önceki çalışmalarda bu gruba ait örnekler tanıtılmış, en yakın benzerleri olarak DSA ve Batı sigillatalarıyla karşılaştırılıp MS. 1 yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilmiştir[395].

Bu çalışmada Kibyra örnekleri yapım tekniklerinden kaynaklanan iki farklı tip ortaya koyduğu tespit edilmiştir. Bu fark teknik açıdan, örneklerin astar ve fırınlama kalitesinde, form açısından ise özellikle kulplarda ve bazı örneklerde dudak-gövde oranlarında izlenir. Bu gruplar buluntu alanları itibariyle de ayrılır. Bu ayrım grubun form dönüşümünü tarihsel olarak ayırt edebilmemize olanak tanır.

---

[389] Kögler, 2010: 84.
[390] Kögler, 2010: 85, Lev. 70.
[391] Kögler, 2010: 89-90.
[392] Kögler, 2010 yılındaki çalışmasında ithal örneklerle yerel üretimleri detaylarıyla ele alıp sunmuştur. Bu çalışmada ilgili kısımlarında dip not atıflarıyla işaret edilmektedir. Knidos grubu ithal örneklere ek olarak Patara örnekleri dile getirilebilir. Işın, 2008: 167–168, no. 29–31, Lev. 42.
[393] Kögler, 2010: 91-95.
[394] Kögler, 2010: no.C3-C5, no.D3-D12, no.E1-E11, Lev. 4, 8, 16.
[395] Japp, 2009: 101, 108, Fig.22-23.

Daha özenli örneklerin daha çok olduğu ilk grupta, kulplar dudağın yüksekliğini aşan ve dudaktan ileride, parmağın oturabileceği ilmek şeklinde boşluğun oluştuğu, üç ya da iki yivli kulpa sahip kaselerdir (**425–433**, *RHK-60*, Ek.2). Kulpun dış görünüşü bombelidir. Yapısı bozuk fırınlama hatası parçaların çoğu bu gruba örnek teşkil eden kulplara aittir (**78, 80–81**, Levha 10). Bu örneklerde astarın, kabın hem içinde hem de dışında büyük oranda uygulandığı gözlemlenir. Astarın başarıyla uygulandığı kırmızı (**426, 428**) ve metalik parlaklığa sahip (**429–431**) örneklerle birlikte, kahveye dönmüş (**125, 127**) parçalar da yer alır. Kulp özellikleri açısından benzerlikler bulunabilecek gövde özellikleriyle farklılaşan skyphos olarak tanımlanan Tarsus örnekleri[396] ile karşılaştırılabilir. Roma Dönemi ile özdeşleşen kırmızı astarlı sigillata seramik grupları içerisindeki benzerleri Batı Sigillatalarında[397] bulunur. Bu örnekler özellikle dikey kulpa sahip olmaları açısından Kibyra örneklerine benzer. Bu örneklerde kulp farklı olarak dudak kenarını geçmez ve daha dairesel bir görünüme sahiptir. Gövde ve dudak üzerinde yivler ve alçak halka kaide diğer farklı unsurlardır. Kırmızı astarlı seramik üretiminin Batı Anadolu'daki üretim merkezlerinden biri olarak yaygın şekilde kabul edilen Tralleis depoziti içerisinde de benzer gövde ve kulp örneklerine rastlanır[398]. Kibyra'daki bu örneklerle hem kulp hem de gövde şekli açısından en yakın benzerleri Knidos üretim grupları içerisinde Π kulplu kaselerin çeşitlemesi ya da onlarla ilişkili görünen dikey kulplu örneklerdir[399]. Kibyra öreklerinin kulpları dudağa aplike ediliş şekilleri dolayısıyla damla şeklinde görünürken Knidos örneklerinde kulplar dairesel şekillidir. Yine de gövde şekli açısından, dikey kulplara sahip örnekler arasında en yakın benzerleridir. Knidos'ta bu örnekler Π kulplu kaplarla olan benzerliği, astar özellikleri ve bağlamları doğrultusunda Augustus ve Tiberius Dönemine tarihlenirler[400].

Birinci tip kulpa sahip grup içerisinde yapım tekniği açısından özensiz ancak astarlama süsleme açısından fark yaratan iki parçanın dudağı üzerinde, Hellenistik Dönemin karakteristik seramik gruplarından olan ve günümüz araştırmalarında teknik bir tanımı ifade eden "Batı Yamacı Seramiklerini" anımsatacak şekilde, koyu kırmızı zemin üzerinde beyaz astar-boyayla yapılmış çift sıra nokta bezemesi bulunur (**433, 434**). Batı yamacı stilini andıran kazı bezeme ile birleştirilmiş süsleme şekline sahip, gövde özellikleri açısından benzerlik gösteren, örnekler

[396] Jones, 1950: 216-217, no. 84-86, Lev. 123, 181, (Orta Hellenistik (geç. 3. yüzyıl) ve Hellenistik-Roma Dönemleri).
[397] Ricci 1985: 301, no. 2 Tip 2/293, no.3 Tip 2/397, XCVII/97. Kibyra örneklerinin birebir karşılığı değildir. Ancak dikey kulplar ve gövde profili oldukça benzer. (Augustus-Nero)
[398] Erol, 2004: 53–54, Form K-2, Lev. 46. Res.35; Form K-3.1, K-3.2, Res. 36.
[399] Kögler, 2010: no. Kn14–15, Lev. 47
[400] Kögler, 2010: 103.

Priene[401] ve Knidos'ta[402] karşımıza çıkar. Kibyra'daki parçalar daha basit bir görüntü sunmakla birlikte benzer sitilin özelliklerini yansıtmaktadır. Süslemeli bu örnekler Priene'de MÖ. 2. yüzyılın ikinci çeyreğine, Knidos'ta gövde şekli itibariyle Erken İmparatorluk Dönemine tarihlendirilir. Kibyra KS 150 grubunda yer alan örneklerin bağlamaları itibariyle örtüşen bir tarih aralığı sunmaktadır. Kibyra' da bu teknikle yapılmış farklı formlarda örnekler zaman zaman ele geçmektedir. Ancak fırınlama hatası örneklerle üretim kanıtı bulunduğu için KS 150 grubuna ait bu iki parça tipolojik çalışmaya dahil edilmiştir. Diğer batı yamacı stilinde süslenen farklı forma sahip örneklerden, tarihleme kriteri olarak çalışmanın arkeolojik konteksti içerisinde söz edilmiştir.

Kibyra' da KS 150 grubuna ait birinci kulpa sahip örnekler Roma Hamam Kompleksi ve Ören Yeri Karşılama Merkezlerinde yapılan kazılardan ele geçer (Grafik 3. 20). Bu alanların buluntu grupları MÖ. 2. yüzyıldan MS. 1. yüzyılın başlarına kadar tarihlendirilen örneklerden oluşur. Kibyra KS 150 grubu örneklerde köşeli gövde şekline ve birinci tip kulpa sahip parçaların birebir karşılığını bulmak zordur. Örneklerin gövde şekilleri, Knidos üretimi Π kulplu kapların karakteristik gövde şekline benzer. Dudağın şekillendirilişi de aynı şekilde Knidos grubu mallarda MÖ. 2. ve 1. yüzyıllara yapılan tarih atıflarının kriterlerinden biri olan[403] dudağın içe doğru kapanmasıyla da benzer özellik gösterir. Kibyra KS 150 birinci grup kulpa sahip örneklerin MÖ. 2. ve 1. yüzyıllara yapılacak tarih atfını destekleyen diğer özellikler metalik parlaklığa sahip örneklerle, batı yamacı stilinde süslenmiş örneklerdir. Buna karşın KS 150 grubu için üretimin başladığı tarihi net söylemek mümkün görünmez. Ancak karşılaştırma örneklerine[404] dayanarak MÖ. 1. yüzyılın sonlarında olarak üretilmiş olduklarını söylenebilir.

Kulp özellikleri açısında farklılık gösteren diğer grupta kulp yine dudağın üzerine aplike edilerek uygulanır. Diğer gruptan farkı dudak profilinin biraz altında, kısa ve basık olmasıdır (**435–442**). Yüzey alanı ile kulpun alt yüzeyi arasında bir boşluk yoktur. Bu sebeple kullanım olarak düğme kulpların işlevi gibi işlev gördüğü anlaşılır. Bu tip kulpa sahip parçaların gövde profili dudağın altında iç bükeydir kaideye doğru şişkin bir görüntü alabilir. (**440, 442**). Kaidesiyle korunmuş iki örnek bu tip kulpa sahiptir (**435, 441**). Çoğu örneğin korunmuş olan kısmında astarın kabın içine ve dışına uygulandığı anlaşılır. Bununla birlikte daldırma izlerinin koyulu açıklı akıntılar şeklinde olduğu görünebilir. (**435**). İkinci tip basık kulpa sahip parçalar arasında temiz çalışılmış örnekler bulunmaktadır. (**438, 440**). Ancak gruba ait çoğu örneğin,

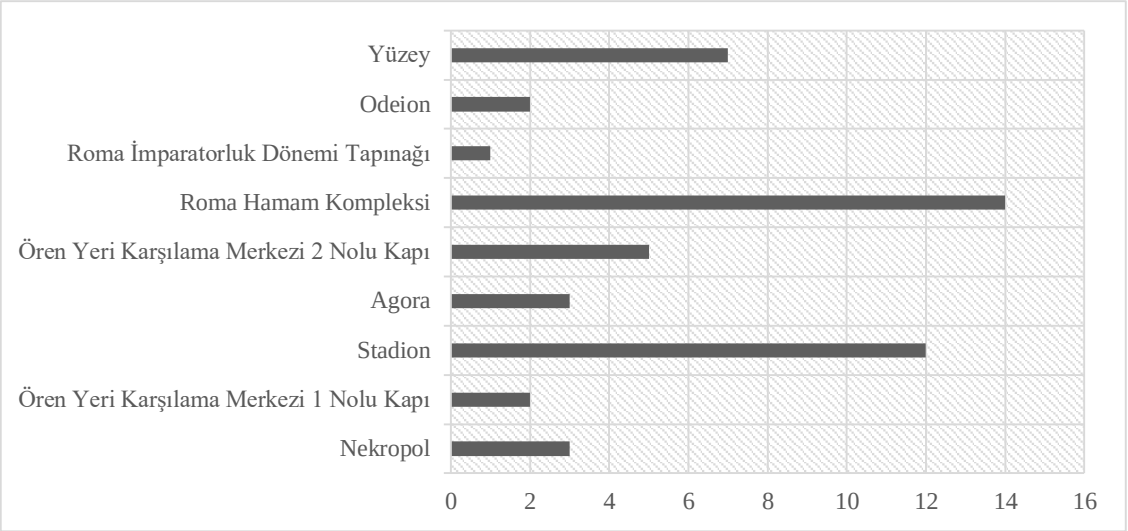
[401] Wiegand ve Schrader, 1904: 433, no. 134, Res. 550.
[402] Kögler, 2010: 84, 576, no.Kn. 168, Lev. 61.
[403] Kögler, 2010: 85-86, 103.
[404] Ricci 1985: 301, no. 2 Tip 2/293, no.3 Tip 2/397, XCVII/97. Kibyra örneklerinin birebir karşılığı değildir. Ancak dikey kulplar ve gövde profili oldukça benzer (Augustus-Nero); Kögler, 2010: 103, no. Kn14–15, Lev. 47

işçilik açısından daha az kaliteli olduğu izlenimi özellikle kulpların aplike edilmesi sırasında oluşan çapakların olduğu gibi bırakılmış olmasından kaynaklanır (**436–437**). Bu örnekler arasında özellikle dört parça astar ve yapım tekniğiyle de daha düşük kalitededir. (**441, 442**, *10-STD-313*). Bu örneklerin kulpları tamamen bastırılmış üzerindeki yivler bir alet yardımıyla kazınarak yapılmıştır. Astarın iyi elenmemiş, çok ince uygulanmış ve mattır. Örneklerden biri tamamen siyaha dönmüş diğerinin ise kısmen rengi değişmiştir.

Kibyra' da İkinci grup basık kulpa sahip örnekler (**435–442**), Stadion ve Doğu Nekropol alanlarından ele geçmiştir. (Grafik 3. 20). Nekropol alanından ele geçen örnekler geniş bir aralıkta olsa da tarihlenebilir niteliktedir. Doğu Nekropol alanından ele geçen dört örneğin üç tanesi YOM 14'te (**435, 441, 442**) diğeri (**442/1**) YOM 12'den bulunmuştur. Birincil kontekstiyle ele geçmeyen bu mezar buluntuları beraberindeki pişmiş toprak örneklerle birlikte MS. 1. yüzyılın ortalarından MS. 2. yüzyılın sonlarına tarihlenir. Kulp özellikleri açısından en yakın benzerleri Labraunda'da karşımıza çıkar[405]. (**435–442**). Ancak Laubranda örneklerinin gövde oranları farklıdır. Dudak oldukça alçakken alt gövde yüksektir.

Nekropol alanından ele geçen diğer örnek (**442/1**) kulp şekli açısından ikinci grup örneklerle aynı şekilde yapılmıştır. Ancak gövde oranları açısından iyi pişmiş örnekler arasında tekildir. Fırın atığı parçalar arasında üç tane benzeri bulunmaktadır. Bu örnekte dudağı kapsayan üst gövde alt gövdeye göre oldukça yüksektir. Yine kulp özellikleri açısından olmasa da, benzer gövde oranları, Knidos üretimi mallar arasında tipo kronolojik olarak MS. 1. ve MS. 2. yüzyılın ortalarına tarihlenen grupların[406] gösterdiği değişimi tanımlayacak bir niteliktir. Knidos örneklerinde[407] üst gövde duvarı dış bükey bir şekilde içe kapanırken Kibyra örneği dış bükey profillidir. Knidos örneklerinin bu tiplerinden kase boyutları küçüldüğü 9–12 cm. arasında bir ortalama ağız çapına sahip olduğundan söz edilir[408]. Kibyra örneği fincan işleviyle kullanılmış olabilecek kadar küçük boyutuyla (7 cm. ağız çapı) depozit içeresinde tekildir. Fırın atığı örnekler deforme oldukları için dudak profilini tespit etmek zordur ancak 81/1-2 2numarlı parçanın dudak kenarının dış bükey olduğu anlaşılmaktadır. Ağız çapları deforme olduğu için ölçü alınamasa da parçaların korunmuş kısımlarından kase grubu olarak değerlendirilebilecek büyüklükte olduğu anlaşılır. Aynı zamanda oldukça bu fırın atığı örnekler henüz iyi pişmiş ince cidarlı muadilleri ile birlikte değerlendirilebilir[409].

[405] Hellström, 1965: 38, no. 296-298, Lev. 15, 37.
[406] Kögler, 2010: 87-88. No. G23, J1, Lev. 70
[407] Kögler, 2010: G20-25, Hb.1-4, no.J1-2, Lev. 36, 48, 51.
[408] Kögler, 2010: 88.
[409] Kögler, 2010: 88-89, no. Kn 373-374, Lev. 64; 346, no. Kn.376-378.

Grafik 3. 20: KS 150 Alan Eser Dağılımı

3.2.9. KS 220 (Akhamenid Tipi Kase)

Kat. No. **443–448**, Levha 70.

Depozit içerisinde bu gruba ait 20 parça bulunur. Altı tanesi katalog çalışmasında sunulmuştur. Tam profil veren iki parça ele geçer. Dudak kenarı yüksek, düz, dışa açık ve ince cidarlıdır. Gövde dış bükey bir eğimle dudaktan ayrılır ve şişkindir. Kaideye doğru kademeli olarak kapanır. Halka kaidenin zemine bastığı kısım düz bir satıh şeklinde oluşturulmuştur. Kaidenin içi düz bir şekilde boşaltılır. Korunmuş iki örnekten biri büyük, diğeri çok daha küçüktür. Büyük olan örnek (**447**) 13,4 cm ağız çapında diğeri ise, (**443**) 8,2 cm ağız çapına sahiptir. Buna karşın her ikisinin de kaide büyüklükleri neredeyse aynıdır.

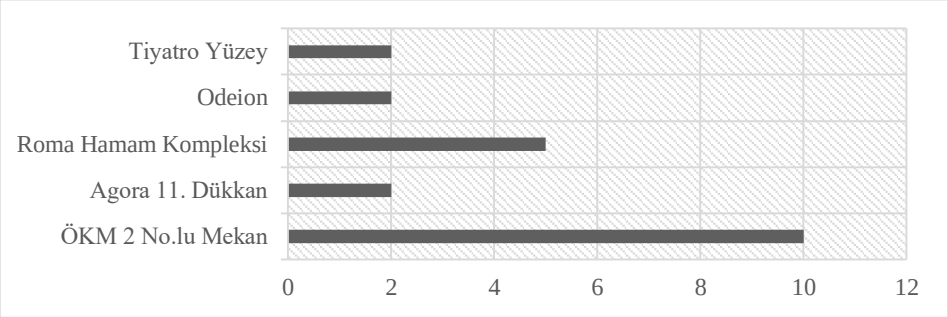
Kibyra örneklerinde bünye kesitlerinin tamamında kararsız, merkezin griye döndüğü çok pişme eğiliminde olan, sert dokulu kaselerden oluşur. Kırmızı renkte kil astarın daldırılarak uygulandığı bu örneklerde, kase iç yüzeyinin büyük bir kısmı kaplanmış, dış yüzeyde ise astar bulamacının, akıntı şeklinde dudağı biraz aşarak gövdeye ulaştığı görünür. Grup içerisinde benzer başka iki ithal örnek bulunur. Bu örneklerde siyah mat astar içeride ve dudağın dış yarısında, bej renkte astar dış yüzeyin kalan kısmında uygulanmıştır. Bu ithal örneklerden birinin dudağı yüksek diğerinin alçaktır. Kaideleri korunmamıştır.

Dış bükey gövde yuvarlatılmış, düz, dışa açık dudaklı bu tip kaseler Persler'in gözde kapları olduğu için Akhamenid Kase olarak anılır. Hem Pers egemenliğinde olan hem de olmayan halkların seramik taklitlerine ilham veren bir formdur[410]. MÖ. 6. yüzyılın ortalarından itibaren Anadolu'dan bilinir. Hellenistik Dönem içlerinde MÖ. 3. yüzyıl sonlarına tarihlenen

[410] Dusinberre, 1999: 76; Rotroff ve Oliver, 2003: 61.

örnekleri ile Sardes' te yaygındır. Bu benzer örneklerin kaidesi yoktur. Kaide tabanı yuvarlatılarak verilir. Kibyra örnekleri benzerlerinin aksine oldukça küçük ve alçak halka kaideye sahiptir. Kaideyi bu şekilde küçük yapma kaygısı esinlendiği forma ilişkin bir benzetme tarzı olabilir. Kaideli benzer bir başka örnek Karaçallı Nekropolü'nden ele geçer[411]. Bulunduğu kontekstle ilişkili olarak MÖ. 400-275 yıllarına tarihlenir. Tipolojik köken olarak akhamenid kaselerin gösterildiği Sagalassos benzerlerinde kaidesiyle korunmuş örnek ele geçmemiştir. MÖ. 25-MS. 25 yıllarına tarihlenir. Kibyra seramiklerinin ele alındığı önceki çalışmalarda KS 220 grubuna ait kaidesi ele geçmemiş parça Stobi Roma Dönemi İnce Duvarlı seramiği ile ilişkilendirilip MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilmiştir[412].KS 220 grubunun benzerlerinin bulunduğu bu çalışmalarda aynı zamanda sigillata DSA ve DSD grubu sigillatalarla da ilişki kurulmuştur[413].

Bu çalışmada KS 220 grubu olarak ele alınan form grubu dudak ve gövde şekilleri ile Akhamenid kökenli kaselerle biçimsel ilişki içerisinde görülmektedir. Örnekleri kaideli benzerleri yalnızca Karaçallı Nekropol buluntuları ile karşılaştırılabilecek biçimsel özellik göstermektedir. Ancak Karaçallı örneği tarihleme kriterleri açısından oldukça erkendir. Alt sınır olarak sunulan MÖ. 275 tarihi Kibyra'daki üretim grupları için az ya da çok örtüşebilecek bir tarih olarak düşünülebilir. Kibyra örnekleri sayıca çok büyük miktarlarda ele geçmez ancak mevcut örneklerin de MÖ. 3. yüzyılı sonu MÖ. 2. yüzyıl boyunca tarihlenen buluntu gruplarının içerisinden geldiği görünmektedir (Grafik 3. 21).

Grafik 3. 21: KS 220 Grubu Alan Eser Dağılımı

3.2.10. KS 100

Kat. No. **82–91**, Levha 11; Kat. No. **449–463**, Levha 71–73

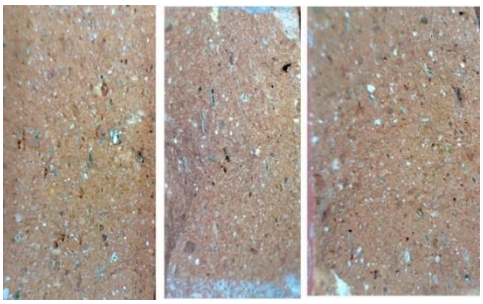
KS 100 form grubuna ait 107 adet parça kayıt altına alınmıştır. Depozitin içerisinde form grubuna ait altı tane yapısı bozuk iki tane fırınlama hatalı örnek bulunur (Levha 11). Bu örneklerden **82** ve **84** numaralı iki tanesinde, gruba ait beş tane kasenin iç içe oturtularak

[411] Çokay-Kepçe, 2006: 68, 140, no. BZ 38.
[412] Uygun ve Dökü, 2008: 140, Kbr.K. Form 8 no.25, Res.20.
[413] Poblome, 1999: 289; Uygun ve Dökü, 2008: 140, dn.55.

fırınlandığı ve deforme olarak birbirine yapıştığı anlaşılır. Tam profil veren ya da tamamı korunmuş 20 bir kase ele geçmiştir. Bu örneklerden 15 tanesi katalog çalışmasında sunulmuştur.

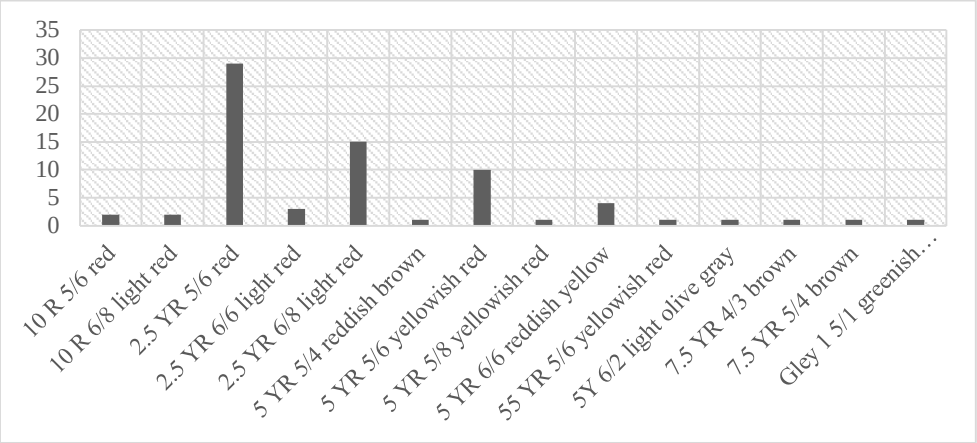
Form grubunu oluşturan örnekler basit bir kaide, gövde ve dudak profili çizen ince cidarlı kaselerdir. Dudak, hafif dış bükey gövde profilinin devamı olarak düz bir şekilde sonlanır. Dudağın tepe noktası sivri ya da düz olarak tamamlanır. Örneklerin neredeyse tamamının iç yüzeyinde, gövdenin ortasına ya da biraz daha altına denk gelen yerde kase astarlanmadan evvel yapılmış bir yiv bulunur. Birçok örneğin iç ve dış yüzeyi muntazam bir şekilde düzken, bazı örneklerin dış yüzeyinde çarkta çekilirken oluşan dalgalı yivler bulunur (**463, 459, 460, 461, 462**). Dış yüzeyi yivli bu örneklerin tamamı Nekropol alanından ele geçen örneklerdir. Kaide, gövde duvarının bitimiyle hafif bir şekilde iç bükey eğim yaparak sonlanır ve düz kesilmiştir. Kasenin tabanı çok alçak bir şekilde boşaltılır. Zemine bastığı kısım sivridir.

Depoziti oluşturan örneklerin ağız çapları yüksekliklerinin ortalama 2,5 katı kadardır. Ağız çapları 14 cm ile 19 cm arasındadır. Ancak 15 cm–16,8 cm arasındaki örnekler çoğunluktadır. Kaide çapları ise 4 cm ile 6,3 cm arasında değişir. Yükseklikleri 4,3 cm ile 6,4 cm arasındadır. Örneklerin neredeyse tamamı kararlı bünye özelliği gösterir, iyi pişmiş ve sert dokuludur. Gruba ait kimyasal analiz numuneleri 1. ham madde grubuna giren örneklerdir[414]. Bünye kesitleri görsellerinde yoğun katkı maddesi içerdikleri gözlenir (Şekil 3.17). Renkleri, kırmızı (2.5 YR 5/6), açık kırmızı (2.5 YR 6/8) ya da sarımsı kırmızı (5 YR 5/6) renklerde yoğunlaşır.

Şekil 3. 16: KS 100 Grubu Bünye Kesit Görselleri

[414] Bk. 2.1.1. Kil Analiz Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması, numune K4, K5.

Grafik 3. 22: KS 100 Grubu Bünye Renkleri

Depoziti oluşturan örneklerde astar daldırma tekniğinde kasenin içine ve dışına tamamen uygulanmıştır. Çoğu örnekte astarın iç yüzeyde sürülerek düzeltildiği, dış yüzeyde ise akıntı izlerinin bulunduğu görünür. KS 100 grubu örneklerinde, diğer kase gruplarında daha çok gördüğümüz metalik parlaklığa sahip astarın oldukça az sayıda bulunduğu görünür. Kırmızı rengin (10 R 4/6, 5/6, 5/8; 2.5 YR 4/8, 5/8) çoğunlukla başarıyla uygulandığı Astar Grup 1 olarak isimlendirilen örneklerden oluşur (Grafik 3.22).

KS 100 grubu neredeyse yarı küresel gövdeli bir formu tanımlar. Formun benzer örnekleri hem Geç Hellenistik hem de Roma Dönemi gruplarında bulunur. Bu anlamda KS 100 form grubu daha geniş ve basit bir kaideye sahip olmakla birlikte Hellenistik Dönem' de farklı şekillerde dekore edilen yarı küresel gövdeli örneklerde muadillerini bulmak mümkündür[415]. Kibyra grupları içerisinde de benzer ekolü temsil ettiği düşünülen yarı küresel gövdeli örneklerin çeşitleri bulunmaktadır. (3.2.3. KS 270, 3.2.4. KS 260). KS 100 grubunun iç yüzeyinde bulunan yiv bu erken örneklerin bir yansıması olarak düşünülür. Roma Dönemi grupları içerisinde de benzer form özelliği gösteren paralel örnekleri Laodikeia ve Atina'da bulunur[416]. Bununla birlikte Geç Roma Dönemi kırmızı astarlı seramik gruplarında da KS 100 grubuna benzer form özelliğinde[417] sığ ve oldukça geniş bir form grubu ile boyutları açısından daha yakın örnekler bulunur[418]. Benzer başka geç örnekler Atina serileri içerisinde sınıflandırılamayan bir grup içinde yer alır[419].

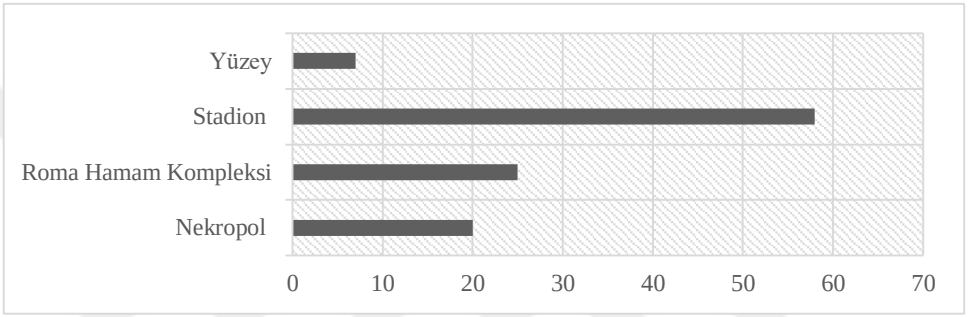
[415] Rotroff, 1997: 107-116; Wagee, 1948: 12, Form 53, Fig.3; Hayes, 1985: 21, Form 16, Lev. 3.3 (MÖ 2. yüzyılın 2. yarısı); James, 2018.
[416] Robinson, 1959: 22, 29, no.G76, Lev. 66. (MS. 1. yüzyılın ortası); Şimşek, 2011: 108, kat.no.105, Lev. 100 (MÖ. 27- MS.14)
[417] Hayes, 1972: 68, Form 50b, Fig. 12; Hayes, 2008: 221, no. 995, Lev. 32. (MS. geç 4. yüzyıl); Poblome, 1999: Type 1B130, özellikle no:1-5, Fig.22; Type 1B 150 özellikle no.2-3 Fig.24.
[418] Hayes, 1972: 40, 42, Form 17B, Lev. 6.11, MS. 2. yüzyılın 2. yarısı); Atlante I 34, Lev. 17.10.
[419] Hayes, 2008: 161, no. 430, Lev. 14. MS. 3. yüzyılın ikinci yarısı.

Kibyra KS 100 grubu basit bir formu tanımlamakla birlikte iç yüzeyde yer alan yiv ve boyutlarıyla kendine mahsus bir özellik gösterir. KS 100 grubunu oluşturan depozitin %53'ü Stadion'dan bulunmuştur. Özellikle doğu oturma sıralarının kazısı sırasında kuzey köşe olarak belirtilen alandan dolgu[420] olarak ve 3 numaralı mezarın çevresinde[421] ele geçmiştir. Bu alandan gelen örneklerin tamamında kase yüzeyinin iç kısmında bir yiv bulunur. %23'ü Roma Hamam Kompleksi doğu ucunda ören yeri karşılama merkezi olması amacıyla yapılan kazılar sırasında bulunmuştur[422] (Grafik 3.23).

Grubun %18'i Nekropol alanlarından mezar armağanı olarak ele geçer. Bu örneklerin dış yüzeylerinde çark izinin oluşturduğu dalgalanmalar sebebiyle yüzeyleri düz değildir. Bazılarının iç kısımlarında yiv yer almaz. KS 100 grubu örneklerin Nekropol alanı buluntuları Doğu ve Güney Nekropollerdeki Yer altı Oda Mezar kazıları sırasında ele geçmiştir. Güney Nekropolde YOM 9, Doğu Nekropolde YOM 10, 12, 14, 15 ve Nekropol yolunda Basit Oygu Mezar 3'de (BOM-3) de gruba ait örnekler KS 190, BR 110, TS 100 gruplarıyla birlikte bulunmuştur. Nekropol kazılarından ele geçen kase örnekleri tarihlemeye ilişkin daha net bilgi verebilecek örnekler olduğu düşünülür ancak mezarlar antik ya da modern zamanlarda talan edilmiş ve birincil kontekstlerinde korunmamışlardır. Bu sebeple uzun soluklu kullanım gördüğü düşünülen mezarlarda dar süreçlere tarihleme yapmak mümkün değildir. Bununla birlikte Kibyra Nekropol alanları mezarlarından ele geçen mezar armağanlarının bir takım oluşturduğu gözlenir. Gömütlerin neredeyse tamamında ele geçen pişmiş toprak buluntu grubu çalışmada KS 190, BR 100, TS 100 olarak tanıtılan kaseler, kupalar ve testler ve ayrıca bu çalışmanın kapsamı dışında kalan unguentariumlar ve kandillerdir. Nadir de olsa orijinal kontekstinde korunmuş mezarlarda daha net tarihleme kriterleri sunan unguentarium ve kandiller vasıtasıyla tarihlenebilir. KS 100 grubu bu kontekstler içerisinden yalnızca Nekropol Yolu kazılarında Basit Oygu Mezar 3 olarak numaralan mezar alanından bir adet TS 100 grubu testi (14-Env-95) ve geç dönem torba gövdeli unguentariumla[423] birlikte ele geçmiştir. Unguentarium MS. 1. yüzyıla tarihlendirilir. Bu doğrultuda iç yüzeyinde yiv bulunmayan, dış yüzeyinde ise çark izlerinin göründüğü örnekler mezar buluntuları vasıtasıyla MS. 1 yüzyıla tarihlenebilecek gruplar olduğu söylenebilir

[420] 06,08,11,12-08-2010 tarihleri arasında dolgu ve -50 seviyelerinden ele geçmiştir.
[421] 31-08, 01-09-2010 tarihlerinde 0/-70 ve 0/-140 seviyelerinden ele geçmiştir.
[422] 08-11-2018 tarihlerinde ören yeri karşılama merkezi 2 no.lu kapı, yol kesitinden dolgu buluntusu olarak ve 24, 25-08-2015 tarihinde Roma Hamam Kompleksi Açma 2 F 13 karelajlarından 1264 seviyesinde ele geçmiştir.
[423] Kibyra Kazı Arşivi: 2014 Envanter Kataloğu No: 14-Env-94

KS 100 kase form grubuna ait örneklerin özellikle Stadion alanı buluntuları, teknik özellikleri açısından BR 100, TB 100 grubu örneklerle oldukça benzerdir. Kibyra'da kırmızı astarlı seramik uygulamalarında en iyi sonuçların alındığı örnekler bu gruplar içerisinden ele geçer. BR 100 ve TB 100 grubu örneklerin MÖ. 1. yüzyıl sonu itibariyle tarihlenmesi, karşılaştırma örnekleri içerisinde Laodikeia'nın benzer tarihleme sonuçlarına varmış olması Kibyra KS 100 grubunun MÖ. 1. yüzyıl sonlarında üretilmeye başlandığı düşünülmektedir. Özellikle Yer Altı Oda mezarlarından ele geçen örnekler form grubunun geç dönem temsilcileri olarak ele alınır. MS. 1. yüzyıldan ve 2. yüzyılın sonlarına tarihlenebilecek bu örnekler gövde ve kaide biçimlerini korurken (Levha 73) yüzey ve astar uygulamalarındaki kalitenin düştüğü ve kasenin iç yüzeyinde uygulanan yivden vazgeçildiği gözlemlenebilir.

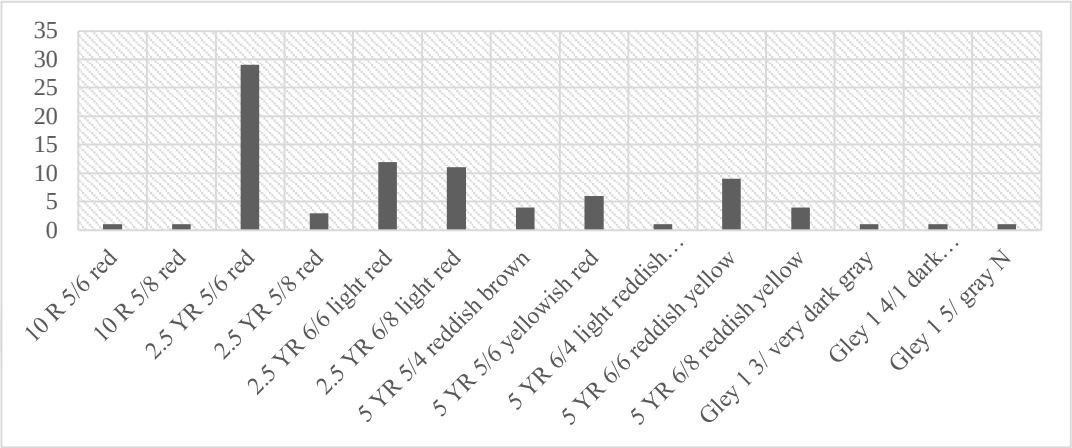
Grafik 3. 23: KS 100 Grubunun Alan Eser Dağılımı

3.2.11. KS 110 (Stobi Form 12, Sag 1B110, Atlante II DSB Form 40, 71)

Kat. No. **92–94**, Levha 12; Kat. No. **464–475**, Levha 74–75.

KS110 grubuna ait toplamda 102 adet parça kayıt altına alınmış bunlarda 40 tanesi tam ya da tam profil veren örneklerden oluşur. 16 tanesi katalog çalışmasında sunulmuştur. Gruba ait üç adet yapısı bozulmuş kaide örneği ele geçmiştir. Form grubuna ait örnekler düz bir tabana sahiptir. Gövde 20 ila 40 derecelik bir açıyla zeminden genişleyerek yükselir ve hafif dış bükeydir. Dudak kenarı gövde profilinin bir parçası olarak düz bir şekilde sonlandırılır. Dudağın tepe noktası çoğunlukla sivridir bazı örneklerde yuvarlatılır (**471, 473, 475**). KS 100 grubu ile oldukça benzer biçimsel özelliklere sahip olsa da KS 110 grubu örnekler küçük boyutlu kaplardır, kaideleri düzdür ve kasenin iç yüzeyinde yiv bulunmaz. Örneklerin ağız çaplarının en küçükleri 7 cm en büyükleri ise 13,6 cm'dir. Ancak gruba ait örneklerin büyük çoğunluğunun ağız çapı 10 cm ile 10,9 cm arasındadır. Bu boyutta ağız çapına sahip örneklerin yükseklikleri 3 cm ile 4,5 cm arasında değişir. Kaide çapları 3 cm ile 4,8 cm arasında yoğunluk gösterir.

Depoziti oluşturan örneklerin bünye kesit görselleri oldukça homojen bir görüntü sunar. Görsellerde katkı maddesi yoğun miktarda gözlenir. Kimyasal analiz çalışmalarında 1. Ham madde grubunda yer alır[424]. Örneklerin büyük çoğunluğu (%92'si) kararlı bünye özelliği gösterir. Sık dokulu, iyi pişmiş örneklerdir. Bünye renkleri kırmızı (2.5 YR 5/6) açık kırmızı (2.5 YR 6/6, 6/8) ve kırmızımsı sarı (5 YR 6/6, 6/8) renklerinde yoğunluktadır (Grafik 3. 24).

Grafik 3. 24: KS 110 Grubu Bünye Renkleri

Depoziti oluşturan örneklerde astar daldırma tekniğinde çoğunlukla kasenin içine tamamen dışına ise kısmen uygulanmıştır. Çoğu örnekte astarın iç yüzeyde sürülerek düzeltildiği görünür. KS100 grubu örneklerde, Astar 1, Astar 2 grubu örneklerin her ikisi de yoğunlukla bulunur. Astar 1 grubu örnekler kırmızı (10 R 4/6), soluk kırmızı (10 R 4/4, 5/4) renklerinde yoğunlaşırken Astar 2 grubu kırmızı (2.5 YR 4/8, 4/6, 5/8) renklerde yoğunlaşır.

KS 110 grubu KS 100 grubu gibi basit bir formu tanımlar. Gruba ait örnekler Kibyra seramikleri üzerine yürütülen önceki çalışmalarda tanıtılmıştır[425]. Benzerleri Akdeniz Coğrafyasında Hellenistik Döneme tarihlendirilen gruplar arasında bilinir[426]. Batı ve Doğu sigillata gruplarında[427] da rastlanan bir formdur. Bu örnekler kaidenin genişliği ve dudağın şekli açısından küçük farklılıklar gösterir. Kibyra KS 110 grubu örneklerine en yakın paralelleri Stobi'de[428] kırmızı astarlı yerel üretim grupları arasındaki örnekler MS. 2. ve 3. yüzyıllara, Sagalassos' da[429] MS. 1 ile 4. yüzyıllara tarihlendirilir.

[424] Bk. 2.1.1. Kimyasal Analiz Sonuçlarına Göre Ham Madde Grubunun Tanımlanması, numune K6, K7, K12.
[425] Uygun ve Dökü, 2008: 139-140, no.21-24, Res.20.
[426] Rotroff, 2006: 278 312-313.Lev. 52, 42.
[427] Saracino, 1985: 195, no.13, Lev. 56. MÖ. 20; Hayes 1985: 60, Form 37, no. 13, Lev. 7; 61, Form 40, no.12, Lev. 13; 66, Form 71 no. 2, Lev. 15 (MS. 1. yüzyılın son çeyreği MS. 2. yüzyılın başı).
[428] Anderson-Stojanović, 1992: 119, no. 950-951, Lev. 112.
[429] Poblome, 1999: 305, Type 1B110 no. 5, Fig.20.

KS 110 grubuyla ilişki kaidenin şekli açısından farklılık gösteren daha nadir ele geçen üç farklı kaide şekli daha bulunmaktadır. Bu örneklerin neredeyse tamamı Roma Hamam Kompleksi F8 karelajından ele geçer. Bu örneklerde (*15-RHK–400, 420*) gövde duvarının bitişiyle başlayan kasenin kaidesi zemine bastığı kısımda yuvarlatılmış tabanı da alçak bir şekilde boşaltılmıştır[430]. Bu kaide özellikleri gösteren toplamda sekiz tane örnek bulunmaktadır. Formun benzer örnekleri DSB gruplarında rastlanır. Atina örnekleri MS. 1. yüzyılın ortası ve MS. erken 2. yüzyıl bağlamlarından gelir[431].

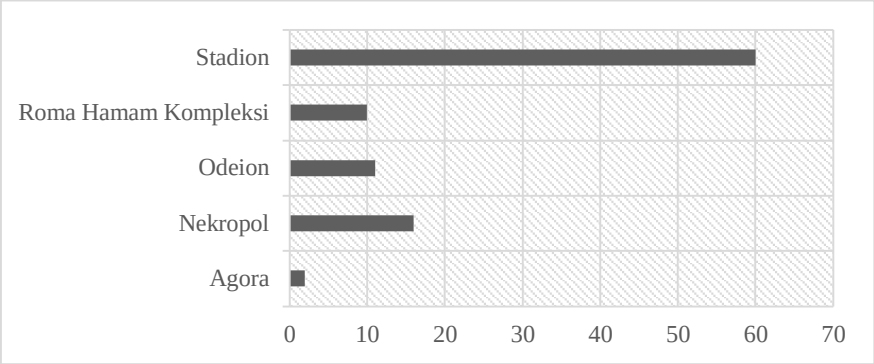
15-RHK- 621, 401, 295, 140[432] numaralı örnekler KS 110 grubunun küçük örnekleri ile ele alınacak boyutta 7 cm civarında ağız çapına sahip örneklerden oluşmaktadır. Bu tip kaide örneklerinde gövde duvarı kaideye doğru döndürülerek kaide ile gövdenin birleşim kısım hareketlendirilmiştir. Kaidenin ayağı aynı şekilde yuvarlatılmış ve tabanı alçak bir şekilde boşaltılmıştır. Aynı biçimde şekillendirilmiş kaide sahip 15-RHK-50 numaralı kase KS 110 grubundaki yaygın ölçülere sahip (11 cm) grubun içinde görece büyük boyutlu kaselere örnek teşkil eder.

15-RHK-52, 141, 16-DN-537[433] numaralı örnekler gruba ilişkin küçük boyutlu örneklerdendir. Kaideleri düz ve olukludur. Tabanın dış çemberinde iki geniş yivle hareketlendirilmiştir. Bu tip düz ve oluklu kaide örnekleri kupa türünde BR 100 grubu örneklerle aynı şekilde yapılmıştır. Bu iki kase örneği (*15-RHK-52, 141,* Ek.2.) gri bünye özelliği gösteren astarı siyah pişirilmiş olmasıyla farklıdır.

KS 100 grubunu oluşturan depozitin %61'i Stadion' dan özellikle doğu oturma sıralarının kazısı sırasında kuzey köşe olarak belirtilen alandan dolgu[434] olarak ve 3 numaralı mezarın çevresinden[435] ele geçer. Grubun %16'sı özellikle Doğu Nekropol Güney Temenos 2 olarak isimlendirilen alandan bulunmuştur. Kibyra' da kazısı yapılan nekropol alanlarındaki mezar buluntuları arasında KS 110 grubu yaygın değildir ancak YOM 2, 10, 12, 13 ve 14 numaralı mezarlarında bulunur (Tablo 1). Nekropol alanından ele geçen örneklerin alacalı astara sahip, kırmızı yerine kırmızımsı kahverengi, az pişirilmiş, kırılgan dokudaki örneklerin daha yaygın olduğu gözlemlenir. Antik ya da modern kaçak kazılarla dağıtılmış halde bulunan mezarların çevresinde ele geçen bu örnekler olasılıkla mezar armağanı olarak sunulmuş, depozitin geneline kıyasla görece kalitesiz örneklerdir. Grubun %11'i Odeion' dan, % 2'si de Agora'dan bulunmuştur. Benzer nitelik gösteren örneklerin %10'u Roma Hamam Kompleksi

[430] Hayes 1985: 61 Form 40 Lev. 13.12, 66 Form 71 Lev. 15.2.
[431] Hayes, 2008: 159, no. 400–401, Lev. 13.
[432] Bk. Ek.2 Alan-Eser Listesi.
[433] Bk. Ek.2. Alan-Eser Listesi.
[434] 06,08,11,12-08-2010 tarihleri arasında dolgu ve -50 seviyelerinden ele geçmiştir.
[435] 31-08, 01-09-2010 tarihlerinde 0/-70 ve 0/-140 seviyelerinden ele geçmiştir.

kazılarında Açma 2 F12-F13 karelajlarından ele geçer. Bu alandan ele geçen ve kaide özellikleri ile farlılık gösterdiklerine değinilen bu örnekler bağlamları itibariyle KS 110 grubunun erken temsilcileri olabilecekleri düşünülür (Grafik 3. 25).

Grafik 3. 25: KS 110 Alan Eser Dağılımı

KS 110 grubu özellikle nekropol buluntularıyla MS. 1. ve MS. 2. yüzyılın sonuna tarihlendirilebilecek örneklerdir. Bununla birlikte Stadion' da 2 no.lu mezar buluntuları arasında ele geçen bünye ve astarı siyah pişirilmiş bir örnek formun Kibyra'daki en erken ithal temsilcisidir. Mezarın konteksti bağlamında MÖ. 1. yüzyılın başlarına tarihlendirilmektedir. Kibyra'da KS 110 grubu kaselerin üretimi MS. 1. yüzyıl itibariyle tarihlendirilmeye başlanan nekropol buluntularından daha önce üretilmişlerse bu örnekler özellikle Roma Hamam Kompleksi ve Stadion kazılarından ele geçen görece daha iyi astarlanmış örnekler olabilir. Katalog çalışmasında daha kesin tarihlemeler yapabildiğimiz nekropol buluntularına daha fazla yer verilmiştir.

3.2.12. KS 210 (Sagalassos 1A110/1)

Kat. No. **476–485**, Levha 76–77

Gruba ait 47 adet parça kayıt altına alınmıştır. Bunlardan iki tanesi tam profil verir. Hatalı pişirim olarak değerlendirilen bir adet gri örnek bulunur (**485**). Ağzı açık derin kaplardır. Örneklerin gövdesi hafif dışa açılarak yükselir. Dudak gövdenin bir parçası olarak düzdür. Tepe noktası görece kalın cidarlı örneklerde düz kesilir. Daha ince cidarlı ve küçük boyutlu örneklerde dudağın tepe noktası sivridir. Düz ve neredeyse hafif dışa açılan gövde, kaidenin hemen üzerinde keskin ve köşeli bir şekilde daralır. (**476, 477, 484**). Küçük boyutlu örneklerde gövde duvarının altıyla birleştiği bu kısım yuvarlatılır (**481**). Halka kaidenin dış profili diktir. Zemine bastığı kısımda düz bir satıh oluşur. Kaidenin iç kısmı, derin bir şekilde boşaltılmıştır. Tam olarak ele geçmiş iki örnek hariç (**476**) diğerlerinin tamamı, dudağın altında iki sıra olarak, birbirinin altına gelecek şekilde baskı bezeme ile uygulanmış derin nokta motifleri ile

süslenmiştir. Farklı bezemeye sahip iki örnekten birinde (**478**) yine çift sıra, sağına devrilmiş damla motifi, diğerinde ise tek sıra ve sık bir şekilde uygulanmış diğerine benzemez başka bir damla motifi bulunur (**479**). Baskı bezeme motifleri simetrik bir sırayla yerleştirilmediği için, motif modelinin makara şeklide, kabın yüzeyinde döndürülerek uygulanmadığı anlaşır. Nokta motiflerin bir ya da alt alta iki silindirik kesitli bir alet yardımıyla tek tek bastırılarak yapıldığı anlaşılır.

Gruba ait örneklerin bünye renkleri sarımsı kırmızı ve açık kırmızı renklerde yoğunlaşır. Astar uygulamaları dış yüzeyin büyük bir kısmını kaplayacak şekilde daldırılarak yapılmıştır. Tam ele geçen örneklerde iç yüzeyde astarın sürülerek dağıtıldığı anlaşılır. Kırmızı renkte uygulanan astar dış yüzeyde çoğunlukla alacalı bir görünüme sahiptir. Birkaç örnekte astarın metalik parlaklık kazandığı görünür.

Kibyra KS 210 grubunu oluşturan depozit, ağız çapları 7,6 cm ile 18 cm arasındadır. Daha ince cidarlı, sivri tamamlanmış dudak kenarına sahip örneklerin (Levha 77) dudak çapları genellikle 12 cm civarlarındadır. Kalın cidarlı, düz tamamlanmış dudak kenarlı kaselerin ağız çapları daha büyük olma eğilimindedir. Gruba ait tam profil veren iki örnek düz dudaklı gruba aittir ve yükseklikleri. 9,2 ile 9,7 cm yüksekliğe sahiptir. (**476–477**). Bu her iki örnek de kalın cidarlı gruba ait örneklerdir.

KS 210 form grubu yaygın bir formu ve bezeme düzenlemesini tanımlamaz. Gruba ait örneklerde çoğunlukla alt alta yapılmış derin nokta baskı bezemeleri dudağın 1-2 cm altından yer alır. Noktalar tam daire şeklinde değildir, bazen eliptiktir ve bir yöne devrilmiştir. Baskı bezeme ile yapılan bu noktalar kabın iç yüzünde kendi büyüklüğünde tümsekler oluşturur. Benzer bezeme şeklinin uygulandığı seramik parçalarına Laubranda depoziti içerisinde rastlanır ancak Kibyra'dan farklı olarak, örneklerin formları dış bükey profilli yarı küresel gövdeli kase parçalarıdır[436]. Gruba ait örnekler MS. 50–200 yıllarına tarihlenir[437].

Özellikle kase formu açısından Kibyra grubu örneklerin en yakın benzerleri Sagalassos Kırmızı Astarlı Seramik gruplarından 1A110/1A111 form grubu örneklerde karşımıza çıkar[438]. Ancak Kibyra örnekleri daha büyük boyutlarda ve yüksek duvarlıdır. Bezeme şekilleri ve astar uygulamaları açısından farklıdır. Sagalassos örnekleri ağız çapları 8–12 cm arasında yoğunluk gösteren, fincan grubunda değerlendirilen, farklı geometrik şekillerde uygulanan baskı bezeme süslemelerin, gövde duvarını kapladığı örneklerdir. Dudağın altında bezeli alanı üstte sınırlayan

[436] Hellström, 1965: 73, no. 314-321, Lev. 15, 37.
[437] Hellström, 1965: 39-40.
[438] Poblome, 1999: 32–33, 304, Form 1A110 ve 1A111, Fig.6-7.

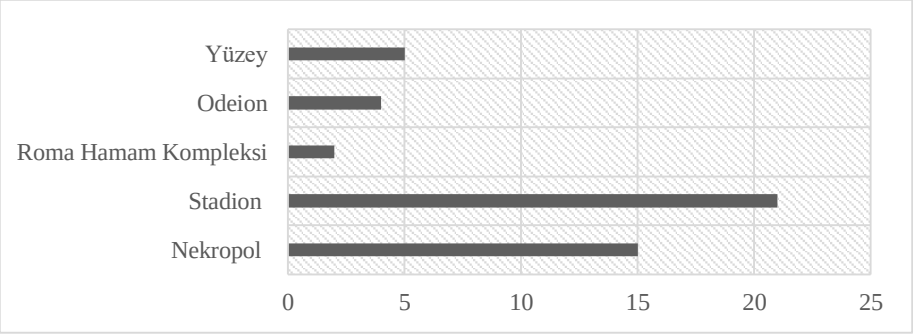
iki yatay yiv bulunur. Sagalassos örnekleri MS. 1. yüzyılın ikinci yarısında popülerdir. Forma ilişkin küçük boyutlu örnekler MS. 3. yüzyıla kadar tarihlendirilir[439].

Özellikle Sagalassos grubundaki bezeme örneklerini anımsatan baskı tekniğiyle yapılmış geometrik ve bitkisel bezemeli testi, bardak ve kavanoz olarak gruplanan örnekler Nabatean grubu seramikler üzerinde karşımıza çıkar.

Kibyra KS 210 grubuna benzerlik gösteren başka kentlerden ele geçmiş diğer örnekler Sagalassos grubu olarak ele alınır[440]. Patara'dan ele geçen[441] bu örnek yivsiz dudak kenarına sahip, gövdenin kaideye geçtiği keskin kısmın yuvarlatıldığı bir örnek Kibyra grubu oldukça benzerdir. Patara'daki bu örneklerin yeni verilerle Kibyra grupları içerisinde değerlendirilip değerlendirilmeyeceği tekrar sorgulanabilir.

Kibyra seramikleri üzerine yapılan araştırmalarda KS 210 grubuna ait örnekler Japp'ın çalışmasında iki parça ile tanıtılmış form ve bezeme düzeni açısından Kibyra' ya özgü bir buluş olarak değerlendirilmiştir. Erken Roma Döneminde yeni buluşlar ve sıra dışı dekorasyon çeşitlerinin tipik bir durum olarak yorumlanması sebebiyle her iki parça da Erken Roma Dönemine tarihlenmiştir[442].

KS 210 grubu örneklerinin büyük çoğunluğu Stadion ve Nekropol alanı kazılarından ele geçerken Geç Hellenistik Dönem malzemesinin yoğunlaştığı bağlamlarda nadir olarak ele geçer. Bu anlamda Roma Hamam Kompleksinden ele geçen iki parçadan söz edilmektedir (Grafik 3. 26). Grup için tarihleme kriteri oluşturabilecek, kalın cidarı dudağın altında bulunan derin yiv özellikleriyle Sagalassos ithali olduğu düşünülen bir örnek MS. 1. ve MS. 3 yüzyıllara tarihlendirilen yer altı oda mezarından ele geçer. Bu tarih Sagalassos ve Laubranda'daki karşılaştırma örneklerinin tarihleri ile örtüşmesi KS 210 grubu için de aynı tarih aralığını vermeyi mümkün kılar.

Grafik 3. 26: KS 210 Alan Eser Grafiği

[439] Poblome, 1999: 304.
[440] Künzl, 1997: 470, 486, no.8 Res.16; Yıldız, 2020: 185, Lev. 1.2.
[441] Uygun, 2011: 96, no.707–708 Lev. 48.
[442] Japp, 1999: 101, 109 Fig.30-31.

Bu çalışmada KS 210 olarak ele alınan dışa açılan düz duvarlı alt gövdesi keskin dönüşlü form özelliği gösteren bezemeli örnekler yerel üretim grupları arasında değerlendirilir. Ancak depozit içerisinde farklı geometrik şekillerde süslenmiş Nabatean grubu bardaklara benzer örneklerle, yarı küresel gövdeli, mikalı çamura sahip Laubranda depozitindeki örneklere benzer parçalar da yer almaktadır. Bu bağlamda Nabatean grubu gibi Geç Hellenistik Dönem' e tarihlenebilecek örneklerin varlığıyla biliniyor olması mümkün görünmekte ancak Kibyra atölyelerindeki üretiminin Sagalassos grubu örneklerle form benzerliği içerisinde MS. 1. yüzyıl itibariyle üretilmiş olduklarını söylemek yerinde olacaktır.

3.2.13. KS 190

Kat. No. **95–112**, Levha 12–14; Kat. No. **486–490**, Levha 78–79

KS 190 olarak tanımlanan form grubuna ait örneklerin neredeyse tamamı Kibyra Nekropol alanlarından bütün olarak ele geçer. KS 190 grubu mezar armağanı olarak kullanılmış bir formu tanımlar. Gruba ait tüm ya da tüme yakın 111 parça kayıt altına alınmıştır. Bunlardan 56 adedi tam olarak ele geçmiştir. Form grubunu temsil eden yapısı bozuk ya da hatalı pişim örnekler 25 adetle depozitin % 23'ünü oluşturur. Fırınlama hatası örneklerin tamamı çalışmada sunulmuştur. Levha 12-14. Bu örnekler arasında bulunan birbirine tamamen yapışıp kaynaşmış, halka tipli beş adet kaidenin bir arada bulunduğu örnek (**107**) üretimin kanıtı olması dışında, bu tip kaselerin iç içe oturtularak fırınlandığına ilişkin bir veri sunmaktadır.

KS 190 grubu küçük boyutlu derin kaplardır. Genel görüntü itibariyle ağıza doğru kapanan, şişkin gövdeye sahip örneklerdir. Temelde dudak profili dışa doğru hafif bir şekilde açılır. Dudağın gövde ile birleştiği kısım yuvarlatılır ve gövde duvarı kaideye doğru daralır. Kaide halka şeklindedir. Zemine bastığı kısım düzleştirilir. Kaidenin içi, merkezde hafif şişkin bırakılarak alınıp düzleştirilir ya da bu kısımda meme yapar. Örneklerin tamamında dudak kenarı bir yivle inceltilerek sonlandırılır. Buna karşın örneklerin gövde ve kaide detaylarında farklar bulunur. Grubu oluşturan örneklerin çoğunda dudak profili 60° ile 70° bir açıyla gövdeye doğru genişler ve gövde duvarı ile birleştiği yerde bir sırt oluşturur. Bu örneklerin bazılarında dudak gövde profilinin 3/2'si kadardır (**498, 499, 500**), (*10-YOM 9-119, 14-Etd-158, 13-Env-140*, Ek.2). Bu sebeple daha sığ ve kapalı bir görünüm sergilerler. Diğer bazı örneklerinde ise (**494, 495, 496**), (*14-YOM-15-434, 14-Env-126, 14-Etd-114*, Ek.2) dudak ve gövde oranları neredeyse yarı yarıyadır ve daha derin bir görüntü sunar. Dudak profilinin 70° ya da daha dik olan örnekleri dudak ile gövdenin birleştiği yerde bir sırt oluşmadığı için yarı küresel bir görünüme daha yakındır (**491),** (*13-Env-99, 14-Env-20,14-Env-140*, Ek.2).

Form grubunu oluşturan örneklerin kaide detaylarındaki fark ise kasenin iç yüzeyinde meydana gelen çukurluktan kaynaklanır. KS 190 grubunda merkez kısmı çukurlaşan bu tip örnekler rulet bezemeli KS 140 grubunda Kaide Tip 2 olarak tanımlanan grubun örneklerine oldukça benzer. Her iki gruba ait kaide örneklerinde kasenin iç kısmında bir çukurluk yer alır. kaidenin taban kısmı konik bir şekilde boşaltılır ve merkezde meme yapar ve zemine basan kısmı düzleştirilir. KS 140 grubu örneklerin bazılarında farklı olarak bu kısımda bir yiv alır.

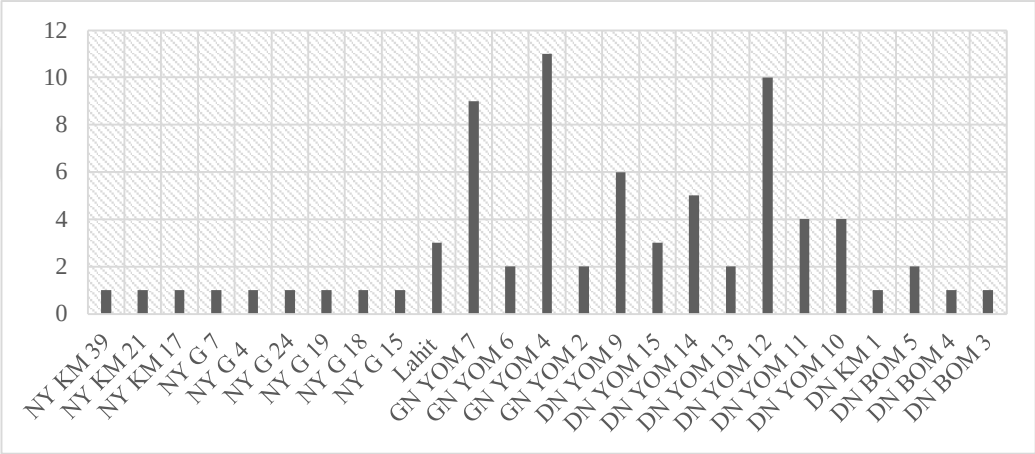
KS 190 grubu örneklerin boyutları oldukça sabittir. Ağız çapları 7 cm ile 10 cm arasında değişir ancak kaselerin büyük çoğunluğu 8 cm ile 9 cm arasındadır. Ağız çapları kase yüksekliğinin iki katı kadardır. Kaide örneklerinin tamamı 3 cm ile 4 cm arasındadır.

Gruba ait örnekler çoğunlukla az pişirimli hafif gevrektir. Kesit fotoğrafının çekilebildiği örneklerde bünye kesit görsellerinin kararlı pişime sahip olduğu görünür. Bünye özellikleri açısından yoğun katkı maddesi içerir en fazla gözlemlenebilir olanı da kalkerdir. Bununla birlikte kesitlerde gözlemlenen siyah partiküllerin mika olduğu anlaşılmış, analize gönderilen örnek (K9) KS 110 ve KS 230 grubu örneklerle benzer hammadde potasında değerlendirilmiştir.

Örneklerin bünye renkleri sarımsı kırmızı (5 YR 5/6) ya da kırmızımsı sarı (5 YR 6/6, 6/8, 7.5 YR 6/6) renklerinde yoğunlaşır. Astar sadece dudağın iç ve dış kısmına gelecek şekilde daldırma yöntemiyle uygulanmış, akıntı ve damlamalar sebebiyle dış yüzeyde daha geniş bir alana yayılmıştır. Astar yoğunluğu ince, dokusu ise kalın taneciklidir. Çoğunlukla mat kahveye dönük alacalı bir görüntü sunar. Yine de kırmızı rengin daha başarılı uygulandığı Astar 2 grubu (**487, 488, 489**), (*13-Env-99, 14-Env-20, 14-Env-80,* Ek.2) ve metalik parlaklığa sahip Astar 1 grubu pembemsi örnekler (**495, 496, 497)**, (*10-Yom7-74, 10-Yom 7-73, 14-Yom15-434,* Ek.2) bulunur. KS 190 grubu örneklerde astarın çoğunlukla içerde ve dışarıda sadece dudak kenarına uygulanması Kibyra üretiminde sıra dışı bir uygulamaya karşılık gelir. Özellikle kase grubu örneklerde kabın iç yüzeyi çoğunlukla tamamen astarlanır. KS 190 grubunun iç yüzeylerinin astarsız oluşu, en azından mezar armağanı olarak ele geçen örnekler için, işlevsellik barındırmayacak olmasından kaynaklandığı düşünülebilir ya da geç tarihli örneklerde astarın daha kısıtlı şekilde uygulanmakta olduğu düşünülebilir.

KS 190 grubu örneklerin neredeyse tamamı (86 adedi) kentin nekropol alanı kazılarından mezar buluntusu olarak ele geçer. Bu örneklerin tamamı korunmuş olarak ele geçmiş ya da birleştirilmiş örneklerdir. Tiyatro Tepesi yüzeyinden ele geçen örnekler 15 parçadır. Tamamı yapısı bozuk ya da fırınlama hatasıdır. Roma Hamam Kompleksinden ise dört parça tespit edilmiştir.

KS 190 grubu kaselerin %90'ı Nekropol alanı buluntusu olarak en çok (58 adet) yer altı oda mezarlardan ve basit gömülerden ele geçer. Daha az diğer örnekler ise kiremit mezarlardan ve basit gömülerden bulunmuştur. (Grafik 3. 27). Bu mezar tiplerinden yer altı oda mezarlardan dört Güney Nekropol' de yedi Doğu Nekropol' de olmak üzere 11 oda mezarın içinden ele geçer. Bunlardan yalnızca Güney Nekropol' de yer alan 4 numaralı oda mezar içerisindeki 1, 3, 9, 10, 11, 14 numaralı sandukalara yapılan gömüler birincil kontekstleriyle bulunmuştur. Bununla birlikte 5 ve 13 no.lu gömülerin buluntuları zemin seviyesindeki korunmuştur. Bu gömülerden ele geçen buluntular yer altı oda mezarlarından ele geçen buluntuları tarihlemek için kullanılabilecek en önemli veri grubunu oluşturur.

Grafik 3. 27: KS 190 Grubunun Nekropol Alanı Buluntuları Eser Dağılımı

KS 190 grubunun ele geçtiği diğer mezar grubu Basit Oygu gömülerdir. Doğu Nekropol alanında, Anıt mezar çevresinde üç, (BOM 3-4-5) Nekropol yolunda birincil kontekstiyle korunmuş 10 adet basit oygu gömü bulunur. Bunlardan altı mezarda (G 4, 7, 15, 18, 19, 24) KS 190 form grubuna ilişkin örnek bulunmuştur. G9 numaralı mezarda torba ve iğ formlu örneklerle[443] beraber ele geçer. G 4, G 15, G 24 numaralı mezarlarda ise beraberinde birer kandille bulunmuştur. Kandillerden üçü de kalıp yapımıdır ancak ikisinin[444] diskusu sade, burnu açılıdır, diğeri ise yine kalıp yapımı diskusu kabartmalı ve burnu yine açılı örneklerdendir[445]. Sadece G 24 numaralı mezarda sikke[446] ele geçmiş ancak düşük kondisyonundan dolayı tanımlanamamıştır. Anıt mezarın etrafında bulunan 3-4-5 numaralı Basit Oygu Mezar buluntuları diğerlerinden farklı sonuçlar ortaya koymasa da daha zengin bir çeşitlilik sunar. 5 numaralı mezarda dört iğ formlu, iki adet de torba gövdeli unguentarium ve kalıp yapımı iki kandil ele geçmiştir.

[443] Kibyra Kazı Arşivi: 2014 Envanter Kataloğu: 14-Env-49, 14-Env-51.
[444] Kibyra Kazı Arşivi: 2014 Envanter Kataloğu: 14-Etd-67, 14-Env-162.
[445] Kibyra Kazı Arşivi: 2014 Envanter Kataloğu: 14-Etd-165.
[446] Kibyra Kazı Evi Deposu, KS/P218, 19.09.2014.

KS 190 grubunun ele geçtiği diğer grup kiremit mezarlardır. İki kiremit mezarda KS 190 grubu örnekle karşılaşılır (KM 17, KM 21). Bu örnekler tarihlenebilir bir iğ formlu unguentarium ve kalıp yapımı diskusu kabartmalı bir kandille birlikte bulunmuştur.

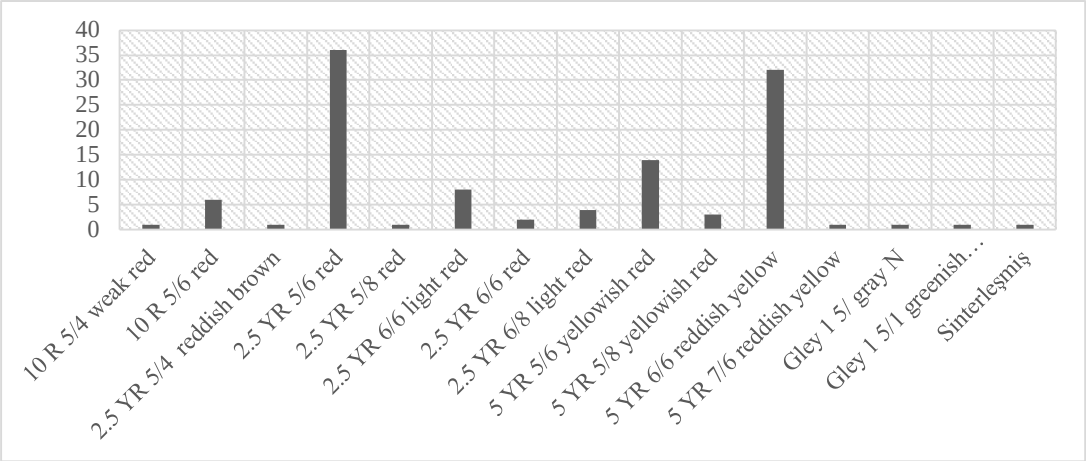
KS 190 grubu örnekler de dahil mezar içi buluntular beraberlerindeki unguentarium ve kandil örnekleriyle birlikte MS. 1. yüzyıldan MS. 2. yüzyılın sonlarına kadar tarihlendirilir. Bununla birlikte 5, Sandukada cam unguentariumla birlikte, 13. Sandukanın zemin seviyesinde ve 1. Odada bulunan toplamda üç adet MS. 138-192 yıllarına ait Kibyra baskısı otonom sikke sanduka mezarların MS. 2. yüzyıl kullanımını vurgulamaktadır.

3.2.14. KS 280

Kat. No. **113–127**, Levha 14–15; Kat. No. **501–527**, Levha 80–86.

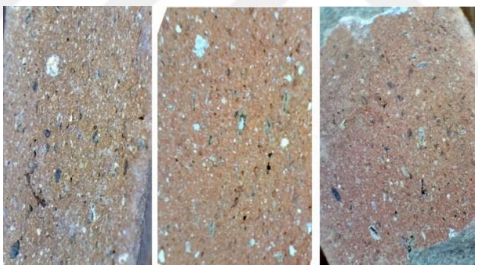
KS 280 grubuna ait 146 parça bulunur. Katalog çalışmasında 44 parça sunulmuştur. Bunlardan 15 adedi fırınlama hatası parçadır. (**113–127**). Depozitin %13 sinterleşmiş ya da yapısı tamamen bozulmuş örneklerden oluşur. Gruba ait örnekler açık, kalın cidarlı, kase formlu, ağır kaplardır. Kaidesiyle birlikte korunmuş, tam olarak ele geçen üç örnek vardır (**506, 520, 521**). KS 280 grubu örneklerde dudak profili dışa ve hafif aşağı çekilmiştir. Dudağın kesiti üçgen profilli, üst yüzeyi düz ya da iç bükeydir. Bu ayrım hem seramik ustasının tekniğindeki hem de kabın kullanım şeklindeki bir farkı tanımlıyor olabilir. Bazı örneklerde dudağın iç kısmı hafif kavislidir (**513, 514**). Gövde hafif dış bükey bir eğimle kaideye doğru daralır. Halka kaide alçak ve geniş, merkezi hafif bir şekilde dış bükeydir. Dudağın her iki yanında, dudak profilinin alt kısmı ile gövde duvarı arasına yatay bir şekilde yerleştirilmiş, silindirik iki kulp bulunur (Fırınlama hatası örnekler içerisinde kulpu korunmuş olan örnekler **121, 123, 506**). İşaret ve yüzük parmaklarının orta boğumlarından kavranarak kabın tutuşunu ve taşımayı kolaylaştırmak için kulpların üzerinde parmaklarla bastırılarak yapılmış derin iki çukurluk ya da iz bulunur.

Mevcut depozitin ağız çapları geniş bir aralıktadır. Dudağın iç kısmından alınan ölçüler 10 cm ile 26,8 cm arasında değişir. Farklı boyutlarda üretilmiş örnekler, büyüklüklerine göre farklı cidar kalınlığına sahiptir. Gruba ait örneklerin % 22'si 14 cm–16 cm arasında % 75'i ise 22 cm–24 cm ölçülerinde yoğunlaşır. İki farklı büyüklükte yoğunlaşan kase örneklerinin kullanım alanlarının da farklı olması muhtemeldir. Bununla birlikte teknik uygulamada herhangi bir kalite farklı gözlenmez hem küçük hem de büyük örneklerde astar içeride tamamen dışarıda ise kısmen uygulanır.

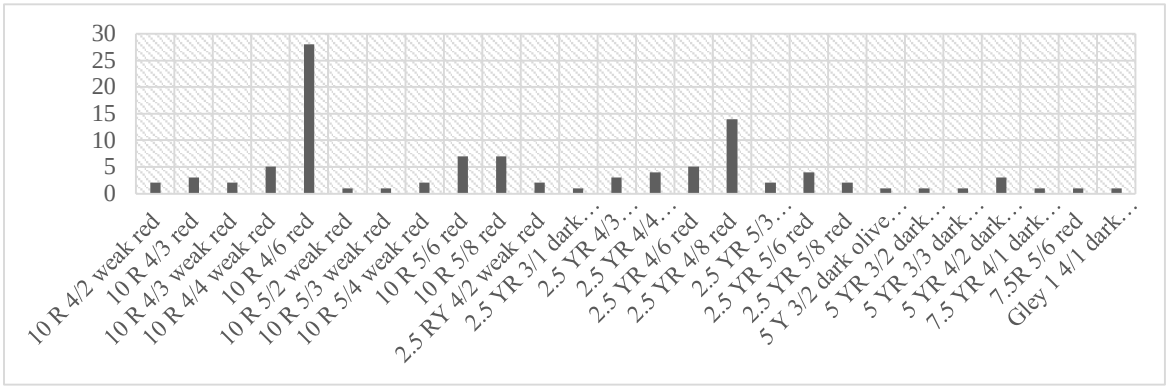
Grafik 3. 28: KS 280 Grubu Bünye Renkleri

Örneklerin büyük ya da küçük boyutlu olmasına bakılmaksızın bünye kesitleri oldukça homojen görünür. Sık dokuludur katkı maddesi miktarı çok ya da çok yoğun miktarlıdır (Şekil 3.18). Depozitin neredeyse yarısı %75'i kararlı iyi pişmiş örneklerden oluşur. Bünye renkleri kırmızı (2.5 YR 5/6), sarımsı kırmızı (5YR 5/6) ya da kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) renklerde yoğunlaşır (Grafik 3. 28).

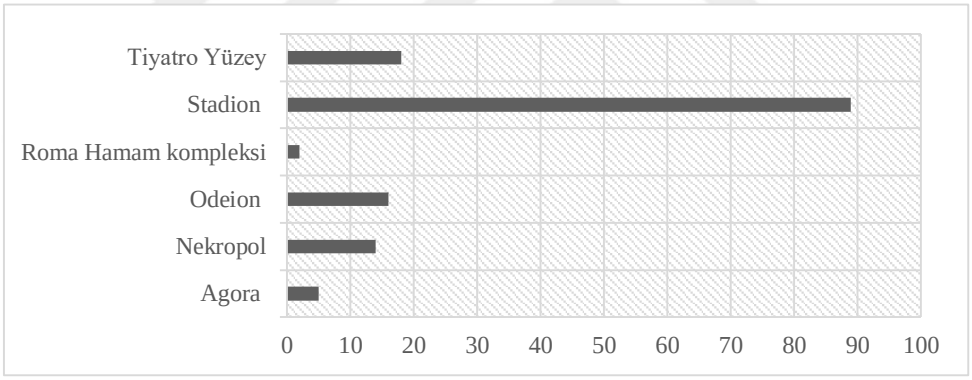
Şekil 3. 17: KS 280 Grubu Bünye Kesit Görselleri

Gruba ait örneklerin astarı, kabın iç yüzeyinde tamamen dış yüzeyinde kısmen olacak şekilde daldırılarak uygulanmıştır. Astar II olarak tanımlanan grup yoğunluğu oluşturur. Örneklerin büyük bir çoğunluğunun astar rengi fırınlamadan sonra kırmızı rengi aldığı (10 R 5/8, 2.5 YR 4/8), iç kısma uygulanan astarın yüzeyde daha kalın bir doku oluşturduğu gözlenmiştir. Özellikle dış yüzeyde akıntı olarak kalan astar renginin yer yer kahverengi ya da siyaha doğru koyulaştığı görülür (Grafik 3. 29).

Grafik 3. 29: KS 280 Grubu Astar Renkleri

Gruba ait örneklerin %75'i Stadion kazılarının doğu oturma sıralarında yürütülen kazıların kuzey köşesinden ele geçmiştir[447] (Grafik 3. 30). Yapısı bozuk ve fırınlama hatası örneklerin tamamı Tiyatro tepesi yüzeyinden bulunmuştur. KS 280 grubunu MS. 1. ve 3. yüzyıllara tarihlemeyi mümkün kılan tek arkeolojik bağlam Nekropol alanında 15 numaralı yer altı oda mezarında zemin buluntusu olarak ele geçen örnektir. Ancak mezarın, kaçak kazılar sebebiyle tahrip olup ve birincil kontekstini kaybetmesi kısa bir zaman aralığı için tarihlemeyi mümkün kılmaz.

Grafik 3. 30: KS 280 Grubunun Alan Eser Dağılımı

KS 280 kase tipi, birebir paralel örneği bulunmayan Kibyra üretim faaliyetleri içinde kendine özgü bir form grubunu tanımlamaktadır. Kibyra seramik araştırmaları kapsamındaki yayınlarda sadece dudak kenarı ve gövde parçasıyla bilinen örnekleri ile Uygun ve Dökü[448] tarafından kase grubunda, Japp[449] tarafından büyük ve derin kase grubunda ele alınıp tanıtılmıştır. Karşılaştırma örneği bulmaktaki zorlandıklarını dile getiren araştırmacılardan Japp Kibyra grubunu MS. geç 1. yüzyıl malzemeleri içerisinde değerlendirilen Berenice örnekleri, MS. 3-4. yüzyıl Sagalassos grupları, dudak profili ile karşılaştırılabilecek MS. geç 2. MS. erken 3. yüzyıl DSC örnekleri ve Geç Roma seramikleri ile karşılaştırıp değerlendirmiş, MS. 5 ve 6.

[447] Kibyra Arşivi: Kibyra Kazıları Sonuç Raporları 2010, 06-13/08/2010 tarihleri arasında Dolgu, -30/-100 seviyelerinden ele geçmiştir.
[448] Uygun ve Dökü, 2008: 194, Krb. K. Form 12, no.29, Resim 21.
[449] Japp, 2009:111–115, Fig.37–49.

yüzyıla tarihlemiştir[450]. Uygun ve Dökü en yakın benzerlerinin Erken Roma Dönemine tarihlendirilen Stobi ve Perge örnekleriyle el almış ancak yüzey malzemesi olarak ele geçtikleri için tarih vermekten kaçınmışlardır[451].

Mezar buluntularıyla MS. 1-3. yüzyıllar arasına tarihlenebilecek KS 280 grubunu, özellikle dudak kenarı ya da gövde şekliyle anımsatan örnekleri Roma Dönemi seramik gruplarında bulunur. Roma Dönemi sigillata gruplarında kulpu farklılık gösterse de gövde ve dudak profili ile en yakın örneğe Batı Sigillataları içerisinde rastlanır[452]. Bundan başka gövde biçimi açısından farklı ancak üçgen formlu dudak kenarı ve boyutları açısından benzer örnekler MS. 1 yüzyıla tarihlenen Sagalassos kırmızı astarlı seramiklerinde kaydedilir[453]. Atina[454] ve Assos'tan[455] ele geçen iki parçanın iç bükey profilli dışa çekik dudakları bazı Kibyra örnekleri ile oldukça benzer. Ancak bunlar yüksek kaideye sahip kase formatında kaplardır. Kil astarlı ya da astarsız, daha şişkin ve derin gövdeli bir diğer örnek Stobi'de[456] bulunur.

Geç Roma Dönemi Seramik serileri içerisinde daha vurgulu dışa çekik, yakalı olarak isimlendirilen Çandarlı Sigilatta formlarının geç örnekleriyle birlikte de düşünülmektedir. En yakın benzeri ise Stobi' de[457] pişirme grupları içerisinde kaydedilmiştir. Aynı kap formunu tanımlamamakla birlikte yakalı dudak profiline sahip örnekler Geç Roma dönemi serilerinde sıklıkla karşımıza çıkar. Bu bağlamda Kibyra seramikleri üzerine yapılmış önceki çalışmalarda bu dudak kenarlı örnekler, Geç Roma Seramik gruplarının tabak tipleri içinde yakalı olarak tabir edilen Çandarlı örnekleriyle[458] karşılaştırılıp, astar açısından Afrika Geç Roma Seramik gruplarının astarlarının taklitleri olduğu düşünülen Anamurium örnekleriyle[459] kıyaslanır[460]. Ancak bu çalışmada KS 280 grubu örneklerin astarları Kibyra yerel üretim grupları içerisindeki kırmızı astarlı örneklerin benzerleri olarak görünmekte ve ele alınmaktadır. Pekişmiş ya da kil astarlı seramik grupları içerisinde yakalı dudak kenarına sahip geç örnekler oldukça çeşitlidir[461]. Bunların ortak noktaları dudak kenarlarının dışa çekilmiş olmasıdır. Bu anlamda Kibyra örneklerinin dışa çekik dudak kenarlarıyla, yakalı olarak tabir edilen örneklerle birlikte

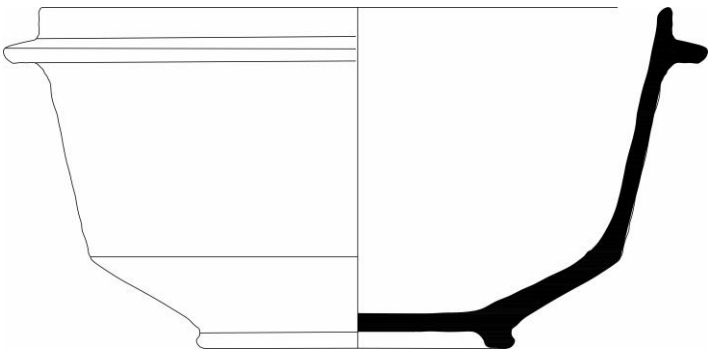
[450] Japp, 2009: 102.
[451] Uygun ve Dökü, 2008: 141.
[452] Mezquiriz, 1985: 149, Form 19, Lev. 30.11.
[453] Poblome, 1999: 170, 310, Fig.79: Type 1F150. MS. 1 yüzyıl.
[454] Robinson, 1959: 28-29, Fig. 66. G61-kase, G66-depolama.
[455] Zelle, 1990: 116, Lev. 14. 70. MS. 1. yüzyılın ikinci yarısı)
[456] Anderson-Stojanović, 1992: 112, Lev. 99. 848
[457] Anderson-Stojanović, 1992: Lev. 144:1243. (MS. 5. yüzyıl)
[458] Hayes, 1972: 329-334. LRC Form 3.
[459] Williams, 1989: 52, Fig.25.
[460] Japp, 2009: 102.
[461] Anderson-Stojanović, 1992: Lev. 144:1243; Hayes, 1972: 140-145, 342 ARSW: Form 91 A-D, Form 91 Fig.26, 342, LRC: Form 5,6,7, 8, Fig. 70

ele alınabileceğini söylemek mümkündür. Ancak KS 280 grubu kaselerin dudak profili ve gövdenin şekli ile doğası farklıdır. Bu sebeple, astar kalitesi ve mezar konteksti içinden ele geçen örnek vasıtasıyla. MS. 1- 3. yüzyıllara tarihlenen KS 280 grubu örneklerin, MS. 5–6 yüzyıllara tarihlenen gruplarla gösterdiği biçimsel benzerlik sebebiyle bu örnekler arasında bir ilişki kurmak, Kibyra seramik grupları içerisinde yerel ya da değil yakalı dudak formlarının geç örnekleriyle kurulacak organik bağ olmadan yerinde olmaz.

3.2.15. KS 290

Kat. No. **128–130**, Levha 16; Kat. No. **528–541,** Levha 87–90

KS 290 grubuna ait iki tanesi fırınlama hatası 46 adet örnek bulunur. Katalog çalışmasında 14 parça sunulmuştur. Tamamı korunuş bir örnek ele geçmiştir (**528**). Form grubunu oluşturan örnekler kalın cidarlı, açık ve derin kaplardır. İçleri tamamen dışları kısmen astarlıdır. Dudak, gövde duvarının getirdiği eğimle birlikte genişleyen bir profil çizer. Dudağın tepe noktası yuvarlatılarak son bulur. Dışarıda dudak profilini tamamlayan ve dudağın 2 mm.–7 mm. altına aplike edilen kalıpla yapılmış, kalın, kenarı yuvarlatılmış bir profil yer alır. Form grubuna ait bu dudak kenarının kalıpla yapılıp sonradan dudağın altına monte edildiğine işaret eden örnekler bulunmaktadır (**529, 539**). Bu örneklerde dudağa katlanarak eklenen profilin arasında oluşan boşluk görünmektedir (Şekil 3.19). KS 290 grubu dudak profili bu haliyle KS 280 grubu örneklerin gövde duvarı ile organik bir bağlantı içinde olan dudak profilinin görüntüsüne yakındır. KS 290 grubunun gövde duvarı düz bir profile sahiptir ve kaideye doğru kademeli olarak daralır. Gövde keskin bir şekilde köşeli bir profil yapar, kaideye doğru daralarak son bulur. (**531, 536, 540**). Kaide halka şeklinde alçak ve geniştir.

Şekil 3. 18: KS 290 Grubu'nun Temsili Tamamlaması

Tam profil veren örnekten yola çıkarak yüksek ağız çapının yarısı kadardır. Örneklerin ağız çaplarının içten içe ölçüsü 17 cm ile 29 cm arasında değişir. Örnekler 20 cm ile 25 cm aralığında daha fazladır. En çok örnek 22 cm çapında olan gruptur. Kaide çapları 11 cm -12 cm

arasındadır. Mevcut örneklerle yapılan çıkarıma göre yaklaşık 23 cm çapında dudağa, 11 cm çapında bir kaideye sahip bir örneğin yüksekliği yaklaşık 13 cm kadardır.

Kil astar, daldırılarak iç yüzeye tamamen dış yüzeye ise kısmen uygulanır. İç yüzeyde sürülerek dağıtılan astar, dış yüzeyde dudağın biraz altına gelecek şekilde, çoğu zaman akıtma izleriyle birlikte görünür. Astar duru, kalın taneli ve mattır. Astar rengi kırmızı (10 R 5/6, 2.5 YR 5/6) ve açık kırmızı (10 R 5/3, 2.5 YR 5/6) renklerinde yoğunlaşır. Gruba ait örneklerin bünye kesit renkleri oldukça homojendir. Sarımsı kırmızı (5 YR 5/6) ve kırmızımsı sarı (5YR 6/6) renklerinde yoğunlaşır. Örneklerin büyük çoğunluğu kararlı pişime sahiptir.

KS 290 grubu Kibyra üretim faaliyetleri içerisinde özgün olarak tanımlanabilecek bir form grubudur. Örnekleri tamamı MS. 4. yüzyıl itibariyle tarihlenebilecek geç kontekstlerden ele geçer ve form itibariyle çağdaşı gruplar içinde örtüşen bir benzerine rastlanmaz. Bununla birlikte Roma Dönemi içerisinde daha erken dönemlere tarihlenen sigillata gruplarında bazı açılardan form grubunu anımsatan birkaç örnek bulunur. Batı Sigillata gruplarıyla benzerlik kurulabilecek bir örnek yüzey kaplaması ve aplik süslemesiyle farklı, dudak şekli ve gövdenin hafif dışa açılmış olmasıyla KS 290 form grubuna ilişkin en yakın benzer örnektir[462]. Gövde şekli açısından benzerlik gösteren bir diğer örnek Doğu Sigillata gruplarının Çandarlı serilerinde bulunur, MS. 2 ve 3. yüzyıllara tarihlendirilir[463].

KS 290 form grubu dudağın dış profilinin biraz altında bulunan kenarlığı sebebiyle kapaklı olarak tasarlanmış açık bir formu tanımlamaktadır. Biçimi tamamen başka ancak aynı tip dudak kenarına sahip kapalı depolama gruplarıyla ele alınan örnekler Atina'da Geç Hellenistik Dönemde kullanılmaktadır[464]. Paphos'tan Hellenistik Dönem depozitin içinde[465] dudağı (flanşlı) ve gövde profili korunmuş düz astarlı, kavanoz olma ihtimali üzerinde durulmuş bir başka örnek korunmuş kısmı kadarıyla Kibyra örneklerini anımsatır. Bu örnekler, Kibyra grubunun paralel örnekleri olarak değil benzer dudak profilinin, hem açık hem de kapalı kaplarda kapaklı olarak işlev gördüğünü vurgulamak için söz edilmiştir. Bu tip yakalı olarak isimlendirilen dudak kenarları geç dönemde pişirme kapları için kullanılmıştır[466].

KS 290 grubunun en yoğun ele geçtiği alan Odeion' un işlevini yitirdikten sonraki süreci tanımlayan ve işlik olarak kullanılmış olması muhtemel, sahne binasının dış cephesine dayanarak inşa edilmiş geç yapılaşmaların kontekstlerindir[467]. Bu çalışmada değerlendirilen KS 290 grubu içerisinde tam olarak ele geçen örneklerden biri bu kullanım süreciyle alakalı olarak

[462] Saracino, 1985: 204, Form 12, Lev. 63.5.
[463] Hayes, 1985: 77, Form H.ı, Lev. 17. 13 (MS. 2 ve 3. yüzyıllar).
[464] Rotroff, 2006: 94, Lev. 24, 157. Erken örnekleri MÖ. 5. yüzyılın son çeyreğinden.
[465] Hayes, 1991: 100, Fig.41. 23. MÖ. 2. yüzyılın son çeyreği.
[466] Williams, 1989: no. 42, Fig.36.
[467] Tarkan, 2021: 171-172.

güney paradostan ele geçmiştir. Benzer seviyelerde bulunmuş bir sikke ve beraberinde ele geçen metal buluntular vasıtasıyla MS. 4. yüzyıl sonu 5. yüzyıla tarihlendirilmektedir.

3.3. Bardaklar

Çalışma grubu içerisinde bardak başlığıyla sunulan formlar ağız çapları ile gövde yüksekliklerinin birine yaklaşık olarak eşit olduğu[468] kulplu ya da kulpsuz, tek kişilik kullanıma hitap ettiği düşünülen, içme, dökme ve akarma işleviyle kullanılmış olabilecek kaplardır. Form MÖ. 1. yüzyılın başları itibariyle form repertuvarına girer. Bu süreçten önce daha büyük hacimli KS 150 grubundan başka sofra kabı niteliğinde kulplu örneklere rastlanmaz.

Kibyra' da bardak gruplarında fırın atığı parçalar doğrultusunda üç form grubu tespit edilmiştir. Bu örnekler Kibyralı üreticilerin oldukça ince cidarlı üretim yaptıkları grupların örneklerindedir. Astar özellikleri açısından Akdeniz coğrafyasında Roma Dönemi'yle yaygınlaşan kırmızı pekişmiş astarlı seramik gruplarının, form özellikleri açısından ise yine Roma Dönemi İnce Duvarlı seramik gruplarının etkisini taşır.

Çalışmada ele alınan form grupları en geç MS. 3. yüzyıl başına tarihlenebilecek örnekleri barındırır. Ancak Kibyra depozitinin tasnif çalışmaları sırasında daha geç süreçlerde özellikle kulplu bardak üretiminin devam ettiği gözlemlenmiştir. Geç antik çağa tarihlendirebilecek bu örnekler çalışma içinde, MS. 1. yüzyıl içinde üretilen BR 110 grubunun geç temsilcisi olarak görünmektedir ve MS. 2. yüzyılın sonlarına kadar tarihlendirilir. bu anlamada Kibyra'daki üretim faaliyetleri içerisinde formun neredeyse değişime uğramadan üretiminin kesintisiz sürdürüldüğünü göstermektedir. Bu anlamda BR 110 grubu hem üretim faaliyetleri hem de tüketim alışkanlıklarında sürdürülen pratikleri göstermesi açısından önemlidir. Aynı zamanda analiz çalışmaları için de yol gösterici olmuştur.

3.3.1. BR 100

Kat. No. **131–139**, Levha 16; Kat. No. **542–552**, Levha 91–92

BR 100 grubuna ait 40 örnek kayıt altına alınmıştır. Bu örneklerden 10 tanesi yapısı bozuk ya da fırınlama hatasıdır. **131, 132, 135, 136, 193** numaralı fırınlama hatası örneklerde en az iki kupanın fırınlama aşamasında deforme olup birbirine yapıştığı, yapısı tamamen bozulmuş örneklerdir. (Levha 16). Özellikle **139** numaralı örnek ile bu kupaların birbirlerinin ağızlarına oturacak şekilde fırın içerisine yerleştirilmiş oldukları görünür.

BR 100 grubu depozit içerisinde sekiz tane tamamı ya da tamamına yakın kısmı korunmuş örnek bulunur. Bunlardan **542** numaralı parça biçimi bozulmamış ancak bünye

[468] Bk. 1.4. Yöntem.

özellikleri açısından sinterleşmiş fırınlama hatası bir örnektir. (Levha 91). BR 100 grubu kupalar dışa çekik, alçak dudaklı ve küresel gövdelidir. Dudağın üst noktası yuvarlatılır. Gövde profili keskin bir şekilde dudak profili ile birleşir. Çoğu örnekte gövdenin en şişkin yeri ortasında, dengeli ve yumuşak geçişli bir profile sahiptir. (**550, 551, 552**). Bazı örneklerde gövdenin şişkin kısmı alta doğru belirgin ve keskindir (**542, 549**) (15-RHK-587, 15-RHK-73, 15-RHK-594; Alan Eser Listesi). Gruba ait örneklerin kaideleri düzdür. Kaide tabanlarında küçük uygulama farkları bulunur. Taban kısmı hafifçe, konik bir şekilde alınır (**542, 549**) ya da düzdür (**550**). Bazı örneklerde düztabanın kenarına yakın kısmında üçgen kesitli bir yiv bulunur. Bu tip kaideye sahip örneklerin, farklı pişim özellikleri gösteren örnekleri bulunmaktadır. Bunlardan biri fırınlama hatası sonucu oluşmuş bünye özelliklerine sahiptir (**138**). Diğer ikisi kırmızı pişirilmiş (15-RHK-267) ya da astarı kahverengine dönen (**543**) örneklerdir. Örneklerin dört tanesi dışında tamamı kulpsuzdur ya da kulp kısmı korunmamıştır. Bu örneklerden birinin kulpu tamamen diğerlerinin ise gövde üzerine aplike edilen kısmı mevcuttur (**547**), (15-RHK-586, 497; Ek.2). **546** numaralı örnekte kulp dudakla gövdenin birleştiği yerin altından başlar, gövdenin en şişkin yerinde son bulur. Kulp profili dörtgen kesitlidir üst yüzeyinde iki silme bulunur. Çoğu örnekte gövde üzerinde, kulpun başladığı yerde bir yiv vardır.

Gruba ait tamamı korunmuş örneklerin ağız çapı 5 cm ile 8,3 cm arasında farklılık gösterir. Kaide çapları 2,7 ile 3,4 cm arasındadır. Yükseklikleri ise 5,5 ile 7 cm değişen ölçülere sahiptir. Bununla birlikte tamamı korunmamış örneklerde kaide çaplarının 4,4 cm yüksekliklerinin ise 8 cm'den fazla olduğu daha geniş hacimli kupların da mevcut olduğu söylenebilir (**551, 71**) .

BR 100 grubu, astar uygulamalarında yoğunlukla Astar 2 olarak isimlendirilen çoğunlukla kırmızı rengin başarıyla uygulandığı örneklerden oluşur. Metalik parlaklığa sahip Astar 1 grubuna ait birkaç parça bulunur. Bünyesi kırmızı astar rengi kahveden yeşile dönen dört örnek Astar 3 grubunda değerlendirilir. Bu örneklerde astarın yeşile dönük görüntüsü çoğunlukla fırınlama hatası örneklerin yüzeylerinde fazlasıyla pekişip yeşile dönen örneklerin astarlarını anımsatır. Astar, iç yüzeyde dudağın altına gelecek şekilde kısmen uygulandığı birkaç örnek hariç, depozitin tamamında daldırılarak iç ve dış yüzeyin tamamına uygulanmıştır. Bazı örneklerin dış yüzeylerinde özellikle kaidenin tabanına ulaşan akıtma izleri görünmektedir. Örneklerin bünye kesit görselleri ortaklık göstermekte, çoğunlukla beyaz kalker taneciklerinin orta derecede yoğunluk gösterdiği örneklerden oluşmaktadır.

BR 100 grubu örneklerin çoğu Roma Hamam Kompleksinden daha azı nekropol alanından bulunmuştur. Nekropol buluntuları arasında üç örnek (**543**) (*10-STD-105, 87,* Ek.2)

Stadion' un doğu oturma sıralarının yapıldığı istinat duvarının altında kalan anıt mezardan MÖ. 88-84 yıllarına tarihlenen bir sikkeyle birlikte bulunur. KM 10 ve TÇM 1'de kiremit mezarlardan ele geçen iki örnek (**550, 549**) beraberinde MÖ. 1 ve MS. 1. yüzyıla tarihlenen unguentarium ve italik ince duvarlı bir kase ile beraber bulunur. BR 100 bardak grubuyla aynı morfolojik özelliklere sahip olup yapım tekniği açısından dış yüzeyi kumlanmış olmasıyla farklı iki örnekten biri (**548**) KM 51 numaralı kiremit mezardan, diğeri (10-2M-69) Stadion 2 no.lu mezardan ele geçer. Her iki mezarın bağlamları da MÖ. 1 yüzyıla tarihlenebilecek buluntulara sahiptir[469].

BR 100 grubu örneklerin paralelleri, özellikle Batı Akdeniz coğrafyasında yayılım gösteren, Roma Dönemi İnce Duvarlı seramikleri içinde değerlendirilir. BR 100 form grubunun, Roma Dönemi İnce Duvarlı İtalyan gruplarının metalik astarlı ya da dış yüzeyi kumlanmış örnekleri içinde[470] MS. 1. yüzyıla tarihlenen dudak ve gövdenin şekli açısından biçimsel olarak benzer karşılıkları bulunur. Doğu Akdeniz'deki benzerleri Berenice'de bulunur[471]. Atina'da ince duvarlı seramik gruplarında değerlendirilen kulplu bir benzeri MS. 40-70 yıllarına tarihlendirilir[472]. Yine ince duvarlı seramik grupları içerisinde yer alan Stobi[473] örneği İtalyan gruplarıyla karşılaştırılır. Augustus ve Tiberius Dönemlerine tarihlendirilir. Efes'te daha uzun gövde şekline sahip benzeri MS. 1. yüzyılın ilk yarına tarihlenir[474]. Knidos'da[475] ise gövde şekilleri daha silindirik, yüzeyi kumlanmış benzerleri yine aynı döneme tarihlendirilir.

Kibyra'daki BR 100 grubu örnekler, ince cidarlı kırmızı astarlı örneklerdir. Bağlamları doğrultusunda MÖ. 1. yüzyıl ile MS. 1 yüzyılın ilk yarısına tarihlenebilecek niteliktedir. Form grubunun benzeri olan çağdaşları da bu tarihi destekler. BR 100 grubunun paralel örnekleri için yapılan karşılaştırmalar ve formun kökenine ilişkin veriler, italik ince duvarlı seramiklerin form repertuvarında bulunur[476]. Kibyra' da BR 100 grubunun bulunduğu mezarları da kapsayan kiremit mezarlar italik ince duvarlı ithal örneklerin ele geçtiği mezarlardır. Bu durum Kibyra' da MÖ. 1. yüzyılda ilk kez form repertuvarına giren bardak gruplarının kökenine ve teknik olarak bu kadar ince cidarlı yapılıyor olmasına ilişkin olarak, İtalya yarım adasında Batı

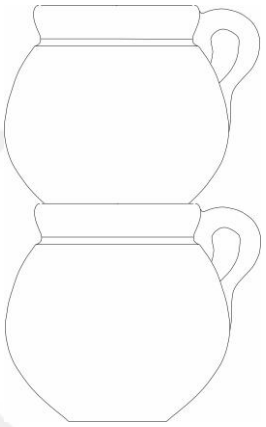
[469]Bk. 4.2.1.1. Kiremit Mezarlar.
[470] Marabini-Moevs, 1973: 153, 286, no. 248, Form L Lev. 26, 70. Tiberius; 174, 292 no. 307-309. Form XLVII Lev. 34 Tiberius. ; 249, 308, no.448. Form VI Lev. 47, 87. (Cladius-Nero).
[471] Kenrick, 1985: 312, no. 456.1-2, Lev. 58.
[472] Hayes, 2008: 100, 264, no. 1564, Fig.49.
[473] Anderson-Stojanović, 1992: 43, no.218, Lev. 26.
[474] Ladstätter, 2005: 238, 301, no. K 347, Lev. 169, 215.
[475] Kögler, 2010: 351, 601, no. 426-428, Lev. 65.
[476] Marabini-Moevs, 1973: 153, 286, no. 248, Form L Lev. 26, 70. Tiberius; 174, 292 no. 307-309. Form XLVII Lev. 34 Tiberius. ; 249, 308, no.448. Form VI Lev. 47, 87. (Cladius-Nero): Japp,

Sigillata ya da sigillata öncesi süreçte üretilen seramik gruplarının Kibyra yerel üretim üzerindeki etkisini görebildiğimize ilişkin güçlü bir çıkarım ortaya koymuş olur.

3.3.2. BR 110

Kat. No. **140–148**, Levha 17; Kat. No. **553–565**, Levha 93–95

BR 110 grubuna ait toplamda 42 adet parça bulunur. Bunlardan 16 tanesi tam ele geçmiştir. Kırık olan parçaların korunmuş kulplu örneklerinden yola çıkarak toplamda 30 tane tek kulplu bardağın bulunduğu söylenebilir. Katalog çalışmasında tam ya da büyük bir kısmı korunmuş 13 adet örnek sunulmuş gruba ilişkin parçalar ek olarak listelenmiştir (Bkz. Ek.2). BR 110 grubuna ait depozitin arasından 10 tanesi üretim hatalı örnektir (Levha 17). Üç tane fırınlama hatası ve dört tane yapısı bozuk parça, form grubunun Kibyra'daki üretimi açısından önemlidir. Özellikle yapısı bozuk **140, 141, 142, 143** numaralı parçalar fırın içerisinde deforme olup iki ya da üç bardağın birbirine yapışarak fırın atığı haline geldiği örneklerdir (Levha 17). Bu örneklerden **140** numaralı parçada iki kupadan birinin diğerinin üzerine oturacak şekilde kulpları aynı yöne bakar pozisyonda fırın içerisine yerleştirildiği anlaşılır (Şekil 3.20).

Şekil 3. 19: BR 110 Fırın Atığı Örneğin Temsili Çizimi

Tek kulplu, yüksek dudaklı, şişkin gövdeli, düz kaideli bu kupalar, gövde ve dudak şekilleri ile birkaç örnekte farklılık gösterir. Grubun büyük çoğunluğunda dudak kenarı 60° ila 70 ° açıyla dışa doğru eğimlidir. Birkaç örnekte dudak kenarı diktir. (**558, 563, 562**). Dudağın iç profili düz, dış profili hafif dış bükey, tepe noktası ise sivridir. BR 110 grubu örneklerin Roma İnce Duvarlı Seramik grubunda değerlendirilen paralellerinde dudağın bu profilinin iç bükey şekilde karakterize edildiği gözlenmiştir.

Dudaktan gövdeye geçiş keskindir. Dudağın gövde ile birleştiği kısım kesintisiz bir profil göstermeyip bir yivle derinleştirilir. Gövde çoğunlukla küreseldir. Bazı örnekler (**564, 565**) daha yüksek, dar, silindirik bir görüntü sunar. Bu örneklerin gövde duvarında çoğunlukla çark izleri bulunur. Kulp dudak kenarını aşmayacak şekilde dudak ve gövdenin birleştiği yerden başlar ve gövdenin en şişkin orta kısmına aplike edilir. Kalıpla yapılmış kulpun kesiti üst yüzeyde iki yivli, alt yüzeyde dörtgendir.

BR 110 grubu içerisinde tam profil veren örnekler 7,4 cm–9,8 cm arası yüksekliğe sahiptir. Yine tam örneklerin büyük çoğunluğunun ağızları 5–6 cm kaideleri ise 3–4 cm arasındadır. Cidar 2–3 mm. kalınlığa sahiptir. Örneklerin tamamı kırmızı, kırmızı-kahve ya da alacalı bir görünüme sahip olacak şekilde astarlıdır. Astar daldırılarak, bardağın içinde dudağa,

dışında gövdenin ortalarına gelecek şekilde uygulanır. Bu uygulamalarda küresel gövdeli örneklerde kabın dış yüzeyinin diğer küresel muadillerine kıyasla daha düzgün olduğu ve kırmızı astar uygulamalarında daha başarılı sonuçların alındığı örneklerden oluşur. bu kalitede örneklerin, yer altı oda mezarından çıkan üç tanesi hariç (**553, 555, 558**) kalanlarının Stadion alanından ele geçtiği gözlenir (Şekil 3. 20). Diğer küresel gövdeli örneklerin yüzeyde düzleştirme çalışmaları yapılmamıştır. Gövde duvarında çarkta çekilirken oluşan dalgalanmalar söz konusudur (**557, 559**) Bu tip örneklerin astarları daha ince dokuludur. Soluk kırmızı renk bazen kırmızı kahveye döner. Bazı örneklerin yüzeylerinde ise yer yer metalik bir parlaklık oluşur. (*10-STD, 163, 253, 655, 425, 790*; Ek.2). Şişkin kısmı gövdenin altına taşınmış, daha ince görünüme sahip iki örnekte ise astar ince mat, kahve-siyah renktedir (**564, 565**).

BR 110 grubu örneklerin Anadolu'daki benzerleri çoğunlukla, Roma İnce Duvarlı Seramikleri[477] olarak anılan gruplarla karşılaştırılır. İnce duvarlı seramik grupları İtalya menşeli olarak bilinir[478]. Cam ya da metal kapların kopyaları olarak üretildiği düşünülür.[479] Bahsedilen İtalya grubu Augustus ve Cladius Hanedanlığı arası tarihlenen güvenilir bağlamlara sahiptir[480]. Bununla birlikte benzer formlara sahip bu tipte çok ince cidarlı malların Anadolu'da Phokai[481], Ainos[482] ve Pergamon' da[483] olası bir üretiminden söz edilir. Üretimin en geç Roma İmparatorluk Döneminden itibaren başlamış olabileceği düşünülür[484]. Bu grupların benzer ya da ilişkili formları Knidos[485], Efes[486]'ten bulunur. Bu formlar, temelde yüksek dış profili hafif dış bükey ya da düz dudaklı, gövdesi çoğunlukla ince ve silindirik görünümlü, gövdenin şişkin kısmı aşağı çekilmiş, kaidesiz ya da alçak ayaklara sahip örneklerdir. Bu anlamda çoğu zaman İtalyan tipi muadilleriyle ele alınan bu uzun gövdeli örnekler Kibyra BR 110 grubu ile çok benzeşse de tam olarak örtüşmez.

---

[477] Roma İnce Duvarlı Seramikleri isimlendirmesiyle son derece ince cidarlı ve hafif, sofra grubu seramik türleri karakterize edilir. Bu örnekler çoğunlukla astarsız ve sert pişimli örneklerdir.

[478] Marabini-Moevs, 1973; Hayse, 1983:107.

[479] Hayes, 1997: 67.

[480] Hayes, 1985: 267–268, Lev. 85.2

[481] Özyiğit,1991: 138, 148, Fig. 14; Özyiğit, 1992: 103; Hayes, 2008: 102; Kögler, 2010.

[482] Hayes, 1995: 187; Hayes, 2008: 102.

[483] Japp, 2003: 245–246, no. 8-9, Fig.1. Değişen form şekilleriyle MÖ. 2. yarısından MS. 3. yüzyıllara kadar buluntu grupları içinde yer alır.

[484] Kögler, 2010: 339–340.

[485] Kögler, 2010:189–191. Knidos örnekleri form grubuna köken arayışı doğrultusunda ve Atina örneklerine de istinaden, Khytridion olarak anılır. MÖ. 2. yüzyıl sonu 1. yüzyılın ilk çeyreğine tarihlenir. MÖ. 2. yüzyılın başlarına tarihlenen siyah, kırmızı alacalı astara sahip Atina'daki benzerleri Klasik ve Hellenistik Dönemlerde yemek pişirme kabı olarak kullanılan yuvarlak dipli Khytralar arasında benzerlik kurul ve küçük testi olarak değerlendirilir. Rotroff, 1997: 132–133, no.533.

[486] Mitsopoulos-Leon, 1991: 135–137, K8 Lev. 183: K10-K15 Lev. 184–86: MS. 1. yüzyılın/ikinci yarısı: Gassner 1997: 159 no. 638, Lev. 51; MS. 1. yüzyıl; Meriç 2002: 78, K 369−70, Lev. 32.

Kibyra örnekleri, Atina[487], Ainos[488], Paphos[489], Troya[490], Patara[491], Stobi[492], Knossos[493], buluntuları ile daha yakın biçimsel özellikler gösterir. Atina benzerleri[494] form ilişkisi açısından İtalya gruplarıyla bağlantı içinde görülür ve çoğu Ege üretimi olarak değerlendirilir[495]. MS. 1. yüzyılın sonundan geç 2. yüzyıla kadar tarihlenen kontekstlerden bulunur. Ainos[496] örnekleri Nekropol alanı buluntusu olarak ele geçer, MÖ. 1. yüzyılın sonuna tarihlendirilir, oldukça ince gri ve kırmızı çamurlu örnekler, gri astarlı olarak pişirilir. Bu örnekler dışa dönük, yüksek dudak kenarı ve şişkin, küresel gövde biçimleri ile Kibyra örnekleri oldukça benzer. Biçim olarak aralarındaki belirleyici fark dudak ve gövdenin birleştiği kısımda plastik bir bant bulunması ve bazı örneklerde kaidenin çok alçak bir ayağa sahip olmasıdır. Patara örnekleri gövde şekilleri ve kaide özellikleriyle Kibyra örnekleriyle örtüşür. MS. 1 yüzyıla tarihlendirilen bu örneklerden bazıları[497] biraz daha dik bir dudak görüntüsü çizerken dudak kenarı hafif dışa açılan örnekleri de bulunmaktadır[498]. Parion Nekropolün'den ele geçen diğer paralel örnekler[499] MÖ. 1 yüzyıla tarihlenir. Diğer boya bezeli örnekleri ise MS. 2-3. yüzyıllara tarihlendirilir ve Kibyra grupları ile oldukça yakındır.

Yapım teknikleri açısından ise BR 110 grubu örnekler Kibyra üretimi içerisinde Astar 2 olarak tanımlanan kırmızı astarlı diğer tabak ve kase gruplarının kalitesinde, ve görece ince seramik grupları ile birlikte değerlendirilir. Bununla birlikte yapım tekniği açısından ince duvarlı seramik gruplarının türünden, kırılganlığı fazla olan, camsı inceliğe sahip, hafif örneklerden değildir.

Kibyra BR 110 grubu örneklerin bir kısmı Nekropol alanından mezar buluntusu olarak diğer kısmı ise Stadion kazıları sırasından doğu oturma sıralarının istinat duvarı içinden ve altından gelir. Bu örneklerin daha çok stadion buluntusu olarak tespit edilmiş olanlarında hem yüzey işçiliğinin daha iyi olduğu hem de daha nitelikli astar kalitesi ortaya koydukları gözlenir

---

[487] Robinson, 1959: G182, Lev. 7.
[488] Dn. 497
[489] Hayes, 1991: 63, Fig.22.17.
[490] Hayes, 1995: 185, 187, 190 Fig. 1 no.21–26, Fig. 2 no.27–29; Tekök, 2003: 240–241, no.31–32, 40–41 Fig.1. Troya'da bulunana örneklerin üretim merkezleri için Phokai ve Ainos öneriliyor.
[491] Korkut, 2007: 198–199, no.2-3; Özdemir, 2009: 22-24, 113-114, no.60-64
[492] Anderson-Stojanovic,1992: 74, no.512, Lev. 60.
[493] Hayes, 1983:128, no.74, Fig.6; no.118-119, Fig.10.
[494] Hayes, 2008:102–103, Fig. 50–51 1602–1606, Lev. 56. 1604–1605. Agora örnekleri astarsız, kırmızı ya da parlak astarlı (salt-glaze) örneklerdir.
[495] Marabini-Moevs, 1973: 237, Form 68, Lev. 46, 430–433.
[496] Erzen ve Başaran, 1992: 57, Res.20; Erzen ve Başaran, 1993: 208, 218, Fig.13 (Kontekst-MÖ. 1. yüzyıl.); Erzen ve Başaran, 1996: 479, 512, Fig.20; Başaran, 2003: 72, Lev. 46, 1–4.
[497] Korkut, 2007: 195–197, no.2-3; Özdemir, 2009: 22-24, 113-114, no.60-61
[498] Özdemir, 2009: 22-24, 113-114, no.62-64.
[499] Ergürer, 2015: 142, Res. 190.

(Şekil 3.21). Bu anlamda KS 100, KS 110, TB 110, gibi form gruplarıyla yüzey özellikleri açısından ortaklık içindedir. Görece iyi astarlanmış BR 110 grubu örneklere Nekropol alanında da rastlanır (**553, 555**) ancak dış yüzeyde daha az işçiliğin yapıldığı, mat kahve-mor astarlı örnekler de bilinir (**564-565**).

Şekil 3. 20: BR 110 Grubu Kırmızı Astar Örnekleri

Kibyra grupları biçim özellikleri açısından İtalyan ve Anadolu'daki muadillerine benzer bununla birlikte yapım teknikleri açısından aynı geleneğin ürünü değillerdir. Yine de Kibyra' nın bu İtalyan geleneği İnce Duvarlı Seramik grupları ve onlarla ilişkili görülen teknik ve formlarla tanışık oldukları özellikle Nekropol konteksti buluntulardan anlaşılır. Özellikle kiremit mezarlardan ele geçen ince duvarlı seramikler, kumlanmış astara sahip kaseler ve yüksek, düz duvarlı içme kapları yapım teknikleri ve çamur özellikleri açısından Kibyra üretimi gruplar içinde yer almayan ve İtalik özellikler gösteren gruplardır. BR 110 grubu örneklerin biçim özellikleri açısından İtalik muadillerinden ilham almış olmasını daha mümkün kılar. Bununla birlikte form detaylarındaki farklılıklar, yapım tekniği ve astar özellikleri açısından kendi tercihleri ve üslubunda üretim yapılmış olduğu anlaşılır. Beraberinde ele geçtikleri buluntu gruplarıyla MÖ. 1. yüzyılın sonlarından MS. 2. yüzyılın sonlarına kadar tarihlendirilir.

Nekropol alanlarında mezar armağanı olarak bırakılan pişmiş toprak örnekler arasında en az BR 110 grubu formlar bulunur. Nekropol alanında bulunan örneklerin tamamı yer altı oda mezarlarından ele geçmiştir. Birincil kontekstiyle korunmuş yer altı oda mezarlarından gruba ait örnek ele geçmemiştir. Bununla birlikte beraberinde ele geçen uzun torba gövdeli ve uzun ayaklı unguentarium örnekleri MS. 1 ve 2. yüzyıllar içerisindeki kontekstlerde bulunur.

BR 110 grubuyla form ilişkisi içerisinde olan Kibyra yerel seramik üretim faaliyetleri açısından oldukça önemli bir başka bardak grubu daha bulunmaktadır. Kentin geç dönem yerleşimiyle bağlantılı kazı çalışmalarında ele geçen bu grup bardaklar kendi içerisinde dudak kaide ve kulp detaylarında farklı gruplara ayrıştırılabilecek çeşitlilik göstermektedir. Bu grup örnekler geç tarihli üretim faaliyetlerini ortaya koyması bakımından önemlidir ve bu çalışmanın kapsamı dışındadır. Ancak bu geç dönem bardak örnekleri Kibyra'daki seramik üretim faaliyetlerindeki bir formun devamlılığını takip etme olanağı tanıdığından bu çalışma için oldukça önemlidir. Bu örnekler, (Resim 14) BR 110 grubuna göre ince gövde duvarına sahip olmasına karşın, kalın cidarlı kaide ve büyük kulplarla daha ağır örneklerdir. Dudaktan gövdeye geçişte hafif iç bükey bir yiv bulunur. Bazı örneklerde dudaktan gövdeye kesintisiz bir profille

geçer. Yüzeyleri, ince kil astarla kaplanır. Bu örnekler Geç Roma Hamamı ve Odeion' un önündeki geç dönem yapılaşmaları arasından yoğunlukla gelmekte beraber ile geçtikleri mühürlü unguentariumlarla birlikte MS. 3 yüzyıl ve sonrası seramik grupları içerisinde yer almaktadır.

BR 110 grubunun bu geç örnekleri Kibyra yerel üretim grupları arasında form özellikleri küçük değişikliklerle Geç Antik çağın içlerine kadar üretilmiş bir form grubunu tanımlayarak üretim faaliyetlerinin kesintisiz bir şekilde sürdürülmüş olabileceğini göstermesi açısından önemlidir. BR 110 form grubunun geç örnekleriyle ilgili diğer önemli nokta ise Kibyra üretim faaliyetlerindeki en erken ve geç örneklerin aynı kil kaynaklarını kullandıklarına dair önemli bir çıkarım yapmamıza olanak tanımasıdır. Analiz sonuçlarına göre kalıp yapımı kaseler ve rulet bezemeli erken örneklerle birlikte aynı bünye özelliği göstermesinden kaynaklanmaktadır[500]

3.3.3. BR 130

Kat. No. **150–152**, Levha 18; Kat. No. **566–570**, Levha 96

BR 130 grubuna ait sekiz adet parça kayıt altına alınmıştır. Bunlardan üç parça (**150–152**; Levha 18) fırınlama hatası yapısı bozuk örneği içerir. Örneklerin tamamı (**566–570**; Levha 96) katalog çalışmasında sunulmuştur. Kaidesiyle korunmuş tam örnek ele geçmemiştir. Form grubu geniş, boyun olarak nitelendirilebilecek üst gövdesi bulunan kulplu örneklerdir. Örneklerde dudak kenarı dışa çekilmiş, boyun kısmından belirgin bir yivle ayrılmıştır. **567** numaralı örneğin dudak kenarı boyun kısmıyla ayrışmadan dışa ve aşağı doru detaylandırılmıştır. Düz ya da hafifçe dış bükey boyun alçaktır. Gövde boyun kısmından dış bükey bir hat çizerek keskin bir şekilde ayrılır. Kulp dudağın altından boyun üzerinde başlar, gövdenin şişkin kısmında son bulur. Kulp dikdörtgen kesitlidir. Üst yüzeyinde iki silme bulunur. **570** numaralı parçada boyunla gövdenin birleştiği kısımda düzensiz büyüklükte üç yiv vardır. Tamamı Roma Hamam Kompleksinden ele geçmiştir. Buluntu grubu itibariyle MS. 1. yüzyılı başlarına tarihlendirilirler.

3.4. Testiler

Kibyra depoziti içerisinde testi grubu örnekler beş farklı form grubu olarak sunulmuştur. Testi gruplarının büyük bir kısmı nekropol alanlarından mezar buluntusu olarak ele geçer. Bu alandan ele geçen mezar buluntuları bünye ve astar nitelikleriyle homojen bir grubu tanımlar. Bu tanımlama aynı zamanda mezarların tarihlendiği süre içerisindeki üretim faaliyetlerini de

[500] Bk. 2.1.1. Kil Analiz Sonuçları.

kapsar. Bu sebeple nekropol buluntusu olan aynı karakterdeki TS 100, 101, 110, 120, gruplarının renk ve alan grafikleri birlikte verilmiştir. Kayıt altına alınan 90 parça bulunur. Bunların arasından 80 tanesi tam olarak ele geçmiş ya da sonradan birleştirilmiş örneklerdir.

Kibyra'daki bu testi grupları Hellenistik Dönemde yaygınlaşan lagynoslarla işlevleri açısından karşılaştırılabilir. Farklı yapım tekniklerinde üretilen tek kulplu, ince, uzun boyunlu lagynoslar geniş bir kullanım alanına sahiptir. Symposionlarda, günlük kullanım ve sofra kabı olarak ya da ticari işlevler için kullanılmış olabileceği düşünülür[501]. Lagynos formundaki örneklerin mezar armağanı olarak kullanılması da karşılaşılan bir durumdur. Kibyra örneklerini ince sofra grubu arasında değerlendirilebilecek astar ve boyut özelliklerine sahip mezar buluntularıdır.

Lagynos grubu örneklerin form açısından karakteristik özellikleri uzun boyun ve basık gövde şekli olarak yorumlanabilir. Üst ve alt gövde köşeli ya da yuvarlatılmış hatla keskin bir şekilde birleşerek boyna ve kaideye doğru daralır. Özellikle beyaz zeminli lagynosların yuvarlak, konik ya da bikonik gövde şekline sahip örnekler olarak tipolojik bir değişim gösterdikleri gözlemlenmiştir[502].

Kibyra örneklerini bu tip lagynos gruplarından ayıran özellikle kısa boynu ve dudak şekilleridir. Aynı zamanda yuvarlak gövde beyaz zeminli örneklerde daha sık karşımıza çıkar. Dudak şekliyle Kibyra örneklerinden farklı olan Atina'dan ele geçen kısa boyunlu, yuvarlak gövdeli benzer bir örnek lagynoslarla ilişkili görülür aynı zamanda Erken Roma Döneminde lagynos formunun temsilcisi olabileceği önerilir ve testi olarak değerlendirilir[503]. Kibyra örnekleri işlevsel olarak lagynos gruplarıyla bağlantı içerisindedir ancak form itibariyle gösterdiği farklardan dolayı testi olarak anılmıştır.

Kibyra örneklerinde testi grubunu oluşturan örneklerin gövde ve kaide formları birbirine çok benzerken ağız ve dudağın şekliyle birbirinden ayrılır. Form grupları da dudak profillerine göre ayrılır. Nekropol alanında ele geçmiş testilerin boyutları, tek tip görüntüleri, bünye ve astar kalitesiyle birbirine çok benzese de özellikle yonca ağızlı grubun geç tarihli örnekleri çeşitliliği artırır. MS. 1–2 yüzyıllar içindeki bu testi grubunu oluşturan örneklerde benzer özelliklerin devam ederek, form grubunun işlevselliğini sürdürdüğü gözlemlenebilir.

Kibyra seramik grupları içerisinde yer alan tabak, kase ve testi gruplarından ev içi ya da günlük kullanımda işlev görmüş grupların mezar armağanı olarak kullanıldığı görünür ancak özellikle testi grubu örneklerin neredeyse tamamı sadece mezarlarda bulunur. Yalnızca yonca

[501] Rotroff, 1997: 226.
[502] Korkut ve Işın, 2015: 216.
[503] Rotroff, 1997: 231.

ağızlı örnekler kentin diğer alan kazılarından da ele geçtiği gözlemlenir. Testilerin mezar armağanı olarak MS. 1. ve 2. yüzyıl itibariyle özellikle yer altı oda mezarlarda kullanımlarının yoğunlaştığı anlaşılır. Çalışmada daha erken süreçlerin temsili olarak görünen kiremit mezarlar ve basit oygu mezarlarda rastlanan testi gruplarının tamamı TS 100 ve nadiren TS 101 form grubun aittir. TS 110, TS 120 grubu örnekler ise ele geçmez.

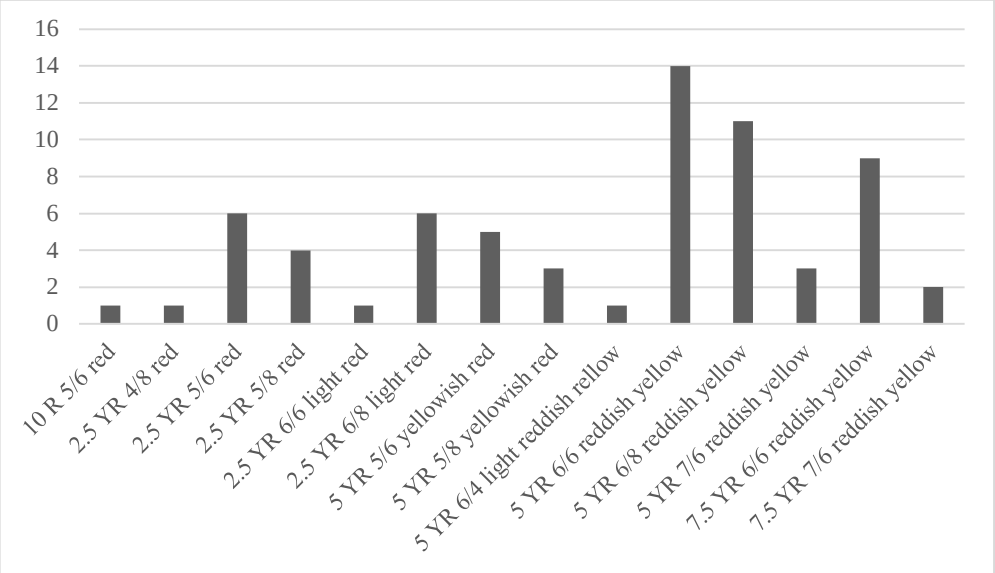
3.4.1. TS 100

Kat. No. **571–577**, Levha 97–98

TS 110 grubun 49 adet örnek bulunur, 32 tanesi tam olarak ele geçmiştir. Örneklerin neredeyse tamamı nekropol alanı kazılarından ele geçer. Form halka kaideli tek kulplu bir testi tipidir. Gövde, omuz, boyun ve dudak kesintisiz tek bir profil çizgisine sahiptir. Formun dudağı boynun bir elemanıdır. Dudak, boyundan kesintisiz bir profille dışa doğru açılır. Dudak dışa çekiktir. Üst yüzeyde geniş satıh alanı oluşur. Bu alanın üst yüzeyi düz ve yere paraleldir. Boyun iç bükey profilli kısa ve dardır. Boyundan gövdeye geçiş keskin bir profille olur. Bazılarında en şişkin yer gövdenin ortasına denk gelir ve çoğunlukla küreseldir. Gövdenin en şişkin yerinin gövdenin üst kısmında yer aldığı omuzlu tipler ile gövdenin ortasında yer aldığı globular tipler ise grubu oluşturan örneklerin gövde biçimindeki farklardır. Omuzlu ve globular tipler belirli büyüklükte ya da belirli bünye ve astar özelliği gösteren örnekler olarak bir ortaklık ortaya koymaz. Kulp dudağın hemen altında başlar gövdenin en şişkin yerinde son bulur.

Örneklerin ağız çapı 3 ila 6 cm arasında değişir. Yoğunlukla (19 adet) 4 cm–4,7 cm ile (15 adet) 3,4 cm -3,9 cm arasındadır. Örneklerin asgari yüksekliği 9 cm azami yüksekliği ise 21 cm'dir. Kaide çapları 3,7 cm- 7 cm arasındadır. Tamamı ele geçmiş örneklerin kaide çaplarının yarısından fazlası (21 adet) 5 cm ile 5,9 cm arasındadır. Örneklerin ağız çaplarının genişliği arttıkça yükseklikleri artmaz (örneğin **575**: 3,9/18,2, 13-Env-147: 5,7/18,2 cm).

Astar iç yüzeyde boynun yarısına gelecek, dış yüzeyde ise gövdenin yarısını aşacak şekilde daldırılarak uygulanmıştır. Astar 2 olarak isimlendirilen kırmızı astar grubundan örnekler sayıca fazladır (**571–574**) Astar 3 olarak adlandırılan grup ise depozitin kalan kısmını oluşturur. Bünye renkleri kırmızımsı sarı renklerde yoğunlaşır (Grafik 3. 31).

Grafik 3. 31: TS 100 Bünye Renkleri

TS 100 grubu gibi alçak boyunlu, şişkin gövdeli testilerin benzerleri sıklıkla karşımıza çıkmaz. En yakın örneğe Tire'de[504] rastlanır. Alt gövdesi eksik Berenice[505] örneği dudak şekliyle benzerlik gösterir. Kesin olmayan bağlamlara dayanarak MS. geç 1. yüzyıla tarihlenir. Yine dudak şekliyle benzerlik gösteren MS. 2. yüzyılın 2. yarısına tarihlenen Agora[506] örneği uzun boynuyla biraz farklıdır.

Bu tip dudağa sahip örnekler en çok yer altı oda mezarlarından ele geçer. Sonra toprak gömülerde daha nadir olmakla birlikte kiremit mezarlarda da ele geçmektedir (Tablo 2). TS 100 grubu örnekler kiremit mezar 16, 39, tuğla örtme mezar 2, tuğla çatma mezar 1, gömü 17' deki diğer buluntularla MS. 1. yüzyıl itibariyle tarihlenirken. YOM 4'den ele geçen buluntularla birlikte MS. 2. yüzyılın sonuna kadar kullanılmış olduğu söylenebilir[507].

3.4.2. TS 101

Kat. No. **578–583**, Levha 99–100

TS 101 grubuna ait 19 adet tamamı ele geçmiş örnek bulunur. Buluntuların tamamı nekropol alanından ele ele geçen örneklerdir. TS 100 grubuyla aynı gövde, kaide ve kulp özelliği gösterirler, grubun ayırt edici niteliği ise dudak kenarıdır. Dudak, boyundan kesintisiz bir profille dışa doğru açılır. Dudak kenarı dışa ve aşağı çekiktir. Dudağın üst yüzeyinde oluşan geniş satıh alanı hafif iç bükeydir. Boyun iç bükey profilli kısa ve dardır. Gövdeye geçiş keskin

[504] Gürler, 2000: 114, Fig.1.6
[505] Riley, 1979: no.1136, Fig. 138.
[506] Robinson, 1959: 92, no. M 82, Lev. 21.
[507] Bk. 4.2.1. Nekropol Alanları

bir profille olur. Bazı örneklerde gövdenin en şişkin yeri üst yarısıdır. Bu örneklerde gövde omuzludur. Ancak çoğunlukla küresel gövdeye sahiptir. Kulp dudağın hemen altında başlar gövdenin en şişkin yerinde son bulur.

Örneklerin ağız çapı 3 cm ile 5,4 cm arasında değişir. Çoğunluğu 4 cm ile 4,6 cm arasındadır. Yükseklikleri 12 cm ile 18 cm arasında değişir. Yükseklikler daha fazla kümelenmiş çap ölçüsü bulunmaz. Kaide çapları 4,4 cm ile 6,7 cm arasında değişir. 5 ile 6 cm arasında olan kaideler fazladır. Ancak kaide büyüklüğü yükseklikle doğru orantılı değildir.

TS 101 grubuna benzer dudak kenarına sahip testi örnekler, Uygun ve Dökü' nün çalışmasında[508] tanıtılmıştır. Bu çalışma dudak sadece dudak kenarıyla benzerlik gösteren Efes ve Knossos örnekleri ile paralellik kurulmaktadır. Bu tez çalışması kapsamında elde edilen veriler ile tutarlı sonuçlar ortaya koymakta ve MS. 1. yüzyıl içlerine tarihlendirilmektedir[509]. TS 101 grubu testi örnekleri TS 100 grubuna göre daha azdır. En çok yer altı oda mezarlarından daha sonra kiremit mezarlar ve toprak gömülerden ele geçer (Tablo 3) . Beraberlerinde ele geçen buluntu gurupları MS. 1. ve 2. yüzyıllara tarihlendirilebilecek örneklerdir. Bu tarihi kesin bir noktaya taşıyan TS 101 grubu bir testiyle ele geçen diğer mezar buluntuları YOM 3'ten Domitianus Dönemine (MS. 81-96) tarihlenen iki adet sikkeyle birlikte bulunur. (4.2.1.3. Yer altı Oda Mezarları). TS 101 grubu ile ilişkili tarihlenebilir en geç buluntular yer altı oda mezarlarından mezarlarında iğ formlu 1. tip ve torba gövdeli 3. tip unguentarumlarla beraber MS. 2. yüzyılın başına kadar tarihlendirilebilir.

3.4.3. TS 110 (Yonca Ağızlı Testi)

Kat. No. **584–587**, Levha 101–102

TS 110 form grubuna ait tamamı ele geçmiş 14 adet testi bulunur. Grubu diğer benzerlerinden (TS 100, TS 101) ayıran dudak kenarının yonca ağızlı oluşudur. Örneklerin yükseklikleri 9 cm ile 21 cm arasında değişir. Ancak 12 cm ile 18 cm yüksekliğe sahip örnekler çoğunluktadır. Ağız çapı 3 cm–5 cm, kaide çapları ise 4 cm–8 cm arasında değişir.

Depozite dair bünye kesit renkleri kırmızımsı sarı (5 YR 6/6, 6/8, 7.5 YR 6/6) renklerde yoğunlaşır. Örneklerin büyük bir kısmı kararlı pişim özelliği gösterir ve daha kırmızı bünye rengine sahip ve sert pişimli örneklere kıyasla daha kırılgan ve gevşektir.

Yonca ağızlı dudak formunu genellikle Oinochoe olarak anılan geniş boyunlu, testilerde görmek dar boyunlu örneklerden daha yaygın olarak karşımıza çıkar[510]. TS 110 grubu örnekler yalnızca MS. 1 ve 2. yüzyıllarda kullanım görmüş olduğu düşülen yer altı oda mezarlardan

[508] Uygun ve Dökü, 2008: 143, Kbr, Testi Form 3, no.46
[509] Uygun ve Dökü, 2008: 143, dn.89-90.
[510] Didyma: Wintermeyer, 2004: no. 674-677,

bulunmuştur. Mezar odalarındaki unguentariumların, başka tip mezar gruplarında uzun süreler aynı/benzer tipte değişmeden mezar armağanı olarak kullanıldığı anlaşılır. Kiremit mezarlar ve basit gömülerin MS. 1. yüzyılın başından itibaren daha yaygın şekilde kullanıldığı öngörülür. Her üç grupta yer alan benzer unguentarium formların kiremit mezarlarda biraz daha erkene, yer altı oda mezarlarının ise MS. 2. yüzyılların sonuna kadar tarihlenebileceği sonucu çıkar. Bu bağlamda sadece yer altı oda mezarlarından ele geçen TS 110 grubu örneklerin de aynı şekilde muadili testilere göre (TS 100,101) biraz daha geç kullanılmaya başlandığı düşünülür.

TS 110 grubuna ait örneklerin çoğu bir kaçı Stadion doğu oturma sıraları dış cephesinin kuzey ucunda yürütülen kazılarından ele geçer. Tamamı ele geçmiş örnekler ise 4, 6, 10, 13, 14 numaralı Yer altı Oda Mezarlarından bulunmuştur. Mezar grupları içerisinden ele geçen tarihlenebilir kandil ve unguentariumlar MS. 1 ve 3. yüzyıllar arasındadır.

3.4.4. TS 120

Kat. No. **588–592**, Levha 102–103

TS 120 grubuna ait iki tanesi tam profil veren yedi örnek ele geçmiştir. Şişkin gövdeli, halka kaideli, tek kulplu bir testi tipidir. Gövde özellikleri açısından TS 100 ve TS 110 grupları ile oldukça benzer. Dudak profili boynun uzantısı olarak yükselir ve diktir. Dudak kenarında dış bükey bir profil yer alır. Boyun kısmı alçaktır. Gövde keskin bir şekilde dış bükey profille boyundan ayrılır. Tamamı korunmuş iki örnekten biri küresel gövdeye sahipken (**589**) diğeri omuzlu bir gövde görüntüsü sunar (**588**). Bu testi grubunun dudak kenarına ilişkin fırınlama hatası örnek ele geçmemiştir. Ancak her iki gövde şekli, hem TS 100 ve TS 110 grubu örneklerle hem de beraberinde ele geçtikleri diğer mezar armağanı olarak kullanılmış form gruplarından KS 190 grubu kaselerle ile bünye ve astar özellikleri açısından örtüşmektedir. Astar iç yüzeyde boyun kısmına, dış yüzeyde ise gövdenin yarısına gelecek şekilde daldırılarak uygulanmıştır. Astarın kırmızı ya da mora çalan renklerde pişirildiği örnekler bulunur.

TS 120 grubu testilerde dudağın dış profilinin şekli lekythos formlarını anımsatır. Ancak bu tip örneklerin çoğunda ağız kısmında belirgin bir akıtaç yer alır ve yüksek boyunludur. Bu gruplardan Atina örneklerinde basık, geniş omuzlu gövdeye sahip geniş kaideli görüntüsüyle lekythos olarak ele alınan[511] örneklerin giderek küçülen ağzın dış profili ve alçak boyun kısmı Kibyra grupları ile paralellik gösteren örneklerdir ve MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısına kadar tarihlenir. Bu grup örnekler Erken Roma Döneminde de üretilmeye devam edilir[512]. Benzer dudak profilleri Batı Anadolu'da Erken İmparatorluk Dönemine tarihlenen örnekleri

[511] Rotroff, 1997: 1110-1125 Lev. 69-70.
[512] Rotroff, 1997: 169-170, 350, no.1114-1223 Lev. 69-70.

Knidos'ta[513] bulunur. Ancak bu örneklerin gövde şekillerine ilişkin korunmuş parça ele geçmemiştir.

TS 120 grubunun özellikle dudak şekliyle en yakın örnekler Doğu Akdeniz'de daha yaygındır. Berenice'de[514], yarı astarlı örnekleriyle Tel-Anafa[515], Kadeş[516] ve Tarsus' da[517] rastlanır. Tel-Anafa örnekleri yivli gövdeye sahip olmasına karşın küresel gövde ve dudağın şekliyle Kibyra örneklerine en yakın olanlardır. Aynı şekilde yivli gövdeye sahip Kadeş örneklerinin dudak ve boyun şekli Kibyra grupları ile paraleldir. Ancak çoğunlukla küresel ya da omuzlu Kibyra tiplerine kıyasla kaideye doğru giderek daralan gövde şekilleri ile farklıdır. Hem Tel Anafa hem de Kadeş MÖ. 2. yüzyılın son çeyreğine tarihlendirilir. Samaria buluntuları arasındaki örneklerin boyunları daha uzundur, dudak şekliyle paralellik gösterir[518]. Aynı zamanda Kibyra grupları arasında omuzlu örneklerle daha yakın bir gövde ilişkisi bulunur.

TS 120 Kibyra depozitinde yer alan diğer testi grupları kadar rağbet görmüş bir form olmasa da bronz olarak üretilmiş bir başka örneği kazı buluntuları arasında yer alır[519]. Dudak profili, alçak boynu ve küresel gövde özellikleri ile TS 120 grubunun form özelliklerini yansıtan bronz kabın, gövde profili ile tam ele geçmiş **589** numaralı pişmiş toprak örnek ile biçim özellikleri açısından ne kadar iyi örtüştükleri görülebilir. Dudak profili, alçak boyunu ve küresel gövde özellikleri ile TS 120 grubunun form özelliklerini yansıtan bununla birlikte küçük boyut ve küresel gövde özellikleri sebebiyle aryballos olarak tanımlanan kabın her iki yana aplike edilen ince metal levhalara tutturulmuş bir kulpu vardır[520].

Pişmiş toprak örnekleri gibi numaralı bronz aryballos da mezar buluntusu olarak TS 120 grubuna ait benzeri bir pişmiş toprak örneği ile birlikte (**590**) 6 numaralı yer altı oda mezarından ele geçer. Form grubuna ait diğer örnekler YOM 3, 12, 13'den bulunmuştur. Bu yer altı oda mezarların bağlamları kaçak kazılar sırasında tahrip edilmiş, mezarların içerisinde kalmış eserler ise genellikle mezar odasının bir tarafına atılmış şekilde bulunmuştur. Yalnızca YOM 3'den gelen veriler daha belirleyici tarihleme kriterleri sunar. Tahrip edilmiş mezarın ölü yataklarından biri korunmuş mezar armağanları ile birlikte MS. 81–96 yıllarına tarihlenen

[513] Kögler, 2010: E.211-E.213 Lev. 25-26.
[514] Riley,1979: 374, no.1096 Lev. 135.
[515] Berlin, 1997: 53-54, Lev. 10, 74. PW 59-62. MÖ. 125.
[516] Herbert ve Berlin, 2003: 41, Res. 21.(MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı): Berlin vd., 2014: 311, 315, Res. 10; Berlin, 2015: 644, no. 8-9 Lev. 6.1.18; 744, no:16-17, Res.6.1.1 (MÖ. 2 ve 1. yüzyıl)
[517] Jones, 1950: 267, no. 672. Lev. 199. (MS. Geç 2. ve MS. Geç 3. yüzyıl)
[518] Crowfoot ve Kenyon: 1957: 312, 340, Fig. 82. 3.(Augustus)
[519] Kibyra Kazı Arşivi 2010 Envanter Kataloğu:10-Env-04
[520] Demirel, 2013: 25.

Domitianus Dönemi 2 adet sikke[521] ile birlikte bulunmuştur[522]. Terrakotta figürünler de benzer tarih aralığına verilir. Mezarlardan ele geçen kandil ve unguentarium örnekleri yoğun olarak MS. 1 ve 2. yüzyıllara tarihlenen parçalardır. Diğer buluntu grubunu oluşturan terrakotta figürünler de MS. 1–3 yüzyıl arasına tarihlenen örneklerden oluşur[523].

TS 120 grubu testi örnekleri özellikle Doğu Akdeniz havzasındaki kentlerin buluntularıyla paralellik gösterir. En yakın gruplar dudak, boyun şekli ve kısmen uygulanmış astar örnekleriyle Tel-Anafa ve Kadeş buluntularıdır. Kibyra örneklerindeki testilerin temel farkı gövde şekilleridir. Kısa boyna sahip, küresel gövde özellikleriyle özgün nitelikte oldukları söylenebilir. Çünkü testi grubu kapalı kapların küresel gövdeli örneklerinin çoğunlukla yüksek boyna sahip olduğu gözlemlenmiştir. TS 120 grubu pişmiş toprak örneklerin küresel gövdeli bronz çeşidinin birlikte bulunmuş olması form grubunun ilham kaynağına ilişkin bir örnek niteliği taşıyabilir. Kibyra metal buluntularının ele alındığı tez çalışmasında değerlendirilen bronz aryballosun benzeri örneklerinin yaygın olmadığı ortaya konmuş en yakın iki örnekten biri Suriye-Hauran'dan diğeri de Juliopolis'den (Ankara-Nallıhan) ele geçtiği tespit edilmiştir ve MS. 1. yüzyıla tarihlenir[524]. TS 120 grubu bağlamında en yakın benzerleri ile birlikte metal örneklerinin de Doğu Akdeniz bölgesinden ele geçmiş olması bu grup dudağa sahip kapalı kaplara ait örneklerin doğu yorumu olarak düşünülmesine sebep olur.

TS 120 grubunun hem batıdaki daha az benzerleri hem de doğudaki paralelleri MÖ. 2. yüzyıl itibariyle tarihlendirilir. Ancak Kibyra grubu örnekler özellikle MS. 1 ve MS. 2. yüzyıllar içerisinde değerlendirilebilecek bağlamlara sahiptir.

Bu tarihleme kriterleri açısından TS 120 grubu dudağa sahip bir testi örneği Kibyra DSA grubu örneklerle tarihsel açıdan örtüşür. Bu örnek gövde şekli itibariyle diğerlerinden ayrılmaktadır. TS 120 grubuna ait örneklerin dudak ve gövde profili ile yaygın bulunan bir tipi tanımlamaz. Dudağın dış profili lekythos olarak ele alınan benzerlerine yaklaştırsa da dudağın yüksek şekli, boyun ve gövde ile ilişkisi ya da dudakta oluşturulan yonca şekline yakın bir akıtaç kısmı bu örnekleri[525] Kibyra grubundan başka bir noktaya taşır. Depozit içerisinde yalnızca bir örnek (Resim 16, *13-Env-178*) omuzlu ve düz duvarlı gövde şekliyle lekythos formunu anımsatır. Bünye ve astar özellikleri açısından Kibyra grubu örneklerden olsa da tekil bir form olduğu için ayrı bir başlıkta değerlendirilmemiştir. Bununla birlikte gövde şekli açısından yarattığı fark sebebiyle benzer örneklerin artması halinde farklı bir grup olarak ele

[521] Kibyra kazı arşivi: 2008 Envanter Kataloğu no. 67–68.
[522] Bk. 4.2.1.3.Yer Altı Oda Mezarları.
[523] Günal, 2019: YOM 6'dan bulunanlar, no. 4, 28, 35, 36, 101, Lev. 4,13, 16, 17, 35.
[524] Demirel, 2013: 25, 189, A1 Lev. 2, Çiz.1
[525] Anderson-Stojanović, 1992: 104, no.754 Lev. 89 (MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı)

alınabilir. *13-Env-178* dudak ve gövde kombinasyonu ile Akdeniz coğrafyasında DSA grubu[526] örneklerin çeşitlerine benzerdir. Bu grup örnekler kesin olmamakla birlikte MÖ.1 ve MS. 1 yıllarına tarihlenir. Benzerleri Philadelpia[527], Askelon[528] ve Hama[529]'da bulunur. Kibyra örneği için Anıt mezardan açısal burunlu bir kandille[530] beraber ele geçtiği için MS. 1 yüzyıl tarihi daha uygun görünmektedir.

3.4.5. TS 130 (Aryballos)

Kat. No. **54**, Levha 18, Kat. No. **593–601** Levha 104

Depozit içerisinde gruba ait birisi fırınlama hatası 14 örnek bulunur. Tamamı korunmuş dört örnek ele geçmiştir (**593**, **594, 601, 600**) .TS 130 form grubu örnekler tek kuplu küçük boyutlu testi örneklerindedir. Dar ve kısa boyunludur. Geniş, disk şeklinde ağıza sahiptir. Dudağın dış profili içe doğru döndürülerek yuvarlatılır (**598**) ya da köşeli bir şekilde tamamlanır. (**593**, **594**). İki örnek hariç (**600–601**) dudağın iç kısmında bir oluk yer alır. Gövde dış bükey hatlıdır. Gövdenin en şişkin kısmı kaideye yakındır. Yalnızca **593** numaralı örneğin gövdesi daha küresel bir görünüme sahiptir. Kaide halka şeklindedir. Dudağın altından, gövdenin en şişkin kısmına aplike edilen tek bir kulpu bulunur. Kulp kesiti iki parçalıdır. Formun paralel örneklerinde geniş ağızlı, yuvarlak gövdeli örneklerin kulpları gövdenin şişkin kısmında halka biçimlidir ve genellikle aryballos[531] olarak ele alınan gruplar içerisinde değerlendirilir. Küçük boyutlu testi örnekleridir. Korunmuş örneklerin ağız çapları yaklaşık 3 cm civarında, yükseklikleri 4,7 cm ile 5,5 cm arasındadır. Ancak daha büyük boyutlu örnekler de vardır. Dudak çapı 4,2 cm olan örnekler içinde **598** numaralı parçanın kaidesi korunmamış olmasına karşın 8 cm yüksekliğe sahiptir[532]. Guruba ait örneklerin büyüklükleri karşılaştırma örnekleri ile örtüşür. Örneklerin yakın ilişki içinde olduğu Knidos grubu 4–5 cm arasındadır. Yüksekliği 8 cm'den büyük örnekler Pergamon, Tarsus ve Atina'daki karşılaştırma örnekleri ile benzerdir.

Form grubuna ait depozit içerisinde dudak kenarı yuvarlatılarak iç kısmında bir olukla boyna geçen profil özelliğindeki örnekler sayıca en fazla olanlardır. (**593–598**). Bu örneklerin en yakın paralelleri Knidos üretimi gruplar arasında aryballos olarak ele alınan, dudak

[526] Hayes, 1985: 44, Lev. 9.6
[527] Körsulu ve Ergürer, 2019: 376, Fig.13
[528] Johnson, 2008: 17, no: 45–48.
[529] Christensen ve Johansen 1971: no. 34–35, Fig. 70.
[530] Kibyra Kazı Arşivi Envanter Listesi: 13-Env–139
[531] Richter ve Milne, 1935: 16, Res. 103–108.
[532] Guruba ait örneklerin büyüklükleri karşılaştırma örnekleri ile örtüşür. Örneklerin yakın ilişki içinde olduğu Knidos grubu 4–5 cm arasındadır. Yüksekliği 8 cm'den büyük örnekler Pergamon, Tarsus ve Atina'daki karşılaştırma örnekleri ile benzerdir.

şekillerine göre üç farklı tipe ayrılan ve A tipinin özelliğini yansıtan grupla paralellik bulunur. Knidos'da bu grup, seramik üretiminin MÖ. 2. yüzyılın sonu ve özellikle MÖ. 1. yüzyılın ilk çeyreğinden biraz sonrasına tarihlenen dönemiyle ilişkilidir[533]. Pergamon'dan gövde şekliyle benzer ve bir başka parça MÖ. 1. yüzyılın sonlarına tarihlenir[534]. Siyah kahverengi astarlı olmasıyla da Kibyra grubundan farklıdır. Atina'dan özellikle dudak şekliyle karşılaştırılabilecek bir örnek [535] MÖ.160-130'a tarihlenir. Ancak gövde şeklinin en şişkin kısmı kabın üst noktalarındadır. Bu örnek de siyah astarlıdır. Gövde şekliyle Atina'daki Roma Dönemi grupları arasında da bir benzerine rastlanır[536].

600 numaralı parçanın dudak profili köşeli ve yüksektir. Dudağın iç kısmında boyna geçişi sağlayan derin bir oluk yer almaz. Dar boynuyla daha çok huni görünümlüdür. Gövde ve ağız oranları açısından boyun kısmı diğer örneklere göre çok daha dar ve kısadır. Boyun dudağın hizasından oldukça içeride kaldığı için kulp dudağın dik profil kısmına pek de güvenilir olmayacak şekilde yerleştirilmiştir. Bu dudak şeklinin bir benzeri boynun iç kısmında yer alan süzgeci ile birlikte Pergamon örnekleri arasında bulunur[537]. Küresel gövdesinde silindirik uzun bir akıtacın bulunduğu ancak dudak şekliyle bir başka benzeri yine Pergamon[538] ve Tarsus[539]'da vardır. Gövde ve dudak şekli açısından benzer biçimde üretilmiş kandillerin olması dikkat çekicidir ve bu örnekler Knidos'ta tarihleme kriteri açısından değerlendirilir[540]. Dudak şeklinin benzeri gri bünye özelliğine sahip ithal örneği ile Atina'da vardır[541]. MÖ. 75 ve Erken Roma bağlamlarından ele geçen örnek gövde şekli açısından Kibyra'dan farklı olarak küreseldir.

Yine TS 130 grubu içerisinde yer verilen **601** numaralı parça dikkat çekicidir. Boyun kısmı geniştir. Dudak kenarı hafif içe döner. Gövde şekli açısından diğer Kibyra örneklerine benzer. Ancak bu parçada gövdenin şişkin kısmına, kulpun aksına denk gelecek şekilde açılmış bir delik yer alır. Bu anlamda form grubu içerindeki tekil örnektir. Biçim açısından **600** numaralı parça için gösterilen paralel örneklerin[542] imbik şeklindeki akıtaçlarına benzemese de işlev açısından benzer bir amaca hizmet etmesi adına Kibyralı çömlekçinin bir denemesi ya da yorumu olarak düşünülür.

---

[533] Kögler, 2010: 205–206, no. E195-E198 Lev. 25

[534] Meyer ve Schlichtmann, 1988: 173, no.388, 389 Kr 6, Lev. 25. MÖ. 1. yüzyıl sonu.

[535] Rotroff, 1997: 236, 403, no. 1616, Fig.97, Lev. 126.

[536] Robinson, 1959: 22, no. G90 Lev. 5. (Yük: 12 cm)

[537] Meyer ve Schlichtmann, 1988: 174, no.392 Kr7b, Lev. 4, 25. MS.1 yüzyıla tarihlenir.

[538] Meyer ve Schlichtmann, 1988: 174, no.391 Kr7a, Lev. 4, 25. MÖ. 1. yüzyılın 3. çeyreği.

[539] Jones, 1950: 251, no.537 Lev. 146, 170.E (K. Yük: 4,7 cm)

[540] Delos: Bruneau 1965: 36 no. 1956–1977 Lev. 9. Knidos: Bailey, 1975:124, 136 no. Q273-Q275, Lev. 46–47. Kögler, 2010: 206, dn. 1027. MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı.

[541] Rotroff, 1997: 236, no. 1617, Lev. 126. (Yük: 7.4 cm)

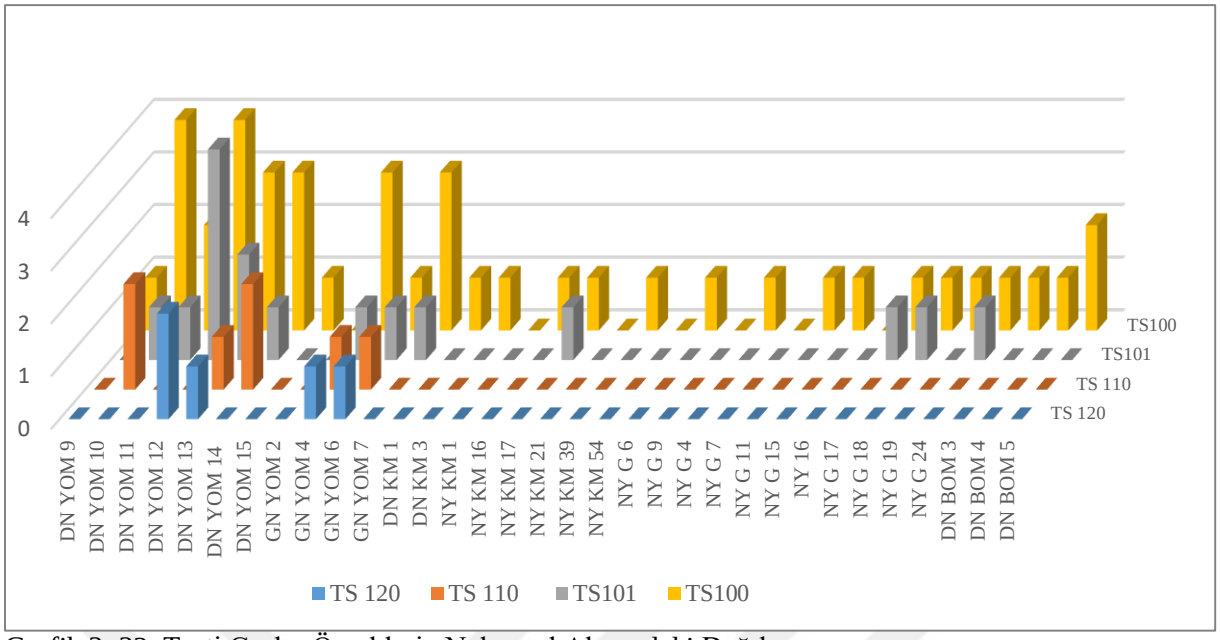
[542] Pergamon: Meyer ve Schlichtmann, 1988: 174, no.391; Tarsus: Jones, 1950: 251, no.537 Lev. 146, 170.E

Mevcut örneklerden biri hariç diğerleri oval gövdeye sahip olsa da TS 130 grubuna ait fırınlama hatası parçanın (**154,** Levha 18) gövde şekli küresel bir izlenim verecek şekilde dışa doğru açılır. Bu sebeple üretim grupları içerisinde daha yaygın bulunan küresel gövdeli örneklerin de bulunduğu düşünmek mümkündür. Aynı zamanda fırınlama hatası parçanın boyun kısmı da bu geleneksel görüntüyü destekler nitelikte, **600** numaralı örneğe benzer şekilde alçak boyna sahiptir.

TS 130 grubu örneklerin çoğu mezar buluntularıyla ilişkili olarak ele geçer. Nekropol yolundan, Doğu Nekropol Anıt Mezar çevresinden ve Stadion'un doğu oturma basamaklarındaki mezar içerisinden ve dağılmış mezar podyumlarının çevresinden bulunmuştur. Bunlardan iki tanesi (**593**–**594**) Nekropol Yolundan G18 olarak isimlendirilen toprak gömü mezardan ve nekropol alanının kullanım aşamalarında tahrip olmuş mezarların buluntusu olarak dağınık ele geçen mezar armağanları arasından gelir. Bir diğer örnek Stadion'un doğu oturma sıralarını içinde kalmış 2 No.lu Mezardan bulunmuştur. (**600**). Onun hemen yanında bulunan tahrip edilmiş 3 No.lu mezarın çalışmaları sırasında ise kırık parçalara rastlanır. Bunların arasından tarihleme açısından daha net veriler sunan iki örnek vardır. **600** numaralı parça 2 no.lu mezardan MÖ. 88-84 yıllarına tarihlenen bir sikkeyle ele geçer. Nekropol Yolundan G18'de bulunan örneğin (**594**) beraberinde bulunduğu mezar armağanları arasında MS. 1. yüzyılın ortalarına tarihlenen Sagalassos üretimi bir kap[543] diğer tarihleme kriterini oluşturur. Nekropol Yolunda ele geçen diğer örnek dağınık mezar buluntuları arasında ele geçen parçalar MÖ. 1 yüzyıl ile MS. 1. yüzyıla tarihlenen örneklerdir. Bu örneklerin arasında çalışma grubu içerisinde BR 100 form grubunu olarak tanımlanan eserler de yer alır.

Kibyra TS 130 grubu olarak tanımlanan örneklerin bağlamları, MÖ. 1 yüzyıl ile MS. 1 yüzyıl arasındaki süreci kapsar. Mezar armağanı olarak kullanıldığı anlaşılan ancak Kibyra Nekropol depoziti içerisinde daha çok geç örneklerle temsil edilen mezar kontekstlerinden ele geçmemiş olması sayıca az bu form grubunun MS. 1. yüzyıldan sonra tercih edilmemiş olduğuna ilişkin bir işaret olarak yorumlanabilir. Aynı zamanda Kibyra örneklerinin paralel grupların tarihleri ile ortaklık gösterdiği gözlemlenir.

[543] Künzl, 1997: 485, no.7 Res. 14-15, 21a.

Grafik 3. 32: Testi Grubu Örneklerin Nekropol Alanındaki Dağılımı

3.5. Krateler

Kibyra depoziti içerisindeki bu grupta yer alan örnekler geniş boynu, yatay dudak kenarı ve şişkin dış bükey gövdesiyle krater şeklini tanımlar. Form Kıta Yunanistan coğrafyasında uzun bir geçmişe sahiptir[544]. Kibyra örnekleri daha çok standart krater formu olarak tanımlanan sütunlu/destekli krater örneklerinden ya da onun basitleştirilmiş şekillerinden oluşur. Bu örnekler kulpların şekilleri sebebiyle sütunlu/destekli krater olarak isimlendirilir. Erken süreçlerde symposionlarla ilişkilendirilen formun Klasik Dönem örnekleri ev içi kullanımda karıştırma kabı olarak ele alınır[545]. Hellenistik Dönem'deki üretimler formun daha basit sürümleri olarak çeşitli özelliklerde ve farklı tekniklerde üretilir[546]. Doğu Akdeniz'de parlak ya da mat siyah astar üzerine açık renklerle yapılan bezemeli, bazen batı yamacı stili olarak tanımlanan, krater örnekleri daha çok ele geçer[547]. Ayrıca Hellenistik Dönem içerisinde beyaz zemin tekniğinde süslenmiş krater örneklerine de bulunur[548].

Kibyra'da krater grubu örnekleri temelde dışa çekik dudaklı, gövdeden daha dar ve yivli bir boynu, hafif şişkin gövdesi bulunan parçalardır. Bu örnekler dudak detayları, kulp ve

[544] James, 2018: 125: Rotroff, 2006a: 105-106.
[545] Agora XII: 54.
[546] Rotroff, 2006: 105, dn.153.
[547] Tarsus: Jones, 1950: 221, 228 no. 140, 141, 213; Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 225, no.1 Fig.39 (MÖ. 2. yüzyılın ikinci yarısı); 239, no. 1-3 Fig. 45.(MÖ. Geç 3 ve MÖ. 2. yüzyıl); Jerusalem-Dor: Rosenthal-Heginbottom, 1995: 229, no.7-11 Lev. 5.11; Paphos: Hayes, 1991: 101 no.28 Fig. 41 (MÖ. 3. yüzyıl); 152 no. 36 Fig.53; 168, no.20.7 Fig.60. (MÖ. geç 2 erken 1. yüzyıl)
[548] Pergamon: Schäfer, 1968: 104 no.F8-F9, Lev. 47-48; Antiokeia: Waagé, 1948: 8 no.3-5, Lev. 1;Rotroff, 2006a: dn.159.

bezeme farklarına göre KR 110, KR 120, KR 100, olarak üç farklı grupta ele alınır. KR 110 grubu içerisinden bir örnek dudağa aplike edilen dörtgen plaka ile destekli krater gruplarının tanınmış kulp özelliklerini gösterirken grubun diğer örnekleri daha basit şekilde oluşturulmuş dikey kulplara sahiptir. Hellenistik Dönem'deki krater gruplarında özellikle kulplarda sadeleşmeye gidildiği daha basit kulp şekilleri uygulandığı görünür[549]. Bu kulplar genellikle omuz üzerinde yatay bir şekilde yapılır. Hellenistik Dönem'de çeşitlenen üretim teknikleri krater formlarına da uygulanmıştır. Bu anlamda batı yamacı sitilinde[550], düz astarlı ya da beyaz zemin[551] uygulamalarıyla üretilmiş krater çeşitlerini farklı coğrafyalarda bulmak mümkündür. Ancak özellikle Kibyra KR 110 grubu krater örneklerinde uygulanan ve kalıp yapımı kase üretimi ile ilişkili olduğu anlaşılan baskı bezeme ile yapılmış süslemeli krater örnekleri nadir olarak karşımıza çıkar. Hellenistik Dönem'deki benzerlerinin çoğu ile Kibyra grupları arasındaki fark teknik ve süsleme şekillerinde kendini gösterir.

Kalıp yapımı kase gruplarındaki baskı bezme örneklerini barındıran süslemeye sahip bu örnekler MÖ. 2. yüzyılın başlarına tarihlendirilir. KR 120 grubu kraterler kaba seramik grubunda yer alabilecek bünye özelliği gösterir. Dış yüzeylerinde astar boyayla uygulanmış bezemeler yer alır. KR 120 grubunun tam bir paralel örneği bulunmaz. Ancak hem buluntu alanları hem de yakın benzerleri dolayısıyla Hellenistik etkinin söz konusu olduğu örnekler olarak düşünülür. KR 100 grubu kraterler ise düz astarlıdır. Çok çeşitli boyutlarda üretilir. Sayıca en kalabalık gruptur. Bu örnekler geç bağlamlardan ele geçer yaklaşık MS. 3. yüzyıl itibariyle tarihlendirilebileceği düşünülür.

Kibyra'da ele geçen krater örneklerinden KR 110 ve KR 120 grupları Hellenistik Dönem ruhunu yansıtan teknik özellikler gösterir ve çağdaşlarıyla benzerlikler kurulabilir. Ancak yaklaşık MÖ. 3 yüzyıl itibariyle üretilmiş olduğu düşünülen KR 100 grubu krater örneklerinin başka coğrafyalarla paralellik kurulabileceği karşılaştırma örnekleri bulunamamıştır. Ancak Kibyra'daki yerel üretim faaliyetlerinin erken süreçlerinde hali hazırda form repertuvarında bulunan krater örnekleri bu geç gruplar için bir kaynak niteliği taşımış olmalıdır. Hem erken hem de geç grupların boyunlarında bulunan yivli süsleme üretim alışkanlıklarındaki benzerliklere vurgu yapabilir. Bu sebeple geç krater örnekleri için kurulabilecek en yakın benzerlikler yine Kibyra üretim faaliyetleri içerisinde bulunur.

---

[549] Rotroff, 2006: 105.

[550] Tarsus: Jones, 1950: 221, 228 no. 140, 141, 213; Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 225, no.1 Fig.39 (MÖ. 2. yüzyılın ikinci yarısı); 239, no. 1-3 Fig. 45.(MÖ. Geç 3 ve MÖ. 2. yüzyıl); Jerusalem-Dor: Rosenthal-Heginbottom, 1995: 229, no.7-11 Lev. 5.11; Paphos: Hayes, 1991: 101 no.28 Fig. 41 (MÖ. 3. yüzyıl); 152 no. 36 Fig.53; 168, no.20.7 Fig.60. (MÖ. geç 2 erken 1. yüzyıl)

[551] Pergamon: Shäfer, 1968: 104 no.F8-F9, Lev. 47-48; Antiokeia: Waagé, 1948 : 8 no.3-5, Lev. 1.

Krater formlundaki örneklerin Kibyralılar'ın günlük pratikleri için oldukça işlevsel bir yere sahip olduğu anlaşılır. Farklı kalite ve dönem özelliği gösteren örnekler kesintili olmuş olsa da uzun süreler boyunca, form repertuvarında kalır. Özellikle geç dönem örnekleri farklı büyüklüklerde ve miktarlarda üretilmiştir. Üretimin hem erken hem de geç safhasında karıştırma, kısa ya da uzun süreli saklama amaçları için Kibyralılar'ın gündelik pratiklerde kullandığı temel form grubudur. Krater örneklerinin ritüel amaçlı da kullanılmış olabileceği düşünülebilir ancak bu veriyi destekleyecek bağlamlar bulunmaz. Sadece depozit içerinde eskiden kalma kulp şekliyle tekrar üretilmiş ve özenle yapıldığı anlaşılan örneğin daha özel bir amaç için kullanılmış olabileceği ihtimali düşünülebilir.

Kibyra'daki krater örnekleri üretim faaliyetlerinin kendine mahsus özelliklerini göstermesi açısından oldukça önemlidir. Bu vasıtayla Kibyralı çömlekçilerin yeni şekiller denemek konusunda tutucu olduğu söylenebileceği gibi eski bazı formları üretmek konusunda istikrarlı olduğu düşünülebilir. Bu durum aynı zamanda üretim faaliyetlerinde çömlekçi ustalarını değişime itecek hem içerden hem de dışardan bir etkinin ya da itici gücün olmadığı şeklinde de okunabilir.

3.5.1. KR 110

Kat. No. **602–608**, Levha 105–108.

KR 110 grubuna ait toplamda 16 örnek tespit edilmiştir. Bunlardan bir tanesi kulp (**155**) diğeri dudak ve boyun parçası (**156**) olmak üzere iki tane fırınlama hatası üretim bulunur. Kaidesiyle korunmuş ele geçmemiştir. Depozitin çoğu, dudak kenarı ve boynun küçük bir kısmının korunmuş olduğu parçalardır.

KR 110 form grubuna ait örnekler, dışa ve hafif aşağı çekik, kalın cidarlı, kenarları yuvarlatılmış üçgen profilli dudağa sahip, yivli boynu bulunan, gövdesi dış bükey profilli derin kaplardır. Dudağın üst yüzeyinde, iç kenara yakın kısımda olasılıkla kapaklı kullanıldığına işaret eden ve kapağın kaymaması için yapılan basit bir uygulama olarak bir adet yiv bulunur. Örneklerin ağız çapları 23,2 cm ile 28,8 cm arasında farklılık gösterir. Kabın boyun kısmı çoğunlukla diktir bazı örneklerde hafifçe dışa doğru açılır. Gövde, boynun bittiği yerden keskin bir şekilde ayrılır. Dış bükey ve hafif şişkindir. Gövdenin şişkinliği kalın dudağın dış kenar hizasını aşmayacak şekildedir. Boyunun dış yüzeyinde üç ya da dört, kulpun altına denk gelen gövde kısmında ise, en az dört yiv bulunur. (**604**–605, **609**). Örneklerin çoğunda boyun üzerindeki bu yivlerin iki (**603**, **611**, **606**) ya da üç sırası (**605**) baskı-bezeme ile süslenir. Sıklıkla kullanılan baskı bezeme at nalı motifidir. Farklı olarak bir parça üzerinde çifte sarmal motifi (**603**) ve lotus yapraklarının sivri uç kısımlarının işlendiği bir motif yer alır. (*17-AGR-*

131). Bu iki motif Kibyra kalıp yapımı kaselerde ve kalıplarında dudak süslemesi olarak kullanılan bezeme şekillerinden ikisidir. Boyun kısmına yapılan bu baskı bezemelerin tek tek uygulandığı yer yer birbiri üzerine binen motiflerinden anlaşılmaktadır. Depozitin daha az bir kısmında ise boyun kısmında yivler yer almaz dudağın hemen altında ve boyunla gövdenin birleştiği kısımda birer sıra baskı bezeme motifi bulunur.(**606**, **607**, *17-AGR-131*).

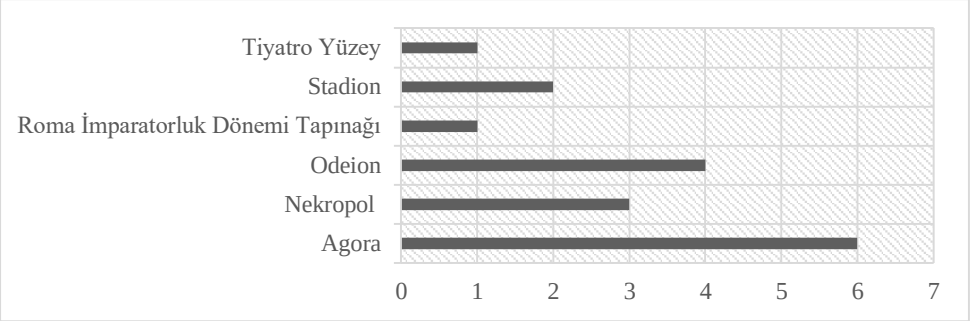
KR 110 grubu krater örneklerinin iki farklı kulp şekli vardır. İlki erken süreçte, destekli krater olarak bilenen formun kulp örneklerindendir.(**602**). Dudağın kenarına aplike edilerek yapılan dörtgen satıh alanını destekleyen iki tane silindirik çubuk gövdenin şişkin kısmına aplike edilir. MÖ. 5. yüzyılda Batı Akdeniz'de özellikle figürlü seramik gruplarının şekli olarak yaygın bir biçimde bulunan destekli krater örnekleri Hellenistik Dönem'de oldukça nadir ele geçer. Pergamon, Korint, Khios ve Tenos'da bulunan Hellenistik Dönem benzerleri birbirinden farklı özellikler gösterir. Pergamon örneği beyaz zeminli bezeme geleneğinin ürünüdür. Boyun kısmında bitkisel motifler yer alır ve MÖ. 3. yüzyıla tarihlenir[552], Korint örneği batı yamacı stilinde süslenmiştir ve MÖ. 2. yüzyılın erken ikinci çeyreğine tarihlenir[553]. Khios örneği, Kibyra örneklerinde olduğu gibi boyunda baskı bezeme örneğine rastlanır[554] ve düz astarlıdır. Bu anlamda Kibyra KR 110 grubu kraterlere en çok benzeyen örnektir. Ancak bezemenin niteliği ve kulp detayları oldukça farklıdır. Tenos'da ise yine astarsız olan örneğin boynu sade bırakılmış gövdeyle boynun birleştiği kısımda çentik bezeme yapılmıştır[555].

KR 110 grubundaki diğer kulp örnekleri, eliptik iki silmelidir. Kulp dudağın hizasından dudağı da içine alacak şekilde gövdenin şişkin kısmına kadar döndürülüp aplike edilir. Dudak kenarına aplike edilen kulp ve dudağın yüzeyi tek bir satıh alanı oluşturur. Dudak üzerinde kulpun her iki yanında çıkıntılar bulunur. (**605**, **604**). Bu formdaki üç kulp örneğinden biri fırın hatasıdır.(**155**). Bu tip kulpa sahip paralel krater örneği bulunamamıştır. Ancak bezeme düzenlemesi açısından destekli krater ile aynı bezeme düzenine sahip örneklerdir.

Kibyra krater örneklerinin muadilleri MÖ. 3. ve MÖ. 2. yüzyılın başlarına tarihlendirilen örneklerdir. Kibyra üretim faaliyetleri içerisinde kalıp yapımı kase gruplarındaki baskı bezeme örneklerinin krater formlarının boyun kısımlarında uygulanmış olması her iki grubun benzer zamanlardaki üretimine vurgu yapar. Kalıp yapımı kaselerde frizli bitkisel süslemelerin bulunduğu kaselerin dudaklarındaki çifte sarmal ve sivri yaprak uçlarının kullanıldığı örnekler (**170, 173**, **351**, Levha 21,57) dikkate alınarak MÖ. 2. yüzyıl Kibyra'daki krater örnekleri için uygun bir tarih atfı olarak görünmektedir. Depozit içerisinde KR 110 grubu

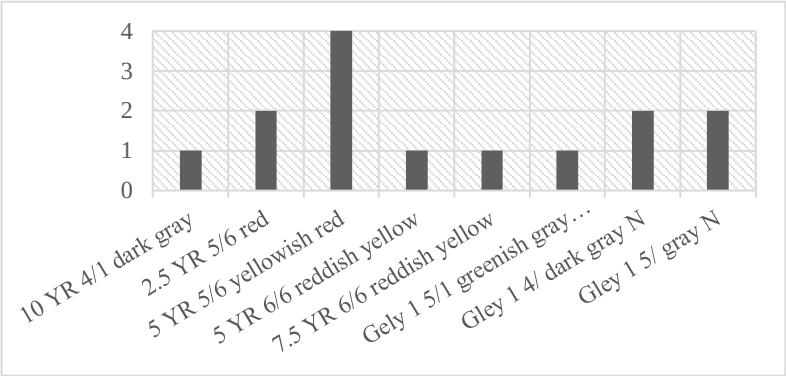
[552] Schäfer, 1968: 104, 113 no.F8 Lev. 48–49.
[553] James, 2018: 288, no. 290 Lev. 38, 33.
[554] Anderson, 1954: 157, no 282, Lev. 12c.
[555] Braun, 1986: no.Cc10 Lev. 99.

örneklerin en çok ele geçtiği alan Agora'daki II Teras Caddesi 1. Dükkandır[556] (Grafik 3. 33). Bu alandan ele geçen örnekler MÖ. 2. yüzyılın başlarına tarihlendirilen grupları barındırır. Bu sebeple krater örneklerinin MÖ. 2. yüzyılın erken süreçlerine çekilebileceği öngörülebilir.

Grafik 3. 33: KR 110 Grubunun Alan Eser Dağılımı

KR 110 grubu örneklerin bünye kesit görsellerinde nitelikli bir işçilik ortaya konulduğu görünür. İçerik görüntüsü Kibyra örneklerinde görmeye alışık olduğumuz şekilde kalker katkı maddesinin gözlendiği, sık dokulu örneklerdir. Yer yer gözeneklidir. Katkı maddesinin çok küçük ve küçük boyutlarda orta ve yoğun miktarda olduğu gözlenmektir. Grubun üçte ikisi kararsız ve çok pişme eğiliminde örneklerden oluşur. Bünye 5 YR ve 7.5 YR grubu kırmızı renklerdedir (Grafik 3. 34). Astar ince sürülmüş ve mattır yer yer kahveye döndüğü görünür. Astar daldırma tekniğinde içeride sadece dudağa, gövdenin dışında ise boyun ve gövdenin bir kısmında uygulanmıştır. Depozit içerisinde iki parça gri pişirilmiştir. Ancak iki örneğin gri dokusu bilinçli bir çabanın ürünü gibi durmaz. (*17-AGR-131*, **606**.).

Grafik 3. 34: KR 110 Grubu Bünye Renkleri

3.5.2. KR 120

Kat. No. **618–622**, Levha 109

KR 120 grubu örnekler dışa çekik ve yere paralel dudak kenarına sahiptir. Kısa geniş boyunu üzerinde yivler bulunur. Örnekler kil astarlıdır. Boyun ve gövde üzerinde astar boya ile

[556] 21-24/07/2017 tarihinde -130/-035 seviyeleri arasında bulunmuştur.

yapılmış süslemeleri bulunur. Gövde dış bükey şekilde şişkince dışa açılır. Kaidesiyle korunmuş örnek ele geçmez ancak kaideye doğru gövdenin daraldığı ve basit düz ya da halka bir kaideye sahip olduğu düşünülebilir. Krater formunu tanımlayan fırınlama hatası örnekler (Levha 19) yanmış olduklarından astar boyaya dair izlerin korunmamış olduğu düşünülür. Bu sebeple fırınlama hatası örneklerin KR 120 grubunu da tanılayabilecekleri düşünülür. Gruba ait örnekler sayıca oldukça azdır. Dudak ve gövde parçasından oluşan toplamda beş parça ele geçmiştir.

Örneklerin bünye kesitleri yoğun katkı maddesi içerir ve 2.5 YR 5.6 kırmızı rengindedir. Kararsız pişmiş örneklerden oluşur. Kararsız pişim örnekler Kibyra gruplarında yaygındır. Ancak yoğun katkı maddesi içeriğine sahip örnekler krater gruplarında karşımıza çıkar. KR 120 grubunda yoğun katkı maddesi içeren çamurun yüzeyde oluşturacağı pürüzlü satıh kil astarla kaplanmış sonrasında astar boya ile boyun ve gövde süslemeleri uygulanmıştır. Oldukça duru bir şekilde uygulandığı anlaşılan astar-boya yer yer dağılma eğilimindedir.

Kibyra depoziti içerisinde KR 120 krater grubu sıklıkla bulunan örnekler değildir. Aynı zamanda Akdeniz coğrafyasında da hem form hem de süsleme açısından yaygın bir şekilde bilinmez. Benzer örnekleri Tarsus ve Atina depoziti arasında bulunur. Bezemeli mutfak kapları olarak ele alınan[557] Tarsus depoziti içerisindeki krater grupları yüksek yivsiz boyuna sahip örnekler olmalarıyla Kibyra grubu örneklerden farklıdır[558]. Ancak bu tip kaba malzeme gruplarında astar boya ile yapılmış örnekleri temsil etmeleri açısından karşılaştırma örneği olarak ele alınmaktadır. KR 120 grubu örneklerin boyun ve gövdelerinde siyah ve kırmızı renklerde yatay, ince ya da kalın dalgalı ve düz bant, geniş aralıklı nokta ve yaprak/kalp motifleri kullanılmıştır. (**618–621**). Kibyra örneklerindeki bezemelerin çeşit ve niteliği Tarsus bezemeli mutfak kaplarından azdır. Bunlardan kalın bant ve yaprak motifi benzerinin Tarsus grupları arasında olduğu söylenebilir. Ancak Kibyra'da **622** numaralı parçanın boyun kısmında bulunan yaprak/kalp bezemesi sade ve sıralı bir şekilde yerleştirilir. Tarsus örneği batı yamacı stilinde olduğu gibi dallarla birlikte bir kompozisyon oluşturmasıyla farklıdır. Tarsus ve Paphos'da[559] kraterlerin boynu üzerinde kullanılan defne yaprakları yerine Kibyra örneklerinde boyun yivlidir. İki örnekte kalın bant kullanılmıştır. (**621–622**).

Atina depoziti içerisinde krater örnekleri Rotroff, [560] MÖ. 3. yüzyılın sonundan Roma İmparatorluk Dönemine kadar tarihlenen örneklerden oluşur. Yüzey kaplaması olarak açık renkli düz astarın üzerine kahverengi-kırmızı astar boya ile yapılan sarmaşık, balıksırtı çelekleri

[557] Jones, 1950: 169-170.
[558] Jones, 1950: no. 212–213, Lev. 133-134.
[559] Hayes, 1991: 20.7 Lev. 60.
[560] Rotroff, 2006a: 105–108, no. 207- 233, Lev. 36–39.

ya da dalgalı bant motifleri uygulanır. Atina örneklerinin boyunları düzdür. Dudak kenarları oldukça incedir. Omuz üzerinde yatay iki kulp bulunur. Atina grubu örnekleri teknik açıdan Kibyra KR 120 grubuna en yakın örneklerdir. Çünkü kil astar üzerine astar boya ile uygulanmış bezeme düzenine sahiptir. Bezeme motiflerinde yalnızca dalgalı bantlar ortaklık gösterir. Kibyra depoziti içerisinde dudak ve gövdesi korunmuş dinos benzeri bir parça KR 120 grubu örnekleri gibi astar boya ile bezenmiştir. Bu parçanın gövdesi üzerinde yer alan bezemeler arasında stilize yaprak çelengi ya da balıksırtı olarak tanımlanabilecek motifler yer alır. Bu sebeple KR 120 grubunda neredeyse yalnızca boyun üzerinde gördüğümüz bezeme motiflerinin gövde üzerinde daha çeşitli şekillerde uygulanmış örneklerinin olabileceğini göstermektedir. Kibyra örneklerinde dudak kenarı erken krater gruplarında olduğu gibi kalındır ve dörtgen kesitlidir. Boyun kısımlarında yivler bulunur. Kibyra KR 120 grubu örneklerin kulplarına ilişkin fikir verebilecek tek örnek boya bezemeli dikey bir kulp parçasıdır.

Kibyra KR 120 grubu krater örnekleri kaba hamurlu olmasına karşın oldukça ince cidarlı bir gruptur. Astar ve bezeme uygulamaları açısından çok yakın paralel örnekleri bulunmaz. Ancak mevcut karşılaştırma örneklerinden yola çıkarak ve buluntu alanları itibariyle MÖ. 2. yüzyıl ile MS. 1. yüzyılın başlarına tarihlendirilebilecek örnek oldukları düşünülmektedir.

3.5.3. KR 100

Kat. No. **157–162**, Levha 19; Kat. No. **623–635**, Levha 110–112.

KR 100 krater grubuna ait 100 adet parça bulunur. Bunlardan 19 tanesi, yapısı bozuk ya da fırınlama hatasına sahip örnektir. (Levha 19). Kaidesiyle korunmuş parça ele geçmemiştir. Dört farklı dudak kenarı tespit edilen örneklerin dudakları temelde dışa çekiktir. Dudağın üst yüzeyinde düz ya da iç bükey şekilde yapılan geniş satıh alanı yere paraleldir. Dudağın kesiti kenarları yuvarlatılmış, üçgen şeklindedir. Örneklerin boyun kısmı hafif dış bükeydir ve birkaç yiv bulunur. Boyunun içteki profili ağız kısmına doğru kapanan bir yay görüntüsü çizer. Dış bükey bir eğime sahip gövde hafif şişkindir. Boynun bittiği yerden keskin bir şekilde ayrılır ve **632**numaralı örnekten yola çıkarak en azından bazı örneklerde gövdenin şişkin kısmının kabın ortasına denk gediği söylenebilir. Gruba ait örnekler içinde kaidesiyle birlikte tam profil veren bir parça ele geçmemiştir. Ancak alçak ve geniş halka bir kaide kullanılmış olması olasıdır. Dudağın her iki yanında birer kulp yer alır. Dudak profilinin hemen altında, boynu kapsayan alandan başlayan kulp, ters döndürülerek gövdenin en şişkin kısmına aplike edilir. (**624**, **626**, **627**, **628**, **631**, **632**, **633, 634**). Dörtgen profilli kesite sahip kulpların üst yüzeyi üç ya da dört dilimli profile sahiptir.

Form grubuna ait örnekler 11 cm ile 30 cm arasında değişen ağız çapına sahiptir. Bu kadar geniş bir aralıkta farklı büyüklükte dudak kenarları aynı oranda farklı hacimsel büyüklüklere de karşılık gelir. Bundan dolayı küçük hacimdeki örneklerin dökme kabı olarak kullanılırken, büyük hacimdeki örneklerin karıştırma ya da saklama kabı olarak farklı alanlarda işlev gördüğü düşünülebilir.

KR 110 grubu örneklerin bünye kesit görselleri homojen bir görüntü sunmaz. Örneklerin ağız çapları farklılık göstermekte, büyük hacimli kapların katkı madde içerikleri daha yoğun görünmektedir. Buna karşın yine de küçük ölçekli kapların daha temiz içeriklere sahip olduğu söylenemez. Yalnızca, biraz daha kalın sürülmüş ince taneli ve biraz daha yoğun astara sahip örneklerin ve 1 ile 2 numaralı dudak kenarına sahip parçaların içeriklerinin daha temiz olduğu gözlenmiştir. Bünye renkleri kırmızımsı sarı (5 YR 6/6; 7.5 YR), sarımsı kırmızı (5 YR 5/6) ve kırmızı (2.5 YR 5/6) renklerinde yoğunlaşır. Gruba ait örneklerin genelinde astar kalın taneli, ince sürülmüş ve mattır. Astar rengi, kırmızı (10R 4/6, 5/6; 2.5 YR 5/6), kırmızımsı kahve (2.5 YR 4/3; 5 YR 4/3) renklerinde yoğunlaşır. Daldırılarak uygulanan astar iç kısımda dudağa ya da boynun yarısına dışarıda ise gövdenin bir kısmına gelecek şekilde uygulanmıştır.

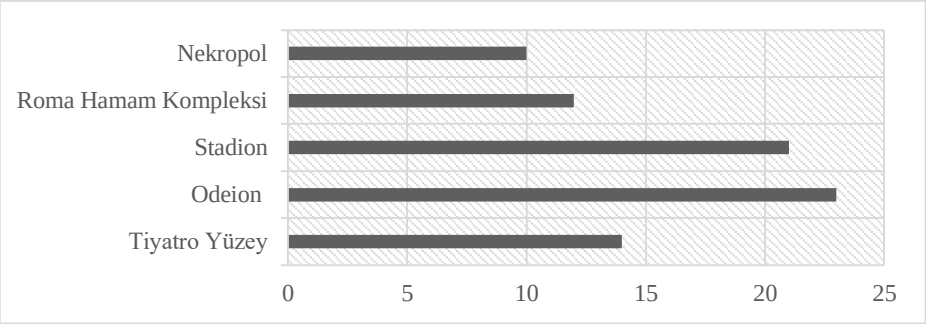
Burada KR 100 olarak isimlendirilip ele alınan form, Kibyra seramikleri üzerine yürütülen önceki araştırmalarda yerel üretim grupları arasında incelenip değerlendirilmiştir. Bu araştırmalardan Uygun ve Dökü' nün çalışmasında dudak ve boyun kısmı korunmuş bir parça, yanık olduğu için pişirme ya da ısıtma kabı olarak değerlendirilip, Efes örnekleriyle karşılaştırılmış MS. 2. yüzyıla tarihlendirilmiştir[561]. Efes örnekleri tencere türü kap grubunda yer alması açısından farklıdır ancak dışa çekik dudak ve gövde şekli açısından benzetilebilir. Japp'ın çalışmasında ise KR 100 grubu, derin kaplar olarak ele alınır. Sagalassos tipolojik grubu içerisinde benzer amaç için kullanılmış örneklerle karşılaştırılıp, MS. 4. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilir[562]. Sagalassos örnekleri Kibyra grubuyla işlevsel açıdan benzetilebilir. Ancak gövde ve dudak şekilleri farklıdır.

Kibyra KR 100 grubunun birebir karşılaştırma örnekleri başka kentlerde bulunamamıştır. Bununla birlikte forma ilişkin paralellikler Kibyra üretim faaliyetleri içerisindeki KR 110 form grubunda bulunur. Bu sebeple KR 100 grubunun, KR 110 grubunun geç dönem benzeri olarak üretildiği düşünülür. KR 110 grubu daha erken dönemlerden bildiğimiz ancak Hellenistik-Roma Dönemlerinde pek tercih edilmeyen krater formunun bir benzeri olarak üretilmiş olmasıyla zaten yaygın bir formu tanımlamaz. Bu sebeple daha geç

[561] Uygun ve Dökü, 2008: 141–142, no.30 Res.21.
[562] Japp, 2009: 102, Fig.50–53.

süreçlerde üretilmiş olan KR 100 grubu örneklerin paralellerinin bulunmaması şaşırtıcı olmamalıdır.

KR 100 grubu net tarihlemeler yapabileceğimiz bağlamlardan ele geçmez. Yalnızca kentte geç yapılaşmasının tespit edildiği Odeion alanı önünden ve aynı zamanda Stadion kazılarının burada değerlendirilen kontekstlerinden olan doğu oturma sırlarından ele geçen örnekleri tarihleme açısından ipucu sunan buluntu alanlarıdır. (Grafik 3. 35). Bu doğrultuda özellikle Stadion açmasında geç dönem su sistemleri ve kiremit mezarların seviyesinden gelen örnekleri bu gruptaki örneklerin MS. 3. yüzyıl itibariyle tarihlenebileceğine işaret eder. KR 100 grubu için söylenebilecek bu tarih ile MÖ. 1. yüzyıla verilen KR 110 grupları arasında oldukça uzun bir boşluk olduğu anlamına gelir. Bu durum MS. 1. yüzyıl itibariyle değişen üretim faaliyetlerinin bir etkisi olarak görülebileceği gibi tarihlenebilir kontekstlerden gelebilecek örnekler ileride bu durumu değiştirebilir.

Grafik 3. 35: KR 100 Grubunun Alan Eser Dağılımı

3.6. Tipolojik Çalışmaya İlişkin Değerlendirme

Tez çalışmasında Kibyra'da MÖ. 3. yüzyıl sonundan MS. 3. yüzyıla varan üretim süreci hem arkeolojik hem de arkeometrik açıdan incelenmiştir. Tipoloji çalışması, Kibyra'daki seramik üretim faaliyetlerinin çıktısı olarak ele alınan fırınlama hatası üretimlerle birlikte değerlendirilmiştir. Tabak, kase, bardak, testi ve krater türlerine ait 31 tane form grubu incelenmiştir. Bu form gruplarına ait tüm ya da parça olmak üzere 2180 adet seramik kayıt altına alınmış 635 adedi ise katalog çalışmasında sunulmuştur.

MÖ. 2. yüzyıl, Kibyra'da seramik üretiminin aktif bir şekilde faaliyet gösterdiği zaman dilimdir. Seramik form gruplarının çeşitliliği bu sürecin biraz daha öne, MÖ.3. yüzyılın sonlarına çekilebileceğini gösterir. Çalışma içerisinde üretimin erken safhası olarak tanımlanan örnekleri, ham madde açısından ortaklık gösteren hem gri hem de kırmızı pişirilen seramiklerden oluşur. Bununla birlikte üretimin bu safhasında teknik açıdan yüksek sıcaklıklarda (gri gruplar için belki uzun fırınlamanın gerçekleştirildiği) bir üretim süreci söz

konusudur[563]. Özellikle bünye kesit renklerindeki ve astar uygulamalarındaki dalgalanmalardan kaynaklı olarak vazo yüzeyinde, siyah astarlı örnekler hariç, tek rengin uygulandığı form grupları daha azdır.

MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl boyunca tarihlenen seramik grupları Kibyra üretiminin erken safhalarını oluşturan örneklerdir. Yapım teknikleri ve formları ile daha çok Hellenistik geleneklerin gözlemlendiği bir repertuara sahiptir. Tipolojik çalışmada tabak ve kase türleri içerisinde değerlendirilen form gruplarının üretimi söz konusudur. Özellikle kase türü kap formlarının en fazla çeşide sahip olduğu süreçtir. Kaselerde, dış bükey kıvrımlı (KS 230, KS 240, KS 270) formların (KS 130, KS 140, KS 250) halka kaideli olarak üretildiği formlar hakimdir. (Tablo 4-5). Üretimin bu süreci aynı zamanda dış etkilerin form grupları üzerindeki etkisinin daha yoğun göründüğü bir süreçtir. Tabak türü kaplarda çeşitlilik azdır. MÖ. 2. yüzyıl boyunca üretilen grup TB 190 ve TB 200 grubu içe çekik dudaklı tabaklardır.

Üretimi yapılan kase örnekleri içerisinde yarı küresel gövde özelliği gösteren KS 230 içe dönük dudaklı, KS 130 kalıp yapımı, KS 270 yarı küresel gövdeli kaseler ile TB 170 balık tabağı, TB 200 içe çekik dudaklı tabaklar Hellenistik Dönemde Akdeniz'in doğusu ve batısında bir çok ana arter seramik üretim merkezlerinde ya da yerel atölyede üretilir ya da ithal olarak karşımıza çıkar. Özellikle tabak formları ve içe dönük dudaklı kaseler Klasik Dönemden itibaren bilinir ve Akdeniz coğrafyasında Hellenistik Dönem' deki ortak tercihlerin bir parçası olarak görünen formlardır[564].

Bu süreçte Akdeniz coğrafyasında nadir bulunan, daha çok Batı Anadolu üretimlerinde karşımıza çıkan örneklerin benzerleri olarak KS 140 kaideli rulet bezemeli örneklerle KS 220 Akhamenid kase grupları Kibyra üretim faaliyetleri arasındaki gruplardandır. KS 140 kaideli rulet bezemeli örnekler dış yüzeyinde uygulanan bezeme türüyle Hellenistik yarı küresel gövdeli kase örnekleri için yenilik sunan özgün bir gruptur. Bu tip kase üretimini yapan Knidos'la birlikte ikinci seramik üretim merkezi olduğu anlaşılır. Kibyra'da işleyen çömlekçilerin bu grup örneklerdeki bezeme şeklini Güneybatı Anadolu'da Knidos merkezli olan üretimlerden[565] almış olması muhtemeldir. Bununla birlikte KS 140 form grubu Knidos örneklerinden farklı olarak kaideli bir kase formu şeklinde üretilir. Bu sebeple çömlekçilerin ve/veya kullanıcıların üretim ve kullanım alışkanlıklarına göre yorumlanıp dönüştürüldüğü düşünülebilir. KS 220 (Akhamenid Kase) olarak isimlendirilen kase grubunun benzerleri

[563]Bk. 2.1.1. Kimyasal Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Yorumlanması; 2.2.1. Fırınlama Kondisyonları.
[564] Rotroff, 2005: 27–28.
[565] Kögler, 2010: 124-126.

Sardes üretimi[566] arasında bulunan kaidesiz yuvarlak dipli Akhamenid tipi kaselerdir. Kibyra'daki benzerleri ise oldukça küçük, halka kaideli olarak üretilir. Kibyra üretim alışkanlıkları içerisinde ve özellikle çarkta çekilen kase örneklerinde metal öykünmeli yarı küresel gövdeli kaidesiz kase[567] benzerlerinin üretiminde muhakkak kaide eklenmiştir[568] (KS 220, KS 140, KS 270, KS 160)

Üretim faaliyetleri MÖ. 1. yüzyıl içlerine doğru, daha ince cidarlı hafif ürünlerin daha nitelikli astar ve fırınlamayla üretildiği buna karşın form çeşitliliğinin azaldığı, daha basit formların tercih edildiği bir süreçtir. Bardak türü kaplar form repertuvarına dahil olur (BR 100). Form grupları açısından dönemin sigillata gruplarının karmaşık şekillerini barındıran formlardan ziyade düz duvarlı, konik bir görüntü çizen gövde özellikleri ile düz, ya da alçak bir şekilde tabanı boşaltılan, basit tabak ve kase örnekleridir[569] (TB 100, KS 100). Bu gruplar kırmızı astar uygulamalarının görece iyi yapıldığı örneklerdir. Ancak Akdeniz coğrafyasında hakim olmaya başlayan pekişmiş kırmızı astar uygulamaları (sigillata) ile benzer kalitede yapılmış ürünler değildir. Ancak aynı zamanda grupların Roma Dönemi ile özdeşleşen ve yaygınlaşan sigillata gruplarının Kibyra üretimindeki yansıması olarak yorumlanır.

Kibyra seramik üretim süreçleri içerisinde MÖ. 1. yüzyıl ile MS. 1 yüzyıl içerinde yoğunlaşan bu grupların (TB 100, KS 150, KS 250, KS 100, KS 110, BR 100, TS 110) hem bünyede hem de yüzey uygulamalarında tek bir rengin yakalandığı dolayısıyla hem ham maddenin hazırlanmasında hem de fırın içi ortam açısından daha nitelikli bir üretimin gerçekleştirildiği söylenebilir[570]. Bu durumda çömlekçilerin sahip oldukları materyal ve teknik uygulamalarla daha etkili çalıştıkları sonucuna varılmaktadır. Bu sürecin üretim faaliyetlerinin karakteristiğini oluşturan TB 100, KS 100, KS 110, BR 110 formlar temelde basit kaide ve gövde özelliği gösteren örneklerdir. Bardak türüne ilişkin formlar bu süreçte üretim faaliyetlerine katılır. Kase ve bardak grubu KS 100, KS 110, BR 110 grubu formlar ufak değişikliklerle Geç Antik Çağ üretim grupları içerisinde de yer almaya devam eder (Resim 12–13). Bu süreçte kase çeşitleri diğer türlerin örneklerine göre fazladır. Üretimin bu safhasındaki örneklerde kaide hafif dış bükey profilli alçak ya da düzdür. Dudak ise çoğunlukla düzdür (Şekil 1.2; 1.3: Dudak ve Kaide Formları).

Üretimin MS. 1 ve MS. 3. yüzyıllarını tanımlayan sürecinde çömlekçi ustalarının kullanılan hammadde kaynağını değiştirdiği ya da önceden beri bilinen ama bu dönemde

---

[566] Rotroff ve Oliver, 2010: 61.

[567] Hellenistik Dönemde özellikle kase gruplarında daha çok kulpsuz, kaidesiz ve yarı küresel gövde özelliği gösteren metal kaplardan öykünülerek üretilen gruplar popülerdir. Rotroff, 1997: 107 vd.

[568] Bk. 3.2.6. KS 140, 3.2.9. KS 220

[569] Bk.3.1.5. TB 100, 3.2.10. KS 100, 3.2.11. KS 110, 3.3.1. BR 100, 3.3.2. BR 110

[570] Bk. 2.2.1. Fırınlama Kondisyonları.

kullanımında artış görünen kimyasal analiz çalışmalarında 1. hammadde grubu olarak tanımlanmış kaynağa yöneldikleri anlaşılır. Bu ham madde değişikliği arkeolojik olarak, özellikleri az pişme eğiliminde, kırılgan dokuda, kırmızı-kahve astarlı örneklerde artış olduğu şeklinde gözlemlenmiştir[571].

Bu süreçteki üretim gruplarında yer alan formlar yaygın olarak rastlanan tiplerden değildir. Seramik çeşitliliği önceki yüzyıllara göre azalmıştır. Bununla birlikte BR 100 kuplu bardak ve TS 100, TS 130 testi grubu örnekler seramik üretim faaliyetlerine katılmıştır. En yaygın ele geçen KS 190 kase grubu boyut, gövde şekli ve kaide özellikleri açısından erken üretim süreçlerinin teknik özelliklerini devam ettirir[572]. Kase gruplarından KS 210 Sagalassos taklidi üretim olarak form gruplarına eklenir. MÖ. 1. yüzyıl itibariyle üretim faaliyetlerine tanıtılan bardak türü kapların BR 100 olarak isimlendirilen yeni bir türü eklenir. BR 100 bardak formu Kibyra'daki üretim faaliyetleri açısından detaylarda küçük farklar göstererek MS. 4. yüzyıl ve sonraki süreçlerde üretilmeye devam edilen bir form haline gelir. Analiz çalışmalarında bu bardak formunun geç dönem örneklerinde kullanılan ham madde grubu, Kibyra üretiminin erken safhasını tanımlayan 2. hammadde grubuna dahil edilmektedir[573].

Kibyra'da kulplu içme grupları bardak türleriyle M.Ö. 1 yüzyılda üretim faaliyetlerine katılır. 5 cm- 8 cm ağız çapına sahip kuplu ya da kulpsuz bardak grubu örnekler (BR 100, BR 110, KP 120) BR 110 grubunda yapılan küçük değişikliklerle MS. 4. yüzyıla kadar üretilir.

Tez çalışmasında Kibyra'daki seramik üretiminin yaklaşık 500 yıllık sürecine ait form grupları incelenmiştir. Bu süreçte Kibyralı çömlekçilerin en az iki ham madde grubuyla çalıştıkları sonucuna ulaşılmıştır. Kimyasal analiz çalışmalarının sonuçlarına göre, üretimin MÖ. 3. yüzyıl sonu ve 1. yüzyıllarını ifade eden formlar iki ana kümeye ayrıştırılmış içeriğe sahip hammadde gruplarından ikisiyle de üretilirken MS. 1. ve 3. yüzyılı ifade eden formlarla sürdürülen üretim faaliyetlerinin yalnızca 1. hammadde gruplarında devam etmiş olduğu ortaya çıkar. Birbirine oldukça benzer özellik gösteren bu iki hammadde kaynağındaki benzerlik Kibyra yerel üretim seramiklerinin ya iki kaynaktan gelen çamurla üretildiği ya da üretim esnasında değişik oranlarda başka killerle karıştırılmış olduğu şeklinde bir yoruma gidilmiştir[574]

Çalışmada, Kibyra'daki üretim teknikleri fırınlama özellikleri açısından, her iki hammadde grubuyla da ilişkili olarak, kararlı ve kararsız olarak tanımlanmıştır[575]. Üretimin

[571] Bk. 2.2. Üretim Teknikleri.
[572] Bk. 3.2.6. KS 140; 3.2.13. KS 190
[573] Bk. 2.1.1. Kil Analizi Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Tanımlanması.
[574] Dn. 573
[575] Bk. 2. 2. 1. Fırınlama Kondisyonları

yarısından fazlası kararlı, iyi pişmiş özellikler gösterirken kalan büyük kısmının çok pişme eğiliminde olduğu gözlenir (Grafik 2. 6). Bu pişme özelliklerdeki seramik depozitin bünye renkleri sarı rengin, 2.5 YR ve 5 YR tonlarında, parlak ve aydınlık alanında yoğunlaşır. Özellikle 2. 5 YR 5/6 kırmızı ve 5 YR 6/6 kırmızımsı-sarı, en çok tespit edilen renklerdir. Diğer yakın örneklerde 2.5 YR 6/8, 6/6 ve 5 YR 5/6 renkleri çoğunluktadır. Bu bünye renklerinin istenen pişim gerçekleştiği durumda Kibyra depozitini oluşturan kil gruplarının renkleri olduğu söylenebilir (Grafik 2. 7).

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
KİBYRA YEREL SERAMİK GRUPLARININ TARİHLENDİRİLMESİ

Çalışmada değerlendirilen seramik guruplarıyla Kibyra'da aktif seramik üretim faaliyetlerinin niteliği ve bu üretimin tipolojik sınıflandırması ortaya konmaya çalışılmıştır. İncelmeye alınan seramik gruplarının çoğu stratigrafik sonuçların alınamadığı kazı alanlarından açığa çıkartılan buluntular olsa da tipolojik çalışmada yer alan depozitin büyük bir kısmı homojen gruplardan seçilmiştir[576]. Bu homojen grupların ele geçtiği alanlar ve tipoloji çalışmasında ele alınan gruplar için görece tarihlemeler yaptığımız çağdaşı gruplar bu başlık altında ele alınmıştır.

4.1. Kibyra Seramik Grupları ve Çağdaşı Örnekleri

4.1.1. Gri Mal Grupları

Gri bünye özellikli seramikler, indirgenmiş fırın içi ortama maruz kalmış olasılıkla demirce zengin içeriğe sahip gruplar olduğu bilinir[577]. Gri bünye özellikli seramik türleri Troas gibi bazı bölgelerde, Bronz Çağı'na uzanan bir geleneğe sahiptir. Demir Çağı içlerinden itibaren, özellikle Lydia ve Phrygia'da bu üretim geleneği takip etmek mümkündür. Gri mallar Akdeniz coğrafyasının doğusu ve batısındaki pek çok merkezde ithal ya da yerel olarak bulunur. Üretim yerine ilişkin atıflarda bu grupların özellikle Batı Anadolu menşeine ve üretim geleneğine vurgu yapılır[578]. Erken yayınlarda, örneğin Agora buluntuları için Pergamon bu üretimin menşei olarak görülürken[579] sonraları Efes ve Knidos üretimlerine vurgu yapılır. Bununla birlikte tanımlanmamış başka üretim merkezlerine de değinilir[580].

Hellenistik Dönem gri bünye özelliği gösteren seramik grupları Ege Coğrafyası ve Akdeniz'in doğusunda Atina, Delos[581], Eretria[582], Pergamon[583], Çandarlı[584], Troya[585],

[576] Bk. 4. 1. Kibyra Seramiklerinin Seçme Ayrıştırma ve Tasnif Çalışmaları.
[577] Bk. 2.2.1. Fırınlama Kondisyonları.
[578] Rotroff, 1997: 235.
[579] Thompson, 1934: 426, 471.
[580] Rotroff, 1997: 232–236.
[581] Laumonier, 1977: 97–107.
[582] Metzger, 1969: 55.
[583] Luca ve Radt, 1999: 62–67; Schäfer, 1968: 44, C32, Lev. 7. bir örnekle temsil edilir, metin içerisinde gri astar sözü edilmez.
[584] Schäfer, 1968: 44, C32, Lev. 17: Loeschcke, 1912: 398.
[585] Hellenistik Dönem: Berlin, 1999; Tekkök, 2000; Tekkök, 2001.

Aizonai[586], Assos[587] Ephesos[588], Labraunda[589], Priene[590], Knidos[591], Samos[592], Lesbos[593], Chios[594], Gordion[595], Sardes[596], Kıbrıs[597], Berenice[598], Tel Anafa[599] gibi ketlerde bulunur. Pek çok kent için gri malların üretimine ilişkin erken geleneğin olup olmadığına dair araştırmalar geri planda kalmış bir konudur.

Kibyra'da gri seramik üretiminin ortaya çıkışı kentteki üretimin başlamasıyla eş zamanlı olarak MÖ. 3. yüzyıl sonudur. Gri üretilen balık tabakları ve echinus tipi kaselerin tipolojik kökeni Akdeniz Dünyası'nda Hellenistik Dönem öncesine dayanır[600]. Gri üretilen diğer grup dik dudaklı tabaklardır ve Doğu Akdeniz'deki sigillata üretimiyle bağlantılı bir formla ilişkilidir[601]. Kibyra gri seramik grupları, üretimde merkezi bir konumda değildir. Kırmızı seramiklerle beraber üretilmiştir. Çok çeşitli form gruplarını barındırmaz ancak Kibyra seramik üretim alışkanlıkları içerisinde de çok form açısından çok çeşitli bir üretim faaliyeti söz konusu değildir. Gri mal gruplarının Kibyra'daki üretim kanıtları TB 220 grubu tabakların fırınlama hatası örneklerine ve kimyasal analiz sonuçlarının sunduğu verilere dayanır. Bu süreçte, gri üretimlerle çağdaş kırmızı seramik gruplarının üretiminde sıklıkla gözlenen, fırınlama hatasından kaynaklanan grilikler aynı üretimin dikkatsiz sonuçları olarak ele alınmaktadır.

Depozit içerisinde gri bünye özelliği gösteren iki adet ithal örnek de bulunur. Bu örneklerden biri Kibyra grupları içerisinde gri mal gruplarında yer alan TB 220 grubu örneklerin benzeri dik dudaklı tabaktır. Yumuşak dokulu mika katkılı, yüzeyi muntazam bir şekilde perdahlanmış geniş kaideli, taban kısmı diagonal alınmış Efes üretimi gri tabak gruplarının özelliğini gösterir[602]. Bu grup tabaklar TB 220 grubu için ilham olmuş olabilir ancak Kibyra grubu örnekler gövde duvarı, kaide özellikleri açısından direkt karşılaştırma örneği

[586] Dikbaş, 2008.
[587] Gebauer, 1993: 74–75.
[588] Mitsopoulos-Leon, 1991: 78-85, Lev. 94-104; Gassner, 1997: 152, Lev. 50 vd; Rogl, 2004: 207-219.
[589] Labraunda II.1: Hellström, 1965: 44–45, Lev. 17.
[590] Zahn, 1904: 398–399, no. 11–13, Fig.526.
[591] Kenrick, 1985: 58; Kögler, 2010: 25-26.
[592] Technau, 1929: 48, Lev. 28; Tölle-Kastenbein, 1974: 150.
[593] Lamb, 1932.
[594] Anderson, 1954: 166–167, 148, 151–152.
[595] Steward, 2010: 149–152.
[596] Rotroff ve Oliver, 2003: 33–37.
[597] Hayes, 1991: 9.
[598] Kenrick, 1985: 49–57.
[599] Slane, 1997: 364–370
[600] Bk. 3.1.1. TB 170; 3.2.1. KS 230.
[601] Bk. 3.1.4. TB 220.
[602] Mitsopoulos-Leon, 1991: F11-F13, Lev. 94;Rogl, 2004: 1, K1-K5, Lev. 1.

bulunmasa da Akdeniz coğrafyasında yaygın bir formdur, en yakın benzerleri DSA grubu örneklerden özellikle Tel Anafa ile karşılaştırılabilir[603].

Mevcut depozit veriler üzerinden Kibyra'da gri bünye özelliği gösteren seramik geleneğinin köklerini Hellenistik Dönem öncesine taşımak mümkün görünmez. Çünkü kentteki seramik verinin hem üretimde hem de birkaç istisna dışında ithal örneklerinde, Hellenistik Dönem öncesine ilişkin veriye rastlanmaz.

4.1.2. Kırmızı Mal Grupları

Kırmızı pişirilmiş seramikler Kibyra üretim faaliyetlerinin ana grubunu oluşturur. Bunlar Kibyra üretiminin MÖ. 2. yüzyıl ve MS. 3. yüzyıl süreci içerisindeki gruplarda kırmızı astarlı yüzey kaplamasına sahip örneklerdir. Üretimin erken safhasını tanımlayan MÖ. 2. yüzyıl grupları yapım teknikleri ve formları ile daha çok Hellenistik geleneklerin gözlemlendiği bir repertuara sahiptir. Bu süreçteki astar uygulamaları kap yüzeyine daldırılarak yapılır ve genellikle alacalı bir görüntü hakimdir. MÖ. 2. yüzyıl ortaları itibariyle başlayan ve giderek yaygınlaşan pekişmiş, parlak, kırmızı astarlı seramik gruplarının Akdeniz Dünyası'ndaki hakimiyeti, merkezi ve yerel atölyeleri bu tip astarlı üretimler yapmaya itmiştir. Bu grup seramikler için kullanılan sigillata tabiri çoğunlukla Roma Dönemi seramik gruplarıyla özdeşleştirilse de, doğuda bu nitelikte üretimlerin Geç Hellenistik Dönem'den itibaren başladığı bilinir. İlerleyen süreçte farklı merkezlerin ürettikleri formların birbirine benzerliği bu grup seramiklerin karşılaştırılıp bir potada değerlendirilmesine olanak tanır. Ancak yine de sigillata tabiri seramik araştırmaları için sorunlu bir kullanım olmaktan çıkmamıştır.

Arkaik ve Klasik Dönem seramik araştırmalarında seramik türleri üretildiği coğrafyayla ya da dönemle karakterize edilen özelliklerine göre çoğu zaman teknik tanımlarla ele alınır. Hellenistik ve Roma Dönemi seramik geleneğinde ise bu durum, hem türler hem de formlar için giderek belirsizleşir. Bu anlamda bazı antik yazarlar seramiklerin form ve türlerinden bahsetse de, Plinius'un sözünü ettiği "Samos Seramiği" gibi[604], bu aktarım vasıtasıyla bugün mevcut bilgilere göre yanlış üretim yerleriyle ilişkilendirilen seramik gruplarının adlandırması hakkında giderek karmaşıklaşan ve çetrefilli bir tartışmaya dönüştürmüştür[605].

---

[603] Bk. 3.1.4. TB 220

[604] Plin. nat. XXXV 46: 160.

[605] Kögler, 2010: 22; Doğu Sigillataları, Anadolu ve Adalar, Suriye, Filistin ve Kıbrıs'taki üretim merkezlerinden gelen kaliteli seramik ürünleri kapsamaktadır. Bu gruplar arasında ayrım yapan, grupları tanıtıp, sınıflandıran bilimsel çalışmalar uzun ve çetrefilli bir gelişim sürecine dönmüştür. 20. yüzyılın başlarında ilk olarak Zahn Priene buluntuları ile birlikte Olbia, Samos malzemesini gruplamış ve üretim merkezi olarak da Samos'u önermiştir. Bu ayrım üzerinden üretilen terminolojide, gruplanan seramiklerin üretim merkezi olarak öne sürülen kentlerin isimleri kullanılır ve zamanla giderek karışık bir hal alır. Bu süreç Doğu Sigillataları üzerine yapılmış daha önceki çalışmalarda ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır, bk. Meyer-Schlichtmann 1988; Zelle 1997.

Roma İmparatorluğu'nun batısında mühürlü, pekişmiş kırmızı astarlı seramikleri tanımlamak için kullanılan sigillata tabiri Doğu Akdeniz'de yer alan pekişmiş kırmızı astarlı seramik grupları için ilk kez Kenyon tarafından kullanılır[606]. Terra sigillata teriminin tanımı ile ilgili genel bir kabul bulunmamakla birlikte, çalışmalarda parlak, kırmızı, pekişmiş astarlı yüzeylere sahip iyi kalite seramikler için kullanılan bir tabirdir[607]. Kırmızı astarlı gruplarla aynı atölyede üretilmiş siyah ya da gri yüzeyli seramik grupları için kullanılmaz[608]. Bu grup örnekler daha çok Hellenistik geleneğin ürünü olarak görülmektedir. Hem siyah hem kırmızı astarlı örneklerin bulunduğu bu merkezlerdeki siyah üretimler sigillataların öncül grupları olarak değerlendirilir[609] ancak sigillata olarak değerlendirilmez.

Son yıllarda yürütülen bilimsel çalışmalarla Doğu Akdeniz'de bulunan pekişmiş kırmızı astarlı seramik grupları için Doğu Sigillataları kullanımı hem yaygındır hem de sorunlu olarak görünür[610]. Doğu Sigillata olarak tabir edilen pekişmiş kırmızı astarlı Doğu Akdeniz seramik grupları için köken ve tipoloji çalışmaları Hayes'ın Doğu Sigillataları A, B, C, olarak yaptığı sınıflandırmalar üzerinden yürütülmektedir[611]. Kıbrıs örnekleri de Doğu Sigillata grupları içerisinde yer alır. Pekişmiş astar özelliklerine sahip Sagalassos üretimi seramikler, Doğu Sigillata gruplarının yeni bir türü olarak görülürken, Augustus Dönemi'nden MS. 7. yüzyılın ilk yarısına kadar tarihlenen üretimleri ile aynı zamanda Geç Roma Kırmızı Astarlı seramik gruplarının da yeni bir türü olarak görülmektedir. Bu sebeple sigillata tanımı bu grup örnekler için yetersiz kalmakta ve Sagalassos Kırmızı Astarlı seramikleri olarak anılmaktadır[612].

Bu tip pekişmiş astarlı üretimler, Arkaik-Klasik Dönem'de siyah ve kırmızı figürlü çömleklerle; Klasik ve Hellenistik Dönem'de siyah parlak astarlı (Batı Yamacı ve Apulia seramikleri gibi bazı grupları bezeyici, beyaz renkte motiflere sahiptir.) gruplarla bilinmektedir. Farklı üretim alışkanlıklarını, geleneklerini ve form gruplarını ifade etmekle birlikte erken dönemde siyah ve kırmızı olarak pişirilen üretimler ile Roma Dönemi Sigillataları'nın ortak özelliği parlak, kaygan bir yüzey kaplamasına sahip olmalarıdır. Bu anlamada sigillata yeni bir buluş değil bir geleneğin devamı olarak görünmektedir.

---

606 Crowfoot ve Kenyon, 1957: 281; zaman içinde terminolojinin kullanımı için Meyer ve Schlichtmann, 1988: 3-9. Lund, 2002: dn.3

607 Hayes, 1997: 41.

608 Lund, 2002:186.

609 Slane, 1997: 269 dn. 53; Çalışmada şekil ve üretim teknolojileri açısından farklı algılandığı için siyah ve gri pişirilmiş örnekler Doğu Sigillataları kırmızı astarlı örneklerinden ayrı değerlendirilir. Ancak siyah astarlı gruplar içinde değerlendirmeye alınan 10 farklı form grubundan yedi tanesi sigillata form gruplarını içerir.

610 Lund, 2002: 185–187.

611 Hayes, 1985.

612 Poblome, 1999: 25.

Sigillata grubu seramikler özellikle İtalya ve diğer Batı Sigillata gruplarıyla Roma Dönemi ile özdeşleştirilen bir sofra kabı modasını betimlemektedir. Buna karşın Doğu Akdeniz pekişmiş kırmızı astarlı seramikleri için kullanılan Doğu Sigillata adlandırması özellikle DSA grupları içerisinde daha erken bir geleneğin temsilini yansıtmakta ya da İtalyan gruplarından 100 yıl kadar önce bu tip bir üretimin içinde olduğu bilinmektedir.

Kibyra seramik üretim faaliyetleri içerisinde MÖ. 1. yüzyılda astar özellikleri açısından iyi uygulanmış kırmızı astarlı örnekler artar[613]. Üretimdeki bu değişim Akdeniz coğrafyasında giderek artan pekişmiş kırmızı astarlı üretimlerin bir etkisi olarak yorumlanabilir. Astar özellikleri açısından Kibyra grupları içerisinde görece pekişmiş astarlı bu örnekler sigillata gruplarının "kalite" özelliklerini yansıtmaz. Bu sebeple de Kibyra Kırmızı Astarlı seramik grupları için sigillata ifadesinin kullanımından kaçınılır[614]. Ancak bu etki Kibyra üretimindeki form repertuvarına yoğun olarak yansımaz. Bu tip kırmızı astarlı üretilen form çeşidi oldukça azdır ve üretilen formlar Roma Dönemi Sigillata gruplarının karmaşık şekillerini barındırmaktan ziyade basit gövde ve kaide şekillerine sahip DSA grubu örneklerle benzerlik gösterir. Bununla birlikte Kibyra depoziti içerisindeki ithal örnek sayısı oldukça azdır. Bu başlık altında Kibyra yerel üretim faaliyetleri içerisinde ele alınan grupların ilham aldığı üretim merkezlerinin gruplarına ve çalışma grubu içerisinde değerlendirmeye alınan alanlardan ele geçen ve Kibyra grupları için görece tarihleme kriteri oluşturan ithal örneklerden söz edilir.

Doğu Sigillata A

Kibyra üretim faaliyetleri içerisinde TB 220 dik dudaklı tabaklar DSA Form 2A[615]; TB 100 grubu tabaklar Antiokheia Form 125/126[616]; KS 100 ve KS 110 grubu kaseler DSA gruplarının form özelliğini gösteren kase ve tabak çeşitleridir. Bununla birlikte KS 230 echinus tipi ve KS 240 yarı küresel gövdeli formlar DSA gruplarında üretiliyor olsalar da Akdeniz coğrafyasında Hellenistik Dönem'den itibaren bilinen gruplardır. Çalışma grubu depoziti içerisinde DSA grubuna ait bej hamur dokusuna sahip MS. 1. yüzyılın başına tarihlenen dört parça[617] Roma Kompleksi kazılarından ele geçmiştir. İthal edilmiş örneklerin yerel taklit ve tekrarlarından üretilmemiştir.

DSA grubu Doğu Akdeniz'e yayılan ortak astara sahiptir. Bu astarın üretimi MÖ. 150 yıllarında başlar[618]. DSA grubu astarın, Augustus Dönemi boyunca meydana gelen tipolojik

[613] Bk.3.6. Tipolojik Çalışmaya İlişkin Değerlendirme
[614] Bk. 2.2.2. Astar Uygulamaları
[615] Hayes, 1985: Lev. 1, 2-5.
[616] Waagé, 1948: 23, Lev. 4.
[617] Hayes, 1985: DSA Form 45/46, Lev. 4.
[618] Waagé, 1948: 1, 25; Jones 1950: 172, 201: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 286, 288, 308.

repertuarındaki değişim fark edilebilir. Astarın popülaritesi MS 2. yüzyılda keskin bir şekilde düşüşe geçer ancak MS 3. yüzyıldaki kontekstlerde görünür[619].

DSA grubu seramiklerin üretim yeri tartışmaya açık bir konudur. Bu gruba ait örneklerin kil yataklarının Kıbrıs'ın doğusu[620], Nabatea bölgesindeki Oboda[621], Tel Anafa[622], Tarsus ve Suriye arasındaki sahil bölgesinde[623] konumlandığına ilişkin öneriler bulunur. Tel Anafa'dan ele geçen malzeme üzerinde yapılan analizlerle birlikte DSA grubu seramiklerinde bir tane kil yatağı kullandığı doğrulanır.

Doğu Sigillata B

Kibyra yerel üretim grupları içerisinde DSB grubu örneklerin benzer formları tekrar edilip üretilmez. Ancak çalışma grubu seramiklerinin değerlendirildiği alanların içerisinde ele geçen gruplarda tarihleme kriteri olan DSB grubu ithal örnekler, bulunur. DSB grubu, sigillata niteliğindeki ithal örnekler arasında sayıca en fazla olan gruptur. Yaklaşık 30 adet parça Roma Hamam Kompleksi kazılarından ele geçmiştir. Çoğunluğu tabak grubuna ait örnekler[624] Agustus Dönemi'yle MS. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilir.

Bu grup malların yayılımı Ege Denizi etrafındadır[625]. Üretimi MÖ. geç 1. yüzyılda başlar ve MS. 2. yüzyılın ortalarına kadar devam eder. DSB grubu seramiklerin kil yataklarının kaynağı için Pamphylia[626], Batı Anadolu'nun güney batı kıyıları, Tralleis, Ephesos önerilir[627].

Doğu Sigillata C

Kibyra üretim grupları içerisinde KS 160 form grubu DSC grubu içerisinde sıklıkla tekrar edilen form gruplarından birinin kopyası olarak üretilmiştir[628]. Bununla birlikte Roma Hamam Kompleksi kazılarından aynı formun ithal örnekleri de ele geçmiştir.

Pergamon ve çevre bölgesinde tipik olarak üretilen gruplar DSC olarak anılır. Arkeolojik olarak kabul görmesinin yanında henüz sistematik arkeometri çalışmaları yapılmamıştır. DSC grubu malların üretimi Pergamon atölyelerinde MÖ. 2. yüzyılın 2. yarında başlar ve bu üretimin Agustus Dönemi'nde durdurulduğu anlaşılır. Bu süreçten sonra üretim Pergamon Bölgesi'de yer alan, liman kenti Pitane / Çandarlı'ya taşınır. Üretimin ilk safhası Augustus Dönemi'nden MS. 1. yüzyılın 2. çeyreğine kadar Ege ve Akdeniz çevresinde, ikinci

---

619 Poblome, 1999: 289.
620 Gunneweg, 1983: 11
621 Negev, 1974: 35.
622 Slane, 1997: 272; Hayes, 2008: 13.
623 Poblome, 1999: 289.
624 Hayes, 1985: DSB Form 4, Lev 12–14.
625 Uygun, 2011: 11.
626 Gunneweg, 1983:
627 Mitsopoulos-Leon, 1991: Hayes, 1985: 49.
628 Hayes, 1985: Form L19, Lev. 17, 5–6.

safhası MS. 1. yüzyılın sonundan MS. 3. yüzyılın sonuna kadar Doğu Akdeniz Bölgeleri'ne ulaşır[629].

4.2-Çalışma Grubu Seramiklerinin Arkeolojik Konteksti

İncelenen depozit veri tabanına kaydedildikten sonra pek çok buluntu grubunun belirli kazı alanlarından ele geçtiği gözlemlenmiştir. Bu seramikler bulundukları grubun yerel dokusunu, yoğunluğunu gösterebilmelerinden dolayı homojendir ve tarihlenebilir. Seramik gruplarının homojen bir dokuda ele geçtiği Stadion doğu oturma sıralarında, Roma Hamam Kompleksi E12-E15 karelajlarında, Nekropol alanı mezar buluntularında, Roma İmparatorluk H8 karelajında, ören yeri karşılama merkezi 1 ve 2 no.lu kapı olarak isimlendirilen alanlarda bulunan parçalardan oluşur (Resim 2). Bu alanlar dışında ele geçen örnekler istatistiki verileri daha iyi gözlemleyebilmek için kaydedilmiş ve çalışmanın arkasında formların alan-eser listesinde sunulmuştur (Ek.2).

Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı'nda, Stadion'da, Roma Hamam Kompleksi'nde, Agora ve Nekropol Alanı kazılarında birincil kontekstiyle korunmuş ve homojen grupları barındıran 5 kontekst seramik grupları ile ele alınır.

4.2.1- Nekropol Alanları

Kibyra Nekropol alanları kentin Tiyatro, Odeion, Tapınak, Agora, Hamam ve Stadion gibi kamu yapılarının bulunduğu merkez tepeliğin yamaçlarını ve eteklerini çevreler. Kent merkezinin üçte ikisini Nekropoller kaplar[630] ve tepeliğin kuzey, güney, doğu ve batı yönlerine göre isimlendirilmiştir. 2006–2019 yılları arasında güney ve doğu nekropollerde kazı çalışmaları yürütülmüştür (Resim 1-2). Nekropol kazılarında 15 yer altı oda mezar (YOM) 66 kiremit mezar (KM), 29 basit oygu mezar BOM, iki tuğla örme mezar (TÖM), açığa çıkarılmıştır[631]. Nekropol alanlarındaki mezarlar, özellikle yer altı oda mezarları, antik ve modern zamanlarda tahribata uğramış olsalar da korunmuş buluntuları ve nadir birkaç kontekstiyle kapsamlı bulgular sağlar.

Mezar buluntuları içinde kase (KS 190, KS 100, KS 110), testi (TS 100, 110, 120), kandil ve unguentarium formlarının bir takım olduğu anlaşılır. Kase ve testi gruplarında tarihleme kriteri oluşturabilecek form değişimi ya da belirli bir yön izleyen kalite farkı oldukça azken, kandil ve unguentarium formlarında farklı tiplere rastlanmasıyla bu kriter oluşturulabilir. Yine de çoklu gömülerin yapıldığı ve uzun süre boyunca kullanım gördüğü düşünülen, farklı

[629] Meyer ve Schlichtmann, 1988: 196–204.
[630] Kibyra Kazı Arşivi: Kibyra Sonuç Raporları, 2010, 2013, 2014; Özüdoğru, 2020: 255.
[631] Mezar tiplerine ilişkin kısaltmalar Kibyra kazı raporlarında ve kayıt sisteminde yer aldığı şekliyle verilmiştir.

mezar tiplerinden gelen ve çalışma kapsamında yer alan form gruplarına dair kısa aralıklı tarih atıfları yapmak oldukça zordur. Bu sebeple öncelikli olarak birincil kontekstiyle ele geçmiş mezarlar üzerinde durulmuştur. Eğer belirleyici tarih atıfları yapmayı sağlayacak sikke buluntuları yoksa daha genel atıf yapmaya olanak tanıyacak kandil ve unguentarium gruplarından yararlanılmıştır.

Kibyra Nekropol alanlarından ele geçen unguentariumlar iğ formlu ve torba gövdeli olmak üzere iki ana altı alt grupta değerlendirmeye alınabilecek tiplere sahip örneklerdir. Bununla birlikte grupların dudak, gövde şekli, boyut, cidar kalınlığı gibi çeşitli değişkenler kullanılarak detaylı tipolojik bir araştırmayla tespit edilebilecek, birbirinden farklı özellikler gösteren örneklerden oluştuğu gözlemlenir. Henüz kapsamlı bir yayına dönüştürülmemiş Kibyra unguentariumlarıyla ilgili yapılacak ayrıntılı inceleme bu çalışmanın kapsamı dışında kalmaktadır. Ancak çalışma içerisinde mezar kontekstleriyle bağlantılı unguentarium tiplerinin yerel üretim verilerini tarihleme olanağı tanıyacak olduğundan burada kısaca değinilmektedir.

Nekropollerdeki kazı çalışmalarında Hellenistik Dönem iğ formlu unguentarium tipleri özellikle nekropol yolu mezarlarında bulunur. Çoğunluğu MÖ. 2. yüzyıl içlerine tarihlenebilecek bu örneklerden birkaç parça hariç büyük bir kısmı bağlamdan yoksundur. Mezar gruplarında yaygın olarak ele geçen başka bir grup, iğ formlu unguentarium tiplerini anımsatsa da geniş kaidesiyle farklılaşan formun bir çeşidi olarak karşımıza çıkar[632] (Resim 13). Dudak kenarı dışa sarkık, ince uzun boyunlu, boyundan gövdeye geçişin kademeli bir şekilde olduğu, şişkin gövdeli örneklerdir. Ayak kısmı iç bükey profillidir. Kaide dışa açılarak son bulur. Bu tip unguentariumlar Akdeniz coğrafyasında yaygın değildir. Benzerleri Laodikeia Nekropolü'nden ele geçer ve MÖ. 1. yüzyılın sonlarından MS. 2. yüzyıl sonlarına kadar tarihlendirilir[633]. Kibyra Nekropol Alanlarında yaygın olarak kullanılan mezar armağanları arasındaki bu geniş kaideli iğ formlu unguentariumların mezarların kullanımı süresince geniş zaman dilimlerinde, formda dramatik değişiklikler olmadan kullanıldığı görünür. Nekropol alanındaki mezar tiplerinin hepsinde bulunur ancak en çok yer altı oda mezarlarından ele geçer. Formun kiremit mezarlardan ele geçen örnekleri MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısına tarihlenebilecek erken kullanımına işaret eder.

Nekropol alanı mezar buluntularındaki diğer unguentarium formu torba gövdeli "balbus" olarak anılan örneklerdir (Resim 12). Bu grup örnekler bütün Akdeniz'de pek çok merkez ya da yerel atölyenin kendi içerisinde küçük farklılıklarla ürettiği yaygın bir formu

[632] Bu form iğ formlu unguentarium olarak anılan tipin bir karşılığı değildir. Yaygın bir form olmamakla birlikte şişkin gövde kısmıyla en çok iğ formu unguentarium gruplarına benzediğinden geniş kaideli iğ formlu unguentarium olarak anılmaktadır.

[633] Şimşek vd., 2011: 71-73, UN.T3h, j, k, Lev. 164–169.

tanımlar. Bu sebeple formun menşeine ilişkin kesin bir atıf yapılamamaktadır. Torba gövdeli pişmiş toprak unguentarium örnekleri MÖ. 1. yüzyılda popüler olur ve bununla birlikte iğ formlu unguentariumlarla beraber ele geçtiği örnekler de bulunur[634]. MS. 1. yüzyılın ortalarına üfleme tekniğiyle yapılmış benzer cam unguentariumların ortaya çıkışına kadar üretilmektedir[635]. Bu tip unguentariumlar yalnızca nekropol yolu alanındaki kiremit mezarlarda ve basit toprak gömülerde bulunmuştur.

Kibyra'daki torba gövdeli örneklerin yükseklik, dudak kenarının şekillenişi, cidar kalınlığı ile birbirinden farklı özellikler gösteren çeşitlemeleri bulunur. Bu farklı tipte yüksek boyunlu örnekler Laodikeia'da yoğunlukla ele geçmiş ve MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın ortalarına kadar mezar armağanı olarak kullanıldığı tespit edilmiştir[636]. Benzer başka örnekleri Pisidia grupları arasında değerlendirilir[637]. Bu tip torba gövdeli unguentariumlar Kibyra Nekropollerinde çoğunlukla yer altı oda mezarlardan ele geçmiştir.

Kibyra Nekropol alanlarında birincil kontekstiyle korunmuş en erken örnek basit oygu mezarlardan MÖ. 190-83 yıllarına ait sikke buluntusuyla ele geçer. Tarihlenebilir en geç örnekler MS. 138-192 yıllarına ait sikkelerle birlikte yer altı oda mezarlarından bulunan örneklerdir. Çalışma grubu içerisindeki seramik topluluklarının büyük bir kısmı ise mezar buluntuları arasında çoğunlukla unguentarium formlarıyla beraber ele geçer. Unguentarium örnekleri de sikkelerin en geç ve en erken tarihini destekleyecek şekilde MÖ. 1. yüzyılın 2. yarından MS. 2. yüzyılın sonu, MS. 3. yüzyılın başına tarihlenen örneklerdir. Ancak bu geniş tarih aralığına getirilebilecek sınırlamalar unguentarium tiplerine dayanır ve kısıtlıdır. Bu doğrultuda kısa boyunlu, torba gövdeli balbus tipi unguentariumların neredeyse tamamının kiremit mezarlardan ve basit oygu mezarlardan daha erken nitelikte başka pişmiş toprak örneklerle ele geçmesi bu tip unguentariumlar için yapılan MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ve MS. 1. yüzyılın ilk yarısı olarak verilen tarih atıflarını destekler. Bu sebeple çalışmanın tipolojik grupları içerisinde bu bağlamlarda yer alan örneklerin nekropol alanı içerisinde erkene tarihlendirilen grupları oluşturur. Geniş kaideli iğ formlu örneklerle, uzun boyunlu torba gövdeli örneklerin kullanımının uzun bir zamanı kapsadığı anlaşılır. Çoğunlukla yer altı oda mezarlarından ele geçen bu tip unguentarium örnekleri eğer kontekstleri içerisinde daha özellikli tarih atfı yapmayı mümkün kılacak buluntu yoksa MS. 1 ve MS. 2. yüzyıllara tarihlendirilmiştir.

---

634 Anderson-Stojanović, 1987: 110-111
635 Anderson-Stojanović, 1992: 81.
636 Şimşek vd., 2011: 73-74.
637 Laflı, 2003: 105.

4.2.1.1- Kiremit Mezarlar

Kiremit mezarlar sayıca en fazla mezar tiplerinden biridir. Doğu Nekropol alanında altmışaltı adet tespit edilmiş, bunlardan 64 tanesi nekropol yolunda iki tanesi Anıt Mezarın batı yöndeki üst kotunda bulunmuştur [638].

Nekropol yolu mezar buluntuları içinde kiremit mezarlar, en yoğun gömü tipidir. 63 adet kiremit mezar kazılmıştır. Mezarların 25'inde kiremitler birbirlerine çatılarak, 14'ünde ise kapatılarak örtülmüştür. Bu örneklerden 23 tanesinde kremasyon, 40 tanesinde in-humasyon gömünün yapıldığı tespit edilmiştir. 24 (ikisi Anıt Mezardan olmak üzere) kiremit mezar buluntu grupları ile ele geçmiştir[639].

Kiremit mezarlar buluntu çeşitliliğinin ve ithal malların[640] en fazla olduğu mezar grubudur. Bu gruplar Kibyra depozitinde az rastlanan örnekler olmakla birlikte yerel üretim form grupları ile beraber mezar kontekstinde nadiren rastlanır. Ancak benzer parçaların diğer kiremit mezarlardaki varlığıyla bağlamsal olarak ilişki kurulabilmektedir.

Kiremit mezarlar bu çalışmada yerel üretim faaliyetleri içinde değerlendirilen form gruplarının en az rastlandığı mezar tipidir (Tablo 2). TS 100, KS 190 testi ve kase grubuna ait toplam 10 parça bulunur. Bunlar yedi farklı kiremit mezardan ele geçmiştir[641]. Tipolojik çalışmadaki form gruplarıyla beraber mezarlarda bulunan pişmiş toprak ve cam unguentarium tipleri, kandiller tarihlemede belirleyici durumdadır.

Kiremit mezarlarda geniş kaideli iğ formlu ve torba gövdeli balbus tipi unguentarium örneklere rastlanır. Balbus tipi unguentariumlar nekropol alanlarında yalnızca kiremit mezar ve basit gömülerde bulunur. Bununla birlikte nekropol yolu mezarlık alanında bağlamını kaybetmiş başka balbus tipi uguentarium örnekleri de vardır[642]. Kiremit mezarlar içerisinde torba gövdeli unguentariumlarla çalışmada yer alan form gruplarının birlikte ele geçtiği örneğe rastlanmamıştır.

Doğu Nekropol alanında bulunan KM 3 ve KM 1 numaralı mezarlarda KS 190 (*13-Env-126*) ve TS 100 (*13-Env-147*) form gruplarına ait birer örnek bulunur (Tablo 2). Geniş kaideli

---

[638] Kibyra Kazı Arşivi: Kibyra 2014 Sonuç Raporu: M. Şimşek, 1b. Doğu Nekropolis Anıtsal Oda Mezar Güney Açma Kazı Çalışmaları. S. Akgül, 3-Depo çalışmaları.

[639] Kibyra Kazı Arşivi: Kibyra 2014 Sonuç Raporu: D. Tarkan, 1c. Nekropolis Yolu Kazı Çalışmaları.

[640] Bu gruplar arasında yarı küresel gövdeli, dış yüzeyleri düz (KM 22: 14-Env-148, KM 50: 14-Env-168, KM 51: 14-Env.169) ya da kumlanmış kaseler (KM-2: 14-Etd-35, KM 22: 14-Env-40, KM 25: 14-Env-149, KM 41: 14-Env-99, KM 47: 14-Etd-144, 14-Env-133), yine dış yüzeyi kumlanmış tek kulplu kupalar (KM 51: 14-Env-166), gri astarlı Knidos tipi kaseler (KM 5: 14-Etd-45, 14-Etd-44). Batı sigilatta grubu bardaklar (KM 2: 14-Etd-43, KM 14: 14-Etd-59), dış yüzeyinde baskı bezeme ile dikine yapılmış kesik çizgilerden oluşan, küresel gövdeli bardaklar (KM 20: 14-Env-36, 14-Env-37), ince cidarlı Roma kapları (KM 22: 14-Etd-82) vardır.

[641] DnKM1, DnKM3, KM16, KM17, KM21, KM39.

[642] Tabloda 2'de A1 ve A2 olarak oluşturulan dizin bu grubu temsil etmektedir.

iğ formlu pişmiş toprak ve cam unguentariumlar[643] ayrıca uzun burunlu, volütlü bir kandil vasıtasıyla MS. 1. yüzyıl sonlarına tarihlenebilir.

KM 39 numaralı mezar buluntuları arasında tipolojik çalışma içerisinde ele alınan form gruplarında TS 100 (*14-Env-136*) ve KS 230 (*14-Env-157*) grubuna ait birer örnek ele geçmiştir. Bağlam içerisindeki diğer örnekler torba gövdeli cam unguentarium, volütlü kandil ve bir pyksisdir. Cam unguentariumların benzerleri MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 1. yüzyılın sonuna kadar tarihlendirilirken benzeri kandil örnekleri MS. 1. yüzyılın sonlarına tarihlenir. Mezar armağanı olarak nadir rastlanan KS 230 grubunun bu bağlam içerisinde bulunması önemlidir. Çünkü Kibyra üretiminin erken safhalarını tanımlayan echinus tipi kaselerin en geç örneğini oluşturur.

BR 100 grubu içerisinde ele alınan dış yüzeyi kumlanmış astara sahip örnek KM 51 numaralı mezardan MÖ. 1 yüzyılın ikinci yarısına tarihlenebilecek torba gövdeli kaideli bir unguentarium[644] ve italik ince duvarlı bir kase ile beraber bulunur.

4.2.1.2- Toprak Gömü/ Basit Oygu Mezar

Bu tip mezarlar ana kayaya oyularak yapılır, üst örtü ise sadece toprakla kapatılır. Nekropol yolunda 24, Anıt Mezar çevresinde ise üç mezarın kazısı yapılmıştır. Nekropol yolundaki mezarlar GM, Anıt Mezar çevresindekiler ise BOM kısaltmasıyla[645] kaydedilmiştir. Nekropol yolunda 12 adet toprak gömü buluntularıyla birlikte ele geçmiştir. Tipolojik çalışmada yer alan tabak, kase ve testi gruplardan TB 110, KS 190, KS 110 ve TS 100 formlarına ait örnekler sekiz toprak gömüde mezar armağanı olarak bulunmuştur (Tablo 3). Bu örnekler içerisinde sikke buluntularıyla tarihlendirilebilecek iki adet mezar bulunur. Bunlardan GM 24 numaralı mezarda açığa çıkanı MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başına, GM 16 numaralı mezardan açığa çıkanı ise MS. 1. yüzyılın sonlarına tarihlenmektedir. Diğer mezarlar içerisinden açığa çıkartılan seramik gruplarını tarihleyecek unguentarium ve kandil örnekleri MÖ. 1. yüzyılların sonu ile MS. 2. yüzyıllara tarihlenmektedir.

GM 24 numaralı mezardan açığa çıkartılan ve çalışma grubu içerisinde yer alan KS 190 kase (**498**) ve TS 101 testi (*14-Etd-167*) gruplarına ait örnekler tarihlenebilir seramik gruplarını oluşturur. Bu örnekler MÖ. 190–83 yıllarına tarihlenen bir sikke[646] ile birlikte bulunur. Ancak aynı bağlamda bulunan bir kandil örneği MS. 1. yüzyıl sonlarına tarihlendirilmektedir[647].

---

643 13-Env. 144, 188.
644 Kibyra Kazı Arşivi: 2014 Envanter Kataloğu, no.167.
645 Kibyra Kazı Arşivi: Kibyra 2014 yılı sonuç raporu.
646 Kibyra Kazı Evi Deposu: KBR 2014, K2/P218.
647 Kibyra Kazı Arşivi: 2014 Envanter Kataloğu, no.165.

Mevcut sikkenin MÖ. 190–83 yıllarında darp edildiği katalog bilgilerine göre söylenebilmektedir. Ancak sikkelerin, uzun süre tedavülde kalıp, darp edildiği tarihten sonraki yıllarda kullanılmış olmaları bulundukları konteksten sonraki bir tarihi işaret edebilmektedir. GM 24 numaralı mezar için de benzer bir yaklaşım söz konusudur. Bu mezardan ele geçen TS 101 grubu bir testi örneği ile YOM 3 numaralı mezardan yine TS 101 grubuna ait neredeyse aynı elden çıkmış gibi görünen bir diğer testi örneği (*14-Env-12*) yine sikke buluntularıyla MS. 81–96 Domitian Dönemine tarihlendirilmektedir[648]. Hem YOM 3 numaralı mezarın sunduğu tarihleme kriterleri hem de GM 24 buluntuları arasındaki kandil örneği GM 24 numaralı mezarın bağlamını MÖ. 1. yüzyılın sonlarına taşımaktadır.

GM 18 olarak isimlendirilen mezarda çalışma grubu içerisinde yer alan tipolojik gruplardan KS 190, TS 100, TS 130 gruplarına ait birer örnek MS. 1. yüzyıla tarihlendirilen Sagalassos üretimi bir kaseyle beraber bulunmuştur[649]. GM 7 ve BOM 4 olarak isimlendirilen mezarlardan KS 190 form grubuna ait birer kase örneği (**493**, *14-Env-107*) ve GM 17 numaralı mezardan TS 100 grubuna ait bir testi, geniş kaideli iğ formlu unguentariumla birlikte ele geçmiştir. Bu tip unguentariumlar MÖ. 1. yüzyılın sonundan 2. yüzyılın sonlarına kadar tarihlenir. Ancak GM 7'de bulunan torba gövdeli bir başka unguentarium bu uzun soluklu tarih saptamasını daraltmakta ve MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmektedir. BOM 5'den açığa çıkartılan mezar buluntuları arasında KS 190 (**486**, *13-Env-26*) ve TS 100 (**578**) gruplarına ait örnekler, MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın ortalarına kadar tarihlendirilen yüksek boyunlu torba gövdeli (3.tip) ve geniş kaideli iğ formlu (3.tip) unguentariumla birlikte ele geçmiştir. MS. 1. yüzyıl sonu ile MS. 2. yüzyılın başına tarihlenen iki kandil ve bir pyksis kontekstin diğer buluntularıdır. GM 11 numaralı mezarda bu tip gömüler arasında nadir olarak ele geçen KS 110 (**450**) grubuna ait bir kase, torba gövdeli kaidesi kesik bir unguentariumla (4. Tip) birlikte ele geçmiştir. Bu grup unguentariumlar pek yaygın bir tip değildir. Yer altı oda mezarlarında örnekleri bulunur. MS. 2. yüzyılın sonlarına kadar tarihlendirilir.

4.2.1.3. Yer Altı Oda Mezarları

Kibyra'da Güney Nekropol'de; 1, 2, 3,4, 5, 6, 7, Doğu Nekropol'de; 9, 10, 11, 12, 13, 14,15 olarak numaralanmış yer altı oda mezarlarının çok büyük bir kısmı birincil kontekstiyle ele geçmez, çoğunlukla kaçak kazı tahribatlarına maruz kalmıştırlar. Bu tahribatlarda pişmiş toprak eserlerin büyük bir kısmının mezarların içerisinde kaldığı, ancak birincil kontekstiyle

[648] Bk. 4.2.1.3. Yer Altı Oda Mezarları
[649] Künzl, 1997: 485, no.7, Res. 14–15, 21a.

korunmayıp, dağıtılıp yer değiştirdiği, çoğunlukla mezarın bazı alanlarında biriktiği görülmüştür. Yalnızca YOM 3 ve YOM 4 içerisindeki bazı gömüler birincil kontekstiyle korunmuştur. Bu sebeple çalışmada birincil kontekstiyle korunmuş YOM 3 ve YOM 4'e bulunan buluntu gruplarından söz edilmiştir. Diğer yer altı oda mezarlarından çıkan örnekler, bu çalışmayla ilişkili form grupları ve niceliği üzerinden yapılan tabloda sunulmuştur (Tablo 1).

Doğu'daki Nekropol alanında yer alan YOM 3 numaralı mezar[650], tahrip edilmiş olmakla birlikte mezarın kuzey, güney ve batı yönlerindeki klinelerde gömü geleneklerini ifade eden geçici mimari aksamlarla birlikte bu çalışmanın içerisinde ele alınan gruplardan KS 190 tipi kaseler ve TS 101 grubuna ait bir testi Domitianus Dönemine ait iki adet sikkeyle[651] birlikte ele geçmiştir. Buluntular arasındaki iki kandil için de benzer tarih atıfları yapılmaktadır[652].

Güney Nekropol'de, Stadion'un güney eteklerinde bulunan YOM 4 de diğer yer altı oda mezarlarında olduğu gibi, tahrip edilmiş ancak mezar odalarının zemininde yer alan bazı gömüler kaçak kazıcılarca fark edilmemiştir. YOM 4 kuzey-güney yönünde uzanan, birbirine dar ve kısa eşiklerle bağlanan dört odadan oluşur. Odaların doğu ve batı yönündeki duvarlara klineler yapılmıştır. Bu klinelerin bazıları niş şeklindedir. Toplamda 17 ölü yatağı bulunur. Bunlardan 17 kline ya da niş şeklinde duvarda yer alır. Diğer yedi tanesi zemine 40 cm derinliğinde dörtgen şekilde kazılarak oluşturulmuş, üzerleri tuğla ile kapatılmış sanduka mezar olarak isimlendirilen gömülerdir[653]. Yalnızca altı adet sanduka mezar birincil kontekstleriyle korunmuş, diğer iki sanduka ise birkaç mezar buluntusuyla ele geçmiştir (Sanduka 1, 3, 5, 9, 10, 11, 13, 14). Bunlardan 5. ve 13. Sandukalarda, zemin seviyesinde MS. 138-192'ye tarihlenen birer otonom sikke ele geçmiştir[654]. Ancak 13. Sanduka'da sikkeden başka mezar armağanı korunmamıştır. 5. Sanduka'daki sikke ise bir tane cam unguentariumla beraber bulunmuştur. Benzer bir başka cam unguentariumun 14. Sanduka'da ele geçmesi bu iki mezarı bağlamsal olarak yakınlaştırır. Böylelikle 14. Sanduka'daki örnekler vasıtasıyla tipolojik çalışma içerisinde KS 190 ve TS 101 grubu kase ve testiler MS. 2. yüzyılın ikinci yarısı boyunca tarihlenebilecek örnekleri oluşturmuş olurlar. Altında ɛΠΙ[ς]CIANO/Y veya CΠ[ω]CIANOY

[650] Kibyra Kazı Arşivi: Kibyra 2006–2008 Sonuç Raporu: 21–24; Şimşek, 2013: 27–29.
[651] Kibyra Kazı Arşivi: 2008 Envanter Kataloğu no.67–68.
[652] Metin, 2012: 314, noK89; 372, no. K195.
[653] Şimşek, 2013: 41–44.
[654] Kibyra Kazı Arşivi: 2010 Envanter Kataloğu, no. 62, 64.

(Epissianos/Sposianos) yazısı/imzası bulunan bir kandilin[655] aynı imzalı benzeri Korinth'de bulunur ve yakın şekilde MS. 2. yüzyılın sonu MS. 3. yüzyılın başına tarihlenir[656].

10. ve 11. Sanduka Mezarlarda yine tipolojik çalışma içerisinde, KS 190 ve TS 100 grubu içerisinde ele alınan kase ve testi örnekleri yer alır. (10-Env-37, 39, 40, 49). Bu iki sanduka mezarda ele geçen unguentarium mezar grupları içerisindeki nadir örneklerdendir. 11. Sanduka'da bulunan kandilin diskusunda (scissor ile provocator tipi) gladyatörlerin mücadelesi yer alır. Tabanında "KYNHPOY" ibaresi bulunan kandil[657] MS. 2. yüzyılın ikinci yarısına tarihlendirilir[658]. 9. sandukada bulunan KS110 (*10-Env-41*), KS190 (*10-Env-43, 10-Env.46*), TS 100 grubuna ait kaseler ve testi grubu örnekleri ise beraberinde bulunan kandillerle değerlendirilerek MS. 2. yüzyılın ortalarından sonraya tarihlenir[659].

Çoklu gömülerin yapıldığı ve uzun kullanım süreleri olduğu düşünülen yer altı oda mezarlarından YOM 4 içerisindeki sanduka mezarların, buluntu grupları doğrultusunda MS. 2. yüzyılın ikinci yarısında, özellikle sonlarına doğru kullanılmış oldukları anlaşılır. YOM 4'te bulunan sanduka mezarların, alanın daha geç kullanımıyla bağlantılı olduğu farz edilmektedir. 3. numaralı son odanın zemininde sanduka mezar bulunmaması, sanduka mezarların ihtiyaç doğrultusunda mezar odalarının zeminlerine, ilk odadan başlayarak açıldığı ve koridorda bulunan sandukaların mezarın kullanımı ile bağlantılı son gömüler olduğu çıkarımı yapılmaktadır. Sandukalar dışında mezarın daha erken kullanımına ilişkin veriler tahrip edilmiş alanda bulunan kandil örnekleridir ve MS. 1. yüzyılın ikinci yarısı itibariyle tarihlendirilirler.

Diğer yer altı oda mezarları Doğu Nekropol'de yoğunlaşır. Bu alanda zemin seviyesine açılan sanduka mezar örnekleriyle karşılaşılmaz. Yer altı oda mezarlarının erken kullanım tarihiyle ilgili olarak birincil kontekstiyle korunmuş mezar ele geçmemiştir. Çalışma içerisinde yer alan KS 100[660], KS 150[661], KS 160[662] BR 110[663] form grupları Doğu Nekropol'de yer alan yer altı oda mezarlarında, geniş kaideli iğ formlu (tip 1) (Resim 10) unguentarium ve yalnızca yer altı oda mezarlarında bulunan uzun boyunlu torba gövdeli unguentariumların (tip.3) çeşidi olan örneklerle birlikte bulunur (Resim 11). Torba gövdeli bu unguentarium tipleri İmparator

---

[655] Metin, 2012: 389 no. K227. Metin çalışmasında Kibyra'da ele geçen örneğin Korint Demeter tapınağında bulunan aynı yazıtlı benzerinin astarsız olması sebebiyle yapım teknikleri arasında fark görür. Bu sebeple yerel üretim olarak değerlendirir ve ithal olma olasılığını da mümkün gördüğü anlaşılır. Metin, 2012: 88–89.
[656] Slane, 1990: 14–15, 31 no.33 Lev. 3.
[657] 10-Env-24.
[658] Metin, 2012: 380, 763, K210.
[659] 10-Env-33, 10-Env-27 numaralı kandiller için: Metin, 2012: 359, 757 K171; 351, 755 K158.
[660] Yeraltı Oda Mezarı 9, 10, 14.
[661] Yeraltı Oda Mezarı 14.
[662] Yeraltı Oda Mezarı 14.
[663] Yeraltı Oda Mezarı 9, 11, 12, 14.

Augustus Dönemi'nden itibaren MS. 1. yüzyıl boyunca ve MS. 2. yüzyılın başlarına kadar tarihlendirilir[664]. Yer altı oda mezarlarının diğer yoğun buluntu grubu kandillerdir. Büyük bir kısmı kalıp yapımı olan, kalp ya da açısal burunlu, diskusunda kabartmalı sahnelerin ya da motiflerin yer aldığı MÖ. 1. yüzyılın sonu ile MS. 3. yüzyılın başlarına kadar tarihlendirilen örneklerden oluşur[665].

Yer altı oda mezarlarından en çok ele geçen buluntu kase ve testi grupları içerisinde değerlendirilen, TS 100 ve KS 190 türündeki örneklerdir. En az görünen formlar ise KS 110, KS 100, KS 150 ve KS 280 grubu örneklerdir ve yalnızca 10, 14 ve 4 numaralı yer altı oda mezarlarından ele geçmiştir. Yer altı oda mezarları içerisinde kesin tarihlemelerin yapılabildiği en geç buluntu grupları MS. 2. yüzyılın sonuna tarihlendirilen örneklerdir. Bu mezar gruplarının erken kullanımlarıyla ilişkili olabilecek seramik grupları erken iğ formlu unguentarium örnekleridir. Ancak onların da mezar bağlamları ile ilişkisini kurmak oldukça zordur. Bu örneklerin çoğu kazı çalışmalarında dolgu olarak tanımlanan toprak birikintisinden ele geçmiştir[666]. Sikke buluntuları arasında YOM 6'dan ele geçen ve MÖ. 189-84 yıllarına tarihlenen sikke en erken tarihli örnektir. Aynı yıllara tarihlenen bir başka sikke birincil kontekstiyle basit toprak gömülerden G24'de bulunmuştur. Sonuç olarak korunmuş arkeolojik materyal doğrultusunda, yer altı oda mezarlarının en erken, geniş kaideli unguentarium örnekleriyle MÖ. 1 yüzyılın sonlarında kullanılmış olduğunu söylenebilir.

4.2.2. Stadion

Kibyra Stadionu kentin kamu yapılarının bulunduğu ana tepeliğin yamacında inşa edilmiştir. "U" formlu yapının batı oturma sıraları tepenin yamacına yaslanır. Doğu oturma sırları tonozlarla desteklenen bir dolgu duvar üzerinde yükselir. Stadion'un MS. 23 depreminin ardından kentin yeniden planlanıp ayağa kaldırıldığı inşa faaliyetleri sırasında, diğer kamu yapılarıyla birlikte planlandığı ve yapılmaya başlandığı, MS. 2. yüzyılın sonunda 3. yüzyılın başlarında yapılan propylonla son şeklini aldığı düşünülür[667].

Stadion'da 2006–2012 yıllarında kazı çalışmaları yürütülmüş, bu alandan ele geçen seramik gruplarının bir kısmı kırmızı astarlı seramiklerin incelendiği bilimsel bir çalışmayla değerlendirilmiştir[668]. Batı oturma sırlarının "Cavea A" olarak adlandırılan kısmından ve

[664] Şimşek vd., 2011: 71-73, UN.T3h, j, k, Lev. 164-169.
[665] Yeraltı Oda Mezarı 1, 2,3, 4, 7, 8, 9 numaralı mezarların kandil buluntuları için: Metin, 2012.
[666] Bu unguentarium örnekleri çalışmanın seçme ayrıştırma sırasında tespit edilip envanter numarası atanmış örnekleri üzerinden söylenmektedir.
[667] Dökü ve Kaya, 2013; Özüdoğru, 2020: 208, dn. 361.
[668] Uygun ve Dökü, 2008.

portikodan ele geçen seramiklerin değerlendirildiği çalışmada yapıyı ve seramik gruplarını tarihleyecek bir toprak tabakasına rastlanmadığı gözlenmiştir[669].

Bu tez çalışması kapsamında Stadion'dan açığa çıkartılan 403 parça seramik incelemeye alınmıştır ve bunlar çalışma grubu depozitinin %19'unu oluşturur. Stadion kazılarıyla ele geçen seramiklerden değerlendirmeye alınan grubun %89'u ise doğu oturma sıralarının dış cephesinde yürütülen çalışmaların güney kısmında gerçekleştirilen kazılardan ele geçen seramiklerdir. Bu alandan gelen seramik buluntuların form, yapım teknikleri ve kronolojik açıdan daha dar zaman aralıklarını kapsayacak seramik yoğunluğu gösterdiği gözlemlenir.

Stadion'un inşa edildiği tepeliğin etekleri, Hellenistik ve Roma Dönemlerinde kentin nekropol alanı olarak kullanılmıştır. Hellenistik Dönem'e ilişkin mezarların Stadion'un inşası sırasında tahrip edildiği, doğu oturma basamaklarının nekropol alanı peyzajında yer alan Anıt Mezarı da içine alacak şekilde inşa edildiği kazı çalışmalarıyla ortaya çıkarılmıştır. Doğu oturma sıralarının kuzey yönünde ve dış cephesinde yürütülen kazı çalışmalarında, iyi korunmuş biri istinat duvarının içinde bırakılmış, ikisi neredeyse zemin seviyesinde korunmuş üç podyumlu mezar açığa çıkarılmıştır (Resim 9). Kazı çalışmaları bu alan boyunca mezarların içleri ve çevresinde yürütülmüş, podyum seviyesinde de sonlandırılmıştır.

İstinat duvarının içinde kalmış olan 2'nolu Anıt Mezar[670], alanda bulunan mezarlar arasında bağlamına ilişkin buluntunun ele geçtiği tek örnektir. Antik Çağ'da soyulmuş olmasına karşın pek çok mezar armağanı yerinde ele geçmiştir. Pişmiş toprak ve karakteristik cam buluntularla beraber MÖ. 88-84 yıllarına tarihlenen bir sikkenin[671] bulunmuş olması mezarın tarihlendirilmesini daha kesin bir noktaya taşımıştır. Mezar odasına bırakılmış armağanların bazıları in-situ bulunurken bazılarının dağıtılıp özellikle eşik kısmında biriktiği anlaşılır. Mezar buluntuları arasında çalışmadaki tipolojik gruplardan TB 100, KS 150, KS 110, BR 100 grubuna ait tabak, kase ve kupaları bulunması bu grup örneklerin tarihlenmesi açısından oldukça önemli bir kaynak oluşturmuştur. Mezar içinde yürütülen sondaj çalışmalarından ele geçen seramik buluntuların arasında tipolojik çalışma içerisinde yer alan KS 230 grubu echinus tipi kaselerin bulunması, bu grup örneklerin mezarın yapımından önceye tarihlemesine olanak tanıyacak kanıt gruplarını oluşturur.

1 ve 3 numaralı diğer iki mezar yalnızca podyumları korunmuş olarak bulunmuştur. Mezarların çevresinden oldukça yoğun miktarda, özellikle eksiksiz ya da tümlenebilir seramik gruplarının bulunması dikkat çekicidir. Bu anlamda neredeyse tam olarak ele geçen ve 2

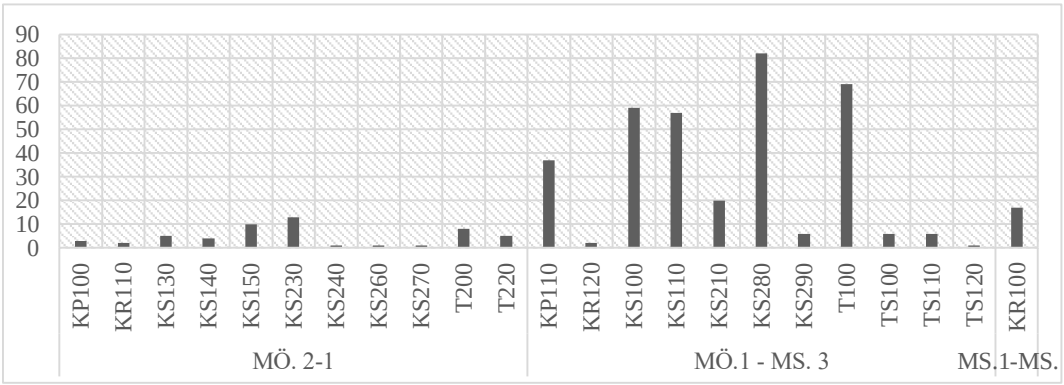
[669] Uygun ve Dökü, 2008: 134-135.
[670] Mezarın detayları için, Özüdoğru, 2014: 180-181.
[671] Kibyra Kazı Arşivi 2008 yılı Envanter Kataloğu; 08-Env-25.

numaralı podyumlu mezarda da bulunan TB 100 grubuna ait örneklerle birlikte kemik objelerin, takı eşyalarının bulunmuş olması mezarların tahribatı sırasında dışına atılan ve mezarla ilişkili buluntular olduğunu düşündürmektedir. Seramik çeşitliliği arasında mezar armağanı olarak kullanılan BR 110, KS 100, KS 110 gibi kupa ve kase formları ele geçse de bu örneklerin tamamı için aynı şeyi, mezar buluntusu olduğunu söylemek mümkün değildir. Ancak yalnızca 2 numaralı mezarın verileri doğrultusunda bu form gruplarının MÖ. 1. yüzyıla tarihlenebilecek örnekler oldukları söylenebilir.

Doğu oturma sıralarının bitişiğinde yürütülen kazı çalışmalarında özellikle tahrip olmuş mezarların çevresinden ele geçen seramik grupları oldukça çoktur ve KS 110, TB 100 gibi bazı formlarda yoğunluk gösterir. Kazı çalışmaları sırasında bu buluntuları ilişkilendirebileceğimiz mezarlardan başka bir mimariye rastlanmamıştır[672]. Ancak -100 cm seviyesi itibariyle başlayan ve mezarların podyum seviyesine kadar farklı kotlarda, 6 hattan oluşan bir su sistemi ortaya çıkarılmıştır[673]. Kuzey güney yönde yerleştirilmiş bu künk sistemi, en azından bir kısmı, doğu oturma sıralarının dış cephesi boyunca devam etmektedir. Geç dönem mezarları ile kısmen tahrip olduğu için kazı çalışmalarında güney hat boyunca yer yer ortaya çıkarılmıştır[674]. Bu künklerin yoğun pişmiş toprak boru trafiğinden ya da suyu taşıdıkları yerin ihtiyacı doğrultusunda zamanla işlev kazanmış olabileceklerinden dolayı farklı kotlarda yer almış olmaları olasıdır. Mezar podyumu ve künklerin bulunduğu zemin seviyesinde ortaya çıkartılan ve MS. 3. yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilen bir sikke[675] alanda künk sisteminin ne zaman devreye girdiğine ilişkin bilgi sağlar. Ne kadar farklı zaman aralıklarında düzenlendiklerini söyleyebilecek istikrarlı bir toprak katmanına rastlanmaz. Podyumlu mezarların hemen güney yanında yürütülen kazı çalışmalarında -100 / -140 cm seviyelerinde ortaya çıkartılan geç dönem kiremit mezarlar[676] pişmiş toprak boruların işlevini kaybettiği sürecin temsilcisi olarak görünmektedir. Bu tip çatma kiremit mezarlar Kibyra'da uzun süreler kullanıldığı anlaşılan bir mezar tipidir. Buluntusuz olarak ele geçen örnekleri tarihlemek oldukça güçtür. Kazılar sırasında kentin tarihsel süreci içerisinde işlevini yitirmiş alanlarda rastlanması, mezar armağanlarının olmayışı gibi sebeplerle, yaygın bir şekilde MS. 4.-7. yüzyıllara tarihlendirilir[677].

[672] Özüdoğru vd., 2011: 36-38.
[673] Kibyra Arşiv: 2010 Stadion Kazıları Günlük Raporları.
[674] Kibyra Arşiv: 2010 Stadion Kazıları Günlük Raporları, 05.08.2010; 2011 Stadion Kazıları Günlük Raporları, 26.07.2010.
[675] Kibyra Kazı Arşivi 2008 yılı Envanter Kataloğu; 08-Env–25.
[676] Özüdoğru ve Dökü, 2012: 164.
[677] Kibyra Arşiv: Stadion kazıları günlük raporları.

Kazı çalışmalarının yürütüldüğü Stadion'un doğu oturma basamaklarının dışındaki alan tipolojik çalışmada değerlendirilen gruplardan TB 100, KS 100, KS 110, KS 280 ve BR 110 tabak, kase ve bardak formlarına ait kentte en çok örneğin ele geçtiği alandır. (bk. Alan Eser Grafikleri). Bu formlara ait parçaların tam profil veren, tümlenebilir nitelikte olması ancak bağlamına ilişkin bir yapı ya da mezar kalıntısı bulunmaması sebebiyle künkleri stabilize etmek için taşınan toprakla geldiği düşünülmektedir. Bu sebeple özellikle kuzey açmada podyumlu mezarların etrafından ve -100 cm seviyesi itibari ile ele geçen seramik gruplarına ilişkin bir üst tarih atfı yapmak mümkündür. Künklerin kullanım tarihine ilişkin kanıt teşkil eden sikke buluntusu ile tiplerinde ve astar özelliklerinde ortaklık gösteren seramik grubu MS. 3. yüzyılın ilk yarısını üst tarih sınırı olarak görmemizi sağlar. Form gruplarına ilişkin mezar buluntularının yaklaşık tarihleri ve gruplara ilişkin analojik benzerlikler bu yoğun ve homojen seramik grubunun en azından MS. 3. yüzyılın ilk yarısından önceki bir tarihi destekler niteliktedir. Alandan MÖ. 2 ve 1. yüzyılları tanımlayan seramik grupları daha azdır. Bunların çoğunluğu 2 no.lu anıt mezardan, mezar podyumlarının etrafından ve özellikle batı oturma sıralarında Cavea, E, D, F olarak isimlendirilen alanın en üst kotundaki toprağın kazı çalışmalarından açığa çıkartılmıştır[678]. Sonuç olarak doğu oturma sıralarının dışında yürütülen çalışmalarla MÖ. 1 yüzyıla tarihlenen 2 no.lu mezar ve içerisinde gerçekleştirilen sondaj çalışmaları mezar ve öncesindeki sürece ilişkin formlara ait tarih atfı yapmayı olanaklı kılar. Orijinal dokusunu kaybetmiş diğer podyumlu mezarların zemin seviyesinden itibaren üst kotlar boyunca bulunan künk sistemleri Stadion'un inşasıyla birlikte ya da sonrasında, değişen kent peyzajının bir yansıması olarak üzerlerine ya da içlerine yapılan geç dönem gömülerine kadar olan süreci tanımlayan yaşantının birikimi olarak değerlendirilmiştir. Bu alandan ele geçen seramiklerin su sistemlerinin yerleştirilmesi sırasında yapay ve bilinçli bir taşımayla orda bulunduklarını ele geçen sikke buluntusuyla da MS. 3. yüzyılın ilk yarısından önceki bir süreçte taşınmış oldukları sonucuna varılmaktadır.

Grafik 4. 1: Stadion Buluntuları Tipolojik Dağılım

[678] Özellikle KS 130, KS 150, KS 230, KS 270 grubu örneklere ilişkin parçalardır.

4.2.3. Roma Hamam Kompleksi

Roma Hamam Kompleksi, Kibyra kent merkezinde Odeion ile Tiyatro'nun bulunduğu aksın kuzey ucunda yer alan yapıdır. Kazı çalışmaları, modern yolun yapıya verdiği tahribatın önüne geçmek amacıyla yapının kuzey ve batı dış cephesinde üç açma olarak yürütülmüştür[679]. Açma 1 yapının ambulacrum olarak değerlendirilen apsisli kısmında; Açma 2 Hamam'ın kuzey duvarı boyunca 9–15 ile B-G olarak belirlenen karelajlarında; Açma 3 yapının dış doğu cephesinde 15–18 ile G-M olarak belirlenen karelajları kazı çalışmalarının yürütüldüğü alanlardır. Yapı MS. 2. yüzyılın ikinci yarısına tarihlenir. Ne zaman orijinal işlevini kaybettiği henüz bilinmese de kazı çalışmaları sonrasında, MS. 5 yüzyılda hamam bölümlerinin farklı işlerde kullanıldığı ön görülür[680].

Çalışmada değerlendirmeye alınan seramik depozitin %14'ü (287 adedi) Roma Hamam Kompleksi'nden ele geçen seramiklerdir. Bu seramiklerin önemli bir kısmı[681] yapının kuzey duvarının dışındaki alanda yürütülen kazı çalışmalarında açığa çıkartılmıştır. Açma 2 olarak isimlendirilen alanın hem Hamam'ın kullanımı sırasında hem de sonrasındaki süreçte yoğun bir şekilde kullanıldığı anlaşılır. Bu çalışmada sözü edilen seramikler ise kazı çalışmaları sırasında bothros olarak nitelendirilen özellikle F13, F14 karelajlarında yoğun olarak bir arada ele geçen gruptur[682]. Benzer seramik buluntularının, Açma 2 sınırları içerisinde Geç Hellenistik-Erken İmparatorluk Dönemi'ne ait duvar izleri olarak belgelenmiş alanda[683], özellikle 10, 11, 12, D, E, F karelajlarında yayılmış olduğu anlaşılmıştır. Bu sebeple Hamam'ın ya da sonraki süreçte gerçekleştirilen inşa faaliyetleri sırasında bu alandaki yaşantının izlerini taşıyan buluntuların Hamam'ın kuzey dış duvarı önüne, hemen ana kayanın üzerine F14, F13 ve F12 karelajları olarak tanımlanan alana atılmış olması ihtimal dahilinde görünmektedir. (Resim 11).

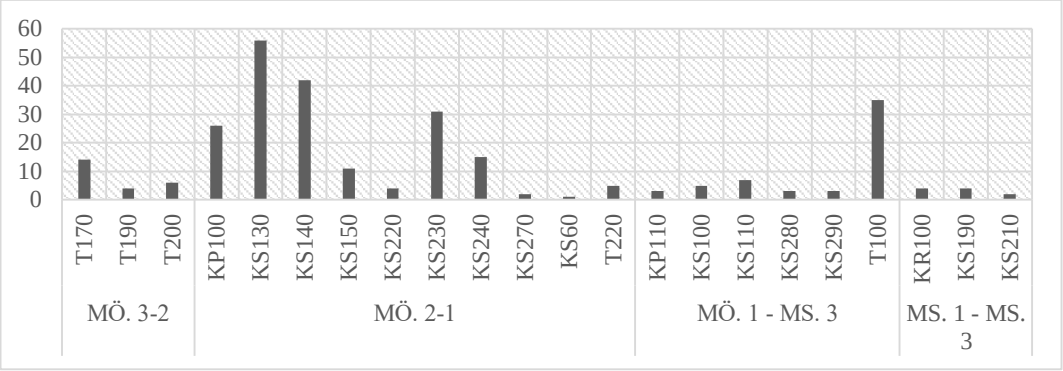
679 Özüdoğru, 2016: 56–60.

680 Özüdoğru, 2018a: 130.

681 Roma Hamam Kompleksi kazılarıyla değerlendirilmeye alınan seramiklerin % 88'i (252 adedi) Açma 2 kazılarıyla ortaya çıkarılan gruptur. Bunların çoğu (143 adedi) F13 karelajındaki bothrostan ele geçmiştir.

682 Kibyra Arşiv: 2015 Roma Hamam Kompleksi Günlük Kazı Raporları Açma II, 24–25.08.2015.

683 Özüdoğru, 2016: 59, Res.4.

Grafik 4. 2: Roma Hamam Kompleksi Tipolojik Dağılım

Bothros alanı ve çevresinden ele geçen seramik grupları MÖ. 2. yüzyıl ve MS. 1. yüzyıl boyunca tarihlenen yerel özellik gösteren örneklerin yanı sıra çeşitli ithal seramik grupları da içerir. Yerel gruplar Akdeniz Coğrafyasında yaygın olarak bilinen, TB 170 balık tabakları, KS 230 echinus tipi kaseler, TB 190, TB 200 içe dönük dudaklı tabaklardır. Aynı zamanda kırmızı astarlı örneklerin TB 100 gibi formlarda yoğunluk gösterdiği tipolojik gruplardan oluşur (Grafik 4. 2). Bu homojen grup arasında çalışmanın konusu olmayan ancak yerel grupların Geç Hellenistik, Erken İmparatorluk Dönemi atfını güçlendiren ve çeşitliliği arttıran kurşun sırlı seramik grupları, mahmuz kulplu skyphos örnekleri, beyaz astarlı lagynos parçaları, Hellenistik Dönem iğ formlu unguentariumları, erken sigilatta grubu örnekler yerel gruplarla birlikte ele geçmiştir[684].

Bununla birlikte Kibyra'da kent içi kazı ve yüzey araştırmaları ile kayıt altına alınmış depozit içerisinde en erken tekil örnekleri oluşturan ve Erken Klasik Dönem'e tarihlenebilecek siyah figür seramik parçaları da bu alandan ele geçmiştir[685]. Ancak bu erken buluntularla MÖ. 2. yüzyıl başları itibariyle tarihlenmeye başlanan yerel üretim grupları arasındaki süreci tanımlayacak seramik malzeme hem alandan hem de kentte yürütülen kazı çalışmalarından ele geçmemiştir.

4.2.3.1 Ören Yeri Karşılama Merkezi İçin Yürütülen Kazı Çalışmaları 2 No.lu Kapı

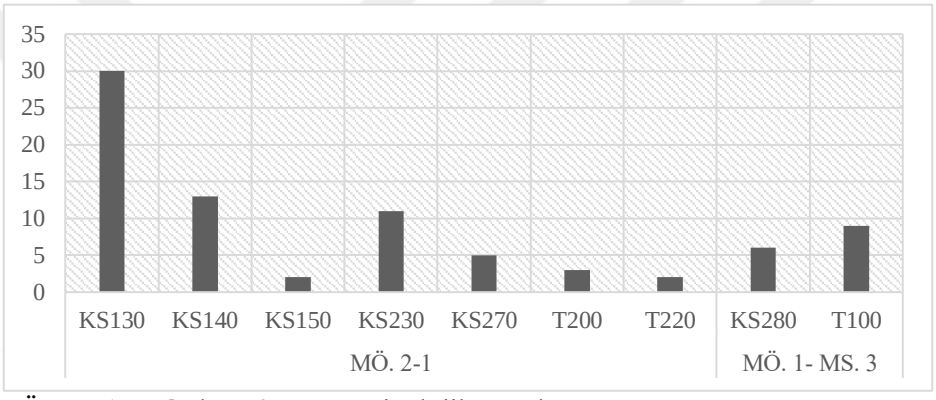
Roma Hamam Kompleksi'nin hemen doğusunda, modern yolun kenarında, ören yeri düzenleme faaliyetleri kapsamında kazı çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Bu alandan ele geçen seramikler Hamam'ın kuzey cephesinde yürütülen kazı çalışmalarında açığa çıkartılan Geç Helenistik seramik grupları ile benzer özellik gösterir ve daha yoğundur. Hamam yapısında

[684] Kibyra Arşiv: 2015 Kibyra Sonuç Raporları. 3. Depo Çalışmaları, 3b. 2015 Yılı Roma Hamam Kompleksi Seramik Buluntularının Ön Değerlendirilmesi, Res. 4-7.

[685] Bu örnekler bothros niteliği taşıyan F13 karelajı ile birlikte Açma I'in kazı sınırları içerisinde C8 karelajından bulunmuştur.

bulunan erken seramiklerle benzer seviyelerden bulunan bu seramik topluluğunun tamamı ve mimari bağlamı Roma Hamam Kompleksi Açma 2'nin mimari kontekstiyle beraber ele alınması gerekliliğini vurgular. İki alanda yapılan kazılar içerisindeki bir başka benzerlik kentte nadir olarak ele geçen Geç Klasik seramik parçalarının buradan da yine birkaç parçayla bulunmasıdır.

Bu alandan gelen seramik grupları oldukça çok çeşitte ve miktardadır. İçerisinden tipolojik çalışmaya katkıda bulunacak gruplara ilişkin örneklere yer verilmiştir[686]. Bu bağlamda tipolojik çalışma içerisindeki gruba ait azımsanamayacak çoklukta örnek değerlendirmeye alınmıştır. Bu alanda, özellikle Hellenistik Dönem'e tarihlendirilen formlara ait örneklere yoğunlukla rastlanır. Özellikle TB 190 gibi içe çekik dudaklı tabakların büyük çoğunluğu bu alandan ele geçmiştir.

Grafik 4. 3: ÖKM 1 No.lu kapı 2. Açma Tipolojik Dağılım

4.2.4. Agora

Kibyra'da kamu binalarının bulunduğu merkezi tepeliğin yamacında teraslar halinde planlanan kent agorası kazı çalışma faaliyetlerinin en uzun soluklu olarak sürdürüldüğü alanlardan biridir[687]. Kazılar, Agora'nın kuzey-güney yönde uzanan II. Teras ve özellikle I. Teras Caddesi olarak adlandırılan yapı bütününde yoğunluk gösterir. I. Teras Caddesi kazılarında, sütunlu caddenin doğusu ve batısı boyunca sıralı dükkânlar ortaya çıkarılmıştır. Kent Agorası'ndaki bu yapılaşma için dört farklı döneme ait mimari evre tespit edilmiştir[688]. Alana ilişkin mimari ve epigrafik veriler MÖ. 2. yüzyıla dayanır. Caddenin teras duvarlarının devşirme malzemelerle bir sur duvarına dönüştürüldüğü süreç alanın son kullanım evresi olarak değerlendirilir ve kesin olmamakla birlikte MS. 5. yüzyılın içlerine tarihlendirilir.[689]

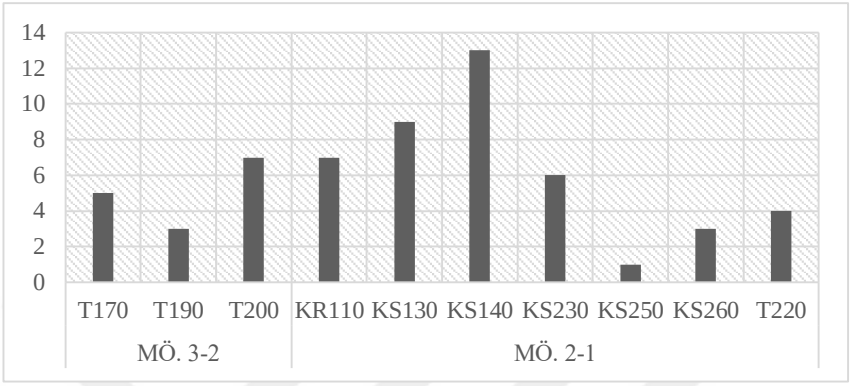
[686] Bk. Bk. 1.3. Kibyra Seramiklerinin Seçme-Ayrıştırma ve Tasnif Çalışmaları

[687] Agora'daki kazı çalışmaları için: Özüdoğru ve Dökü, 2010: 42-43; Özüdoğru vd., 2011: 38-41; Özüdoğru ve Dökü, 2012: 165-166; Özüdoğru ve Dökü, 2013: 49-50;Özüdoğru ve Dökü, 2014: 42-43.

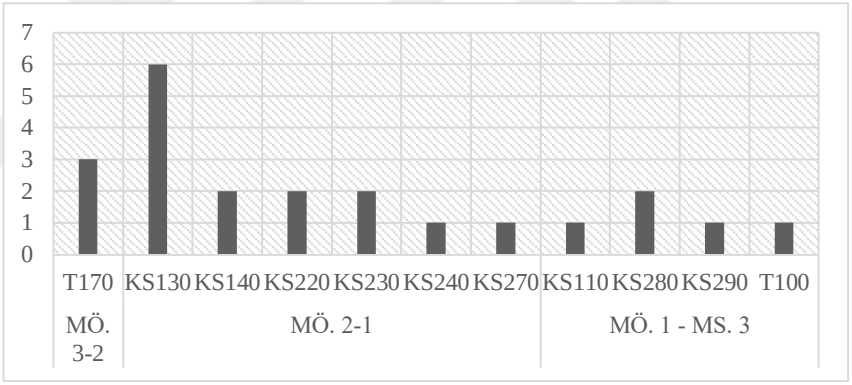
[688] Kent agorasındaki yapılaşma süreciyle ilgili detaylı bilgi için; Özüdoğru, 2018a: 122–126; Özüdoğru, 2018c: 29-32; Özüdoğru, 2020: 166–203.

[689] Özüdoğru, 2020:169–170.

Kibyra yerel üretim seramik gruplarının incelendiği çalışmayı oluşturan depozitin %5'i (103 adet) Agora kazılarından ele geçmiştir. Bunlar II. Teras Caddesi'nde 1. Dükkan olarak isimlendirilen mekan[690] ile I. Teras'ta 10. ve 11. Dükkan olarak isimlendirilen mekanların[691] seramik buluntularını kapsar. Bu alandan ele geçen seramik grupları MÖ. 3. yüzyılın sonu ve MÖ. 2. yüzyıl boyunca tarihlendirilebilecek özelliktedir.

Grafik 4. 4: Agora II. Teras Caddesi 1. Dükkan Tipolojik Dağılım

Grafik 4. 5: Agora I. Teras Caddesi 11. Dükkan Buluntuları Tipolojik Dağılım

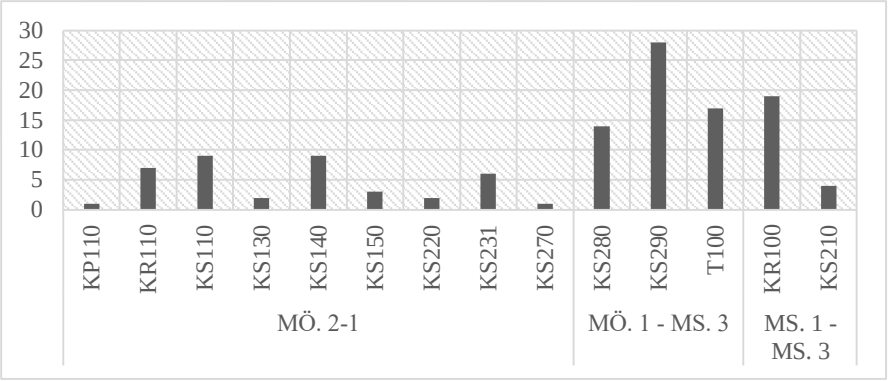
II. Teras Caddesi 1. Dükkan kazılarında özellikle -130 cm seviyesi ile gelmeye başlayan seramik ana kaya üzerinden gelen (-245/-260 cm) seviyelerindeki gruplarla yoğunluk kazanır. I. Teras Caddesi 11. Dükkan kazılarında -340/-380 cm seviyeleri arasında dükkanın zemin seviyesinde açılmış etrafından gider kanallarının bulunduğu çukurdan ve etrafından gelen seramik gruplarını kapsar. Bu alanlardan ele geçen seramik gruplarının temiz bir bağlama sahip olduğu söylenemez. Ancak kentte yapılan kazılarda daha nadir rastlanan erken dönem formlarına ilişkin buluntuların ele geçmesi sebebiyle önemlidir. Bu sebeple çalışma kapsamında değerlendirmeye alınmıştır.

[690] Özüdoğru ve Dökü, 2018: 464–465.
[691] Kibyra Kazı Arşivi: Kibyra 2014 Yılı Sonuç Raporu.

4.2.5. Odeion

Odeion kazılarından ele geçen seramik buluntuları içerisinde 1700 adet seramik parçası incelenmiş yalnızca 222 adedi çalışmada değerlendirmeye alınmıştır. Odeion depozitinin büyük bir çoğunluğunu MS. 4. yüzyıldan sonraya tarihlenebilecek gruplar oluşturmaktadır. Bu gruplara ilişkin fırınlama hatası örneklerin tespit edilememiş olması sebebiyle çalışmanın kapsamı dışında bırakılmış ve tipolojik çalışma içerisinde yer verilmemiştir. Ancak Odeion seramik grupları içerisinde kimyasal analiz çalışmalarında karşılaştırmalı sonuçlar için değerlendirilen ve yerel kil özelliği gösteren formlara değinilmiştir[692]. Bununla birlikte neredeyse tamamı Odeion'dan ele geçen geç dönem bardak türü örnekler üretim faaliyetleri içerisindeki form gruplarının sürekliliğini gösterdiği için BR 130 olarak tipolojik çalışmada ele alınmıştır.

Odeion kazılarında tipolojik çalışma içerisinde MÖ. 2 ve MS. 3. yüzyıllara tarihlenen seramik gruplarına rastlanır. Bu seramiklerin geldiği alanların yoğunlaştığı bir yer olduğu gözlemlenmemiştir. Ancak, özellikle KS 290 olarak isimlendirilen derin kase örneklerinin büyük bir kısmı Odeion kazılarıyla ele geçmiştir.

Grafik 4. 6: Odeion Tipolojik Dağılım

Odeion kazılarında yapının kullanımının bir yangınla son bulduğu anlaşılmıştır. Özellikle sahne binası zemini ve odalarında geç dönem yaşantısının buluntularına rastlansa da alanın kazılarında seramik gruplarını tarihleyecek sistematik bir veri girişi bulunmaz. Yapı işlevini yitirdikten sonra, binanın dışında sahne binası duvarına dayanarak oluşturulmuş işlik alanı olarak kullanılır. Yapının içinde de bu kullanımlara ilişkin izler görmek mümkündür. Özellikle kuzey oda içinde, zeminin üzerine moloz taşlarla yapılmış duvar izleri ve dışarıdaki havuzlara gelen suyun taşındığı künk sistemi ortaya çıkarılmıştır. Bu alanda zemin üzerinden ele geçen bir sikke MS. 4. yüzyıl sonu 5. yüzyılın başına tarihlenmektedir. Kuzey odanın

[692] Bk. 2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Değerlendirilmesi; 3.3.4. KP 140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler)

aksında bulunan, güney odanın zemini üzerindeki 20 cm katman içerisinde aydınlatmaya ilişkin metal kandil ve kandil aksamları, bu çalışmada değerlendirmeye alınan ve tam ele geçmiş KS290 grubuna ait örnek ele geçer ve MS. 4. yüzyılın sonlarına tarihlendirilir.

Odeion kazılarında yapı işlevini yitirdikten sonraki sürece ilişkin yapılaşma ve buluntu daha fazladır. Özellikle binanın önündeki stoanın MS. 4 yüzyıldan sonraki bir süreçte seramik üretim faaliyetlerinin yapıldığı bir işlik alanına dönüştürüldüğü olduğu ortaya çıkarılmıştır. kullanımının sürdürüldüğü ortaya çıkartılmıştır[693]. Bu atölyelerin yoğunlukla unguentarium formunda uzmanlaşmış bir üretim yaptıklarını söylemek yanlış olmayacaktır. Çünkü alandan iyi pişmiş çok sayıda unguentarumla birlikte fırınlama hatası, yapısı bozuk örnek bulunurken farklı form gruplarına ait fırınlama hatası üretim atığı ele geçmez. Bununla birlikte yerli halkın günlük ihtiyacını karşılayacak çanak çömlek üretiminin yapılmış olması doğal ve güçlü olasılıktır. Bu anlamda kimyasal analiz sonuçları özellikle belirleyici olmuştur.

4.2.6. Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı (Kaiserion) Doğu Yamacı

Kaiserion[694], kamu yapılarının bulunduğu ana tepeliğin güney batı kenarında konumlanır. Yapının güney ve doğu cephesi konumlandığı tepeliğin dik eğimiyle son bulur. Kazı çalışmaları sırasında harf ve numaralarla isimlendirilmiş karelajlarlar çerçevesinde özellikle doğu yamaç boyunca akan bloklar kaldırılırken ortaya çıkan seramik grup değerlendirmeye alınmıştır. Özellikle H8 karelajından gelen grup, benzer dönem ve formları içine alan bir yoğunluk gösterir. Aynı zamanda sayıca çok yoğun bir malzeme grubunu tanımlamaktadır. Bu alandan ele geçen ve 11 form grubuyla değerlendirilen parçalar çalışma grubu depozitinin %10'unun oluşturur. Toplamda 210 parçanın kaydı yapılmıştır.

Kaiserion'un üzerine oturduğu podyum duvarı, erken evre işçilik, yapı içerisinden ve etrafından ele geçen küçük buluntular vasıtasıyla Hellenistik Dönemle ilişkilendirilir[695]. Sonraki yıllarda[696] aynı yamacın üst kotlarında yürütülen çalışmalarda benzer nitelikte seramik gruplarının ele geçtiği ve mimari dokusuyla Hellenistik Dönem yapılaşmasına ait olabilecek bir yapı ortaya çıkarılmıştır. Bu çalışmada ele alınan ve 2018 yılı kazı çalışmaları kapsamında H8 karelajından çıkan seramik gruplarının bu yapıların bağlamıyla ilişkili olabileceği, belki tepenin eteğine sürüklenerek gelmiş bir grubu temsil ettiğini söylemek mümkündür. Bununla birlikte H8 karelajından gelen örnekler temiz bir bağlama sahip değildir. Mevcut tipolojik çalışmayla

---

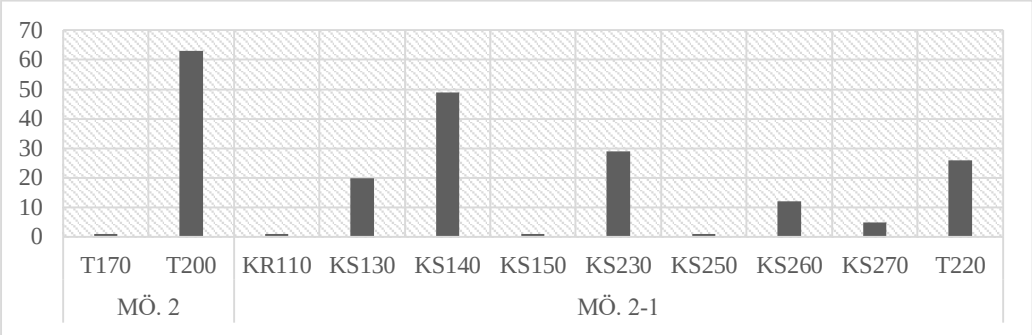
693 Tarkan, 2020: 174.

694 Özüdoğru, 2020: 301-307.

695 Tarkan, 2020: 165-166.

696 2019 yılı kazı çalışmaları sırasında ortaya çıkarılan yapı kalıntılarına ilişkin çalışmalar için Kibyra Kazı Arşivi. 2019 yılı Genel Raporları.

örtüşen form gruplarına ilişkin özellikle TB 200, TB 220 ve KS 140 gruplarına ait daha fazla veri sağladıkları için çalışmada değerlendirmeye alınan gruplar arasında yer alır (Grafik 4.7).

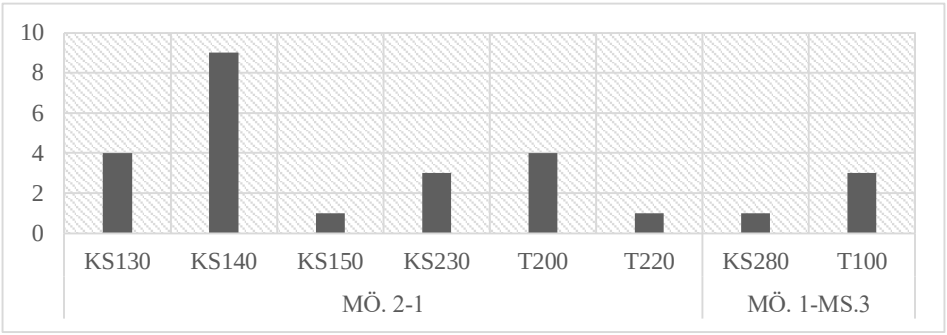

Grafik 4. 7: Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı (Kaiserion) Tipolojik Dağılımı

Roma İmparatorluk Dönemi Tapınağı kazılarında Hellenistik Dönem seramik grupları içerisinde belirleyici tarihleme kriterleri oluşturabilecek beyaz zeminli lagynos parçaları, kırmızı astarlı skyphoslar ve kandiller açığa çıkartılmıştır. Bu örnekler MÖ. 2. yüzyılın ikinci yarısına tarihlendirilebilecek grupları oluşturur. Alandan açığa çıkartılan en erken sikke MÖ. 261-247 yıllarına, en geç örnek MS. 4. yüzyılın ikinci yarısına tarihlendirilir.

4.2.7. Ören Yeri Karşılama Merkezi İçin Yürütülen Kazı Çalışmaları 1 No.lu Kapı

Kibyra kenti gezi yollarının düzenlenmesi ile ilgili olarak yürütülen çalışmalardan biri kamu yapılarının bulunduğu merkezi tepenin doğu yamacında, Stadion'un kuzey uç kısmında yapılan kazılardır. Bu kazı çalışmaları sırasında ortaya çıkartılan seramik grupları herhangi bir bağlamdan yoksundur. Dönem, form ve miktar açısından oldukça yoğun bir grubu tanımlar, aynı zamanda çalışmada daha az ve tekil örneklerle temsil edilen form gruplarına ilişkin veriyi destekledikleri için bu alandan gelen seramiklerin ilgili örnekleri çalışmadaki tipolojik gruplara dahil edilmiştir. Beraberinde ele geçen gruplara da mümkün olduğunca değinilmiştir.

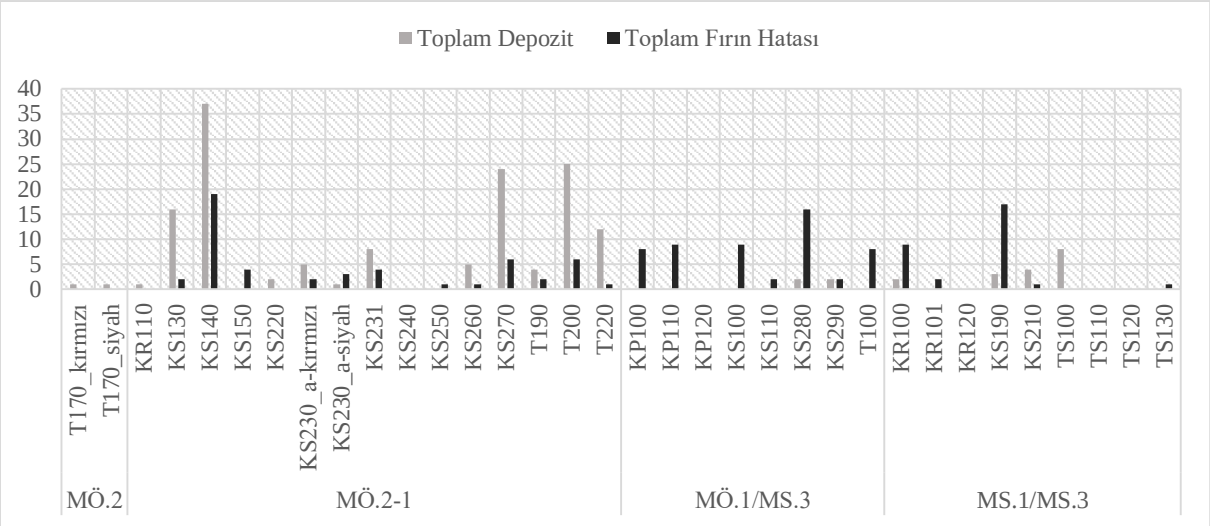

Grafik 4. 8: Ören Yeri Karşılama Merkezi 1 No.lu Kapı 1. Açma

4.2.8. Arkeolojik Bağlamlara İlişkin Değerlendirme

Bu çalışmada ele alınan seramik grupları en erken MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl başı ile en geç MS. 3. yüzyıl arasına tarihlenen süreci kapsar. Kentin güneyinde kamu

yapılarının arkasına düşen tepelik alan ise büyük olasılıkla bu sürecin üretim sahasıdır[697]. Bu alanda henüz kazı çalışmaları gerçekleştirilmediğinden seramik atölyelerine ilişkin mimari veri ortaya çıkarılmamıştır. Ancak çalışmada ele alınan tipolojik gruplara ait fırınlama hatası örneklerin büyük bir kısmı bu alandan ele geçer ve MÖ. 2. yüzyıl ve MS. 3. yüzyıla tarihlendirilen grupların örnekleridir (Grafik 4. 9).

Grafik 4. 9: Atölye Alanları Yüzey Buluntularının Tipolojik ve Kronolojik Dağılımı

Çalışma verileri neticesinde oluşturulmuş kronolojik Harita MÖ. 2. yüzyıl ve başlarından MS. 3. yüzyılın başına kadar olan süreçte yerel üretim tüm çanak çömlek parçalarının kentin genelindeki dağılımını göstermektedir. Burada farklı alanlardan ele geçen malzeme homojen buluntu grupları içerisinden seçilip değerlendirmeye alınan örneklerden oluşur.

Kibyra'da MS. 23 yılında yaşanan depremin kente verdiği hasar sebebiyle başlatılan inşa faaliyetleri kent peyzajını değiştirmiştir[698]. Bu süreçten sonra Roma kenti görünümü kazanan Kibyra'da bugün Hellenistik Dönem'e ait yapı kalıntısı oldukça azdır[699]. Burada değerlendirmeye alınan gruplar arasında MÖ. 3. yüzyıl sonu ve 2. yüzyılın başarına tarihlenen örnekler daha çok kentin kurulduğu yamacın üst eteklerinde ortaya çıkar (Harita). Roma Hamam Kompleksi, Agora'da yer alan 1. ve 11. Dükkanlar, Roma İmparatorluk Tapınağı (Kaiserion) eteklerinde, mimari bağlamdan yoksun ancak homojen buluntu grupları kentteki en erken seramik örneklerinin ele geçtiği alanlardır. Bu seramik bulgular Hellenistik kentin özellikle Odeion, Tiyatro, Hamam Kompleksi ve Agora etrafında konumlanmış olduğuna işaret

[697] Bk. 2.3. Atölyeler.
[698] Özüdoğru, 2020.
[699] Kentteki Hellenistik Dönem yapı kalıntıları için: Özüdoğru, 2014.

eder. Buna karşın daha çok MÖ. 1. ve MS. 3. yüzyıl seramik gruplarının yoğunlaştığı tepeliğin doğu eteklerindeki nekropol alanının MÖ. 2. yüzyıl içlerinden itibaren yine nekropol alanı olarak kullanılmıştır. Bu çalışmanın kapsamı dışında kalan unguentarium gibi seramik gruplarının varlığı nekropol alanının erken kullanımına işaret etmektedir.

MÖ. 2. yüzyıl içlerinden MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısına uzanan süre içerisindeki gruplar yine kentin merkez tepeliğinde yoğunlaşır. Bu sürece ait en çok buluntu grubu Roma Hamam Kompleksi ve Roma İmparatorluk Tapınağı (Kaiserion) eteklerinde ele geçmiştir. Tapınağın bulunduğu tepeliğin üst kısımları yani Odeion yapısını da kapsayan düzlük, Geç Antik Çağ'da yoğun bir şekilde iskan edilmiştir. O yüzden kazı çalışmaları sırasında daha MS. 3. yüzyıldan sonraya tarihlenebilecek seramik buluntularının yoğunluk gösterdiği bir alandır. Aynı şekilde kentin Agorası uzun süreçler içinde en çok iskan edilmiş ve mimarisi dönüşüp devşirilmiş yapı bütünlüğüdür. Bu sebeple sürece ilişkin seramik gruplarının oldukça az miktarlarda ele geçmiş olması şaşırtıcı değildir.

MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllara tarihlenen seramik grupları yoğunlukla Stadion'nun doğusunda yapılan ve Geç Hellenistik Dönem mezarlarının da açığa çıkartıldığı kazı çalışmalarında bulunur. Bu sürecin seramikleri daha çok kırmızı astarlı grupların karakterize edilebilir. Kentin bu kısmından yoğunlukla ele geçmesi dikkat çekicidir. Uygun ve Dökü'nün önceki yıllarda Stadion buluntuları üzerinden yürüttükleri seramik araştırmaları[700] da dikkate alındığında Stadion alanında kentin başka bir yerinde olmayan kadar çok kırmızı astarlı buluntu açığa çıkartıldığı anlaşılır. Merkez tepeliğin eteklerinde konumlanan Stadion'un kentin depremden sonraki onarım faaliyetleri sırasında ya da sonrasında inşa edildiği düşünülür[701]. Hellenistik Stadion'un batı oturma sıralarının bulunduğu yamaçta Hellenistik Dönem tahkimat duvarının izi olduğu düşünülen duvar kalıntısı[702], sözü edilen seramik grupları ile çağdaş arkeolojik materyali temsil eder. Eğer önerildiği şekilde Stadion'un batı oturma sıralarının bulunduğu tepelik Hellenistik Dönem suruna ilişkin bir mimari kalıntıysa, seramik buluntular MÖ. 1. yüzyılda bu sur duvarının dışında özellikle nekropol olarak kullanılmış alanın buluntularına dair izler taşımaktadır.

MS. 1 ve MS. 3. yüzyıl arasındaki seramik buluntuları için yine merkez tepeliğin eteklerindeki nekropol alanı önemli izler sunar. Homojen nitelik gösterdiği için değerlendirmeye alınan diğer alanların içerisinden bu sürece ait seramik veri ele geçmez. Özellikle MS. 1. yüzyıl Kibyra'daki deprem sonrası inşa faaliyetlerinin yaşandığı bir süreci

[700] Uygun ve Dökü, 2008.
[701] Dökü ve Kaya, 2013.
[702] Özüdoğru, 2020: 135.

tanımlar. O yüzden bu sürece ilişkin bulguları neredeyse yalnızca nekropol buluntularından alıyor olmamız, doğal bir süreç olarak görünmektedir. Bu sürece ait diğer buluntular Odeion alanından ele geçer. Ancak belli bir stratigrafi veren seramik topluluğu değildir. Sadece bu alanda var olmuş olmalarıyla önem taşır.

Kibyra seramik gruplarını kronolojik olarak ortaya koyarken kısa aralıklarla tarih atıfları yapmak mümkün olmamıştır. Üretim teknolojileri, buluntu durumları ve çağdaşları ile olan ilişkisi göz önünde bulundurularak MÖ. 3 yüzyıl başları ile MS. 3. yüzyıl arasındaki süreç dört kronolojik grup olarak ele alınmıştır. MÖ. 3. yüzyıl sonu ve MÖ. 2. yüzyıl, MÖ. 2. yüzyıl içleri ve MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı, MÖ. 1. yüzyıl sonları ve MS. 1. yüzyıl ilk yarısı, MS. 1. yüzyıl ve MS. 3. yüzyıl olarak ayrılan dilimlerde tarihlemeler yapılmıştır.

BEŞİNCİ BÖLÜM
SERAMİK ÜRETİM FAALİYETLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

5.1. Seramik Üretim Faaliyetlerinin Kibyra Tarihi ile Değerlendirilmesi

Kibyra, Burdur'un Gölhisar ilçesinde, Çameli Havzası'na doğru uzanan Akdağların (Kragos) doğu eteklerindeki tepeliklerde konumlanır. Üç tarafı dağlarla çevrili kentin doğusunda Gölhisar Ovası uzanır[703]. Bu konumu ile Antik Dönem'deki çeşitli kültür bölgelerinin kesiştiği noktada bulunur; kuzeyinde Phrygia, kuzeydoğu ve doğusunda Pisidia, güneydoğusunda Milyas, güney ve güneybatısında Lykia, batısında Karia, kuzeybatısında ise Lydia ile çevrilidir[704].

Kibyra'nın Geç Hellenistik-Roma Dönemi öncesi tarihine ilişkin Antik Dönem yazarlarının aktarımları, arkeolojik ve epigrafik veriler oldukça sınırlıdır. Kibyra'nın erken tarihine ilişkin bilgilerimizin çoğu Strabon'un anlatılarına dayanır. Strabon Kibyralılardan bahsederken onların aslen Lydialı olduklarını ve göç ederek Kabalis Bölgesi'ne[705] geldiklerini, burada yaşayan Pisidialıları ve diğer halkları hakimiyeti altına altıklarını söyler[706]. Ayrıca kentte Lydia, Pisidia, Solym ve Greek dillerinin konuşulduğunu ekler. Daha sonra yerleşim alanlarını değiştirerek çevresi 100 stadion olan başka bir bölgeye taşındıklarını aktarır.

Kibyra'ya yaklaşık 16 km uzaklıktaki Gölhisar'a bağlı Uylupınar köyü çevresindeki ve Gölhisar Gölü kıyısındaki kayalık tepeliklere yayılmış görünen yerleşimde yapılan araştırmalar bölgenin uzun soluklu bir kronolojik geçmişe sahip olduğunu gösterir[707]. Bu veriler arasında MÖ. 7. yüzyıl ile MÖ. 5. yüzyıla tarihlenen seramik buluntular Lydia, Phrygia ve Karia Bölgesi seramiklerine özgü izler taşıyan, Güneybatı Anadolu menşeli seramik grupları ile ithal malzemeleri kapsar[708]. Bu veriler vasıtasıyla Uylupınar köyü ve çevresinin Strabon'un bahsettiği ilk yerleşim olması gerektiği düşünülür[709].

Hellenistik Dönem'de, Büyük İskender'in Perslere karşı yaptığı savaşlar sırasında ve ölümünden sonraki Diadoklar Dönemi'nde Kibyra'nın nasıl bir konumda olduğu net değildir.

---

[703] Burdur Kültür Envanteri

[704] Özüdoğru, 2020: 24–25.

[705] Gölhisar ve çevresini oluşturan göl havzasının Demir Çağı'nda Kabalia olarak anıldığı Herodotos'un aktarımlarından bilinmektedir. Antik Dönem tarihçisine göre Pers egemenliği döneminde Kabalia ikinci vergi bölgesindedir ve 500 talant vergi ödemekle yükümlüdür. Hdt. III. 90., VII. 77.

[706] Strab. XIII.4.17.

[707] Gölhisar ve çevresindeki yürütülen araştırmalarda Geç Neolitik Çağ'dan MÖ. 2. bine kadar yerleşim izleri tespit edilmiş ve yüzey buluntuları itibariyle erken dönem Kuzeybatı Anadolu yerleşimleriyle benzerlikler gösterdikleri belirtilmiştir. Mellaart, 1962: 133, 196–198; Özsait 1991: 37–38. (Tunç Çağı verileri); Dökü, 2013.

[708] Çokay-Kepçe, 2009: Kaşka, 2012.

[709] Dökü, Özüdoğru, 2020: 750, dn.30.

Bu dönemlere ilişkin veriler yetersizdir. Ancak MÖ. 2. yüzyılda Antik Dönem yazarlarının anlatımları, nümismatik ve epigrafik veriler dikkat çekici oranda artar[710].

MÖ. 2. yüzyılın başları itibariyle ve yüzyılın ilerleyen süreçleri için tarihsel ve epigrafik belgeler Kibyra'nın siyasi ve politik durumuyla ilgili oldukça tatmin edici veriler içerir. Buna göre Kibyra MÖ. 2. yüzyılın başlarında Moagates adında bir tiran tarafından yönetilir. Magnesia Savaşlarından sonra, MÖ. 189 yılında, Roma Cumhuriyeti'yle diplomatik görüşmeler içine girmek zorunda kalır[711]. Hemen sonrasında[712] Kibyra ve Roma Cumhuriyeti arasında dostluk ve müttefiklik anlaşması yapılır[713].

MÖ. 2. yüzyılın başlarında Kabalia Bölgesi'ndeki Boubon, Balboura ve Oinoanda kentleri ile tetrapolis adında bir konfederasyon kurulur. Kibyra'nın bu birliğe daha çok asker gönderebildiği için diğer kentlere kıyasla bir oy fazla hakka sahip olduğundan bahsedilir[714]. Yine aynı yüzyıl içinde Kibyra'nın Rodos[715] ve Kaunos[716] gibi komşu bölge kentleriyle ilişki içinde olduğu Antik Dönem yazarlarından, Apollonia Salbake, Plarasa – Aphrodisias ve Tabai kentleriyle de siyasi antlaşmalar yaptığı[717] ve Kabalia Bölgesi'nde hami rolünde olduğu epigrafik verilerden öğrenilir[718].

Kibyra'daki seramik üretimi yazılı kaynakların yoğunlaşmaya başladığı bu süreçle paralellik gösterir. MÖ. 2. yüzyıl Kibyra'da aktif üretim faaliyetlerinin olduğu zaman dilimidir. Seramik form gruplarının çeşitliliği bu sürecin biraz daha erkene, MÖ. 3. yüzyılın sonlarına çekilebileceğini gösterir. Bu süreçte Kibyra'daki üretimin kendine mahsus özellikleri ve yatkınları bulunmasının yanı sıra Anadolu ve Akdeniz coğrafyasında gördüğümüz türden üretimlerin ve ürünlerin bulunduğu bir çeşitlilik sergiler. Özellikle MÖ. 2. yüzyılı kapsayan

---

[710] Kibyra siyasi tarihinin detaylı incelemesi için: Özüdoğru, 2020: 90-117.

[711] M.Ö. 189'da Konsül Gnaeus Manlius Vulso Galatlıları cezalandırmak üzere sefere çıkar ve seferin masraflarını karşılamak için birçok kentten haraç alır. Bu amaçla Kibyra yakınlarına gelen komutan ve Kibyra tiranı Moagetes arasında yapılan pazarlık sonucu Kibyralılar belirli bir miktar tahıl ve gümüş ödeyerek kentlerinin yağmalanmasını önlemişlerdir. Bk. Polyb. XXI.34; Liv. XXXVIII.14.

[712] Epigrafik çalışmalarda anlaşma tarihi olarak MÖ. 167 yılı ve öncesindeki süreç ya da MÖ. 188 yılı olarak değerlendirilmiştir. Yeni kazı buluntularıyla güncellenen epigrafik veriler anlaşmanın MÖ. 188 yılında yapıldığı ve MÖ. 174 yılında yenilendiğini belgeler. Özüdoğru, 2020: 98.

[713] Magie, 1950: 967. No. 89; Corsten, 2002:10-13, no 1.

[714] Strab. XIII.4.17.

[715] Polyb. XXX.9.14.

[716] Polyb. XXX.5.14; Liv. XXXXV.25.

[717] Corsten 2002, 13–15; Corsten ve Hülden 2012, 11; Özüdoğru, 2014: 178; Özüdoğru, 2020: 101-102.

[718] Lykia Birliği üyesi Araksa kentinde bulunan ve Araksa ya da Orthagoras yazıtı olarak bilinen yazıt Kibyra'nın bu dönemde bölge açısından etkinliğini ve pozisyonunu göstermektedir. M.Ö. 167 yıllarına tarihlenen yazıtta Araksalı Orthagoras kenti için yaptığı işler nedeniyle onurlandırılmaktadır. Ayrıca Araksa ile Boubon arasında yaşanan sınır sorununun savaşa dönüşmesi ile ilgili önemli bilgiler vermektedir. Bu çatışmalarda Orthagoras Araskalılara liderlik yapmış ve Lykia Birliği'nin tavsiyesiyle sorunun çözümü için iki kez Kibyra'ya elçi olarak gelmiştir. Bk. Bean 1948: 46-56. Yazıt ile ilgili detaylı çalışmalar ve kaynakçalar için bk. Doğan, 2019: 31–36, dn. 178; Özüdoğru, 2020: 105–107.

süreçteki üretim, Hellenistik Dönem 'de Akdeniz coğrafyasındaki ortak tercihlerin bir parçası olarak görünen formları[719] kapsar. MÖ. 2. yüzyıldan MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı, üretimde form çeşitliliğinin en fazla olduğu zaman dilimini tanımlar. Bazı kase ve tabak formlarının (KS 230, KS 130, TB 200 gibi) MÖ. 1. yüzyılın içlerine kadar üretimlerinin devam ettiği görünür.

Bu sürecin üretim faaliyetleri arasında Kibyra üretim alışkanlıklarıyla yorumlanarak tekrar üretilen Akhamenid tipi kaseler ve yüzyılın ortasından sonra repertuvara giren rulet bezemeli kaseler ise daha çok bölgesel bağlantıların izlerini taşıyan üretimlerdir. Bu iki form Anadolu'nun batı ve güneybatı coğrafyasında Sardes ve Knidos kentlerinin seramik üretimleriyle özdeşleşmiş formların benzerleri olmasıyla önem taşır. Sardes üretimi Akhamenid kapların pişmiş toprak benzerleri daha nadir karşımıza çıkar. Kibyralı üreticilerin Akhamenid kaplardan ilham almış olmaları dolayısıyla Hellenistik Dönem'in sonlarında Lydia ya da Sardes'le olan ilişkilerin seramik materyal üzerinden görünmesi olarak yorumlanabilir. Benzer bir ilişki Karia ya da Knidos'la kurulmaktadır. Rulet bezemeli kaselerin Hellenistik Dönem'in form ve tekniklerden olan kalıp yapımı kaselerle olan ilişkisi çalışma içerisinde değerlendirilmiştir[720]. Bu grup kaseler yalnızca Knidos üretimleriyle bilinir. Kalıp yapımı kaselere alternatif, Anadolu'nun güneybatısında üretilen bir tip olarak yorumlanır[721]. Bu form grubu Kibyralı çömlekçilerin yorumuyla kaideli yapılmıştır. Kibyra, Knidos'dan başka bu grup kaselerin üretildiği tek yer olarak görünmektedir. Bu anlamda Kibyra üretim faaliyetlerinin içinde yoğun bir şekilde bulunan kaideli rulet bezemeli kaseler, Kibyra'nın Karia ile olan ilişkisinin altını çizen önemli kültür nesnesine dönüşür.

Kibyra'nın siyasi tarihinde ilişki içinde olduğu yakın komşusu Balboura'da yürütülen yüzey araştırmalarında ele geçen seramik bulgulardan iki kent arasında materyal kültüre dayalı bir ilişkinin söz konusu olduğu anlaşılır. Balboura'da hammadde özellikleri açısından Kibyra üretimi olarak değerlendirilmiş Geç Roma Dönemi'ne tarihlendirilen biri kase ya da leğen diğer ikisi kase olarak tanımlanan üç farklı form grubuna ait seramik parçası tanımlanmıştır[722]. Belirtilen form gruplarından ikisinin[723], bu çalışma için yürütülen depo seramik tasnifi sırasında yapılan gözlemlere dayanarak, Kibyra depoziti içerisinde tanıdık formları temsil ettiği

[719] Rotroff, 2005: 27-28; Enden, 2013: 161; James, 2018: 151-154. Kibyra grupları içerisinde bu çeşitliliği izlediğimiz formlar arasında balık tabakları, echinus tipi kaseler, kalıp yapımı kaseler, içe dönük dudaklı tabaklardır.

[720] Bk. 3.2.6. KS 140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler)

[721] Kögler, 2010: 126, dn.553.

[722] Coulton, 2012: 40, 42, 281-282 (kase/leğen ve kase örnekleri) no. 4137 Lev. A.14, no.4149 Lev. 4151, Lev.

[723] Coulton, 2012: no.4149 Lev. no. 4151, Lev.

söylenebilir. Ancak tanımlanan hammadde grubu şüphe uyandıracak farklılıklar gösterir[724]. Bu malzemeler üzerinde yapılmış mikroskobik kesit görüntülerinin karşılaştırılması ve yapılacak kimyasal analizler iki kent arasındaki depozitin benzerliklerinin tanımlanmasında ilerleyen çalışmalarda netlik kazanacaktır. Bu çalışmada geç malzeme gruplarına ilişkin yapılan kimyasal analizlerin ileriki çalışmalar için yol gösterici olacağı umulmaktadır. (Bk.2.1.1. Kil Analizlerinin Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Karşılaştırılması). Geç örneklerden başka ve bu çalışmanın konusunu oluşturan seramikler arasında yer alan Balboura'da kaydedilmiş, rulet bezemeli kase grubuna ait bir parça Kibyra örnekleriyle paralellik gösterir. Kibyra üretim faaliyetleri içerisindeki tipolojik gruplarda ele alınan ve Hellenistik Dönem'e tarihlendirilen, rulet bezemeli kase grubuna benzer Balboura örneği Knidos üretimlerinden bilinen bir formu tanımladığı için yerel olmama ihtimaline karşı Knidos üretimi olabileceği üzerinde durulmuştur[725]. Bu parçanın, bilenen ve ticareti olan ürünlerin taklidini yapan ancak henüz tanımlanmamış üretim alanlarından geldiği söylenmektedir[726]. Gri pişirilmiş ancak yer yer kırmızılıkların da göründüğü anlaşılan parçanın Kibyra üretimi olarak değerlendirilebileceği ihtimal dahilinde görünmektedir.

MÖ. 1. yüzyılın başlarında siyasi olarak yaşanan gelişmeler Kabalis Bölgesi'nde kurulan tetrapolisin Romalı komutan Lucius Licinius Murena tarafından dağıtılmasıdır (MÖ. 84-82). Birlikteki kentlerden Boubon, Balboura ve Oinoanda Lykia topraklarına, Kibyra ise Asia Eyaleti'ne bağlanır. Strabon tetrapolisin dağılmasıyla Kibyra'da tiranlığın son bulduğunu[727] ve kentin son tiranının Moagetes[728] olduğunu aktarır.

Kibyra'nın Asya Eyaleti'ne dahil edildikten Roma İmparatorluk Dönemi başlangıcına kadar olan süreçle ilgili bilgiler oldukça sınırlıdır. Buna karşın Roma İmparatorluk Dönemi'nin başlamasıyla birlikte[729] bölgenin önemli kentlerinden bir tanesi olduğu, İmparator Augustus Dönemi'nde Asya Eyaleti'nde kurulan dokuz yargı bölgesinden birinin merkezi (Conventus Cibyraticus) olmasıyla anlaşılır[730]. Bu süreçte seramik üretim faaliyetlerinde eski formların üretimi son bulur. Komşu bölgelerin etkisindeki üretimler form repertuvarında yoktur. MÖ. 1. yüzyıl içlerinde Kibyra'daki üretim faaliyetlerinin karakteristiği daha çok Roma İmparatorluk

[724]Coulton, 2012b: 40, Çalışmada Kibyra örnekleri UC7 olarak tanımlanan hammadde grubu içinde değerlendirilir. Tanımlanan hammadde grubu mika içeriği ile benzerlik gösterebilir ancak yumuşak doku ve kesitteki kat kat görüntü Kibyra üretim faaliyetleri içerinde karşılaşılan bir özellik değildir.
[725] Coulton, 21012b: 47, 245, no. 1138 Fig.A.2.
[726] Coulton, 21012a: 74.
[727] Strab. XXXIV.4.17.
[728] Strabon'un andığı Kibyra'nın son tiranı Moagetes ile Roma ile diplomatik ilişkiler kuran ve dostluk antlaşması imzalayan Moagetes aynı soydan gelen ve aynı isme sahip farklı kişilerdir. Özüdoğru, 2020: 111-117.
[729] Kibyra'nın Roma İmparatorluk Dönemi tarihi ayrıntılı bilgi için bk. Özüdoğru 2020, 118 – 126.
[730] Strab. XIII.4.17; Plinius V.105. ; Özüdoğru 2020: 118.

Dönemi ile yaygınlaşan beğenilerin ve üretimlerin ruhunu yansıtan kırmızı astarlı ürünlerin yer aldığı bir karaktere bürünür. Form çeşitliliği azalır ancak üretim faaliyetlerinin teknik açıdan daha iyi bir noktaya ulaştığı zamandır. (2.2. Üretim Teknikleri). Karmaşık olmayan basit tabak ve kase formları (KS 100, 110, TB 100) üretim repertuvarına girer ve dönemin baskın üretim alışkanlıklarına uygun olarak kırmızı astarlı ve ince cidarlıdır. İtalik gruplarda ince duvarlı üretimlerin etkisi bu dönemin üretim alışkanlıklarında kendini gösterir. Kentte ilk kez bardak türü kulplu içme kaplarının (BR 100, BR 110) üretim repertuvara katılmış olması aynı etkinin bir sonucu olarak görünür. Bu süreçteki üretimin MS. 1 yüzyılda Anadolu'nun İç Ege Bölgeleri'nde yıkıcı depremler meydana gelene kadar devam ettiği anlaşılır.

Kibyra MS. 23 yılında meydana gelen depremden ciddi şekilde etkilenmiş ve kentte büyük yıkımlar yaşanmıştır. Roma İmparatoru Tiberius depremin yarattığı yıkımı onarmak için Kibyra'nın da aralarında bulunduğu 14 Anadolu kentine, üç yıl vergilerden muaf tutarak maddi yardımda bulunmuştur[731]. Kibyralılar, İmparatorluğun desteği ile kenti yeniden inşa etmiş ve Roma İmparatorluğu'na şükranlarını göstermek için kentin adını Caesarea Cibyra olarak değiştirmiştir. Bu inşa faaliyetlerinin en azından yüzyılın ortalarına kadar devam ettiği epigrafik verilerce desteklenir[732]. Bu yüzyıldaki önemli olaylardan biri Kibyra'daki inşa faaliyetlerinin sürdüğü sırada Lykia'yı kapsayan yol yapım çalışmalarıdır. Lykia'daki bu yolların kuzey sınırı Kibyra'ya ulaşır. MS. 141 ve 241 yıllarında meydana gelen ve neredeyse bütün Lykia kentlerinde büyük bir yıkıma sebep olan depremlerden ne derece etkilendiği ise net değildir. Ancak MS. 417 yılında meydana gelen deprem kentte bir kez daha ciddi yıkıma sebep olmuştur. Bu depremden sonra ve dönemin siyasi, ekonomik koşullarından dolayı kent giderek zayıflamış eski gücünü ve popülasyonunu kaybetmiştir[733].

Bu süreçteki seramik üretim faaliyetlerinin, öncelikli olarak yaşanan depremin (MS. 24) etkisi ile birçok açıdan değiştiği gözlemlenebilir. Üretim verilerinin değerlendirildiği arkeolojik bağlamlar daha çok nekropol alanı mezar buluntularıdır. MS. 1. yüzyılın ikinci yarısı itibariyle seramik gruplarında üretim tekniği açısından zayıflamanın olduğundan ve astar uygulama kalitelerinin düştüğünden söz edilebilir. Hammadde farklılıklar bu süreçteki en önemli değişikliklerden biridir[734]. Çanak çömlek yapımında her hammadde grubu kendine mahsus özellikler gösterir. Bu da yapım süreçlerinde alınan sonuçları etkiler. Üretim tekniğindeki görece kötüleşme bu değişimden kaynaklanmış olabilir. Kase grupları içerisinde yüzyılın başında üretilmeye başlanan örneklerin (KS 190 gibi) miktarı çoğunlukla astar kalitesinin

[731] Tacitus Ann. IV.13.1; Özüdoğru 2020, 118 – 120.
[732] Özüdoğru 2020: 119 dn. 275.
[733] Özüdoğru 2020: 556–557.
[734] Bk. 2.1.1. Kil Analiz Sonuçlarına Göre Hammadde Gruplarının Yorumlanması; 2.2. Üretim Teknikleri.

düştüğü örnekler olarak ilerleyen süreçte artmaya devam eder. Bu grup kaseler MS. 1. yüzyıl sonu ve 3. yüzyılın başı arasındaki üretim faaliyetlerinde tek kişilik porsiyonları içeren neredeyse tek tip kase formudur. Yüzyılın başındaki kırmızı astarlı grupların kalitesindeki üretimler daha nadir olarak karşımıza çıkar. Üretimin bu safhasında miktar olarak değilse de form olarak çeşitlilik kısıtlıdır. Büyük kaplara ilişkin formların sayısı artar. Repertuvara yeni giren derin kaseler ve testlerdir. (KS 280, 290 ve TS 100, 120). Kulplu bardak örnekleri eski şekillerin devamı olarak üretilen tek formdur (BR 110). Bu süreçteki üretim faaliyetleri dış etkilerin en az göründüğü bir seramik repertuvarına sahiptir. Yalnızca, Sagalassos gruplarından ilham alınarak yapılan bir grup (KS 210) dışında üretilen formların paralel örneklerini bulmak oldukça zordur. Bu süreçteki ithal seramik grupları arasında, yaygın olmayan bir unguantarium tipi mezar buluntusu olarak çok sayıda ele geçer. Bu grup örneklerin bünye renkleri oldukça açıktır. En yakın benzerleri Laodikeia'da ele geçen örneklerin benzerleri Pisidia ve Kilikia Bölgelerindeki müzelerde bulunur[735]. Bu Kibyra'nın seramik veri üzerinden iç bölgelerle ilişkisini göstermektedir.

Kibyra'daki seramik üretim faaliyetlerinin MS. 3. yüzyıl ve sonrasında derin kaseler, (KS 290) ve krater (KR 100) gibi çeşitli işlevlerde kullanılabilecek saklama kaplarına ait formların astarlı üretimleri olarak devam ettiği öngörülebilir. Olasılıkla MS. 4. yüzyıl ortalarından sonraki bir süreçte[736], özellikle Odeion ve Geç Dönem Hamamı yapılarından ve çevresinden[737] ele geçen seramik grupları basit kil astarlı örnekler olarak kalın cidarlı bir şekilde üretilmeye devam eder. Bu süreçte erken dönem üretim etkilerinin bardak gruplarında hala devam ettiği anlaşılır. Çalışmanın kapsamı dışında kalan bu döneme ait seramikler, Kibyra'daki seramik üretiminin kent ihtiyacını karşılayacak şekilde olduğunu düşünmek, uzunca bir üretim geçmişine sahip kent için doğaldır. Ancak kentte seri üretim şekline dönüştüğü anlaşılan üretim faaliyetlerinin geç dönem unguentariumlarda özellikle uzmanlaştığı anlaşılmaktadır.

5.2. Kibyra Yerel Üretim Seramiklerinin Değerlendirilmesi ve Sonuç

Kibyra'daki pişmiş toprak çanak çömlek, günlük hayatta farklı işlevsel özellikler gösteren mekanlarda yeme-içme, taşıma, dökme, mevsimlik ya da günlük saklama ve taşıma gibi temel ihtiyacı karşılayacak ince ve kalın cidarlı, yarı astarlı, erken tarihli daha az örneğin ise tamamen astarlandığı kaplar üretilmiştir. Bu üretim MÖ. 3. yüzyıl sonu ile başlamaktadır. Aynı zamanda bu tarih Kibyra ile ilgili tarihsel verilerin çoğalmaya başladığı ve kentin kuruluş

[735] Laflı, 2003.
[736] Tarkan, 2020:
[737] Özellikle bu alan geç dönem seramik üretiminin sürdürüldüğü atölyelerin faaliyet gösterdiği bölgedir. Tarkan, 2020: 174.

tarihleri ile örtüşmektedir. Dolayısıyla Kibyra seramik üretim geleneğinin daha erken evreleri Kibyra'nın erken yerleşimi olarak düşünülen ovalık alanın malzeme gruplarında aranabilir. Kibyra yerel üretim seramikleri araştırılırken kentte kazısı yapılmış tüm alanların seramikleri incelenerek 2180 adedi bu çalışmada ele alınmış, değerlendirilen grupları en iyi temsil eden 635 tanesi katalog ve levhada sunulmuştur. Çalışmada seramiklerin seçip tasnif edilmesine ilişkin süreç ve yapılan çalışmalar, yöntemle birlikte çalışmanın birinci bölümünü oluşturan giriş kısmında sunulmuştur. Bu çalışmada Kibyra'da seramik üretiminin faaliyetleri, gelişimi ve üretim programını ortaya koyarak, kurgulamak amaçlanmıştır. Bu doğrultuda Kibyra gruplarının tipolojisi ve malzemesine ilişkin üretim kanıtları ve üretimin kendine mahsus özellikleri çeşitli şekillerde incelenmiştir.

Kibyra'da yerel üretim faaliyetleri içinde değerlendirilen tipolojik grupların büyük çoğunluğu depozit içerisinde o forma ilişkin fırınlama hatası örneklerin varlığına dayandırılmıştır. Forma ilişkin fırınlama hatası örneklerin bulunmadığı grup azdır. Fırınlama hatası örneği bulunmayan form grupları, Kibyra seramik üretiminde kullanılan hammadde gruplarıyla ortaklık gösterdikleri, aynı zamanda üretime dair kanıt grubu olarak ele alınan fırınlama ve astar uygulamalarındaki ortaklık sebebiyle, yerel form grupları arasında değerlendirilmiştir. Kibyra'da seramik yapımında kullanılan hammadde özellikleri, üretim bilgisi yoğun fırın atığı ve iyi pişmiş örneklerle desteklenen form gruplarının kimyasal analizlerle tanımlanması yoluyla oluşturulmuştur.

Tez çalışmasında Kibyra'daki seramik üretiminin yaklaşık 500 yıllık sürecine ait form grupları incelenmiştir. Bu süreçte Kibyralı çömlekçilerin en az iki ham madde grubuyla çalıştıkları sonucuna ulaşılmıştır. Kimyasal analiz çalışmalarının sonuçlarına göre, üretimin MÖ. 3. yüzyıl sonu ve MÖ. 1. yüzyıllarını ifade eden formlar iki ana kümeye ayrıştırılmış içeriğe sahip hammadde gruplarından ikisiyle de üretilirken MS. 1. ve MS. 3. yüzyılı ifade eden formlarla sürdürülen üretim faaliyetlerinin yalnızca 1. hammadde gruplarında devam etmiş olduğu ortaya çıkar. Birbirine oldukça benzer özellik gösteren bu iki hammadde kaynağındaki benzerlik Kibyra yerel üretim seramiklerinin ya iki kaynaktan gelen çamurla üretildiği ya da üretim esnasında değişik oranlarda başka killerle karıştırılmış olduğu şeklinde yorumlanmıştır.

Kibyra form gruplarının üretim sürecindeki uygulamalar fırınlama kondisyonları ve astar uygulamaları olarak ele alınmıştır. Çalışmada yer alan form gruplarının hammadde özelliklerinin, üretim süreçlerinde bazı ortaklıklar gösterdiği gözlemlenmiş, bu özellikler kimyasal analiz çalışmalarıyla da desteklenmiştir. Özellikle üretimin erken safhalarını oluşturan MÖ. 3. yüzyıl sonu ve MÖ. 2. yüzyıl boyunca, fırınlamanın yüksek ısılarda yapıldığı, seramiklerin bünyesinde tam bir oksidasyonun gerçekleşmediği, hem bünyede hem de astar

özelliklerinde renk dalgalanmalarının bulunduğu örnekler şeklinde tanımlanır. Gri pişirilmiş örnekler de aynı gruba dahildir. Bu süreçte analiz çalışmalarıyla tespit edilen iki ana hammadde grubunda da seramik üretimi yapılmıştır. MÖ. 1. yüzyıl, üretim kalitesinin teknik açıdan en iyi noktaya ulaştığı süreçtir. MS. 1. yüzyıl sonu itibariyle gerçekleştirilen üretim kalitesi özellikle astar uygulamalarında oldukça düşer. Bu konuya ilişkin verilerin tamamı ve sonuçlar çalışmanın ikinci bölümünde sunulmuştur.

Kibyra'daki yerel üretim faaliyetlerini değerlendirirken astar, astar kalitesi ve astar uygulamalarındaki farklılıklar tipolojik ayrımın değişkeni olarak kullanılmamıştır. Tipolojik sınıflandırmaya dahil edilen seramik gruplarının hepsinde vazo bünyesinin ince ya da kaba, küçük ya da büyük boyutlu olmasına bakılmaksızın, grupların kendi içinde görece kalitesini ifade eden kil ya da pekişmiş astarlı örnekler üzerinde çalışılmıştır. Form gruplarında belirgin olan ya da olmayan ayrımları net bir şekilde gösterebileceği için biçimsel bir sınıflandırma tercih edilmiştir. Tipoloji, Hellenistik ve Roma Dönemlerini içeren bazı grupların yaygın olan formlarından oluştuğu gibi olmayan formlarını da kapsar. Form gruplarına ilişkin uzun tanımlar içeren isimlendirmelerden kaçınılmıştır. Form ayrımları harf ve rakamlarla kodlanan isimleriyle anılır. Yönteme ilişkin detaylar çalışmanın birinci bölümünü oluşturan giriş kısmında aktarılmıştır.

Kibyra yerel üretim seramik tipolojisini oluşturan form grupları çok geniş bir tipolojik yelpaze sunmaz. Toplamda 31 formun Kibyra'daki üretimi tespit edilip belgelenmiştir. Üretim teknolojileri, buluntu durumları ve çağdaşları ile olan ilişkisi göz önünde bulundurularak form yelpazesi dört kronolojik grup olarak ele alınmıştır. MÖ. 3. yüzyıl sonu ve MÖ. 2. yüzyıl, MÖ. 2. yüzyıl içleri ve MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı, MÖ. 1. yüzyıl ve MS. 1. yüzyıl ilk yarısı, MS. 1. yüzyıl ve MS. 3. yüzyıl olarak ayrılan dilimlerde tarihlemeler yapılmıştır.

Üretimin başlangıç safhası MÖ. 3. yüzyılın son çeyreği, özellikle MÖ. 2 yüzyıl olarak görünmektedir. Üretilen formlar Akdeniz coğrafyasında Hellenistik Dönem'in ortak tercihleri olarak yorumlanan gruplardır. Kibyra'da üretimi yapılan balık tabakları, içe dönük dudaklı tabaklar, echinus tipi, kalıp yapımı, yarı küresel gövdeli, mastos tipi kase formları bu tercihleri tanımlayan formlardır ve Kibyralı çömlekçilerin ya da tüketicilerinin bu ortak tercihlerin bir paydaşı olduğunu gösterebilir. Bununla birlikte Lydia ve Karia Bölgesi etkisinde üretilen Akhamenid tipi (KS 220) ve kaideli rulet bezemeli kaseler (KS 140), ayrıca form itibariyle Hellenistik Dönem öncesi kökenleri bulunan krater örnekleri (KR 110) üretimin daha özellikli tercihlerini yansıtmakta öte yandan orijinal şekle bağlı kalmadan yerel üretime mahsus özellikler eklenerek üretilmektedir. Bu döneme ait seramikler kentin merkez tepeliğinde yer alan kazı çalışmalarından ele geçer. Mimari olarak oldukça az yapı kalıntısının bulunduğu

süreçte seramiklerin belli bölgelerde yoğunlaşması Hellenistik Dönem kentinin yerleşkesine ilişkin fikir verebilecek niteliktedir.

MÖ. 1. yüzyıl, üretim süreçlerinde kalite açısından en iyi sonuçların alındığı aynı zamanda form gruplarındaki çeşitlilik azaldığı zamandır. Hellenistik Dönem form gruplarının yerine kırmızı astarlı basit formlu ve daha iyi fırınlama özellikleri gösteren üretimin seramikleri repertuvara girer. Görece pekişmiş kırmızı astarlı bu seramik üretimi MS. 1. yüzyıldan sonra oldukça azalır. Yalnızca kaseler, MS. 2. yüzyılın ilk çeyreğine ait bağlamlarda görünmeye devam eder (KS 110).

Sözü edilen kalite özellikleri yerel üretimin ötesine uzanan bir anlam ifade etmez. Bu süreçte ithal depozit arasında DSA grubu örneklerle, Çandarlı, Pergamon seramiklerinin az miktarlarda olsa da kentteki varlığı bilinir. Ancak Kibyralı çömlekçilerin karmaşık dudak şekilleri bulunan bu kase ve tabak gruplarının benzerlerini üretmeyi tercih etmedikleri anlaşılır. Bu Kibyra'daki çömlekçilerin üretim alışkanlıkları için yeni ve üretilmesi zor gruplar olabileceği gibi çömlekçileri bu tip bir üretim yapmaya teşvik edecek bir talep bulunmadığı için de olabilir. Ancak bu süreçte bilinen şey çömlekçilerin üretim tercihlerinde basit şekillere yöneldikleri ve bu formları oldukça ince cidarlı ürettikleridir. Üretim grupları içerisinde kımızı astarlı bu örnekler standart kaide özelliklerine sahip tabak, kase ve kupa gruplarıdır (TB 100, KS 100, KS 110, BR 100, BR 110). Bu süreçte repertuvara giren yeni form, kulplu bardak örnekleridir. Bu örneklerin Kibyra üretim faaliyetlerindeki ilk kulplu kap üretimi olduğu söylenebilir. Öncesindeki süreçte KS 150 grubu Π kulplu kaplar, üretim faaliyetleri içerisinde kulplu içme kabı olarak karşılaştırabileceğimiz muadili örnek olarak düşünülebilir. Ancak kase tipi KS 150 grubu, porsiyon açısından farklı bir gündelik alışkanlığın ürünü olarak düşünülebilir. Bu amaca ilişkin korunmuş bir arkeolojik bağlam ele geçmemiştir. Knidos'taki benzerleri ise bir ritüelin parçası olarak kullanılan formlar arasında ele alınır. Kibyra'daki üretimin Roma Dönemi özelliklerini benimsediği bu süreçte kulplu bardakların piyasaya sürülmesi Kibyralıların yeme içme alışkanlıklarında da bir değişiklik olmuş olabileceğinden söz etmeye imkan tanır.

MÖ. 1. yüzyıl başları sigillata gruplarından başka ithal malzemenin de çeşitlendiği bir süreçtir. Sayıca fazla olmayan bu örneklerde kurşun sırlı seramikler, beyaz zemin lagynoslar, barbotine tekniğinde süslenmiş bardaklar, Anadolu özelliği gösteren kırmızı astarlı batı yamacı stilinde süslemeye sahip örnekler bu çalışmada ele alınan alanların içerisinden gelen ithal gruplardır. Özellikle batı yamacı stili özelliği gösteren örneklerin Kibyralı ustaları etkiledikleri, KS 150 grubu örneklerde beyaz boya ile yapılmış basit nokta şekilli süslemelerin varlığından

anlaşılmaktadır. Kronolojik olarak bakıldığında üretimde çeşitliliğin en fazla olduğu zaman MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıllar arasındaki süreçtir.

MS. 1 ve 3. yüzyılda üretim gruplarında astar özellikleri ve yüzey işçiliği açısından farklılıklar görünür. MS. 1. yüzyılın sonu itibariyle seramik repertuvarında daha büyük ölçekli kapların çoğunlukla yer aldığı ve ince cidarlı sofra kapları niteliğindeki formların azaldığı görünür. Eski formlardan tekrar üretilen grup yalnızca bardak tipolojisi içerisinde yer alır (BR 110). Aynı zamanda üretimin erken safhalarında farklı formlarla tekrarlanan tek kişilik, neredeyse yarı küresel gövdeli kaselerin benzerleri bir tane kase formunda (KS 190) devam eder. Mezar armağanı olarak ele geçen örnekler bu dönemin temsilci gruplarını oluştururlar. Tek kulplu testi örneklerinin üretilmeye başlanması bu dönemde gerçekleşir. Üretimin bu safhasında benzer kalite ve teknik özellikler gösteren kase, testi ve bardak formlarında uzmanlaşıp, ürün veren atölyelerin olabileceği düşünülmektedir. Çünkü kent kontekstlerinde standart mezar buluntusu olarak ele geçen ve ölü armağanı olarak bir takım oluşturduğu anlaşılan bu formlara açık bir şekilde talep olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumun çömlekçi ustalarını belirli bazı tiplerde uzmanlaşmaya itmiş olabileceği düşünülmektedir. Oldukça farklı boyutlarda üretilen krater formları artık daha az bezenir, neredeyse tamamı basit kil astarla kaplanır.

Kibyra'daki seramik üretim faaliyetlerinin 400 yıllık zaman dilimi incelenmiştir. Uzun bir zamanı kapsayan bu süreç içerisinde, kentte üretimi büyük oranda kanıtlanmış form grupları geniş bir seramik çeşitliliği sunmaz. Üretimin kendine mahsus özellikleri her safhada görünür. Geniş coğrafi alanlarda değişen siyasi yapılanmanın etkilerinin kültürel materyal üzerindeki değişikliklerini izleyebildiğimiz Hellenistik Dönem'den Roma Dönemi'ne geçiş sürecindeki çeşitlilik Kibyra depoziti içerisinde de görünür. Bu süreçte tercih edilen şekiller hem Hellenistik hem de Roma Dönemi özelliği gösteren formlardır. MS. 1. yüzyılın sonundan sonraki üretimler ise form açısından daha özgün nitelik sergiler.

Kibyra'daki üretimin seviyesi neredeyse sadece kendi iç dinamiklerine dayanır. İthal seramik miktarı oldukça azdır. Çalışmada incelemeye alınan arkeolojik kazı alanlarından gelen ithal örnekler depozitin %1'ini oluşturur. Bu oran genel depozit ile ilgili bir ölçek oluşturabilir. İthal örnekler arasında Pergomon, Çandarlı, Tarsus, Sagalassos gibi kentlerin ürünlerinin bulunması, Sardes ve Knidos gibi üretimlere özgü örneklerin benzerlerinin Kibyra'da üretilmesi kentin ticari bağlantılarına dair iz veren seramik materyallerdir. Depozit içerisinde bulunan birkaç parça Atina seramiği de bu mal gruplarını iç bölgelere dağıtan kıyı kentleriyle bağlantısını gösterebilir ve bu kıyı kentlerinin Ksanthos ya da Patara olabileceği ihtimali

üzerinde durulabilir[738]. Patara seramik repertuvarında Kibyra grubu olarak değerlendirilebilecek parçaların varlığı da bu ihtimali destekleyebilir[739].

Kibyra'da pişmiş topraktan yapılmış ürünler günlük hayatın farklı alanlarında oldukça fazla rol oynamıştır[740]. Yerel çanak çömlek üretimi de bu gruplar içerisinde önemli bir yerde durmaktadır. Bu üretim faaliyetlerinin iyi astarlanmış örneklerle Kibyralı tüketicinin ihtiyaçlarını karşılayacak nitelikte olduğu kesindir. Ancak yerel üretim faaliyetlerinin endüstriyel bir noktada seri üretimlerinin yapılmış olduğunu düşünmek güçtür. Seramik çanak çömlek yüksek miktarlarda üretildiği veya malın satış değeri yüksek olduğu durumda standartlarını arttırabilir yani belirli bir ihracat değerine ulaşabilir[741]. Kibyra'da, değerlendirmeye alınan seramik gruplarının kapsadığı 400 yıllık süre içerisinde, Kibyra'daki üretimin kendi potansiyeli açısından kalite farklarını görebildiğimiz bir üretim süreci yaşanmış olsa da Kibyralı çömlekçileri döneminin muadilleriyle yarıştıracak, ürün kalitesini arttırmaya itecek bir talebin oluşmadığı anlaşılmaktadır. Bu kalite farklılıkları fırınlama ve astar uygulamaları olarak belirlenen değişkenler doğrultusunda dile getirilir.

Bununla birlikte Kibyra bölge trafiğinde elverişli bir pozisyonda yer alır. Bu konumu seramik malzemenin, organize bir ticaretin olması durumunda, özellikle Kibyratis olarak anılan bölgede ticari faaliyetlerin bir nesnesi olarak kullanılmış olması muhtemeldir. Bu sebeple Balboura seramik depoziti içerisinde Kibyra gruplarına benzer birkaç örneğin bulunması bunun göstergesi olabilir. Kibyra üretimi seramiklerin tanınmasıyla, özellikle yakın bölge kentlerindeki Kibyra seramiği olabilecek grupların tespiti dağılım sınırlarını görmeyi mümkün kılabilir.

---

[738] Bölgenin bu kıyı kentleriyle ilişkisi Klasik Dönem'den Uylupınar Nekropol alanı buluntuları ile Patara ve Ksanthos'daki benzerleri üzerinden kurulmuştur.

[739] Uygun, 2011: 96, 266, no.707, Lev. 48.

[740] Özellikle muazzam çoklukta üretilen sutaşıma künkleri, pişmiş toprak lahitler, aynı zamanda mezar örtüsü olarak kullanılan çatı kapatma kiremitleri, döşeme tuğlaları. Kibyra da pişmiş toprak üretim faaliyetlerin hayatın pek çok alanında yaygın ve farklı tekrarlarla kullanıldığını gösterir.

[741] Ateş, 2003: 20.

KAYNAKÇA KISALTMALARI

AA	Archäologischer Anzeiger
ActaHyp	Acta hyperborea. Danish Studies in Classical Archaeology
Adalya	Adalya. Annual of the Suna & Inan Kiraç-Research Institute on Mediterranean Civilizations
AJA	American Journal of Archaeology
AMS	Asia Minor Studien
Anmed	Anadolu Akdenizi Arkeoloji Haberleri / News of Archaeology from Anatolia's Mediterranean Areas
AnSt	Anatolian Studies, The British Institute at Ankara AntK
AVP	Altertümer von Pergamon
BASOR	Bulletin of the American Schools of Oriental Research
BSA	The Annual of the British School at Athens
Cedrus	Cedrus Akdeniz Uygarlıkları Araştırma Dergisi
CollAn	Colloquium Anatolicum, Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü
FiE	Forschungen in Ephesos
Hesperia	Hesperia. Journal of the American School of Classical Studies at Athens
IstMitt	Istanbuler Mitteilungen
JHS	The Journal of Hellenic Studies
KST	Kazı Sonuçları Toplantısı
Olba	Olba. Mersin Üniversitesi Kilikia Arkeolojisini Araştırma Merkezi yayınları
PF	Pergamenische Forschungen
Phaselis	Phaselis. Disiplinlerarası Akdeniz Araştırmaları Dergisi
ReiCretActa	Rei Cretariae Romanae Fautorum Acta
StTroica	Studia Troica
TAD	Türk Arkeoloji Dergisi
TÜBA-KED	Türk Bilimler Akademisi Kültür Envanteri Dergisi

KAYNAKÇA

Antik Yazarlar

Hdt. Kullanılan Metin ve Çeviri: Herodotos, Herodot Tarihi Çev. M. Ökmen. Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul 2002.

Liv. Kullanılan Metin ve Çeviri: Titus Livius, Roma Tarihi. Çev. Sabahat Şenbark, İstanbul 1994

Plinius Kullanılan Metin ve Çeviri:

Polyb. Kullanılan Metin ve Çeviri: The Histories of Polybius, Translated from the Text of F. Hultsch. With an English traslation by Evelyn S. Shuckburgh, Vol.II. New York 1889.

Strab. Kullanılan Metin ve Çeviri: Strabon, Coğrafya. Çev. : A. Pekman, Arkeoloji Sanat Yayınları, İstanbul 2000.

Tacitus Ann. Kullanılan Metin ve Çeviri: The Annals of Tacitus, Book I to VI.Translated by Aubry V. Symonds, New York 1906.

Modern Kaynaklar

Akgül-Özarslan, S. (2015). "Kibyra'dan Bir Grup Mühürlü Pişmiş Toprak Unguentarium", 8. *Uluslararası Eskişehir Pişmiş Toprak Sempozyumu, Bildiriler Kitabı*. *5-20 Eylül* 2014, Eskişehir, 699-712.

Anderson, J.K. (1954). **"**Excavation on the Kofinà Ridge, Chios". *BSA*, 49: 123-182.

Anderson-Stojanovic V. R. ve Reese D. S. (1993). "A Well in the Rachi Settlement at Isthmia". *Hesperia* 62: 257-302

Anderson-Stojanovic V. R. (1987). "The chronology and function of ceramik ungentaria". *AJA* 91: 105-122.

Anderson-Stojanovic V. R. (1992). *The Hellenistic and Roman Pottery, Stobi,* Pirincton University Press.

Ateş, G. (2003), *Die Rote Feinkeramik von Aizanoi als lokaler Kulturträger.* Yayınlanmamış Doktora Tezi. Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg Zentrum für Altertumswissenschaften Institut für Klassische Archäologie, Heidelberg.

Bailey, M. (1975). *A Catalogue of The Lamps in The British Museum I. Greek, Hellenictic, and Early Roman Pottery Lamps*. London.

Başaran, S. (2003). "Ainos'un Geç Hellenistik-Erken Roma Dönemi Seramik Buluntuları". *Varia Anatolica* 15: 71-77. Levha 64-65.

Başer, S. S., (1990), "1988-89 Yılları Kibyra Kurtarma Kazıları". *1. Müze Kurtarma Kazıları Semineri* 19-20 Nisan 2009, Ankara, 235-260.

Baur, P. V. C. (1941). "Megarian Bowls in the Rebecca Darlington Stoddard Collection of Greek and Italian Vases in Yale University". *AJA* 45: 229-248.

Bean, E. G. (1998). Eski Çağ'da Lykia Bölgesi. (Çev. H. Kökten), Arion Yayınevi, İstanbul.

Benoit R. P. (1997). "Coppe ellenistiche a rilievo da Iasos: un bilincio". *Δ' ΣυνΕλλΚερ:* 371-380.

Berlin, A. M. (1997). "The Hellenistic and Roman Pottery: The Plain Wares". S.C. Herbert (Ed.), *Tell Anafa II.i*. Ann Arbor, 1-244.

Berlin, A. M. (1999). "Studies in hellenistic Ilion. The lower city. Stratified assemblages and chronology". *StTroica* 9: 73–157.

Berlin, A. M. (2015). "Hellenistic Period". S. Gitin (Ed.), *The Ancient Pottery of Israel and Its Neighbors from the Iron Age through the Hellensitic Period* Volume, Jerusalem: 2629-671.

Berlin, A. M., Herbert, S., Stone, P. (2014). "Dining In State: The Table Wares from the Persian-Hellenistic Administrative Building at Kedesh". *Black Sea Stıdies 16, Pottery, Peoples And Places Study and Interpretation of Late Hellenistic Pottery,* Aartus University Press: 307-321.

Bouzek, J. ve Jansova L. (1974) "Megarian Bowls". J. Bouzek (Ed.), *Anatolian Collection of Charles University (Kyme I)*. Praha: 13-76

Bouzek, J. (2017). "Second-in-rank Local Producers of Megarian Bowls in the Aegean and Elsewhere". *Questions, approaches, and dialogues in Eastern Mediterranean archaeology. Studies in honor of Marie-Henriette and Charles Gates.* Alter Orient und Altes Testament 445: 619–630.

Braun, J. P. (1986). TenosI Lesanctuaire de Poseidon et d'Arnphitrite. Paris

Bruneau, P. (1965). *Les Lampes,* Exploration archéologique de Délos XXVI. 1965.

Christensen, A. P. ve Johansen, C. F. (1971). *Les poteries hellénistiques et les terres sigillées orientales, Hama III 2. Fouilles et Recherches 1931–1938*. Kopenhagen

Civelek, A. (2004). Phokaia Hellenistik Dönem Kalıp Yapımı Kaseleri". *OLBA* IX: 123-135

Cook, J. M. (1965), 'Old Smyrna: Fourth-Century Black Glaze', *BSA* 60: 143-153.

Corsten, T. ve Hülden, O. (2012). Zwischen den Kulturen. Feldforschungen in der Kibyratis. Bericht zu den Kampagnen 2008-2011, *IstMitt* 62: 7-117.

Corsten, T. (2002). *Die Inschriften von Kibyra 1: Die Inschriften der Stadt und ihrer näheren Umgebung*, Bonn.

Coulton, J. J. (2012a). *1. Balboura and the history of highland settlement, The Balboura Survey And Settlement In Hıghland Southwest Anatolia*. British Institute at Ankara Monograph 43.

Coulton, J. J. (2012b). *2. The Balboura survey: detailed studies and catalogues. The Balboura Survey And Settlement In Hıghland Southwest Anatolia.* British Institute at Ankara Monograph 43.

Courby, F. (1922), *Les vases grecs à reliefs,* Paris.

Crowfoot J. W., Crowfoot, G. M., Kenyon, K. M. (1957). *The Objects From Samaria*. Palestine Exploration Fund, London.

Çizer, S. (2014). *Terra Sigillata*. Dokuz Eylül Üniversitesi Batı Anadolu Seramik Araştırmaları Uygulama Merkezi, İzmir.

Çokay-Kepçe, S. (2009). *Antalya Karaçallı Nekropolü*. Adalya Ek yayın Dizisi 4. Antalya

Çokay-Kepçe, S. (2009). "The Pottery from Burdur Uylupınar Necropolis". *Adalya* XII: 29-76.

Demirel, Ü. (2013). *Kibyra Metal Buluntuları.* Yayınlanmamış Doktora Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.

Dereboylu, E. (2001). "Weissgrundige Keramik und Hellenistische Reliefbecher aus dem Hanghaus 2 in Ephesos". F. Krinzinger (Ed.), *Studien zur hellenistischen Keramik in Ephesos*. Wien, 21-44.

Dereboylu, E. (2003). "Daskyleion Kabartmalı Kâseleri ve Batı Yamacı Kapları. Kronoloji ve üretim Problemleri". *Varia Anatolica* 15: 55-63.

Dikbaş, G. (2008). *Die Graue Keramik von Aizanoi von der späten Eisenzeit bis zur spätantiken Zeit.* Yayınlanmamış Doktora Tezi. Klassische Archäologie Philosophischen Fakultät Universität Köln.

Doğan, Y. (2019). *Antik Veriler Işığında Milyas ve Kabalia Bölgelerinin Tarihi Coğrafyası, İdari, Sosyokültürel ve Dini Yapısı.* Yayımlanmamış Doktora Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.

Doksanaltı, E. M. (2003). **"**Knidos-Kap Krio Hellenistik Sarnıç Buluntuları". *Varia Anatolica 15*: 27-33.

Doksanaltı, E. M. (2006). *Knidos Kap Krio Kazı Alanı.* Yayımlanmamış Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Dökü, E. F. ve Kaya, M. (2013). "The Architecture and Function of the Stadium of Kibyra". *Adalya* XVI: 177-201.

Dökü, E. F. (2013). “Uylupınar Yerleşmesi (Erken Kibyra) ve Çevre Yüzey Araştırması 2012”. *Anmed* 11: 239-249.

Dökü, E. F. (2020). “Uylupınar (Erken Kibyra) Yüzey Araştırmaları 2018 Yılı Raporu”. *Phaselis* VI: 217-235.

Dörtlük, K. (1977). “ 1975 Uylupınar Kazı Raporu”. *TAD* XXIV (2): 9-32.

Duman, B. (2010). *Laodikeia Helenistik Ve Erken Roma Dönemi Seramiği.* Yayımlanmamış Doktora Tezi. Selçuk üniversitesi Sosyal bilimler Enstitüsü, Konya.

Dusinberre, E. (1999). **“**Satrapal Sardis: Achaemenid Bowls in an Achaemenid Capital”. AJA 103 (1): 73-102.

Edwars, G.R. (1956). *Small Objects From The Pynyx:II*, Hesperia Supplement X. Amsterdam, 84-112.

Edwards, G. R. (1975). *Corithian Hellenistic Pottery, Volume VII.3*. American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Edwards, C.M. (1981). “Corinth 1980: Molded relief bowls”. *Hesperia* 50: 189-210.

Edwards, C.M. (1986). “Corinthian Moldmade Bowls: The 1926 Reservoir”. *Hesperia* 55: 389-419.

Eiring, L. F. (2001). “The Hellenistic Period”. *Knossos Pottery Handbook Greek and Roman.* BSA 7.

Ekinci, H. A., Özüdoğru, Ş., Dökü, F. E., Tiryaki, G. (2007). “Kibyra 2006”.*Anmed 5*: 22-28,

Enden, M. van der E., Poblome, J., Bes, P. (2018) **“**Sagalassian Mastoi in an Eastern Mediterranean Context”. *9th Scientific Meeting On Hellenistic Pottery Thessaloniki December 5-9* 2012: 925-945.

Enden, M. van der E. (2013). *Human Agency and the Formation of Tableware Distribution Patterns in Hellenistic Greece and Asia Minor.* Yayınlanmamış Doktora Tezi. School of Archaeology and Ancient History University of Leicester.

Erdoğan, A. (2012). “Tripolis”. A. Çilingiroğlu, G. Polat, Z. Mercangöz (Ed.), *Ege Üniversitesi Arkeoloji Kazıları.* İzmir, 314-332.

Ergürer, E. (2004). “Ceramics”. C. Başaran (Ed.), *The Flourishing City Of Ancient Troad: Parion.* İstanbul, 137-150.

Erol, D. (2004). *Tralleis Kazılarında Ele Geçen Baskılı Terra Sigillata.* Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Aydın.

Ersoy, A. (2013). “Smyrna / İzmir Kazıları Kalıp Yapımı Kaseleri Ve Kabartmalı Kaplar”. *TÜBA-KED* 11: 31–50.

Erzen, A. ve Başaran, S. (1992). "Enez (Ainos) Kazısı. 1990 Yılı Çalışmaları". *Kazı Sonuçları Toplantısı 13/2,* Ankara: 53–67.

Erzen, A. ve Başaran, S. (1993). "1991 Yılı Enez (Ainos) Kazıları". *Kazı Sonuçları Toplantısı 14/2*, Ankara: 205–221.

Başaran, S. (1996). "Enez (AİNOS) 1995 Yılı Kazı ve Onarım Çalışmaları**"**, *Kazı Sonuçları Toplantısı 18/2,* Ankara: 489–513.

Ettlinger, E, Hedinger, B., Hoffmann, B., Kenrıck, P. M., Puccı, G., Roth-Rubı, Schneider, K.G., Schnurbein, S., Wells, C., Zabehlıcky-Scheffenegger, S. (1990). *Conspectus Formarum Terrae Sıgıllatae Italıco Modo Confectae*. Materialien Zur Römish-Germanish Keramik 10. Bonn.

Fenn, N. (2016). *Späthellenistische und Frühkaiserzeitliche Keramık Aus Priene Untersuchungen Zu Herkunft und Produktıon.* Reichert Verlag Wiesbaden.

Gassner, V. (1997). Das Südtor der Tetraganos-Agora. Keramik und Kleinfunde, FiE 13, 1, 1.

Gebauer, J. (1993). "Verschiedene Graue Waren". Ü. Serdaroğlu ve Stupperich R. (Ed.), Ausgrabungen in Assos 1991, Asia Minor Studien 10 (Bonn 1993) 73– 100.

Gunneweg, J., Perlman I., Yellin, J. (1983). *The Provenience, Typology and Chronology of Eastern Terra Sigillata*. Qedem. Monographs of the Institute of Archaeqlogy 17, Jerusalem.

Günal, B. (2019). *2006–2015 Yılları Arasında Kibyra Kazılarında Ele Geçen Terrakotta Figürünler*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Burdur.

Günay-Tuluk G. G. (2001). "Hellenistische Reliefbecher im Museum von Ephesos". Krinzinger F. (Ed.), *Studien zur hellenistischen Keramik in Ephesos,* Wien, 51–69.

Gürler, B. (1994). *Metropolis'in Hellenistik Dönem Seramiği*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir.

Gürler, B. (2000). "A Tomb Group of Roman Ceramics From The Village-Üzgür in Tire". *ReiCretActa* 36: 113–118.

Gürler, B. (2003). "Hellenistic Ceramic of Metropolis in Ionia: Chronology, Production and Related Cities". *Varia Anatolica* 15: 9-16.

Harrison, R. M. (1991). "Amorium Excavations 1990: The Third Preliminary Report" *AnSt* 41: 215-229.

J. Hayes, J.W. (1972). *Late Roman Pottery*. London.

Hayes, J.W. (1975). *Roman and Pre-Roman Glass in the Royal Ontario Museum.* Toronto.

Hayes, J.W. (1985). "Sigillate Orientali". *Atlante dele forme ceramiche II. Ceramica Fine Romana Nel Becino Mediterraneo.* 1-96.

Hayes, J. W. (1991). *The Hellenistic and Roman Pottery Paphos, Volume. III*. Nikosia.

Hayes, J. W. (1992), An Early Roman Well Group From The Troia Excavation". *StTroica* 5: 185-196.

Hayes, J. W. (1997), *Handbook of Mediterranean Roman Pottery*. London.

Hayes, J. W. (2008), *Roman Pottery: Fine-Ware Imports. The Athenian Agora XXXII.* American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Hellström, P. (1965). *Labraunda: Pottery of Classical and later date, Terracotta Lamps and Glass*. Swedish Excavations and Researches, Vol. II/1, Lund

Herbert, S. C ve Berlin, A. M. (2003). "A New Administrative Center for Persian and Hellenistic Galilee: Preliminary Report of the University of Michigan/University of Minnesota Excavations at Kedesh", *BASOR* 329: 13-59.

Isler, H.P. (1978). *Das archaische Nordtor und seine Umgebung im Heraion von Samos,* Samos IV. Bonn.

Işın, G. (2008). **"**The Preliminary Report On The Hellenistic Pottery Of Patara From The 'Tepecik Hill' Excavations". *AMS* 55: 157-171.

James, S . (2018). *Hellenistic Pottery: The Fine Wares*, Corinth VII.7. American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Japp, S. (1999). "Frührömische dünnwandige Hartware aus Pergamon". *IstMitt* 49: 301-330.

Japp, S. (2003). "Sig,llata Und Dünnwandige Hartware Aus Pergamon. Bemerkungen Zu Westlichen Importen Und Stilistischer Eınflussnahme". *ReiCretActa* 38: 243-247.

Japp, S. (2005). " Die Lokale Keramikproduktion von Kibyra". *ReiCretActa* 39: 237-241.

Japp, S. (2009). "The local pottery production of Kibyra". *AnSt* 59: 95-128.

Johnson, B. (2008). *Ashkelon 2: Imported Pottery of the Roman and Late Roman Periods*. Final Reports of The Leon Levy Expedition to Ashkelon. Harvard Semitic Museum Publications.

Jones F. F. (1950). "The Pottery". Goldman H. (Ed.), *Excavations at Gözlü Kule, Tarsus I. The Hellenistic and Roman Periods*. Princeton. 149–296.

Kassab, D. T. ve Tuna. N. (1988). **"**Rapport préliminaire de la prospection archéologique d'ateliers de céramique dans la région de Tekir/Yazı Köy à İmamınburnu". *Varia Anatolica* 1: 53-59.

Kassab-Tezgör D., (2003). "La céramique fine de l'atelier A1 de Cnide". *Varia Anatolica* 15: 35-43.

Kaşka, M. (2012). **"**Uylupınar Yüzey Araştırmasında Ele Geçen Arkaik Dönem Seramikler". *Pisidia Araştırmaları-I Sempozyum Bildiri Kitabı*. 5-6 Kasım 2012, Isparta, 285-293.

Kenrick, P. M. (1985). *Excavations at Sidi-Khrebish Benghazi (Berenice): The Fine Pottery. Vol. 3/1*, London

Korkut, T. (2007). "Die Kaiserzeitlichen Gebrauchskeramik aus Patara". S. Lemaitre (Ed.), *Céramiques Antiques en Lycie (VIIe S. A.C. – VIIe S. P.C.) Les Produits et Les Marchés. Actes de la table-ronde de Poitiers (21-22 mars 2003),* Paris: 191-22

Korkut, T. ve Işın, G. (2015). "Fethiye Müzesi'nden Bir Grup Tlos Seramiği". *Arkeoloji, Epigrafi, Jeoloji, Doğal ve Kültürel Peyzaj Yapısıyla Tlos Antik Kenti ve Teritoryumu*, Ankara: 213-227.

Kossatz, A. U. (1990). *Funde Aus Milet.* New York

Kögler, P. (1996). "Trinkschalen mit Π-förmigen Henkeln". *Hellenistische und kaiserzeitliche Keramik des östlichen Mittelmeergebietes (24-25 April 1995), Frankfurt*: 64.

Kögler, P. (2005), "Import, export, imitation. Trade and the economic power of late hellenistic and early imperial Knidos according to the fine pottery", Briese, M. B. ve Vaag L. E. (Ed.), *Trade relations in the eastern Mediterranean from the late hellenistic period to late antiquity. The ceramic evidence. Acts from a Ph.D.-seminar for young scholars, Sandbjerg Manorhouse* (12–15 Februar 1998), Odense: 50–62.

Kögler, P. (2010). *Feinkeramik aus Knidos vom mittleren Hellenismus bis in die mittlere Kaiserzeit* (ca. 200 v. Chr. bis 150 n. Chr.) Wiesbaden.

Kögler, P. (2014). "Table Ware from Knidos: The Local Production during the 2nd and 1st centuries BC". Bilde, P. G. ve Lawall, M. L. (Ed.), *Black Sea Stıdies 16, Pottery, Peoples And Places Study and Interpretation of Late Hellenistic Pottery,* Aartus University Press: 157-173.

Körsulu, H, ve Ergürer, H. E. (2019). "Isaurıa Kenti Philadelphia'dan (Karaman-Ermenek-Gökçeseki) Doğu Sigillata A(Dsa) Seramikleri". *Cedrus* VII: 365-387.

Kunisch, N. (1972). "Grabfunde aus dem Stadtgebiet von Bergama" E. Boehringer (Ed.). *Pergamon Gesammelte Aufsätze*, PF I: 94-107.

Kunisch, N. (1989). *Griechische Fischteller: Natur und Bild*, Berlin.

Künzl, S. (1997). "Sagalassos red-slip wäre im Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz". J. Poblome ve M. Waelkens (Ed.), *Sagalassos IV Report on the Survey and*

*Excavation Campaigns of 1994 and 1995***.** Acta Archaeologica Lovaniensia Monographiae 9: 469-489.

Ladstätter, S. (2003). " Keramik". Lang-Auinger, C (Ed.), *Hanghaus 1 in Ephesos. Funde und Ausstattung, FiE 8/4*. Wien: 22-70.

Ladstätter, S. (2005). "Keramik". Tür, H. (Ed.), Hanghaus 2 in Ephesos, FiE 8/ 6. Wien: 230-358.

Ladstätter, S. (2010). "Keramik". M. Steskal, (Ed.), *Das Prytaneion in Ephesos FiE 9/4*. Wien: 85-173.

Laflı, E. (2003). *Studien Zu Hellenistischen, Kaiserzeitlichen und Spätantikfrühbyzantinischen Tonunguentarien aus Kilikien und Psidien (Süd Türkei): Der Forschungsstand und Eine Auswahl von Fundobjekten aus den Örtlichen Museen,*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Köln.

Lamb, W, (1932). "Grey Wares from Lesbos". *JHS* 52 (1): 1-12.

Laumonier, A. (1977). *Delos, La céramique hellénistique a relief 1. Ateliers "Ioniens".* EAD XXXI. Paris.

Loeschke, S. (1912). "Sigillata Töpfereien in Çandarlı", *AM 37*: 344-407.

Luca, G. ve Radt. W. (1999), *Sondagen im Fundament des Grossen Altars,* PF XII. Berlin ve New York.

Lund, J. (2002). "The Ontogenesıs Of Cyprıot Sıgıllata". *ActaHyp 9:* 185-225.

Magie, D. (1950), *Roman Rule in Asia Minor to the End of Third Century After Christ,* Volume I-II, Princeton.

Maniatis, Y., and Tite, MS. (1981) "Technological examination of Neolithic-Bronze Age pottery from central and southeast Europe and from the Near East" *Journal of Archaeological Science,* 8 (1): 59-76.

Marabini-Moevs, M. T. (1973). *The Roman thin walled pottery from Cosa (1948-1954),* MemAmAc 32. Roma.

Mcphee, I, ve Trendall, A. D., (1990). "Addenda to Greek Red-Figured Fish-Plates". *AntK* 33: 31-51.

Mellaart J., (1962). "The Pottery and Object" *BeyceSultan,* TheBritish Instute of Archaeology at Ankara, London: 71-264.

Meriç, R. (2002). *Späthellenistisch- römische Keramik und Kleinfunde aus einem Schachtbrunnen am Staatsmarkt in Ephesos*. FiE 9/3, Wien.

Metin, H. (2012). *Kibyra Kandilleri.* Yayımlanmamış Doktora Tezi. Erzurum.

Metzger, I. R. (1969). *The Hellenistic Ceramic in Eretria, Eretria II,* Bern**.**

Meyer-Schlichtmann, C. (1988). *Die pergamenische Sigillata aus der Stadtgrabung von Pergamon*, PF 6. Berlin.

Mezquiriz, M. A, (1985). "Terra Sigillata Ispanica". *Atlante dele forme ceramiche II. Ceramica Fine Romana Nel Becino Mediterraneo.* 97–166

Mitsopoulos-Leon V. (1991). *Die Basilika am Staatsmarkt in Ephesos. Kleinfunde, Keramik hellenistischer und römischer Zeit,* FiE 9 2/2. Wien.

Morel, J. M. (1981) *Céramique Campanienne: Les Formes.* Rome.

Negev, A. (1974). *The Nabatean Potter's Workshop at Obada*, ReiCretActa Suppl.I.

Oswald, F. ve Pryce T. D. (1920). *An introduction to the study of Terra Sigillata treated from the chronological standpoint.* London.

Özsait, M., (1991), "1989 Yılı Gölhisar Çevresi Tarihöncesi Araştırmaları". *VIII. Araştırma Sonuçları Toplantısı 28 Mayıs-1 Haziran 1990*, Ankara; 35-44.

Özüdoğru, Ş. (2014). "Kibyra'dan Hellenistik Dönem'e Ait Yeni Veriler Üzerine Değerlendirmeler". *Cedrus* 2: 171-188.

Özüdoğru, Ş. (2016). "Kibyra Kazı, Koruma ve Onarım Çalışmaları 2015"*Anmed 14: 153-157.*

Özüdoğru, Ş, (2018a). "Kibyra 2014-2016 Yılı Çalışmaları ve Sonuçları". *Phaselis 4:* 109-146.

Özüdoğru, Ş. (2018b). "Kibyra ve Yakın Çevresinin Erken Dönem Yerleşim Tarihçesi". Arslan, M. ve Baz, F. (Ed.) *Arkeoloji, Tarih ve Epigrafi'nin Arasında: Prof. Dr. A. Vedat Çelgin'in 68. Doğum Günü Onuruna Makaleler,* Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul, 745-763.

Özüdoğru, Ş. (2018c), "Geç Antik Çağda Kibyra", *Cedrus VI*:13-63.

Özüdoğru, Ş. (2020). *Kibyra*. Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.

Özüdoğru, Ş., Dökü, F. E., Dikbaş, G., Vanhavarbeke, H., (2011) "Kibyra 2010"*Anmed 9:*36-43.

Özüdoğru, Ş. ve Dökü, F. E. (2010) "Kibyra 2009". *Anmed 8:* 37-45.

Özüdoğru, Ş. (2013). "Kibyra 2011 Yılı Çalışmaları". *Kazı Sonuçları Toplantısı 34/3*, Ankara: 159-170

Özüdoğru, Ş. ve Dökü, F. E. (2013). "Kibyra 2012"*Anmed 11*: 47-54.

Özüdoğru, Ş. ve Dökü, F. E. (2014). "Kibyra 2013". *Anmed 12*: 55-61.

Özüdoğru, Ş. ve Dökü, F. E. (2018). "Kibyra 2017*". Kazı Sonuçları Toplantısı 40/3*, Ankara: 463-470.

Özüdoğru, Ş. ve Düdar, E."Kibyra Geç Roma-Erken Doğu Roma Dönemi Mühürlü Unguentariumları", *Olba 15*: 145-177.

Özüdoğru Ş. ve Düzgün T., "Kibyra Geç Antikçağ Hamamı". *Adalya 21:* 207-242.

Özyiğit, Ö. (1991) "1989 Yılı Phokai Kazı Çalışmaları" *Kazı Sonuçları Toplantısı 12/1*, Ankara: 127-153.

Özyiğit, Ö. (1992) "1990 Yılı Phokai Kazı Çalışmaları". *Kazı Sonuçları Toplantısı 13/2*, Ankara: 99-122.

Peignard, A. (1993). "Vaisselle de la Maison des Sceaux, Délos". *Δ' ΣυνΕλλΚερ*: 308-316.

Pfrommer, M. (1985) Klassische und hellenistische Keramik aus dem Heroon III, W. Müller-Wiener, Milet 1983-1984, IstMitt 35, 1985, 39-76

Poblome, J. (1999). *Red Slip Ware, Typology and Chronology*. Studies in Eastern Meditarranean Archaeology II. Brepols.

Radt, W. ve Luca G., (2003). "Grabungen im Fundament Des Pergamonaltars. Grobe Keramik-Grauesondergruppe-Lampen". *Varia Anatolica* 15: 3-8.

Renfrew, C. ve Bahn, P. (2017). *Arkeoloji. Kuramlar, Yöntemler ve Uygulama.* Homer Kitabevi. İstanbul

Richter, G. M. A. ve Milne, M. J. (1935). *Shapes and Names of Athenian Vases.* New York.

Riley, J. A. (1979). "Coarse Pottery". J. A. Lloyd, (Ed.) *Excavation at Sidi Khrebish Benghazi (Berenice) Volume II.* Tripoli, 91-467.

Robinson, H. S. (1959). *Pottery of the Roman Period, The Athenian Agora V.* American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Rogl, C. (2004). Zu dem Produktionsbeginn schwarzer Sigillata in Ephesos. Die Evidenz der Tetragonos Agora, *ÖJh 73*: 207–219.

Rosenthal-Heginbottom, R. (1995). "Imported Hellenistic and Roman Pottery". E. Stern (Ed.), *Excavations at Dor, Final Report Vol. IB, Areas A and C: The Finds, Jerusalem*, 183-288.

Rotroff, S.I. ve A. Oliver, A. (2003). *The Hellenistic Pottery From Sardis: The Fnds Through 1994.* London.

Rotroff, S.I. (1982). *Hellenistic Pottery: Athenian and Imported Moldmade Bowls The Athenian Agora XXII.* American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Rotroff, S.I. (1982). "Silver, Glass, And Clay. Evidence For The Dating Of Hellenistic Luxury Tableware". *Hesperia 51*: 329-337

Rotroff, S. I. (1997). *Hellenistic Pottery. Athenian and Imported Wheelmade Table Ware and Related Material, The Athenian Agora XXIX.* American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Rotroff, S. I. (2005). "Four Centuries of Athenian Pottery". V. F. Stolba, ve L. Hannestad (Ed), *Chronologies of the Black Sea Area in the Period ca. 400-100 BC.* Black Sea Studies, 3; Aarhus University Press, Aarhus,11-30.

Rotroff, S. I. (2006). *Hellenistic Pottery: The Plain Wares The Athenian Agora XXXIII*. American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Rotroff, S. I. (2006). "Material Culture". G. R. Bugh (Ed), *The Cambridge Companion to the Hellenistic World* Cambridge University Press, Cambridge, 136-157.

Saracino, L. M. (1985), "Terra Sigillata Nord-Italica". *Atlante dele forme ceramiche II. Ceramica Fine Romana Nel Becino Mediterraneo.* 175-209.

Saraçoğlu, A., Çekilmez, M. (2011). **"**Tralleis Batı Nekropolis ve Konut Alanı Hellenistik Dönem Seramiği: 2006–2007 Buluntuları". *CollAn* X: 219-249.

Saygılı, B. (2011). *Kibyra Kalıp Yapımı Kaseleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.

Schäfer, J. (1962). "Terra Sigillata aus Pergamon". *AA* 77: 777-802.

Schäfer J. (1968). *Hellenistische Keramik aus Pergamon*. PF 2. Berlin.

Seiterle, G. (1982). "Das Hauptstadttor Von Ephesos". *AntK* 25: 145-149

Semeraro, G. (2003). "Hiérapolis de Phrygie. Les céramiques à reliefs hellénistiques et romaines". *Varia Anatolica* 15: 83-89.

Semiz, B. (2017). "Tripolis'ten Bir Grup Kırmızı Astarlı Seramiğin Arkeometrik İncelemesi" *Arkeoloji Dergisi*, XXII: 315-325.

Semiz, B. (2021). "Petrographic and geochemical investigations of the late antiquity unguentaria from the archaeological site of Tripolis, Denizli (southwestern Turkey)". *Journal of Archaeological Science*: Reports, 35: 102714.

Semiz, B., Duman, B., Ok, M. (2018). "Analytical study of Roman Red Slip Ware from ancient Tripolis (Denizli, Turkey)". *Measurement,* 129:530-541.

Sheapard, A. O. (1985). *Ceramics for The Archaeologist*, Ann Arbor.

Slane, K. W. (1990). *The Sanctuary of Demeter and Kore. The Roman Pottery and Lamps* Corinth XVIII. 2.

Slane, K.W. (1997). "The Hellenistic and Roman Pottery: The Fine Ware". S.C. Herbert (Ed.), *Tell Anafa II.i.* Ann Arbor, 247-406.

Sparkes, B. A. ve Talcott, L. (1970). *Black and Plain Pottery of the 6th, 5th and 4th Centuries B.C. The Athenian Agora XII*. American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Spratt T. A. B ve Forbes, F. (2008), *Milyasa, Kibyratis, ve Likya'da Yolculuklar I-II*. (Çev. D. Türker). Suna-İnan Kıraç Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü Çeviri Dizisi: 3, Antalya.

Steward, S. (2010). *Gordion After the Knot: Hellenistic Pottery and Culture*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. The University of Cincinnati.

Şimşek, C., Okunak M., Bilgin M., (2011). *Laodikeia Nekropolü (2004-2010 Yılları)*. Ege Yayınları, İstanbul.

Şimşek, M. (2013). *Kibyra Yer altı Oda Mezarları: Mimari ve Tipoloji.* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.

Taborelli, L. B. (1998). *Jesi (Ancona). L'officina ceramica di Aesis (III sec.a.C.- I sec. d.C.), Notizie degli scavi di antichità 9 Volume VII-VIII*. Roma

Tarkan, D. (2020). *Kibyra Odeionu*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.

Technau, W. (1929) "Griechische Keramik im samischen Heraion". *AM* 54: 6-64

Tekkök, B. (1996). *The Hellenistic and Roman pottery from Troja: The second century B. C. to the sixth century A. D*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. University of Missouri-Columbia.

Tekkök, B (2001). The city wall of Ilion. New evidence fordating" *StTroica* 10: 85–95

Tekkök, B (2001). "Two Roman Wells in the Lower City of Ilion. Quadrats C29 and W28". *StTroica* 11: 343–383.

Tekkök, B (2003). "Troy From The Julio Claudian To The Flavian Period: Its Connections Wıth The Mediterranean World". *ReiCretActa* 38: 37-42.

Thompson, H. A. (1934). "Two Centuries of Hellenistic Pottery". *Hesperia* 3 (4): 311-476.

Tölle-Kastenbein K. (1974), *Das Kastro Tigani: Die Bauten und Funde Griechischer, Romischer und Byzantinischer Zeit Samos XIV*, Bonn.

Tuchelt, K. (1971). Didyma. Bericht über die Arbeiten 1968/1970, *IstMitt* 21: 45–108

Tuna, N. (1984). "Datça Yarımadası Yüzey Araştırmaları, 1983". *II. Araştırma Sonuçları Toplantısı*: 31-42

Uygun Ç. ve Dökü, E. " Kibyra Yerel Kırmızı Astarlı Seramiklerinden Örnekler". *Adalya* 11: 133-163.

Uygun, Ç. (2011). *Tepecik Kırmızı Astarlı Seramikleri (İÖ. 2. yy- İS. 4. yy). Patara IV.2.* Ege Yayınları, İstanbul.

Ünlütürk, B. (2011). *Patara Yerel Üretim Seramiklerin Analiz Ve Ayağa Kaldırma Çalışması*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.

Vapur, Ö. (2011). " Menderes Magneiası Theatron Kazısı Seramik Buluntuları". *Anadolu/Anatolia* 37: 143-193.

Waagé, F. O. (1948). "Hellenistic and Roman Tableware of North Syria". G. W. Elderkin (Ed.), *Antioch on the Orontes: Ceramic and Islamic Coins IV*, Princeton, 1-60.

Weinberg**,** G. D. ve Stern, E. M. (2009) *Vessel Glass The Athenian Agora XII.* American School of Classical Studies at Athens, Princeton.

Weinberg**,** G. D. (1961). "Hellenistic Glass Vessels from the Athenian Agora". *Hesperia* 30 (4): 380-392.

Williams, C. (1989). *Anemurium The Roman and Early Byzantine Pottery*. Potifical Institure of Mediaval Studies, Belgium.

Wintermeyer, U. (1980). "Katalog ausgewählter Keramik und Kleinfunde" K. Tuchelt, *Didyma Bericht über die Arbeiten der Jahre 1975-1979*, IstMitt 30: 122-159.

Wintermeyer, U. (2004). *Die hellenistische und frühkaiserzeitliche Gebrauchskeramik. Auf Grundlage der stratifizierten Fundkeramik aus dem Bereich der Heiligen Strasse*, Didyma III,2, Mainz.

Wiegand, T. T. ve Schrader, H. (1904). *Priene. Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren 1895-1898*, Berlin.

Yedidağ, T. Y. (2015). **"**Dorylaion Kalıp Yapımı Kaseleri". *OLBA* XXIII: 235-272.

Yıldız, V. (2020). "Alanya Müzesi'nden bir grup Sagalassos Kırmızı Astarlı Seramiği". *TÜBA-KED* 21: 181-197.

Zahn, R. (1904). "Tongeschirr,". W. Theodor ve H. Schrader, (Ed.), *Priene: Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren 1895-1898*, Berlin, 394-468.

Zelle, M (1997). " Die Terra Sigillata aus der Westtor - Nekropole in Assos". *AMS*: 27

Zelle, M. (1990). "Terra Sigillata von Assos". Ü. Serdaroğlu, R. Stupperich, E. Scwertheim (Ed.), *Ausgrabunden in Assos*. *AMS* 2: 97-137.

Ziegenaus O. ve Luca D. G. (1975). *Das Asklepieion 2. Der Nördliche Temenosbezirk und Angrenzende Anlagen in Hellenistischer und Frührömischer Zeit*, AvP XI 2, Berlin.

Ziegenaus O. ve Luca D. G. (1968), *Das Asklepieion 1: Der Sudliche Temenosbezirk in Hellenistischer und frühromischer Zeit* AvP XI:1, Berlin.

KATALOG

TB 200

Kat. No:	1	Levha 2
Kazı Env. No:	17-AGR-83 – 48.	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1, -0.60 m/ -1,20 m	
Form:	TB 200	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak ve gövde parçası. Bünye kesitinde kilin fırın içi ortamda köpürmeye başladığı ve yüzeyde kabarcıklar oluşturmuştur. Bünye kesitinde yer yer, iç yüzeyde ise kırmızı tonları korunmuştur. Ancak astar metalik bir görünüme sahiptir	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş. 10 R 4/4 weak red, Gley 1 3/ very dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 5/4 weak red.	
Astarlı Yüzey:	2- İç tamamen dışta dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	2	Levha 2
Kazı Env. No:	TY-224	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamacı	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	K. Y. : 5 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk, dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın Hatası	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	3	Levha 2
Kazı Env. No:	TY-226	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	K.Y: 5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş. Gley 1 4/ dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	7.5 YR 5/4 brown.	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim.	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	4	Levha 2
Kazı Env. No:	TY-227	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,4 cm, K.Y. : cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim.	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	5	Levha 2
Kazı Env. No:	06-TY-5	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	TB 200	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	6	Levha 2
Kazı Env. No:	18-RİT-100	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,6 cm, K.Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	7	Levha 2
Kazı Env. No:	18-RİT-108	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. :20,8 cm, K.Y. : 2,2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	8	Levha 2
Kazı Env. No:	10-STD-1084	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 20 cm, K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

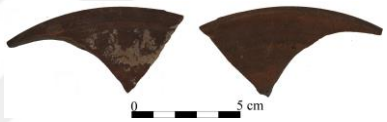
Kat. No:	9	Levha 2
Kazı Env. No:	18-RİT-110	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 Karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 20 cm, K.Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Kbr. Ü. Bnz. :	213, 211/1, 212	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	10	Levha 3
Kazı Env. No:	18-RHK-936	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit, 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm K.Y. : 3,2 cm, P.Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Çok pişmiş	

Kat. No:	11	Levha 3
Kazı Env. No:	TY-225	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18 cm, K.Y. : 2,4 cm, P.Y. : 4,1 cm	
Parça Tanım:	Fırınlama hatası dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N.	

Astarlı Yüzey:	İç dış daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde

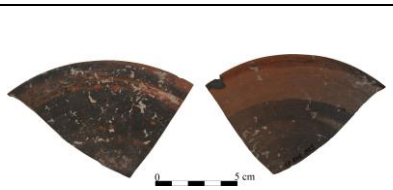
Kat. No:	12	Levha 3
Kazı Env. No:	TY-264	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	P.Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	13	Levha 3
Kazı Env. No:	TY-342	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : cm, K.Y. : cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç dış astarlanmış	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	14	Levha 3
Kazı Env. No:	18-RHK-939	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,24 m/1260,23 m	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,4 cm, K.Y. : 2,7 cm, P.Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Fırınlama hatası dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N.	
Astar Grubu-Rengi:	Pekişmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Çok pişmiş, sinterleşmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	15	

Kat. No:	15	Levha 3
Kazı Env. No:	18-RHK-937	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,2 cm, K.Y. : 4,5 cm, P.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 4/2 dark reddish gray, Gley 1 3/ very dark gray.	

Astar Grubu-Rengi:	5 YR 4/3 reddish brown, 7.5 YR 3/1 very dark gray
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.
Kbr. Ü. Bnz. :	14
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca

Kat. No:	16	Levha 3
Kazı Env. No:	18-RHK-923	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,8 cm K.Y. : 2,6 cm, P.Y. : 7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red, Gley 1 4/ dark gray N.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

TB 220

Kat. No:	17	Levha 4
Kazı Env. No:	TY-341	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 220	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	18	Levha 4
Kazı Env. No:	TY-325	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 6 cm, K.Y. : 2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Kbr. Ü. Bnz. :	244-246, *08-STD-707*	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	19	Levha 4
Kazı Env. No:	15-RHK-313	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 D10	
Form:	TB 220	

Ölçüler:	K.Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

TB 100

Kat. No:	20	Levha 4
Kazı Env. No:	TY-307	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	K.Ç. : 6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1.- MS. 2. yüzyıl	

Kat. No:	21	Levha 4
Kazı Env. No:	TY-308	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 100	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1.- MS. 2. yüzyıl	

Kat. No:	22	Levha 4
Kazı Env. No:	TY-304	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	K.Ç. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1.- MS. 2. yüzyıl	

Kat. No:	23	Levha 5
Kazı Env. No:	TY-305	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 100	

Ölçüler:	K.Ç. : 9,2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1.- MS. 2. yüzyıl	

Kat. No:	24	Levha 4
Kazı Env. No:	10-STD-140	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,8 cm, K.Y. : 1,6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1.- MS. 2. yüzyıl	

KS 230

Kat. No:	25	Levha 5
Kazı Env. No:	TY-243	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm, K.Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	26	Levha 5
Kazı Env. No:	18-STD-93	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı, dolgu	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Y. : 3,2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	27	Levha 5
Kazı Env. No:	TY-240	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	

Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,4 cm, K.Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	28	Levha 5
Kazı Env. No:	06-TY-14	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : cm, K.Y. : cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	29	Levha 5
Kazı Env. No:	06-TY-132	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 15 cm, K.Y. : 6,5 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	30	Levha 5
Kazı Env. No:	TY-342	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	31	Levha 6
Kazı Env. No:	09-ODN-1438	
Buluntu Yeri:	Odeion Cavea B Basamaklar	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K.Y. : 2,7 cm	

Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	32	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-253	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	33	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-343	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	34	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-244	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	35	Levha 6
Kazı Env. No:	18-STD-1001	
Form:	KS140	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit, dolgu	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,4 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş ve köpürmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	
Kat. No:	36	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-250	

Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	37	Levha 6
Kazı Env. No:	18-STD-929	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 11 cm, K.Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Fırın hatası dudak ve gövde parçası. Fazla ısıya maruz kaldığı için şişip köpüren bünyedeki hava kabarcıkları hem iç hem de dış yüzeyinde görünür. Astar dış yüzeyde metalik bir parlaklık kazanmıştır.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	1-2.5 YR 4/1 dark gray.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	38	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-286	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,9 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	39	Levha 6
Kazı Env. No:	11-ODN-1024	
Buluntu Yeri:	Odeion, dış cephe B4-B3, +12/-152.	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,8 cm, K.Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde düz bir şekilde yükselir. Dudak içe doğru döndürülmüştür. Hamur kesiti ve iç yüzey tamamen griye dönmüş bununla birlikte dış yüzeyin üst yarısında kırmızılık korunmuş.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown	
Fırınlama Kondisyonu:	Fazla pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	40	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-344	
Buluntu Yeri:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,3 cm, K.Y. : 2,3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	41	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-345	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,9 cm, K.Y. : 2,5 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	42	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-302	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Ç. : 4 cm, K.Y. : 2,3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	43	Levha 6
Kazı Env. No:	TY-301	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,9 cm, K.Y. : 1,6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk kaide gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	44	Levha 6
Kazı Env. No:	18-RHK-996	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,24 m/ 1260,23 m	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,3 cm, K.Y. : 1,9 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 270

Kat. No:	45	Levha 7
Kazı Env. No:	TY-327	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	46	Levha 7
Kazı Env. No:	TY-328	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	47	Levha 7
Kazı Env. No:	TY-110	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	48	Levha 7
Kazı Env. No:	07-TY-41	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	K.Y. : 3,2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. Yüzyıllar	

Kat. No:	49	Levha 7
Kazı Env. No:	TY-330	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	50	Levha 7
Kazı Env. No:	TY-329	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	P.Y. : 2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 260

Kat. No:	51	Levha 7
Kazı Env. No:	06-TY-280	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 260	
Ölçüler:	A.Ç. : 14, 8 cm, K.Y. : 7,8 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	52	Levha 7
Kazı Env. No:	06-TY-279	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 260	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 130

Kat. No:	53	Levha 8
Kazı Env. No:	08-STD-684	
Buluntu Yeri:	Stadion Cavea D teras duvarı açma 0/1,51 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. :12 cm, K.Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	54	Levha 8
Kazı Env. No:	17-AGR-33	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi -0,60 m/-1,20 m	
Form:	KS 130	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	55	Levha 8
Kazı Env. No:	18-STD-899	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı, dolgu	
Form:	KS 130	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	56 Levha 8	
Kazı Env. No:	TY-199	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8. 1 1218,26 m/ 1210,22 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K.Y. : 4,8, P. Y. : 5,9 cm	
Parça Tanım:	Fırınlama hatası gövde parçası	
Süsleme:	Çift sıra çerçevenin alt ve üstünde aynı yönde düzenlenmiş üçlü defne tutamları. Duvarda, sıra ile yerleştirilmiş lotus ve akantus yapraklarının arasında biri kanatlı, cepheden betimlenmiş, çıplak, diğeri; profilden betimlenmiş, giyimli iki figür yer alır. Kanatlı figürün sağ kolunu havaya kaldırmış, sol kolu ile profilden betimlenen figürü tutmaktadır. Profilden betimlenmiş figürün elinde tuttuğu nesne ya da yaptığı iş anlaşılmamaktadır. Parça fırında deforme olmuş, çamuru sinterleşmiştir. Bu sebeple kabartmalı yüzey oldukça belirsizdir. Bezeme düzeni farklı ancak aynı ikonografinin kullanıldığı örnekler mevcuttur.	
Bünye Rengi:	Yapısı bozuk, sinterleşmiş. Kesitte beyaz kalker taneleri hala görünür. Gley 1 2.5/black N.	
Astar Grubu-Rengi:	Çok pekişmiş olmasına rağmen, yüzeyde astar rengi kısmen korunmuştur. 10 R 4/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	Sinterleşmiş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Kbr. Ü. Bnz. :	395, 358, 167 (kalıp), 168 (kalıp)	

Kat. No:	57 Levha 8	
Kazı Env. No:	18-STD-892	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı Dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 6,6 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, friz alanı içerisinde karşılıklı bir şekilde aynı pozisyonda, dizleri üzerine çökmüş, kolunu önünde duran sunağa/maska? doğru uzatmış, başında İskit tipi bir başlık taşıyan kanatlı iki figür vardır. Giysi kıvrımları figürlerin, yere paralel pozisyondaki alt baldırlarının üzerinde toplanır. Parçanın solunda yer alan ikili figürün ortasındaki sunak/mask? soldaki figürün dizleri (altında ızgara biçimli dörtgen bir nesne yer alır)sağdaki figürün ise kanadının bir kısmı ve alt gövdesi korunmuştur. Parçanın sağında yer alan ikili gruptan soldaki figürün elleri hariç tamamı ve ortadaki sunak/mask görünmektedir. Kaliksde, ortalarındaki ana dikey damarın enine çizgilerle bölündüğü akantus yaprakları sıralanmıştır.	
Bünye Rengi:	Fırınlama hatası, sinterleşmiş. Gley 1 3/ very dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	Tüm yüzeyde çok fazla pekişmiş / 10 R 2.5/1 reddish black	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	

Kat. No:	58	Levha 8
Kazı Env. No:	18-STD-1000	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P.Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Fırınlama hatası gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda ve kalykste ardışık taç yaprakları.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş.	
Astar Grubu-Rengi:	Çok pekişmiş olmasına karşın korunmuş renk 2.5 YR 5/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı, yapısı tamamen bozulmuş, bünye çamuru katmanlaşarak kabarcık oluşturmuş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	384, 387	

Kat. No:	59	Levha 8
Kazı Env. No:	15-RHK-196	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 1265,04 m/1264,54 m	
Form:	KS 130	
Parça Tanım:	Eklektik kaide parçası	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç yüzey	
Fırınlama Kondisyonu:	İyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	Madalyon düzenlemesi için: Saygılı, 2011: no.64, Levha 17, 23.	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 140

Kat. No:	60	Levha 9
Kazı Env. No:	TY-230	
Buluntu Yeri:	Tiyatro Yamacı. Yüzey	
Form:	KS 140	
Parça Tanım:	Dört adet rulet bezemeli kase gövdesinin fırın içerisinde birbirine yapışmasıyla oluşmuş, yapısı bozuk parça.	
Bünye Rengi:	İnce, uzun sık yerleştirilmiş çentiklerden yapılan rulet bezemesi.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş ve köpürmüş,	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	61	Levha 9
Kazı Env. No:	11-ODN-1212	
Buluntu Yeri:	Odeion, dış cephe A6 doğu yönünde genişleme -1,42 m	
Form:	KS 140	
Parça Tanım:	En az iki kasenin fırın içerisinde yapışıp birleştiği dudak-gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	

Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	62	Levha 9
Kazı Env. No:	18-STD-1002	
Form:	KS 140	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey dolgu	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,8 cm, K. Y. : cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk dudak-gövde	
Süsleme:	Dudağın hemen altında iki yiv, altında ince, uzun ve sık çentiklerden oluşan rulet bezemesi ile doldurulmuş friz, üstte ve altta derin yivlerle ayrılmış bezemesiz rezerve bant, rulet bezemeli bir friz daha vardır.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş ve köpürmüş	
Astar Grubu-Rengi:	Gri-siyaha dönmüş ve biçimi bozulmuş parçanın dış yüzeyinde hala astara ait pembelik korunmuştur. İç yüzeyde ise grilik metalik bir parlaklığa sahiptir.	
Astarlı Yüzey:	İç ve dış yüzey astarlıdır.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın Atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	63	Levha 9
Kazı Env. No:	TY-234	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 140	
Parça Tanım:	En az iki kasenin yapışarak birleştiği yapısı bozulmuş dudak-gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Bünye tamamen siyaha dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Kbr. Ü. Bnz. :	64	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	64	Levha 9
Kazı Env. No:	07-TY-80	
Form:	KS140	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamacı. Yüzey	
Parça Tanım:	En az iki kasenin yapışıp birleştiği yapısı bozulmuş dudak-gövde.	
Süsleme:	Dudağın altında iki yiv onun altında ruletli friz alanı.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş ve köpürmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atık	
Kbr. Ü. Bnz. :	66	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	66	Levha 9
Kazı Env. No:	TYT-232	
Form:	KS 140	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamacı. Yüzey	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş dudak Gövde.	
Süsleme:	Dudak altında iki yiv altında kısa çentiklerle doldurulmuş rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş ve köpürmüş,	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Kbr. Ü. Bnz. :	64	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	67	Levha 9
Kazı Env. No:	06-TY-178	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey.	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, K. Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş dudak-gövde	
Süsleme:	Dudak altında çift yiv, ince kısa çentiklerden oluşan rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	68	Levha 9
Kazı Env. No:	18-STD-996	
Buluntu Yeri:	ÖKM, 1 no'lu kapı kuzey kesit dolgu	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, K. Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş dudak-gövde.	
Süsleme:	Dudak altında çift yiv, altında kısa çentiklerden oluşan rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş ve köpürmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	69	Levha 9
Kazı Env. No:	TY-277	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, K. Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş dudak-gövde	
Süsleme:	Dudak kenarında derin yiv gövde üzerinde çentik	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	70	Levha 9
Kazı Env. No:	18-STD-1003	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit-park alanı	
Form:	KS 140	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş dudak-gövde	
Süsleme:	Dudağın altında bir adet yiv, kısa çentiklerden oluşan yatay çizgilerle düzenlenmiş rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	71	Levha 10
Kazı Env. No:	TYT-233	
Form:	KS140	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamacı yüzey	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk gövde parçası	
Süsleme:	Altta ve üstte birer yivle sınırlanmış süssüz rezerve alanın altında ve üstünde rulet bezemesi, ruletler deformasyondan kaynaklı olarak kısmen korunabilmiştir.	
Bünye Rengi:	Gri-siyaha dönmüş hamur	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	72	Levha 10
Kazı Env. No:	TYT-231	
Form:	KS140	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamacı yüzey	
Parça Tanım:	Yapısı bozuk gövde parçası	
Süsleme:	Altta ve üstte birer yivle sınırlanmış süssüz rezerve alanın altında ve üstünde rulet bezemesi, ruletler deformasyondan kaynaklı olarak kısmen korunabilmiştir.	
Bünye Rengi:	Gri-siyaha dönmüş hamur	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	73	Levha 10
Kazı Env. No:	09-ODN-1653	
Buluntu Yeri:	Odeion, güney köşe ana kayalık alan.	
Form:	KS140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,5 cm, K. Y. : 1,6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş, kaide gövde parçası. Zemini oluklu, dış profili hafif dışa açılan halka kaide. Kaide Tip 1.	
Süsleme:	Kısa ve seyrek çentiklerden oluşan rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	74	Levha 10
Kazı Env. No:	TY-259	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KS140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Yapısı bozulmuş, kaide gövde parçası. Zemini oluklu, dış profili hafif dışa açılan halka kaide. Kaide Tip 1.	
Süsleme:	İnce çentiklerden oluşmuş rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	Yapısı bozulmuş. Sinterleşmiş bünyede kaidenin yarısına yakını fazla ısıya maruz kaldığı için seyrelmiş ve köpürmüştür.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	75	Levha 10
Kazı Env. No:	TY-275	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KS140	
Parça Tanım:	Kaide parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşip, köpürmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	76	Levha 10
Kazı Env. No:	18-STD-1004	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KS140	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Gövde üzerinde kısa, kesik ince çentikler	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş. Gley 1 2.5/ black N	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 250

Kat. No:	77	Levha 10
Kazı Env. No:	TY-324	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 250	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,2	
Parça Tanım:	Fırınlama hatası tam profil veren, dışa kıvrık dudaklı, halka kaideli kase.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 150

Kat. No:	78	Levha 10
Kazı Env. No:	TY-272	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KS 150	
Parça Tanım:	Kulp ve dudak korunmuş yapısı bozuk parça	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	79	Levha 10
Kazı Env. No:	09-ODN-48	
Buluntu Yeri:	Odeion Güney Oda -110	
Form:	KS 150	
Parça Tanım:	Kulp ve dudak korunmuş yapısı bozuk parça	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	80	Levha 10
Kazı Env. No:	TY-273	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 150	
Parça Tanım:	Kulp ve dudak korunmuş yapısı bozuk parça	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	81	Levha 10
Kazı Env. No:	TY-354	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi	
Form:	KS 150	
Parça Tanım:	Kulp ve dudak korunmuş yapısı bozuk parça	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 100

Kat. No:	82	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-311	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde oluşan kaza sonucu iç çe oturtularak pişirildiği anlaşılan birbirine yapışmış beş adet kaseye ait dudak ve gövde parçası.	

Bünye Rengi:	Sinterleşmiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar

Kat. No:	83	Levha 11
Kazı Env. No:	14-NY-582	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu kuzey A1 -0,67/-1,27	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	84	Levha 11
Kazı Env. No:	TY- 312	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde oluşan kaza sonucu iç çe oturtularak pişirildiği anlaşılan birbirine yapışmış dört adet kaseye ait dudak parçası.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	85	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-315	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Dudak parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fıtın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	86	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-314	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde oluşan kaza sonucu birbirine yapışmış kase ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	87	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-332	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	

Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Dudak parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	88	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-313	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Dudak parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	89, 449	Levha 11
Kazı Env. No:	10-STD-52/55	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 4,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	90	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-333	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde çapı	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	91	Levha 11
Kazı Env. No:	TY-49	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	“Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	92	Levha 12

Kazı Env. No:	TY-334	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	93	Levha 12
Kazı Env. No:	TY-310	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	K.Ç. :	
Parça Tanım:	Kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MÖ. 1. ve MS. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	94	Levha 12
Kazı Env. No:	10-STD-473	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 100	
Parça Tanım:	Kaide gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

KS 190

Kat. No:	95	Levha 12
Kazı Env. No:	10-YOM4-24	
Buluntu Yeri:	GN YOM 4 1. oda -0,70 m/-0,66 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,4 cm, K.Ç. : 4,2 cm K.Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmeiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	96	Levha 12
Kazı Env. No:	15-RHK-154	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	KS 190	
Parça Tanım:	Dudak gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	

Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl

Kat. No:	97	Levha 12
Kazı Env. No:	15-RHK-97	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-3 J-K/16 bothros 1.tabaka 1266 m/1265,35 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,7 cm, K.Y. : 4,4 cm.	
Parça Tanım:	Kaide gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Astarlı Yüzey:	Dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	98	Levha 13
Kazı Env. No:	07-TY-66	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,1 cm. K.Y. : 1,7 cm	
Parça Tanım:	Kaide gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	99	Levha 13
Kazı Env. No:	TY-293	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,8 cm.	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	100	Levha 13
Kazı Env. No:	TY-291	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	101	Levha 13
Kazı Env. No:	TY-296	

Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	KS 190
Ölçüler:	K.Ç. :
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası
Bünye Rengi:	Sinterlemiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl

Kat. No:	102 Levha 13
Kazı Env. No:	TY-284
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	KS 190
Ölçüler:	K.Ç. :
Parça Tanım:	Kaide ve gövde çapı
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl

Kat. No:	103 Levha 13
Kazı Env. No:	TY-295
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	KS 190
Ölçüler:	K.Ç. :
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası
Bünye Rengi:	Sinterleş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl

Kat. No:	104 Levha 13
Kazı Env. No:	TY-287
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	KS 190
Ölçüler:	K.Ç. : 3,5 cm
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl

Kat. No:	105 Levha 13
Kazı Env. No:	TY- 285
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	KS 190
Ölçüler:	TY-285
Ölçüler:	K.Ç. : 3,4 cm
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş

Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl

Kat. No:	106	Levha 13
Kazı Env. No:	TY-288	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,5 cm. P.Y. : 3,2.	
Parça Tanım:	Birbirine yapışıp deforme olmuş üç kase ve gövde parçası. Kaseler iç içe oturtularak fırın içerisine yerleştirilmiş ancak fırın içi kaza sonucu biçimlerini yitirmişlerdir.	
Bünye Rengi:	Sinterleşip griye dönmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	107	Levha 13
Kazı Env. No:	TY-	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. :	
Parça Tanım:	Birbirine yapışıp deforme olmuş beş kase ve gövde parçası. Kaseler iç içe oturtularak fırın içerisine yerleştirilmiş ancak fırın içi kaza sonucu biçimlerini yitirmişlerdir.	
Bünye Rengi:	Sinterleşip griye dönmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	108	Levha 14
Kazı Env. No:	07-TY-46	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3 cm, K.Y. : 1,7 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	109	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-289	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,5	
Parça Tanım:	Kaide parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşim	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	110	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-290	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 4	
Parça Tanım:	Kaide parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırı atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	111	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-298	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Kaide parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırı atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

Kat. No:	112	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-299	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Kaide parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl	

KS 280

Kat. No:	113	Levha 14
Kazı Env. No:	TY- 294	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A. Ç.	
Parça Tanım:	İki adet kaseye ait birbirlerine yapışmış, dudak ve boyun parçası. Kaseler dudak dudağa gelecek şekilde yerleştirilmiş, fırın içerisinde oluşan kaza sebebiyle deforme olmuştur.	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	114	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-296	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	115	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-288	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç dış astarlanmış	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	116	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-300	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	D.Ç. :	
Parça Tanım:	Dudak-gövde ve kulp kısmı korunmuş parça	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

Kat. No:	117	Levha 14
Kazı Env. No:	11-GDH-1715	
Buluntu Yeri:	Odeion Hamam Yapısı 3 ve 4 no.lu odalar -10/-33	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 15.6	
Parça Tanım:	Dudak ve kulp parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	118	Levha 14
Kazı Env. No:	11-ODN-962	
Buluntu Yeri:	Odeion, dış cephe A-1 5 No.lu Yapı 1 ve 2 No.lu Oda Hattı 3 -30 /-99	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	119	Levha 14
Kazı Env. No:	TY-297	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak-gövde ve kulp parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç yüzey astarı korunmuş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	120	Levha 15
Kazı Env. No:	TY-286	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç ve dış yüzeyde astar korunmuş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	121	Levha 15
Kazı Env. No:	07-TY-70	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	Sinterşlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	122	Levha 15
Kazı Env. No:	07-TY-75	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. :24 cm; K.Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kaide parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişim	

Kat. No:	123	Levha 15
Kazı Env. No:	07-TY-69	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,6 cm, P.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterlemiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	124	Levha 15
Kazı Env. No:	TY-293/2	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. :22 cm; K.Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Astarlı Yüzey:	İç yüzeyde korunmuş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim	

Kat. No:	125	Levha 15
Kazı Env. No:	TY-290/3	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. :22 cm; K.Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim	

Kat. No:	126	Levha 15
Kazı Env. No:	TY-347	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim	

Kat. No:	127	Levha 15
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	KÇ. 7.6 cm	
Parça Tanım:	Yapısı tamamen bozulmuş, üst üste oturtularak pişirilen kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

KS 290

Kat. No:	128	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-301	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 290	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Bünye özellikleri açısından tamamen deforme olmuş ve özellğini kaybetmiş.	
Bünye Rengi:	Sinterleşip, ısının etkisiyle köpürmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	129	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-292	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 290	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim	

Kat. No:	130	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-283	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 290	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Hatalı pişirim	

BR 100

Kat. No:	131	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-318	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde birbirine yapışmış iki bardağa ait dudak profili alçak ve dışa kıvrık parça.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	132	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-315	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde birbirine yapışımış iki bardağa ait dudak profili alçak ve dışa kıvrık parça.	
Astarlı Yüzey:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	133	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-312	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde gövdesi dudağa yapışmış bardak parçası.	
Astarlı Yüzey:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	134	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-335	

Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Astarlı Yüzey:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	135	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-313	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Fırın içinde birbirine yapışmış iki bardak parçasından bir tanesinin dudak ve gövdesi diğerinin gövdesi korunmuştur.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	136	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-314	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Fırın içinde birbirine yapışmış iki bardağın dudak ve gövdelerinin korunduğu bardak parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	137	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-317	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	138	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-316	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	139	Levha 16
Kazı Env. No:	TY-311	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 100	
Parça Tanım:	Fırın içresinde oluşan kaza sebebiyle gövde duvarının dışa doğru dönüp kaideye yapıştığı kaide ve gövde parçası	

Astarlı Yüzey:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı

BR 110

Kat. No:	140	Levha 17
Kazı Env. No:	07-TY-73	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Parça Tanım:	Üst üste oturtularak pişirildiği anlaşılan iki bardağa ait fırın içerisinde birbirine yapışmış parça. Bardaklardan birinin kaidesi diğerinin dudak kenarı görünmektedir.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	141	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-29	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde birbirine yapışmış, en az iki tane bardağa ait parça. Bardaklardan bir tanesinin dudak kenarı yüksek ve incedir. Diğerinin kaidesi düz tabanlıdır.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	142	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-141	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde birbirine yapışmış, yüksek dudaklı iki bardak parçasından bir tanesinin kulp başlangıcı korunmuştur.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	143	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-323	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Parça Tanım:	Fırın içerisine meydana gelen kazadan kaynaklı gövde duvarı dudak kenarına yapışmış bardak parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	144	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-319	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	

Parça Tanım:	Fırın içerisine meydana gelen kazadan kaynaklı gövde ve dudak biçimi bozulmuş bardak parçası.
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı

Kat. No:	145	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-321	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Parça Tanım:	Fırın içerisine meydana gelen kazadan kaynaklı gövde ve dudak biçimi bozulmuş bardak parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	146	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-320	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Parça Tanım:	Fırın içerisine meydana gelen kazadan kaynaklı gövde ve dudak biçimi bozulmuş bardak parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	147	Levha 17
Kazı Env. No:	TY- 72	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 8, 8 cm.	
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

Kat. No:	148	Levha 17
Kazı Env. No:	TY-11	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 8 cm.	
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

Kat. No:	149 Levha 17
Kazı Env. No:	TY-322
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	BR 110
Ölçüler:	A.Ç. : 6,8 cm.
Parça Tanım:	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası

BR 130

Kat. No:	150 Levha 18
Kazı Env. No:	TY- 337
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	BR 130
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Astar Grubu-Rengi:	Dış yüzeyde kırmızıya dönük korunmuştur.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası

Kat. No:	151 Levha 18
Kazı Env. No:	07-TY-76
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	BR 130
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası

Kat. No:	152 Levha 18
Kazı Env. No:	TY-336
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	BR 130
Parça Tanım:	Gövde ve dudak biçimi bozulmuş bardak parçası.
Astarlı Yüzey:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı

TS 100

Kat. No:	153 Levha 18
Kazı Env. No:	TY-338
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey
Form:	TS 100
Parça Tanım:	Dudak boyun ve kulp kısmı korunmuş, bçimsel özelliklerini kaybetmiş testi parçası.

Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası

TS 130

Kat. No:	154	Levha 18
Kazı Env. No:	TY-326	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TS 130	
Parça Tanım:	Dudak, boyun ve gövdesi biçimini kaybetmiş testicik/aryballos parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

KR 110

Kat. No:	155	Levha 18
Kazı Env. No:	09-ODN-1664	
Buluntu Yeri:	Odeion 1 No.lu Sondaj -10/ -20	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Krater grubu kaplara ait, çift silmeli kulp parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	
Paralel Örnek:	604, 605	

Kat. No:	156	Levha 18
Kazı Env. No:	18-RİT-171	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 Karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Yapısal ve biçimsel özellikleri bozulmuş, gövde üzerinde at nalı şeklinde motifler bulunan parça.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	
Paralel Örnek:	606-613	

KR 100

Kat. No:	157	Levha 19
Kazı Env. No:	TY-310	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Fırın içerisinde dudak dudağa gelecek şekilde biri diğerinin üzerine yerleştirilerek pişirilirken oluşan kaza sonucu birbirine yapışmış, dudak ve boyun kısımları korunmuş krater parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın atığı	

Kat. No:	158	Levha 19
Kazı Env. No:	TY-306	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Gövdesi ters dönüp dudak kenarına yapışmış parçada, dudak ile gövde arasında üst yüzeyi üç parçalı kulp da korunmuştur.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

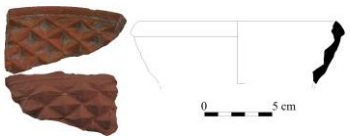
Kat. No:	159	Levha 19
Kazı Env. No:	13-DN-148	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2 YOM 11 dromos önü	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde biçimi bozulmuş, kulpuyla birlikte korunan krater parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

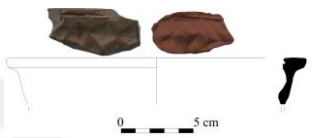
Kat. No:	160	Levha 19
Kazı Env. No:	TY-340	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

Kat. No:	161	Levha 19
Kazı Env. No:	TY-303	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

Kat. No:	162	Levha 19
Kazı Env. No:	TY-304	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yüzey	
Form:	KR 110	
Parça Tanım:	Yapısal özelliklerini kaybetmiş ancak biçimi bozulmamış dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	Siterleşip siyaha dönmüş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası	

Kase Kalıpları

Kat. No:	163 Levha 20	
Kazı Env. No:	18-STD-911	
Buluntu Yeri:	Ören yeri Karşılama Merkezi 1 No.lu Kapı kuzey kesit yolun karşısı (Park Alanı) Dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,4 cm, Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Kalıp. Dışa sarkık dudak ve gövde.	
Süsleme:	Piramidal biçimli dörtgen motifler, düzenli bir şekilde, aralarında boşluk kalmayacak şekilde düzenli olarak yerleştirilmiştir.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız-az pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	340	

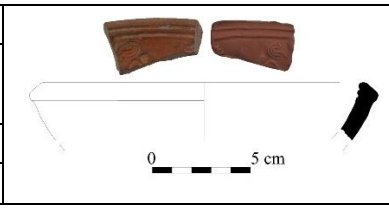
Kat. No:	164 Levha 20	
Kazı Env. No:	10-AGR-YT-1	
Buluntu Yeri:	Agora yukarı teras, yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : yaklaşık 17 cm, Y. : cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dudak ve gövde parçası, dudak dışa çekiktir.	
Süsleme:	Çerçeve, imce bir yivdir. Duvarda, eşit büyüklükte piramidal biçimli motifler serbest bir şekilde yerleştirilmiş. Piramitler her biri diğerinin kenarını denk gelecek şekilde simetrik değildir.	
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/2 grayish brown	
Astar Grubu-Rengi:	Uygulanmamış	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız-az pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	340; 163; Saygılı 2011, Fig. 1-2	

Kat. No:	166 Levha 20	
Kazı Env. No:	18-STD-908	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. :10,2 cm, K. Y. : 4,3 cm, P. Y. : 4,6	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak, dış bükey gövde parçası..	
Süsleme:	Çerçevede, sıralı defne tutamı. Duvarda, birbirine bitiştirilmiş, örtüşen, damarlı, küçük, sivri uçlu yapraklar.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red / 5 Y 5/2 olive gray	
Astar Grubu-Rengi:	Uygulanmamış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız, iyi pişmiş.	
Paralel Örnekler:	Rotroff-Oliver, 2003: Lev. 60-361; Lev. 71-428; Lev. 72-431; Ziegenaus ve Luca 1968: Lev. 55/354,355; Dereboylu, 2001: Lev. 14/81,83; Kossatz, 1990, s. 73. Lev. 34- M612; Laumonier, 1977: Lev. 9-9327, 117, 5017,	

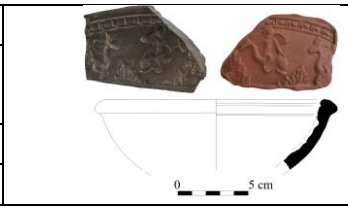
	5019; Lev. 10- 5027, 5280+5530; Lev. 17-5394; Lev. 27-5060; Lev. 42-47+286, 11; Lev. 58-88; Lev. 65-9396; Gürdal, 1999: s. 30.

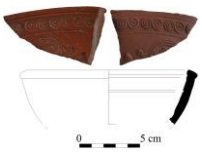
Kat. No:	165	Levha 20
Kazı Env. No:	18-STD-1363	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 No.lu Kapı, 191.411/1191.111	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait gövde parçası	
Süsleme:	Örtüşen. Kalyks, bir yivle sınırlandırılmış yuvarlatılmış uç kısmı görünen bir adet lotus yaprağının arasına ve üzerine yerleştirilmiş, uçları yuvarlak, damarlı birbirinin üzerine bindirilmiş küçük yapraklar.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red/ 7.5 YR 5/2 kahverengi	
Astar Grubu-Rengi:	Uygulanmamış	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız, çok pişme eğiliminde	

Kat. No:	167	Levha 20
Kazı Env. No:	18-STD-893	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,4 cm, K. Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait, dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Çerçeve, tek bir yivle sınırlandırılmış. Duvarda, uç kısmı sivri lotus yaprağının bir tarafında, sadece cepheden betimlenmiş üst gövdesi korunmuş kanatlı figür (nike ya da eros) sol kolunu havaya, başının üzerine kaldırmış, sağ koluyla profilden betimlenmiş başka bir figürü taşıyor gibi görünmektedir. Yaprağın diğer tarafında yer alan figürün ise sadece cepheden betimlenmiş başı görünmektedir.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow/ 2.5 Y 5/3 light olive brown	
Astar Grubu-Rengi:	Hamur renginde, kil astar	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız, az pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	56, 359, 358, 168 (kalıp)	

Kat. No:	168	Levha 20
Kazı Env. No:	18-RİT-194	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı karelajı, 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm, K. Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Çerçeve iki yivle sınırlandırılmış. Duvarda, tek bir kanadı korunmuş figürün kanadının hemen altında profilden betimlenmiş baş ve omzu görünen başka bir figür yer alır. Bu grubun yanında başka bir kanatlı figüre ait kanadın uç kısmı görünmektedir.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	

Astar Grubu-Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	56, 359, 358, 167(kalıp), 168(kalıp)

Kat. No:	169	Levha 21
Kazı Env. No:	18-STD-882 (kalıp)	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı, dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,2 cm, K. Y. : 5,3 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dış bükey dudak, dış bükey gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevede, inci boncuk dizisi; duvarda, biri daha alçak diğeri yüksek akantus yaprakları, kısa yapılmış akantus yaprağının üzerinde oluşan boşluğunun her iki yanında, birer yunusun üzerine oturan kanatlı eroslar betimlenmiş. Eros üst gövdesi ile geriye doğru dönmüş yunusun kuyruğuna bakmakta, bu sırada sol eli yunusun başı üzerinde sağ eli de kuyruğunun üzerinde durmaktadır. Üst gövdesi cepheden, arkaya döndürdüğü başı profilden betimlenmiştir. Kibyra üretimi kase gruplarında, madalyondan dudağa doğru dikey bir şekilde yerleştirilmiş, bütünsel bir görüntü sunan örneklerdendir. Aynı figüratif bezemeye sahip bir kase parçası da örnekler arasındadır. Bkz. 18-RHK-1104.	
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray	
Astar Grubu-Rengi:	Uygulanmamış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı, iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	18-RHK-1104	

Kat. No:	170	Levha 21
Kazı Env. No:	18-STD-909	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Bitkisel bezeme. Çerçevede, yatay bir şekilde yerleştirilmiş sıralı çifte saral motifi. Duvarda kendi içine döndürülmüş girland biçimli dallar ve bitiminde bir adet üzüm salkımı vardır. Bu kalıpla aynı bezeme düzenine sahip Kibyra kase örnekleri, 351 (kalıbın örneği; 354; 15-RHK-687; 357; Kİ_yüzey; Saygılı 2011, Fig. 6-7, numaralı parçalardır.	
Bünye Rengi:	2,5 YR 5/6 red/ Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	Hamur renginde, kil astar	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	172 (aynı örneğin kalıbı), 352, 350, 351; *18-STD-1361; 14-AGR-229; 15-RHK-144, Saygılı 2011, Fig. 6-7, 60 (kalıp)*	
Paralel Örnekler:	Milet: Kossatz, 1990: Lev. 25 M105, Lev. 33 M68, M38 : Laumonier, 1977: Lev. 35 no. 1495-9605, 1462-1456, 1461, 9299, Lev. 46 no. 1474, 1471, 1486, 1491, 1500, 2306, 1509, 1468; Iassos: Benoit, 1997: 374-376, Lev. 278a-b; Ephesos: Seiterle, 1982: 148-149, Lev. 26. no.3; Mitsopoulos ve	

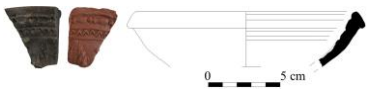
	Leon, 1991: 68-29, Lev. 76 no. D3; Kyme: Bouzek, 1974: 26-27 no.65-66, Fig. 3, 12, Lev. 9; Ziegenaus ve Luca, 1975: no.5 Lev. 52; Metropolis: Gürler, 1994: 45, 155-156, no.59-61, Çiz. 19.

Kat. No:	171	Levha 21
Kazı Env. No:	TY-213	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamaç / kent içi yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 13 cm, K. Y. : 4,3 cm, P.Y. : 4,5	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve gövde parçası	
Süsleme:	Bitkisel bezeme. Çerçevede, yumurta-ok silmesi. Yumurtaların alt kısmı hafif köşelidir. Ok betimlemeleri ise çizgilerle bölünmüştür. Duvarda, çatallı bir yaprak betimlemesinin yanında, gonca biçiminde iki çiçek motifi bulunan sarmal dallar yer alır.	
Bünye Rengi:	5 Y 4/1 dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	Parça yüzeyi tahrip olduğundan belli değil	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı, iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	357,356, *15-RHK-687,* Saygılı 2011, Fig. 6-7, (kalıp)	
Paralel Örnekler:	Jones, 1950: Fig. 174.	

Kat. No:	172	Levha 21
Kazı Env. No:	TY-218	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamaç /kent içi yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası.	
Süsleme:	Bitkisel bezeme. Çerçevede, defne tutamı, duvarda girlant biçimli dallar	
Bünye Rengi:	5YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	Yüzey aşınmasından dolayı anlaşılmaz.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı, iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	350, 351, 352, 170 *(aynı örneğin kalıbı);18-STD-1361, 14-AGR-229,15-RHK-144;* Saygılı 2011, Fig. 6-7.	

Kat. No:	173	Levha 21
Kazı Env. No:	15-RHK-144	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 1264,04 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	Kalyks.Ç. : 11,6 cm, K. Y. : 2,7 cm, P. Y. : 5,3 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait alt gövde ve kaide parçası	
Süsleme:	Bitkisel bezeme. Duvarda, sadece alt kısımları korunmuş girlant biçimli dallar. Kalyksde, art arda betimlenmiş akantus yaprakları, yaprakların ana damarı çizgilerle bölünmüştür. Kalyks ve duvarın arasına yerleştirilmiş ince bantta lotus yapraklarının sivri uçları yan yana sıralanmıştır. 15-RHK-687 numaralı örnek ile girlant biçimleri oldukça benzer.	
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray	

Astar Grubu-Rengi:	Hamur renginde, kil astar
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı, iyi pişmiş.
Kbr. Ü. Bnz. :	350, 351, 352, 170 *(aynı örneğin kalıbı), 18-STD-1361, 14-AGR-229, 15-RHK-144, TY-218, Saygılı 2011, Fig. 6-7.*

Kat. No:	174	Levha 21
Kazı Env. No:	TY-212	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamaç /kent içi yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve gövde	
Süsleme:	Çift sıra çerçevenin üstünde inci-boncuk dizisi, altta lotus yapraklarının sivri uçları yan yana sıralanmıştır. Duvarda akantus yaprağı, yaprakların ana damarı enine çizgilerle bölünmüştür.	
Bünye Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	Hamur renginde kil astar	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı çok pişme eğiliminde	

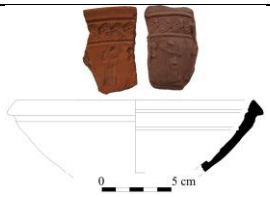
Kat. No:	175	Levha 22
Kazı Env. No:	TY-220	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamaç /kent içi yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,4 cm, K. Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Bitkisel bezeme. Çerçeve**,** tek bir yivle sınırlanmıştır. Duvarda, aşağıya doğru yay çizen, kalın bir dalın içerisine ve dışarısına daha kısa ve ince sarmal dallar yerleştirilmiş asma dalı. Bu dallardan birinin uç kısmında asma yaprağı ve üzüm salkımı betimlenmiş.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow/ 10 YR 5/3 brown	
Astar Grubu-Rengi:	Kil astar- 5 YR 6/4 light reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız, iyi pişmiş	

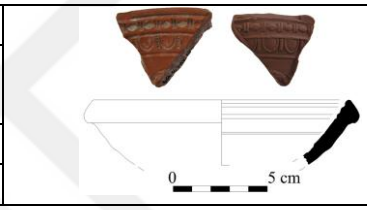
Kat. No:	176	Levha 22
Kazı Env. No:	342	
Buluntu Yeri:	KBR’2011 batı kesit dış cephe	
Form:	KS 130	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Bitkisel bezeme. Çerçeve**,** tek bir yivle sınırlanmıştır. Duvarda, aşağıya doğru yay çizen, kalın bir dalın içerisine ve dışarısına daha kısa ve ince sarmal dallar yerleştirilmiş asma dalı. Bu dallardan birinin uç kısmında asma yaprağı ve üzüm salkımı betimlenmiş.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow/ 10 YR 5/3 brown	
Astar Grubu-Rengi:	Kil astar- 5 YR 6/4 light reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız, iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	371, 372	

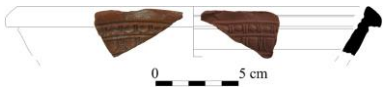
Kat. No:	177 Levha 22	
Kazı Env. No:	14-AGR-235	
Buluntu Yeri:	Agora, I teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan içi, -3,40 m/ -3,80 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 4,1 cm	
Parça Tanım:	Kase kalıbana ait, gövde parçası	
Süsleme:	Figüratif bezeme. Bir yivle ayrılmış iki friz alanının üst kısmında, üç figür yer alır. en solda çıplak cepheden betimlenmiş, dizini büküp sol ayağını sağın yanına getirerek, ayakta durduğu bir poz içerisindedir.Üst gövdesi korunmamış yalnız kanatlarından bir net olarak görünür. yanında üst gövdesi korunmamış cepheden bir figür ayakta durur. Bacaklarını iki yana açmış figürün pileli giysisi görünür. yanında profilden betimlenmiş itifallik sola dönmüş bir figürün alt gövdesi korunmuştur. alttaki frizde yine üç figür bulunur. İki Eros ya da daha yüksek olasılıkla Psykhe'nin arasında başını sağına çevirmiş, yüzyü profilden üst gövdesi cephen betimlenmiş kadın figürü. Benzer Psykhe betimlemeleri diğer kalıp ya da kaselerde bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	Kil astar. 5 YR 6/6 reddish yellow	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-iyi pişmiş	

Kat. No:	178 Levha 22	
Kazı Env. No:	17-KBR-217	
Buluntu Yeri:	Kibyra, yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, D. Ç. dış. : 16,4, K. Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa taşkın dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Figüratif bezeme. Çerçevede, sıralı gioş betimlemesi. Duvarda, kalkanlı iki figürün mücadelesi vardır. Üst gövdeleri korunmuş karşılıklı duran figürlerin ortasında kalkanları 4/3 cepheden betimlenmiştir. Soldaki figür, sol kolunu kaldırmış üstten sağdaki figür de aşağıdan, vücudunun yanından hamle yapacakken betimlenmiştir. Ancak her iki figürün de savaş aletleri korunmamıştır.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 6/4 light reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*15-RHK-344*	

Kat. No:	179 Levha 22	
Kazı Env. No:	17-KBR-214	
Buluntu Yeri:	Kent içi yüzey	

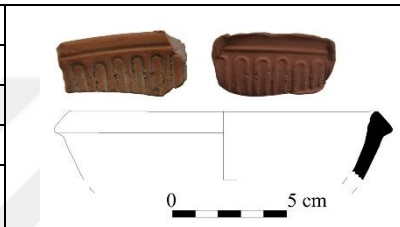
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 18 cm, K. Y. : 5,8 cm, P. Y. : 6,1 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak ve üst gövde parçası.	
Süsleme:	Figürlü bezeme. Çerçevede, sıralı giyoş betimlemesi. Duvarda, yan yana Aphrodite Kallipygos figürü bulunur. Ayakta, sırtı dönük duran figür sağ eliyle, vücudunun alt kısmını açıkta bırakacak şekilde arkasını kaldırdığı peplosu, omuzunun üzerinden tutmakta, sol eliyle yine yandan giysinin eteğinin tutmaktadır. Başını, arkasına yani sırtına doğru döndürmüştür.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astarlı Yüzey:	İç tamamen, dış korunmamış.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	TB 220 grubu tabağın tondosunda aynı baskı bezeme uygulanmıştır.	

Kat. No:	180	Levha 22
Kazı Env. No:	15-RHK-197	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion), H8 Karelajı 1218,26 m/ 1210,22 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. iç: 14,8 cm, K. Y. : 3,9 cm	
Parça Tanım:	Kase kalıbına ait dışa sarkık dudak ve gövde parçası	
Süsleme:	Çift sıra çerçevenin üstünde inci-boncuk dizisi, altında yumurta-ok silmesi, oklar enine çizgilerle bölünmüş. Duvarda, küçük bir kısmı korunmuş girlant motifi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	Kil astar. 2.5 YR 6/6 light red	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	181 (kalıp)	

Kat. No:	181	Levha 22
Kazı Env. No:	18-RHK-1087	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,6 cm, K. Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Kase kalıbına ait dudak ve üst gövde parçası.	
Süsleme:	Çift sıra çerçevenin üstünde inci-boncuk dizisi, altında yumurta-ok silmesi, oklar enine çizgilerle bölünmüş	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red / 7.5 YR 5/6 strong brown	
Astar Grubu-Rengi:	Kil astar. 2.5 YR 6/4 light reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç tamamen, dış, korunmamış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-az pişme eğiliminde.	
Kbr. Ü. Bnz. :	180 (kalıp)	

Kat. No:	182	Levha 23

Kazı Env. No:	11-ODN-YZY	
Buluntu Yeri:	Odeion doğu cephe yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,2 cm, K. Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dudak ve gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevede inci-boncuk, duvarda ayrı ayrı taç yaprak	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 6/6 light red	
Astarlı Yüzey:	İç, astarlı, dış kısmen perdahlanmış.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

Kat. No:	183	Levha 23
Kazı Env. No:	15-RHK-253	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,8 cm, K. Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Kalıba ait dışa sarkık dudak kenarı ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevede bir tane yiv. Duvarda, birbirinden bağımsız taç yapraklar.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow/ 2.5 Y 5/1 gley	
Astar Grubu-Rengi:	Kil astar 7.5 YR 7/4 pink	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

Kat. No:	184	Levha 23
Kazı Env. No:	15-RHK-201	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Kase kalıbına ait dudak kenarı dışa çekik dudak ve gövde parçası, gövdede taç yaprak baskısı	
Astar Grubu-Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow/ 2.5 Y 5/1 gray	
Astarlı Yüzey:	7.5 YR 7/4 pink	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	385-386	

TABAKLAR

TB 170 (Balık Tabakları)

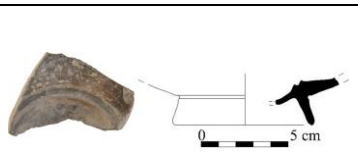
Slane, 1997: 275, Lev. 5 FW 47-48, TA Type11; Christensen ve Johansen, 1971:192, no.6; Tölle-Kastenbein 1974: 160, Fig. 265; Rotroff 1997: Lev. 51; Hayes, 1985: 13, Form1, Lev. 1, 1-2; Hayes 1991: Fig. 4, AA1-AA2, Fig. XL 23, Fig. XLVI 14; Rotroff 1997c: 148 vgl. Kat. Nr. 728-730. 732 Lev. 51. - Delos: Bruneau 1970: 249 Kat. D 68 Lev. 43. Ephesos: Mitsopoulos-Leon 1991: 20-22. 28 f. Kat. A 32-A 45 Lev. 7-9.

Kat. No:	187 Levha 24
Kazı Env. No:	15-RHK-301-108, 107.
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D10 karelajı 1268,11 m/1265,61 m / 1265,00 m/ 1263, 60 m
Form:	TB 170
Ölçüler:	A.Ç. : 23,2 cm, K.Ç. : 9 cm, Y. : 5 cm
Parça Tanım:	**S**adece merkezdeki çukur kısmın tamamı hariç tam profil verir. Geniş, yüksek, halka kaidelidir. Kaidenin tavanı düz profillidir. Duvar düz olarak yere açılı bir şekilde yükselir. Dudak profilinin iç yüzeyinde bir yiv vardır. Dudak dış bükey bir biçimde aşağı sarkar. Merkezde bulunan haznenin çapı neredeyse kaidenin iç çapı oranında 7 cm çapındadır. Tabağın iç yüzeyiyle hazneyi sınırlayan hafif dışa döndürülmüş bir yükselti bulunur. Haznenin dudağı ve zemini aynı çapta bir çanak şeklindedir.
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N**,** 2.5 Y 4/2 dark grayish brown
Astar Grubu-Rengi:	4-Gley 1 2.5 black N**,** 2.5 Y 2.5/1 black
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde.
Paralel Örnekler:	Rotroff, 1997: 316, no.721 Fig. 51 (MÖ.250-225); Berlin, 1999: 86-89, no:108 Lev. 1; Christensen ve Johonsen, 1971: no.3, 5 Fig. 1; Isler 1978: 111-112, no.247, 248, Fig. 8 (MÖ. 2. yüzyılın ilk erken yarısı)
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı

Kat. No:	188 Levha 24
Kazı Env. No:	14-AGR-239.
Buluntu Yeri:	Agora 1. teras caddesi 75-80 m doğu stoa 11. dükkan içi, -3,40 m/3,80 m
Form:	TB 170
Ölçüler:	A.Ç. : 26+ cm, K.Y. : 2,6 cm, P.Y. :5,8 cm
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Duvar düz. Dudak üzerinde bir yiv bulunur. Hafif dış bükey dışa doğru açılı ve aşağı sarkıktır.
Bünye Rengi:	Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y, Gley 1 4/ dark gray N.
Astar Grubu-Rengi:	2.5 Y 3/1 very dark gray.
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.
Paralel Örnekler:	Rotroff, 1997: 317, no.728 Fig. 51 (MÖ.225-200).
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı

Kat. No:	189 Levha 24
Kazı Env. No:	15-RHK-338
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 D10 karelajı
Form:	TB 170
Ölçüler:	A.Ç. : 24,6 cm, K.Y. : 1,5 cm, P.Y. : 5,5 cm
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Duvar düz. Dudak üzerinde bir yiv bulunur. Hafif dış bükey dışa doğru açılı ve aşağı sarkıktır.

Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N, Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y.
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y.
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı

Kat. No:	190	Levha 24
Kazı Env. No:	13-DN-361	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2 5. karelaj, 2 no.lu podyum önü	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	K.Ç. : 8 cm, K.Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Halka kaidelidir. Merkezde yer alan hazne bir yivle iç yüzeyden ayrılır. Haznenin çapı kaidenin yaklaşık iç çapına denk gelecek oranda 6. 2 cm çapındadır.	
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray, Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4- 2.5 Y 4/2 dark grayish brown.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	194, 196	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	191	Levha 25
Kazı Env. No:	15-RHK-264.	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı, 1267,05 m/ 1265,61 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,8 cm, K.Y. : 2 cm, P.Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Dudak profilinin iç yüzeyinde bir yiv vardır. Dudak dış bükey bir biçimde aşağı sarkar.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 Y 3/1 very dark gray.	
Astarlı Yüzey:	6- İç sürülmüş-dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Paralel Örnekler:		

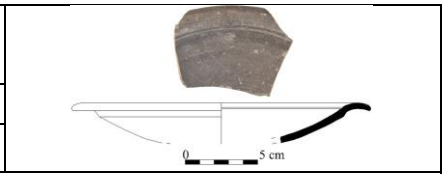
Kat. No:	192	Levha 25
Kazı Env. No:	17-AGR-22	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 karelajı -2,45 m/ -2,60 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,2 cm, K.Y. : 2,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Dudak profilinin iç yüzeyinde bir yiv vardır. Dudak dış bükey bir biçimde aşağı sarkar.	
Bünye Rengi:	10 YR 4/2 dark graysh brown.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 Y 3/1 very dark gray.	

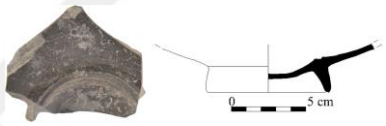
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde
Paralel Örnekler:	Tel Anafa: Slane, 1997: FW4 Typ 1 Lev. 1 (En geç 2. yy'ın son çeyreği 128-125)
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı

Kat. No:	193	Levha 25
Kazı Env. No:	17-AGR-2T-222	
Buluntu Yeri:	Agora, I teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan içi -3,40 m/3,80 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	5 Y 3/1 very dark gray	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*17-AGR-137, 14-AGR-158*	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	194	Levha 25
Kazı Env. No:	14-AGR-244	
Buluntu Yeri:	Agora, I. teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan İçi -3,40 m/-3,80 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,2 cm, K.Ç. : 9,6 cm, Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren tabak parçasının 3/2'si ele geçmiştir. Yüksek halka kaidelidir. Duvar, düz bir şekilde yerden eğimli bir açıyla yükselir. Dudak üzerinde sığ bir yiv vardır. Dudak dış bükey bir hatla kademeli olarak aşağıya doğru kıvrılır. Merkezde yer alan hazne derin bir yivle iç yüzeyden ayrılır. Haznenin çapı kaidenin iç çapına 9 cm oranla küçüktür. 4.7 cm merkezinde meme yapar. Oldukça sert pişirimlidir. Yüzey perdahlandıktan sonra seyrek bir astar tüm yüzeye uygulanmıştır.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N.	
Astar Grubu-Rengi:	5 Y 3/1 very dark gray, 5 Y 4/1 dark gray.	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	Dudak -Gövde*:* 195, *17-AGR-35* Kaide*:* 190, 196	
Paralel Örnekler:	Waage, 1948: 11 Form 10a Lev. 1; Gassner, 1997: no.92-93, Lev. 5; Rotroff ve Oliver, 2003: no.69 Lev. 14; Slane, 1997: 275 FW4 Lev. 1.	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	195	Levha 25
Kazı Env. No:	10-YOM-57.	

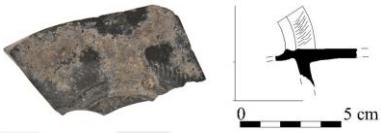
Buluntu Yeri:	GN, YOM 6 mezar giriş ön -0,86 m/-1,13 m.	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,4 cm, K.Y. : 2,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Duvar hafif iç bükeydir. Dışarda, dudağın başladığı yere denk gelen kısımda hafif dış bükey profillidir. Dudak, yay şeklinde açılır, dış bükey profillidir. İç yüzeyinde bir yiv bulunur.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4. 10 YR 4/1 dark gray	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*14-AGR-244, 10-YOM-57, 17-AGR-35, yzy-262,*	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	196	Levha 26
Kazı Env. No:	15-RHK-366.	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E11 1266, 02 m/ 1265,00 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	K.Ç. : 8 cm, K.Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Halka kaidelidir. Merkezde yer alan hazne bir yivle iç yüzeyden ayrılır. Haznenin çapı kaidenin yaklaşık iç çapına denk gelecek oranda 6.4 cm çapındadır. Seyrek astar tabağın tüm yüzeyine daldırılarak uygulanmıştır. Özellikle biriktiği yerlerde astar pul pul olmuştur.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4**.** 5 Y 4/1 dark gray**,** 5 Y 3/1 very dark gray**.**	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*14-AGR-244, 15-RHK-366.*	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

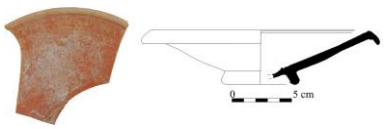
Kat. No:	197	Levha 26
Kazı Env. No:	06-Yzy-262	
Buluntu Yeri:	İon Tapınağı Yüzey.	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	K.Y. : 3,1 cm, P.Y. : 7,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Duvar hafif iç bükeydir. Dudak, yay şeklinde açılır, dış bükey profillidir. İç yüzeyinde bir yiv bulunur.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N, Gley 1 3/ very dark gray.	
Astar Grubu-Rengi:	4. yer yer korunmuş astar metalik bir parlaklığa sahiptir. Gley 1 3/1 very dark greenish gray 10Y	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	195	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	198	Levha 26

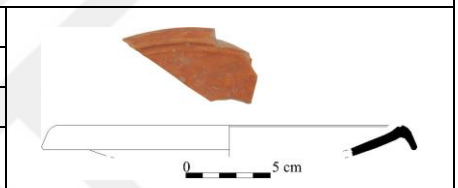
Kazı Env. No:	09-ODN-1615	
Buluntu Yeri:	Odeion batı dış duvar arkası, dolgu	
Form:	TB 170	
Parça Tanım:	Dudak gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red / Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	2,4- 10 YR 4/1 dark gray	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız-iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	194, 195, *17-AGR-35, yzy-262,*	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	199	Levha 26
Kazı Env. No:	17-AGR-138	
Buluntu Yeri:	Agora, II. teras caddesi D1 karelajı - 1,30 m/ - 0,35 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	K.Ç. : 8 cm, P.Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Kaide, gövde parçası. Halka kaidenin tabanı ele geçmemiştir. Duvar oldukça düzdür ve yerden çok az bir eğimle yükselir. Merkezi hazne iç yüzeyden bir yivle ayrılır. Yivin dışı çift sıra çentik şeklideki ruletle bezelidir	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N**,** Gley 1 3/ very dark gray**.**	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 2.5 black N**.**	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- çok pişme eğiliminde**.**	
Paralel Örnekler:	Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 29, no.61 Lev. 11; Pergamon: Meyer ve Schlichmann,1988:147, 237 no.304 Typ T27 Lev. 39.	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	200	Levha 26
Kazı Env. No:	13-AGR-329	
Buluntu Yeri:	Agora I. teras caddesi	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,2 cm, K.Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Alçak hafif dışa açılan kaide. Yiv kısmı korunmuş merkezdeki hazne,kaidenin içi ölçüleri oranındadır. Gövde düz, yerden açılı bir şekilde yükselir. Oldukça sert pişirimlidir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray N	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı	

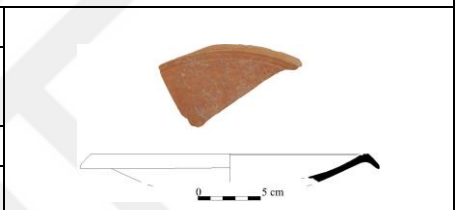
Kat. No:	201	Levha 27
Kazı Env. No:	15-RHK-760	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-3 I16 karelajı	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. :20 cm, K.Ç. :6 cm, Y. : 4,4 cm	

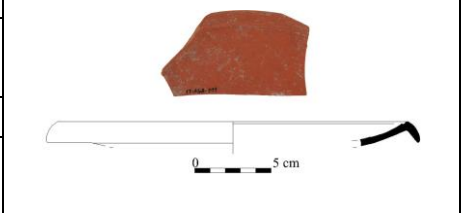
Parça Tanım:	Dudak, gövde, kaide ve merkez çukurluğun bir kısmı korunmuş neredeyse tam profil vermektedir. Halka kaideli. Duvar hafif dış bükey yükselir dudağa doğru düzleşir. Duvarın dış yüzeyinde pişme esnasında oluşmuş büyükçe bir hava kabarcığı vardır. İç yüzeyde dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Dudak dışa sarkık, hafif dış bükey ve dışarıya doğru eğimlidir. Merkezdeki hazne içteki yükseltinin dıştakinden yüksek olduğu iki profil çizgisine sahiptir. Bu hazne, kaidenin tabanının oluşturan yüzeyin büyüklüğünde, yaklaşık 5, 4 cm çapındadır.
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow.
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red.
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- az pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	203
Paralel Örnekler:	Waage, 1948: 11, no.10k Lev. 1; Jones, 1950: 212 no.24 Fig. 1786.
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	202	Levha 27
Kazı Env. No:	15-RHK-259	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 22+ cm, Y. : 1,2 cm, K.Y. :3,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. İç yüzeyde, dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Dudak profili hafif dış bükeydir ve neredeyse dik bir şekilde dışa doğru sarkıktır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red, 2.5 YR 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	*15-RHK-760*	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

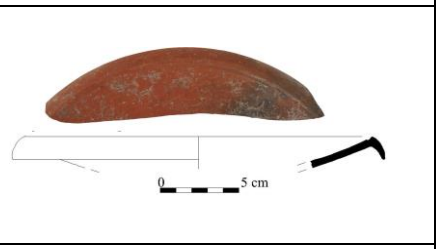
Kat. No:	203	Levha 27
Kazı Env. No:	15-RHK-912.	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	Y. : 3 cm, K.Y. : 7,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Duvar düzdür. Yüzeyde traşlamadan kaynaklı yüzey dalgalanmaları vardır. İç yüzeyde dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Dudak dışa sarkık, hafif dış bükey ve dışarıya doğru eğimlidir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, Gley 1 5/1 greenish gray 5GY.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	201	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

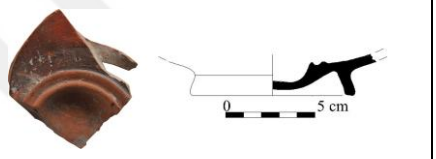
Kat. No:	204	Levha 27
Kazı Env. No:	15-RHK-479.	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F12 karelajı 1265,04 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. :16,4 cm, K.Y. :1,6 cm, P.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. İç yüzeyde, dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Duvar düzdür. Dudak neredeyse dik bir şekilde dışa doğru sarkıktır.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N, Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y.	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	202	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	205	Levha 27
Kazı Env. No:	15-RHK-355	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E11 karelajı 1266,42 m/ 1265,04 m.	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 22 cm, K.Y. : 2,2 cm, P.Y: 5,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. İç yüzeyde, dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Dudak neredeyse dik bir şekilde dışa doğru sarkıktır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	201	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	206	Levha 27
Kazı Env. No:	17-AGR-111	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1 karelajı 1,30 m / 0,35 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 22+ cm, K.Y. : 2 cm, P.Y. : 5,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. İç yüzeyde, dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Duvar düzdür. Dudak hafif dış bükey profillidir. Açılı bir şekilde aşağıya doğru sarkar.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	207	

Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

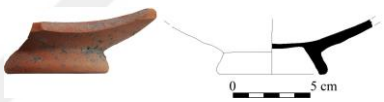
Kat. No:	207	Levha 28
Kazı Env. No:	15-RHK-288.	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı, 1267,31 m/1265,91 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	A.Ç. : 22 cm, K.Y. : 1,9 cm, P.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. İç yüzeyde, dudağın başladığı yerde derin bir yiv bulunur. Duvar düzdür. Dudak hafif dış bükey profillidir. Açılı bir şekilde aşağıya doğru sarkar.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red, Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	206	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	208	Levha 28
Kazı Env. No:	18-RİT-319	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8-Karelajı, 1218, 26 m/ 1210,22 m	
Form:	TB 170	
Ölçüler:	K.Ç. : 9,4 cm, K.Y. : 2,4 cm, Çukurluk: 4,4 cm	
Parça Tanım:	Kaide parçası. Geniş, halka kaidenin üçte biri korunmuştur. İki yüksek prifile sahip bir yivle sınırlandırılmış merkezdeki çukurluk/hazne kaidenin tabanının oluşturan yüzeyin büyüklüğünde, yaklaşık 4,4 cm çapında, 1,3 cm derinliğindedir. Daldırılarak uygulanmış astar çukurluğun profiline kadar uygulanmış. Haznenin içine uygulanmamıştır.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red, Gley 1 5/1 greenish gray 10Y.	
Astar Grubu-Rengi:	4- 2.5 YR 4/8 red, 2.5 YR 4/4 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	Çukurluk hariç iç yüzey daldırma tekniğiyle	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Rotroff ve Oliver, 2003: no.54–55 Lev. 10–11.	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

TB 200

TB 200 grubunun Akdeniz coğrafyasındaki paralel örnekleri: Waage, 1948: 1u, Lev. 1; Crowfoot ve Kenyon, 1957: no.5, Fig.51; Rulet bezemeli bu örnek form açısından benzetilmektedir. Meyer ve Schlichtman, 1988: Sa9 204-205, Lev. 14; Mitsopoulos-Leon, 1991:A60 Lev. 12; Rotroff, 1997: 683, 685, Fig.49: Gassner, 1997: 106, 108, Lev. 6; Rotroff, 2003: no. 67-68, Lev. 13-14; Kögler, 2010: no. C.25-C.28, Fig. 5; D.53-D.55, Fig. 11; E.61–63, Fig.19; F.38-F.45, Lev. 24.

Kat. No:	210	Levha 28
Kazı Env. No:	18-STD-1316	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı. 192,411 m/1191,111 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	K.Ç. : 6,8 cm, K.Y. : 1,9 cm	
Parça Tanım:	Kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Paralel Örnekler:	212, 213	

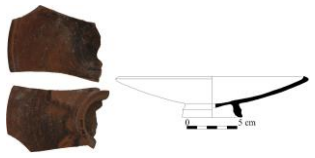
Kat. No:	211	Levha 28
Kazı Env. No:	18-STD-1316.2	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı. 192,411 m/1191,111 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	K.Y. : 6,8 cm, P.Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Kaide-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	212, 213	

Kat. No:	213	Levha 29
Kazı Env. No:	15-RHK-347	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 C11 karelajı 1265 m/1263,60 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,4 cm, K.Ç. : 7 cm, Y. : 5,4 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren parçanın 1/3'lük kısmı korunmuştur. Dudak içe çekiktir ve iç yüzeyle birleştiği kısımda sığ bir oluk vardır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red, 10 R 4/3 weak red.	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

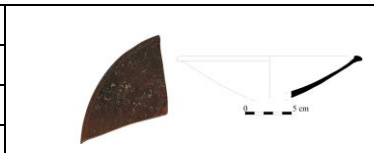
Kat. No:	211/1	Levha 29
Kazı Env. No:	18-STD-1314	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı, 1192, 41 m/1191,11 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K.Ç. : 6,5, Y. : 4,4 cm	

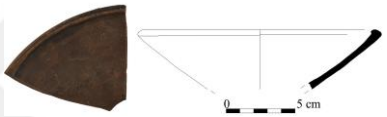
Parça Tanım:	Tam profil veren tabağın yarısı korunmuştur. İçe çekik dudak kenarının iç duvarla birleşim yerinde derin bir oluk yer alır. Daldırılarak uygulanan ince yoğunluktaki astar içte ve dışta merkeze ulaşmamıştır. Dudağın üst kısmında biriken astar, kabuk şeklinde atma eğilimindedir.
Bünye Rengi:	Yoğun kireç katkılı, tanecikler yüzeyde görülebilmektedir. 2.5 YR 5/6 red.
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/8 red
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.
Kbr. Ü. Bnz. :	211
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca

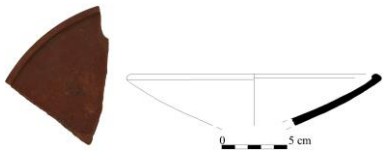
Kat. No:	213	Levha 29
Kazı Env. No:	18-RİT-97	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı, 1218,26 m/1210 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K.Ç. : 6,3 cm, Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren tabağın kaidenin tamamı, gövdenin de büyük bir kısmı korunmuştur. İçe çekik dudak iç duvarla birleştiği kısımda bir yiv oluşturur. Fırın içi yerleştirmeden kaynaklı olarak kaidenin iç kısmı daha kırmızımsı renkte kalmıştır. Daldırılarak uygulanan astar iç ve dış merkeze ulaşamamıştır. Yoğunluğu ince olduğu anlaşılan astar akarken biriktiği yerlerde fazla pekişmiş ve kabuk şeklinde atma eğilimindedir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red, 7.5 YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/4 reddish brown, 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	211	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	214	Levha 30
Kazı Env. No:	13-DN-259	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos, 3. karelaj dolgu	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K.Ç. : 6 cm, Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren tabağın 1/3 lük kısmı korunmuştur**.** Dudak içe çekik ve üçgen profillidir. İç yüzeyle birleştiği kısımda sığ bir oluk yer alır. Dış yüzey düzeltilirken gelişigüzel oluşmuş yivler bulunur. Astar içe ve dışa daldırılarak uygulanıştır. Dış yüzeyde kaideye yakın kısımda akmanın izleri görünür.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red, Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/4 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	İç-dış daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	211	

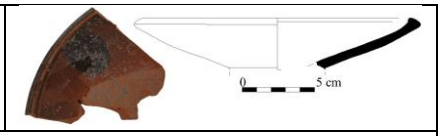
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca

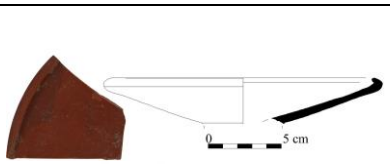
Kat. No:	215	Levha 30
Kazı Env. No:	15-RHK-315	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 D10 karelajı	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. :19,6 cm, K.Y. : 4 cm,	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 3/3 dark reddish brown / 2,5 YR 3/2 dusky red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	211	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl boyunca	

Kat. No:	216	Levha 30
Kazı Env. No:	06-TY-148	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yamaç yüzeyi	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 17 cm, K.Y. : 4,2 cm, P.Y. : 7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, Gley 1 4/ dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	3. 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç sürülmüş-dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	211, 212, 213	
Paralel Örnekler:	Kögler, 2010: C.27-28, Fig. 5.	

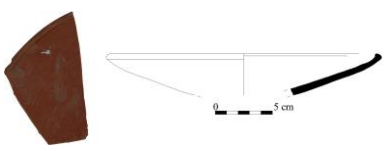
Kat. No:	217	Levha 30
Kazı Env. No:	TY-147	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,8 cm, K.Y. : 3,7 cm, P.Y. : 8,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/6 red, 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- dengeli pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	Bk. 211, 212, 213	

Kat. No:	218	Levha 31
Kazı Env. No:	18-RİT-98	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı	
Form:	TB 200	

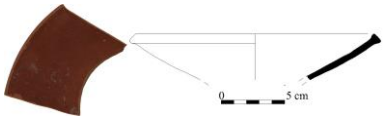
Ölçüler:	A.Ç. : 20 cm, K.Y. : 3,4 cm, P.Y. : 8 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow, 2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2,5 YR 3/2 dusky red, 10 R 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	211, 212, 213	

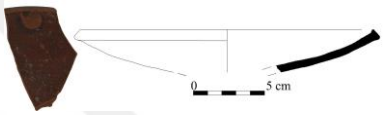
Kat. No:	219	Levha 31
Kazı Env. No:	18-STD-1315	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı. 192,41 m/1191,11 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, KY. : 3,2 cm, P.Y. : 8,2	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Kbr. Ü. Bnz. :	211, 212, 21	
Paralel Örnekler:	Rotroff, 1997: 686, Fig. 49	

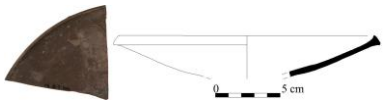
Kat. No:	220	Levha 31
Kazı Env. No:	TY-228	
Buluntu Yeri:	Tiyatyo yamacı yüzey.	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,4 cm, P.Y. : 3,7 cm, P.Y. : 7,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N.	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray 10Y.	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde.	
Kbr. Ü. Bnz. :	211, 212, 213	

Kat. No:	221	Levha 31
Kazı Env. No:	18-RHK- 935	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı 1261,21 m /1260,23 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 24 cm, K.Y. : 3,1 cm, P.Y. : 9,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	2- İç tamamen dışta dudak	

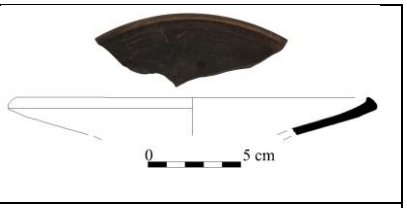
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	211, 212, 213

Kat. No:	222	Levha 32
Kazı Env. No:	18-RİT-105	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) F8 karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. :19,6 cm, K.Y. : 3,5 cm, P.Y. : 6,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç sürülmüş-dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	8, 223–225, *06-TY-137*, *18-STD-1084*	

Kat. No:	223	Levha 32
Kazı Env. No:	18-RİT-139	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) F8 karelajı 1218,26 m/ 1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,6 cm, K.Y. : 3,1 cm, P.Y. : 5,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	222,8	

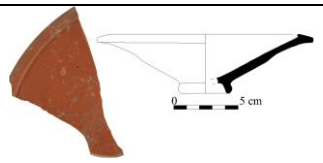
Kat. No:	224	Levha 32
Kazı Env. No:	18-RİT-104	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) F8 karelajı 1218,26 m/ 1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,8 cm, K.Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1-7.5 YR 4/3 brown**,** 10 R 5/2 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	222,8	

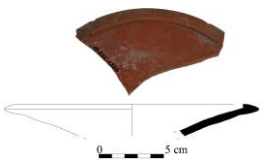
Kat. No:	225	Levha 32
Kazı Env. No:	18-RİT-99, 109	

Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) F8 karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 200	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,4 cm, K.Y. : a-2,3 cm, P.Y. : a-2.4 cm, b-5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 4/1 dark gray.	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 4/4 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Kbr. Ü. Bnz. :	222, 8	

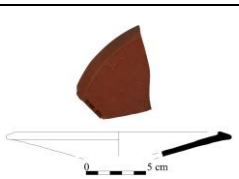
TB 190

TB 190 grubu paralel örnekleri için: Knidos: Kögler, 2010: E59, 69, 73, 74 Lev. 12; Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 25-26, no.64-68, Lev. 13-14; Priene: Fenn, 2016: 71, no. A237-256, Lev. 36-38; Didyma: Wintermeyer, 2004: 125, Tec4.12, Fig. 183, Te 427-428 Fig. 1187-1188. Efes: Mitsopoulos-Leon, 1991: 24, no. A61-A67, Lev. 12-15; Priene'den bulunan Efes örnekleri için; Fenn, 2016: 70-71, no. A224-229, Lev. 35; Atina: Rotroff, 1997: 318, no. 694-695, 700, Lev. 50, no: 734-737, Lev. 52, 66; Paphos; Hayes, 1991: no.11 Lev. 56, no. 3, Lev. 58; Tel-Anafa: Slane, 1997: 285-286, Lev. 2 FW 14-16, TA Type3

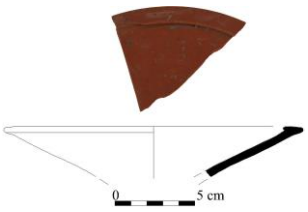
Kat. No:	226	Levha 33
Kazı Env. No:	17-AGR-85	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1, -0.60/-1.20	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18, K.Ç. : 5,6 cm, K.Y. : 5,2 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren dudak, gövde kaide parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2. 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç tamamen, dışta sadece dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları	

Kat. No:	227	Levha 33
Kazı Env. No:	18-RHK-1306	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı açma 1 1263,94 m/1262,34 m	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,8 cm, K. Y. : 3,2 cm, P. Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/6 red	

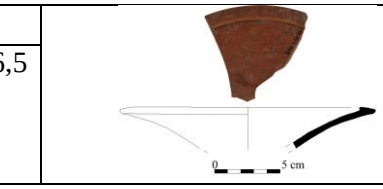
Astarlı Yüzey:	Sadece iç
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları

Kat. No:	228	Levha 33
Kazı Env. No:	18-RHK-925	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K.Y. : 2 cm, P.Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları	

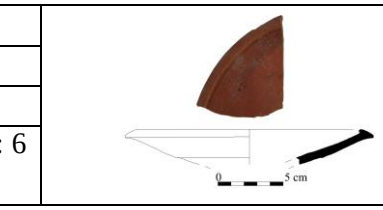
Kat. No:	229	Levha 33
Kazı Env. No:	15-RHK-1192	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18 cm K.Y. : 3,4 cm, P.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow, Gley 1 5/1 greenish gray 5GY	
Astar Grubu-Rengi:	4- 5 YR 4/2 dark reddish gray, Gley 1 4/ dark gray N.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları	

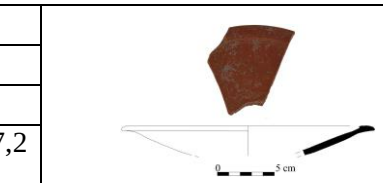
Kat. No:	230	Levha 34
Kazı Env. No:	18-RHK-933	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit, 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,8 cm K.Y. : 3,3 cm, P.Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	26	

Kat. No:	231	Levha 34
Kazı Env. No:	15-RHK-503	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m	

Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K.Y. : 2,3 cm, P.Y. : 6,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları	

Kat. No:	232	Levha 34
Kazı Env. No:	18-RHK-937	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit.	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,2 cm, K.Y. : 4,5 cm, P.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 4/2 dark reddish gray, Gley 1 3/ very dark gray.	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 4/3 reddish brown, 7.5 YR 3/1 very dark gray	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları	

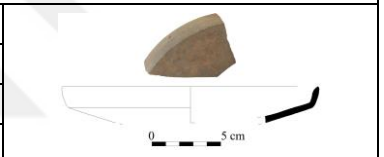
Kat. No:	233	Levha 33
Kazı Env. No:	18-RHK-1194	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit	
Form:	TB 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,8 cm, K.Y. : 2,7 cm, P.Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	4- Sadece iç	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları	

Kat. No:	234	Levha 33
Kazı Env. No:	18-RHK-1303	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı Açma 1	
Form:	1263.94/1262.34	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,4 cm, K.Y. : 2,6 cm, P.Y. : 7,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/8 red	

Astarlı Yüzey:	4- Sadece iç
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyıl başları

TB 220

TB 220 grubu paralel örnekleri Waage, 1948: Form 120-123, Lev. 3; Jones, 1950: 232, no:257-259, Fig. 188.A; Crowfoot ve Kenyon, 1957: 391-392, no.3, Fig. 65.3 (preHerodian), no. 1-4, Fig. 66 (roman I), no 1-2 Fig. 68. (Roman Ia), 312-314, no. 1-14, Fig.73; Christensen ve Johansen, 1971: 60, Fig. 26 (Siyah Astarlı); Morel, 1981: 151, Type 2252-2265 Lev. 39-42, Type 2283-2287 Lev. 44-46. ;Hayes, 1985: Fig. 1.5-12; Hayes, 1985, 81, Form P1, Lev. 18. 5.(MÖ. 1 yüzyıl bağlamlarında); Kenrick, 1985: 44 Res. 7, 54. (Siyah Astarlı); Meyer-Schlichtmann, 1988: 132-133, Form T3, Lev. 16. 32; Schäfer, 1968: 33-34, 43 no C3 Lev. 1 (MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısı); Hayes, 1991: 132, no. 15-16 Fig. 46, no. 2,5-6 Fig. 50, no. E1-4, Fig.51; Slane, 1997: 285-286, FW58, TA Type 13a.(Kırmızı Astarlı); Uygun, 2011: 21-22, Lev. 1-3.

Kat. No:	235	Levha 35
Kazı Env. No:	06-TY-09	
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamaç yüzey	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,4 cm, Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray	
Astar Grubu-Rengi:	4	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	236	Levha 35
Kazı Env. No:	10-STD-519	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 no.lu Mezar Doğusu doğu oturma sıraları (0/-140)	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,2 cm, Y. : 2,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 Y 4/1 dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	4- 2.5 Y 4/1 dark gray	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	237	Levha 35

Kazı Env. No:	06-TY-07
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamaç yüzey
Form:	TB 220
Ölçüler:	A.Ç. : 20 cm, Y. : 2,7 cm
Parça Tanım:	F10
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/2 grayish brown
Astar Grubu-Rengi:	4. 2.5 Y 4/2 dark grayish brown
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar

Kat. No:	238 Levha 35
Kazı Env. No:	15-RHK-217
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F10 karelajı 1267,24 m/1266,57 m
Form:	TB 220
Ölçüler:	A.Ç. : 20,8 cm, Y. : 2,8 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray
Astar Grubu-Rengi:	4. 2.5 Y 4/1 dark gray
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar

Kat. No:	239 Levha 35
Kazı Env. No:	06-TY-10
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamaç yüzey
Form:	TB 220
Ölçüler:	A.Ç. : 11 cm, Y. : 2,2 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray
Astar Grubu-Rengi:	4- 2.5 Y 4/1 dark gray
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar

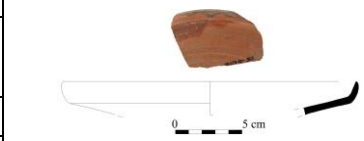

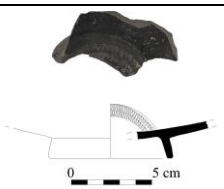
Kat. No:	240 Levha 35
Kazı Env. No:	06-TY-19
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamaç yüzey
Form:	TB 220
Ölçüler:	A.Ç. : 22,8 cm, Y. : 2,4 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	5 Y 5/1 gray, Gley 1 5/ gray N
Astar Grubu-Rengi:	4.
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar

Kat. No:	241	Levha 36
Kazı Env. No:	17-AGR-2/106	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1 -1,30 m/-0,35 m	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 32 cm, Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/ dark gray N	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	242	Levha 36
Kazı Env. No:	17-AGR-128	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 -1,30 cm/-0,35 m	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 23 cm, K. Y. : 2,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak- gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow/ 2.5 Y 4/1 dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İçte tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	239	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	243	Levha 36
Kazı Env. No:	10-STD-365	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -50 cm.	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 22 cm, K. Y. : 2,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	244	Levha 36
Kazı Env. No:	18-RİT-298	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 Karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 7,8 cm, Y. : 2,4 cm	
Parça Tanım:	Gövde-Kaide	

Astar Grubu-Rengi:	4
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma
Kbr. Ü. Bnz. :	*18-RİT- 296*
Paralel Örnekler:	Rotroff, 1993: 154-155, 328, no: 847-848, Lev. 58. MÖ. 110-86; Anderson ve Stojanoic, 1995: 32, 54-59, Lev. 8, 11. MÖ. 2. yüzyıl

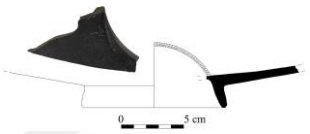
Kat. No:	245	Levha 36
Kazı Env. No:	18-RİT-296	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 Karelajı 1218,26 – 1210,22 m	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 7,6 cm, Y. : 2,5 cm	
Parça Tanım:	Gövde-kaide parçası	
Astar Grubu-Rengi:	2-4	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	244	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	246	Levha 37
Kazı Env. No:	10-STD-1039	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 6,8 cm, Y. : 2,4 cm	
Parça Tanım:	Gövde kaide parçası	
Astar Grubu-Rengi:	4	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Kbr. Ü. Bnz. :	244	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	247	Levha 37
Kazı Env. No:	10-STD-954	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 8,4 cm, Y. : 2,9 cm	
Parça Tanım:	Gövde-kaide parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 4	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	244	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	248	Levha 37
Kazı Env. No:	18-RİT-85	

Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 Karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 8 cm, Y. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Gövde-kaide parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Kbr. Ü. Bnz. :	*18-RİT- 216*	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

Kat. No:	249	Levha 37
Kazı Env. No:	18-RİT-86	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 Karelajı 1218, 26 – 1210, 22 m	
Form:	TB 220	
Ölçüler:	K.Ç. : 11,2 cm, Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Gövde-kaide parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4-	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Kbr. Ü. Bnz. :	*248*	
Tarih:	MÖ.2 ve MÖ. 1. yüzyıllar	

TB 100

TB 100 grubu paralel örnekler: Tarsus: Jones, 1950: 241, no. 370, Fig. 192; Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 296, Form 13, no. 4 Lev. 68. Augustus Dönemi; 329, Form 11, no. 5 Lev. 79. MÖ. 30'dan önce; Hayes, 1985: DSA, 27, Form 29, Lev. 4.13; DSB, 53 Form 1 Lev. 11.8; DSC, 73, Form A3, Lev. 16.3; Knossos: Eiring, 2001: 102, no.5, Fig. 3; Knidos: Kögler, 2010: 140-144, no.G.5-58, no.Hb. 8-13, no.Hc.6-7,no. Kn.75-85, Lev. 39, 48, 50, 57; Campania: Taborelli, 1998: 137, Form 2270 no. 194-196 Lev. 72: Morel, 1981: 157, Form 2270, Variante 2273-2275 Lev. 43; 160, Form 2280, Variante 2282, 2283e1, 2284d1ve 2285a1 Lev. 44-45.

Kat. No:	250	Levha 38
Kazı Env. No:	15-RHK-47	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 11 cm, K.Ç. : 4,6 cm, Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Kaidesi tamamen korunmuş, gövdesinin yarısı eksik tanak	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	

Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl

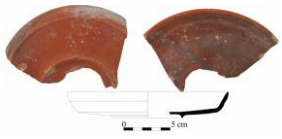
Kat. No:	251	Levha 38
Kazı Env. No:	15-RHK-46	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,7 cm, K.Ç. : 4,7 cm, Y. : 2,1 cm	
Parça Tanım:	Kaidesi tamamen korunmuş, dudağın büyük bir kısmı eksik parça.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	10-Çift daldırma, iç dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	252	Levha 38
Kazı Env. No:	13-DN-493	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney açma K17 -0,70 m/-1,30 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,2 cm, K.Ç. : 4,8 cm, Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Kaidesi tamamen korunmuş, gövdesinde ve dudak kenaralarında eksikleri bulunan tabak parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	253	Levha 38
Kazı Env. No:	15-RHK-Etd-61	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. :15,4 cm, K.Ç. :5,2 cm, Y. :5,2 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin merkez tabanındaki eksik hariç, tamamı korunmuş kase. Kasenin içinde kaide merkezinin hemen dışıda konsantrik iki yiv bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 3/3 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	254	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

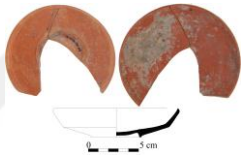
Kat. No:	255	Levha 39
Kazı Env. No:	15-RHK-Etd-62 - 42	
Buluntu Yeri:	RHK, Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,4 cm, K.Ç. : 7,8 cm, Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Kaide tabanı ve gövdesinin 4/1 hariç tamamı korunmuş tabak. Kaide merkezinin iç çeperine denk gelen kasenin iç kısmında konsantrik iki yiv bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	253	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

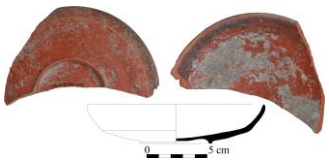
Kat. No:	254	Levha 39
Kazı Env. No:	18-STD-1327	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı 1192,41 m/1191,11 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,6 cm, K.Ç. : 8 cm, Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Tam Profil	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	256	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

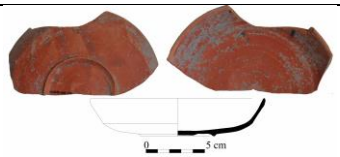
Kat. No:	256	Levha 39
Kazı Env. No:	15-RHK-6	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1270,31 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,6 cm, K.Ç. : 7,4 cm, Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin taban kısmı hariç 4/1'i korunmuş tabak parçası.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/3 reddish brown, 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	255	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	257	Levha 40
Kazı Env. No:	15-RHK-Etd-64	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	TB 100	

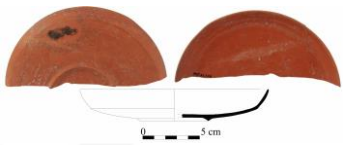
Ölçüler:	A.Ç. : 17,9 cm, K.Ç. : 8,2 cm, Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin tabanı ve gövdesindeki eksik hariç tamamı korunmuş tabak.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 4/3 reddish brown, astar fırın içerisinde tekrar okside olamayıp girye dö	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	254–256	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

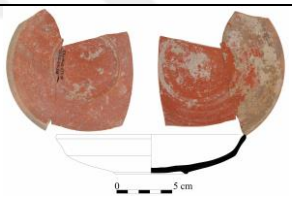
Kat. No:	258	Levha 40
Kazı Env. No:	10-STD-83	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,70 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, K.Ç. : 5 cm, Y. : 2,9 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve kaidesi eksik, iki tane yapıştırılmış parçadan oluşan tabak parçası.	
Bünye Rengi:	10 R 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

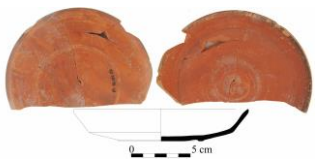
Kat. No:	259	Levha 40
Kazı Env. No:	10-STD-117	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K.Ç. : 5,8 cm, Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
MS. 1.-2. yüzyıllar	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	260	Levha 41
Kazı Env. No:	10-STD-121	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	TB 100	

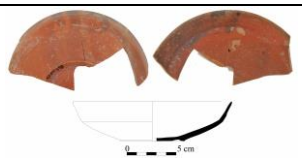
Ölçüler:	A. Ç. : 14,6 cm, K.Ç. : 6,4 cm, Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren, gövdenin yarısı dudağın ise yarısından fazlası eksik tabak parçası.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red, 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	261	Levha 41
Kazı Env. No:	15-RHK-526	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,4 cm, K.Ç. : 6 cm, Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren, yarısı eksik tabak parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

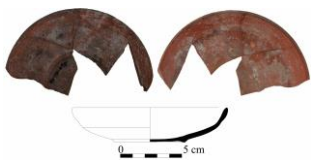
Kat. No:	262	Levha 41
Kazı Env. No:	10-STD-3NM-457/309	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 no.lu mezar içi 0/-0,70 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,2 cm, K.Ç. : 6,5 cm, Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin tamamı gövde ve dudağın yaklaşık 4/1 korunmuş tabak parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. - MS. 1. yüzyıl	

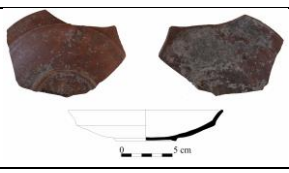
Kat. No:	263	Levha 41
Kazı Env. No:	10-YOM6- 43	
Buluntu Yeri:	GN, YOM-6 Podyum önü güney, -0,75 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K.Ç. : 7,1 cm, Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin tamamı gövdenin yarısından fazlası korunmuş tabak.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	

Fırınlama Kondisyonu:	6- İç tamamen dışta daldırma
Tarih:	MS. 1.-2. yüzyıllar

Kat. No:	263/1	Levha 42
Kazı Env. No:	13-DN-415	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar temenos, K-4 -0,70 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,2 cm, K.Ç. : 6,8 cm, Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin bir kısmı gövdenin neredeyse yarısı korunmuş parça.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	264	Levha 42
Kazı Env. No:	13-DN-413	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar temenos, K-4 -0,70 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,1 cm, K.Ç. : 6,5 cm, Y. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarında ve kaidenin merkezide eksikleri bulunan birçok parça yapıştırılarak bir araya getirilmiş tabak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	265	Levha 42
Kazı Env. No:	16-DN-610	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar 16 no.lu krepidomalı mezar batısı ve doğusu 1,33 m/-2,43 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13 cm, K.Ç. : 6 cm, Y. : 2,9 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin küçük bir kısmı gövdesinin neredeyse yarısı korunmuş tabak.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	266	Levha 43
Kazı Env. No:	10-STD-39	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	TB 100	

Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm, K.Ç. : 6,2 cm, Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidesiyle tam profil veren tabak parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1.-MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	267	Levha 43
Kazı Env. No:	16-DN-609	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar No.16 krepidamalı Mezar Batısı ve Doğusu 1,33 m/2,43 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,8 cm, K.Ç. : 6,4 cm, Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Yarısından fazlası korunmuş tabak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	268	Levha 43
Kazı Env. No:	16-DN-608	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar 16.No Krepidamalı Mezar Batısı ve Doğusu 1,33/2,43	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,4 cm, K.Ç. : 7,2 cm, Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidesiyle tam profil veren tabak.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 4/2 weak red	
Astar Grubu-Rengi:	4- 2.5 YR 5/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	269	Levha 44
Kazı Env. No:	15-Etd.63	
Buluntu Yeri:	RHK, Açma–2 F13 karelajı, 1265,04 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,3 cm, K.Ç. : 5,7 cm, Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Düz şekilde sonlandırılmış dudak keskin bir açı yaparak gövdeyle birleşir. Gövde yere neredeyse paraleldir ve halka bir kaide üzerine oturur. Tondo, ince bir yiv ile sınırlandırılır merkezde baskı bezeme	

	olarak çiçek motifi yer alır. Neredeyse bütün olan kabın yer yer dudak kısmı eksiktir.
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 (reddish yellow)
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/8(red)
Astarlı Yüzey:	İç dış astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş
Paralel Örnek:	270
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl

Kat. No:	270	Levha 44
Kazı Env. No:	15-Etd.65	
Buluntu Yeri:	RHK, Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	TB 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,6 cm, K.Ç. : 6,5 cm, Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Düz şekilde sonlandırılmış dudak keskin bir açı yaparak gövdeyle birleşir. Gövde yere neredeyse paraleldir ve halka bir kaide üzerine oturur. Tondo, ince bir yiv ile sınırlandırılır merkezde baskı bezeme olarak çiçek motifi yer alır. Neredeyse bütün olan kabın yer yer dudak kısmlarında eksikler bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	İç dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Paralel Örnek:	270	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

KASELER

KS 230 (Echinus Tipi Kase)

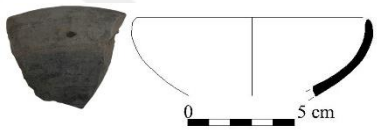
KS 230 grubunda birinci grup dudak ve gövde profiline sahip örneklerin paralelleri için: Troya: Berlin, 1999: 94, Lev. 4; Pergamon: Shafer, 1968: 37, C13-C20, Lev. 4; Efes: Mitsopoulos ve Leon 1991: 18–19, 26, no: A1-A15, Lev. 1–4; Gassner, 1997: 39, 40–42, no: 63-78, Lev. 4–5.(Grey Ware); Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 24, 26-27 no:32-46 Lev. 7-9, 32-34 no. 74-78 Lev. 15 (Grey ware) MÖ. Erken 3-geç 2. yüzyıl; Knidos: Kögler, 2010: 150–153, no: Aa 6-9, Ab3-4 Ac2-3 Lev. 1. Fig.1, no: B25-26 Fig.3, C33-35 Fig. 6, D63-71 E100-128 Fig.21-22, F5165 Fig.33;Knossos: Coldstream ve Eiring, 2001: 98, Fig.3.3; Samaria I: 299, tip 9f, fig. 174, n 16, 47–51; Samaria III: Kenyon, 1957: 224–225 Fig.38, 250–251 Fig.49 (erken örnekler no. 1-2); Hayes, 1985: 23 Lev. III Nr. 8 Form 20; Tarsus I: Jones, 1950: 156–157, 214–216 No.50–80 Fig.180; Tel Anafa II: Slane 1995: 278, 309 FW17-20 TAType 4 Lev.

3, FW176-178 TAType24, Lev. 17; Atina: Rotroff, 1997: 162–163, no. 112–116, Fig.63, Lev. 76, 77.

Kat. No:	271 Levha 45
Kazı Env. No:	15-RHK-457
Buluntu Yeri:	RHK Kuzey Açma-2 yüzey
Form:	KS 230
Ölçüler:	A.Ç. : 8,2 cm, K.Ç. : 4,8 cm, K.Y. : 3 cm
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidenin 1/3'lük kısmı korunmuştur. kaide dışa doğru açılır, alçaktır. Gövde hafif dış bükeydir. Dudak sivri bir şekilde sonlanır. Yüzeyde birbirine paralel ince sırtlar vardır.
Bünye Rengi:	Gley 1 6/1 greenish gray
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/1 dark greenish gray
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz:	*15-RHK-182*
Paralel Örnekler:	Berlin, 1999: 94, Lev. 4.
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	272 Levha 45
Kazı Env. No:	06-TY-8
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamaç yüzey
Form:	KS 230
Ölçüler:	A.Ç. : cm, K.Y. : cm
Parça Tanım:	Dudak gövde parçası
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	273 Levha 45
Kazı Env. No:	12-AGR-167
Buluntu Yeri:	Agora ana cadde 28 ve 40 m. arası kuzey duvar arkası -8,10 m/-8,55 m
Form:	KS 230
Ölçüler:	A.Ç. : 10,6 cm, K.Ç. : 8,8 cm, K.Y. : 4,4 cm
Parça Tanım:	Kaidenin merkezi hariç ayak kısmı, gövde ve dudağın neredeyse yarısı ele gemiştir. Kaide yüksek ve dışa açık profillidir. Gövde alçak dış bükeydir. Dudak gövdenin uzantısı olarak sivri bir şekilde sonlanır.
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray.
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 2.5 black N.
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Paralel Örnekler:	Rotroff, 1997:965, 980 Fig. 63
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	274 Levha 45
Kazı Env. No:	15-RHK-193
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı
Form:	KS 230
Ölçüler:	A.Ç. : 10,4 cm, K.Y. : 4,7 cm
Parça Tanım:	Dudak ve iç bükey profilli gövde. Parçanın dışında yüzeyin düzleştirilmesi sırasında oluşmuş, birbirine paralel ince sırtlar bulunur.
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/2 grayish brown
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 3/ very dark gray
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

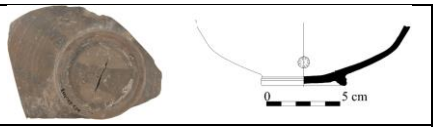
Kat. No:	275 Levha 45
Kazı Env. No:	18-RİT-221
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı
Form:	KS 230
Ölçüler:	A.Ç. : cm, K.Y. : cm
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Parçanın dışında, yüzeyin düzleştirilmesi sırasında oluşmuş, birbirine paralel ince sırtlar bulunur.
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray, 5Y 5/2 olive gray.
Astar Grubu-Rengi:	**4.** Gley 1 2.5 black N.
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	276 Levha 45
Kazı Env. No:	15-RHK-300
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D10 karelajı 1268,11 m/1265,61 m
Form:	KS 230
Ölçüler:	A.Ç. : 15 cm, K.Y. : 6,5 cm
Parça Tanım:	Dudak ve kaidenin başladığı yere kadar olan gövde kısmının bir parçası. Parçanın dışında, yüzeyin düzleştirilmesi sırasında oluşmuş, birbirine paralel ince sırtlar bulunur.
Bünye Rengi:	5Y 5/1 gray.
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 3/ very dark gray N.
Astarlı Yüzey:	7- Sadece ağız içinde ve dudak dışında.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.
Kbr. Ü. Bnz. :	275
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

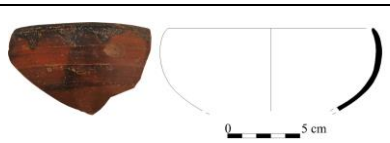
Kat. No:	277 Levha 45
Kazı Env. No:	15-RHK-139
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m

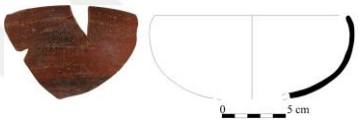
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K.Ç. : 5,7 cm, K.Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Alçak halka kaideli gövde parçası. Kaidenin zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin iç kısmı çok hafif bükey ve düz. Ortasında derin bir çatlak bulunur. Parçanın dışında, yüzeyin düzleştirilmesi sırasında oluşmuş, birbirine paralel ince sırtlar bulunur. Tondoda ince bir yiv merkezinde 11 yapraklı bir rozet motifi.	
Bünye Rengi:	5Y 5/2 olive gray.	
Astar Grubu-Rengi:	4- 10 YR 4/2 dark grayish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl	

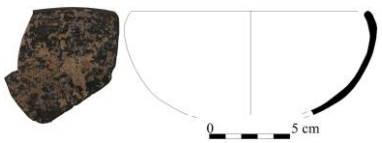
Kat. No:	278	Levha 46
Kazı Env. No:	18-STD-865	
Buluntu Yeri:	Stadion, Doğu Cavea üstü kuzey kesit 7. hücre dolgu	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, K.Ç. : 8,8 cm; Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidenin dış profili ile neredeyse tam profil veren parça. Dudak hafifçe içe dönüktür. Gövde hafif dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner. Kaide dışa açık ve yüksektir. zemine bastığı kısım düzleştirilmiştir. Dış yüzeyde hava kabarcıklarının oluşturduğu birkaç delk ve yüzey düzeltilirken oluşan birbirine paralel belli belirsiz ince sırtlar vardır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	279	Levha 46
Kazı Env. No:	18-RİT-220	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı. 1210,90 m/1210,05 m	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,6 cm, K.Ç. : 6,5 cm; Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidenin dış profili ile neredeyse tam profil veren parça. Dudak hafifçe içe dönüktür. Gövde hafif dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner. Kaide dışa açık ve yüksektir. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiştir. Dış yüzey düzeltilirken oluşan birbirine paralel belli belirsiz ince sırtlar vardır.	
Bünye Rengi:	5Y 5/2 olive gray / 5 YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 5 YR 6/6 reddish yellow/ 7.5 YR 5/4 brown.	

Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	280	Levha 46
Kazı Env. No:	06-TY-118	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi, yüzey	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 5,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde hafif dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner. Dudağın kavisi üzerinde birbirine paralel düzeltme izleri vardır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red. Akıntı izlerinin olduğu dudak üzerinde astar biraz daha kalındır. Bu sebeple de kabuk kabuk attığı gözlemlenir. Burada astar rengi daha siyaha döner. 2.5 YR 2.5/1 reddish black.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	281	Levha 46
Kazı Env. No:	15-RHK-182	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m/1264,54 m	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,2 cm, K. Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde hafif dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 4/8 red.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl	

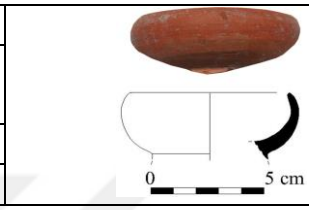
Kat. No:	282	Levha 46
Kazı Env. No:	06-TY-132	
Buluntu Yeri:	Tiyatro Tepesi. Yüzey.	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 15 cm, K. Y. : 6,5 cm	
Parça Tanım:	**S**interleşmiş bünyeye sahip dudak ve gövde parçası. Gövde hafif dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 3/1 dark reddish gray.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 Y 3/1 very dark gray.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu - MÖ. 2. yüzyıl	

KS 230 form grubunun kavisli dudağa sahip örnekleri MÖ. 2 ve MÖ. 1. yüzyıl boyunca tarihlendirilir. Bu örneklerin paralelleri için: Sardes: Rottroff ve Oliver, 2003: 24-25, no.32-44, Lev. 7-9. MÖ. 3. yüzyıl; Knidos: Kögler, 2010: 152, F.58, F59, Lev. 33. MÖ. 3. ve 1. Erken 1. yüzyıl; Pergamon: Ziegenaus ve Luca, 1968: 123, no. 149, Lev. 43, 64, MÖ. 3. yüzyılın 3. çeyreği; Kunisch, 1972: 100-102, no. 4, 5 Fig. 8 (MÖ. 3 yüzyılın ilk yarısı); Schäfer, 1968: 37, 43, C20 Lev. 4. (MÖ. 3. yüzyılın sonu); Meyer ve Schlichtmann, 1988: 89-90, no.89, 98 N1-N3 Lev. 11-30 (MÖ. 2. yüzyılın sonu 1. yüzyılın başı); Luca ve Radt, 1999: 30-39, no.111-190 Lev. 9 (MÖ. 160 öncesi). Antiokeia: Waage, 1948: 13, Form 79, Lev. 3. MÖ. 3. yüzyıl; Tarsus: Hayes, 1985: 23, Form 20, no.8 Lev. 3; Tarsus I: Jones, 1950: 156-157, 214-216 No.50-80 Fig.180.MÖ.3 ve MÖ. 1. yüzyılın sona kadar. Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 224-225 Fig.38, 250-251 Fig.49 (erken örnekler no.1-2). Tel Anafa: Slane 1995: 278, 309 FW17-20 TAType 4 Lev. 3, FW176-178 TAType24, Lev. 17. Hem siyah hem de kırmızı astarlı örnekleriyle MÖ. 2. yüzyılın son çeyreğine kadar tarihlendirilen örnekler bulunur. Paphos: Hayes, 1991: 26–27, Lev. 14, 41, 45, 49, 53, 57–59.MÖ. 1. yüzyılın ilk yarısında kadar. Atina: Rottrof, 1997: 162-163, 347 no. 1018-1025, Lev. 63,77 MÖ. 3. yüzyıl; Campania: Morel, 1981:206, Form 2710-2730 Lev. 66-68; 219, Form 2760-2780 Lev. 70-74. MÖ. 4. yüzyıl-MÖ. 2. yüzyılın sonuna kadar.

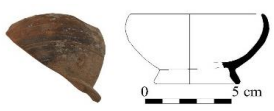
Kat. No:	283	Levha 47
Kazı Env. No:	15-RHK-132	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m/1264,54 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,8 cm, K.Ç. : 3,4 cm, K. Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaide olmak üzere tam profil verir. Halka kaideli, zemin düzleştirilmiş. Kaidenin içerindeki merkez alan düzdür.	
Bünye Rengi:	2,5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	284	Levha 47
Kazı Env. No:	15-RHK-334	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D10 karelajı 1265 m/ 1263,60 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 6 cm, K.Ç. : 3 cm, K.Y. : 3,2 cm	

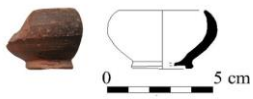
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaide ile tam profil verir. Kaide halka şeklindedir. Zemine bastığı kısım düzdür. Kaidenin iç kısmı merkeze doğru sivrilir ve meme yapar.
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow
Astar Grubu-Rengi:	2-10 R 5/6 red
Astarlı Yüzey:	1- İç ve dış kaidenin altı olmak üzere tamamı astarlı. Dış yüzeyde akıntı izleri görünür.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	285	Levha 47
Kazı Env. No:	14-AGR-308	
Buluntu Yeri:	Agora I teras caddesi 68-75 arası doğu stoa 10. dükkan içi -2,40 m/-2,90 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 7 cm, K.Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde kısmı korunmuş kase parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2-10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	2- İç tamamen dışta dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	286	Levha 47
Kazı Env. No:	18-RİT-249	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı, 1210.90/1210.05	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,2 cm, K. Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve kaidenin başlangıç kısmına kadar korunmuş gövde parçası. Gövde hafif dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner. Tüm yüzeyde ve kesitte fazla pişmenin etkisi bünyede sinterleşme, yüzeyde kararsız renk değişimlerine sebep olmuştur.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 4/3 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	287	Levha 47
Kazı Env. No:	06-TY-134	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,6 cm, K.Ç. : 4,4 cm, Y. : 4,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaide profili korunmuş kase parçası.	

Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	3-5 YR 4/3 reddish brown
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar

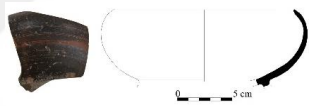
Kat. No:	288	Levha 47
Kazı Env. No:	18-RİT-369	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8-Karelajı 1218, 26 m/ 1210,22 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 4 cm, K.Ç. : 2,8. K. Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidesiyle tam profil verir. Kasenin 1/3'lük kısmı ele geçmiştir. Kaidesi halka şeklinde, zemine oturan kısmı düzdür. Kaidenin iç kısmı düz tamamlanır. Gövde hafif dış bükey eğimle yükselir, dudak keskin bir şekilde içe çekilir. Yüzeyinde birbirine paralel düzeltme izleri bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 7.5R 4/2 weak red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

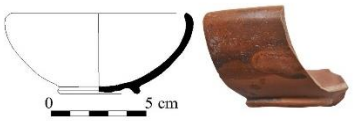
Kat. No:	289	Levha 47
Kazı Env. No:	18-RHK-1166	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit dolgu	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,6 cm, K. Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve kaidenin başladığı yere kadar korunmuş gövde olan gövde parçası. Gövde hafif dış bükey bir şekilde yükselir. Dudağa doğru eğim artar. Dudak kavisinin üzerine düzeltme izleri bulunur.	
Bünye Rengi:	2,5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1-10 R 4/3 red**.**	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	290	Levha 47
Kazı Env. No:	18-RİT-249	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı 1210, 90/1210, 05 m	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,2 cm, K. Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde rofili korunmuş kase parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	**3-** 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası, kararsız-çok pişme eğiliminde	

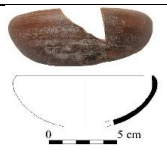
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	291	Levha 47
Kazı Env. No:	15-RHK-648	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,2 cm, K. Y. : 3,9 cm	
Parça Tanım:	İç bükey dudak ve gövde parçası. Dış yüzeyde düzleştirme izleri. İç yüzeyde sivri bir parça il yapılmış düzensiz yiv şeklinde izler bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	7- Sadece ağız içinde ve dudak dışında.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	292	Levha 48
Kazı Env. No:	18-STD-948	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,5 cm, K. Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Kaidenin başladığı yerden itibaren ele geçmiş gövde ve dudak parçası. Gövde dış bükey eğime sahiptir. Dudağın iç bükey eğimi gövdeyle uyumlu bir şekilde hafifçe içe döner.	
Bünye Rengi:	Bünyenin dış çeperinde 5 YR 5/6 yellowish red. İç çeperde, 5Y 5/2 olive gray.	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 4/4 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	İki kez uygulanmak suretiyle iç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	293	Levha 48
Kazı Env. No:	18-RHK-1159	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,8 cm, K.Ç: 4,4, K.Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde ve kaidesiyle tam profil veren gövde ve kaidesinin yarısı ele geçememiş kase parçası.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1-5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

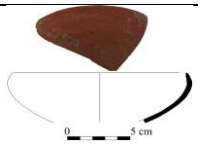
Kat. No:	294	Levha 48
Kazı Env. No:	15-RHK-640	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m.	

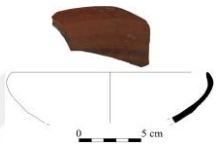
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,2 cm, K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Duvar hafif iç bükey bir eğimle yükselir. Dudak içe çekiktir.	
Bünye Rengi:	2,5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	**1**-5 YR 4/3 reddish brown **.**	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

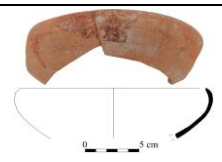
Kat. No:	295	Levha 48
Kazı Env. No:	15-RHK-51	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m.	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 10 cm, K. Ç. : 4,1 cm, K. Y. : cm 5, 3	
Parça Tanım:	Tam profil verir. Kaidenin tamamı gövdenin yarısı ele geçmemiştir. Kaide alçak halka şeklindedir. İç kısmı merkezde meme yapar. Duvar hafif iç bükey yükselir. Dudak içe çekiktir. Dudağın oluşturduğu kavisli kısmın yüzeyinde tıraşlama izleri bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	Hem iç hem dış astarlanmış ancak içte ve dışarıda merkeze yakın yerlere daldırma akıntıları ulaşmamış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

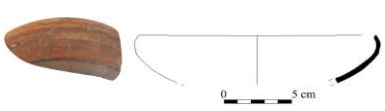
Kat. No:	296	Levha 48
Kazı Env. No:	15-RHK-284	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı, 1267,31 m/1265,9 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 12, 8 cm, K. Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak, kaidenin birleştiği kısma kadar gövde ve kaidenin içinden küçük bir kısım ele geçmiştir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	3- 7.5 YR 4/2 brown.	
Astarlı Yüzey:	İçe ve dışa uygulanmış. Her iki yüzde de daldırma izleri.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	297	Levha 49
Kazı Env. No:	15-RHK-645	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	

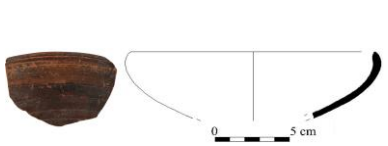
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve kaide parçası. Gövde düz bir şekilde yükselir. Dudak kenarı içe doğru döndürülür. Dış yüzeyi oldukça düzdür. Bünye kesiti oldukça temiz görünesine karşın yüzeyde iri bir partikül bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	6-içte tamamen dışarıda sadece dudak.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

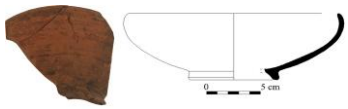
Kat. No:	298	Levha 49
Kazı Env. No:	10-STD-631	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 no.lu mezar. 0/-1,40 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,6 cm; K.Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve kaide parçası. Gövde hafif dış bükey bir şekilde yükselir. Dudak kenarı keskin bir şekilde içe doğru çekilir. Dış yüzeyde yapılan düzleştirme dalgalanma şeklindedir.	
Bünye Rengi:	Kesitin içi gri, Gley 1 4/ dark gray, iç ve dış yüzey çeperleri kırmızı, 2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	2- İç tamamen dışta dudak.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

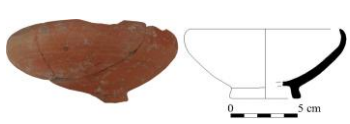
Kat. No:	299	Levha 49
Kazı Env. No:	15-RHK-643	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde hafif bükey şekilde yükselir. Dudak kenarı keskin bir şekilde içe doğru çekilir. Bu sebeple dudak kavisi oldukça belirgindir.	
Bünye Rengi:	Kesit içi gri, iç ve dış yüzey çerleri kırmızı 5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	300	Levha 49
Kazı Env. No:	15-RHK-222	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F10 karelajı 1267,24 m/1266,57 m.	
Form:	KS 231	

Ölçüler:	A.Ç. : 16,2 cm, K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak- gövde parçası**.** Gövde hafif dış bükey yükselir. Dudak iç çekiktir. Dudağın dış kavisi üzerinde tıraşlama izleri bulunur.	
Bünye Rengi:	Kesitin içi gri, Gley 1 5/ gray N. Dış yüzey çeperi kırmızı renktedir. 2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red**.**	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	301	Levha 49
Kazı Env. No:	15-RHK-395	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F14 karelajı 1265,04 m/ 1264,54 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,2 cm, K. Y. : 4,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Duvar hafif dış bükey yükselir. Dudak içe çekiktir. Hem dış hem de iç yüzeyin düzeltilirken oluşan tıraşlama izleri bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/6 red**.**	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	302	Levha 50
Kazı Env. No:	14-NY- 615	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu 12. batı sınırı boyunca -4,14 m/-0,62 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K. Ç. : 8 cm**,** Y. : 6,8	
Parça Tanım:	Üç parçadan oluşan dudak, gövde ve kaidenin bir kısmının korunduğu neredeyse tam profil veren parça. Kaide halka şeklindedir. Dış yüzeyi köşeli bir şekilde profillendrilmiştir. Gövde hafif dış bükey şekilde yükselir. Dudak kademeli olarak içe çekilir. İç ve dış yüzeyde yüksek ve alçak birbirine paralel düzleştirme izleri bulunur.	
Bünye Rengi:	Kesitin merkezi gri Gley 1 5/1 greenish gray 10Y, iç ve dış yüzey çeperi kırmızı 5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 5 YR 5/8 yellowish red	
Astarlı Yüzey:	Dış tamamen, içte sadece dudak astarlıdır.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	

Kat. No:	303	Levha 50
Kazı Env. No:	17-AGR-21	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 -2,45 m/-2,60 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, K. Y. : 5,5 cm	

Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidenin bir kısmı ile neredeyse tam profil vermektedir. Sadece kaidenin iç kısmı eksiktir. Kaide hafif dışa doğru açılır. İç kısımda korunmuş kısım hafif dış bükeydir. Gövde düz bir şekilde yükselir. Dudak içe doğru çekilmiştir.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red.
Astar Grubu-Rengi:	2-
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı iyi pişmiş.
Paralel Örnekler:	Rotroff ve Oliver, 2003: no.32-33 Lev. 7
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	304 Levha 50
Kazı Env. No:	15-RHK-494
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m
Form:	KS 231
Ölçüler:	A.Ç. : 12 cm, K. Y. : 5,2 cm
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde hafif bükey şekilde yükselir. Dudak kenarı keskin bir şekilde içe doğru çekilir. Bu sebeple dudak kavisi oldukça belirgindir. Kavis üzerinde birbirine paralel düzleştirme izleri görünür. Dudak üzerinde kase taşınırken oluşan bir göçük bulunur.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red. Gley 1 5/1 greenish gray 10Y.
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	2-İnce sürülmüş, mat.
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	305 Levha 50
Kazı Env. No:	15-RHK-644
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m
Form:	KS 231
Ölçüler:	A.Ç. : 13,2 cm, K.Y. : 4,2 cm
Parça Tanım:	Dudak ve kaide parçası.Gövde hafif dış bükey bir şekilde yükselir. Dudak kenarı keskin bir şekilde içe doğru çekilir. Dış yüzeyde yapılan düzleştirmenin izleri vardır.
Bünye Rengi:	2,5 YR 5/6 red. Gley 1 5/1 greenish gray 10Y.
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red.
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	306 Levha 51
Kazı Env. No:	06-TY-126
Buluntu Yeri:	Tiyatro Yamacı, yüzey.
Form:	KS 231
Ölçüler:	A.Ç. : 17,2 cm, K. Y. : 5 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Gövde profili hafif iç bükeydir. Dudak keskin bir şekilde içe çekilmiştir. Ağız kenarı bitiminde yuvarlatılarak bir profil

	oluşturulmuştur. Dış yüzeyde düzleştirme izleri, iç yüzeyde düzleştirme sırasında oluşmuş dört tane ince yiv bulunur
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/4 reddish brown, 2.5 YR 5/8 red.
Astarlı Yüzey:	İç ve dış kısmen astarlanmış. Her iki yüzeyde daldırma izleri.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	*18-STD-939*

Kat. No:	307	Levha 51
Kazı Env. No:	18-RHK-1033	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K. Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Gövde profili hafif iç bükeydir. Dudak keskin bir şekilde içe çekilmiştir. Ağız kenarı bitiminde yuvarlatılarak bir profil oluşturulmuştur. Dış yüzeyde düzleştirme sırasında oluşan düzensiz çizgiler bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow,	
Astar Grubu-Rengi:	1-10 R 5/6 red**.**	
Astarlı Yüzey:	İç ve dış kısmen astarlanmış. Her iki yüzeyde daldırma izleri.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	306, *18-STD-939*	
Paralel Örnekler:	Rotroff ve Oliver, 2003: Lev. 7.33	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	308	Levha 51
Kazı Env. No:	18-RHK-1010	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,21/1260,23 m	
Form:	KS 231	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde hafif dış bükey şekilde yükselir. Dudak kenarı keskin bir şekilde içe doğru çekilir. Bu sebeple dudak kavisi oldukça belirgindir. Dudak kenarının korunmuş uç kısmı içe doğru çökme eğilimindedir. Fırınlama esnasında indirgenmiş ortama fazlaca maruz kaldığı anlaşılmaktadır.	
Bünye Rengi:	Gley 1 3/ very dark grey.	
Astar Grubu-Rengi:	4-5 YR 3/1 very dark grey.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Paralel Örnekler:	Rotroff ve Oliver, 2003: no. 37 Lev. 8 (Geç Hellenistik)	
Tarih:	MÖ.2 ve 1. yüzyıllar	

KS 240

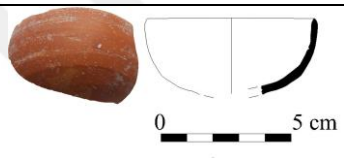
KS 240 grubu örnekler buluntu gruplarının yoğunluğuna ve paralel örnekler dikkate alınarak MÖ. 2. ve 1. yüzyıllara tarihlendirilir. Waage, 1948: 24, 27, Form 164–165, Fig. 6; Jones, 1950: 233–234, Fig. 137, 188. MÖ. 2. yüzyılın başlarından en geç 1. yüzyılın ilk çeyreği; Crowfoot ve Kenyon, 1957: 311, Form 16. Bütün tarihler MÖ. 1. yüzyıl ilk çeyreği sonrası ve MÖ. 30 öncesi; Robinson, 1959: 11, F8-F11 Lev. 1, 60 (MÖ. 1. yüzyılın 3. çeyreği); Cristensen ve Johonsen, 1971: 113–114, Form 17.5, Fig. 45; Hayes, 1985: 23–24, 10–13 Form 22A-B Lev. 3; Meyer ve Schlichtmann, 1988: 220–221, N2 99-101, N3 106-109, Lev. 30; Slane, 1997: TA Type 25a, Lev. 17–19. MÖ. 2. yüzyılın ortasından 1. yüzyılın ilk çeyreği; Rotroff, 1997: 164 (MÖ. 1. yüzyılın 3. çeyreği).

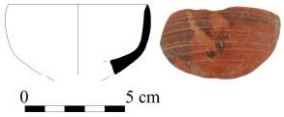
Kat. No:	309	Levha 51
Kazı Env. No:	15-RHK-383	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F14 karelajı1265,04 m/ 1264,54 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 6 cm, K.Ç. : 2,7 cm K. Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidesiyle tam profil veren yarısı ele geçmemiş kase parçası. Halka şeklinde, zemini düzleştirilmiş, iç kısmı merkeze doğru sivrilerek meme yapan kaide. Gövde dış bükey profilli, dudak düz yükselir sivri bir şekilde sonlanır. Dış yüzeyinde düzeltme izleri vardır. İçeride yaklaşık kaideye denk gelen yerde ince bir yiv vardır.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown.	
Astar Grubu-Rengi:	1- 7.5 YR 5/6 strong brown, 7.5 YR 5/4 brown.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	310-312	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	310	Levha 51
Kazı Env. No:	15-RHK-913	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-3 3 no.lu tonoz 1263 m/1261,71 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,6 cm, K.Ç. : 2,8 cm K. Y. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidesiyle tam profil veren yarısı ele geçmemiş kase parçası. Köşeli profile sahip, zemine bastığı yer sivri, iç kısmı merkeze doğru uzayarak meme yapan kaide. Gövde dış bükey profilli, dudak düz yükselir sivri bir şekilde sonlanır. Dış yüzeyinde düzeltme izleri vardır.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red, 5 YR 5/1 gray.	
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 5/4 reddish brown.	

Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş.
Kbr. Ü. Bnz. :	309-312
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar

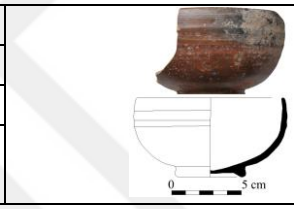
Kat. No:	311	Levha 51
Kazı Env. No:	18-RHK-1282	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit, dolgu.	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,4 cm, K.Ç. : 2,8 cm, K. Y. : 4,cm	
Parça Tanım:	Dudak, gövde ve kaidesiyle tam profil veren yarısı ele geçmemiş kase parçası. Köşeli profile sahip, zemine bastığı yer sivri, iç kısmı merkeze doğru uzayarak meme yapan kaide. Gövde dış bükey profilli, dudak düz yükselir sivri bir şekilde sonlanır. Dış yüzeyinde düzeltme izleri vardır.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	1-2.5 YR 4/3 reddish brown, 2.5 YR 5/6 red.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Kbr. Ü. Bnz. :	309-312	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

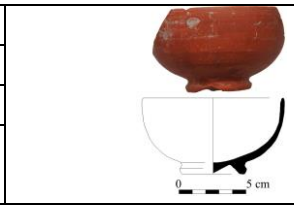
Kat. No:	312	Levha 52
Kazı Env. No:	18-RİT-1157	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,4 cm, K. Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Dış bükey gövde düz yükselen ve sivri bir şekilde sonlanan dudak.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	310-312	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	313	Levha 52
Kazı Env. No:	15-RHK-618	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m.	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,8 cm, K. Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Dış bükey gövde düz yükselen ve sivri bir şekilde sonlanan dudak. Dış yüzeyde düzeltme izleri birbirine paralel ince sırtlı şeritler oluşturur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	

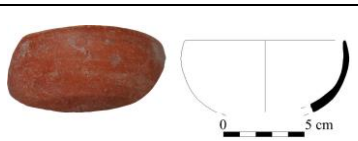
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar

Kat. No:	314	Levha 52
Kazı Env. No:	14-AGR-227	
Buluntu Yeri:	Agora I teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan içi -3,40/-3,80	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,8 cm, K.Ç. : 3,3 cm, K.Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren, gövdesinin bir kısmı eksik kase.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red/5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

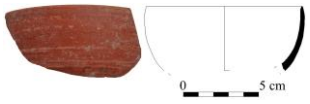
Kat. No:	315	Levha 52
Kazı Env. No:	18-RHK-1155	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit dolgu	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,8 cm, K.Ç. : 4,4 cm K. Y. : 5,7 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kasenin kaidesi ve gövdesinin 3/1'lik kısmı ele geçmiştir. Kaide alçak, halka şeklindedir. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiştir. İçeride merkeze doğru eğim yapar ve orta kısmı düzdür. Dudak üzerindeki dış yüzeyde çark izleri vardır. Astarlı dış yüzeyde parmak izleri görünür.	
Bünye Rengi:	5 YR 7/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 4/3 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	316	Levha 52
Kazı Env. No:	18-RHK-988	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 10 cm, K.Ç. : 4,8 cm K. Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kasenin kaidesi ve gövdesinin yarısı ele geçmiştir. Kaide köşeli profil sahiptir. Zemine bastığı kısım düzdür. İçerde merkeze doğru sivrilerek yüksek bir meme yapar. Gövde profili dış bükeydir. Dudak düz bir şekilde yükselir. Dudak kenarı sivriltilmiştir. Dış yüzeyde belli belirsiz düzeltme izleri vardır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	

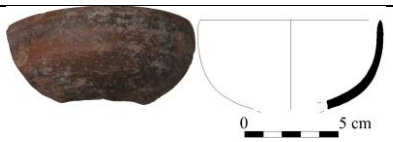
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	328, 327, 322, *18-RHK-983*
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar

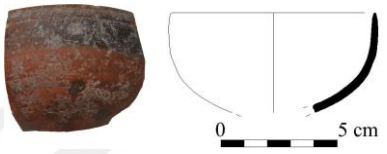
Kat. No:	317	Levha 52
Kazı Env. No:	15-RHK-646	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 10 cm, K. Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde dış bükey, düz bir şekilde yükselir dudak kenarı sivridir. Dış yüzey muntazam bir şekilde düzleştirilmiştir.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

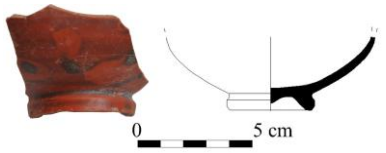
Kat. No:	318	Levha 52
Kazı Env. No:	15-RHK-639	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı, 1264,04 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,6 cm, K. Y. : 4,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde dış bükey, düz bir şekilde yükselir dudak kenarı sivridir.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown, 7.5 YR 5/3 brown.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 7.5 YR 5/4 brown. 5 YR 5/4 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Akıntı izleri.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	319	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-647	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264, 04 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 10 cm, K. Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde dış bükey, düz bir şekilde yükselir dudak kenarı sivridir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	320	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-639	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı, 1264,04 m	
Form:	KS 240	

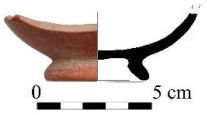
Ölçüler:	A.Ç. : 9,6 cm, K. Y. : 4,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde dış bükey, düz bir şekilde yükselir dudak kenarı sivridir.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown, 7.5 YR 5/3 brown.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 7.5 YR 5/4 brown. 5 YR 5/4 reddish brown.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Akıntı izleri.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

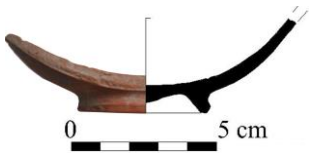
Kat. No:	321	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-443	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F11 karelajı 1267,54 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,8 cm, K. Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası. Gövde dış bükey, düz bir şekilde yükselir dudak kenarı sivridir.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	**1.** 5 YR 4/6 red, 5 YR 5/6 yellowish red.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma**.**	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	316	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	322	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-791	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-3 T16/ T17 karelajları 1264,76/ 1263,91 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,1 cm, K. Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Hafif köşeli bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi yaklaşık elli derecelik bir açıyla yükselir. Merkeze doğru hafif sivrilerek yüksek bir meme yapar.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Kaidenin tabanı da dahil	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	316	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

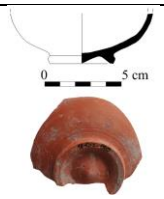
Kat. No:	323	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-409	
Buluntu Yeri:	RHK Açma- 2 F12 karelajı 1266, 09 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,2 cm, K. Y. : 3,5 cm	

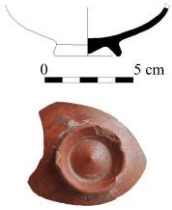
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parası. Yüksek dışarıda hafif köşeli bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi elli derecelik bir açıyla yükselir. Düz tavan kısmı ile buluştuğu yerde bir oluk bulunur. iç yüzeyde yaklaşık kaidenin iç ve dış konturlarına denk gelen yerde iki tane ince yiv bulunur.
Bünye Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray
Astar Grubu-Rengi:	4. Gley 1 2.5/1 greenish black 10Y.
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	324
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar

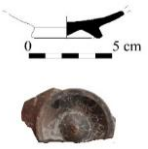
Kat. No:	324	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-438	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F11 karelajı 1267, 54 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,4 cm, K. Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parası. Yüksek dışarıda torus bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi elli derecelik bir açıyla yükselir. Düz tavan kısmı ile buluştuğu yerde bir oluk bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red.	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Kaidenin tabanı dahil.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*323*	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	325	Levha 53
Kazı Env. No:	15-RHK-331	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D10 karelajı 1267,65 m/1265,61 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,4 cm, K. Y. : 3,2 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Hafif köşeli bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi yaklaşık elli derecelik bir açıyla yükselir. Merkeze doğru hafif sivrilerek alçak bir meme yapar. gövde dış bükey profille yükselir. İç yüzeyde kaidenin dış yüzeyine denk gelecek büyüklükte yerleştirilmiş ince bir yiv bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 red.	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş.	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	326	Levha 53
Kazı Env. No:	18-RHK-989	

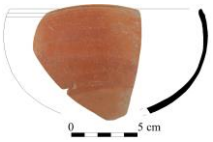
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,7 cm, K. Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Hafif köşeli bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi yaklaşık elli derecelik bir açıyla yükselir. Merkeze doğru hafif sivrilerek yüksek bir meme yapar.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	327	Levha 53
Kazı Env. No:	18-RHK-992	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,2 cm, K. Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Hafif köşeli bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi yaklaşık elli derecelik bir açıyla yükselir. Merkeze doğru hafif sivrilerek yüksek bir meme yapar.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Kaidenin tabanı da dahil.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*316, 326*	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

Kat. No:	328	Levha 53
Kazı Env. No:	10-STD-395	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,80 m/-1,40 m	
Form:	KS 240	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,8 cm, K. Y. : 1,9 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası. Hafif köşeli bir profile sahip. Zemine bastığı kısım düzleştirilmiş. Kaidenin içi yaklaşık elli derecelik bir açıyla yükselir. Merkeze doğru hafif sivrilerek yüksek bir meme yapar. İyice düzleştirilmiş iç yüzeyin tondosunda ince bir yiv yer alır.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown, 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astar Grubu-Rengi:	4- 5 YR 4/2 dark reddish gray.	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Tarih:	MÖ. 2. ve 1. yüzyıllar	

KS 270

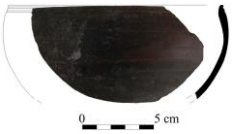
KS 270 Hellenistik Dönem'in yarı küresel gövdeli grupları içerisinde farklı bezeme teknikleriyle süslenmiş örnekleri bulunur. Rotroff, 1997: 108, 275, no. 318–327, Lev. 20, 32; Düz astarlı en yakın benzerleri: Anderson, 1954: no. 157, Lev. 10.a; Hayes, 1991: 168, no. 3 Lev. 59; Kögler, 2010: 129-130, no. D44-45, E52, Lev. 10, 19; Gasperetti, 2003: 148, no.28, Lev. 92

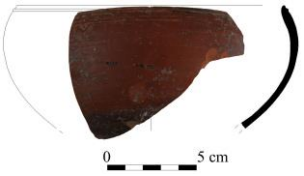
Kat. No:	329	Levha 54
Kazı Env. No:	15-RHK-514	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F12 1265,64/ 1265,04 m	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak gövde parçası.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başları	

Kat. No:	330	Levha 54
Kazı Env. No:	06-TY-101	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,2 cm, K. Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 5/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başları	

Kat. No:	331	Levha 54
Kazı Env. No:	15-RHK-323	
Buluntu Yeri:	Agora I teras Caddesi 68-75 arası doğu stoa 10. dükkan içi -2,40 m/-2,90 m	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,2 cm, K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1-İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başları	

Kat. No:	332	Levha 54
Kazı Env. No:	09-ODN-1582	
Buluntu Yeri:	Dudak-gövde parçası	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,2 cm, K. Y. : 7,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başları	

Kat. No:	333	Levha 54
Kazı Env. No:	08-STD-826	
Buluntu Yeri:	Stadion Teras duvarı A Cavea E 0/-2,44 m	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,2 cm, K. Y. : 6,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	4- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başları	

Kat. No:	334	Levha 54
Kazı Env. No:	18-RİT-228	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı 1210,90 m/1210,05 m	
Form:	KS 270	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,4 cm, K. Y. : 7,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl ile MÖ. 1. yüzyılın başları	

KS 260 (Mastos)

KS 260 form grubuna ait en yakın benzerler için: Atina: Rotroff, 1997: 109–110, 276, no: 328-330, Lev. 33, Fig. 20. MÖ. 200–175. Knidos: Kögler, 2010: 373no. Imp2, E270, Fig. 67, Lev. 16: Tarsus: Jones, 1950: no.295, Lev. 137, 188 (MÖ. 50-MS. 50); Samaria: Crowfoot ve Kenyon, 1957: 311, 335-336 Form 18 Fig. 80. 15-20. MÖ. 30 öncesi. 279; Tel-Anafa: Slane,

1995: 279 F30-31 TA Type 6 Fig. 3, 314 FW 217-219 (BSW), TA Type 26 Fig. 21. (DSA) MÖ 98-75; Antiokeia: Waage, 1948: 12, Form 55 no.7-11 Fig. 3. Lev. 2

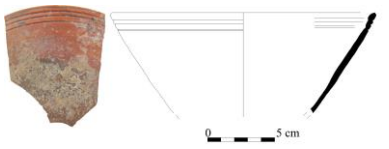
Kat. No:	335 Levha 55
Kazı Env. No:	14-Env-105
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu A2 K1 0/-0,77 m
Form:	KS 260
Ölçüler:	A.Ç. : 13,1 cm, K.Ç. : 2,4 cm, Y. : 8,3 cm
Parça Tanım:	İç kısımda kalınlaştırılmış dudak, düz duvarlı konik gövde, küçük ve düz kaide. Dudağın dış profilinde üç yiv.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2-5 YR 4/4 reddish brown
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	336 Levha 55
Kazı Env. No:	18-RİT-279
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8-Karelajı 1218,26 m/ 1210,22 m
Form:	KS 260
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 6,4 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	1/2- 2.5 YR 5/8 red /2.5 YR 4/6 red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	337 Levha 55
Kazı Env. No:	14-NY-561
Buluntu Yeri:	Nekkropol Yolu Kuzey A1 KM 1 -85/-131
Form:	KS 260
Ölçüler:	A.Ç. : 20,2 cm, K. Y. : 7,7 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 4/6 red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	338 Levha 55
Kazı Env. No:	14-NY-566
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu kuzey dolgu
Form:	KS 260

Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K. Y. : 2,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası, dudağın dışında rulet bezemesi	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Yer yer pekişmiş 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Karasız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	339	Levha 55
Kazı Env. No:	15-RHK-761	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–3 I16 karelajı 1264,76 m/1263,91 m	
Form:	KS 260	
Ölçüler:	A.Ç. : 18 cm, K. Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası, iç yüzeyde kazı ve boya bezeme ile yapılmış bitkisel süsleme	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red/10 YR 5/3 brown	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Paralel Örnekler:	Mitsoplous ve Leon, 1991: 38, 49-50 B85-87 Lev. 43-44; Rottrof ve Oliver, 2003: no.136, Lev.; Waage, 1948: 12, Form 54a no.5, Fig. 3. Lev. 2. Ladstätter, 2010: 94, Lev. 219. K162-K173. MÖ. 2. yüzyılın sonları.	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

KS 130 (Kalıp Yapımı Kaseler)

Kat. No:	340	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-763	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 3 I16 karelajı 1264,76 m/1263,91 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K.Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Piramidal simetrik düzende çam kozalağı	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 6/8 light red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Sardis: Rotroff ve Oliver, 2003: 97, Lev. 60 359; Hellström, 1965: 64, no.141, Lev. 11; Pergamon: Ziegenaus ve Luca, 1968: 139, no.258, Lev. 49; 144, no.293, Lev. 5; Ziegenaus ve Luca, 1975:75, no. 148, no.2, Lev. 48; Wagee, 1948; no.12-17, Fig. 14; Samaria-Sebaste III, 275-276, Fig. 62:1.	

Kat. No:	341	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-304	

Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 D10 karelajı 1268,11 m/1265,61 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K.Y. : 1,1 cm	
Parça Tanım:	Madalyon ve gövde parçası	
Süsleme:	Madalyonda, sekiz yapraklı çiçek etrafında yine sekiz yapraklı uçları sivri bir çiçek bezemesi merkezdeki çiçeğin etrafına yerleştirilmiştir. Duvarda, kısa ve damarlı yaprakların uç kısımları üst üste bindirilmiştir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamen astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	79, 345, Saygılı, 2011: Fig. 5	
Paralel Örnekler:	Rotroff-Oliver, 2003: Lev. 60-361; Lev. 71-428; Lev. 72-431. 80 Ziegenaus ve Luca 1968: Lev. 55/354,355. 81 Dereboylu, 2001: Lev. 14/81,83. 82 Kossatz, 1990, s. 73. Lev. 34- M612. 83 Laumonier, 1977, Lev. 9-9327, 117, 5017, 5019; Lev. 10- 5027, 5280+5530; Lev. 17-5394; Lev. 27-5060; Lev. 42-47+286, 11; Lev. 58-88; Lev. 65-9396.	

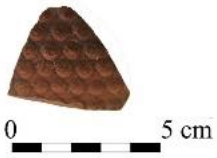
Kat. No:	342	Levha 56
Kazı Env. No:	13-DN-178	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, 10. Karelaj akıntı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. :8,2 cm, K.Y. : 2,6 cm, P. Y. :4	
Parça Tanım:	Dudak hafif dış bükey, ağız kenarı kısa ve dışa açık gövde	
Süsleme:	Çerçeve, tek yivle sınırlandırılmış. Duvarda, kısa ve damarlı yaprakların uç kısımları üst üste bindirilmiştir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y / Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	*15-RHK-826; ikincil paralel;*342, *15-RHK-304, 18-RHK-1095, 18-RHK-1085*	

Kat. No:	343	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-917	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 3 2 no.lu tonoz, 1266,61 m/ 1264,76 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 8 cm, K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dışa taşkın dudak kenarı ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevede, tek sıra yunus motifi, gövdede altlı üstlü sıralanmış oval halkalar	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	

Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

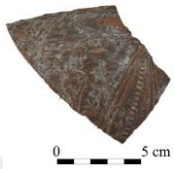
Kat. No:	344	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-826	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 2,5 cm: P. Y: 3,9	
Parça Tanım:	Alt gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, kısa ve damarlı yaprakların uç kısımları üst üste bindirilmiştir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5 / gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*13-DN-178*	

Kat. No:	345	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-422	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F12 karelajı 1263,15 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, sivri uçlu, kısa ve damarlı yapraklar üst üste bindirilmiştir	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	Saygılı 2011, Fig. 5, *15-RHK-1095*	

Kat. No:	346	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-829	
Buluntu Yeri:	RHK 15 Açma 2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda deniz kabuğu motifi yan yana	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / Gley 1 4/ dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 5/6 red / 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Paralel Örnekler:	Gürdal, 1999: 30	

Kat. No:	347	Levha 56
Kazı Env. No:	15-RHK-113	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D10 karelajı 1266,02 m/1265,52 m	
Form:	KS 130	

Ölçüler:	A.Ç. : 11,7 cm, K. Y. : 6,7 cm	
Parça Tanım:	Dışa taşkın, hafif dış bükey dudak ve üçte ikisi korunmuş gövde parçası.	
Süsleme:	Çerçeve, tek yiv ile sınırlandırılmış. Duvarda, sırayla yerleştirilmiş akantus ve lotus yaprakları arasında ince saplı bir çiçek	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/8 red / 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	348	

Kat. No:	348	Levha 57
Kazı Env. No:	18-STD-888	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 5 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Çift sıra çerçevenin üstünde meander motifinin alt çizgileri korunmuştur. Alttaki çerçevede defne tutamları art arda sıralıdır. Duvarda, lotus yaprağı ve sapları birbirine dolanmış çiçek motifi.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- İç: 5 YR 4/4 reddish brown/ dış: 2,5 YR 5/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	347	

Kat. No:	349	Levha 57
Kazı Env. No:	15-RHK-504	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 12 cm, K. Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve üst gövde parçası	
Süsleme:	Çerçeve, tek yivle sınırlanmış. Duvarda, akantus yaprağının sadece üst kısmı korunmuştur.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/4 reddish brown /5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	350	Levha 57
Kazı Env. No:	16-Yzy-221	
Buluntu Yeri:	2016 Kibyra yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P.Y. : 3,1	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, friz içerisinde yay şeklinde, girlant biçiminde yerleştirilmiş ince sarmal dalların boşluğunda asma yaprağı ve üzüm salkımı.	

Bünye Rengi:	Fırın hatası, 10 YR 3/1 very dark gray
Astar Grubu-Rengi:	Çok pekişmiş, 10 YR 4/1 dark gray
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	352

Kat. No:	351	Levha 57
Kazı Env. No:	18-STD-913	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K Y. : 3,7 cm, P. Y. : 4,1 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Çerçevede, yatay pozisyonda yerleştirilmiş sıralı çifte sarmallar. Duvarda, friz içerisinde bir alta bir üste gelecek şekilde yerleştirilmiş yay şeklinde, girlant biçiminde ince sarmal dalların birleşim kısmı ve bu kısımda yer alan asma yaprağı ve üzüm salkımı	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	4. Gley 1 2.5 black N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	352	

Kat. No:	352	Levha 57
Kazı Env. No:	17-AGR-38, 17	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1 karelajı -0,60 m/-1,20 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	a- K. Y. : 4,3 cm; b-K.Y. : 4,8	
Parça Tanım:	Birleşmeyen aynı kaseye ait iki gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, friz içerisinde bir alta bir üste gelecek şekilde yerleştirilmiş yay şeklinde, girlant biçiminde ince sarmal dalların boşluklarında asma yaprağı ve üzüm salkımı. Kaliksde, sıra ile palmet ve defne yaprakları.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red / 5 YR 5/6 yellowish red.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	170, 172 (aynı örneğin kalıbı), 350, 351, 352, *15-RHK-144*, *18-STD-1361*,*14-AGR-229*, Saygılı 2011, no.6-7, 60 (kalıp)	
Paralel Örnekler:	Milet: Kossatz, 1990: Lev. 25 M105, Lev. 33 M68, M38: Laumonier, 1977: Lev. 35 no. 1495-9605, 1462-1456, 1461, 9299, Lev. 46 no. 1474, 1471, 1486, 1491, 1500, 2306, 1509, 1468; Iassos: Benoit, 1997: 374-376, Lev. 278a-b; Ephesos; Seiterle, 1982: 148-149, Lev. 26. no.3; Mitsopoulos – Leon, 1991: 68-29, Lev. 76 no. D3; Kyme: Bouzek, 1974: 26-27 no.65-66, Fig. 3, 12, Lev. 9; Ziegenaus ve Luca, 1975: no.5 Lev. 52; Metropolis: Gürler, 1994: 45, 155-156, no.59-61, Çiz. 19.	

Kat. No:	354 Levha 57
Kazı Env. No:	18-STD-883
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu
Form:	KS 130
Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm, K.Y. : 8,1 cm
Parça Tanım:	Hafif dış bükey, yüksek dudak ve üst gövde parçası
Süsleme:	Çerçevede, birbiri ardına sıralı giyoş motifi. Duvar, friz alanı içerisinde, tek bir kalın daldan bir alt bir üst gelecek şekilde oluşturulan girlantların boşluklarında sarmal dalların üzerine yerleştirilmiş tomurcuk şeklinde çiçekler. Frizin altında bir yivle ayrılmış çerçeve alanı içerisinde üçte ikisi korunmuş çifte sarmal motifi yer alır.
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N / 2.5 Y 4/2 dark grayish brown
Astar Grubu-Rengi:	4-Gley 1 2.5 black N/ Gley 1 2.5/1 greenish black 10Y/
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	357, *15-RHK-687*; Saygılı 2011, Fig. 6-7
Paralel Örnekler:	Jones, 1950: Fig. 174.

Kat. No:	355 Levha 57
Kazı Env. No:	TY-261
Buluntu Yeri:	Kibyra, Yüzey
Form:	KS 130
Ölçüler:	K.Y. : 2,7 cm, P.Y. : 5,8 cm
Parça Tanım:	Gövde parçası
Süsleme:	Duvarda, friz içerisine yerleştirilmiş girlantlar, girlant boşluklarında dairesel sapları iç içe geçmiş iki çiçek motifi. Kaliksde, sıralı, yarım lotus yaprakları. Kaliks ve friz alanı arasında inci-boncuk dizisi ile yapılmış bir çerçeve. Aynı kompozisyonun bezeme örnekleri karşılaştırılabilecek parçalar.
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N/ Gley 1 6/1 greenish gray 10Y
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 2.5 black N
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	354, 357, *15-RHK-687, 356; 171; Saygılı 2011, Fig. 6-7, 60(kalıp)*
Paralel Örnekler:	Jones, 1950: Fig. 174.

Kat. No:	356 Levha 57
Kazı Env. No:	14-AGR-221
Buluntu Yeri:	Agora, I teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan içi, -3,40 m/ -3,80 m
Form:	KS 130
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 4,2 cm
Parça Tanım:	Hafif dış bükey dudak ve üst gövde parçası
Süsleme:	Çerçevede, art arda sıralanmış defne yaprakları. Duvarda, üst kısmı korunmuş girlant motifi ve girlant boşluğunda yer alan çiçek motifi. Aynı kompozisyonun bezeme örnekleri karşılaştırılabilecek parçalar.

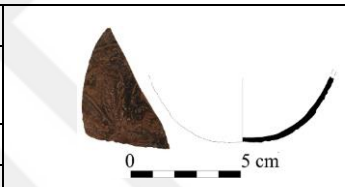
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray N
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	352

Kat. No:	357	Levha 57
Kazı Env. No:	18-RİT-193	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K.Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, friz içerisine yerleştirilmiş girlantın boşluğunda, dairesel sapları iç içe geçmiş iki çiçek motifi. Aynı kompozisyonun bezeme örnekleri karşılaştırılabilecek parçalar.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 light red / 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	354, 356, 171, *15-RHK-687; Saygılı 2011, Fig. 6-7, 60(kalıp);*	
Paralel Örnekler:	Jones, 1950: Fig. 174	

Kat. No:	358	Levha 58
Kazı Env. No:	18-RİT-185	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion), H8 Karelajı 1218,26 m/ 1210,22 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, akantus ve lotus yapraklarının arasında, cepheden betimlenmiş çıplak, kanatlı eros olması muhtemel kol ve baş kısmı eksik figürün yanında profilden betimlenmiş, rozet biçimli bir yükselti üzerine basan, giyimli başı eksik figürün ip eğirmekte olduğu görülür. Dirseğinden kıvrılmış kolunun altından dalgalı bir şekilde sarkan ip ve elinin üzerinden aşağı doru taşan yün kütlesi görünmektedir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	359, 358, 167(kalıp), 168(kalıp)	

Kat. No:	359	Levha 58
Kazı Env. No:	18-STD-889-890	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	

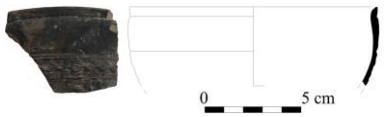
Ölçüler:	K.Y. : 4,5., P. Y. : 6,7 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, akantus ve lotus yapraklarının arasında, cepheden betimlenmiş çıplak, kanatlı eros, sağ kolunu havaya başının hizasına kaldırmış. Sol koluyla tuttuğu, profilden betimlenmiş, rozet biçimli bir yükselti üzerine basan, giyimli figürün ip eğirmekte olduğu görülür. Dirseğinden kıvrılmış kolunun altından dalgalı bir şekilde sarkan ip ve elinin üzerinden aşağı doru taşan yün kütlesi görünmektedir.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown/ 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 5/6 red/ 2.5 YR 5/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	56, 359, 358, 167(kalıp), 168(kalıp)	

Kat. No:	360	Levha 58
Kazı Env. No:	18-STD-894	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu.	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve madalyon parçası	
Süsleme:	Çerçevede: sıralı dalga/koşan köpek. Duvarda: sırası ile lotus ve ucu kıvrık akantus yaprakları. Her iki yaprak grubunun ana damarı enine çizgilerle bölünmüştür. Akantusların üzerinde oluşan boşluklarda antettik duran dört ayaklı hayvanların ayakları korunmuştur. Madalyonda: ucu sivri ve kalp biçimli sekiz yapraklı çiçek yer alır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 4/4 reddish brown/ 5 YR 3/1 very dark gray	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	

Kat. No:	361	Levha 58
Kazı Env. No:	15-RHK-270	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı, 1267,31 m/1265, 91 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 4,8	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, lotus yapraklarının arasına yerleştirilmiş figürün ayakları korunmuştur. lotus yapraklarının dip kısmında, iki lotusun arasında yine lotus yapraklarının uç kısımları görünecek şekilde yerleştirilmiştir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red/ 5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	

Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş

Kat. No:	362	Levha 58
Kazı Env. No:	18-RHK-1104	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit dolgu.	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K.Y. : 4,2 cm, P.Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevede, inci boncuk dizisi. Duvarda, akantus yapraklarının arasında, daha kısa şekilde yerleştirilmiş uç kısmı yuvarlatılmış lotus yaprağı vardır. Akantus yapraklarının ana damar çizgisi enine çizgilerle bölünmüştür. Lotus yaprağının üzerindeki boşlukta yunusun üzerine oturan kanatlı eros betimlenmiştir. Eros üst gövdesi ile geriye doğru dönmüş yunusun kuyruğuna bakmakta, bu sırada sol eli yunusun başı üzerinde, sağ eli de kuyruğunun üzerinde durmaktadır. Erosun üst gövdesi cepheden, arkaya döndürdüğü başı profilden betimlenmiştir. Kibyra üretimi kase gruplarında, madalyondan dudağa doğru dikey bir şekilde yerleştirilmiş, bütünsel bir görüntü sunan örneklerdendir. 169 numaralı kalıp parçası da yalnızca akantus yaprakları ile yapılmış aynı figüratif bezemeye sahiptir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 3/ very dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	169	

Kat. No:	363	Levha 58
Kazı Env. No:	18-STD-907	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,2 cm, K. Y. : 5,3 cm	
Parça Tanım:	Düz yükselen, dudak kenarı (7mm yüksekliğinde) inceltilmiş yüksek dudak ve üst gövde parçası.	
Süsleme:	Çerçevede, üç yapraklı, damarlı defne yaprakları. Duvarda, ayakta cepheden betimlenmiş ayakta çıplak kadın figürü (Aphrodite). Figür her iki kolunu da omuz hizasında kaldırmış, elleri ile omuzlarına dokunur. Başını hafifçe soluna yatırmış, yüzü 4/3 profilden gösterilmiştir.	
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/2 grayish brown	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 2.5/ back N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- az pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	*18-STD-912, 15-RHK-688, 15-RHK-858.*	

Kat. No:	364	Levha 58
Kazı Env. No:	17-AGR-18	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D-1. -0,60/-120.	
Form:	KS 130	

Ölçüler:	P.Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, akantus yapraklarının arasında mızrağını ileri doğrultmuş soluna doğru koşan bir figür yer almaktadır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	365	Levha 59
Kazı Env. No:	17-AGR-32	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1 karelajı - 0,60 m/-1,20 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,6 cm, K. Y. : 9,2 cm	
Parça Tanım:	Birleştirilmiş yedi, birleşmeyen bir parçadan oluşan gövde ve dudak parçası. Dudak düz, dudak kenarı hafif dışa dönüktür.	
Süsleme:	Çerçevede, sıralı dalga motifi. Duvarda, sağ koluyla yanında duran kalkana yaslanmış diğer eliyle mızrağını tutan, yüksek miğferli, peplos giymiş tanrıça Roma figürü rahat bir şekilde oturur pozisyonda betimlenir. Vücut ağırlığı sağ tarafı üzerine verilmiştir. Sağ bacağını serbest bir şekilde uzatmış, sol bacağını ise dizinden kıvırmıştır. Vücudu cepheden, sağ tarafa döndürdüğü başı profilden betimlenmiştir. Giysisi karnının üzerinde vücut hatlarını ortaya çıkaracak şekilde incedir. figürün bacakları üzerinde bir kıvrım tomarı oluşturur. Giysi kıvrımları daha yüksekte duran sol bacağı ve serbest pozisyondaki sağ bacağının hareketine uyumlu şekilde dökümlüdür. Roma figürünün yanında, başını soluna döndürmüş bakan, cepheden betimlenmiş kanatlı bir Psykhe, kolçaklı bir koltuğa oturmakta ve kucağında yaralı bir figür taşımaktadır. Pyskhe'nin sol omzuna dayanmış figür, sol koluyla sandalyenin kolçağından destek alırken Pyskhe'nin cepheden betimlenmiş bacakları üzerinde oturmaktadır. Pyskhe sol koluyla figürü belinden kavramış, figür de başını sol tarafına doğru çevirmiştir. Figürün sırtı 4/3 cepheden, bacakları profilden betimlenmiştir. Her iki bacağı dizinden kıvrılmıştır ancak sol bacağı daha yüksekte durur.	
Bünye Rengi:	1- 2.5 YR 5/6 red (iç ve dış yüzey) / Gley 1 3/ very dark gray (Kesitin merkezi)	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/6 red / 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde.	
Paralel Örnekler:	Kompozisyondaki yaralı figür ikonigrafisi için bk. Baur, 1941: Lev. 12.	

Kat. No:	366	Levha 59

Kazı Env. No:	18-STD-884	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu.	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 8 cm, K. Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Neredeyse yarısı korunmuş kasenin hafif iç bükey dudağı ve gövde parçası.	
Süsleme:	Çerçevede: yatay ikili sarmal. Duvarda, üst gövdesi cepheden, bacakları profilden betimlenmiş, karşılıklı biri kadın diğeri erkek iki figür yer alır. Figürlerin sol kolları havada başlarının üzerinde, sağ kolları bel hizasında dirseklerinden kırık dans eder şekilde birbirlerine yönelmiş şekildedir. soldaki kadın figürünün sağ kolu ve sol bacağı eksiktir. Sağdaki erkek figürünün alt gövdesi korunmamıştır. Ancak phallosu görünür. Bu ikili kompozisyonun sağ yanındaki figürün dirsekten yukarı bükülmüş kolu ve eli korunmuştur. sOlasılıkla aynı ya da benzer ikili grubun tekrarını içeren bir kompozisyon söz konusudur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red / 7.5 YR 5/4 brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- dış, 5 YR 4/2 dark reddish gray/ iç, 10 R 4/2 weak red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

Kat. No:	367	Levha 59
Kazı Env. No:	11-ODN-1739	
Buluntu Yeri:	GDH 5. No'lu oda doğu arkası. -1,55 m/-2,14 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, profilden betimlenmiş burun kısmı eksik, tek ayağı havada duran atın üzerinde oturan savaşçı (amazon) iki eli havada başını tutmaktadır. Parçanın en solunda atın önünde bir figürün bacağı görünür. Çalışma grubu dışında kaldığı için kataloğa alınmayan bir kase üzerinde aynı betimleme bulunmaktadır. Bu sahnede atın arkasında ayakta duran figür atın üzerindeki savaşçının saçından yakalamış, çekmektedir. Numaralı bu parçanın kompozisyonu da aynı şekilde tamamlandığı düşünülür. Aynı zamanda bu ikili kompozisyon tekrar edildiği parçanın en solunda atın önünde, sadece alt bacağı korunmuş figürden anlaşılmaktadır	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 3/ very dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	368	Levha 59
Kazı Env. No:	16-Kİ-219	
Buluntu Yeri:	Kibyra kenti içi, yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 5 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	

Süsleme:	Duvarda, av sahnesi betimlenmiştir. Parçanın solunda kalkanlı bir savaşçının 4/3 cepheden betimlenmiş kalkanın alt kısmı ve savaşçının ayağı görünür. Karşısında şaha kalkmış panter figürü vardır. Kaliksde, lotus ve akantus yaprakları arasında 7 yapraklı uçları sivri rozet bulunur. lotus yapraklarının dik ana damarı enine çizgilerle bölünmüştür.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R5/8 red.
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	178, Saygılı 2011: 27, 69-70.
Kat. No:	369 Levha 59
Kazı Env. No:	16-Kİ-222
Buluntu Yeri:	Kent İçi, yüzey
Form:	KS 130
Ölçüler:	K. Y. : 1,8 cm, P.Y. : 4,1 cm
Parça Tanım:	Gövde parçası
Süsleme:	Duvarda, sola doğru yönlenmiş şaha kalmış (kanatlı?) aslan (grifon ?) figürü, sol yanında sadece alttan sollu sağlı iki yaprağı korunmuş akantus. Kalyksde, birbiri ardına üç kat sıralanmış lotus yaprakları, lotus yapraklarından en önde olanların sadece uç kısımları yapılmıştır. Madalyonda açmış lotus yaprakları arasında nokta bezemesi. Bu madalyona sahip bir kalıp örneği bulunur. Saygılı, 2011: Fig. 64
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/ dark gray N
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	Saygılı, 2011: Fig. 31.

Kat. No:	370 Levha 59
Kazı Env. No:	18-RİT-180
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) 1 H8 karelajı Karalajı. 1218,26 m/ 1210,22 m
Form:	KS 130
Ölçüler:	P. Y. : 5,2 cm
Parça Tanım:	Gövde parçası.
Süsleme:	Çerçevede, sıralı şevron motifi. Duvarda, friz alanı içerisinde sol kanadı görünen üst gövdesi sol tarafa yönlenmiş, palamut taşıyan Eros figürü vardır. Eros'un cepheden betimlenmiş sağ bacağı friz alanını altta sınırlayan yivin altında profilden betimlenmiş sol bacağı ise yivin üzerinde durur. Eros'un solunda arka bacağı ve kuyruğu görünen olasılıkla panter betimlemesi yer alır. Kalyks'de iki adet yaprağın üst kısımları korunmuştur.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red / 10 R 4/6 red
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

Kat. No:	371	Levha 59
Kazı Env. No:	18-RHK-115	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D1 karelajı 1266,02 m/1265,52 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P.Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, friz alanı içerisinde dans eden kanatlı eroslar ardı ardına yerleştirilmiştir. Eroslar profilden, başını ve sağ elini havaya kaldırmış, her iki bacağı da dizinden kırık, sol bacağı havada dans pozisyonunda betimlenmiştir. Kaliksde, lotus yaprakları arasında kabartmalı nokta bezemesi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/4 reddish brown / 2.5 YR 3/1 dark reddish gray	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	370, *Saygılı 2011, Fig. 7.*	

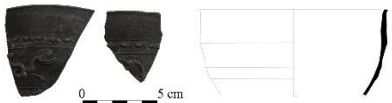
Kat. No:	371/1	Levha 59
Kazı Env. No:	Numune No: K18	
Buluntu Yeri:	Kibyra yüzey	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 5,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Cepheden betimlenmiş ele ele tutuşarak sağ taraflarına doğru ilerleyerek dans eden giysili, giysi etekleri ve kollarında yoğun kıvrımları bulunan dört kadın figüründen ikisinin ba kısımlarında eksik bulunan diğer ikisinin giysi etekleri görünen kadın figürleri.	
Bünye Rengi:	Griye dönmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Çok pişmiş, sinterleşmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	176, 372	

Kat. No:	372	Levha 59
Kazı Env. No:	Saygılı, 2011: no.22	
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamacı	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	P. Y. : 5,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Cepheden betimlenmiş ele ele tutuşarak sağ taraflarına doğru ilerleyerek dans eden giysili, giysi etekleri ve kollarında yoğun kıvrımları bulunan üç kadın figüründen ikisinin baş kısımlarında eksik bulunan diğer ikisinin giysi etekleri görünen kadın figürleri. Kalykste asma yaprakları ve üzüm salkımlarının arasında palmet bezemesi.	
Bünye Rengi:	Griye dönmüş	
Fırınlama Kondisyonu:	Çok pişmiş, sinterleşmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	176, 371	

Kat. No:	373 Levha 59
Kazı Env. No:	14-DN-267
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 4. karelaj akıntı dolgu
Form:	KS 130
Ölçüler:	K. Y. : 4,8 cm, P. Y. : 5,2
Parça Tanım:	Gövde parçası
Süsleme:	Figürlü bezeme, frizli. Duvarda: friz alanı içerisinde üç farklı pozisyonda biri kanatlı cepheden betimlenmiş üç figür yer alır. Parçanın en solundaki figürün çenesi hariç başı ve sağ kolu korunmamıştır. Belinden aşağısını kısmen örter şekilde giyimlidir. Figür göğsünün hizasına kaldırdığı, dirseğinden itibaren kıvrılmış sol kolunu tablalı yüksek podyuma dayar. Elinde profilden betimlenmiş, çıplak bir eros figürü taşır. Eros sol kolunu figüre doğru uzatmış şekilde birbirlerine bakarken betimlenmiştir. İkinci figür (Aphrodite) yine cepheden betimlenmiş ve çıplaktır. Figür sağ kolunu bel hizasındaki sunağa dayamış, sağ bacağını hafif kırmış, bu duruş vücudun hafif bir S yapmasına sebep olmuştur. Figür, sol kolunu dirsekten kıvırmış bir şekilde omuz hizasına kaldırmış, elinde taşıdığı eros figürüne doğru bakarken betimlenmiştir. Eros'un yalnızca tek bacak ve kolu korunmuştur. Üçüncü figür vücudu cepheden başı profilden betimlenmiş kanatlı bir Eros/Nike'dir. Figürün sol bacağı hafif ileridedir. Vücudunun üst kısmı S yapmıştır. Başını sağına döndürmüş, omuzu hizasında dirseğinden itibaren havaya kaldırdığı eline bakmaktadır. Sol omzu üzerinde kanadının teki görünür. Kalymis dolanmış ve hafif kıvrılmış sol kolunun serbest bir şekilde durmaktadır. Kaliks: yarısı betimlenmiş, üç sıra lotus yaprağı ardı ardına bindirme tekniğinde yerleştirilmiştir.
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N
Astar Grubu-Rengi:	4-Gley 1 4/ dark gray N
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde. Yüzeyde ince bir katmanda kırmızılık korunmuş ancak renk tespiti için yeterli değildir.

Kat. No:	374 Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-145
Buluntu Yeri:	RHK 15 Açma 2 F13 karelajı 1265,04 m
Form:	KS 130
Ölçüler:	A.Ç. : 12,8 cm, a-K. Y. : 5,7 cm, b-K.Y. : 4,7
Parça Tanım:	İki ayrı parçadan oluşan dudak-gövde
Süsleme:	Figürlü bezeme, frizli. Çerçevede: tek sıra, inci boncuk, duvarda: antettik iki ejderha, altında ince bitkisel bant.
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N
Astar Grubu-Rengi:	4-Gley 1 3/ very dark gray N
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

Kat. No:	375 Levha 60

Kazı Env. No:	17-AGR-29	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D9 karelajı -2,45 m/-2,60 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 4,9 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevede, yumurta dizisi. Duvarda, iç içe 3 yivli yarım çemberler arasındaki boşluklar kabartmalı noktalarla doldurulmuştur.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/1 dark greenish gray 10Y / 2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	376, 377, 379, *15-RHK-701*.	
Paralel Örnekler:	Tölle-Kastenbein 1974, Lev. 254; Sardes: Rotroff veOliver, 2003: 126, Lev. 100–576. Pergamon: AvP XI, 1, Lev. 50: 256, Lev. 54: 356; Ephesos: Rogl, 2001: Lev. 67: Fig. 13:RB 11; Leon, 1991: Lev. 85:D 48; Kyme: Bouzek, 1974: 68; Metropolis: Gürler, 1994: 54; Priene: Wiegand-Schrader, 1904: 406; Fig. 530; Labraunda: Hellström, 1965: Lev. 11 no:152-154; Milet: Kossatz, 1990: Lev. 55: M477,749, Lev. 46: M742,262,434; Tarsus: Jones, 1950: Fig. 129, no: 158.	

Kat. No:	376	Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-662	
Buluntu Yeri:	18-RHK Açma 1 C-8	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 2,1 cm, P. Y. : 4,7 cm, K.G. : 4,1	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvar, iç içe 3 yivli yarım çember yan yana sıralanmış. Aralarındaki boşluklar kabartmalı noktalarla doldurulmuş. Madalyon: merkezde sekiz yapraklı rozetin etrafını, üç adet yivle oluşturulan, içinde kabartmalı nokta bezemesi bulunan iki friz çevreler.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/8 red.	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	375	

Kat. No:	377	Levha 60
Kazı Env. No:	18-RİT-192	
Buluntu Yeri:	18-RİT1, H8 karelajı, 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K. Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	15-RHK-662 numaralı parça ile aynı dekorasyona sahip. Duvarda, korunan bezemeden, girlant biçimli konsantrik yarım dairelerden biri ve etrafındaki boş alanı dolduran kabartmalı nokta bezemeler. Madalyon: merkezde sekiz	

	yapraklı rozetin etrafını, üç adet yivle oluşturulan, içinde kabartmalı nokta bezemesi bulunan iki friz çevreler.
Bünye Rengi:	2.5 Y 4/1dark gray / 5 YR 5/4 reddish brown
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	375

Kat. No:	378	Levha 60
Kazı Env. No:	14-AGR-217	
Buluntu Yeri:	Agora I teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan içi -3, 40/-3, 80 m.	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K. Y. : 2,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda, korunan bezemeden, girlant biçimli konsantrik yarım dairelerden biri ve etrafındaki boş alanı dolduran kabartmalı nokta bezemeler.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	5 Y 3/2 dark olive gray.	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Çok pişmiş, sinterleşmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	375	

Kat. No:	379	Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-825	
Buluntu Yeri:	18-RHK Açma 2 F13 karelajı 1264,04 m.	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K. Y. : 3,3 cm, G. K. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, iç içe 2 yivli yarım çember, altındaki boşluk kabartmalı noktalarla doldurulmuş.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N.	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	375	

Kat. No:	380	Levha 60
Kazı Env. No:	TY-202	
Buluntu Yeri:	Tiyatro yamaç, yüzey.	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda, iç içe yivli yarım çember, altındaki boşluk kabartmalı noktalarla doldurulmuş. Madalyon: merkezi korunmamış, etrafındaki yivlerden biri içerisinde kabartmalı nokta bezmeleri.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	

Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	375

Kat. No:	381	Levha 60
Kazı Env. No:	18-STD-885	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı (Park Alanı)	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K. Y. : 4,4 cm: Çer. Ç. : 16 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Bitkisel bezeme, bütünsel. Çerçevede, inci boncuk; gövdede, dışı çerçevelendirilmiş akantus yapraklarının arasında birer tane taç yaprak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç-dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	382	Levha 60
Kazı Env. No:	18-STD-915	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı, dolgu	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,4 cm, K. Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Süsleme:	Dudağın hemen altından başlayan tek yivle çerçevelenmiş, sıralı taç yapraklar	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red / 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 RY 4/2 weak red	
Astarlı Yüzey:	İç ve dış tamamen astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

Kat. No:	383	Levha 60
Kazı Env. No:	18-STD-887	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı (Park Alanı), dolgu.	
Form:	KS 230	
Ölçüler:	K. Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak gövde parçası	
Süsleme:	Çerçevesiz. Duvarda, sırayla akantus ve taç yaprak bezemesinde korunmuş kısım yaprakların uç kısmıdır.	
Bünye Rengi:	10 R 5/8 red / 5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Karalı –iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	375	

Kat. No:	384	Levha 60
Kazı Env. No:	18-STD-993	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı (Park Alanı), dolgu.	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 4,7 cm, cm, P.Y. : 9,7 cm.	
Parça Tanım:	Gövde parçası.	
Süsleme:	Duvarda ve kalykste ardışık taç yaprakları.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	

Kat. No:	385	Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-860	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F10 karelajı 1266,02 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	
Süsleme:	Duvarda sıralı taç yapraklar.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown / 5 YR 5/1 gray	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	

Kat. No:	386	Levha 60
Kazı Env. No:	16-KBR-206	
Buluntu Yeri:	Tiyatro Yamaç, yüzey.	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 2,5 cm, P. Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve madalyon parçası	
Süsleme:	Duvarda, derin yivlerle çevrelenen ardışık taç yaprakları. Madalyonda, ince bir yivle çerçevelenmiş Medusa'nın saçı ve bir gözü korunmuştur.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/ dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	387	Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-254	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 E10 karelajı	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 1,2 cm, P.Y. : 7,4 cm	
Parça Tanım:	Madalyon ve alt duvar.	

Süsleme:	Duvarda kısa ve gövdede uzun taç yapraklar derin yivlerle çerçevelendirilmiştir. Sekiz yapraklı, rozet betimlenmiş madalyon ince bir yivle çerçevelenir.
Bünye Rengi:	2.5 Y 5/1 gray
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 4/ dark gray N
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

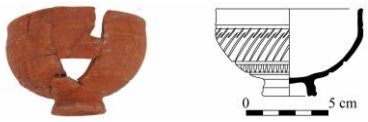
Kat. No:	388	Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-1086	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit 1261,21 m/1260,23 m.	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 1,3 cm, P.Y. : 5,2	
Parça Tanım:	Madalyon - alt duvar.	
Süsleme:	Duvarda, ince vivlerle çerçevelenmiş ve bastırılarak uygulanmış taç yapraklar, kalın bir yivle çerçevelendirilmiş rozet motifli madalyon.	
Bünye Rengi:	5Y 5/1 gray	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

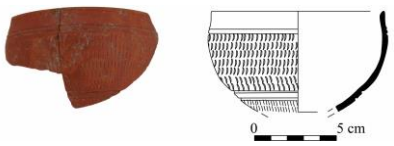
Kat. No:	389	Levha 60
Kazı Env. No:	15-RHK-116	
Buluntu Yeri:	15- RHK Açma–2 D10 karelajı1266,02 m/1265,52 m	
Form:	KS 130	
Ölçüler:	K. Y. : 08 cm, P.Y. : 5,4 cm	
Parça Tanım:	Madalyon ve alt duvar.	
Süsleme:	Duvarda baskı ile yapılmış taç yaprakların dip kısımları görünür. Madalyon ince bir yivle ayrılır. Sekiz yapraklı uçları sivri yaprağa sahip çiçek motifi, yaprakların arasında nokta bezeme yer alır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	

KS 140 Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler)

KS 140 rulet bezemeli kase grubunun en yakın benzer örnekleri Knidos üretimi arasındadır. Bu örnekler için: Knidos: Tuna, 1984: Res.8; Kassab ve Tuna, 1988: Fig. a-c, Doksanaltı, 2003: 29; Kassab-Tezgör: 2003; Doksanaltı, 2006: 220-223, Çiz. 24-26, 220 dn. 496; Kögler, 1996: 64, Lev. 20.2, 20.5; Kögler, 2010: 123-126; Kögler, 2014: 157-172, Fig. 1 (MÖ. 200); Atina: Rotroff, 1997: 234, 400, no.1583, Lev. 124. MÖ. 250-160; Efes: Dereboylu, 2001: 39, Lev. 19 159; Doksanaltı, 2003: 29; Priene: Zahn, 1904: 398. Fig. 526. 9; Fenn, 2016:

62; Paphos; Hayes, 1991: 12, 15, Fig. 5.12, Fig. 6.3-4. MÖ.125-100; Halikarnassos: Vaag, 2002: 206, K146, Lev. 49; Delos: Peignard, 1993: Lev. 234a;Iassos: Banoit, 1993: Lev. 279.b.

Kat. No:	390	Levha 61
Kazı Env. No:	15-RHK-249	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı 1267,47 m/ 1266,02 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,5 cm, Y. : 5,4 cm, K.Ç. : 3,3	
Parça Tanım:	Tam profil veren, neredeyse tamamı korunmuş kase gövdesinin bir kısmı eksiktir. İç bükey kısa dudak, dış bükey profilli kaideye doğru daralan yarı küresel gövde. Kaidenin zemine bastığı zeminde bir oluk yer alır. Kaidenin tabanı geniş bir şekilde boşaltılmıştır ve merkezi düzdür. Kaide tip 1.	
Süsleme:	Dudağın hemen altında iki yiv, alçak ve kısa çentiklerle doldurulmuş iki friz ve arasında ince rezerve bant. Bezeme uygulamasında ruletlerin alçak bir baskıyla yapıldığı görülür. Özellikle kaidenin hemen üzerinde yer alan rulet sırası belli belirsizdir.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, bol kireç katkılı, az pişmiş.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

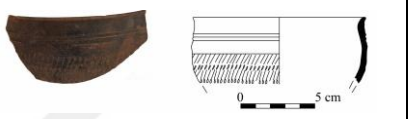
Kat. No:	391	Levha 61
Kazı Env. No:	18-RİT-18, 06	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,1 cm, Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	İç bükey alçak dudak ve dış bükey gövde parçası.	
Süsleme:	Dudağın hemen altında iki sıra yiv, altında altı sıra kısa seyrek rulet bezemesi ile doldurulmuş friz alanı, ardından ince bezemesiz bant, ince uzun sık çentiklerle doldurulmuş bir friz alanı daha.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow. Nispeten temiz hamurlu, gözenekli ve kireç katkılı, iyi pişmiş.	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	İçi ve dışı astarlanmış, dışında daldırma uygulaması ile bağlantılı renk dalgalanmaları.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	392	Levha 61
Kazı Env. No:	18-RİT-22	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı. 1218, 26 m/ 1210,22 m	

Form:	KS 140
Ölçüler:	A.Ç. : 10,8 cm, Y. : 4,5 cm
Parça Tanım:	İç bükey alçak dudak ve dış bükey gövde parçası.
Süsleme:	Dudağın altında bir yiv, gövde üzerinde içi kısa çentiklerle doldurulmuş iki friz alanı ve arasında ince, boş rezerve bant.
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 5/6 yellowish red
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-az pişme eğiliminde
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

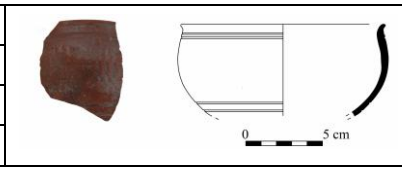
Kat. No:	393 Levha 61
Kazı Env. No:	06-TY-161
Buluntu Yeri:	KBR tiyatro tepesi, yüzey
Form:	KS 140
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, Y. : 7 cm
Parça Tanım:	İç bükey dudak kenarı ve gövde parçası.
Süsleme:	Dudağın altında iki yiv, gövde üzerinde kısa ve seyrek çentiklerden oluşmuş rulet bezemesi.
Bünye Rengi:	7.5 YR 5/6 strong brown
Astar Grubu-Rengi:	3- 7.5 YR 4/2 brown
Astarlı Yüzey:	İç dış daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

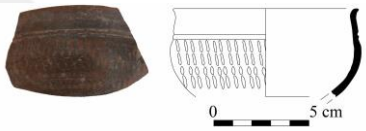

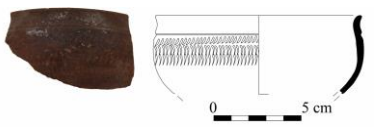
Kat. No:	394 Levha 61
Kazı Env. No:	18-RİT-26
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı 1218, 26 m/ 1210,22 m
Form:	KS 140
Ölçüler:	A.Ç. : 10,7 cm, Y. : 7,5 cm K.Ç. : 4,1
Parça Tanım:	Tam profil veren beş parçadan oluşan kase gövdesinin yarısı eksiktir. Dudak iç bükey ve alçaktır. Gövde dış bükey ve şişkindir. Kaide halka şeklindedir. Profili hafifçe dışa açıktır. Zemine bastığı kısımda bir oluk bulunur. Kaidenin boşaltıldığı iç kısmı düzdür. Kaide Tip 1 grubundadır.
Süsleme:	Dudak bitiminde bir yiv, gövde ve kaide üzerinde olmak üzere, kısa çentiklerle doldurulmuş iki friz alanı arasında ince rezerve bant. Dudağın hemen altındaki friz alanı kısa, kalın ve sık 6 sıra çentikten oluşan rulet bezemesi vardır. Gövdenin altı ise ince, uzun ve sık çentiklerden oluşan rulet bezemesiyle doldurulmuştur.
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow
Astar Grubu-Rengi:	3-Gövdenin alt kısmı, fırınlamadan kaynaklı olarak renk değişimine uğramış ve kahve rengine (7.5 YR 4/2 brown) dönmüştür. Kasenin içi ise açık kırmızıya (2.5 YR 4/2 weak red).
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş

Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

Kat. No:	395	Levha 61
Kazı Env. No:	08-STD-733	
Buluntu Yeri:	Stadion teras açması, cavea dolgu	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 6,1 cm	
Parça Tanım:	Alçak iç bükey dudak, dış bükey gövde. Gövde üzerinde kase fırına konmadan evvel çömlekçinin tutarken oluşturduğu bir çukurluk vardır.	
Süsleme:	Dudak altında iki yiv, kısa ve kalın çentiklerden oluşan rulet bezemeli friz alanı, altında ince rezerve bant.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- Dış yüzeyde metalik bir kırmızılığa (10 R 4/4 weak red) dönüşmüş, iç yüzeyde ise kırmızıya (2.5 YR 4/8 red).	
Astarlı Yüzey:	İçe ve dışa kalın bir şekilde uygulanmış.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	396	Levha 62
Kazı Env. No:	17-AGR-70	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras cad. D1 karelajı 1,30 m /-0, 35 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,4 cm, K. Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	İç bükey ve alçak dudak ve dış bükey gövde parçası.	
Süsleme:	Dudağın altında iki yiv, gövde üzerinde kısa ve alçak rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 5/4 brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- 7.5 YR 4/3 brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	397	Levha 62
Kazı Env. No:	18-RİT-17	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı 1218, 26 m/ 1210,22 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,6 cm, K. Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	İç bükey ve alçak dudak ve dış bükey gövde parçası.	
Süsleme:	Dudağın altında bir adet yiv, kısa ve farklı yöne yerleştirilmiş, alçak çentiklerden oluşmuş rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	10 YR 6/3 pale brown	
Astar Grubu-Rengi:	1-2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	398	Levha 62
Kazı Env. No:	14-AGR-234	
Buluntu Yeri:	I. teras cad. doğu stoa 11. dükkan içi. -3,40 m/-3, 80 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, Y. : 5, 9 cm	
Parça Tanım:	İç bükey ve alçak dudak ve dış bükey gövde parçası.	
Süsleme:	Dudağın altında iki yiv, gövde üzerinde kısa çentik sıraları ile oluşturulmuş rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red. nispeten temiz hamurlu, gözenekli ve kireç katkılı, az pişmiş.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	İçi ve dışın tamamına ince astar uygulanmış özellikle dış yüzeyde daldırma uygulaması ile bağlantılı renk dalgalanmaları.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	399	Levha 62
Kazı Env. No:	08-STD-821	
Buluntu Yeri:	Stadion, cavea E teras duvar A	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, Y. : 6,1 cm	
Parça Tanım:	İç bükey, alçak dudak ve dış bükey gövde parçası.	
Süsleme:	Dudak bitiminde bir yiv, gövde ve kaide üzerinde olmak üzere, ince, sık ve kısa çentiklerle doldurulmuş iki friz alanı arasında ince rezerve bant.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	4- 5Y 5/3 olive	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

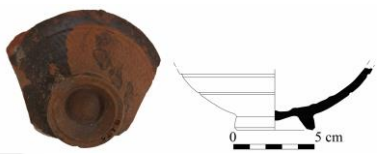
Kat. No:	400	Levha 62
Kazı Env. No:	18-RHK-1106	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit dolgu	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,2 cm, K. Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	İç bükey dudak, hafif dış bükey gövde.	
Süsleme:	Dudak altında iki yiv, gövde üzerinde kısa, seyrek alt alta iki sıra çentikle oluşturulmuş rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	401	Levha 62
Kazı Env. No:	14-NY- 576	

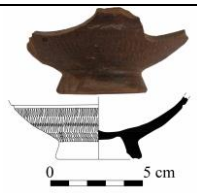
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu Kuzey A3, KM 35 0,06 m/- 0, 44 m
Form:	KS 140
Ölçüler:	A.Ç. : 10 cm, K. Y. : 5,3 cm
Parça Tanım:	İç bükey alçak dudak, dış bükey gövde.
Süsleme:	Dudak altında iki yiv; gövde ve kaidenin üst kısmında olmak üzere ince, kısa ve alt alta yerleştirilmiş çentiklerle oluşturulmuş rulet bezemeli iki friz, frizlerin arasında iki derin yiv.
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 5/6 red, 2.5 YR 3/1 dark reddish gray.
Astarlı Yüzey:	3- Dış tamamen içte dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

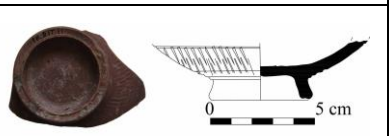
Kat. No:	402 Levha 63
Kazı Env. No:	18-RİT-5
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı 1218,26 m/ 1210,22 m
Form:	KS 140
Ölçüler:	K.Ç. : 4,4 cm, K. Y. : 3,7 cm
Parça Tanım:	Dış bükey gövde ve kaide parçası. Hafif dış bükey profile sahip kaidenin zemininde bir yiv bulunur. İç kısmı derin bir şekilde alınmıştır. Merkezi meme yapar. Kaide tip 1 grubundandır.
Süsleme:	Kaidenin hemen üzerinden başlayan ince, alçak bir şekilde bastırılmış rulet bezemeli bir friz, üzerinde bir yivle ayrılmış bezemesiz rezerve bant
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/6 red
Astarlı Yüzey:	9- İç ve dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	*11-ODN-958, 18-RİT-5, 17-AGR-115, 18-RİT-1*
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

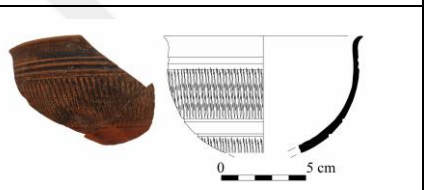

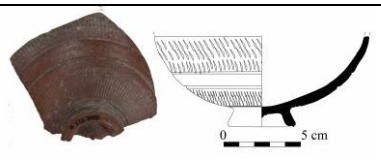
Kat. No:	403 Levha 63
Kazı Env. No:	18-RİT-1
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı. 1218, 26 m/ 1210,22 m
Form:	KS 140
Ölçüler:	K.Ç. : 4,5 cm, K. Y. : 3,4 cm
Parça Tanım:	Dış bükey gövde ve kaide parçası. Kaide profili hafif dışa açık halka şeklindedir. Kaidenin zemine bastığı kısımda bir oluk yer alır. İç kısmı derin bir şekilde oyulmuştur. Merkezine doğru hafifçe şişkindir. Kaide tip 1.
Süsleme:	Kaidenin hemen üzerinden başlayan kısa çentiklerle oluşturulmuş rulet bezemesinden yapılma frizin üzerinde, derin bir yivle ayrılmış bezemesiz rezerve bant.
Bünye Rengi:	10 YR 5/4 yellowish brown
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 4/3 reddish brown,
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.

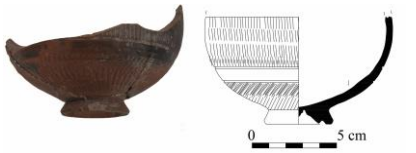
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	*11-ODN-958, 18-RİT-5, 17-AGR-115, 18-RİT-1*
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

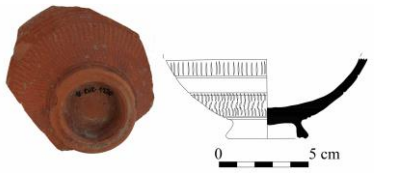
Kat. No:	404	Levha 63
Kazı Env. No:	18-STD-997	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit dolgu	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,9 cm, K. Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey gövde kaidenin zemine bastığı kısımda bir oluk yer alır. Kaidenin iç kısmı derin bir şekilde oyulmuştur. Kaide tip 1	
Süsleme:	Kaidenin hemen zerinden derin bir yivle sınırlanmış kısa ve seyrek çentiklerin oluşturduğu rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 4/3 weak red, 4/6 red.	
Astarlı Yüzey:	İç ve dış tüm yüzeye kaidenin tabanına ve taban boşluğuna uygulanmıştır.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*18-RİT-11, 18-RİT-13*	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

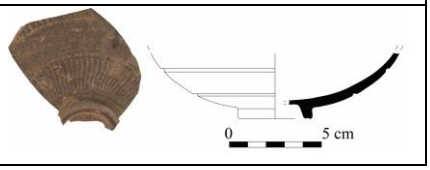
Kat. No:	405	Levha 63
Kazı Env. No:	15-RHK-115	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D1 karelajı 1266,02 m/1265,52 m.	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, K.Y. : 6,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde	
Süsleme:	Dudağın altında iki yiv, gövde üzerinde içi ince, uzun ve sık çentiklerle doldurulmuş iki friz alanı ve arasında ince, boş rezerve bant.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Kırmızı astar yer yer siyaha dönerken içeride tamamen kırmızdır.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	406	Levha 63
Kazı Env. No:	18-STD-999	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4 cm, K.Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Gövde-kaide parçası. Kaide tip 3	
Süsleme:	Gövde üzerinde ince, kısa ve yatay çentiklerden oluşan ruletin birkaç kez döndürüldüğü ve yivlerle sınırlandırıldığı iki friz arasında rezerve ince bant.	
Bünye Rengi:	10 R 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	

Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. Dış yüzeyde metalik parlaklığa sahip açık kırmızıya (10 R 4/4 red) dönüşmüş, iç yüzeyde ise kırmızıya (2.5 YR 4/6).
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

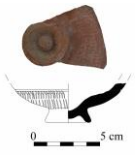
Kat. No:	407	Levha 63
Kazı Env. No:	18-RHK-1219	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı 1264,21 m/12661,24 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4 cm, K.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey gövde ve kaide parçası. Kaide halka şeklindedir. Zemine bastığı kısımda derin bir oluk yer alır. İç kısmı konik bir şekilde boşaltılmıştır. Merkezi meme yapar.	
Süsleme:	Gövde üzerinde beş sıra ince, kısa ve seyrek rulet bezemesi ile doldurulmuş friz alanı, altında ince bezemesiz rezerve bant, kaidenin üzerinde; ince, uzun çentiklerden oluşan ruletin iki kez döndürülmesi ile oluşturulmuş diğer friz.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 5/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	408	Levha 64
Kazı Env. No:	18-RHK-1220	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı, yol kesit 1264,21 m/12661,24 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4,4 cm, K.Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey gövdenin bir kısmı ve kaidenin tamamının ele geçtiği parça. Kaide dışa doğru yuvarlatılmış bir profille açılır. İç kısmı geniş ve düz bir şekilde boşaltılmıştır.	
Süsleme:	İki rulet bezemeli friz arasında daha ince rezerve bant. Üst kısımdaki rulet ince kısa çentiklerden oluşur. Alt kısımda ise dikey kısa çentiklerin eğik uzun bir hat oluşturduğu rulet iki sıra şeklinde uygulanmıştır.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

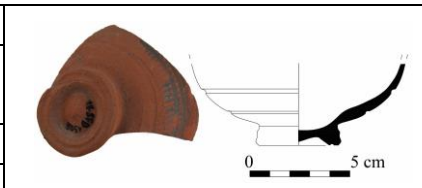
Kat. No:	409	Levha 64
Kazı Env. No:	15-RHK-432	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,54 m/1264, 35 m	
Form:	KS 140	

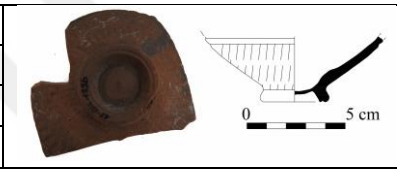
Ölçüler:	K.Ç. : 4 cm, K. Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey gövde ve kaide parçası. Halka kaidenin zemine bastığı kısımda bir oluk bulunur. İç kısmı derin bir şekilde alınmış, yüksek ve düzdür. Kaide tip 1.	
Süsleme:	Kaidenin hemen üstünden başlayan ince, sık çizgilerden oluşan rulet bezemeli iki friz alanı arasında geniş bir bant rezerve bırakılmıştır.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N. Hamur ve astarın tamamı griye dönmüştür.	
Astar Grubu-Rengi:	4	
Astarlı Yüzey:	İç ve dış astarlanmış merkez iç kısımda yer yer astarın ulaşmadığı bölgeler bulunur.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

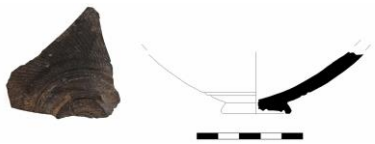
Kat. No:	410	Levha 64
Kazı Env. No:	14-NY-593	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu Kuzey A2 karelaj 1, 0 / 0.77.	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,2 cm, K. Y. : 6,3 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey küresel gövde ve kaide parçası. Halka kaidenin tabanı olukludur. İç kısmı alçak bir şekilde boşaltılmıştır. Buna karşın kaide, kasenin iç yüzeyinde çukurlaştırılmıştır. Kaide tip 2.	
Süsleme:	İnce ve kısa beş sıra çentikten oluşan ruletli bezeme gövde üzerinde yivlerden yapılmış friz alanlarına bölünmeden tüm gövdeye uygulanmıştır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	Astar içe ve dışa uygulamış her iki yüzeyde de metalik bir pembeliğe sahiptir.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	413, 411, 412, *17-AGR-58, 18-RHK-1231, 18-STD-994*	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	411	Levha 64
Kazı Env. No:	17-AGR-14	
Buluntu Yeri:	Agora II. teras caddesi D1 karelajı -0,60 / -1,20 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,2 cm, K. Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey gövde ve kaide parçası. Halka kaide hafif dışa açıktır. Zemine bastığı kısım olukludur. İç yüzeyi geniş bir şekilde alınmış ve şişkindir. Kaide tip 2	
Süsleme:	Kaidenin üzerinde rulet bezemeli friz alanı, üzerinde ince rezerve bant. Rulet bezemesi kısa çentiklerden oluşan dört sıra şeklinde uygulanmıştır.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma. Astar kasenin hem içinde hem de dışında dip kısımlara ulaşmamıştır. Astarın korunduğu kısımlarda renk metalik pembeye döner.	

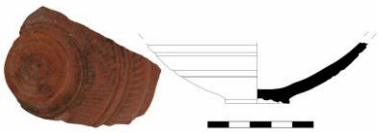
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	413, 410, 412, *17-AGR-58, 412, 18-RHK-1231, 18-STD-994*
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

Kat. No:	412	Levha 64
Kazı Env. No:	18-RHK-1328	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı, 1192,411/ 1191,11 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 4, Y. :4	
Parça Tanım:	Halka kaidenin tabanı olukludur. İç kısmı alçak bir şekilde boşaltılmış, merkeze doğru meme yapmıştır. Kaide, kasenin iç yüzeyinde çukurlaştırılmıştır. Kaide tip 2.	
Süsleme:	Alt gövdede ince ve kısa iki sıra çentikten oluşan rulet bezemesi.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	413	Levha 64
Kazı Env. No:	18-RHK-1236	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 3,4 cm, K. Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Kaideye doğru eğimli bir şekilde daralan gövde parçası ve tamamı ele geçmiş kaide. Kaide halka şeklinde zemine bastığı kısım olukludur. İç kısmı yüksek boşaltılmış merkezi hafifce şişkindir. Kaide tip 2.	
Süsleme:	Alt gövde üzerinde üstünde bir yivle sınırlandırılmış olan bezeme alanına üç sıra kısa ve ince ruletli bezeme uygulanmıştır.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma. Astar kasenin hem içinde hem de dışında dip kısımlara ulaşmamıştır. Astarın korunduğu kısımlarda metalik kahverengine dönmüştür.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

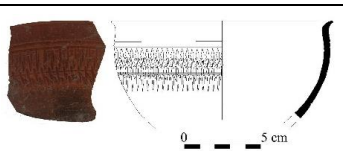
Kat. No:	414	Levha 65
Kazı Env. No:	15-RHK-256	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı 1267,47 m/ 1266,02 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey bir eğimle kaideye doğru yayvan bir şekilde inen gövde ve halka kaide parçasıdır. Kaidenin zemini iç kısma doğru hafif konik bir şekilde boşaltılmıştır. Dış çeperinde ve merkezinde birer oluk bulunur. Kaide tip 3.	

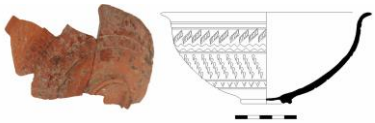
Süsleme:	Kaidenin biraz üzerinde derin iki yiv ile sınırlanmış ruletli friz alanı çok ince, uzun ve sık çentiklerle doldurulmuştur
Bünye Rengi:	Gley 1 3/ very dark gray. Bünye fazla pişmeden kaynaklı olarak gri-siyaha dönmüş, sinterleşmiş.
Astar Grubu-Rengi:	Astar ise pembeliğini hafif de olsa korumaktadır.
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	415, *18-RHK-1230, 15-RHK-893*
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

Kat. No:	415	Levha 65
Kazı Env. No:	15-RHK-329	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 D1 karelajı 1267,65 m /1265,61 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	K.Ç. : 3 cm, K. Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey bir eğimle kaideye doğru yayvan bir şekilde inen gövde ve düz kaide parçası. Kaidenin zemini iç kısma doğru hafif konik bir şekilde boşaltılmıştır. Dış çeperinde ve merkezinde birer oluk bulunur. Kaide tip 3.	
Süsleme:	Kaidenin hemen üzerinden başlayan iki derin yivle ayrılmış iki friz alanı seyrek düzenli çentiklerle doldurulmuş ruletli friz alanlarından oluşur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	Astar içte ve dışta uygulanmış.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	414, *18-RHK-1230, 15-RHK-893.*	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	416	Levha 65
Kazı Env. No:	15-RHK-205/207	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1265,04 m/1264,54 m.	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, Y. : 7,4 cm; K.Ç. : 3,6	
Parça Tanım:	Tam profil veren, beş parçadan oluşan kasenin dudak ve üst gövdesinin kısmı eksiktir. Dudak alçak ve iç bükeydir. Gövde dış bükey ve şişkindir. Kaide alçak ve halka şeklindedir. Zemine bastığı kısımda bir yiv bulunur. İç kısmı alçak bir şekilde boşaltılmıştır. Merkezi meme yapar. Kaide tip 1.	
Süsleme:	Dudağın hemen altında yivlerle ayrılmış, derin ve kısa çentiklerle doldurulmuş iki friz ve arasında ince rezerve bant bulunur. Dudağın altındaki bezeme alanı dardır. Üstte iki yiv, altta bir yivle sınırlandırılmış kısa ve derin çentiklerle süslenmiştir. Gövdenin üzerindeki bezeme alanı geniştir. Kaidenin başladığı yere kadar devam eder ve derin bir yivle sonlandırılır. Bu alandaki rulet bezemesi derin ve damla şeklindeki ruletlerle bezenmiştir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 5/6 red	

Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma. Kabın yüzeyindeki astar oldukça mattır. Gövdenin alt kısmı hamur rengine dönememiş, fırınlamadan kaynaklı olarak renk değişimine uğramış ve grimsi yeşile dönmüştür.
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

Kat. No:	417	Levha 65
Kazı Env. No:	15-RHK-281	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 E10, 1267,31 / 1265,91	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	D.Ç. : 14 cm, Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dış bükey alçak dudak ve dış bükey gövde parçası	
Süsleme:	Dudağın hemen altında iki sıra yivle sınırlandırılmış ruletli friz alanının içinde dikey kısa çentiklerin eğik uzun bir hat oluşturduğu bezeme uygulanmıştır. Friz alanının altında boş rezerve bir bant yapılmış, bu bantın üst sınırını oluşturan yiv ruletli bezmenin üzerine denk gelmiştir. Parçanın altında gövdenin alt kısmında yer alan rulet bezemesinin ince çentikleri görünmektedir.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

Kat. No:	418	Levha 65
Kazı Env. No:	15-RHK-773	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-3 K16 karelajı 1266 m/1264,76 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,5 cm, K. Y. : 7,5 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren, kase üç parçalıdır. Gövde ve ağzın büyük bir kısmı eksiktir. Dudak alçak iç bükey, gövde dış bükey bir eğime sahiptir. Dudak ve gövdenin oluşturduğu profil diğer örneklerinin aksine yayvan bir görüntü sunar. Kaide alçak halka şeklindedir. Zemine oturduğu kısımda bir oluk yer alır. İç kısmı alçak bir şekilde boşaltır. Merkez kısmı düzdür. Kaide tip 1.	
Süsleme:	Dudağın altında iki yivle sınırlandırılmış bezeme alanı gövdenin altında yine yivlerle sınırlandırılmış ince banta kadar tüm yüzeye uygulanmıştır. Gövde üzerinde uygulanan yivler rulet bezemenin üzerlerine gelecek şekilde yapılmıştır. yivlerle bölünmüş kısımlarda, diğer örneklerde olduğu gibi, rezerve alan bırakılmamıştır. İnce bandın içi de rulet bezemesi ile süslenmiştir. Rulet bezemesi dikey kısa çentiklerin eğik uzun bir hat oluşturduğu bezeme ve yatay dalgalı bantla doldurulmuştur.	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N, 2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma. Yüzeyinde pembeye dönen renk değişimleri görünür.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

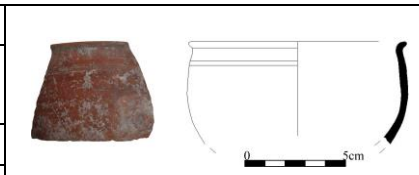
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı

Kat. No:	419	Levha 65
Kazı Env. No:	15-RHK-351	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E11 karelajı 1266,42 m/ 1265,04 m	
Form:	KS 140	
Ölçüler:	A.Ç. : 11,2 cm, K. Y. : 4,9 cm	
Parça Tanım:	Düz dudak ve dış bükey gövde parçası.	
Süsleme:	Dudağın altında iki yivle sınırlandırılmış friz alanı içerisinde dikey çentiklerle yapılmış eğik uzun hat sıraları altında ince rezerve bir bant, ardında tekrar rulet bezemeli friz yer alır.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı. İnce bir şekilde içe ve dış yüzeye uygulanmış. İç yüzey metalik bir renk almış.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. ve MÖ. 1. yüzyıl başı	

KS 250

Kat. No:	420	Levha 66
Kazı Env. No:	14-Env-150	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu	
Form:	KS 250	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,3 cm, K.Ç. : 3,4 cm, Y. : 6,9 cm	
Parça Tanım:	Dışa kıvrık dudak, dış bükey gövde ve halka kaideye sahip tamamı korunmuş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

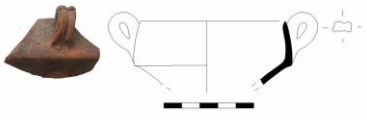
Kat. No:	421	Levha 66
Kazı Env. No:	17-AGR-11	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 karelajı -0,60/-1,20 m	
Form:	KS 250	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,5 cm, K. Y. : 6,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası, Dışa çekik dudak, dış bükey gövde	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	422	Levha 66
Kazı Env. No:	14-NY-549	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar YOM 14 batı kline önü orta alan, yüzey	
Form:	KS 250	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,4 cm, K. Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

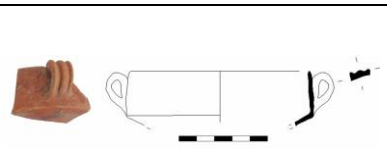
Kat. No:	423	Levha 66
Kazı Env. No:	18-RİT-267	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8-karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KS 250	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,4 cm, K. Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/6 red / 2.5 YR 3/3 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-az pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

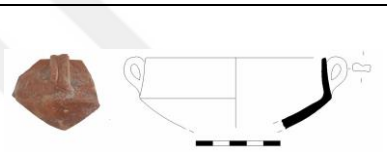
Kat. No:	424	Levha 66
Kazı Env. No:	08-STD-824	
Buluntu Yeri:	Stadion Cavea E teras duvar A	
Form:	KS 250	
Ölçüler:	A.Ç. : 6 cm, K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2-10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

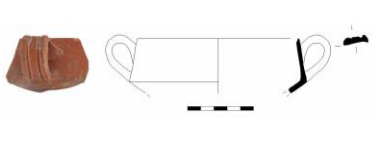
KS 150

Kat. No:	425	Levha 67
Kazı Env. No:	06-TY-270	
Buluntu Yeri:	Tiyatro güney yamaç yüzey	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,6 cm, K.Y. : 3,3 cm	

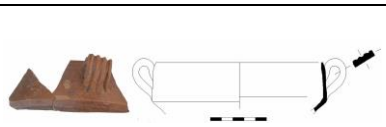
Parça Tanım:	Dudak,gövde kulp parçası.
Bünye Rengi:	7.5 YR 5/6 strong brown, 7.5 YR 5/4 brown
Astar Grubu-Rengi:	3- 7.5 YR 4/3 brown
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları

Kat. No:	426	Levha 67
Kazı Env. No:	15-RHK-186	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1265,04 m/ 1264,54 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,2 cm, K.Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2-	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	9-Kalın sürülmüş mat	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	427	Levha 67
Kazı Env. No:	15-RHK-561	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 24 1264,04 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,3 cm, K.Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/4 reddsih brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	*428*	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	428	Levha 67
Kazı Env. No:	15-RHK-562	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,6 cm, K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Gövde ve kulp şekli açısından yakın en yakın örnekler: Kögler, 2010: 103, no. Kn14–15, Lev. 47; Gövde şekli açısından benzer gruplar: Kögler, 2010: no.C3-C5, no.D3-D12, no.E1-E11, Lev. 4, 8, 16; Batı Sigillta	

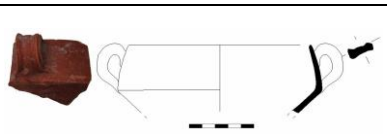
	Grupları içindeki benzerleri: Ricci 1985: 301, no. 2 Tip 2/293, no.3 Tip 2/397, XCVII/97. Kulp özellikleri açısından benzer örnekler: Jones, 1950: 216–217, no. 84-86, Lev. 123, 181. Orta Hellenistik (geç. 3. yüzyıl) ve Hellenistik-Roma Dönemleri.
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları

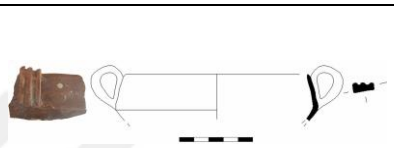
Kat. No:	429	Levha 67
Kazı Env. No:	15-RHK-59	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 264,04 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,1 cm, K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- 7.5 YR 5/4 brown, 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	428	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	430	Levha 67
Kazı Env. No:	06-TY-271	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,2 cm, K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown, 7.5 YR 5/4 brown	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 5/6 yellowish red, 5 YR 5/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	428	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	431	Levha 67
Kazı Env. No:	18-RHK-987	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,2 cm, K.Y. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 5/6 yellowish red, 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	428	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	432	Levha 68

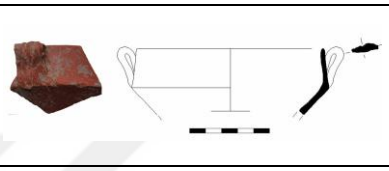
Kazı Env. No:	18-RHK-1203	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,8 cm, K.Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- yaklaşık 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	428	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

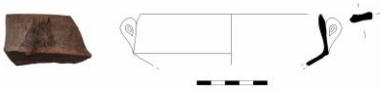
Kat. No:	433	Levha 68
Kazı Env. No:	15-RHK-405	
Buluntu Yeri:	RHK Açma- 2 F12 karelajı 1266,09 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 12 cm, K.Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1-	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Benzer gövde özelliği gösteren kaseler üzerinde kazı bezeme ile birlikte batı yamacı sitilde bezenmiş örnekler: Wiegand ve Schrader, 1904: 433, no. 134, Res. 550; Kögler, 2010: 84, 576, no.Kn. 168, Levha 61.	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	434	Levha 68
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı, 192,861 m/1192, 411 m	
Form:	KS 150	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Dudak üzerinde beyaz astar boya ile nokta bezeme motifleri ile süslenmiş	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 3/3 dusky red üzeri beyaz noktalar	
Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	433	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl sonları	

Kat. No:	435	Levha 68
Kazı Env. No:	14-Env-70	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar güney açma, YOM 14, batı kline önü, yüzey	
Form:	KS 150	

Ölçüler:	A.Ç. : 9,3 cm, K.Ç. : 3,6 cm Y. : 4,9 cm	
Parça Tanım:	İki kulplu, düz ve dik dudak kenarına sahip, alt gövdesi kaideye doğru daralan, halka kaideli tamamı korunmuş kase.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Hellström, 1965: 38, no. 296-298, Levha 15, 37.	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	436	Levha 68
Kazı Env. No:	09-ODN-1266	
Buluntu Yeri:	Odeion kuzey yan duvar arası dolgu	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,2 cm, K.Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- yaklaşık 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1-İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	435	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	437	Levha 68
Kazı Env. No:	10-STD-240	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,8 cm, K.Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3-5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	435	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	438	Levha 68
Kazı Env. No:	08-STD-769	
Buluntu Yeri:	Stadion Teras teras duvarı A Cavea F 0/-2,40 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	K.Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 5/6 red	

Astarlı Yüzey:	1-İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	435
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu

Kat. No:	439	Levha 69
Kazı Env. No:	09-ODN-1614	
Buluntu Yeri:	Odeion batı dış duvar arkası dolgu	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	K.Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow, 2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red, 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	435	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	440	Levha 69
Kazı Env. No:	18-STD-944	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 13 cm, K.Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	1-10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	435	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	441	Levha 69
Kazı Env. No:	14-YOM14-467	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar YOM 14 dehliz koridor yüzey	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,8 cm, K.Y. : 3,5 cm Y. : 5 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve dudak kenarının yarısı eksik kase.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1-10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	435	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	442	Levha 69

Kazı Env. No:	14-YOM14-439	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar dromos YOM-14 dolgu	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 6,8 cm	
Parça Tanım:	Tek kupla birlikte gövde ve dudağın büyük bir kısmı korunmuş kase parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	435	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

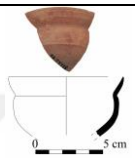
Kat. No:	442/1	Levha 69
Kazı Env. No:	13-Etd-154	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney temenos 2, K15, Yom 12, 1. oda güney ölü yatağı -0,50 m	
Form:	KS 150	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,4 cm, K.Ç. : 3,5 cm, Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Gövdesi ve dudağındaki tamamlamış eksikler hariç tamamı ele geçmiş kase. Kasenin dudak kenarı yüksek ve iç bükey, dış bükey hatlı üstünden alçak alt gövdesi ve halka kaidesi bulunur. Geniş bant şeklinde dikey olarak dudağın karşılıklı iki yanına, aplike edilmiş, basık iki kulbu vardır.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 5/8 yellowish red.	
Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı	
Paralel Örnekler:	Kögler, 2010: G20-25, Hb.1-4, no.J1-2, Lev. 36, 48, 51; 88-89, no.Kn. 373-374, Lev. 64; 346, no. Kn.376-378, Lev. 64. Gövde oranlarıyla benzer.	
Tarih:	MS. 1. yüzyıl ile MS. 2. yüzyıl sonu	

KS 220

KS 220 grubuna ait bağlamalar örnekler MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıla tarihlenir. En yakın karşılaştırma örnekleri: Karaçallı Nekropolü: Çokay-Kepçe, 2006: 68, 140, no. BZ 38. MÖ.400–275; Sagalassos: Poblome, 1999: 35, Type 1A120, Fig. 8. MÖ. 25-MS. 25; Sardes: Rotroff ve Oliver, 2003: 61, no. 215-218, Lev. 34. MÖ. 213'den önce.

Kat. No:	443	Levha 70
Kazı Env. No:	14-AGR-214	
Buluntu Yeri:	Agora, I. teras caddesi 75-80 arası doğu stoa 11. dükkan İçi -3,40 m/-3,80 m	
Form:	KS 220	

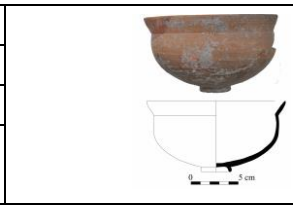
Ölçüler:	A.Ç. : 8,4 cm, K.Ç. : 3,6 cm, Y. : 2,9 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren, yarı gövdesi korunmamış kase.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	5- 5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	2- İç tamamen dışta dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	444	Levha 70
Kazı Env. No:	06-TY-128	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,2 cm, K.Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesi korunmuş kase parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	445	Levha 70
Kazı Env. No:	06-TY-120	
Buluntu Yeri:	Tiyatro tepesi yüzey	
Form:	KS 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 6,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesi korunmuş kase parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / Gley 1 3/ very dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	5- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	446	Levha 70
Kazı Env. No:	15-RHK-862	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F10 karelajı 1266,2 m	
Form:	KS 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,2 cm, K.Y. : 6,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesi korunmuş kase parçası.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red / Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	5- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	

Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	447	Levha 70
Kazı Env. No:	15-RHK-7	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı1270,31 m	
Form:	KS 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,4 cm, K.Ç. : 3,2 cm, Y. : 7,4 cm.	
Parça Tanım:	Tam profil veren, yarı gövdesi eksik kase	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	5- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl	

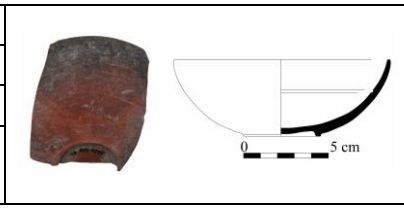
Kat. No:	448	Levha 70
Kazı Env. No:	15-RHK-99	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 D11 karelajı 1265 m/1263,60 m	
Form:	KS 220	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesi korunmuş kase parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	5- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ.3. yüzyıl sonu MÖ. 2. yüzyıl	

KS 100

KS 100 grubu MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna kadar tarhilenebilecek örneklerden oluşur. En yakın benzerleri Laodikeia ve Atina depozitinde karşımıza çıkar. Robinson, 1959: 22, 29, no.G76, Lev. 66. MS. 1. yüzyılın ortası; Şimşek, 2011: 108, kat.no.105, Lev. 100. MÖ. 27- MS.14.

Kat. No:	450	Levha 71
Kazı Env. No:	14-Env-93	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu kuzey A2 G11/BOM 3 -1.07 m	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,6 cm, K.Ç. : 5,1 cm K.Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	5 YR 5/8 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	

Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1. yüzyıl

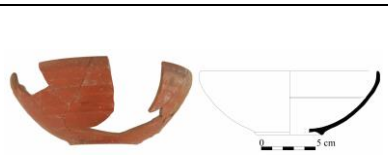
Kat. No:	451	Levha 71
Kazı Env. No:	18-RHK-1255	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit dolgu	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, K.Ç. : 4 cm K.Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde ve kaidesiyle tam profil veren kase parçası.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 5/4 brown	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonu	

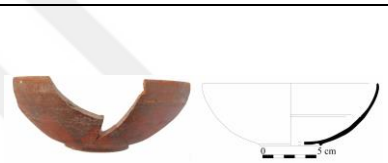
Kat. No:	452	Levha 71
Kazı Env. No:	14-DN-430	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney açma YOM 15 Üst dolgu	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,6 cm, K.Ç. : 5,5 cm K.Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/1 greenish gray 10Y	
Astar Grubu-Rengi:	4- 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	453	Levha 71
Kazı Env. No:	10-Etd-11	
Buluntu Yeri:	DN- YOM 9 dromos dolgu – 0,70 m/0,85 cm	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 17 cm, K.Ç. : 5,7 cm K.Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonu	

Kat. No:	454	Levha 72
Kazı Env. No:	10-Etd-12	
Buluntu Yeri:	DN-YOM 9 dromos dolgu -70,-85 cm	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. :15, 8 cm, K.Ç. : 5,3 cm K.Y. : 5,4 cm	

Parça Tanım:	Dudak ve gövdesindeki restore edilen eksikler hariç neredeyse tamamı korunmuş kase.
Astar Grubu-Rengi:	2- 2,5 YR 4/4 reddish brown
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna

Kat. No:	455	Levha 72
Kazı Env. No:	13-DN-284	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar temenos, K4 0/-0,70 m	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. :15.7 cm, K.Ç. : 6,3 cm K.Y. : 6,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesinde eksikleri bulunan tam profil veren kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	456	Levha 72
Kazı Env. No:	10-STD-149	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,6 cm, K.Ç. : 6 cm K.Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesinde eksikleri bulunan tam profil veren kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	457	Levha 72
Kazı Env. No:	18-RHK-1252	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,6 cm, K.Ç. : 6 cm K.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde ve kaidesiyle tam profil veren kase parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red, 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	458	Levha 72
Kazı Env. No:	10-STD-252	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,5 cm, K.Ç. : 5,4 cm K.Y. : 6,1 cm	
Parça Tanım:	Gövdesinin yarısı ele geçmemiş kase parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/4 weak red, 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	459	Levha 73
Kazı Env. No:	13-Etd-80	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar YOM 10, 1. oda dehliz önü zemin	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm, K.Ç. : 5,4 cm K.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarında restore edilen eksikler hariç neredeyse tamamı korunmuş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	460	Levha 73
Kazı Env. No:	14-Etd-122	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney açma YOM 14 -1,60 m	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,9 cm, K.Ç. : 5,4 cm K.Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesinde eksikler hariç tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	10 R6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	461	Levha 73
Kazı Env. No:	13-Etd-123	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney açma YOM 14 - 1,00 m	

Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,6 cm, K.Ç. : 5,2 cm K.Y. : 6,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesinde eksikler hariç tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	10 R 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	462	Levha 73
Kazı Env. No:	10-Etd-14	
Buluntu Yeri:	DN YOM 9, eşik önü kuzey söve -0,60 m/ 0,70 m	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,3 cm, K.Ç. : 5,3 cm K.Y. : 5,3 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2,5 YR 3/2 dusky red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

Kat. No:	463	Levha 73
Kazı Env. No:	13-Etd-104	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos K5 2 no.lu mezar	
Form:	KS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,7 cm, K.Ç. : 5,5 cm K.Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarında restore edilen eksikler hariç neredeyse tamamı korunmuş kase	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2-	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın sonundan MS. 2. yüzyılın sonuna	

KS 110

Uygun ve Dökü, 2008: 139–140, no. 21-24, Res.20. MS. 1. yüzyıl ve biraz öncesi; DSB: Hayes 1985: 60, Form 37, no. 13, Lev. 7; 61, Form 40, no.12, Lev. 13; 66, Form 71 no. 2, Lev. 15. MS. 1. yüzyılın son çeyreği MS. 2. yüzyılın başı; Stobi: Anderson-Stojanović, 1992: 119, no. 950–951, Lev. 112.MS. 2. ve 3. yüzyıllar; Atina: Robinson, 1959: 25, no.G29-G30, Lev. 4, 62. Tondosunda baskı bezeme bulunur. MS. 1. yüzyılın 2. yarısı

Kat. No:	464	Levha 74
Kazı Env. No:	12-AGR-168	
Buluntu Yeri:	Agora I teras Caddesi 28 -40 m. arası kuzey duvar arkası -8,10 m/-8,55 m	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,2 cm, K.Ç. : 3,4 cm Y. : 3,2 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red / 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı, iç sürülmüş dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	465	Levha 74
Kazı Env. No:	13-DN-381	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, K 15 YOM 12, 1. oda güney ölü yatağı -0,90 m	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,1 cm, K.Ç. : 3,1 cmY. : 3 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	466	Levha 74
Kazı Env. No:	10-STD-200	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 7 cm, K.Ç. :2.9 cm Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	467	Levha 74
Kazı Env. No:	10-STD-130	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe	

Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,4 cm, K.Ç. : 3,2 cm, Y. : 3,1 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

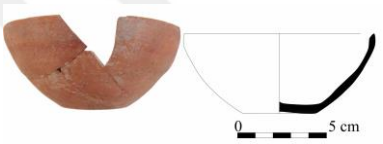
Kat. No:	468	Levha 74
Kazı Env. No:	08-YOM2-618	
Buluntu Yeri:	YOM 2	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,2 cm, K.Ç. : 3,1 cm, Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı, iç sürülmüş dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

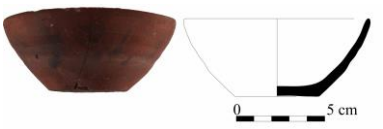
Kat. No:	469	Levha 74
Kazı Env. No:	09-ODN-1350	
Buluntu Yeri:	Odeion Cavea A	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,4 cm, K.Ç. :4,4 cm, Y. : 3,2 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1-İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	470	Levha 74
Kazı Env. No:	11-ODN-931	
Buluntu Yeri:	Odeion, dış cephe 8 no.lu yapı 0,22 m/-0,55 m	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,6 cm, K.Ç. : 3,8 cm, Y. : 2,8 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	

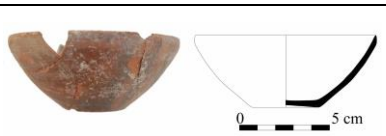
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red / 2.5 YR 4/6 red
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu

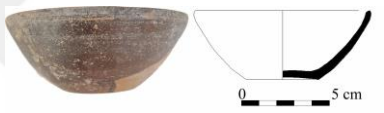
Kat. No:	471	Levha 75
Kazı Env. No:	14-DN–459/451	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar YOM–14, Orta Alan Yüzey	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. :10,3 cm, K.Ç. : 4,3 cm, Y. : 4,1 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı, iç sürülmüş dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	472	Levha 75
Kazı Env. No:	14-DN–456	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney açma, K23 P9 önü zemin	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,6 cm, K.Ç. : 4,1 cm, Y. : 4,6 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı, iç sürülmüş dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

Kat. No:	473	Levha 75
Kazı Env. No:	07-STD-881	
Buluntu Yeri:	Stadion Cavea A koridor	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,3 cm, K.Ç. : 4,8 cm, Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1-İç dış tamamı astarlı	

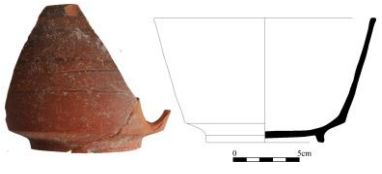
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu

Kat. No:	474	Levha 75
Kazı Env. No:	13-DN-343	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar YOM 13 dolgu	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 10 cm, K.Ç. : 3,8 cm, Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

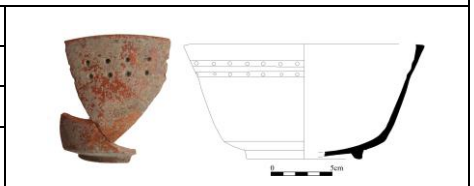
Kat. No:	475	Levha 75
Kazı Env. No:	10-STD-146	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	KS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 10,8 cm, K.Ç. : 4,5 cm, Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Sivri dudak kenarı, hafif dış bükey dışa doğru açılan gövde, düz kaide.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/4 weak red / 2,5 YR 3/2 dusky red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. MS. 2. yüzyıl sonu	

KS 210

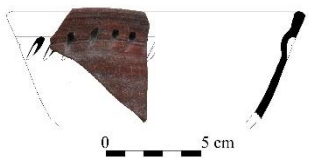
KS 210 grubu örneklerin özellikle form özellikleri açısından benzeri Sagalassos üretimi seramik gruplarında karşımıza çıkarken, süsleme şekli açısından en yakın benzerleri Laubranda depoziti arasında bulunmaktadır. Hellström, 1965: 73, no. 314-321, Lev. 15, 37; Poblome, 1999: 32–33, 304, Form 1A110 ve 1A111, Fig. 6-7; Künzl, 1997: 470, 486, no.8 Res.16; Uygun, 2011: 96, no.707–708 Lev. 48; Yıldız, 2020: 185, Lev. 1.2;

Kat. No:	476	Levha 76
Kazı Env. No:	16-DN-543	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe 1 no.lu Mezar Doğu 0/-140	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,6 cm, K.Ç. : 9 cm, K.Y. : 9,2 cm	

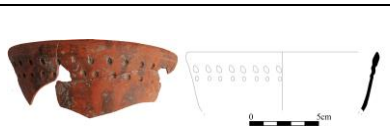
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Düz dudak, düz hafif dışa açık, kaideye doğru keskin dönüşlü gövde ve halka kaide sahiptir. Gövdenin ortasında üç tane yiv bulunur.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/6 red
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı

Kat. No:	477	Levha 76
Kazı Env. No:	09-ODN-1520	
Buluntu Yeri:	Odeion Cavea B 26/17 basamak	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,2 cm, K.Ç. : 9,2 cm K.Y. : 9,7 cm	
Parça Tanım:	Tam profil veren kase. Düz hafif dışa açık, kaideye doğru keskin dönüşlü gövde ve halka kaide. Dudağın dışında iki sıra nokta şeklinde baskı bezeme	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red / 10 R 3/3 dusky red	
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

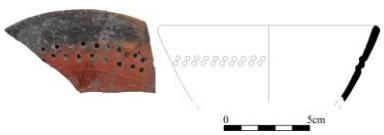
Kat. No:	478	Levha 76
Kazı Env. No:	10-STD-496	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 no.lu mezar doğu oturma sıraları 0/-140	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K.Y. : 3,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

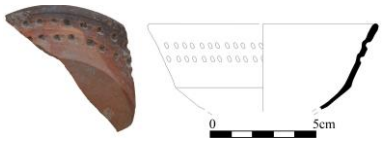
Kat. No:	479	Levha 76
Kazı Env. No:	10-STD-330	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,50 m	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm, K.Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

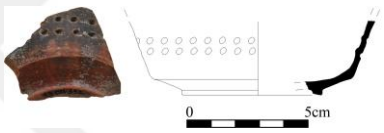
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı

Kat. No:	480	Levha 77
Kazı Env. No:	16-DN-530	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar batı Teras	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,8 cm, K.Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Düz dudak, dışa açık gövde, dudağın dış altında iki sıra nokta şeklinde baskı bezeme	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Uygun, 2011: 96, no. 707-708 Lev. 48.	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

Kat. No:	481	Levha 77
Kazı Env. No:	16-DN-529	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar 16 no.lu krepidamalı mezar batısı -2,50 m/-3,00 m	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 12 cm, K.Y. : 5,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Düz dudak, kaideye doğru yuvarlak bir eğimle daralan dışa açık gövde, dudağın dış altında iki sıra nokta şeklinde baskı bezeme.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç sürülmüş-dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Uygun, 2011: 96, no. 707-708 Lev. 48.	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

Kat. No:	482	Levha 77
Kazı Env. No:	10-STD-92	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe (-70)	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,6 cm, K.Y. :4,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Düz dudak, dışa açık gövde, dudağın dış altında iki sıra nokta şeklinde baskı bezeme	
Bünye Rengi:	10 R 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Uygun, 2011: 96, no. 707-708 Lev. 48.	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

Kat. No:	483	Levha 77
Kazı Env. No:	10-STD-91	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe (-70)	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 10, 4 cm, K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası. Düz dudak, dışa açık gövde, dudağın dış altında iki sıra nokta şeklinde baskı bezeme	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Uygun, 2011: 96, no. 707-708 Lev. 48.	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

Kat. No:	484	Levha 77
Kazı Env. No:	10-DN-352	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, 9. karelaj 2 no.lu podyum önü zemin	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,7 cm, K.Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Gövde-Kaide	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Uygun, 2011: 96, no.707-708 Lev. 48.	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

Kat. No:	485	Levha 77
Kazı Env. No:	15-RHK-677	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-1 D8 karelajı 1268,24 m	
Form:	KS 210	
Ölçüler:	K.Ç. : 6,6 cm, K.Y. : 3,3 cm	
Parça Tanım:	Kaide ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	476–477	
Tarih:	MS. 1. ve MS. 3. yüzyıl başı	

KS 190

Kat. No:	486	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-125	

Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, Kuzey Açma, K4, 5 No.lu BOM -130 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,7 cm, K.Ç. : 3,5 cm, Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	7.5 YR 7/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dış tamamen içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	487	Levha 78
Kazı Env. No:	17-Env-41	
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu, kuzey A1, KM 21	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8 cm, K.Ç. : 3,3 cm, Y. : 5,7 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	Dış tamamen içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	488	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-30	
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu KM 17 - 3,75 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 9,1 cm; K.Ç. : 3,1 cm; Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 3/3 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	Dış tamamen içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	489	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-25	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, kuzey, A1-A2 arası, l9'un kuzey önü, G4 -2,02 m/-2,13 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,6 cm; K.Ç. : 3,2 cm; Y. : 5,2 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dış tamamen içte dudak	

Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl

Kat. No:	490	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-139	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, kuzey açma, BOM 3 - 1,40 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,8 cm; K.Ç. : 3, 9 cm; Y. : 5,9 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	İç dış daldırma	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

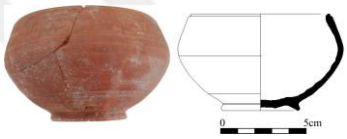
Kat. No:	491	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-180	
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu, kuzey A1, G 19, -3,20 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,3 cm; K.Ç. : 3,6 cm; Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışta daldırma içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	492	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-98	
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu,kuzey A2, K 2 - 0,13 cm	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,3 cm; K.Ç. : 3,6 cm; Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 5 YR 4/6 yellowish red	
Astarlı Yüzey:	Dışta daldırma içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	493	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-47	
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu, Kuzey A1, G 7 -3, 99 cm	
Form:	KS 190	

Ölçüler:	A.Ç. : 8,4 cm; K.Ç. : 3,9 cm; Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	7.5 YR 7/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışta daldırma içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

Kat. No:	494	Levha 78
Kazı Env. No:	14-Env-160	
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu, kuzey A2 G 15 -1,23 m/-1,26 m	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,7 cm; K.Ç. : 3,6 cm; Y. : 6,7 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 7.5 YR 5/8 strong brown	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Tarihleme:	MÖ. 1. yüzyıl sonu MS. 1. yüzyıl	

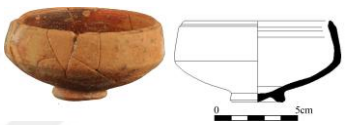
Kat. No:	495	Levha 79
Kazı Env. No:	10-YOM6-41	
Buluntu Yeri:	GN, YOM 6 mezar içi Lahit 3 ve Lahit 4 arası	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,3 cm; K.Ç. : 4,6 cm; Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Tarihleme:	MS.1-3 yüzyıllar	

Kat. No:	496	Levha 79
Kazı Env. No:	13-DN-133	
Buluntu Yeri:	DN güney temenos 2 K15 YOM 12 1. oda kuzey ölü yatağı -50	
Form:	KS 190	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,2 cm; K.Ç. : 3,7 cm; Y. : 6,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Tarihleme:	MS.1-3 yüzyıllar	

Kat. No:	497 Levha 79
Kazı Env. No:	10-YOM6-42
Buluntu Yeri:	GN YOM 6 Lahit-3 ile kuzey duvar arası, 2,30 m/2,50 m
Form:	KS 190
Ölçüler:	A.Ç. : 8,5 cm; K.Ç. : 3,4 cm; Y.: 6,1 cm
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow
Astar Grubu-Rengi:	1- 5 YR 4/3 reddish brown
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak
Tarihleme:	MS.1-3 yüzyıllar

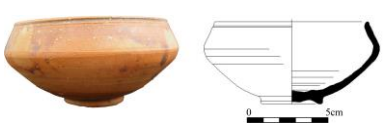
Kat. No:	498 Levha 79
Kazı Env. No:	14-Etd-166
Buluntu Yeri:	DN Nekropol Yolu -G 24 -2,04 m
Form:	KS 190
Ölçüler:	A.Ç. : 9,1 cm; K.Ç. : 3,3 cm; Y. : 4,8 cm
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 4/6 red
Astarlı Yüzey:	Dışta daldırma içte dudak
Tarihleme:	MÖ. 1 ve MS. 1 yüzyıl

Kat. No:	499 Levha 79
Kazı Env. No:	13-Env-45
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney temenos YOM 11, 1. oda, güney kline zemin
Form:	KS 190
Ölçüler:	A.Ç. : 8,4 cm; K.Ç. : 4,1 cm; Y. : 5,4 cm
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 3/1 very dark grey
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma
Tarihleme:	MS. 1–3. yüzyıllar

Kat. No:	500 Levha 79
Kazı Env. No:	13-Env-27
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney temenos YOM 10, 2. oda -0,10 m
Form:	KS 190
Ölçüler:	A.Ç. : 9,3 cm; K.Ç. : 3,6 cm; Y. : 5,1 cm
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmiş kase
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak

Tarihleme:	MS.1-3. yüzyıllar

KS 280

KS 280 grubunun en yakın karşılaştırma örneği İspanya Batı Sigillata gruplarında karşımıza çıkar, benzer büyüklükte dudak ve gövde şekli açısından benzer örnekler de bulunmaktadır. Assos: Zelle, 1990: 116, Lev. 14. 70. (MS. 1. yüzyılın ikinci yarısı); Sagalassos: Poblome, 1999: 170, 310, Fig. 79: Type 1F150. MS. 1 yüzyıl; Atina: Robinson, 1959: 28-29, Fig. 66. G61-kase, G66 (depolama); İspanya: Mezquiriz, 1985: 149, Form 19, Lev. 30.11.

Kat. No:	501	Levha 80
Kazı Env. No:	10-STD-DO-11	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,2 cm, K.Y. : 5 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 4/6 red, 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	502	Levha 80
Kazı Env. No:	10-STD-536	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları, -0,30 m	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 15,4 cm, K. Y. : 5,4	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS. 3. yüzyıllar	

Kat. No:	503	Levha 80
Kazı Env. No:	10-STD-223	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,6 cm, K.Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	10 R 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar

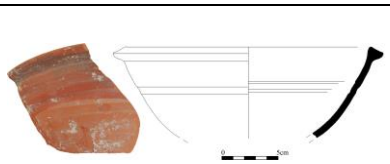
Kat. No:	504	Levha 80
Kazı Env. No:	10-STD-985	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K. Y. : 5,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	505	Levha 80
Kazı Env. No:	10-STD-501	
Buluntu Yeri:	Stadion mezar 3 güney geç dönem kiremit mezar, -0,70 m/-0,90 m	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 16 cm, K.Y. : 5,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

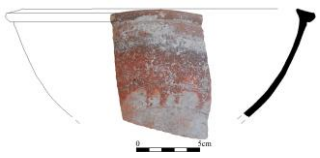
Kat. No:	506	Levha 81
Kazı Env. No:	14-Etd-119	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney oda YOM 15 orta alan zemin	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,8 cm, K.Ç. : 9,6 cm, Y. : 10,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarındaki eksik kısmı tamamlanmış, iki kulplu tamamı korunmuş kase astar içe ve dışa uygulanmış, dış yüzeyde daldırma izleri bulunur. İç yüzeyde kap piştikten sonra kazınarak yazılmış grafitto bulunmaktadır	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	507	Levha 81
Kazı Env. No:	10-STD-DO-354/535	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,50 m	
Form:	KS 280	

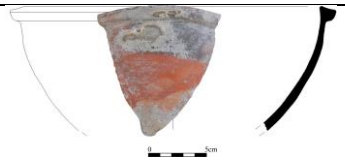
Ölçüler:	A.Ç. : 22,8 cm, K.Y. : 7,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	508	Levha 81
Kazı Env. No:	10-STD-59	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 22 cm, K. Y. : 8,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	509	Levha 82
Kazı Env. No:	08-STD-788	
Buluntu Yeri:	Stadion Propylon batı açma -1,00 m	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 22 cm, K. Y. : 8,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	510	Levha 82
Kazı Env. No:	08-STD-747	
Buluntu Yeri:	Stadion Cavea A teras kapısı içi dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,4 cm, K. Y. : 9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2-2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	511	Levha 82
Kazı Env. No:	08-STD-763	

Buluntu Yeri:	Stadion Cavea A teras duvarı altı dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 25,6 cm, K. Y. :9,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	512	Levha 82
Kazı Env. No:	10-STD-69 - 1	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 24,6 cm, K.Y. : 4,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/4 weak red, 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

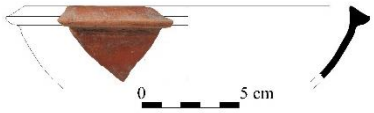
Kat. No:	513	Levha 83
Kazı Env. No:	08-STD-728	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 no.lu mezar içi -0,70 m/-1,50 m	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,8 cm, K. Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	514	Levha 83
Kazı Env. No:	10-STD-485	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 no.lu mezar güneyi	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : 26,8 cm, K.Y. : 7,8	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	10 R 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	515	Levha 83
Kazı Env. No:	18-STD-1056	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı kuzey kesit yolun karşısı dolgu	
Form:	KS 280	
Ölçüler:	A.Ç. : cm, K. Y. : cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	516	Levha 83
Kazı Env. No:	10-STD-328	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,50 m	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 3,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	517	Levha 83
Kazı Env. No:	10-STD-196	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe dolgu	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 4,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 7.5 YR 5/3 brown	
Astar Grubu-Rengi:	3. 10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	518	Levha 83
Kazı Env. No:	10-STD-263	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,5 cm, K.Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	

Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/6 red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar

Kat. No:	519	Levha 83
Kazı Env. No:	10-STD-406	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 16,4 cm, K.Y. : 3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2. 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	520	Levha 84
Kazı Env. No:	10-STD-101	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,8 cm, Y. : 9,4 cm, K.Ç. : 8 cm	
Parça Tanım:	Tamamı	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red, 10 R 4/2 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	521	Levha 84
Kazı Env. No:	11-ODN-1194	
Buluntu Yeri:	S5'ten 20 cm doğu, S6 220 cm batı A1 karelajı -110 /-130	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,8 cm, Y. : 11 cm, K.Ç. : 9 cm	
Parça Tanım:	Tamamı	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2. 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	6-İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	522	Levha 85
Kazı Env. No:	10-STD-300	

Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu
Form:	KS 281
Ölçüler:	A.Ç. : 23,6 cm, K.Y. : 5,7 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	1. 10 R 4/3 weak red
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar

Kat. No:	523	Levha 85
Kazı Env. No:	13-DN-277	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney açma dolgu	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,6 cm, K.Y. : 5.6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	1. 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	524	Levha 85
Kazı Env. No:	13-DN-140	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2 K-14 akıntı	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,2 cm, K.Y. : 6,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3. 5 YR 3/3 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

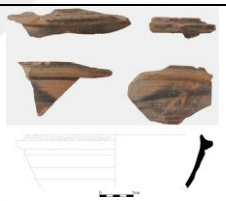

Kat. No:	525	Levha 85
Kazı Env. No:	14-DN-479	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney açma 28.karelaj podyum önü dolgu	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,8 cm, K.Y. : 7,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3. 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar

Kat. No:	526	Levha 85
Kazı Env. No:	15-RHK-698	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-1 Prefurnium D8 karelajı 1268,59 m	
Form:	KS 281	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,6 cm, K.Y. : 7,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	3. 5 Y 3/2 dark olive gray	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

Kat. No:	527	Levha 86
Kazı Env. No:	14-NY-559	
Buluntu Yeri:	NY Kuzey A2 oturma sırası kuzey arkası -1,47 m/-2,45 m	
Form:	D 111	
Ölçüler:	A.Ç. : 25,2 cm, K.Y. : 8,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	3. 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve MS.3. yüzyıllar	

KS 290

KS 290 grubuna ait hem tarihsel hem de biçimsel olarak örtüşen paralellerine rastlanmamıştır. Ancak dudak ve gövde şekli için benzerlikler sigillata gruplarında bulunur. Hayes, 1985: 77, Form H.ı, Lev. 17. 13. (MS. 2 ve 3. yüzyıllar); Saracino, 1985: 204, Form 12, Lev. 63. 5. (MS. 1. yüzyıl)

Kat. No:	528	Levha 87
Kazı Env. No:	09-Env-50	
Buluntu Yeri:	Odeion güney oda -2,00 m	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,2 cm, K.Ç. : 9,2 cm Y. : 12,4 cm	
Parça Tanım:	Tamamı ele geçmi kase.	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown	
Astar Grubu-Rengi:	3. 10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl

Kat. No:	529	Levha 87
Kazı Env. No:	13-DN-169	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, 10. karelaj akıntı dolgu	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 22 cm, K.Y. : 5, 6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	530	Levha 87
Kazı Env. No:	13-DN-296	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar Temenos İçi, 2 ve 4 karelaj (0/-60)	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,2 cm, K.Y. : 8,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl	

Kat. No:	531	Levha 88
Kazı Env. No:	09-ODN-1368	
Buluntu Yeri:	Odeion Cavea A (-2.15/3.35)	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 21,6 cm, K.Y. : 10 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dış kısmen	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl	

Kat. No:	532	Levha 88
Kazı Env. No:	09-ODN-1321	
Buluntu Yeri:	Odeion iç kısım dolgu	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,6 cm, K.Y. : 10,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	

Astar Grubu-Rengi:	3- 10 R 5/6 red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dış kısmen
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	

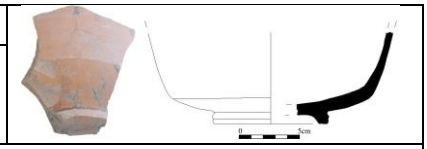
Kat. No:	533	Levha 88
Kazı Env. No:	10-STD-599	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları güney köşe 4-5 dil arası -2,40 m	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,2 cm, K.Y. : 9,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dış kısmen	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl	

Kat. No:	534	Levha 88
Kazı Env. No:	13-DN-126	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, 15. karelaj YOM 12/oda 1 orta alan dolgu	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,6 cm, K.Y. : 8,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 3/1 very dark greenish gray 10Y, 2.5 YR 5/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dış kısmen	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl	

Kat. No:	535	Levha 89
Kazı Env. No:	09-ODN-1314	
Buluntu Yeri:	Odeion İç Kısım 3-4 Kemer Arası (-100/-140)	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,2 cm, K.Y. : 9,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç sürülmüş-dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Kat. No:	536	Levha 89
Kazı Env. No:	09-ODN-1309	
Buluntu Yeri:	Odeion iç kısım 3-4 kemer arası -1,00 m/-1,40 m	

Form:	KS 290
Ölçüler:	K.Ç. : 9,5 cm, K.Y. : 7,8 cm
Parça Tanım:	Gövde-Kaide
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/4 weak red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl

Kat. No:	537 Levha 89
Kazı Env. No:	15-DN-227
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos, 4. karelaj akıntı dolgu
Form:	KS 290
Ölçüler:	A.Ç. : 20,8 cm, K.Y. : 8,5 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	5 YR 5/2 reddish gray
Astar Grubu-Rengi:	4
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş

Kat. No:	538 Levha 90
Kazı Env. No:	15-RHK-293
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 E10 karelajı 1267,31 m/1265, 91 m
Form:	KS 290
Ölçüler:	A.Ç. : 24,7 cm, K.Y. : 12, 4 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/4 reddish brown
Astar Grubu-Rengi:	3
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl

Kat. No:	539 Levha 90
Kazı Env. No:	13-DN-156 / 355
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, 9. karelaj akıntı dolgu
Form:	KS 290
Ölçüler:	A.Ç. : 25,2 cm, K.Y. : 6,3 cm
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl

Kat. No:	540	Levha 90
Kazı Env. No:	11-ODN-924	
Buluntu Yeri:	Odeion dış cephe 8 no.lu yapı 0,22 m/-0,55 m	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	K.Ç. : 11,8 cm, K.Y. : 6, 6 cm	
Parça Tanım:	Gövde-Kaide	
Bünye Rengi:	5 YR 5/4 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl	

Kat. No:	541	Levha 90
Kazı Env. No:	09-ODN-1368	
Buluntu Yeri:	Odeion Cavea A -2,15 m/3,35 m	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	K.Ç. : 21,6 cm, K.Y. : 10 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dış kısmen	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 4. ve 5. yüzyıl	

BARDAKLAR

BR 100

BR 100 grubuna ait en yakın karşılaştırma örnekleri Roma Dönemi İnce Duvarlı seramik gruplarında bulunur ve benzer tarih aralıklarına atfedilir. Efes: Ladstätter, 2005: 238, 301, no. K 347 Lev. 169, 215.(Cladius ve Nero Dönemleri);Knidos: Kögler, 2010: 351, 601 no. 426-428, Lev. 65; Atina: Hayes, 2008: 100, 264, no. 1564, Fig.49. MS.40-70; Stobi: Anderson-Stojanovic, 1995: 43, no.218 Lev. 26. (Geç Augustus ve Tiberius Dönemleri boyunca);Cosa: Marabini ve Moevs, 1973: 153, 286, no. 248, Form L Lev. 26, 70. Tiberius; 174, 292 Form XLVII Lev. 34 no. 307-309. Tiberius. 249, 308, no.448. Form VI Lev. 47, 87 Cladius-Nero.(Kumlanmış astara sahip örneklerden oluşur); Berenice: Kenrick, 1985: 312, no. 456.1-2, Lev. 58.

Kat. No:	542	Levha 91
Kazı Env. No:	15-RHK-72	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1264, 04	
Form:	BR 100	

Ölçüler:	A.Ç. : 7,1 cm, K.Ç. : 2,5 cm, Yük. :5,6 cm	
Parça Tanım:	Gövde, kaide ve dudak kısımının yarısı eksik olan tam profil veren parça.	
Bünye Rengi:	Gri-siyaha dönmüş, sinterleşmiş.	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırın hatası.	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.	

Kat. No:	543	Levha 91
Kazı Env. No:	10-Env-31	
Buluntu Yeri:	Stadion, 2 no'lu Mezar, Kuzeybatı taban yanı, -350 cm	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,9 cm, K.Ç. : 2,7 cm; Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş bardak.	
Astar Grubu-Rengi:	7.5 YR 3/3 dark brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	544	Levha 91
Kazı Env. No:	10-STD-105	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,6 cm, K.Ç. : 2,7 cm; K.Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/4 light reddish brown/ 5 YR 7/4 pink	
Astar Grubu-Rengi:	4- 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	545	Levha 91
Kazı Env. No:	10-STD-87	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları 2 No.lu mezar -0,70 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,2 cm, K.Ç. : 2,6 cm; K.Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve dudak kısmında eksikleri bulunan, tam profil veren parça.	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl	

Kat. No:	546	Levha 91
Kazı Env. No:	15-Etd-57	

Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,9 cm, K.Ç. : 3,3 cm; K.Y. : 6,7 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş bardak.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Paralel Örnekler:	Hayes, 2008: 100, 264, no. 1564, Fig. 49.	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı	

Kat. No:	547	Levha 91
Kazı Env. No:	15-Etd-58	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1265,04 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,5 cm, K.Ç. : 2,8 cm; K.Y. :6.8 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarı ve gövdede eksikleri bulunan tamamı korunmuş bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.	

Kat. No:	548	Levha 91
Kazı Env. No:	14-Env-166	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu Kuzey A2 KM 51 - 102	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,5 cm, K.Ç. : 3 cm; K.Y. : 7 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarında kırığı olan tamamı korunmuş kulplu bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red / 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astarlı Yüzey:	Dış yüzey kumlu astar.	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.	

Kat. No:	549	Levha 92
Kazı Env. No:	14-Etd-42	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, Kuzey A2, TÇM 1 - 2,00 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,3 cm, K.Ç. : 2,9 cm; K.Y. : 6,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarı ve gövdede eksikleri bulunan tamamı korunmuş bardak.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	

Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.

Kat. No:	550	Levha 92
Kazı Env. No:	14-Etd-63	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, kuzey A1, P2, doğu köşe önü, KM 10 -1,56 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,3 cm, K.Ç. : 3,4 cm; K.Y. : 6,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarı ve gövdedeki kırıklar restore edilmiş bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 7/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	10-Dış tamamen içte daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.	

Kat. No:	551	Levha 92
Kazı Env. No:	15-RHK-70	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 7 cm; K.Y. : 8,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1-10 R 5/4 weak red / 10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.	

Kat. No:	552	Levha 92
Kazı Env. No:	15-RHK-71	
Buluntu Yeri:	RHK Açma 2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 100	
Ölçüler:	K.Ç. : 3 cm; K.Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde-kaide parçası	
Astar Grubu-Rengi:	2	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyıl MS. 1. yüzyılın ilk yarısı.	

BR 110

BR 110 grubu örnekler MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içlerine kadar tarihlendirilir. Troya: Hayes, 1995: 185, 187, 190 Fig. 1 no. 21–26, Fig. 2 no.27–29; Tekkök-Biçken, 1996: 131, G 28-30 Lev. 78; Tekök, 2003: 240–241, no 31–32, 40–41 Fig.1. (Erken

İmparatorluk); Ainos: Erzen ve Başaran, 1992: 57, Res.20; Erzen ve Başaran, 1993: 208, 218, Fig.13 (Kontekst-MÖ. 1. yüzyıl.); Erzen ve Başaran, 1996: 479, 512, Fig.20; Başaran, 2003: 72, Lev. 46, 1–4;Patara: Korkut, 2007: 198–199, no.11; Parion: Ergürer, 2015: 142, Res. 190; Paphos: Hayes, 1991: 63, Fig. 22.17; Atina: Hayes, 2008:102–103, Fig. 50–51 1602–1606, Lev. 56. 1604–1605; Cosa: Marabini-Moevs, 1973: 237, Form 68, Lev. 46, 430–433.

Kat. No:	553 Levha 93
Kazı Env. No:	13-DN-229
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos, YOM 10 2. oda niş kline 0/-0,10
Form:	BR 110
Ölçüler:	A.Ç. :6,1 cm, K.Ç. : 3,8 cm; K.Y. : 7,6 cm
Parça Tanım:	Gövde, dudak ve kulbun yarısı eksik, tam profil veren bardak.
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2-10 R 4/6 red
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri

Kat. No:	554 Levha 93
Kazı Env. No:	13-DN-412
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar Temenos, K-4 -0,70
Form:	BR 110
Ölçüler:	A.Ç. : 6 cm, K.Ç. : 3,8 cm; K.Y. : 8,1 cm
Parça Tanım:	Gövde kısmında yer yer eksikler bulunan bardak
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri

Kat. No:	555 Levha 93
Kazı Env. No:	14-DN-428
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney açma YOM15 üst dolgu
Form:	BR 110
Ölçüler:	A.Ç. : 7,2 cm, K.Ç. : 4 cm; K.Y. : 9,2 cm
Parça Tanım:	Üst gövde ve dudağın yarısı korunmamış bardak
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/8 red
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş

Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri

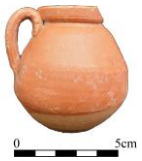
Kat. No:	556	Levha 93
Kazı Env. No:	10-STD-77	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,7 cm, K.Ç. : 4,1 cm; K.Y. : 9.5 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarını büyük bir kısmı ve kulp hariç tamamı korunmuş kulplu bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	557	Levha 94
Kazı Env. No:	14-Etd-117	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, Güney açma, YOM 14, Dromos dolgu	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,9 cm, K.Ç. : 3,8 cm; Y. : 7,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarından küçük bir kısım eksik olan kulplu bardak.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	558	Levha 94
Kazı Env. No:	14-DN-448	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney açma, YOM 14 hareket çukuru, -0,10 m	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 6 cm, K.Ç. : 3,5 cm; K.Y. : 7,7 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve dudağın yarısı eksik kulplu bardak	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red / 2.5 YR 3/3 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	559	Levha 94
Kazı Env. No:	13-Env-74	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney temenos, K-7	

Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 6 cm, K.Ç. : 3,6 cm; Y. : 8,3 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş kulplu bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 Y 3/1 very dark gray	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	560	Levha 94
Kazı Env. No:	13-Etd-135	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney temenos 2, K-15, YOM 12, 1. oda, güney üst kline	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 4 cm, K.Ç. : 2,9 cm; Y. : 6,2 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve ağız kısmının yarısı eksik kulplu bardak	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	561	Levha 94
Kazı Env. No:	10-Env-20	
Buluntu Yeri:	GN YOM 9, Eşik önü, güney söve önü	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 7,1 cm, K.Ç. :3,9 cm; Y. : 9,1 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş kulplu bardak	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 4/6 red / 10 R 3/6 dark red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	562	Levha 95
Kazı Env. No:	13-Etd-71	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney temenos, K-4 dolgu	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,1 cm, K.Ç. : 4,5 cm; K.Y. : 9,8 cm	
Parça Tanım:	Kulp kısmı eksik, dudak ve gövdedeki kırıkların restore edildiği kulplu bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 3/2 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	563	Levha 95
Kazı Env. No:	13-Env-105	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney temenos 2, K-15, YOM 12, 1. oda, güney ölü yatağı	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,6 cm, K.Ç. : 3,5 cm; K.Y. : 8, 9 cm	
Parça Tanım:	Gövde ve dudağındaki eksikler restore edilmiş kulplu bardak.	
Astar Grubu-Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow / 5 YR 5/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	564	Levha 95
Kazı Env. No:	13-DN-203	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos YOM 11 2. oda dolgu	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,5 cm, K.Ç. : 3,2 cm; K.Y. : 8,1 cm	
Parça Tanım:	Gövdenin orta kısmında eksikleri bulunan kulplu bardak.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 3/2 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

Kat. No:	565	Levha 95
Kazı Env. No:	13-DN-206	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos YOM 11 2. oda ölü yatağı 0/-1,20 m	
Form:	BR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 5 cm, K.Ç. : 3,8 cm; K.Y. : 8,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve gövdesindeki küçük kırıklar hariç tamamı korunmuş kulplu bardak	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 3/1 very dark gray	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 1. yüzyılın ikinci yarısı ile MS. 2. yüzyılın içleri	

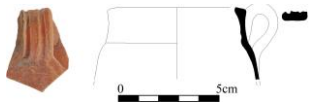
BR 130

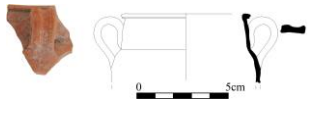
Kat. No:	566	Levha 96
Kazı Env. No:	15-RHK-76	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,2 cm, K.Y. : 4,1 cm	

Parça Tanım:	Dudak, boyun, gövde ve kulp kısmı korunmuş bardak/fincan parçası
Bünye Rengi:	Sinterleşmiş
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası
Tarih:	MÖ. 2–1. yüzyıllar

Kat. No:	567	Levha 96
Kazı Env. No:	15-RHK-75	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,2 cm, K.Y. : 5,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak, boyun gövde ve kulp kısmının korunduğu bardak parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 7/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 2–1. yüzyıllar	

Kat. No:	568	Levha 96
Kazı Env. No:	15-RHK-74	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 8,5 cm, K.Y. : 5,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak, boyun gövde ve kulp kısmının korunduğu bardak parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	1-2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	9- İç dış daldırma	
Tarih:	MÖ. 2–1. yüzyıllar	

Kat. No:	569	Levha 96
Kazı Env. No:	15-RHK-606	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 7 cm, K.Y. : 3,5 cm	
Parça Tanım:	Kulp kısmının tutturulduğu dudak, gövde kısmının korunduğu bardak parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2	
Tarih:	MÖ. 2–1. yüzyıllar	

Kat. No:	570	Levha 96
Kazı Env. No:	15-RHK-608	
Buluntu Yeri:	RHK Açma–2 F13 karelajı 1264,04 m	
Form:	BR 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 6,8 cm, K.Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Kulp kısmının tutturulduğu dudak, gövde kısmının korunduğu bardak parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2	

Astarlı Yüzey:	İç-dış astarlı
Tarih:	MÖ. 2–1. yüzyıllar

TESTİLER

TS 100

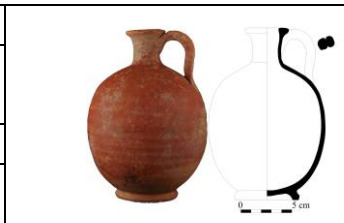
TS 100 grubuna ait örnekleri paralelleri Gürler, 2000: 114, Fig. 1.6; Berenice: Riley, 1979: no.1136, Fig. 138; Atina; Robinson, 1959: 92, no.M 82, Lev. 21.

Kat. No:	571	Levha 97
Kazı Env. No:	14-Env-174	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, Kuzey A1, G17 3,18 m/-3,21 m	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,5 cm, K.Ç. : 5,1 cm; Y. : 12,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	572	Levha 97
Kazı Env. No:	14-Env-161	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, kuzey A2, G15 -1.23/-1,26 m	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,7 cm, K.Ç: 5,8 cm, Y. : 14,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve boyundaki kırıklar restore edilmiş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/8 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	573	Levha 97
Kazı Env. No:	14-Env-21	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, Kuzey, A2 Kuzey Sınırı dolgu	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,1 cm; K.Ç. : 5,4 cm; Y. : 14,9 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş, gövdedeki kırıkları restore edilen tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	5 YR 7/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	

Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl

Kat. No:	574	Levha 97
Kazı Env. No:	14-Env-109	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, Kuzey Açma, K4, 4 No.lu Basit Oygu Mezar -120	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,7 cm, K.Ç. : 6,2 cm; Y. : 16,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve boyunda küçükbir kısmı hariç tamamı korunmuş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	575	Levha 98
Kazı Env. No:	14-Env-145	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, kuzey A2, TÖM 2 - 2,18 m	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,9 cm, K.Ç. : 7 cm; Y. : 18,2 cm	
Parça Tanım:	Gövdesinde eksikleri bulunan tamamı korunmuş tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	576	Levha 98
Kazı Env. No:	14-Env-117	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, Kuzey Açma, K4, 5 No.lu Basit Oygu Mezar -130	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,6 cm, K.Ç. : 5,9 cm; Y. : 13,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarındaki kırığı restore edilen tamamı korunmuş tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	5 YR 7/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	577	Levha 98
Kazı Env. No:	10-Env-15	
Buluntu Yeri:	GN YOM 7, 2. Oda dolgu toprak	
Form:	TS 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,3 cm, K.Ç. : 4,9 cm; Y. : 12,6 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testi.	

Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl

TS 101

TS 101 grubu örnekler için kurulan paralallikleri daha çok dudak şekilleri olmak üzere biçimsel benzerlik üzerinden yapılmıştır. Efes: Ladstätter, 2005: K 196, Lev. 156; Knossos: Sackett, 1992: 234-235, no. 58-59, Lev. 180; Atina Agorası: Robinson, 1959: 75, no. L10, Lev. 16. (3. yüzyılın 2. yarısı)

Kat. No:	578	Levha 99
Kazı Env. No:	14-DN-118	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, Kuzey Açma, K4, 5 No.lu BOM -1,50 m/-1,70 m	
Form:	TS 101	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,9 cm,K.Ç. : 5,3 cm; Y. : 12,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	579	Levha 99
Kazı Env. No:	13-DN-197	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos, YOM 11 2. Oda dolgu	
Form:	TS 101	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,1 cm, K.Ç. : 5,1 cm; Y. : 14 cm	
Parça Tanım:	Gövdenin ortasındaki eksikler hariç tamamı korunmuş tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	580	Levha 99
Kazı Env. No:	13-Etd-142	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney temenos 2, K-15, Yom 12, 1. Oda, güney ölü yatağı	
Form:	TS 101	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,2 cm, K.Ç. : cm; 5,1 Y. : 13 cm	
Parça Tanım:	Gövdesinde oluşan kırıklar restore edilmiş olan tamamı korunmuş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	

Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl

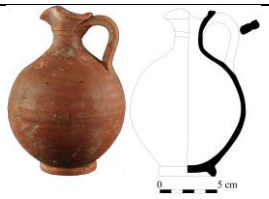
Kat. No:	581	Levha 99
Kazı Env. No:	13-Etd-146	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney temenos 2, K-15, Yom 12, 1. oda, güney ölü yatağı -0,60 m	
Form:	TS 101	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,2 cm, K.Ç. : 5,1 cm; Y. : 13 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	582	Levha 100
Kazı Env. No:	13-DN-YOM13-337	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, YOM 13 Kuzey Kline, -2,75 m	
Form:	TS 101	
Ölçüler:	A.Ç. : 5,2 cm, K.Ç. : 5,8 cm; Y. : 16,3 cm	
Parça Tanım:	Tüm gövdede kırıklar bulunan kulbu hariç tam profil veren tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 10 R 4/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

Kat. No:	583	Levha 100
Kazı Env. No:	10-YOM12-137	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2 K-15 YOM 12 / oda 1 güney ölü yatağı -20 cm	
Form:	TS 101	
Ölçüler:	A.Ç. : 5 cm, K.Ç. : 5,7 cm; Y. : 18,9 cm	
Parça Tanım:	Gövdesinde eksikleri tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1. ve 2. yüzyıl	

TS 110

Kat. No:	584	Levha 101
Kazı Env. No:	14-Env-76	

Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, güney açma, YOM 14, orta alan, kuzey kline önü	
Form:	TS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,6 cm, K.Ç. : 5,9 cm; Y. : 13.4 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş, yonca ağızlı tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	

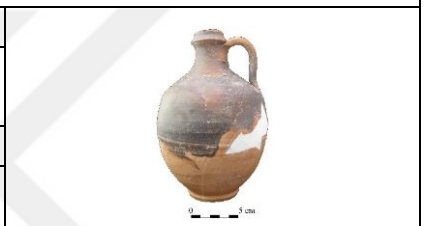
Kat. No:	585	Levha 101
Kazı Env. No:	10-YOM14-446	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar YOM 14 batı kline önü orta alan, yüzey	
Form:	TS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,8 cm, K.Ç. : 5,4 cm; Y. : 15,3 cm	
Parça Tanım:	Gövdesinde eksikleri bulunan yonca ağızlı tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red/ 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	
Kat. No:	586	Levha 101
Kazı Env. No:	13-Env-31	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos, YOM 10, 2. oda, niş kline -10	
Form:	TS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,1 cm,K.Ç. : 5,7 cm; Y. : 16.6 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş yonca ağızlı tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	3-7.5 YR 4/3 brown	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	

Kat. No:	587	Levha 102
Kazı Env. No:	10-YOM4-11	
Buluntu Yeri:	Güney Nekropol YOM 4	
Form:	TS 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,5 cm, cm; Y. : 12,4 cm	
Parça Tanım:	Alt gövdesi korunmamış, yonca ağızlı tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/4 weak red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	

Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar

TS 120

TS 120 Grubu MS. 1. ve MS. 3. yüzyılların başlarına kadar tarihlendirilebilecek örneklerdir. Tarsu: Jones, 1950: 267, no. 672. Lev. 199. (MS. Geç 2. ve MS. Geç 3. Yüzyıl); Berenice: Riley, 1979: 374, no.1096 Lev. 135; Tel-Anafa: Berlin, 1997: 53-54, Lev. 10, 74. PW 59-62. MÖ. 125; Kadeş: Herbert ve Berlin, 2003: 41, Res. 21.(MÖ. 2. yüzyılın ilk yarısı): Berlin vd., 2014: 311, 315, Res. 10; Berlin, 2015: 644, no. 8-9 Lev. 6.1.18; 744, no:16-17, Res.6.1.1 (MÖ. 2 ve 1. yüzyıl); Samaria: dudak şekliyle paralellik gösterir, Crowfoot ve Kenyon: 1957: 312, 340, Fig. 82. 3.(Augustus)

Kat. No:	588	Levha 102
Kazı Env. No:	13-Etd-159	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar, güney temenos 2, K-15,Yom 12, 1. oda, güney ölü yatağı	
Form:	TS 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 2,8 cm, K.Ç. : 5,9 cm; Y. : 18.4 cm	
Parça Tanım:	Gövdesindeki eksikler restore edilen tamamı korunmuş tek kulplu testi.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5.YR 3/2 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	

Kat. No:	589	Levha 103
Kazı Env. No:	13-YOM13-338	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar güney temenos 2, YOM 13 kuzey kline, -2.75 m.	
Form:	TS 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,4 cm, K.Ç. : 5,7 cm; Y. : 17,4 cm	
Parça Tanım:	Gövdenin yarısı ve kulbu eksk tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2,5 YR 3/2 dusky red / 2.5 YR 4/4 reddish yellow	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	

Kat. No:	590	Levha 103
Kazı Env. No:	10-YOM6-45	
Buluntu Yeri:	GN YOM 6 mezar giriş, -1,50 m/-1,65 m	
Form:	TS 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 3 cm; Y. : 6,3 cm	

Parça Tanım:	Alt gövdesi eksik tek kulplu testi
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow
Astar Grubu-Rengi:	3- 10 R 4/2 weak red
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar

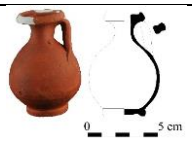
Kat. No:	591	Levha 103
Kazı Env. No:	08-YOM2-623	
Buluntu Yeri:	GN yom 2 3 No.lu mezar önü	
Form:	TS 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,1 cm; Y. : 6,3 cm	
Parça Tanım:	Alt gövdesi eksik tek kulplu testi	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 2.5 YR 3/2 dusky red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışarıda daldırma izleri gövdenin altına kadar, içeride boyun	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-az pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	

Kat. No:	592	Levha 103
Kazı Env. No:	14-NY-570	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu Kuzey A1 dolgu	
Form:	TS 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 2,5 cm; Y. : 5,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak, boyun ve üst gövdesi korunmuş testi	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 5 YR 5/6 yellowish red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-az pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 ve 3. yüzyıllar	

TS 130 (Aryballos)

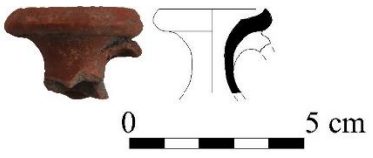
TS 130 grubu olarak tanımlanan örnekler MÖ. 1 yüzyıl ile MS. 1 yüzyıl arasındaki süreci kapsar. en yakın benzerleri Knidos üretimi arasında bulunur diğer karşılaştırma örnekleri gövde ya da dudağın şekli ile paralellik gösterdiği için burada sunulmuştur. Knidos: Kögler, 2010: 205-206, no. E195-E198 Lev. 25; Pergamon: Meyer ve Schlichtmann, 1988: 173, no.388, 389 Kr 6, Lev. 25. MÖ. 1. yüzyıl sonu; Atina: Gövde şekli ile benzerlik gösterir: Robinson, 1959: 22, no. G90 Lev. 5. Dudak şekliyle benzerlik gösterir: Rotroff, 1997: 236, 403, no. 1616, Fig. 97, Lev. 126.

Kat. No:	593	Levha 104
Kazı Env. No:	14-Env-13	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu, kuzey A1, P2 dolgu	
Form:	TS 130 (Aryballos)	

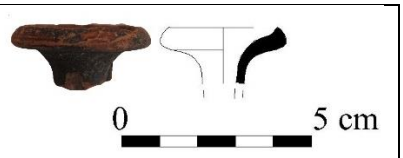
Ölçüler:	A.Ç. : 3 cm, K.Ç. : 3,4 cm; Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak kenarındaki eksikler restore edilmiş tek kulplu testicik.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/8 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dış yüzey tamamen	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

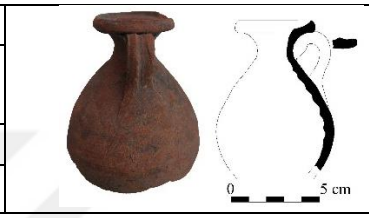
Kat. No:	594	Levha 104
Kazı Env. No:	14-Env-183	
Buluntu Yeri:	Nekropol Yolu Kuzey A1 G18 -3,42 m	
Form:	TS 130 (Aryballos)	
Ölçüler:	A.Ç. : 3 cm, K.Ç. : 3,1 cm; Y. : 6,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testicik.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	Dış yüzey tamamen	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

Kat. No:	595	Levha 104
Kazı Env. No:	10-Std-476	
Buluntu Yeri:	Stadion 3 numaralı mezar 0/-0,70 m	
Form:	TS 130 (Aryballos)	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,1 cm; Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve boyun	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 3/2 dark reddish brown	
Astarlı Yüzey:	5- Sadece dış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

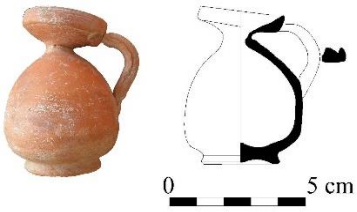
Kat. No:	596	Levha 104
Kazı Env. No:	10-STD-244	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	TS 130 (Aryballos)	
Ölçüler:	A.Ç. :3.5 cm; Y. : 2,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve boyun parçası.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	5- Sadece dış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

Kat. No:	597	Levha 104
Kazı Env. No:	10-STD-305	

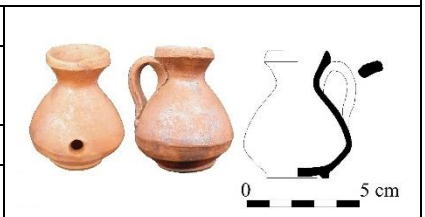
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,50 m	
Form:	TS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,5 cm; Y. : 1,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve boyun parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	5- Sadece dış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

Kat. No:	598	Levha 104
Kazı Env. No:	10-STD-269	
Buluntu Yeri:	Stadion, doğu oturma sıraları kuzey köşe, dolgu	
Form:	TS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 4,4 cm; Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Kaidesi eksik tek kulplu testicik	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow /	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red / 2.5 YR 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

Kat. No:	599	Levha 104
Kazı Env. No:	13-DN-158	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar Güney Temenos 2, 9. karelaj Akıntı dolgu	
Form:	TS 130	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,1 cm; Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak, boyun, gövde ve kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 3/2 dark reddish brown/ 5 YR 3/1 very dark grey	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-az pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

Kat. No:	600	Levha 104
Kazı Env. No:	10-Env-29	
Buluntu Yeri:	Stadion 2 No.lu mezar mezar içi taban altı -3,60 m	
Form:	TS 130-Aryballos	
Ölçüler:	A.Ç. : 3,1 cm, K.Ç. : 2,8 cm; Y. : 5.8 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testicik.	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red / 10 R 4/8 red	
Astarlı Yüzey:	5- Sadece dış	

Paralel Örnekler:	Dudak benzeri: Meyer ve Schlichtmann, 1988: 174, no. 391-392 Kr7a-b, Lev. 4, 25. MÖ. 1. yüzyılın son çeyreği, MS.1 yüzyıl; Jones, 1950: 251, no.537 Lev. 146, 170.E
Tarih:	MÖ. 1 yüzyıl

Kat. No:	601	Levha 104
Kazı Env. No:	13-Env-142	
Buluntu Yeri:	DN, Anıt Mezar, Kuzey Açma, 6 No.lu Podyum Arkası dolgu	
Form:	TS 130-Aryballos	
Ölçüler:	A.Ç. : 2,8 cm, K.Ç. : 2,8 cm; Y. : 5,5 cm	
Parça Tanım:	Tamamı korunmuş tek kulplu testicik.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 5/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	Dış daldırma	
Tarih:	MS. 1 yüzyıl	

KRATERLER

KR 110

KR 110 krater grubu örneklerin benzerleri için Pergamon: Schäfer, 1968: 104, 113 no.F8 Lev. 48-49; Korinth: James, 2018: 288, no. 290 Lev. 38, 33; Khios: Anderson, 1954: 157, no 282, Lev. 12c; Tenos: Broun, 1986: no.Cc10 Lev. 99.

Kat. No:	602	Levha 105
Kazı Env. No:	17-AGR-120	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 karelajı -1,30 m/-0,35 m	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	K. Y. : 13,1 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde-kulp parçası. Boyun üzerinde at nalı şeklinde üç sıra baskı bezeme bulunur. Kulp, dudağa aplike edilmiş olan kısmında dörtken şekilli düz bir satıh alanı, onun altında gövdenin şişkin kısmına iliştirilmiş iki silindirik destekten oluşur	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 5 YR 5/6 yellowish red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- az pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	Baskı bezeme açısından 08-STD-871	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	603	Levha 105
Kazı Env. No:	08-STD-871	

Buluntu Yeri:	Stadion Cavea D teras duvar açması 0/1,51 m
Form:	KR 110
Ölçüler:	A.Ç. : 24 cm; K. Y. : 8,5 cm
Parça Tanım:	Dudak, boyun gövde parçası. Boyun üzerinde baskı ile yatay çifte sarmal bezemesi
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2-
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	Baskı bezeme için kalıp yapımı kase örneklerindeki benzerleri. 170, 173, 351,
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	604 Levha 105
Kazı Env. No:	17-AGR-118
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1, -130/-035
Form:	KR 110
Ölçüler:	A.Ç. : 20 cm; K. Y. : 11 cm
Parça Tanım:	Dudak-boyu- gövde kulp parçası, boyun üzerinde at nalı şeklinde üç sıra baskı bezeme bulunur. Birbirine bitişik iki plastik banttan oluşan kulp dudaktan gövdenin şişkin kısmına aplike edilir.
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red
Astar Grubu-Rengi:	1- 2.5 YR 5/6 red
Astarlı Yüzey:	2- İç tamamen dışta dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	605
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	605 Levha 106
Kazı Env. No:	06-TY-303
Buluntu Yeri:	Tiyatro Tepesi
Form:	KR 110
Ölçüler:	A.Ç. : 26,4 cm; K. Y. : 11 cm
Parça Tanım:	Dudak-boyu- gövde kulp parçası, boyun üzerinde at nalı şeklinde üç sıra baskı bezeme bulunur. Birbirine bitişik iki plastik banttan oluşan kulp dudaktan gövdenin şişkin kısmına aplike edilir
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/6 red
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	604, 610–612
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	606 Levha 106
Kazı Env. No:	09-ODN-1336

Buluntu Yeri:	Odeion Cavea A İç dolgu	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,2 cm; K. Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-kulp parçası, boyun üzerinde iki sıra at nalı şeklinde baskı bezeme.	
Bünye Rengi:	Gley 1 4/ dark gray N	
Astar Grubu-Rengi:	4	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	607	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	607	Levha 106
Kazı Env. No:	18-RİT-171	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8 karelajı 1218,26 m/1210,22 m	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 20,6 cm; K. Y. : 3,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası, boyun üzerinde tek sıra at nalı şeklinde baskı bezeme.	
Bünye Rengi:	10 YR 4/1 dark gray	
Astar Grubu-Rengi:	Sinterleşmiş	
Fırınlama Kondisyonu:	Fırınlama hatası	
Kbr. Ü. Bnz. :	606, 608	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	608	Levha 106
Kazı Env. No:	18-RHK-1079	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 22,4 cm; K. Y. : 3,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun parçası, boyun üzerinde üç sıra at nalı şeklinde baskı bezeme.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / merkez ve iç yüzeyde grilik Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	3- Dış tamamen içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	606-607	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	609	Levha 106
Kazı Env. No:	17-AGR-105	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 -1,30 m/-0,35 m	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	K. Y. : 8,4 cm	
Parça Tanım:	Gövde parçası	

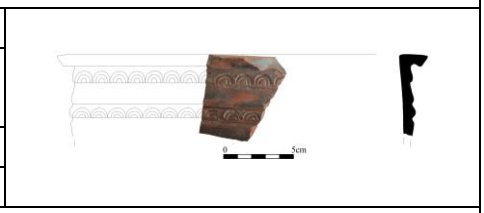
Bünye Rengi:	Kesit merkezinde, Gley 1 5/ gray N
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/4 reddish brown
Astarlı Yüzey:	6- İç tamamen dışta daldırma
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde
Kbr. Ü. Bnz. :	605
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	610	Levha 107
Kazı Env. No:	17-AGR-42	
Buluntu Yeri:	Agora II teras caddesi D1 -0,60 m/-1,20 m	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 23,6 cm; K. Y. : 4,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun parçası, boyun üzerinde iki sıra at nalı şeklinde baskı bezme bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow.	
Astar Grubu-Rengi:	2-10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	611	Levha 107
Kazı Env. No:	13-DN-417	
Buluntu Yeri:	DN Anıt Mezar 2. karelaj 0/-0,60 m	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 25,4 cm; K. Y. : 4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun parçası, boyun üzerinde iki sıra at nalı şeklinde baskı bezme bulunur.	
Bünye Rengi:	Dış çeperlerde, Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 4/2 dark reddish gray	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

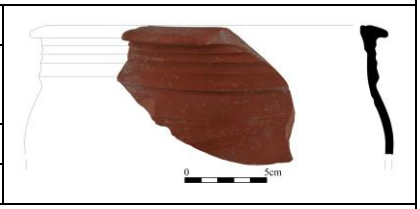
Kat. No:	612	Levha 107
Kazı Env. No:	09-ODN-1644	
Buluntu Yeri:	Odeion kuzey duvar arkası geç yapılar dolgu	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 37 cm; K. Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun parçası, boyun üzerinde iki sıra at nalı şeklinde baskı bezme bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 10 R 4/3 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	

Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl

Kat. No:	613	Levha 107
Kazı Env. No:	18-RHK-1076	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,21 m/1260,23 m.	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 23 cm; K. Y. : 6 cm	
Parça Tanım:	Dudak ve boyun parçası, boynun üzerinde at nalı baskı bezemenin bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / merkezde grilik Gley 1 5/ gray N	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	3- Dış tamamen içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	606-608	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

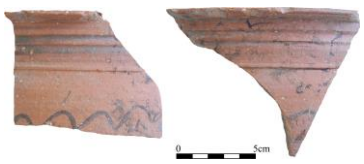
Kat. No:	614	Levha 108
Kazı Env. No:	18-RİT-413	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8-karelajı 1243,7 m/1242,5 m.	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 17,6 cm; K. Y. : 7,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak, boyun ve gövde kısmı korunmuş parça, boyun üzerinde yivler bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	Astar içeride metalik parlaklığa sahip 2.5 YR 5/6 red, dışarıda kırmızı kahveye dönmüş 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	615-616	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	615	Levha 108
Kazı Env. No:	09-ODN-1284	
Buluntu Yeri:	Odeion Kuzey 1.Oda -1.85/-3.35	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,6 cm, K.Y. : 2,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1-İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	614	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	616	Levha 108
Kazı Env. No:	18-RHK-1097	
Buluntu Yeri:	ÖKM 2 no.lu kapı yol kesit 1261,21 m/1260,23 m	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,8 cm, K.Y. : 8,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	614	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

Kat. No:	617	Levha 108
Kazı Env. No:	18-RİT-414	
Buluntu Yeri:	RİT (Kaiserion) H8-karelajı 1243,7 m/1242,5 m.	
Form:	KR 110	
Ölçüler:	A.Ç. : 19, 4 cm; K. Y. : 4,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun parçası parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/8 red / 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MÖ. 2. yüzyıl	

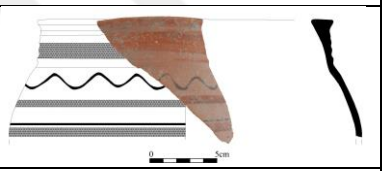
KR 120

Kat. No:	618	Levha 109
Kazı Env. No:	12-AGR-185	
Buluntu Yeri:	Agora ana güney kanat (sondaj) doğu sur duvarı önü -4,75 m/-6,75 m	
Form:	KR 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 23 cm; K. Y. : 9,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası, boyun üzerinde astar boya ile yapılmış bantlar omuz üzerinde dalgalı bantmotifi bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 5/3 weak red	
Astarlı Yüzey:	İç dış kil astarla kaplanmış, dış yüzeyde astar boya uygulaması	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	619, 621	

Kat. No:	619	Levha 109
Kazı Env. No:	06-STD-786	
Buluntu Yeri:	Stadion Propylon batı açma -1,00 m	
Form:	KR 120	

Ölçüler:	A.Ç. : 18,3 cm; K. Y. : 7,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası, omuz üzerinde astar boya ile yapılmış dalgalı bant motifi bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Kbr. Ü. Bnz. :	618, 621	

Kat. No:	620	Levha 109
Kazı Env. No:	06-STD-788	
Buluntu Yeri:	Stadion Propylon batı açma -1,00 m	
Form:	KR 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 18,8 cm; K. Y. : 7,8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası, omuz üzerinde dalgalı bant motifi bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red / 5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	5 YR 5/6 yellowish red	

Kat. No:	621	Levha 109
Kazı Env. No:	18-STD-1038	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı 1192,41 m/1191,11 m	
Form:	KR 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,6 cm; K. Y. : 9,3 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası, boyun üzerinde astar boya ile yapılmış bant, omuz üzerinde dalgalı ve bant motifleri bulunur.	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red /merkezde grilik	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 6/4 light reddish brown kil astar üzeri uygulanan astar boya 2.5 YR 5/8 red ve 2. 5 YR 3/1 dark reddish gray	
Astarlı Yüzey:	Kil astar dışarıda tamamen içte duğa uygulanmıştır.	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Kbr. Ü. Bnz. :	*618 numaralı örneğin bezeme şekliyle benzerdir.*	

Kat. No:	622	Levha 109
Kazı Env. No:	18-STD-1034	
Buluntu Yeri:	ÖKM 1 no.lu kapı 1192,41 m/1191,11 m	
Form:	KR 120	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,8 cm; K. Y. : 5,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası boyun üzerinde astar boyayla yapılmış kalın bant, omuz üzerinde kalp şeklinde motifler bulunur.	
Bünye Rengi:	5 YR 5/6 yellowish red	

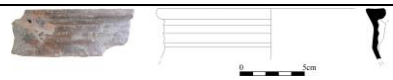
Astar Grubu-Rengi:	2.5 YR 5/4 reddish brown
Astarlı Yüzey:	3- Dış tamamen içte dudak
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş
Kbr. Ü. Bnz. :	614-615 numaralı krater örneklerinin gövde şekliyle parallelik gösterir.

KR 100

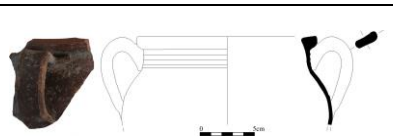
Kat. No:	623	Levha 110
Kazı Env. No:	08-STD-830	
Buluntu Yeri:	Stadion Teras Duvarı Cavea E	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, K.Y. : 3,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 5/3 brown	
Astar Grubu-Rengi:	Pekişmiş	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

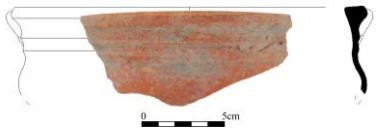
Kat. No:	624	Levha 110
Kazı Env. No:	10-STD-341	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları kuzey köşe -0,50 m	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 12 cm, K.Y. : 4,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 5/6 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı-az pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

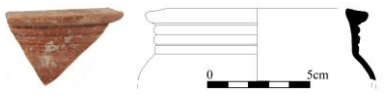
Kat. No:	625	Levha 110
Kazı Env. No:	08-STD-732	
Buluntu Yeri:	Stadion teras açması cavea	
Form:	KS 290	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, K.Y. : 5,2 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 5/3 brown	
Astar Grubu-Rengi:	4- Gley 1 3/ very dark gray N	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	626	Levha 110
Kazı Env. No:	07-STD-784	
Buluntu Yeri:	Stadion Cavea A teras kapısı içi dolgu	

Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14,4 cm, K.Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde-kulp parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	3- 5 YR 4/3 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	627	Levha 110
Kazı Env. No:	08-STD-786	
Buluntu Yeri:	Stadion Propylon batı açma	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 8 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde-kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/6 red, 5 YR 5/6 yellowish red	
Astar Grubu-Rengi:	2-10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	628	Levha 110
Kazı Env. No:	10-STD-531	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları -30	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 19,2 cm, K.Y. : 6,4 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/8 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	1- İç dış tamamı astarlı	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

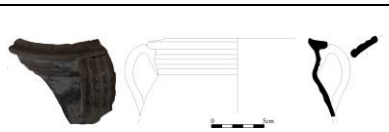
Kat. No:	629	Levha 111
Kazı Env. No:	15-RHK-705	
Buluntu Yeri:	RHK Açma-1 B8 karelajı 1268,64 m	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 11 cm, K.Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 2.5 YR 4/4 reddish brown	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	630	Levha 111
Kazı Env. No:	15-RHK-685	

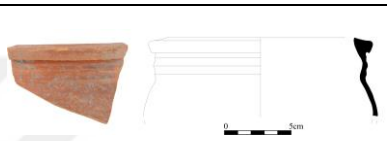
Buluntu Yeri:	RHK Açma-1 B8 karelajı 1268,64 m	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,2 cm, K.Y. : 3,6 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 5/3 reddish brown	
Astar Grubu-Rengi:	1-	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	631	Levha 111
Kazı Env. No:	08-STD-748	
Buluntu Yeri:	Stadion Cavea A teras kapısı içi dolgu	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 14 cm, K.Y. : 4,5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red, 10 R 5/8 red	
Astarlı Yüzey:	3-Dış tamamen içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	632	Levha 111
Kazı Env. No:	11-ODN-1190	
Buluntu Yeri:	Odeion S 5'ten 20 cm doğu S 6 220 cm aatı A1 kanal içi -1,10 m/-1,30 m	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 12,4 cm, K.Y. : 11,7 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 5/8 red	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	633	Levha 111
Kazı Env. No:	09-ODN-1425	
Buluntu Yeri:	Odeion Cavea B 23.Basamak	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 6,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-gövde-kulp parçası	
Bünye Rengi:	2.5 YR 6/6 light red	
Astar Grubu-Rengi:	3- 7.5 YR 4/1 dark gray	
Astarlı Yüzey:	5-Sadece dış	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararsız-çok pişme eğiliminde	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	634 Levha 112	
Kazı Env. No:	09-ODN-1311	
Buluntu Yeri:	Odeion İç Kısım 3-4 Kemer Arası (-100/-140)	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 3, 5 cm	
Parça Tanım:	Dudak-boyun-kulp parçası	
Bünye Rengi:	7.5 YR 6/4 light brown	
Astar Grubu-Rengi:	2.5 RY 4/2 weak red	
Astarlı Yüzey:	8-Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

Kat. No:	635 Levha 112	
Kazı Env. No:	10-STD-530	
Buluntu Yeri:	Stadion doğu oturma sıraları -0,30 m	
Form:	KR 100	
Ölçüler:	A.Ç. : 13,6 cm, K.Y. : 5,9 cm	
Parça Tanım:	Dudak-gövde parçası	
Bünye Rengi:	5 YR 6/6 reddish yellow	
Astar Grubu-Rengi:	2- 10 R 4/6 red	
Astarlı Yüzey:	8- Dışta daldırma içte dudak	
Fırınlama Kondisyonu:	Kararlı- iyi pişmiş	
Tarih:	MS. 3. yüzyıl ve sonrası	

EK-1: KALIP YAPIMI KASELERİN İSTATİSTİKİ SINIFLANDIRMASI

1-KALIP VE KASELERİN AĞIZ ÇAPLARI

Ağız Çapı	Örnek Sayısı
8+ cm.	2
10+ cm	3
11+ cm.	3
12+ cm.	14
13+ cm.	3
14+ cm.	6
16+ cm.	8
17+ cm.	4
18+ cm.	3
20+ cm.	2

2- KİBYRA'DAKİ KALIP YAPIMI KASELERİN TİPLERİ

Bezeme Tipi	Adet
Çam Kozalağı	5
Örtüşen	14
Bitkisel	38
Figürlü	30
Taç Yaprak	21

3- KASE VE KALIPLAR ÜZERİNDEKİ BİTKİSEL MOTİFLER

Motif	Adet
Akantus	5
Akantus ile lotus	9
Lotus	6
Lotus ile plamiye	1
Palmiye	1
Sarmaşık	16
Taç yaprağı	23
Taç yaprağı ile Akantus	3

4-ÇERÇEVE MOTİFLERİ

Motif	%	#
Çift sarmal	5	
Yaprak demeti	12	
Giyoş	3	
Yumurta-ok	7	
Yumurta	3	
İnci-boncuk	13	
Dalga		
Sarmaşık	1	
İsis	3	
Meander	4	

EK-2. ALAN-ESER NUMARALARI LİSTESİ

TB 170

Kazı Env. No. /	**Kat. No**
06-TY-262	**197**
06-TY-2	
10-YOM-57	**195**
10-YOM-6- 56	
13--AGR- 1	
13-AGR-329	**200**
13-DN-361	**190**
14-AGR-158	
14-AGR-222	**193**
14-AGR-239	**188**
14-AGR-244	**194**
15-RHK- 105	
15-RHK- 107	
15-RHK- 228	
15-RHK-108	**187**
15-RHK-259	**202**
15-RHK-264	**191**
15-RHK-316	
15-RHK-338	**189**
15-RHK-355	**205**
15-RHK-366	**196**
15-RHK-479	**204**
15-RHK-760	**201**
15-RHK-912	**203**
17-AGR- 35	
17-AGR-111	**206**
17-AGR-137	
17-AGR-138	**199**
17-AGR-2T-22	**192**
18-RİT- 319	**208**

TB 200

Kazı Env. No. /	**Kat. No**
06-TY-4	
06-TY-5	
06-TY-139	
06-TY-148	
06-TY-160	
TY-135	
TY-136	
TY-137	
TY-138	
TY-140	
TY-141	
TY-142	
TY-143	
TY-144	
TY-146	
TY-147	**217**
TY-149	
TY-150	
TY-151	
TY-152	
TY-153	
TY-154	
TY-155	
TY-156	
TY-157	
TY-224	**2**
TY-226	**3**
TY-227	**4**
TY-267	
18-RİT-98	**218**
18-RİT-100	**6**
18-RİT-101	
18-RİT-102	
18-RİT-103	
18-RİT-104	**224**
18-RİT-105 vd.	**222**
18-RİT-106	
18-RİT-107	
18-RİT-108	**7**
18-RİT-109 – 99	**225**
18-RİT-110	**9**
18-RİT-111	
18-RİT-112	
18-RİT-113	
18-RİT-116 - 115	
18-RİT-117	
18-RİT-118	
18-RİT-119	
18-RİT-120	
18-RİT-121	
18-RİT-122	
18-RİT-123	
18-RİT-124	
18-RİT-125	
18-RİT-126	
18-RİT-127	
18-RİT-128	
18-RİT-129 -	**142**
18-RİT-130	
18-RİT-131	
18-RİT-132	
18-RİT-133	
18-RİT-135	
18-RİT-137	
18-RİT-138	
18-RİT-139	**223**
18-RİT-140-157	
18-RİT-141	
18-RİT-143	
18-RİT-144	
18-RİT-145	
18-RİT-146	
18-RİT-147	
18-RİT-148	
18-RİT-149	
18-RİT-150	
18-RİT-151	
18-RİT-152/134	
18-RİT-153	
18-RİT-154	
18-RİT-160	
18-RİT-161	
18-RİT-162	
18-RİT-208	
18-RİT-212	
18-RİT-213	
18-RİT-214	
18-RİT-215/162	
18-RİT-218	
18-RİT-396	
18-RİT-398	
18-RİT-97	**212**
18-RİT-98	
18-RİT-99 – 109	
17-AGR-108	
17-AGR-2T-27	
17-AGR-2T-49	
17-AGR-2T-6 - 13	
17-AGR-2T-7	
17-AGR-67	
17-AGR-68	
17-AGR-83 - 48	
17-AGR-98	
17-TY-228	
10-STD-3NM-480	
10-STD-632	
10-STD-DO-390	
10-STD-DO-391	
10-STD-DO-392	
10-STD-DO-393	
10-STD-DO-581	
18-STD-1025	
18-STD-1084	
18-STD-1086	
18-STD-1286	
18-STD-1314	**211/1**
18-STD-1315	**219**
18-STD-1316	**210**
18-STD-1316.2	**211**
10-YOM-54	
10-YOM4- 35	
10-YOM6- 52	
10-YOM6- 63	
10-YOM6-54	
13-DN-182	
13-DN-259	
15-RHK- 353	
15-RHK-315	
15-RHK-347	**213**
15-RHK-881	
15-RHK-885	
18-RHK-922	
18-RHK-1151	
18-RHK-1193	
18-RHK-1197 - 1199	
18-RHK-932	
18-RHK-934	
18-RHK-935	
18-RHK-944	
18-RHK-946	
18-RHK-955	
18-RHK-957	
18-RHK-960	
TB 190	
06-TY-145	
TY-225	
TY-228	
TY-264	
10-STD-DO-611	
17-AGR-67	
17-AGR-78	
17-AGR-84	
17-AGR-85	
15-RHK-103	
15-RHK-330	
15-RHK-354	
15-RHK-483	
15-RHK-503	
15-RHK-95	
18-RHK-1192	

18-RHK-1194
18-RHK-1195
18-RHK-1196
18-RHK-1199
18-RHK-1302 - 942
18-RHK-1303
18-RHK-1306
18-RHK-490
18-RHK-923
18-RHK-924
18-RHK-925
18-RHK-926
18-RHK-927
18-RHK-928
18-RHK-929
18-RHK-930
18-RHK-931
18-RHK-933
18-RHK-934
18-RHK-936
18-RHK-937
18-RHK-938
18-RHK-939
18-RHK-940
18-RHK-941
18-RHK-942
18-RHK-943
18-RHK-945
18-RHK-947
18-RHK-948
18-RHK-949
18-RHK-950
18-RHK-951
18-RHK-953
18-RHK-954
18-RHK-956
18-RHK-958
18-RHK-959
18-RHK-961
18-RHK-962
18-RHK-963
18-RHK-964
18-RHK-965
18-RHK-966 - 951
18-RHK-967

TB 190

Kazı Env. No. / **Kat. No**

15-RHK- 103
15-RHK- 483
15-RHK-95
17-AGR-85 **226**
15-RHK-503 **231**
17-AGR-84
17-AGR-78
15-RHK-330
18-RHK-923
18-RHK-924
18-RHK-925 **228**
18-RHK-926
18-RHK-927
18-RHK-928
18-RHK-929
18-RHK-930
18-RHK-931
18-RHK-933 **230**
18-RHK-934
18-RHK-936 **10**
18-RHK-937 **15- 937**
18-RHK-938
18-RHK-939 **14**
18-RHK-940
18-RHK-941
18-RHK-942
18-RHK-943
18-RHK-945
18-RHK-947
18-RHK-948
18-RHK-949
18-RHK-950
18-RHK-951
18-RHK-953
18-RHK-954
18-RHK-956
18-RHK-958
18-RHK-959
18-RHK-961
18-RHK-962
18-RHK-963
18-RHK-964
18-RHK-965
18-RHK-966 - 951
18-RHK-967
18-RHK-1192 **229**
18-RHK-1194 **233**
18-RHK-1195
18-RHK-1196
18-RHK-1199
18-RHK-1303 **234**
18-RHK-1306 **227**
TY-228
TY-225 **11**
18-RHK-1302/942
06-TY-145
15-RHK-354
18-RHK-490
TY-264 **12**
17-AGR-67

TB 220

Kazı Env. No. / **Kat. No**

06-TY- 1
06-TY- 10 **239**
06-TY- 11
06-TY- 12
06-TY- 15
06-TY- 18
06-TY- 19 **240**
06-TY- 19.2
06-TY- 6
06-TY- 7 **237**
06-TY- 9 **235**
07-TY- 26
08-STD- 707
10-STD- 365 **243**
10-STD- 366
10-STD- 519 **236**
12-STD- 869
15-RHK- 177
15-RHK- 217 **238**
15-RHK- 501
15-RHK- 560
15-RHK-313 **19**
17-AGR- 106 – 2 **241**
17-AGR-128 **242**
17-AGR- 129
17-AGR- 2
17-AGR- 62
18-RHK-1113
18-RİT- 1039 **246**
18-RİT- 1283
18-RİT- 216
18-RİT- 293
18-RİT- 296 **245**
18-RİT- 298/386 **244**
18-RİT- 401
18-RİT- 402
18-RİT- 403
18-RİT- 412
18-RİT- 55
18-RİT- 57
18-RİT- 59
18-RİT- 60
18-RİT- 62, 67
18-RİT- 64
18-RİT- 65
18-RİT- 66
18-Rİt- 67
18-RİT- 71
18-RİT- 74
18-RİT- 74
18-RİT- 76
18-RİT- 85 **248**
18-RİT- 86 **249**
18-RİT- 87
18-STD-1379
18-STD-931
18-STD-954 **247**
TY- 325 **18**

TB 100

Kazı Env. No. / **Kat. No**

07-STD-705
07-TY - 43
08-STD-729
08-STD-731
09-ODN-1278
09-ODN-1340
09-ODN-1347
09-ODN-1348
09-ODN-1360
09-ODN-1437
09-ODN-1449
09-ODN-1533 **73**
09-ODN-1629
09-ODN-1642
09-ODN-1647
09-ODN-530
10-GN YOM 6-51
10-STD-117 **259**
10-STD-121 **260**
10-STD-124
10-STD-126
10-STD-128
10-STD-14
10-STD-140
10-STD-15
10-STD-151
10-STD-189
10-STD-215
10-STD-224
10-STD-236
10-STD-277
10-STD-293
10-STD-358
10-STD-363
10-STD-364
10-STD-367
10-STD-369
10-STD-381
10-STD-39 **266**
10-STD-457/309 **262**
10-STD-40
10-STD-44
10-STD-442
10-STD-444
10-STD-448
10-STD-464
10-STD-471
10-STD-490
10-STD-498
10-STD-522
10-STD-528
10-STD-558
10-STD-58
10-STD-580
10-STD-584
10-STD-586
10-STD-642
10-STD-651
10-STD-714
10-STD-74 **88**
10-STD-8
10-STD-82

10-STD-83 **258**
10-STD-88
10-STD-DO-239
10-STD-DO-308 **285**
10-STD-DO-379
10-STD-DO-379
10-STD-DO-398
10-STD-DO-525
10-YOM 4- 17
10-YOM 7- 96
10-YOM6- 43 **263**
11-ODN-1044
11-ODN-950
11-ODN-965
12-ODN-901
12-ODN-902
13-DN-151
13-DN-152
13-DN-167
13-DN-168
13-DN-226
13-DN-290
13-DN-348
13-DN-363
13-DN-413 **264**
13-DN-415 **263**
13-DN-493 **252**
13-DN-215
14-AGR-318
14-DN-491
14-DN-492
14-DN-614
15-RHK- 46 **251**
15-RHK- 512
15-RHK- 532
15-RHK- 535
15-RHK-314
15-RHK-404
15-RHK-407
15-RHK-414
15-RHK-417
15-RHK-419
15-RHK-47 **250**
15-RHK-519
15-RHK-520
15-RHK-521
15-RHK-523
15-RHK-524
15-RHK-525
15-RHK-526 **261**
15-RHK-527
15-RHK-529
15-RHK-531 **628**
15-RHK-534
15-RHK-536
15-RHK-542
15-RHK-6 **256**
15-RHK-628
15-RHK-68
15-RHK-68
15-RHK-69
15-RHK-Etd-61 **253**
15-RHK-Etd-62/42 **255**
15-RHK-Etd-64 **257**
15-RHK-Etd-65 **270**
16-DN-608 **268**
16-DN-609 **267**
16-DN-610 **265**
18-RHK-1218
18-RHK-1274
18-STD-1326
18-STD-1327 **254**
18-STD-1387
18-STD-928
18-STD-975
18-STD-976
18-STD-977
18-STD-978
18-STD-980
18-STD-981
18-STD-982
18-STD-983
TY- 304 **22**
TY- 305 **23**
TY- 306
TY- 307 **20**
TY- 308
TY- 309
TY- 82

KS 230
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY-118 **280**
06-TY-121
06-TY-123
06-TY-13
06-TY-132 **29-282**
06-TY-14
06-TY-3
06-TY-8 **272**
08-STD-813
08-STD-814
08-STD-818
09-DN-1443
10-STD-266
11-GDH-828
12-AGR-167
12-STD-865
13-STD-1385
14-AGR-245
15-RHK-102
15-RHK-139 **277**
15-RHK-180
15-RHK-182 **281**
15-RHK-193 **273**
15-RHK-300/600 **276**
15-RHK-350
15-RHK-457 **271**
15-RHK-647 **319**
15-RHK-880
17-AGR-109
17-AGR-66
18-RHK- 997 **286**
18-RHK- 996 **44**
18-RHK-1000
18-RHK-1003
18-RHK-1011
18-RHK-1015
18-RHK-1165
18-RHK-1178
18-RHK-1179
18-RİT-1178
18-RİT-220 **279**
18-RİT-223
18-RİT-226
18-RİT-229 **274**
18-RİT-231
18-RİT-234
18-RİT-235
18-RİT-237
18-RİT-238
18-RİT-239
18-RİT-240
18-RİT-241
18-RİT-243
18-RİT-244/221 **275**
18-RİT-245
18-RİT-247
18-RİT-248
18-RİT-249 **290**
18-RİT-255
18-RİT-256
18-RİT-258
18-RİT-260
18-RİT-392
18-STD-865 **278**
18-STD-1027
18-STD-1048
18-STD-938/933
18-STD-947
18-STD-948 **292**
18-STD-951
18-STD-952
18-STD-959
18-STD-973
TY-240 **27**
TY-243 **25**
TY-247
TY-252

KS 231
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY-117
06-TY-119
06-TY-122
06-TY-126 **306**
06-TY-134 **287**
06-TY-17
06-TY-20
07-TY-81
08-STD-783
09-DN-1443
09-ODN-1285
09-ODN-1438 **31**
10-STD-400
10-STD-402
10-STD-556
10-STD-619
10-STD-631 **298**
10-STD-DO-620
10-YOM4- 29
11-ODN-1024 **38**
11-ODN-1063
11-ODN-1067
11-ODN-961
14-AGR-231
14-AGR-245
14-AGR-301 / 302
14-AGR-308
14-NY-615 **302**
15-RHK- 121
15-RHK- 132 **283**
15-RHK- 222 **300**
15-RHK- 284 **296**
15-RHK-273
15-RHK-290
15-RHK-334 **284**
15-RHK-368
15-RHK-395 **301**
15-RHK-494 **304**
15-RHK-51 **295**
15-RHK-640 **294**
15-RHK-641
15-RHK-643 **299**
15-RHK-644 **305**
15-RHK-645 **297**
15-RHK-648 **291**
15-RHK-649
15-RHK-650
15-RHK-884
15-RHK-888
17-AGR-1
17-AGR-100
17-AGR-21/26 **303**
17-AGR-25
18-RHK-1010 **308**
18-RHK-1033/1047 **307**
18-RHK-1034
18-RHK-1035
18-RHK-1036
18-RHK-1037
18-RHK-1039

18-RHK-1040	
18-RHK-1041	
18-RHK-1042	
18-RHK-1043	
18-RHK-1045	
18-RHK-1046	
18-RHK-1048	
18-RHK-1049	
18-RHK-1050 /1038	
18-RHK-1051	
18-RHK-1052	
18-RHK-1053	
18-RHK-1054	
18-RHK-1060	
18-RHK-1061	
18-RHK-1062	
18-RHK-1159	**293**
18-RHK-1160	
18-RHK-1161	
18-RHK-1164	
18-RHK-1165	
18-RHK-1166	**289**
18-RHK-1167	
18-RHK-1168	
18-RHK-1169	
18-RHK-1170	
18-RHK-1171	
18-RHK-1172	
18-RHK-1173	
18-RHK-1174	
18-RHK-1175	
18-RHK-1287	
18-RHK-990	
18-RHK-995	
18-RİT- 245	
18-RİT- 269	
18-RİT- 369	**288**
18-RİT-236	
18-STD-1385	
18-STD-929	**37**
TY-244	**34**
TY-248	
TY-253	**32**
TY-KBR-256	

KS 240

Kazı Env. No. **/ Kat. No**

10-STD-DO-395	**328**
14-AGR-227	**314**
15-RHK- 120	**318**
15-RHK- 129	
15-RHK- 443	**321**
15-RHK- 92	
15-RHK-331	**325**
15-RHK-383/384	***309***
15-RHK-409	**323**
15-RHK-438	**324**
15-RHK-618	**313**
15-RHK-619	
15-RHK-639	**320**
15-RHK-646	**317**
15-RHK-647	
15-RHK-791	**322**
15-RHK-913	**310**
18-RHK-1002	
18-RHK-1004	
18-RHK-1155	**315**
18-RHK-1156	
18-RHK-1157	**312**
18-RHK-1158	
18-RHK-1282	**311**
18-RHK-988	**316**
18-RHK-989	**326**
18-RHK-992	**327**
18-RHK-994	
18-RHK-998	
18-RHK-999	

KS 270

Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY-100	
06-TY-101	**330**
06-TY-102	
06-TY-103	
06-TY-104	
06-TY-105	
06-TY-106	
06-TY-107	
06-TY-108	
06-TY-109	
06-TY-110	**47**
06-TY-111	
06-TY-112	
06-TY-113	
06-TY-114	
06-TY-115	
06-TY-91	
06-TY-92	
06-TY-93	**26**
06-TY-94	
06-TY-95	
06-TY-96	
06-TY-98	
06-TY-99	
07-TY-41	**48**
08-STD-826	**333**
09-ODN-1582	**332**
14-AGR-259	
15-RHK-232	**331**
15-RHK-514	**329**
18-RHK-1061	
18-RHK-1063	
18-RHK-1065	
18-RHK-1066	
18-RHK-1067	
18-RHK-1068	
18-RİT- 275	
18-RİT- 276	
18-RİT- 277	
18-RİT- 278	
18-RİT-228	**334**
18-STD-1043	
18-STD-1044	
18-STD-1045	
18-STD-1046	
18-STD-1047	
TY- 328	**46**
TY-281 – 327	**45**
TY-282 - 382	
TY-329	**50**
TY-330	**49**

KS 260

Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY-127	
06-TY-130	
06-TY-146	
06-TY-157	
06-TY-279	**52**
06-TY-280	**51**
10-STD-157	
14-Env- 105	**335**
14-NY-562	
14-NY-566	**38**
14-NY- 561	**337**
15-RHK-761	**339**
17-AGR-2T- 28	
17-AGR-73	
17-AGR-8	
18-RHK-967	
18-RİT- 117	
18-RİT- 131	
18-RİT- 279	**336**
18-RİT- 281	
18-RİT- 282	
18-RİT- 283	
18-RİT- 284	
18-RİT- 285	
18-RİT- 286	
18-RİT- 287	
18-RİT- 288	
18-RİT- 289	

KS 130

Kazı Env. No. **/ Kat. No**

TY-211B43B1B2:B131	
TY-210	
TY-209	
TY-208	
TY-207	
TY-205	
TY-204	
TY-203	
TY-202	**380**
TY-201	**184**
TY-200	
TY-199	**56**
TY-1	
TY- 218	**172**
TY- 217	
TY- 216	
TY- 215	
TY- 214	**179**
TY- 213	**171**
TY- 212	**174**
KBR-YZY-261	**355**
KBR-YZY-229	
18-STD-996/993	**384**
18-STD-990	
18-STD-920	
18-STD-918. 1	
18-STD-918	
18-STD-917	
18-STD-916	
18-STD-915	**382**
18-STD-914	
18-STD-913	**351**
18-STD-912	
18-STD-911	**163**
18-STD-910	
18-STD-909	**170**
18-STD-908	**166**
18-STD-907	**363**
18-STD-906	
18-STD-899	**55**
18-STD-894	**360**
18-STD-893	**167**
18-STD-892	**57**
18-STD-891	
18-STD-889	**359**
18-STD-888	**348**
18-STD-887	**383**
18-STD-886	
18-STD-885	**381**
18-STD-884	**366**
18-STD-883	**354**
18-STD-882	**169**
18-STD-1363	**165**
18-STD-1362	
18-STD-1361	
18-STD-1360	
18-STD-1000	**58**
18-RİT-197	
18-RİT-197	
18-RİT-196	
18-RİT-195	
18-RİT-194	**168**
18-RİT-19	**357**
18-RİT-192	**377**
18-RİT-191	
18-RİT-190	
18-RİT-189	
18-RİT-188	
18-RİT-187	
18-RİT-186	
18-RİT-185	**358**
18-RİT-182	

18-RİT-181
18-RİT-180 **370**
18-RİT-179
18-RİT- 184
18-RİT- 183
18-RHK-1313
18-RHK-1281
18-RHK-1109
18-RHK-1105
18-RHK-1104 **362**
18-RHK-1096
18-RHK-1095
18-RHK-1093
18-RHK-1092
18-RHK-1091 - 15-RHK-824
18-RHK-1090
18-RHK-1089
18-RHK-1088
18-RHK-1087 **181**
18-RHK-1086 **388**
18-RHK-1085
18-RHK-1084
18-RHK-1083
18-RHK-1082
18-RHK-1081
17-AGR-59
17-AGR-38/17 **352**
17-AGR-33 **54**
17-AGR-32 **365**
17-AGR-29 **375**
17-AGR-23
17-AGR-18 **364**
17-AGR-113
17-AGR-110
17-AGR-104
17-AGR-103
17-AGR-101
16-TY-206 **386**
16-TY-223
16-TY-222 **369**
16-TY-221 **350**
16-TY-220 **175**
16-TY-219 **368**
15-RHK-917 **343**
15-RHK-860 **385**
15-RHK-858
15-RHK-856
15-RHK-838/827/834/835/831
15-RHK-837
15-RHK-836
15-RHK-829 **346**
15-RHK-828
15-RHK-826 **344**
15-RHK-825 **379**
15-RHK-824-18-RHK-1091
15-RHK-823
15-RHK-821
15-RHK-820
15-RHK-806
15-RHK-771
15-RHK-763 **340**
15-RHK-701
15-RHK-688
15-RHK-687
15-RHK-668
15-RHK-663
15-RHK-662 **376**
15-RHK-502
15-RHK-465
15-RHK-456
15-RHK-452
15-RHK-422 **345**
15-RHK-342
15-RHK-306
15-RHK-305
15-RHK-271 **430**
15-RHK-270 **361**
15-RHK-254
15-RHK-253 **183**
15-RHK-147
15-RHK- 504 **349**
15-RHK- 474
15-RHK- 434
15-RHK- 433
15-RHK- 421
15-RHK- 304 **341**
15-RHK- 201 **184**
15-RHK- 200
15-RHK- 199
15-RHK- 198
15-RHK- 197 **180**
15-RHK- 196 **59**
15-RHK- 146
15-RHK- 145 **374**
15-RHK- 144 **173**
15-RHK- 116 **389**
15-RHK- 115 **371**
15-RHK- 113 **347**
15- RHK-117
14-DN-484
14-DN-267 **373**
14-AGR-235 **177**
14-AGR-229
14-AGR-221 **356**
14-AGR-218
14-AGR-217 **378**
14-AGR-215
13-DN-178 **342**
11-ODN-Yüzey **182**
10-YOM6-70
10-YOM-625
10-STD-1089
10-STD-1088
10-AGR-YT1 **164**
08-STD-712
08-STD-684 **53**
08-STD-100

KS 140
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY-158
06-TY-159
06-TY-160
06-TY-161 **393**
06-TY-162
06-TY-163
06-TY-164
06-TY-165
06-TY-166
06-TY-167
06-TY-167
06-TY-169
06-TY-170
06-TY-171
06-TY-172
06-TY-173
06-TY-174
06-TY-175
06-TY-176
06-TY-177
06-TY-178 **67**
06-TY-179
06-TY-180
06-TY-181
06-TY-182
06-TY-183
06-TY-184
06-TY-185
06-TY-186
06-TY-187
06-TY-188
06-TY-189
06-TY-191
06-TY-192
06-TY-193
06-TY-194
06-TY-195
06-TY-196
06-TY-197
06-TY-198
07-TYT-80 **64**
08-STD-733 **395**
08-STD-821 **399**
09-ODN- GO-169
09-ODN-1597
09-ODN-1653
09-ODN-1657
09-ODN-258
09-ODN-260
09-ODN-494
09-TY-87
09-TY-89
10-STD-3NM-521
10-STD-DO-560
11-ODN-1212 **61**
11-ODN-958
14-AGR-225
14-AGR-234 **398**
14-DN-520
14-NY-504
14-NY-569
14-NY-585
14-NY-586
14-NY-587
14-NY-593 **410**
14-NY-595
14-NY- 576 **401**
15-RHK 205/207 **416**
15-RHK- 115 **405**
15-RHK- 206
15-RHK- 281 **417**
15-RHK-208
15-RHK-243
15-RHK-244
15-RHK-245
15-RHK-246
15-RHK-247
15-RHK-249 **390**
15-RHK-256 **414**
15-RHK-260
15-RHK-307
15-RHK-329 **415**
15-RHK-351 **419**
15-RHK-380
15-RHK-432 **409**
15-RHK-653
15-RHK-661
15-RHK-690
15-RHK-759
15-RHK-772
15-RHK-773 **418**
15-RHK-840
15-RHK-841
15-RHK-842
15-RHK-843
15-RHK-844
15-RHK-845
15-RHK-846
15-RHK-847
15-RHK-848
15-RHK-849
15-RHK-850
15-RHK-851
15-RHK-852
15-RHK-853
15-RHK-854
15-RHK-857

15-RHK-889
15-RHK-893
17-AGR-115
17-AGR-14 **411**
17-AGR-2Ter- 24
17-AGR-2Ter-19
17-AGR-39
17-AGR-52
17-AGR-53
17-AGR-54
17-AGR-58
17-AGR-70 **396**
17-AGR-71
17-AGR-72
17-AGR-74
18-RHK-1106 **400**
18-RHK-1219 **407**
18-RHK-1220 **408**
18-RHK-1221
18-RHK-1222
18-RHK-1223
18-RHK-1224
18-RHK-1225
18-RHK-1226
18-RHK-1227
18-RHK-1228
18-RHK-1229
18-RHK-1230
18-RHK-1231
18-RHK-1232
18-RHK-1233
18-RHK-1234
18-RHK-1235
18-RHK-1236 **413**
18-RHK-1310
18-RİT- 1 **403**
18-RİT- 10
18-RİT- 11
18-RİT- 12
18-RİT- 14
18-RİT- 27
18-RİT- 28
18-RİT- 29
18-RİT- 3
18-RİT- 30
18-RİT- 31
18-RİT- 32
18-RİT- 33
18-RİT- 34
18-RİT- 35
18-RİT- 36 - 44
18-RİT- 38
18-RİT- 39
18-RİT- 4 /8/15/26 **394**
18-RİT- 40
18-RİT- 405
18-RİT- 41
18-RİT- 42
18-RİT- 43
18-RİT- 5 **402**
18-RİT- 52
18-RİT- 7
18-RİT-1109
18-RİT-13
18-RİT-17 **397**
18-RİT-18 **391**
18-RİT-18 - 16
18-RİT-19
18-RİT-1ry7
18-RİT-2
18-RİT-20
18-RİT-21
18-RİT-210
18-RİT-22/37 **392**
18-RİT-23
18-RİT-24
18-RİT-25
18-RİT-45
18-RİT-46
18-RİT-47
18-RİT-48
18-RİT-49
18-RİT-51
18-RİT-9
18-STD-1000
18-STD-1001 **35**
18-STD-1002 **62**
18-STD-1003 **70**
18-STD-1004 **76**
18-STD-1328 **412**
18-STD-1329
18-STD-1330
18-STD-1331
18-STD-1332
18-STD-1333
18-STD-1334
18-STD-1335
18-STD-1336
18-STD-1337
18-STD-992
18-STD-993
18-STD-994
18-STD-995
18-STD-996 **68**
18-STD-997 **404**
18-STD-998
18-STD-999 **406**
TY-231 **72**
TY-232 **66**
TY-233 **71**
TY-259 **74**
TY-260
TY-KBR-230 **60**
TY-KBR-234 **63**
TY-KBR-235
TY-KBR-274 **65**
TY-KBR-275
TY-KBR-276
TY-KBR-277 **69**
TY-KBR-278

KS 250
Kazı Env. No. / **Kat. No**

08-STD-824
14-Env-150 **420**
14-NY- 594 **422**
17-AGR-11 **421**
18-RİT- 267 **423**
TY-324 **77**

KS 150
Kazı Env. No. / **Kat. No**

06-TY-273 **80**
06-YZY-270 **425**
07-TY-354 **81**
TY-273 **78**
TY-274
TY-56
08-STD-668
08-STD-769 **438**
08-STD-829
09-ODN-1266 **436**
09-ODN-1614 **439**
10-STD-240 **437**
10-STD-3NM-487
10-STD-504
10-STD-DO-313
10-STD-DO-48 **79**
10-STD-DO-585
10-STD-DO-598
12-AGR-172
14-AGR-157
14-AGR-323
14-DN-YOM-439 **442**
14-Env- 70 **435**
14-YOM-467 **441**
15-RHK- 186 **426**
15-RHK- 55
15-RHK- 59 **429**
15-RHK-405 **433**
15-RHK-42
15-RHK-558
15-RHK-561 **427**
15-RHK-562 **428**
15-RHK-60
15-RHK-67
17-YZY_271
17-YZY-272
18-RHK-1203 **432**
18-RHK-1204
18-RHK-1205
18-RHK-986
18-RHK-987 **431**
18-STD-944 **440**
18-STD-946

KS 220
Kazı Env. No. / **Kat. No**

06-TY-120 **445**
06-TY-128 **444**
09-ODN-1286
09-ODN-1330
14-AGR-214 **443**
14-AGR-242
15-RHK-328
15-RHK-7 **447**
15-RHK-862 **446**
15-RHK-99 **448**
18-RHK-1026, 1025
18-RHK-1027
18-RHK-1028
18-RHK-1029
18-RHK-1030
18-RHK-1031
18-RHK-1032
18-RHK-1110
18-RHK-1286
18-RHK-1300

KS 100
Kazı Env. No. / **Kat. No**

07-TYT-49 **91**
10-DN-Etd-11 **453**
10-DN-Etd-12 **454**
10-DN-Etd-14 **462**
10-STD- 306
10-STD-119
10-STD-150/166/ 252 **458**
10-STD-158/183/149 **456**
10-STD-1nm-567
10-STD-247
10-STD-3NM-419

10-STD-3nm-428
10-STD-3NM-430
10-STD-3nm-446
10-STD-3nm-461
10-STD-3NM-470
10-STD-3NM-523
10-STD-3nm-645
10-STD-3NM-646
10-STD-442
10-STD-484
10-STD-484
10-STD-52/55 **89-449**
10-STD-636
10-STD-95/52 **89**
10-STD-DO
10-STD-DO- 62
10-STD-DO-09
10-STD-DO-110
10-STD-DO-129
10-STD-DO-154
10-STD-DO-155
10-STD-DO-167
10-STD-DO-168
10-STD-DO-179
10-STD-DO-186
10-STD-DO-201
10-STD-DO-205
10-STD-DO-209
10-STD-DO-21
10-STD-DO-217
10-STD-DO-222
10-STD-DO-228
10-STD-DO-229
10-STD-DO-239
10-STD-DO-241
10-STD-DO-257
10-STD-DO-258
10-STD-DO-273
10-STD-DO-275
10-STD-DO-276
10-STD-DO-28
10-STD-DO-315 - 322
10-STD-DO-316
10-STD-DO-317 **137**
10-STD-DO-337
10-STD-DO-372
10-STD-DO-46
10-STD-DO-543
10-STD-DO-545
10-STD-DO-621
10-STD-DO-90
10-YOM4-9
10.STD-DO-30
13-DN- Etd-104 **463**
13-DN-284 **455**
13-DN-349
13-DN-YOM 10-Etd-80
13-DN-YOM12-124
13-DN-YOM12-Etd-158
14-DN-430 **452**
14-DN-440
14-DN-497
14-DN-497
14-DN- Etd-122 **460**
14-DN-YOM14-441
14-Etd-123 **461**
14-NY-582
14-NY-Env-93 **450**
15-RHK-393
15-RHK-629
15-RHK-630
15-RHK-632
15-RHK-638
16-DN-533
16-DN-Etd-26
18-RHK-1252 **457**
18-RHK-1253
18-RHK-1254
18-RHK-1255 **451**
18-RHK-1256
18-RHK-1257
18-RHK-1257
18-RHK-1258
18-RHK-1259
18-RHK-1260
18-RHK-1261
18-RHK-1262
18-RHK-1263
18-RHK-1265
18-RHK-1266
18-RHK-1267
18-RHK-1268
18-RHK-1269
18-RHK-1270 - 1264
18-RHK-1271
TY- 332 **87**
TY- 333 **90**
TY-311 **82**
TY-312 **84**
TY-313 **88**
TY-314 **86**
TY-315 **85**
TY-316

KS 110
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

07-STD-881 **473**
08-YOM 7- 616
08-YOM II- 618 **468**
09-ODN-1350 **469**
09-ODN-1430
09-ODN-1434
09-ODN-1491
09-ODN-1645
10-Env-22
10-STD- 100
10-STD- 106
10-STD- 108
10-STD- 111
10-STD- 141
10-STD- 143
10-STD- 144 - 182
10-STD- 176
10-STD- 177
10-STD- 182 - 144
10-STD- 188
10-STD- 190
10-STD- 192
10-STD- 20
10-STD- 203
10-STD- 212
10-STD- 216
10-STD- 219
10-STD- 255
10-STD- 260
10-STD- 261
10-STD- 265
10-STD- 270
10-STD- 274
10-STD- 278
10-STD- 291
10-STD- 31
10-STD- 316.2
10-STD- 413
10-STD- 443
10-STD- 450
10-STD- 452
10-STD- 459
10-STD- 460
10-STD- 473 **94**
10-STD- 474
10-STD- 486
10-STD- 539
10-STD- 54
10-STD- 541
10-STD- 552
10-STD-160
10-STD-553
10-STD-566
10-STD-579
10-STD-605
10-STD-606
10-STD-61
10-STD-634
10-STD-639
10-STD-641
10-STD-647
10-STD-DO-102-106
10-STD-DO-120
10-STD-DO-130 **467**
10-STD-DO-146 **475**
10-STD-DO-200 **466**
11-GDH-4.ODA-595
11-GDH-5.ODA-777
11-ODN-1030
11-ODN-1043
11-ODN-1430
11-ODN-931 **470**
12-AGR-168 **464**
13-DN-183
13-DN-213
13-DN-305
13-DN- 381 **465**
13-DN- 343 **474**
13-Env 100
14-AGR-265
14-AGR-269
14-DN-456 **472**
14-DN-613
14-DN- 459- 451 **471**
14-Env-93
14-NY-577
15-RHK-141
15-RHK-400
15-RHK-420
15-RHK-52
15-RHK-631
15-RHK-667
15-RHK-805
16- DN-Etd-46
18-RHK-1279
18-RHK-1280
18-RHK-975
18-STD-1395
18-STD-1397
TY- 310 **93**
TY-334 **92**

KS 210
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

07-STD-739
07-TY- 29 **141**
07-TYT-15
07-TYT-35

07-TYT-36
08-STD-685
08-STD-795
09-ODN-1520 **477**
09-ODN-1650
09-ODN-1656
09-ODN-1666
09-TY-88
10-STD- 78
10-STD-213
10-STD-496 609
10-STD-497
10-STD-499
10-STD-DO- 349
10-STD-DO-136
10-STD-DO-197
10-STD-DO-213
10-STD-DO-22
10-STD-DO-330 **479**
10-STD-DO-557
10-STD-609/496 **478**
10-STD-DO-91 483
10-STD-DO-92 482
12-STD-665
13-DN-165
13-DN-352 484
13-DN-358
13-DN-Env 130-YOM 13
14-DN-477
14-DN-483
14-DN-517
14-NY- 601
14-NY-599/545
14-NY-601
15-RHK- 677 **485**
15-RHK-807
16-DN- 543 **476**
16-DN-529 **481**
16-DN-530 **480**
16-DN-545 **599**
18-DN-184
18-STD-1096

KS 190
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

07-TY- 46 **108**
07-TY- 66 **98**
08-YOM 2- 620
08-YOM 2-620-623
08-YOM 3-624
10- YOM 9- 119
10-Env-1
10-Env-17
10-Env-21
10-Env-37
10-Env-38
10-Env-39
10-Env-40
10-Env-42
10-Env-43
10-Env-44
10-Env-45
10-Env-46
10-Etd-13
10-Etd-9
10-GN-41 **495**
10-YOM 4-24 / 16 **95**
10-YOM 7- 73
10-YOM 7- 74
10-YOM 7- 76
10-YOM 7- 78
10-YOM 7- 81
10-YOM 7-73
10-YOM 7-74
10-YOM 9- 120
10-YOM 9-119
10-YOM 9-120
10-YOM- 42 **497**
13-DN- 222
13-DN- 130
13-DN- 133
13-Env- 28
13-Env- 56
13-Env- 69
13-Env-101
13-Env-126
13-Env-129
13-Env-140
13-Env-26
13-Env-27 ***500***
13-Env-34
13-Env-45 ***499***
13-Env-68
13-Env-89
13-Env-90
13-Env-99
13-Etd-144
13-Etd-153
13-Etd-42
13-Etd-78
13-YOM 12- 130
13-YOM 12- 133 **496**
13-YOM 13- 408
14- Etd-158
14-DN- 434
14-Env-100
14-Env-107
14-Env-125 **486**
14-Env-126
14-Env-139 **490**
14-Env-140
14-Env-157
14-Env-160 **494**
14-Env-172
14-Env-180 **491**
14-Env-184
14-Env-20
14-Env-25 **489**
14-Env-30 **488**
14-Env-41 **487**
14-Env-47 **493**
14-Env-57
14-Env-98 **492**
14-Etd-10
14-Etd-114
14-Etd-114
14-Etd-115
14-Etd-115
14-Etd-118
14-Etd-166 **498**
14-YOM 14- 646
14-YOM 15- 434
14-YOM14- 464
15-RHK- 154 **96**
15-RHK- 157
15-RHK- 449
15-RHK- 97 **97**
TY- 283
TY- 286 **39**
TY- 287 **104**
TY- 288 **106**
TY- 289 **109**
TY- 290 **110**
TY- 291 **100**
TY- 293 **99**
TY- 293
TY- 295 **103**
TY- 296 **101**
TY- 298 **111**
TY- 298
TY- 299 **112**
TY-284/294 **102**
TY-285 **105**
TY-292

KS 280
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY- Yüzey
06-TY-Yüzey
07-STD-763 **511**
07-STD-773
07-TY-30
07-TY-69 **123**
07-TY-70 **121**
07-TY-75
08-STD-728 **513**
08-STD-747 **510**
08-STD-750
08-STD-765
08-STD-788 **509**
08-STD-790
08-STD-791
09-ODN- 200
09-ODN-1312
09-ODN-1323
09-ODN-1355
09-ODN-378
09-ODN-458
09-ODN-485
10-STD 251/264/351/352
10-STD- 323 - 329
10-STD-1/69 **512**
10-STD-105 **544**
10-STD-11 **501**
10-STD-115
10-STD-122
10-STD-123
10-STD-125
10-STD-138
10-STD-16
10-STD-17
10-STD-171-279
10-STD-191
10-STD-195
10-STD-195/142
10-STD-199
10-STD-223 **502**
10-STD-234
10-STD-237
10-STD-238
10-STD-242
10-STD-294
10-STD-297
10-STD-299
10-STD-321
10-STD-324
10-STD-355
10-STD-356
10-STD-371
10-STD-373
10-STD-4
10-STD-407
10-STD-418
10-STD-435
10-STD-437
10-STD-462
10-STD-465
10-STD-466
10-STD-467

10-STD-48
10-STD-526
10-STD-535
10-STD-536 **502**
10-STD-537
10-STD-538
10-STD-555
10-STD-562
10-STD-59 **508**
10-STD-649
10-STD-663
10-STD-664
10-STD-71
10-STD-86
10-STD-89
10-STD-DO-101 **520**
10-STD-DO-11 **501**
10-STD-DO-116
10-STD-DO-127
10-STD-DO-196 **517**
10-STD-DO-1NM-562
10-STD-DO-232
10-STD-DO-263 **518**
10-STD-DO-300
10-STD-DO-328 **516**
10-STD-DO-354/535
10-STD-DO-485 **514**
10-STD-DO-406 **519**
10-STD-DO-501 **505**
10-STD-DO-536
10-STD-DO-59
10-STD-DO-69/1
10-STD-DO-89
11-GDH-1715 **117**
11-ODN-1079
11-ODN-1180
11-ODN-1194 **521**
11-ODN-936
11-ODN-962 **118**
12-AGR-182
12-AGR-206
12-AGR-209
12-AGR-213
12-ODN-905
12-ODN-Çiz.1
13-DN-126 b
13-DN-140 **524**
13-DN-154
13-DN-250
13-DN-277 **523**
13-DN-355
13-DN- 140
13-DN- 145
14-AGR-258
14-DN-426
14-DN-478
14-DN-479 **525**
14-Etüd -119 **506**
14-NY-559 **527**
15-RHK-615
15-RHK-689
15-RHK-698/ 695 **526**
16-DN-618
18-STD-1016
18-STD-1056 **515**
18-STD-1057
18-STD-1058
18-STD-1059
18-STD-1060
18-STD-985 **504**
TY-286_1 **120**
TY-287 _ 2
TY-288 _ 6 **115**
TY-289
TY-289_ 1
TY-290 _3 **125**
TY-291
TY-293 _ 2 **124**
TY-294 _0 **113**
TY-296-4 **114**
TY-297 **119**
TY-298
TY-299
TY-300 **116**

KS 290
Kazı Env. No. / **Kat. No**

TY-301 **128**
TY-283 **130**
06-TY-292 **129**
07-STD-774
08-STD-703
08-STD-752
08-STD-767
09-ODN-1309 **536**
09-ODN-1310
09-ODN-1314 **535**
09-ODN-1321 **532**
09-ODN-1324
09-ODN-1325
09-ODN-1362
09-ODN-1363
09-ODN-1368 **541**
09-ODN-1368 i **531**
09-ODN-1426
09-ODN-1527
09-ODN-1528
09-ODN-1574
09-ODN-270
09-ODN-394
09-ODN-456
09-Env-50 **528**
10-STD-DO-599 **533**
11-GDH-749
11-ODN-1019
11-ODN-1029
11-ODN-1254
11-ODN-1256
11-ODN-924 **540**
11-ODN-942
11-ODN-945
11-ODN-946
12-ODN-899
12-ODN-903
13-DN-156-355 /1 **539**
13-DN-157
13-DN-169 **529**
13-DN-227 **537**
13-DN-249
13-DN-296 /289 **530**
13-DN-126 **534**
14-AGR-248
15-RHK- 293 **538**
15-RHK- 908
15-RHK-746
TY-283

BARDAK

BR 100
Kazı Env. No. / **Kat. No**

08-STD- 824 **424**
10- STD - 2M - 105
10- STD - 2M- 87 **545**
10-Env- 31 **543**
14-Env- 166 **548**
14-Etd- 63 **550**
14-Etd-42 **549**
15-RHK- 14
15-RHK- 267
15-RHK- 327
15-RHK- 497
15-RHK- 583
15-RHK- 585
15-RHK- 586
15-RHK- 587
15-RHK- 588
15-RHK- 594
15-RHK- 597
15-RHK- 599
15-RHK- 600
15-RHK- 601
15-RHK- 604
15-RHK- 605
15-RHK- 612
15-RHK- 621
15-RHK- 626
15-RHK- 691
15-RHK-70 **551**
15-RHK-71/626 **552**
15-RHK-72 **542**
15-RHK-73
15-RHK-Etd- 57 **546**
15-RHK-Etd-58 **547**
TY- 311 **139**
TY- 312 **133**
TY- 313 **135**
TY- 314 **136**
TY- 315 **132**
TY- 316 **138**
TY- 317
TY- 318 **131**
TY-335 **134**

BR 110
Kazı Env. No. / **Kat. No**

07-STD- 778 /781
07-STD-771
07-STD-777 - 782
07-STD-779
07-STD-780
07-TY-11 **148**
08-STD-717 **142**
08-STD- 808
08-STD-790
08-STD-794
09-ODN-1648
10-Env-20 **561**
10-STD- 271
10-STD- 68
10-STD-134
10-STD-169
10-STD-170
10-STD-210
10-STD-211
10-STD-218
10-STD-225
10-STD-248
10-STD-249
10-STD-253
10-STD-272
10-STD-301
10-STD-302
10-STD-303
10-STD-340
10-STD-374
10-STD-396
10-STD-398

10-STD-425
10-STD-426
10-STD-431
10-STD-587
10-STD-652
10-STD-695
10-STD-73
10-STD-77 **556**
10-STD-98
13-DN -203 **564**
13-DN-412 **554**
13-DN-Env-74
13-DN- 229 **553**
13-DN- 206 **565**
13-Env-105 **563**
13-Env-74 **559**
13-Etd- 71 **562**
13-Etd-135 **560**
14- Etd-117 **557**
14-DN-448 **558**
14-DN- 428 **555**
15-RHK-666
15-RHK-742
15-RHK-81
TY- 11
TY- 29
TY- 319 **144**
TY- 320 **146**
TY- 321 **145**
TY- 322 **149**
TY- 323 **143**
TY- 72 **147**
TY- 73 **140**

BR 130
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

15-RHK-76 **566**
15-RHK-606 **569**
15-RHK-608 **570**
15-RHK-75 **567**
15-RHK-74 **568**
14-Env-178 **567/1**

TESTİ

TS 100
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

10 -Env- 49
10- DN -121
10-Env- 01
10-Env-15 **577**
10-Env-16
10-Env-50
10-GN-83/109/90
10-STD- 194
10-STD- 204
10-STD- 24
10-STD- 332
10-STD- 335 **507**
10-STD- 479
TY-338 **153**
13-DN -395
13-DN- 207
13-DN-YOM 10- 210
13-Env -141
13-Env- 107
13-Env- 127
13-Env- 132
13-Env- 147
13-Env- 38
13-Env- 58
13-Env- 70
13-Etd- 43
13-Etd- 81
13-Etd-140
13-Etd-168
13-Etd-169
13-DN- 385
14- DN- 458
14- DN- 462
14- DN- 435
14-Env- 109 **574**
14-Env- 117 **576**
14-Env- 147
14-Env- 161 **572**
14-Env- 174 **571**
14-Env- 175
14-Env- 192
14-Env- 21 **573**
14-Env- 89
14-Env-158
14-Env-186
14-Env-23
14-Etd- 145 **575**
14-NY-583
14-NY-596

TS 101
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

10-Env-51
10- GN - 44
10-GN -72
13 DN - 336 /329
13- DN – 197 **579**
13- DN – 137 **583**
13- DN – 337 **582**
13-Env- 32
13-Etd- 141
13-Etd-142 **580**
13-Etd-146 **581**
14- DN-468 / 463
14-Env- 146
14-Env- 26
14-Env- 32
14-Env-118 **578**
14-Etd- 167
14-Etd- 77

TS 110
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

08-STD- 717
08-STD- 792.a
10-Env- 48
10-NY- 560
10-STD- 269
10-STD- 336
10-STD- 532
10-STD-26
10-YOM4- 11 **587**
11-GDH- 780
13-Env- 31 **586**
13-Env- 37
13-YOM-13- 338
13-YOM6-45
14- DN- 446/447 **585**
14-Env- 76 **584**
18- STD-1369
TS 120
08-STD- 742
08-YOM 2- 623
10- GN-45
13- DN -338/ 416 **589**
13-Etd-159
14-NY- 570
14-NY- 592

TS 130
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

10-Env- 29 **600**
10-STD- 244 **596**
10-STD- 269 **598**
10-STD- 305 **597**
10-STD- 467 **595**
13-DN- 158 **599**
13-Env- 142 **601**
14-Env- 13 **593**
14-Env- 183 **594**
18-STD-
18-STD-
18-STD-
18-STD-
TY- 326 **154**

3.5. KRATER
KR 100
Kazı Env. No. **/ Kat. No**

06-TY-305
06-TY-310 **157**
06-TY-Yüzey
07-STD-740
07-STD-784 **626**
07-STD-785
08-STD-732 **625**
08-STD-748 **631**
08-STD-768
08-STD-786 **627**
08-STD-796
08-STD-829
08-STD-830 **623**
08-STD-831
08-STD-861
09-ODN-1291
09-ODN-1299
09-ODN-1311 **634**
09-ODN-1361
09-ODN-1372
09-ODN-1373
09-ODN-1425 **633**
09-ODN-1577
09-ODN-1577
09-ODN-1973
09-ODN-379
10-STD-427
10-STD-DO-341 **624**
10-STD-DO-344
10-STD-DO-530 **635**
10-STD-DO-531
10-STD-DO-597
11-GDH-1010
11-ODN-1027
11-ODN-1038
11-ODN-1190 **632**
11-ODN-1228
11-ODN-969
11-ODN-971
11-ODN-986
11-ODN-990
13-DN-148 **159**
13-DN-170
13-DN-172

13-DN-251
13-DN-339
13-DN-362
15-RHK- 902
15-RHK-410
15-RHK-685 **630**
15-RHK-705 **629**
16-DN-613
16-DN-622
18-RHK-1098
18-RHK-1103
18-RİT-414 **617**
18-STD-1034 **622**
TY-303 **161**
TY-304
TY-305
TY-306
TY-307
TY-309
TY-310
TY-360 **158**
TY-340 **160**
18-STD-1038 **621**
18-STD-1134 **622**

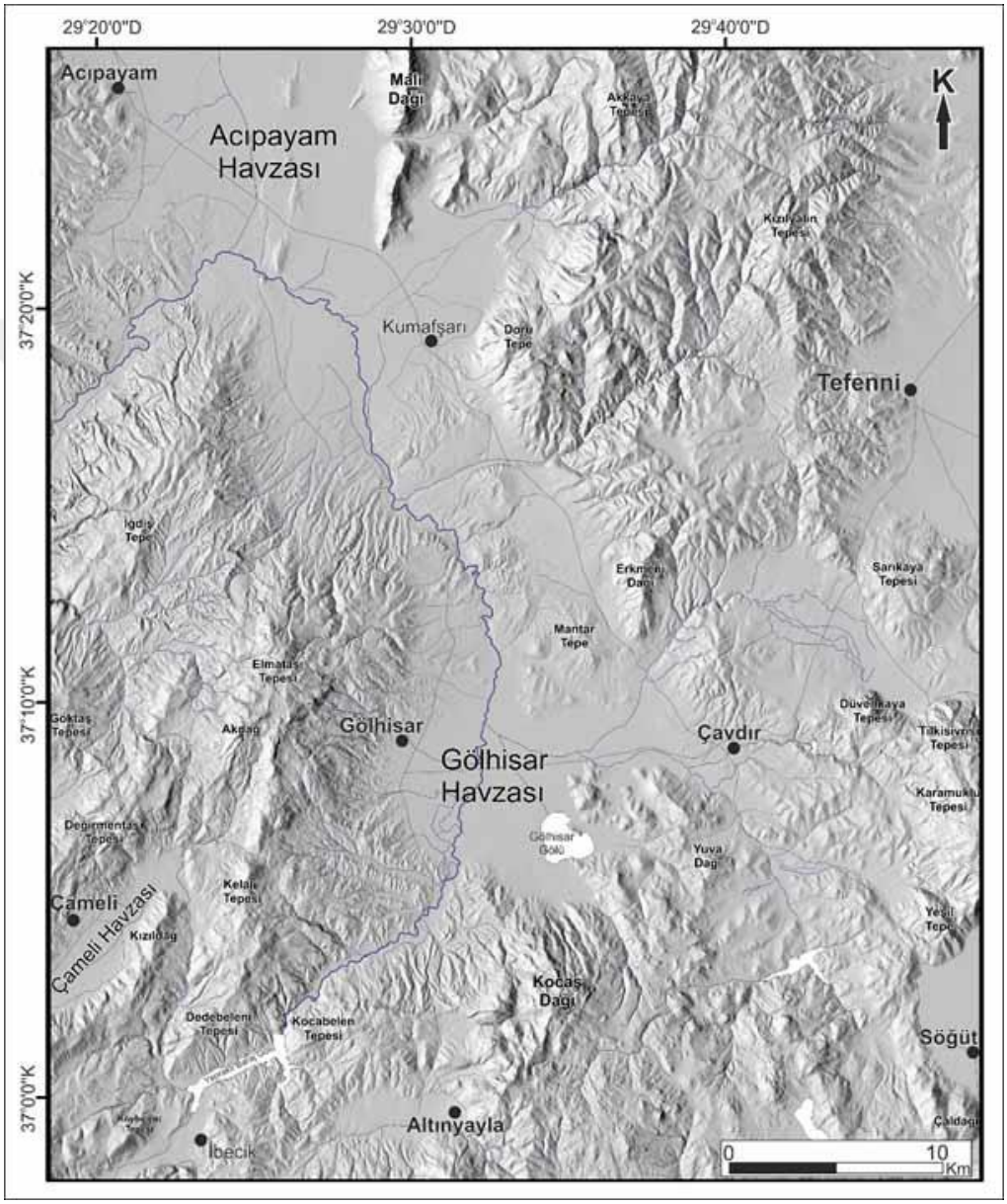
KR 110
Kazı Env. No. / **Kat. No**

06-TY-303 **605**
08-STD-871 **603**
09-ODN-1284 **615**
09-ODN-1336 **606**
09-ODN-1644
09-ODN-282
10-STD-625
11-ODN-1175
13-DN-272
13-DN-344
13-DN-417 **611**
17-AGR-105 **609**
17-AGR-107
17-AGR-118 **604**
17-AGR-120/46 **602**
17-AGR-42 **610**
17-AGR-641 **613**
18-RİT-171 **156-607**
18-RİT-413 **614**
18-RHK-1097 **608**
18-RHK-1097 **616**

KR 120
Kazı Env. No. / **Kat. No**

12-AGR-1859/1856 **618**
06-STD-788 **620**
06-STD-786 **619**

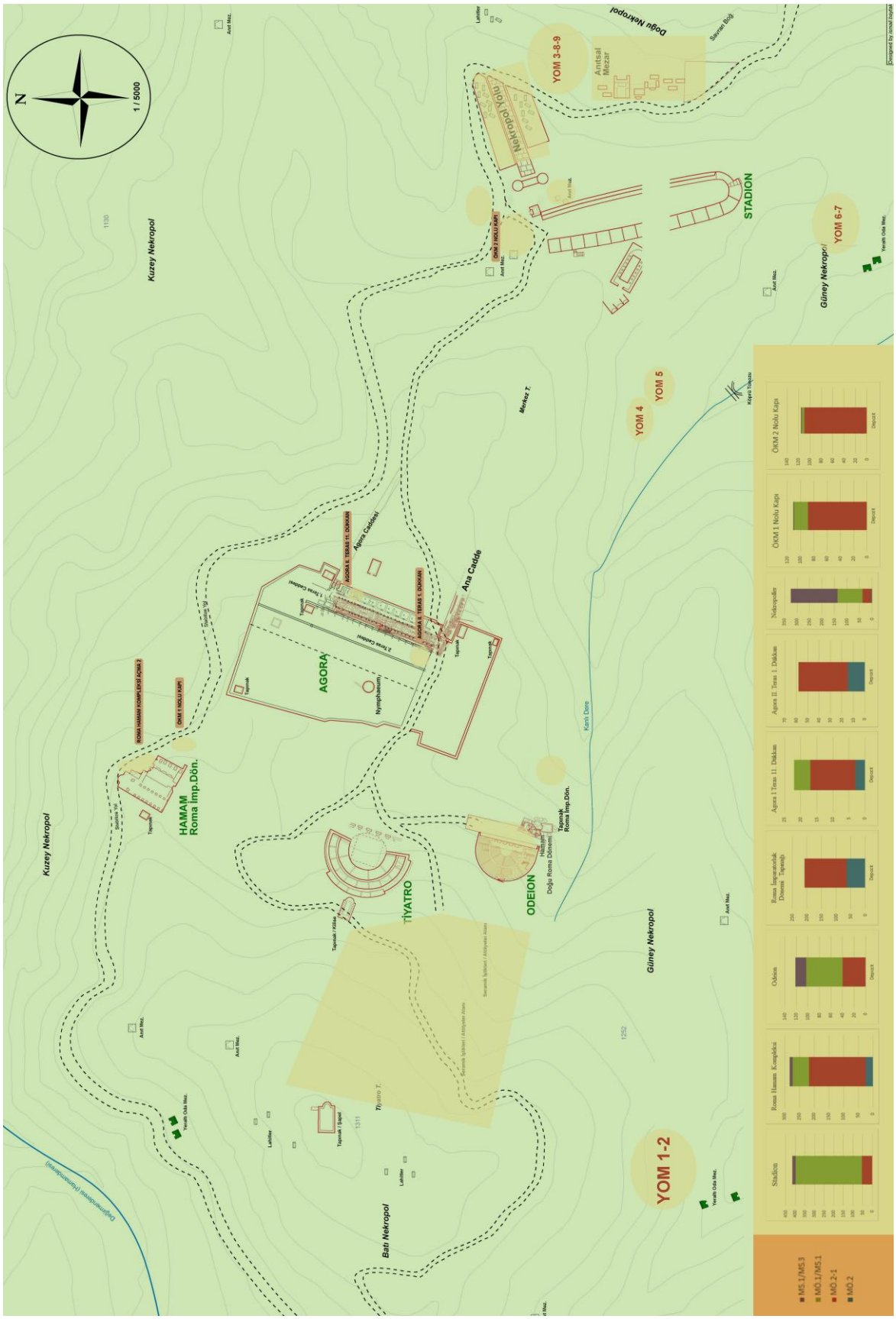
RESİMLER VE TABLOLAR

Resim 1: Kibyra'nın İçinde Bulunduğu Kültürel Coğrafyayı Gösteren Harita (Özüdoğru 2020)

Resim 2: Kentin Kamu Yapılarını Göründüğü Kuzeybatıdan Çekilmiş Hava Fotoğrafı (Özüdoğru, 2020: 149)

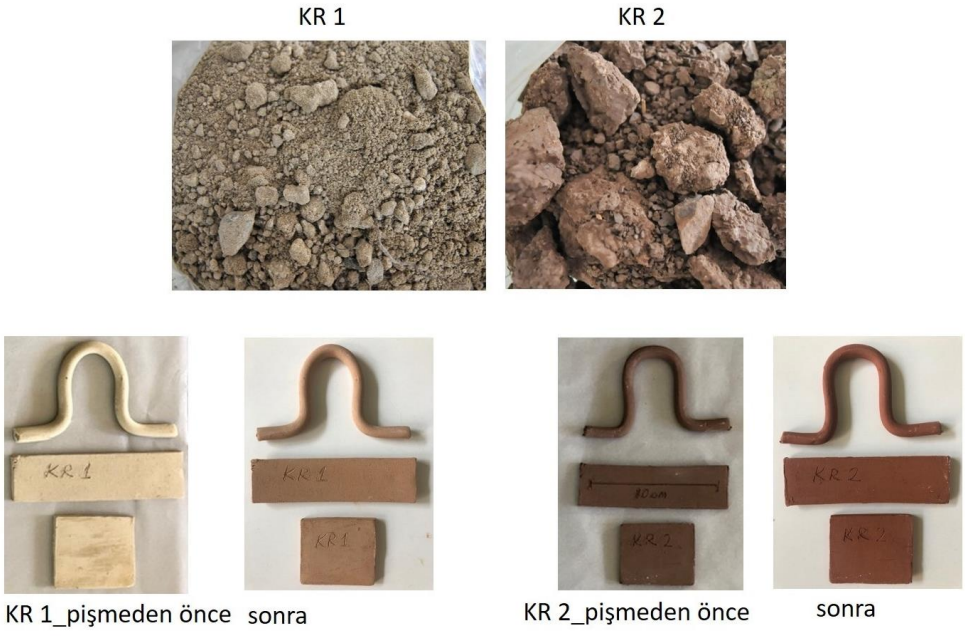
Resim 3: Kibyra Kent Planı Üzerinde Çalışma Grubunun Ele Çeçtiği Alanları ve Grupların Kronolojisi. Kibyra Kent Hartası (Özüdoğru, 2020:147).

Resim 4: Tiyatro Tepesi Olası Seramik Atölyelerinin Mevkiine Genel Bakış (Kibyra Kazı Arşivi)

Resim 5: Tiyatro Tepesi Olası Seramik Atölyelerinin Mevkiine Genel Bakış (Uydu Görüntüsü)

Resim 6: Hammadde Gruplarına Kaynak Oluşturabilecek Toprak Numunelerinin İşlem Görme Süreçleri. (Çalışma ve Fotoğraf: B. Ünlütürk)

Resim 7: Seramik Sanatçısı Masakazu Kusakabe'nin Kolaylaştırıcılığı ile İnşaa Edilen Seramik Fırını ve Fırınlamanın Sonuçları.

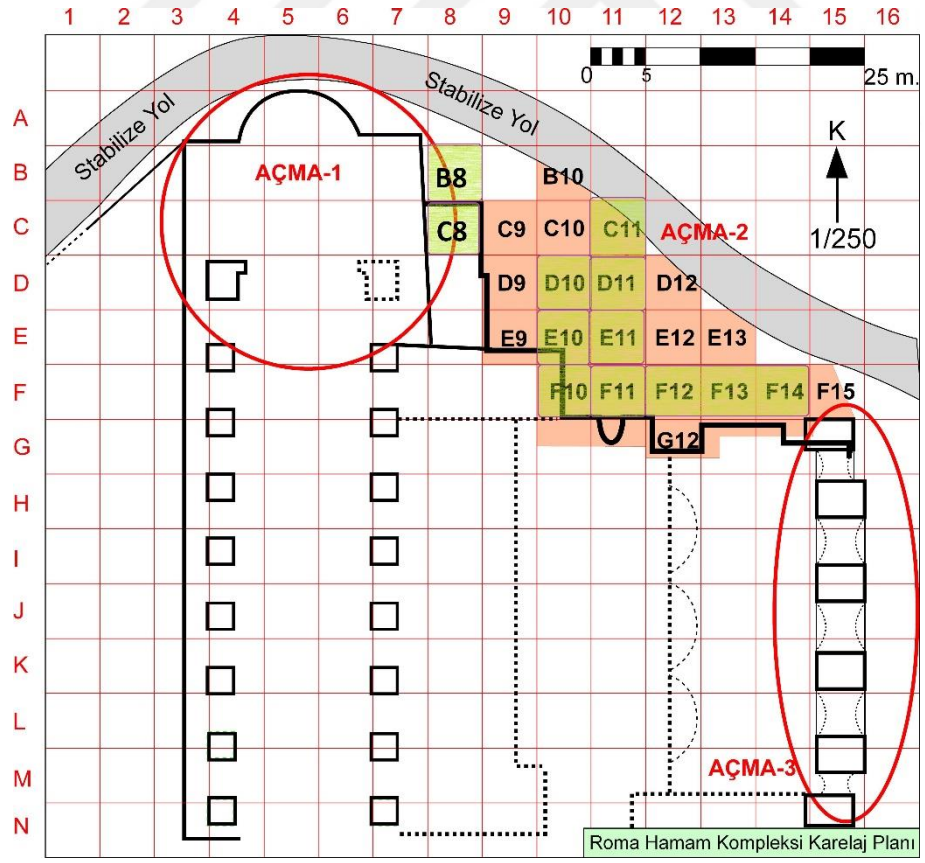
Resim 8: Stadion Doğu Oturma Sıraları Kuzey Açma

Resim 9: Stadion Doğu Oturma Sıraları Kuzey Açma 2 No.lu Anıt Mezar ve Mezar Podyumları

Resim 10: Roma Hamam Kompleksi Açma 2 ve 3 Genel Görünüş (Kibyra Kazı Arşivi)

Resim 11: Roma Hamam Kompleksi Plan ve Açma Karelajları (Çizim: İ. Baytak, Kibyra Kazı Arşivi)

Resim 12: Nekropol Yolu Buluntuları Toplu Örnekleri (Fotoğraf: S. Akgül, Kibyra Kazı Arşivi)

Resim 13: Nekropol Yolu Buluntuları Toplu Örnekleri (Fotoğraf: S. Akgül, Kibyra Kazı Arşivi)

Resim 14: BR 110 Bardak Grubunun Geç Antik Dönem'deki Üretimi İle İlişkili Örnekler

Resim 15: Geç Antik Dönem Kase örnekleri

Resim 16: TS 120 Testilerde Gövde Şekliyle Farklılaşan Örnek (Kibyra Kazı Arşivi)

Resim 17: KR 100 Krater Grubu örneklerin Formunu Yansıtan Büyük Boyutlu Kaplar

Tablo 1: Nekropol Alanı Yer altı Oda Mezar Buluntuları

Alan	TS 100	TS 101	TS 110	TS 120	KS 190	KS 110	KS 100	KS150	KS 280	TB 100	TB 110	BR 100	BR 110	Sikke
DN YOM 9	1	—	—	0	6	1	3	—	—	3	1	—	1	—
DN YOM 10	4	1	2	0	6	1	1	0	0	1	1	—	1	—
DN YOM 11	2	1	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	2	—
DN YOM 12	4	4	—	2	10	—	—	—	—	2	2	—	2	—
DN YOM 13	3	2	1	1	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—
DN YOM 14	2	2	2	—	7	1	4	3	0	2	1	—	2	—
DN YOM 15	1	—	—	—	1	—	1	—	1	—	—	—	1	—
GN YOM 1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
GN YOM 2	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—
GN YOM 3	—	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	MS. 81-96
GN YOM 4	3	1	2	1	10	1	—	—	—	2	—	—	—	MS. 138-192
GN YOM 6	1	1	1	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	MÖ. 189-84
GN YOM 7	3	1	0	0	8	—	—	—	—	1	1	—	—	Roma İmp
	26	**14**	**8**	**5**	**60**	**4**	**10**	**3**	**1**	**11**		**0**	**9**	**9**

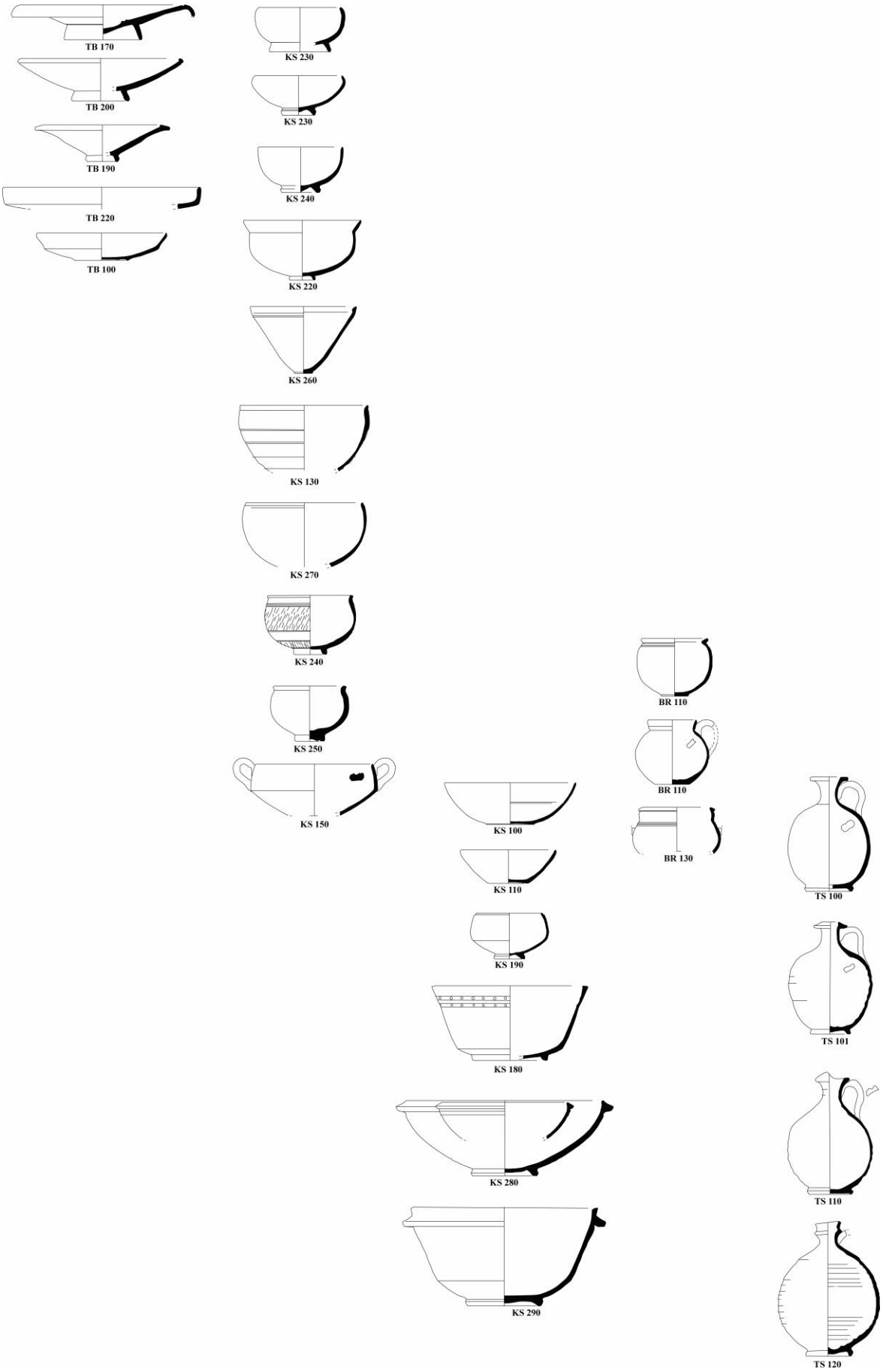
Tablo 2: Nekropol Alanı Kiremit Mezar Buluntuları

Alan	TS 100	TS 101	TS 110	TS 120	KS 190	KS 110	KS 100	KS 150	KS 280	TB 100	TB 110	BR 100	BR 110	Sikke
DN KM 3	—	1	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	—
NY KM 16	**1**	—	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	—
NY KM 17	—	1	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	—
NY KM 21	—	1	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	Roma İmp
NY KM 39	**1**	—	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	—
NY KM 23	—	—	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	MS. 23
NY KM 51	—	—	—	—	—	—	—	—	—		—	1	—	MÖ. 1 yy
NY KM 26	—	—	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	MS. 14-37
NY KM 54	—	—	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	MS. 1 (Nero)
NY KM 10	—	—	—	—	—	—	—	—	—		—	1	—	—
TÇM 1	1	—	—	—	—	—	—	1	—		—	1	—	—
TÖM 2	1	—	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	—
Sts 2. no.lu mezar												3		
NY A1	—	—	—	—	—	—	—	—	—		1	—	—	—
NY A1-A2	—	2	—	2	—	—	—	—	—			—	—	—
	4	**5**	**0**	**2**	**3**	**0**	**0**	**1**	**0**		1	**6**	**0**	5

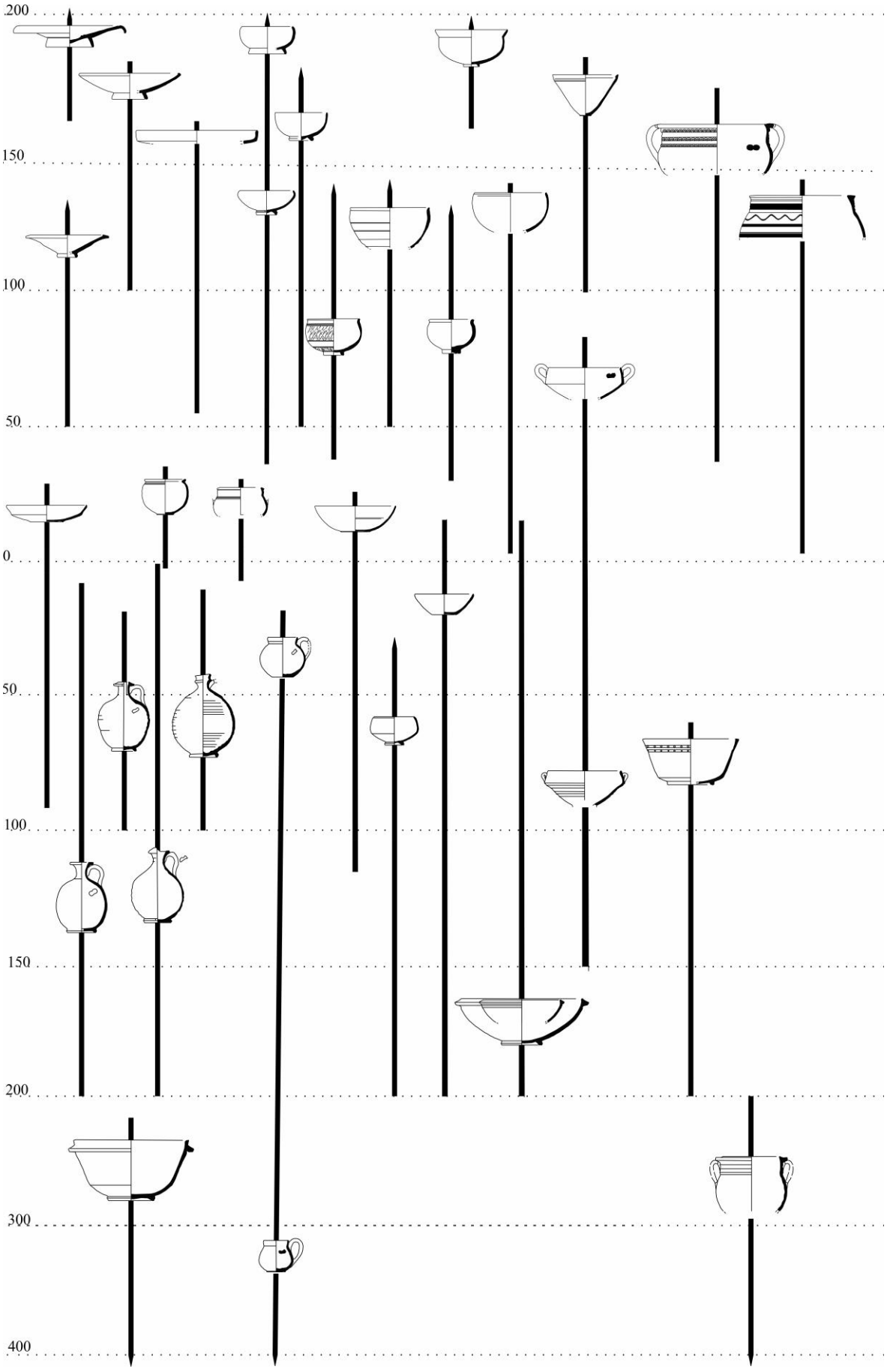
Tablo 3: Nekropol Alanı Toprak Gömü ve Basit Oygu Gömü Mezar Buluntuları

Alan	TS 100	TS 101	TS 110	TS 120	KS 190	KS 110	KS 100	KS 150	KS 280	TB 100	TB 110	BR 100	BR 110	Sikke
NY GM 6	**1**	—	—	—	**0**	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 9	0	—	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 4	**1**	—	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 7	0	—	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 11	**1**	—	—	—	—	**x1**	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 15	1	—	—	—	1	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 16	0	—	—	—	—	—	—	—	—		1	—	—	MS. 81-9
NY GM 17	**1**	1	—	—	—	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 18	1	**1**	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 19	—	—	—	—	1	—	—	—	—		—	—	—	0
NY GM 24	—	1	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	MÖ 190-83
DN BOM 3	**1**	—	—	—	**1**	—	—	—	—	1	—	—	—	0
DN BOM 4	**1**	—	—	—	**1**	—	—	—	—		—	—	—	0
DN BOM 5_kontekst	**1**	1	—	—	**2**	—	—	—	—		—	—	—	0
	9	**4**	**0**	**0**	**10**	**0**	**0**	**0**	**0**		1	**0**	0	2

Tablo 4: Kibyra Seramik Gruplarının Tipolojik Tablosu

Tablo 5: Kibyra Seramiklerinin Tipo-kronolojik Tablosu

LEVHALAR DİZİNİ

Levha 1	Fırın Atığı, Pişmiş Toprak Cüruf Örnekleri
Levha 2	Tabak: TB 200 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 3	Tabak: TB 190 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 4	Tabak: TB 220 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Tabak: TB 100 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 5	Tabak: TB 100 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Kase: KS230 (Echinus Tipi Kaseler) Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 6	Kase: KS231 (Echinus Tipi Kaseler) Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 7	Kase: KS 270 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Kase: KS 260 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 8	Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kase) Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 9	Kase: KS140 (Rulet Bezemeli Kase) Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 10	Kase: KS140 (Rulet Bezemeli Kase) Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Kase: KS 250 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Kase: KS150 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 11	Kase: KS 100 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 12	Kase: KS 110 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Kase: KS 190 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 13	Kase: KS 190 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 14	Kase: KS 190 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Kase: KS 280 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 15	Kase: KS 280 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 16	Kase: KS 280 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Bardak: BR 100 Grubu Fırlama Hatası Örnekleri
Levha 17	Bardak: BR 110 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 18	Bardak: BR 130 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
	Testi: TS 100 Grubu Fırınlama Hatası Örneği
	Testi: TS 130 Grubu Fırınlama Hatası Örneği
	Krater: KR 110 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 19	Krater: KR 100 Grubu Fırınlama Hatası Örnekleri
Levha 20	KS 130 Kalıp Yapımı Kase Kalıpla
Levha 21	KS 130 Kalıp Yapımı Kase Kalıpları

Levha 22 KS 130 Kalıp Yapımı Kase Örnekleri
Levha 23 KS 130 Kalıp Yapımı Kase Örnekleri
Levha 24 Tabak: TB 170 (Balık Tabakları)
Levha 25 Tabak: TB 170 (Balık Tabağı)
Levha 26 Tabak: TB 170 (Balık Tabağı)
Levha 27 Tabak: TB 170 (Balık Tabakları)
Levha 28 Tabak: TB 170 (Balık Tabakları) / Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)
Levha 29 Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)
Levha 30 Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)
Levha 31 Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudalı Tabaklar)
Levha 32 Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)
Levha 33 Tabak: TB 190
Levha 34 Tabak: TB 190
Levha 35 Tabak: TB 190
Levha 36 Tabak: TB 220
Levha 37 Tabak: TB 220
Levha 38 Tabak: TB 100
Levha 39 Tabak: TB 100
Levha 40 Tabak: TB 100
Levha 41 Tabak: TB 100
Levha 42 Tabak: TB 100
Levha 43 Tabak: TB 100
Levha 44 Tabak: TB 100
Levha 45 Kase: KS 230
Levha 46 Kase: KS 230
Levha 47 Kase: KS 230
Levha 48 Kase: KS 230
Levha 49 Kase: KS 230
Levha 50 Kase: KS 230
Levha 51 Kase: KS 230 /Kase: KS 240
Levha 52 Kase: KS 240
Levha 53 Kase: KS 240
Levha 54 Kase: KS 270
Levha 55 Kase: KS 260

Levha 56 Kase:KS 130 (Kalıp Yapımı Kase) Örtüşen ve Bitkisel Bezemeli Örnekler
Levha 57 Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kase) Bitkisel Bezemeli Örnekler
Levha 58 Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kase) Figürlü Bezeme Örnekleri
Levha 59 Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kaseler) Figür Bezmeli Örnekler
Levha 60 Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kaseler) Figürlü, Konsantirik Daire ve Taç Yaprak Bezemeli Örnekler
Levha 61 Kase: KS 140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kase)
Levha 62 Kase: KS 140 (Rulet Bezemeli Kase)
Levha 63 Kase: KS 140 (Rulet Bezemeli Kase)
Levha 64 Kase: KS 140 (Rulet Bezemeli Kase)
Levha 65 Kase: KS 140 (Rulet Bezemeli Kase)
Levha 66 Kase: KS 250
Levha 67 Kase: KS 150
Levha 68 Kase: KS 150
Levha 69 Kase: KS 150
Levha 70 Kase: KS 220 (Akhamenid Tipi Kase)
Levha 71 Kase: KS 100
Levha 72 Kase: KS 100
Levha 73 Kase: KS 100
Levha 74 Kase: KS110
Levha 75 Kase: KS110
Levha 76 Kase: KS210
Levha 77 Kase: KS210
Levha 78 Kase: KS 190
Levha 79 Kase: KS 190
Levha 80 Kase: KS 280
Levha 81 Kase: KS 280
Levha 82 Kase: KS 280
Levha 83 Kase: KS 280
Levha 84 Kase: KS 280
Levha 85 Kase: KS 280
Levha 86 Kase: KS 280
Levha 87 Kase: KS 290
Levha 88 Kase: KS 290

Levha 89	Kase: KS 290
Levha 90	Kase: KS 290
Levha 91	Bardak: BR 100
Levha 92	Bardak: BR 100
Levha 93	Bardak: BR 110
Levha 94	Bardak: BR 110
Levha 95	Bardak: BR 110
Levha 96	Bardak: BR 110
Levha 97	Testi: TS 100
Levha 98	Testi: TS 100
Levha 99	Testi: TS 101
Levha 100	Testi: TS 101
Levha 101	Testi: TS 101
Levha 102	Testi: TS 101/ Testi: TS 120
Levha 103	Testi: TS 120
Levha 104	Testi: TS 130
Levha 105	Krater: KR 110
Levha 106	Krater: KR 110
Levha 107	Krater: KR 110
Levha 108	Krater: KR 110
Levha 109	Krater: KR 120
Levha 110	Krater: KR 100
Levha 111	Krater: KR 100
Levha 112	Krater: KR 100

LEVHALAR

LEVHA 1

Fırın Atığı, Pişmiş Toprak Cüruf Örnekleri

LEVHA 2

1(17AGR-83-48)

2 (TY-224)

3 (TY-226)

4 (TY-227)

5 (06-TY-5)

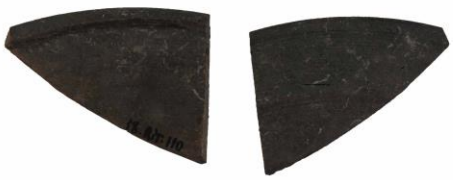
6 (18-RİT-100)

7 (18-RİT-108)

8 (10-STD-1084)

9 (18-RİT-110)

Tabak: TB 200 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 3

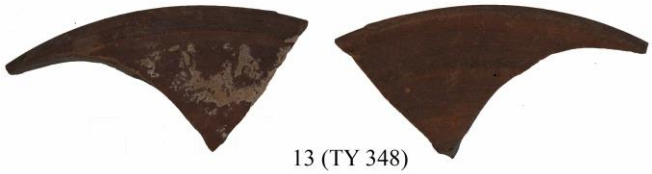
10 (18-RHK-936)

11 (TY-225)

12 (TY-264)

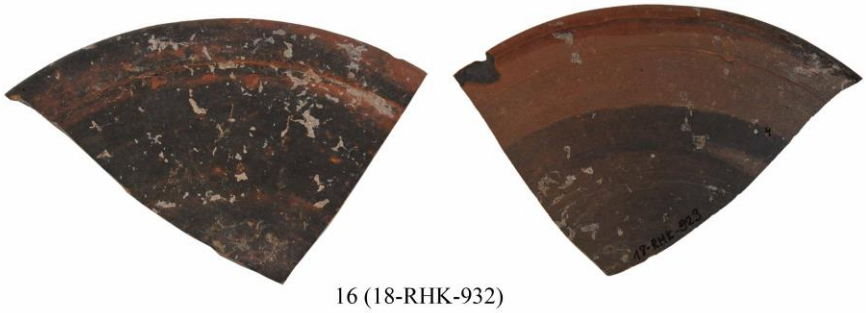
13 (TY 348)

14 (18-RHK0939)

15 (18-RHK-937)

16 (18-RHK-932)

Tabak: TB 190 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 4

Tabak: TB 220 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

Tabak: TB 100 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 5

23 (TY-305)

24 (10-STD-140)

Tabak: TB 100 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

25 (TY-243)

26 (18-STD-93)

27 (TY-240)

28 (06-TY-14)

29 (06-TY-132)

30 (TY-342)

Kase: KS230 (Echinus Tipi Kaseler) Grubu
Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 6

31 (09-ODN-1438)

32 (TY-253)

33 (TY-343)

34 (TY-244)

35 (18-STD-1001)

36 (TY-250)

37 (18-STD-929)

38 (TY-39)

39 (11-ODN-1024)

40 (TY-344)

41 (TY-345)

42 (TY-302)

43 (TY-301)

44 (18-RHK-996)

Kase: KS231 (Echinus Tipi Kaseler) Grubu
Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 7

45 (TY-327)

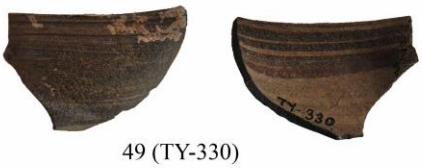
46 (TY-328)

47 (06-TY-110)

48 (07-TY-41)

49 (TY-330)

50 (TY-329)

Kase: KS 270 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

51 (06-TY-280)

52 (06-TY-279)

Kase: KS 260 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 8

53 (08-STD-684)

54 (17-AGR-33)

55 (18-STD-899)

56 (TY-199)

57 (18-STD-892)

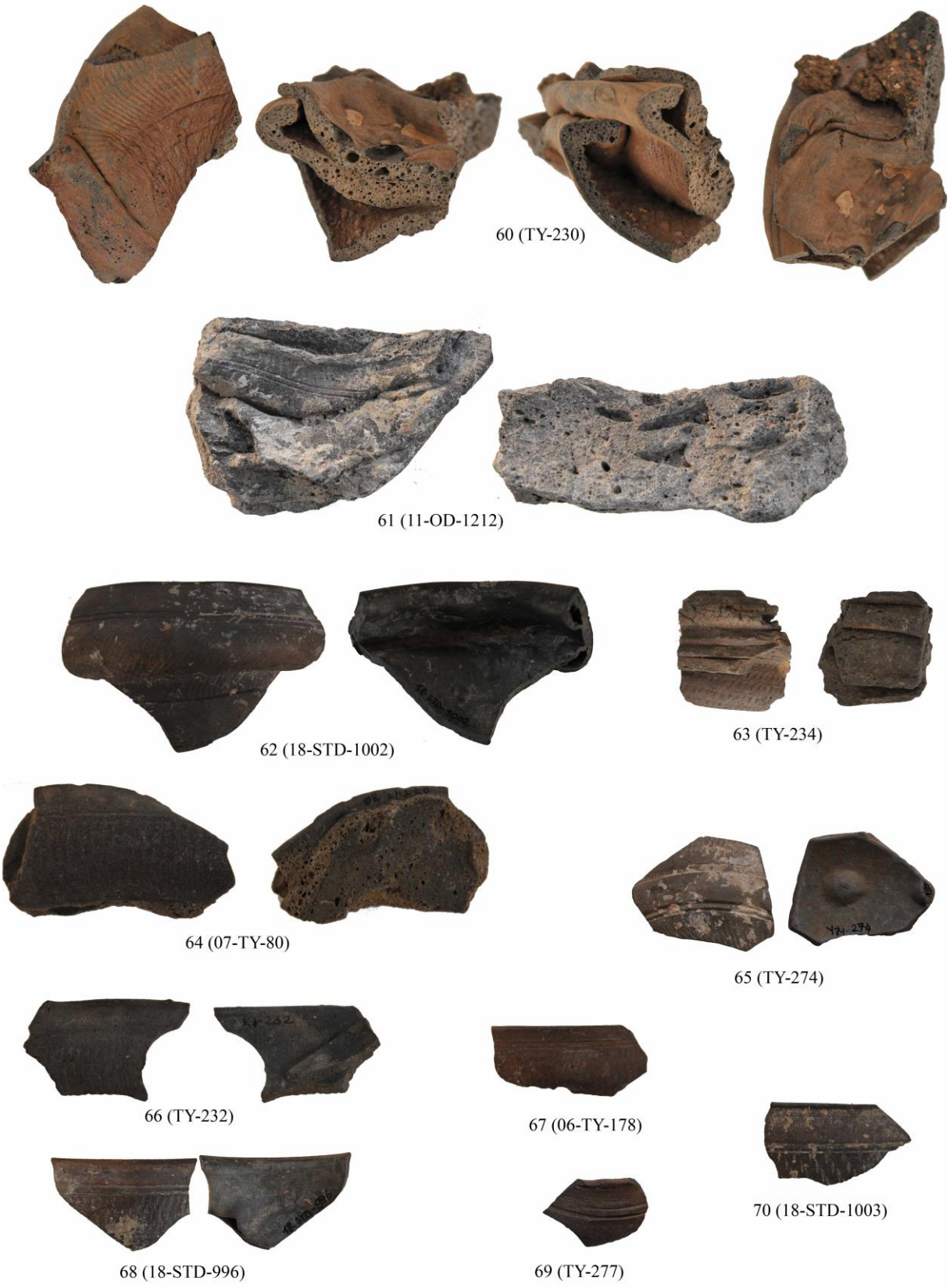
58 (10-STD-1000)

59 (15-RHK-196)

Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kase) Grubu
Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 9

60 (TY-230)

61 (11-OD-1212)

62 (18-STD-1002)

63 (TY-234)

64 (07-TY-80)

65 (TY-274)

66 (TY-232)

67 (06-TY-178)

68 (18-STD-996)

69 (TY-277)

70 (18-STD-1003)

Kase: KS140 (Rulet Bezemeli Kase) Grubu
Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 10

Kase: KS140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kase) Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

Kase: KS 250 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

Kase: KS150 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 11

82 (TY-311)

84 (TY-312)

83 (14-NY-582)

85 (TY-315)

86 (TY-314)

87 (TY-332)

88 (TY-313)

89 (10-STD-52)

90 (TY-333)

91 (TY-49)

Kase: KS 100 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 12

92 (TY-334)

93 (TY-310)

94 (10-STD-473)

Kase: KS 110 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

95 (10-YOM4-24)

96 (15-RHK-154)

97 (15-RHK-97)

Kase: KS 190 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 13

98 (07-TY-66)

99 (TY-293)

100 (TY-291)

101 (TY-296)

102 (TY-284)

103 (TY-295)

104 (TY-287)

105 (TY-285)

106 (TY-288)

107

Kase: KS 190 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 14

108 (07-TY-46)

109 (TY-289)

110 (TY-290)

111 (TY-298)

112 (TY-299)

Kase: KS 190 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

113 (TY-294)

114 (TY-296-4)

115 (TY-288)

116 (TY-300)

117 (11-GDH-1715)

118 (11-ODN-962)

119 (TY-297)

Kase: KS 280 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 15

120 (TY-286)

121 (07-TY-70)

122 (07-TY-75)

123 (07-TY-69)

124 (TY-293)

125 (TY-290)

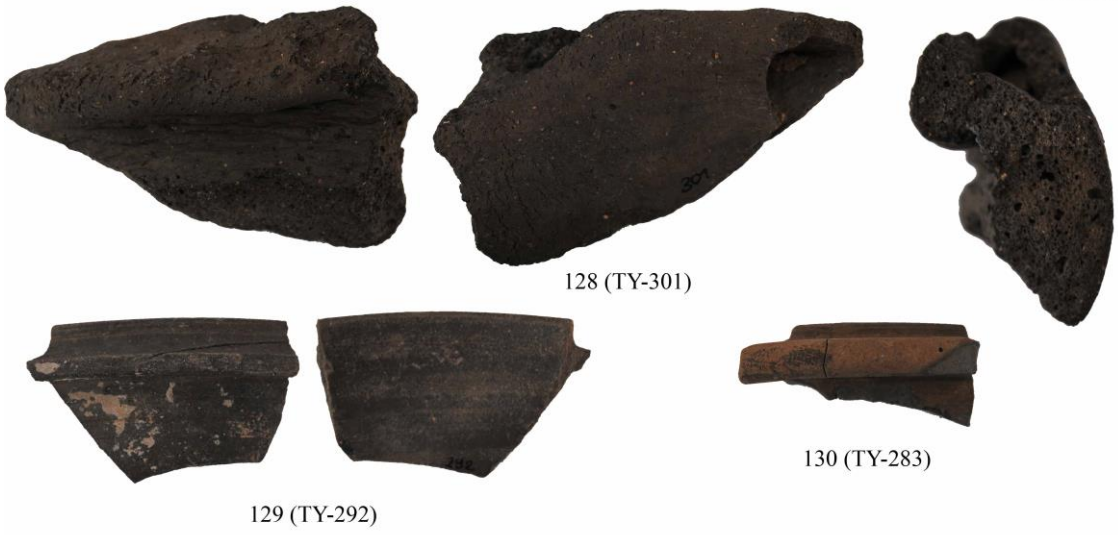
126 (TY-347)

127

Kase: KS 280 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 16

128 (TY-301)

130 (TY-283)

129 (TY-292)

Kase: KS 290 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

131 (TY-318)

132 (TY-315)

133 (TY-312)

134 (TY-335)

135 (TY-313)

136 (TY-314)

137 (TY-317)

138 (TY-316)

139 (TY-311)

Bardak: BR 100 GrubuFırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 17

140 (07-TY-73)

141 (TY-29)

142 (08-STD-717)

143 (TY-323)

144 (TY-319)

145 (TY-321)

147 (07-TY-72)

146 (TY-320)

148 (07-TY-11)

149 (TY-322)

Bardak: BR 110 Grubu Fırın Hatalı Örnekler

LEVHA 18

150 (TY-337)

151 (07-TY-76)

152 (TY-336)

Bardak: BR 130 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

153 (TY-338)

Testi : TS 100 Grubu Fırın Hatalı Örneği

154 (TY-326)

Testi : TS 130 Grubu Fırın Hatalı Örneği

155 (09-ODN-1664)

156 (18-RİT-171)

Krater: KR 110 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 19

157 (TY-310)

158 (TY-306)

159 (13-DN-148)

160 (TY-303)

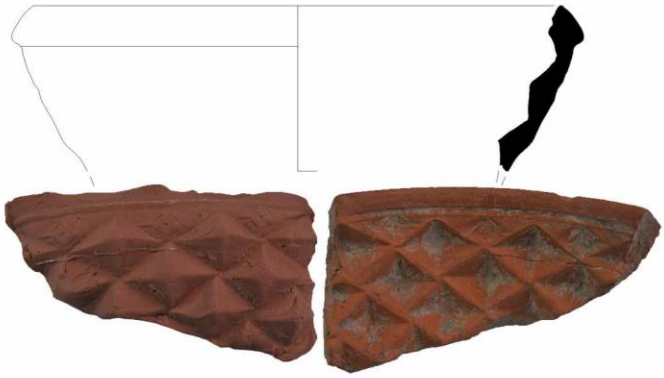
161 (TY-303)

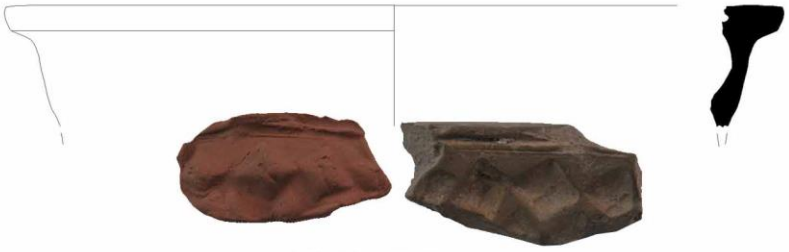
162 (TY-304)

Krater: KR 100 Grubu Fırın Hatalı Örnekleri

LEVHA 20

163 (18-STD_911)

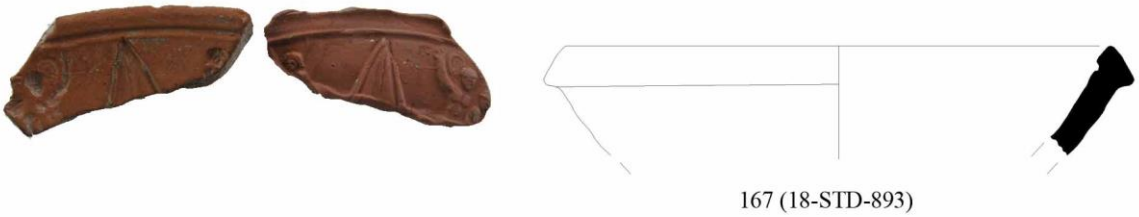
164 (10-AGR-1)

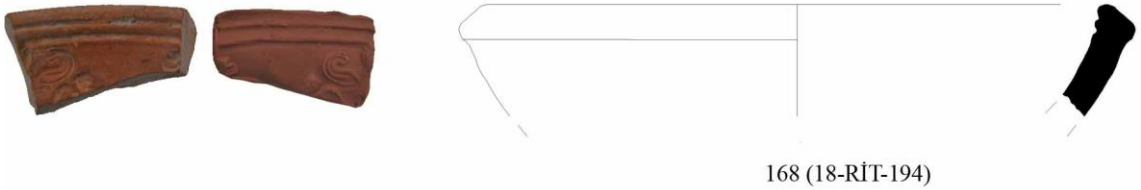
165 (18-STD-1363)

166 (18-STD-908)

167 (18-STD-893)

168 (18-RİT-194)

KS 130 Kalıp Yapımı Kase Kalıpları

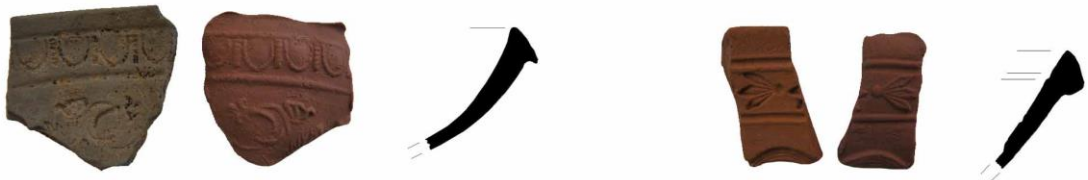
LEVHA 21

169 (18-STD-882)

170 (18-STD-909)

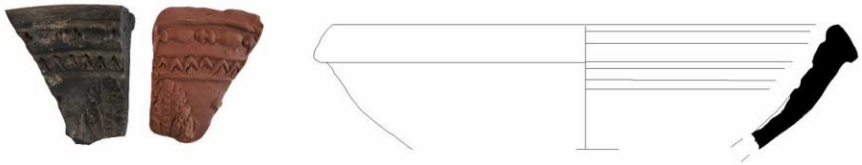

171 (TY-213)

172 (TY218)

173 (15-RHK-144)

174 (TY-212)

KS 130 Kalıp Yapımı Kase Kalıpları

LEVHA 22

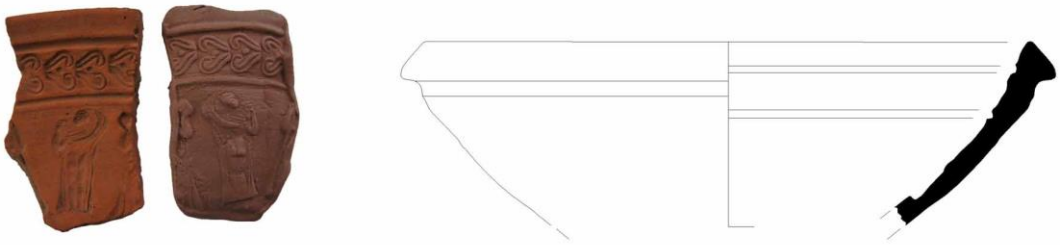
175 (TY-220)

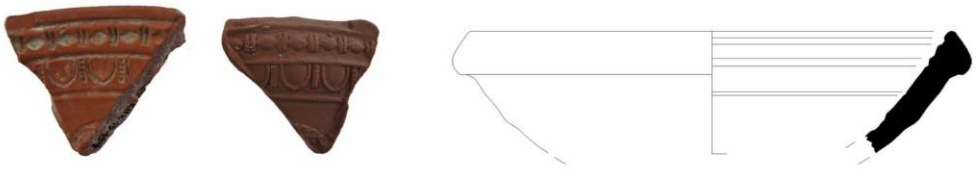
176 371 177 (14-AGR-235)

178 (17-KBR-217)

179 (17-KBR-214)

180 (15-RHK-197)

181 (18-RHK-1087)

KS 130 Kalıp Yapımı Kase Örnekleri

LEVHA 23

182 (11-ODN-Yzy)

183 (15-RHK-253)

184 (15-RHK-201)

KS 130 Kalıp Yapımı Kase Örnekleri

LEVHA 24

187 (15-RHK-301-108)

188 (17-AGR-239)

189 (15-RHK-338)

190 (13-DN-361)

Tabak: TB 170 (Balık Tabakları)

LEVHA 25

191 (15-RHK-264)

192 (17-AGR-22)

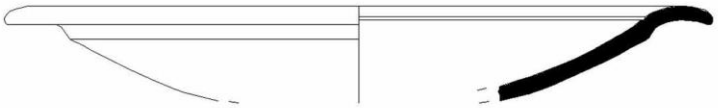
193 (14-AGR-222)

194 (14-AGR-244)

Tabak: TB 170 (Balık Tabağı)

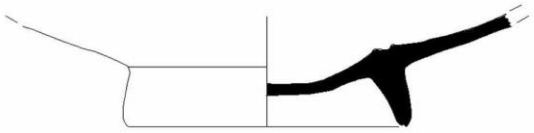
LEVHA 26

195 (10-YOM6-57)

196 (15-RHK-366)

197 (06-YZY-262)

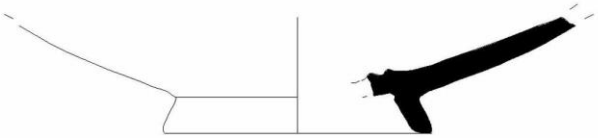

198 (09-ODN-1615)

199 (17-AGR-138)

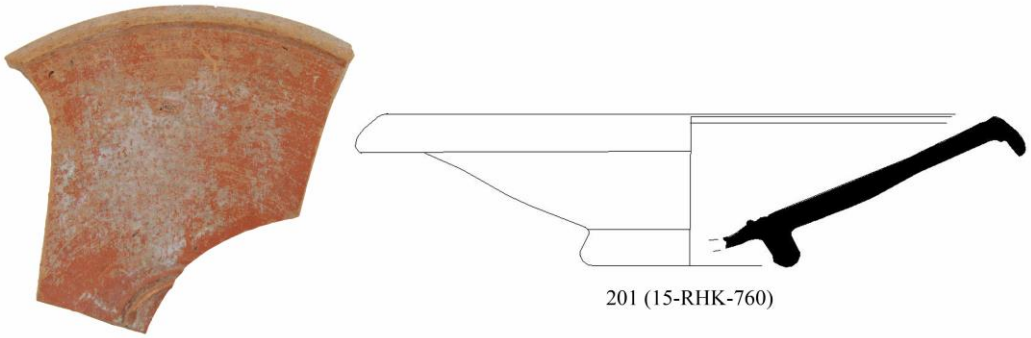

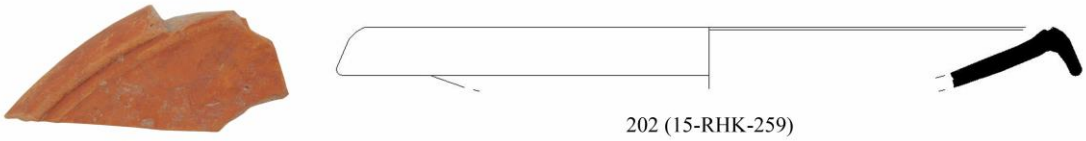
200 (13-AGR-329)

Tabak: TB 170 (Balık Tabağı)

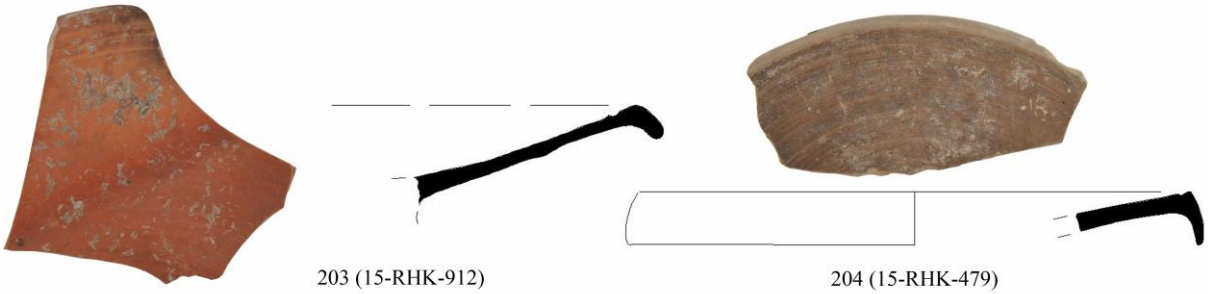
LEVHA 27

201 (15-RHK-760)

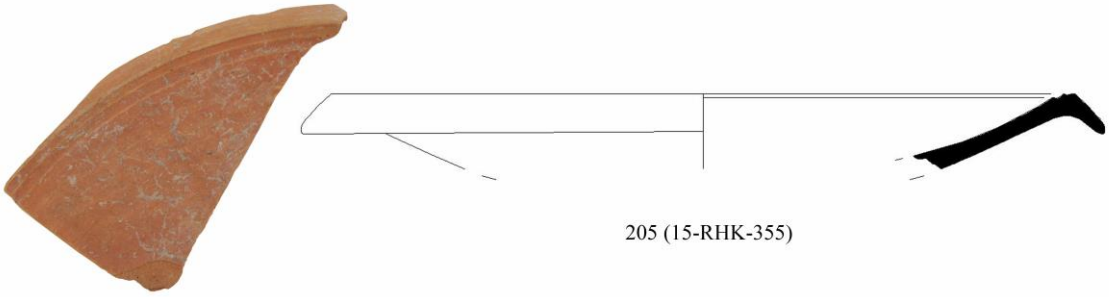

202 (15-RHK-259)

203 (15-RHK-912)

204 (15-RHK-479)

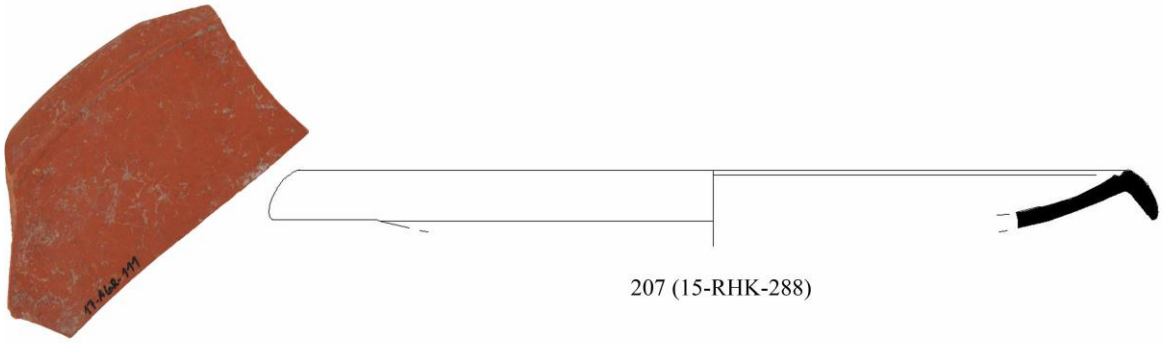
205 (15-RHK-355)

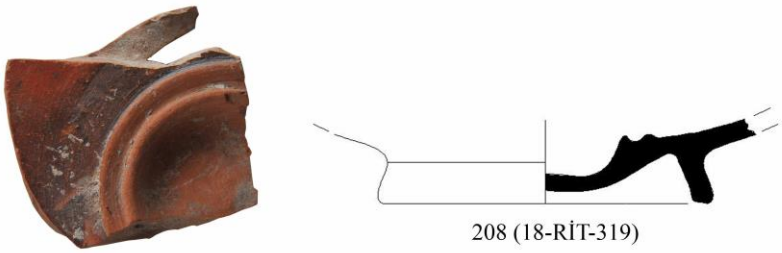
206 (17-AGR-111)

Tabak: TB 170 (Balık Tabakları)

LEVHA 28

207 (15-RHK-288)

208 (18-RİT-319)

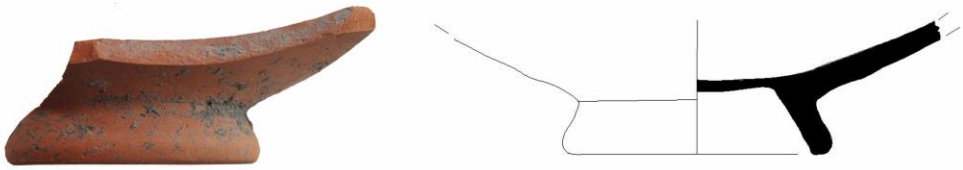

209

Tabak: TB 170 (Balık Tabakları)

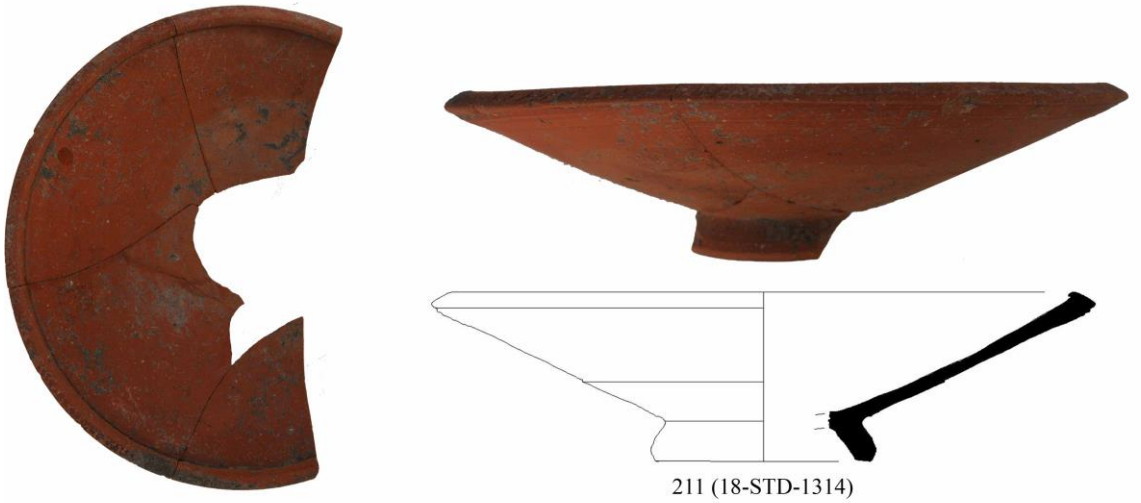
210 (10-STD-1316)

211 (18-STD-1316)

Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)

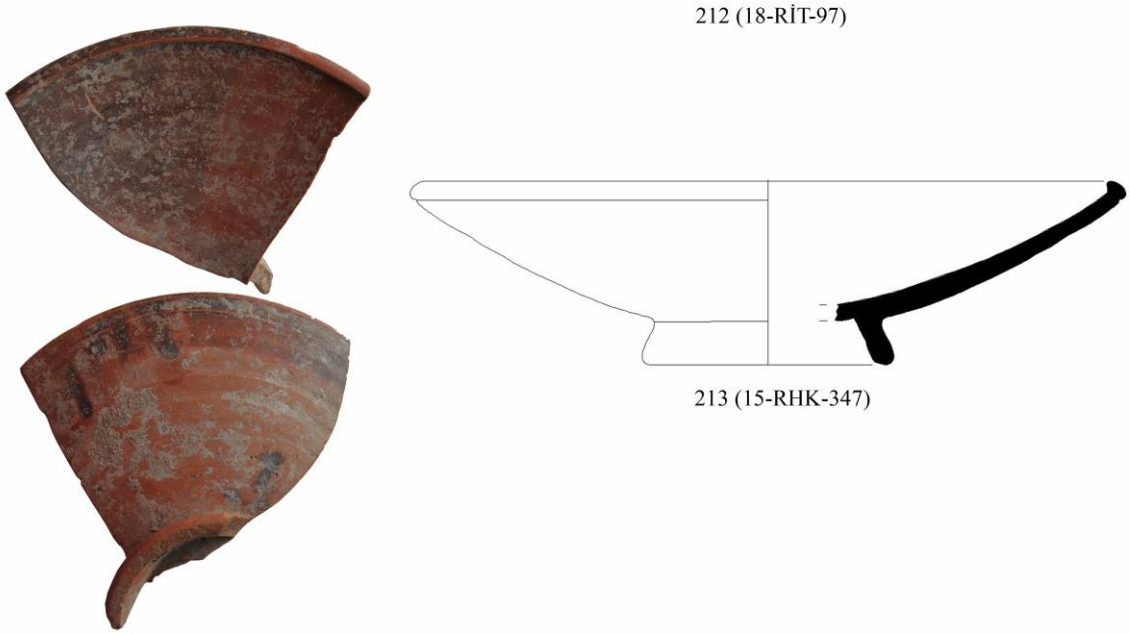
LEVHA 29

211 (18-STD-1314)

212 (18-RİT-97)

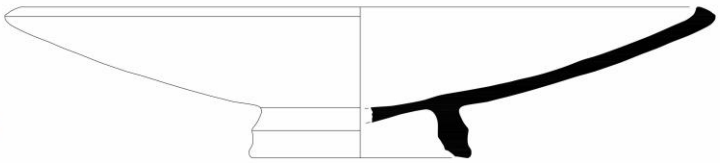

213 (15-RHK-347)

Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)

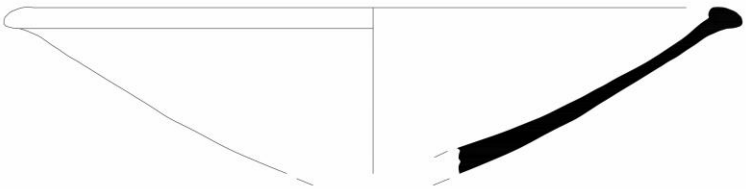
LEVHA 30

214 (13-DN-259)

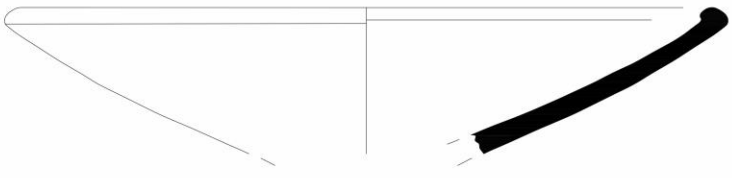
215 (15-RHK-315)

216 (06-TY-148)

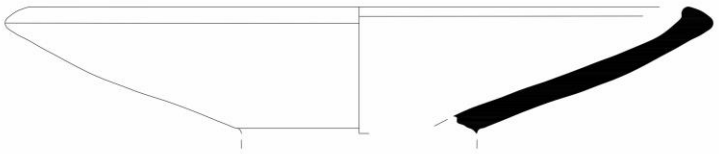

217 (06-TY-147)

Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)

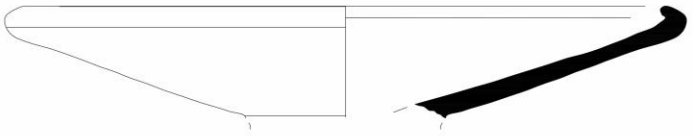
LEVHA 31

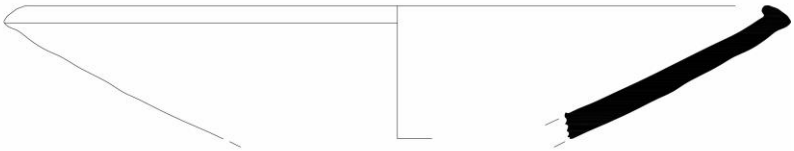
218 (18-RİT-98)

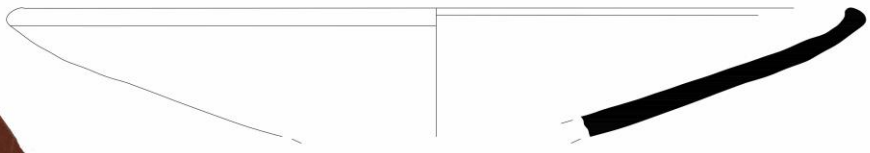
219 (18-STD-1315)

220 (17-YZY-228)

221 (18-RHK-935)

Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudalı Tabaklar)

LEVHA 32

222 (18-RİT-105)

223 (18-RİT-139)

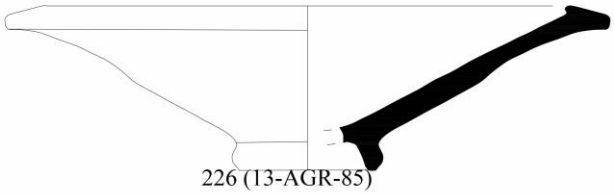
224 (18-RİT-104)

225 (18-RİT-99-109)

Tabak: TB 200 (İçe Çekik Dudaklı Tabaklar)

LEVHA 33

226 (13-AGR-85)

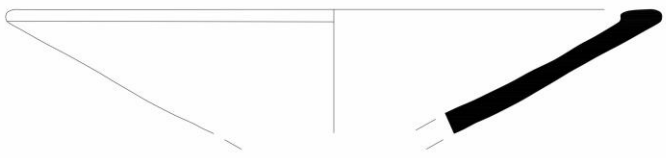
227 (18-RHK-1306)

228 (18-RHK-925)

229 (18-RHK-1192)

Tabaka: T190

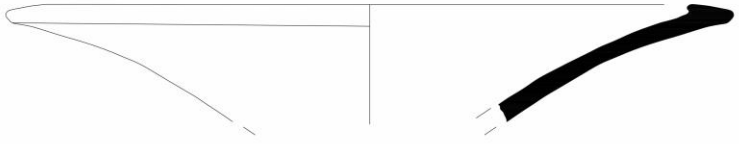
LEVHA 34

230 (18-RHK-933)

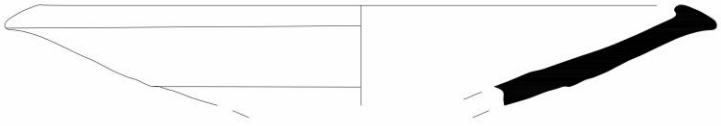
231 (15-RHK-503)

232 (18-RHK-937)

233 (18-RHK-1194)

234 (18-RHK-1303)

Tabaka: T190

LEVHA 35

235 (06-TY-09)

236 (10-STD-519)

237 (06-TY-07)

238 (15-RHK-217)

239 (06-TY-10)

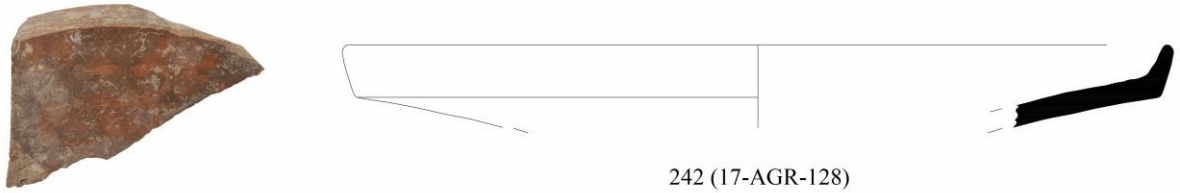
240 (06-TY-19)

Tabak: TB 220

LEVHA 36

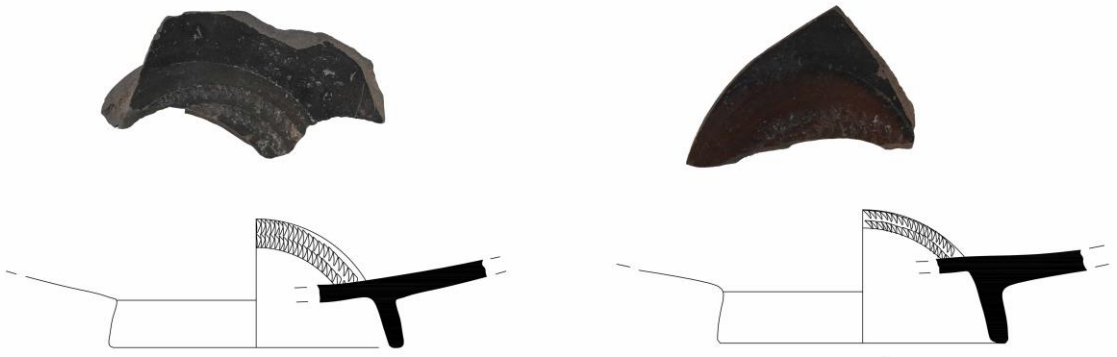
241 (17-AGR-2/106)

242 (17-AGR-128)

243 (10-STD-365)

244 (18-RİT-298)

245 (18-RİT-296)

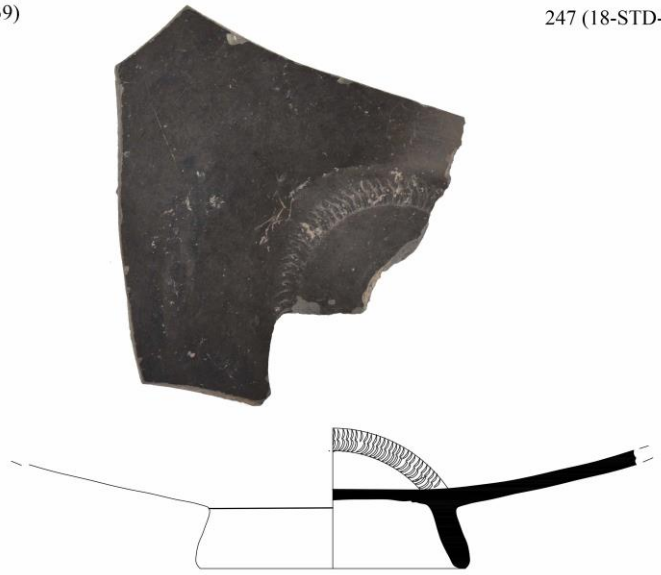
Tabak: TB 220

LEVHA 37

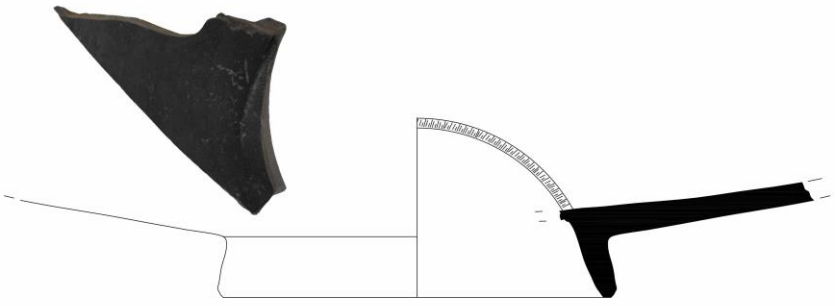

246 (18-STD-1039)

247 (18-STD-954)

248(18-RİT-85)

249 (18-RİT-86)

Tabak: TB 220

LEVHA 38

250 (15-RHK-Ç47)

251 (15-RHK-Ç46)

252 (14-DN-493)

253 (15-RHK-Etd.61)

Tabak: TB 100

LEVHA 39

254 (18-STD-1327)

255 (15-RHK-Etd.62)

256 (15-RHK-Ç6)

Tabak: TB 100

LEVHA 40

257 (15-RHK-Etd.64)

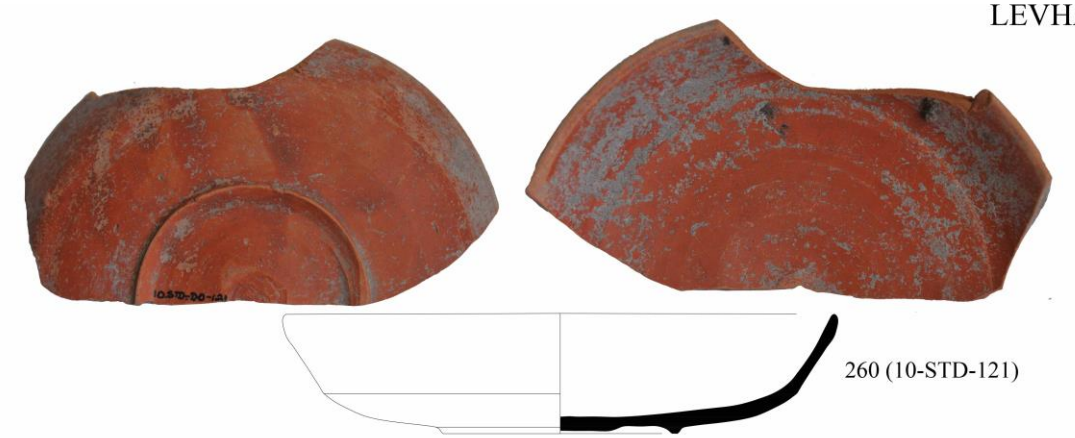
258 (10-STD-83)

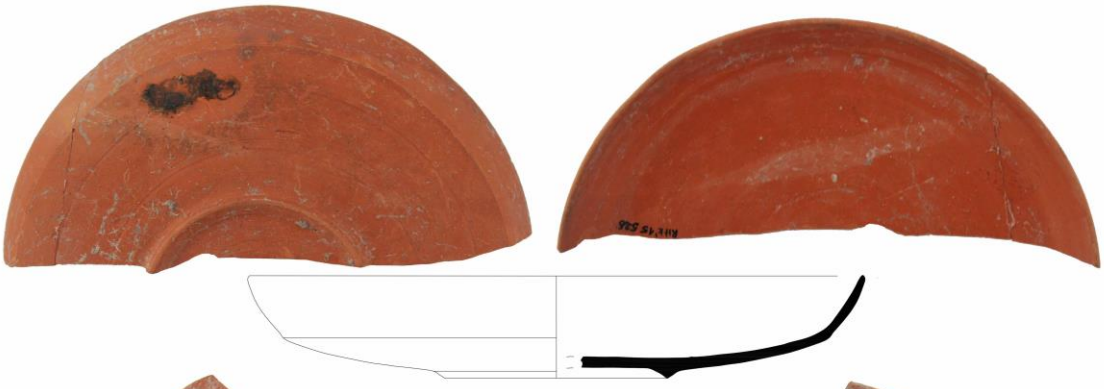
259 (10-STD-117)

Tabak: TB 100

LEVHA 41

260 (10-STD-121)

261 (15-RHK-526)

262 (10-STD-457/309)

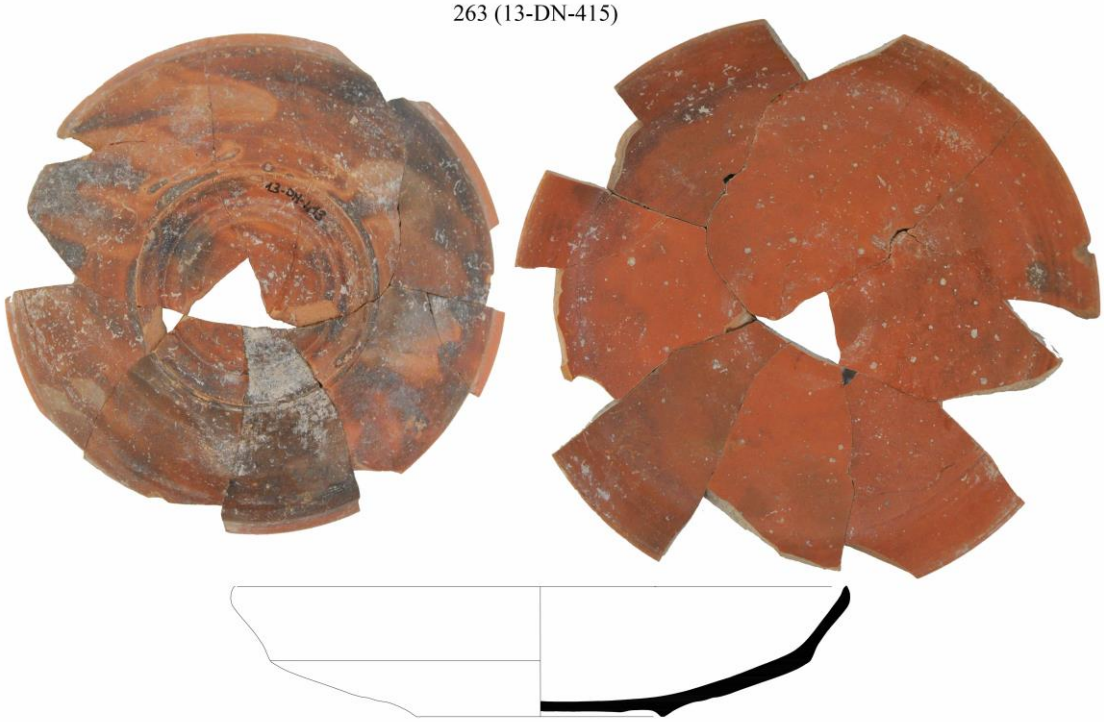
263 (10-YOM6-43)

Tabak: TB 100

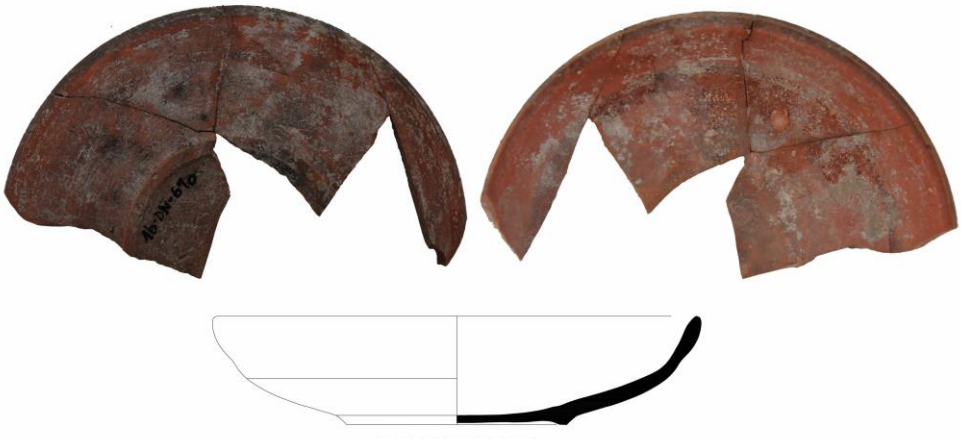
LEVHA 42

263 (13-DN-415)

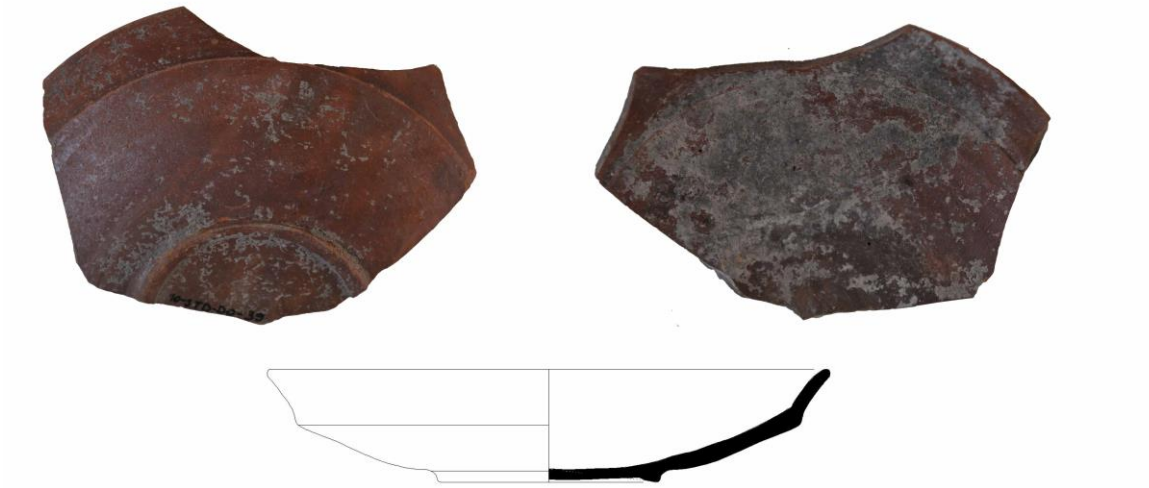
264 (13-DN-413)

265 (16-DN-610)

Tabak: TB 100

LEVHA 43

266 (10-STD-39)

267 (16-DN-609)

268 (16-DN-608)

Tabak: TB 100

LEVHA 44

269 (15-RHK-Etd.63)

270 (15-RHK-Etd.65)

Tabak: TB 100

LEVHA 45

271 (15-RHK-457)

272 (06-TY-8)

273 (15-RHK-193)

274 (18-RİT-229)

275 (18-RİT-221)

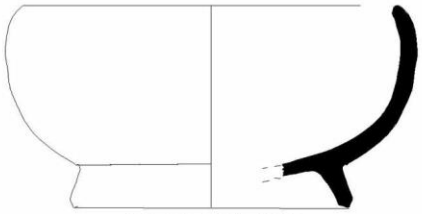
276 (15-RHK-300)

277 (15-RHK-139)

Kase: KS 230

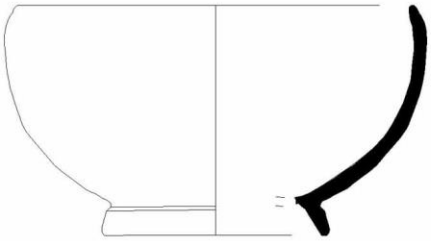
LEVHA 46

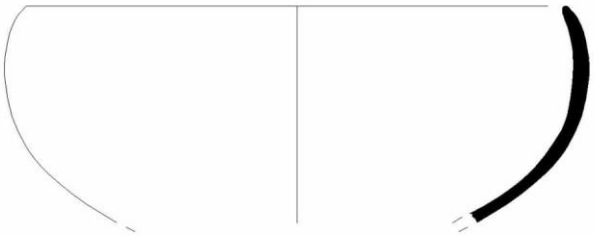
278 (18-STD-865)

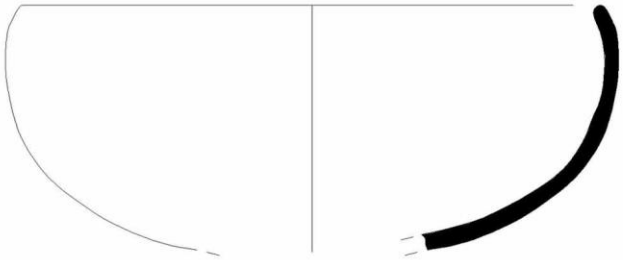
279 (18-RİT-220)

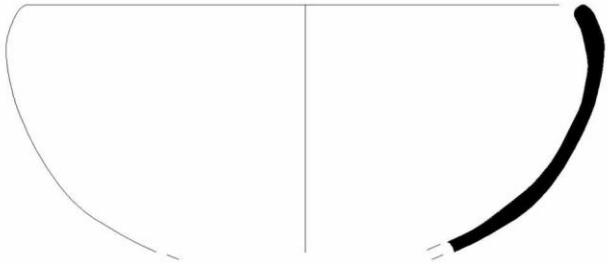
280 (06-TY-118)

281 (15-RHK-182)

282 (06-TY132)

Kase: KS230

LEVHA 47

283 (15-RHK-132)

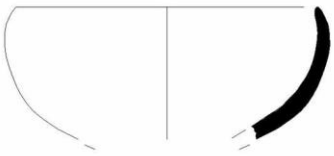

284 (15-RHK-334)

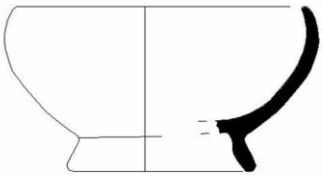
285 (14-AGR-308)

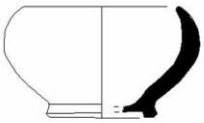
286 (18-RHK-997)

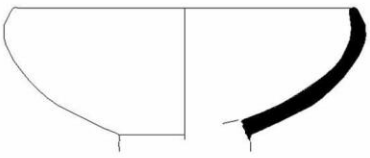
287 (06-TY-134)

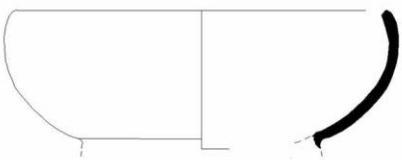
288 (18-RİT-369)

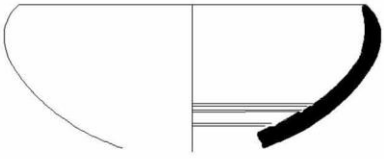
289 (18-RHK-1166)

290 (18-RİT-249)

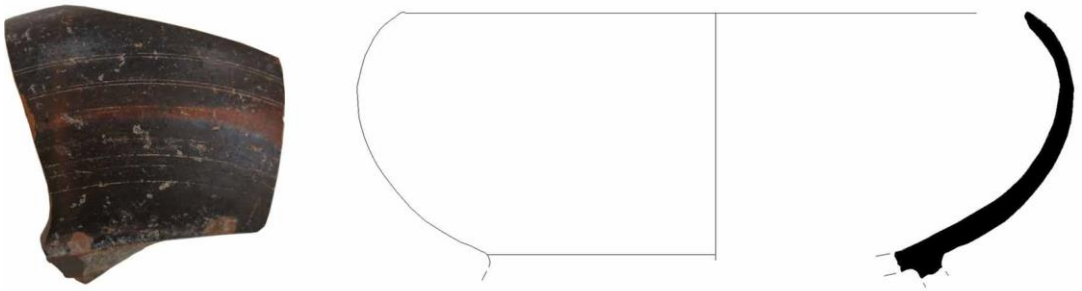

291 (15-RHK-648)

Kase: KS230

LEVHA 48

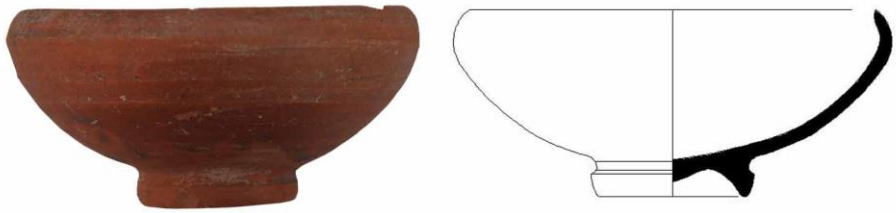

292 (18-STD-948)

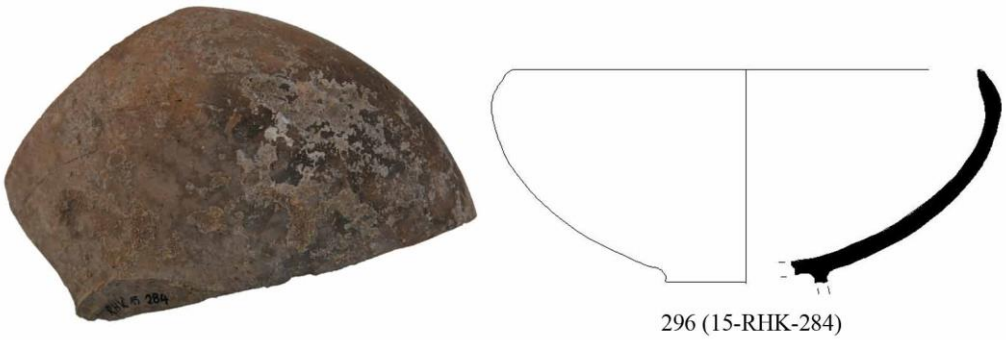

293 (18-RHK-1159)

294 (15-HK-640)

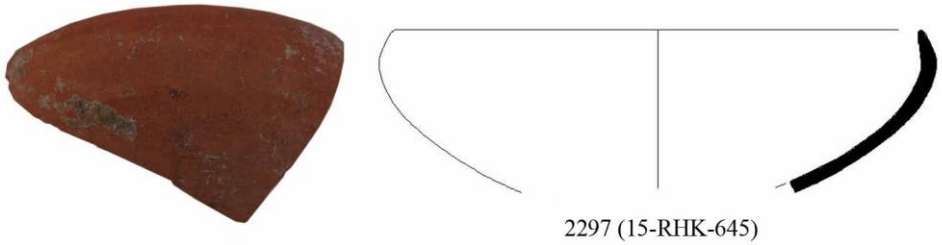
295 (15-RHK-51)

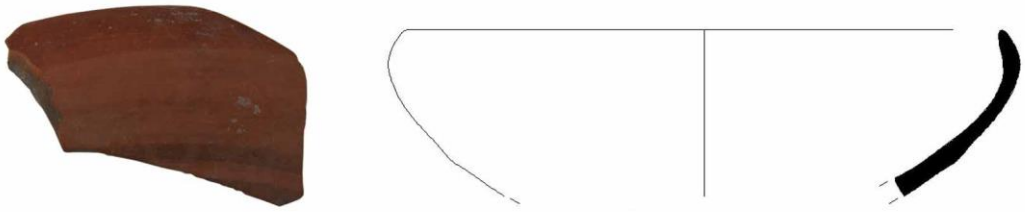
296 (15-RHK-284)

Kase: KS 230 (Echinus Tipi Kase)

LEVHA 49

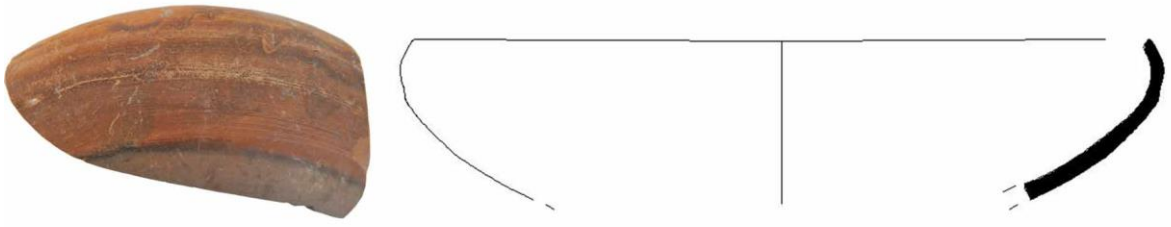
2297 (15-RHK-645)

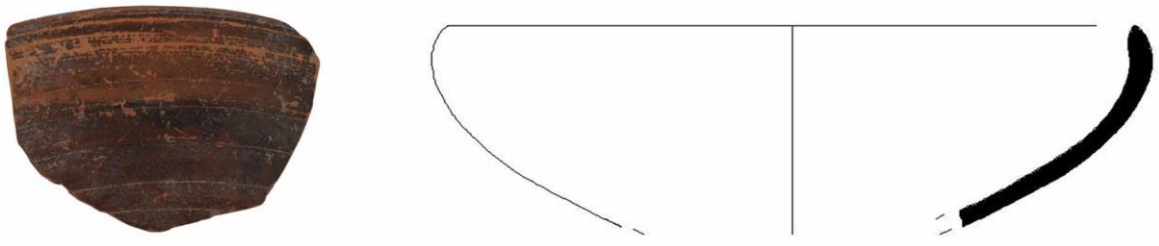
298 (10-STD-631)

299 (15-RHK-643)

300 (15-RHK-222)

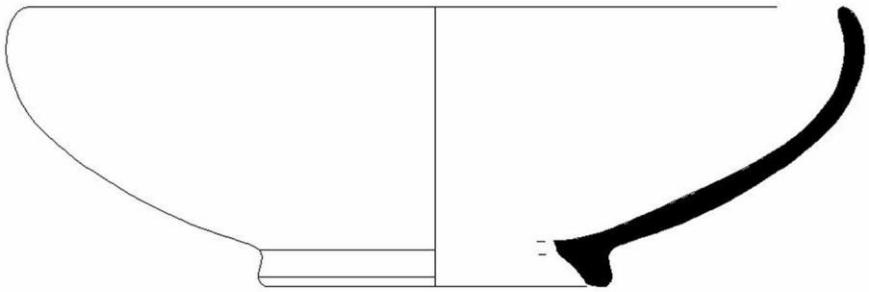

301 (15-RHK-395)

Kase: KS 230 (Ecinus Tipi Kase)

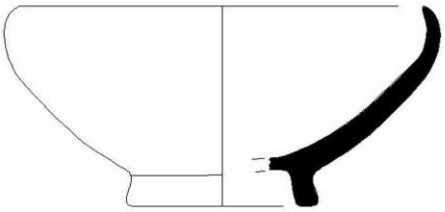
LEVHA 50

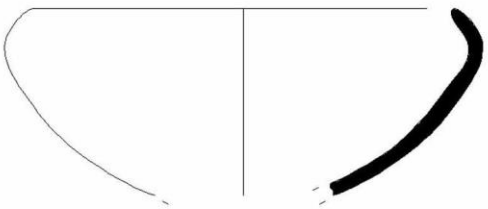
302 (14-NY-615)

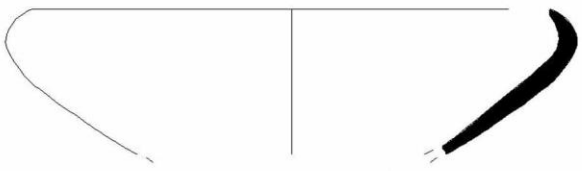
303 (17-AGR-21)

304 (15-RHK-494)

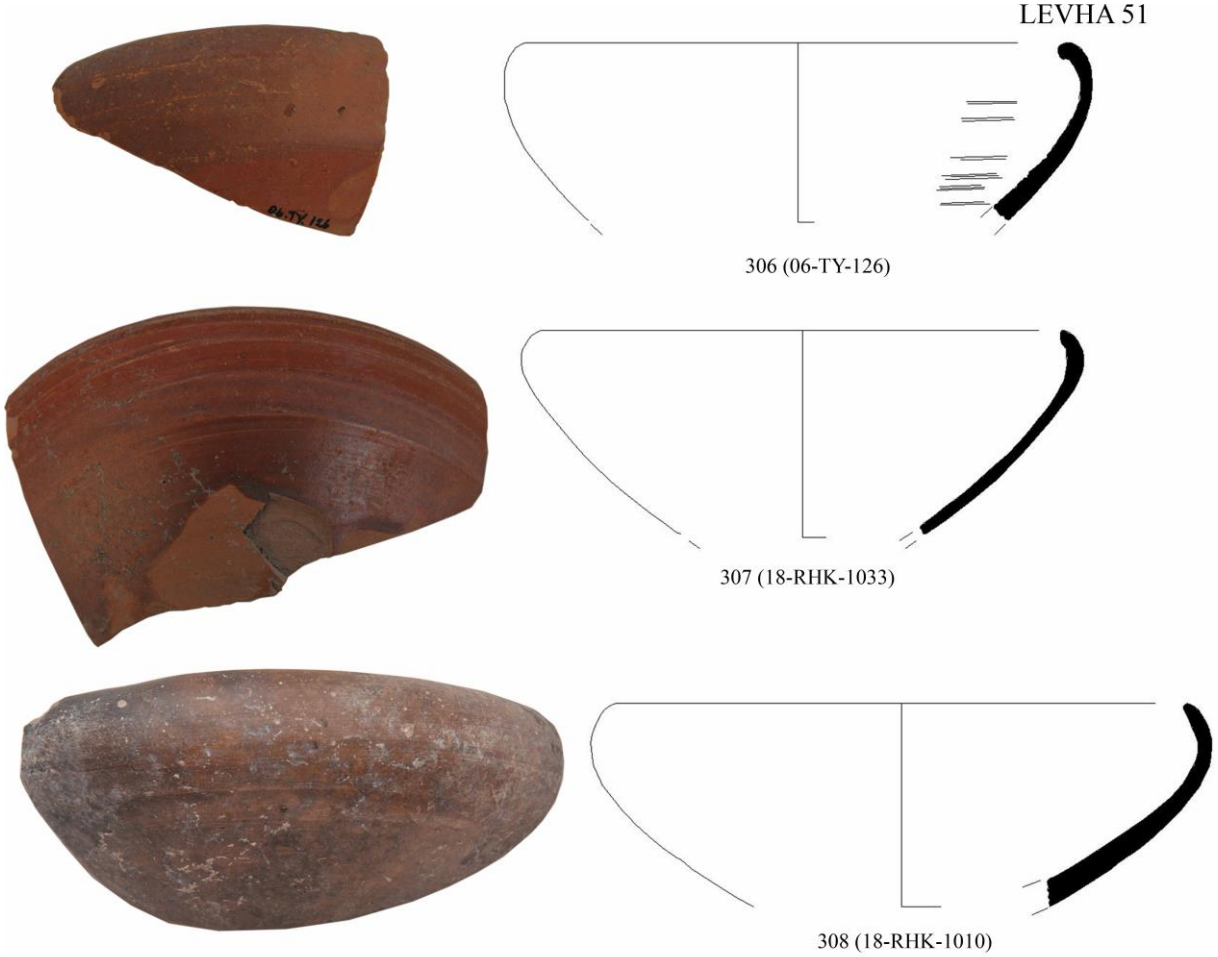

305 (15-RHK-644)

Kase: KS 230 (Ecinus Tipi Kase)

LEVHA 51

306 (06-TY-126)

307 (18-RHK-1033)

308 (18-RHK-1010)

Kase: KS 230 (Echinus Tipi Kaseler)

309 15-RHK-383)

310 (15-RHK-913)

311 (18-RHK-1282)

Kase: KS 240

LEVHA 52

312 (18-RİT-1157)

313 (15-RHK-618)

314 (14-AGR-227)

315 (18-RHK-1155)

316 (18-RHK-988)

317 (15-RHK-646)

318 (15-RHK-120)

Kase: KS 240

LEVHA 53

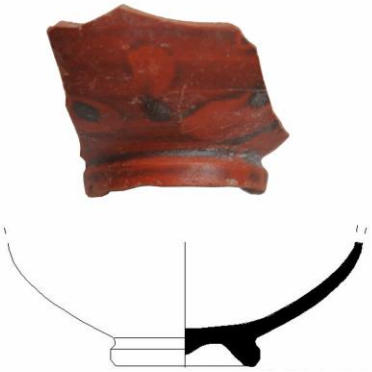
319 (15-RHK-647)

320 (15-RHK-639)

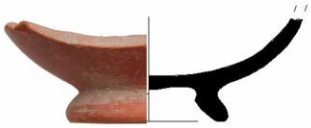
321 (15-RHK-443)

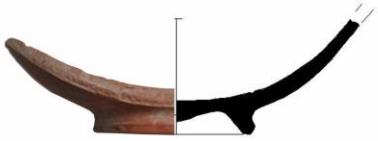
322 (15-RHK-791)

323 (15-RHK-409)

324 (15-RHK-438)

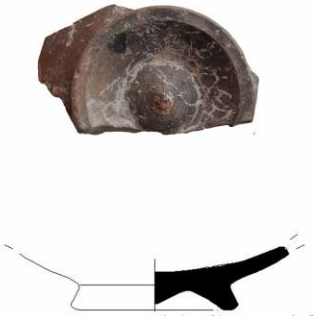
325 (15-RHK-331)

326 (18-RHK-989)

327 (18-RHK-992)

328 (10-STD-395)

Kase: KS 240

LEVHA 54

329 (15-RHK-514)

330 (06-TY-101)

331 (15-RHK-232)

332 (09-ODN-1582)

333 (08-STD-826)

334 (18-RİT-228)

Kase: KS 270

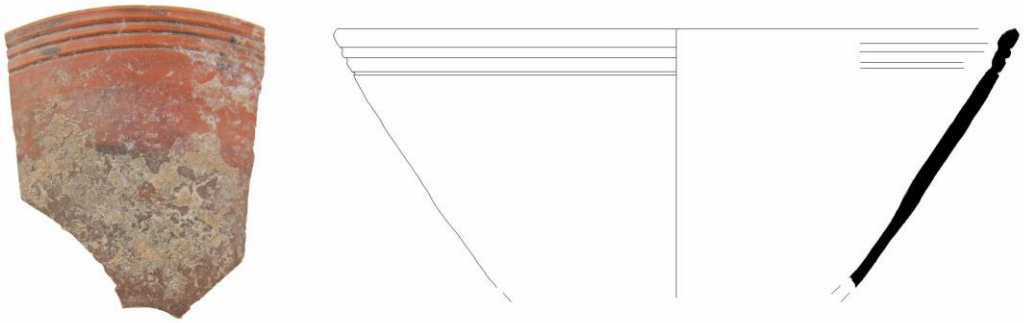
LEVHA 55

335 (14-Env.5)

336 (18-RİT-279)

337 (14-NY-561)

338 (14-NY-566)

339 (15-RHK-761)

Kase: KS 260

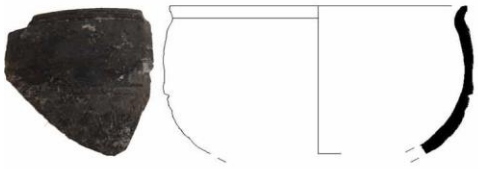
LEVHA 56

340 (15-RHK-763)

341 (15-RHK-304)

342 (13-DN-178)

343 (15-RHK-917)

344 (15-RHK-826)

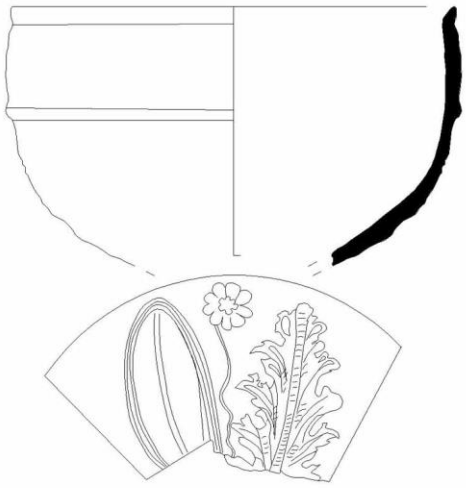

345 (15-RHK-422)

346 (15-RHK-829)

347 (15-RHK-113)

Kase:KS 130 (Kalıp Yapımı Kaseler) Örtüşen
ve Bitkisel Bezemeli Örnekler

LEVHA 57

348 (18-RHK888)

349 (15-RHK-504)

350 (YZY-221)

351 (18-STD-913)

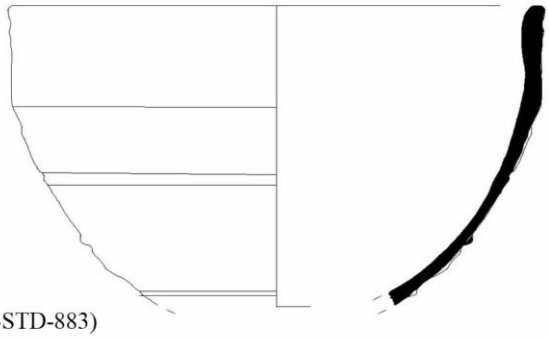

352 (17-AGR-17/38)

353

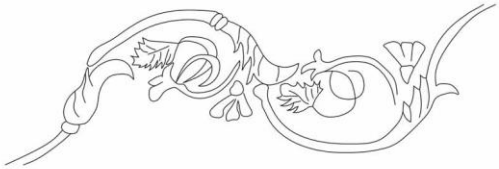

354 (18-STD-883)

355 (YZY-261)

356 (14-AGR-221)

357 (18-RİT-193)

Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kase)
Bitkisel Bezemeli Örnekler

LEVHA 58

358 (18-RİT-185)

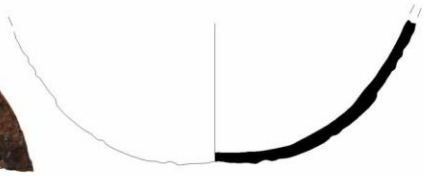

359 (18-STD_889)

56 (TY-199)

360 (18-STD-894)

361 (15-RHK-270)

57 (18-STD-892)

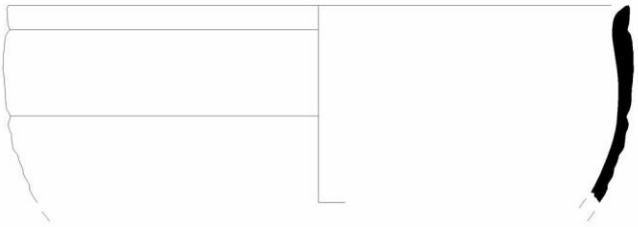

169 (18-STD-882)

362 (15-RHK-1104)

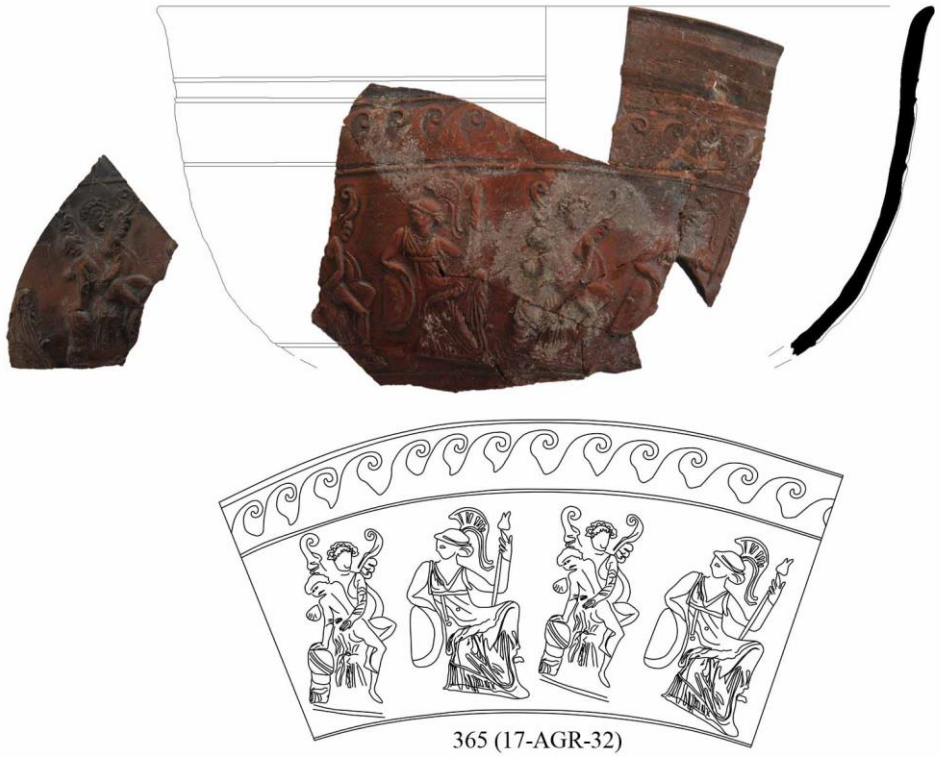
363 (18-STD-907)

364 (14-AGR-18)

Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kase)
Figürlü Bezeme Örnekleri

LEVHA 59

365 (17-AGR-32)

366 (18-STD-884)

367 (11-ODN-1739)

368 (16-YZY-219)

369 (16-YZY-222)

370 (18-RİT-180)

371 (18-RHK-115)

176 371

372

373 (14-DN-267)

Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kaseler)
Figür Bezmeli Örnekler

LEVHA 60

374 (15-RHK-145)

375 (17-AGR-29)

376 (15-RHK-662)

377 (18-RİT-192)

378 (14-AGR-217)

379 (15-RHK-825)

380 (TY-202)

381 (18-STD-885)

382 (18-STD-915)

383 (18-STD-887)

384 (18-STD-993)

385 (15-RHK-860)

386 (16-YZY-206)

387 (15-RHK-254)

388 (15-RHK-1086)

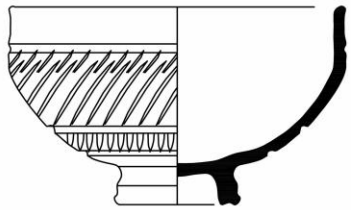

389 (15-HK-116)

Kase: KS130 (Kalıp Yapımı Kaseler) Figürlü, Konsantirik Daire ve Taç Yaprak Bezemeli Örnekler

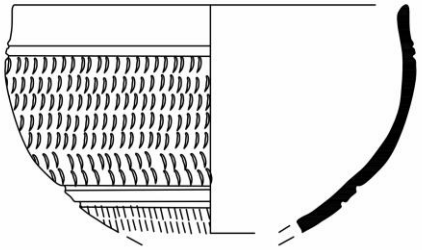
LEVHA 61

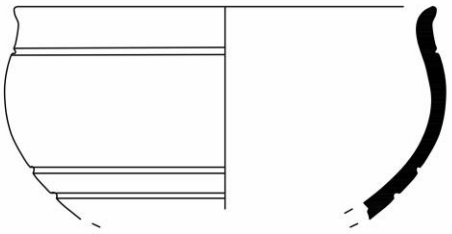
390 (15-RHK-249)

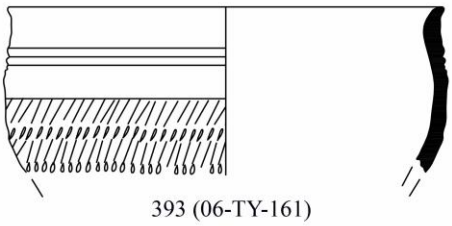
391 (18-RİT-18)

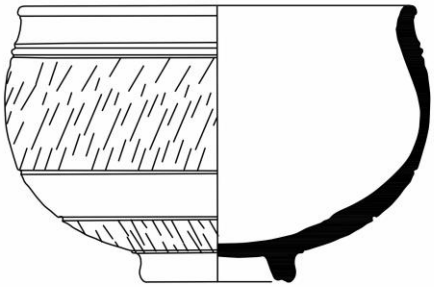
392 (18-RİT-22)

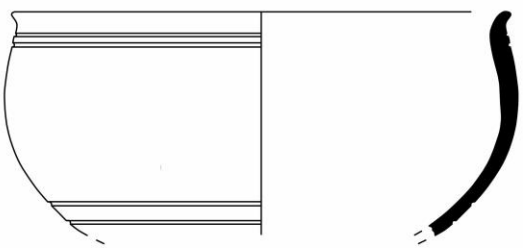
393 (06-TY-161)

394 (18-RİT-26)

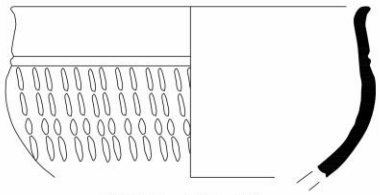

395 (08-STD-733)

Kase: KS 140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kase)

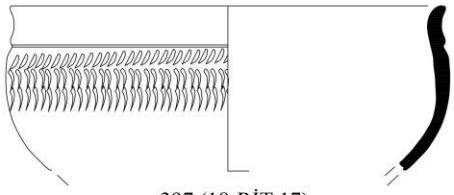
LEVHA 62

396 (17-AGR-70)

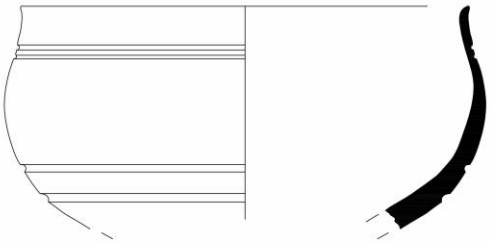
397 (18-RİT-17)

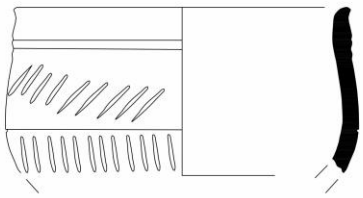
398 (14-AGR-234)

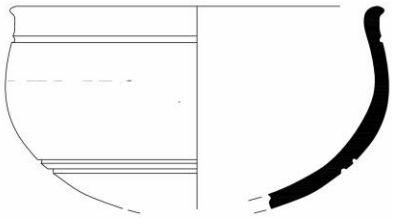
399 (08-STD-821)

400 (18-RHK-1106)

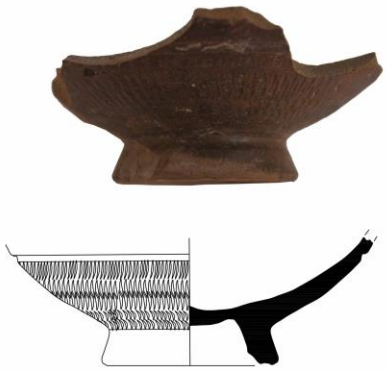

401 (14-NY-576)

Kase: KS 140 (Rulet Bezemeli Kase)

LEVHA 63

402 (18-RİT-5)

403 (18-RİT-1)

404 (18-STD-997)

405 (15-RHK-115)

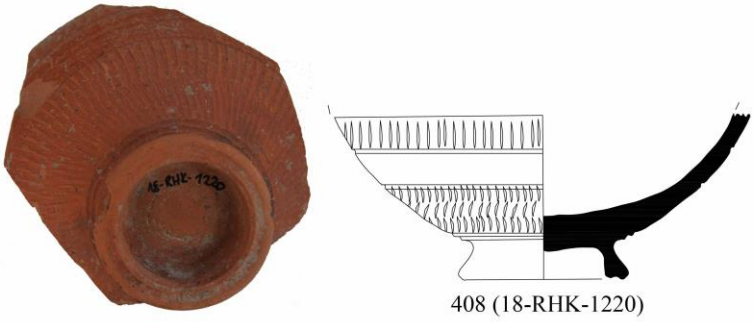
406 (18-STD-999)

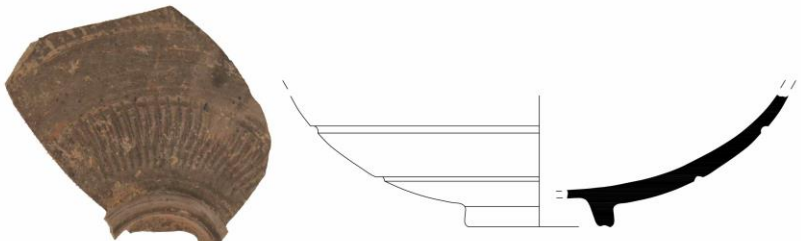
407 (18-RHK-1219)

Kase: KS 140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kase)

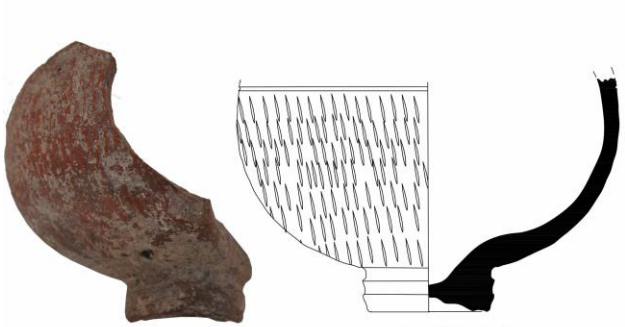
LEVHA 64

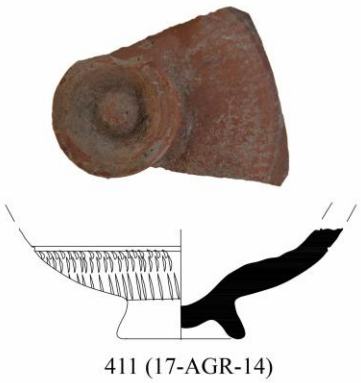
408 (18-RHK-1220)

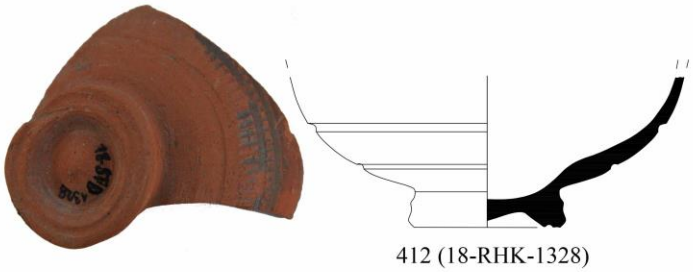
409 (15-RHK-432)

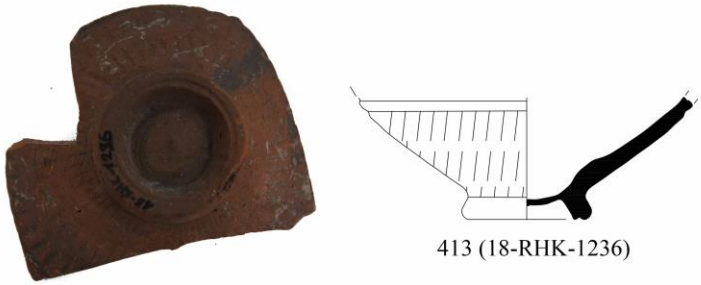
410 (14-NY-593)

411 (17-AGR-14)

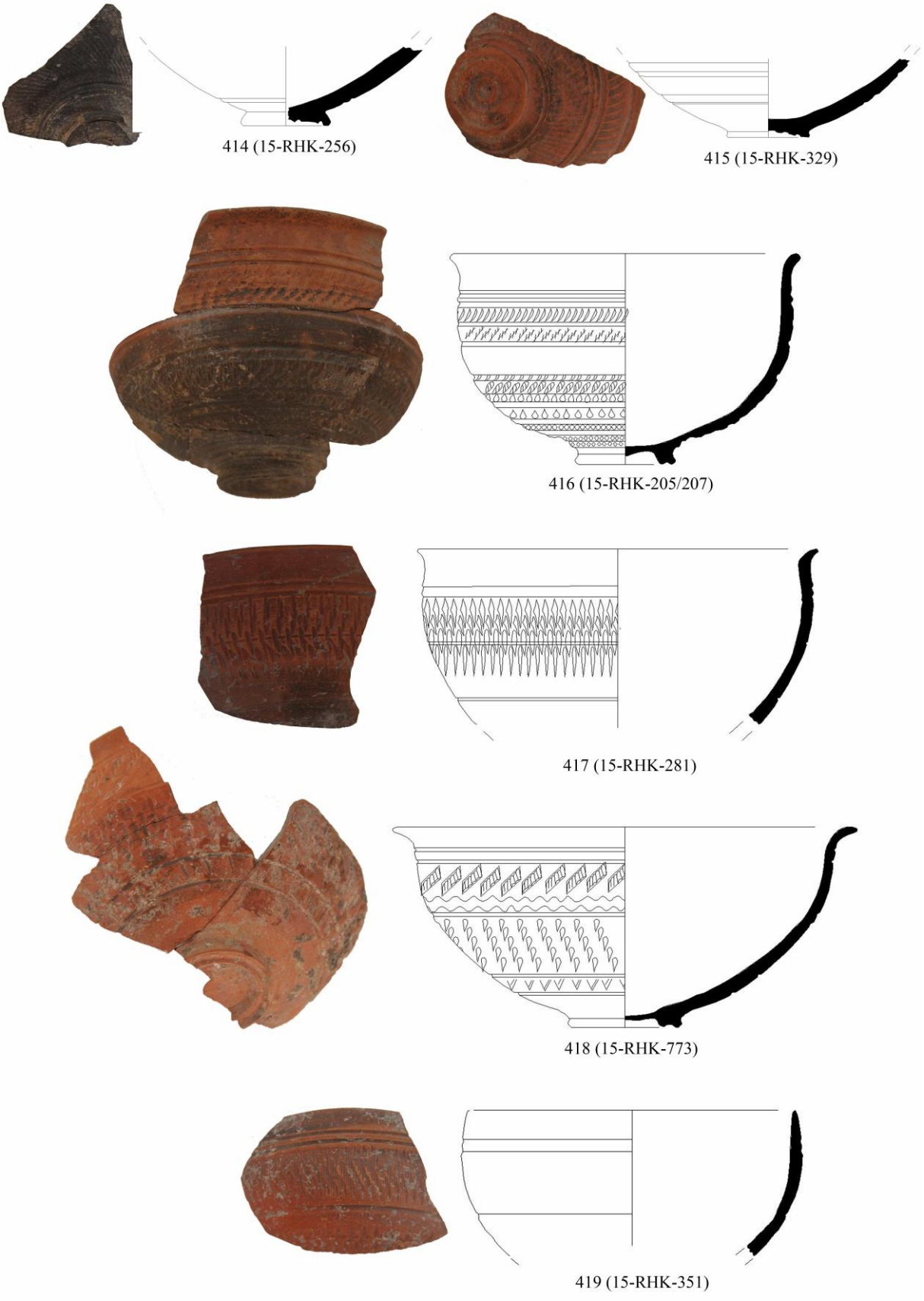
412 (18-RHK-1328)

413 (18-RHK-1236)

Kase: KS140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler)

LEVHA 65

414 (15-RHK-256)

415 (15-RHK-329)

416 (15-RHK-205/207)

417 (15-RHK-281)

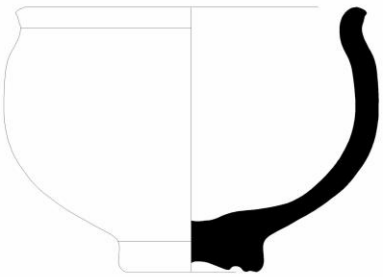
418 (15-RHK-773)

419 (15-RHK-351)

Kase: KS 140 (Kaideli Rulet Bezemeli Kaseler)

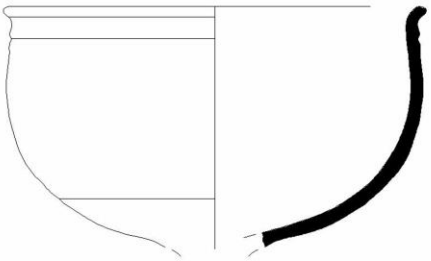
LEVHA 66

420 (14-Env.150)

421 (17-AGR-11)

422 (14-NY-594)

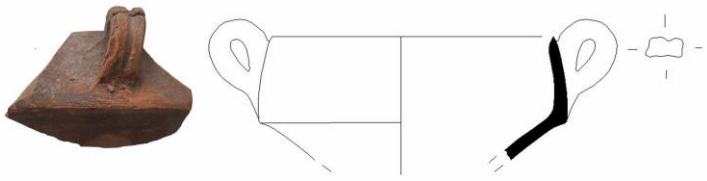
423 (18-RİT-267)

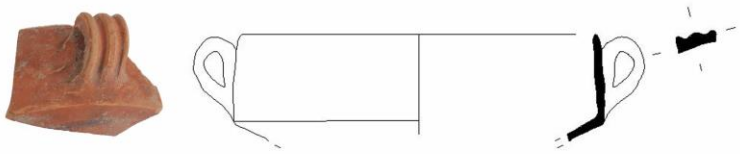
424 (08-STD-824)

Kase: KS 250

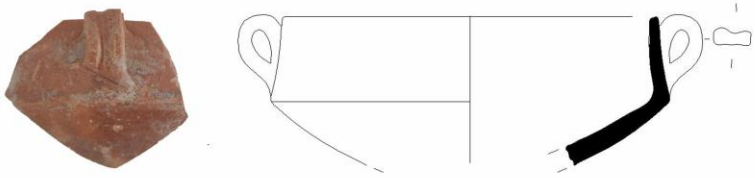
LEVHA 67

425 (06-TY-270)

426 (15-RHK-186)

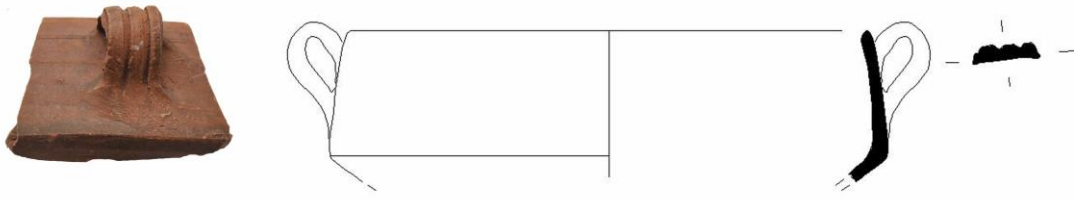
427 (15-RHK-561)

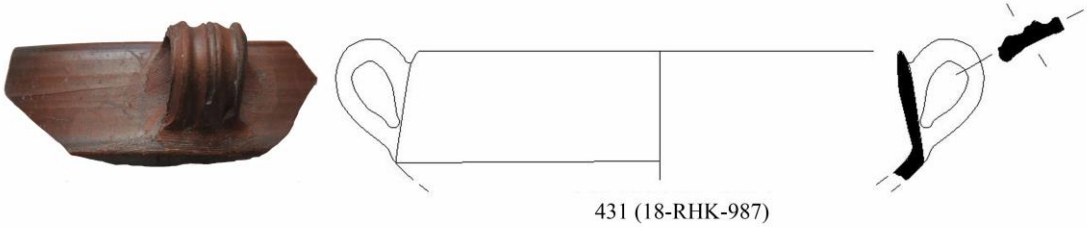
428 (15-RHK-562)

429 (15-RHK-59)

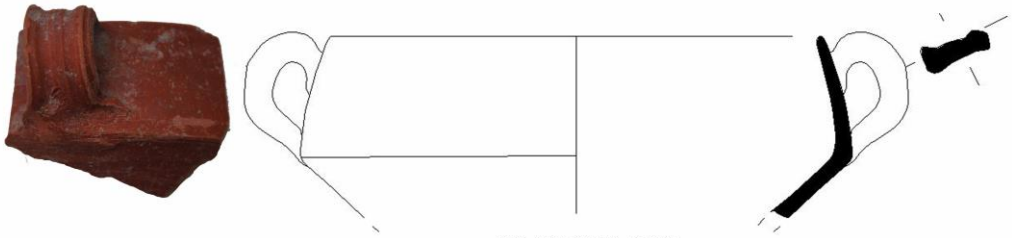
430 (06-TY-271)

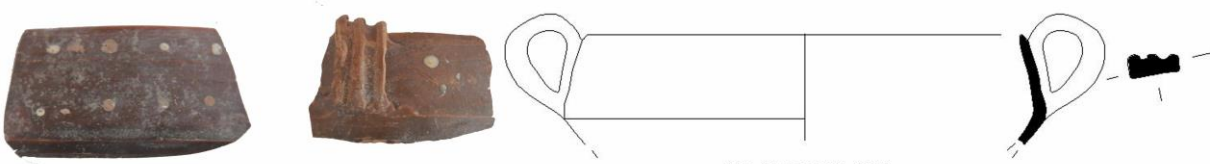
431 (18-RHK-987)

Kase: KS 150

LEVHA 68

432 (18-RHK-1203)

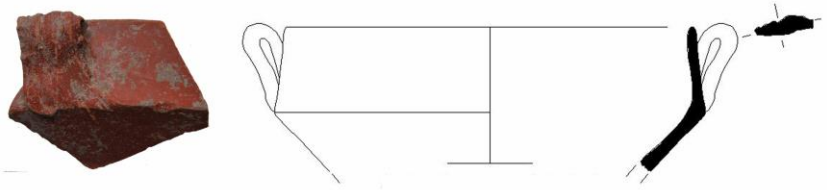

434

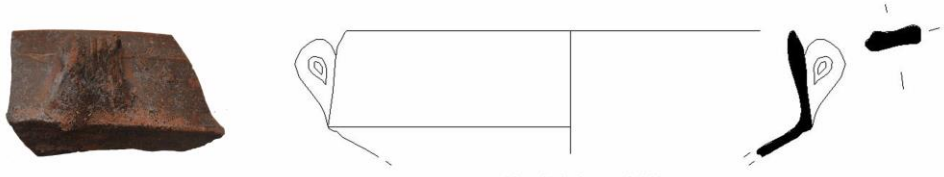
433 (15-RHK-405)

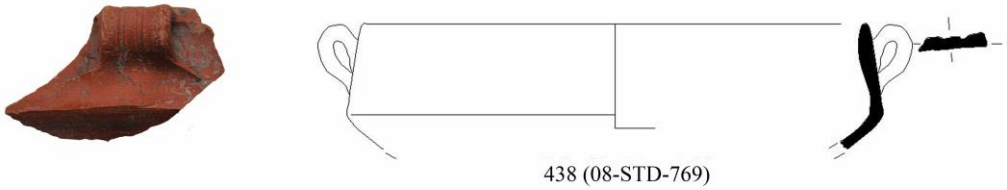
435 (14-Env.70)

436 (09-ODN-1266)

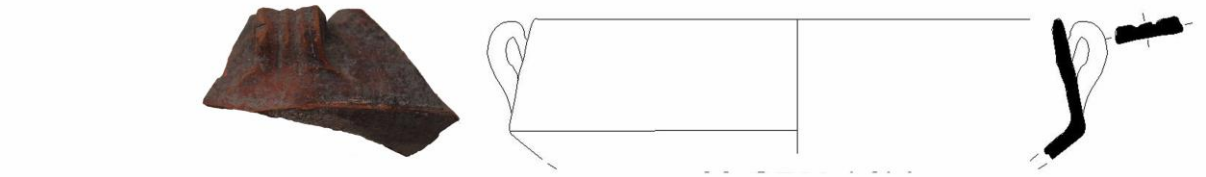
437 (10-STD-240)

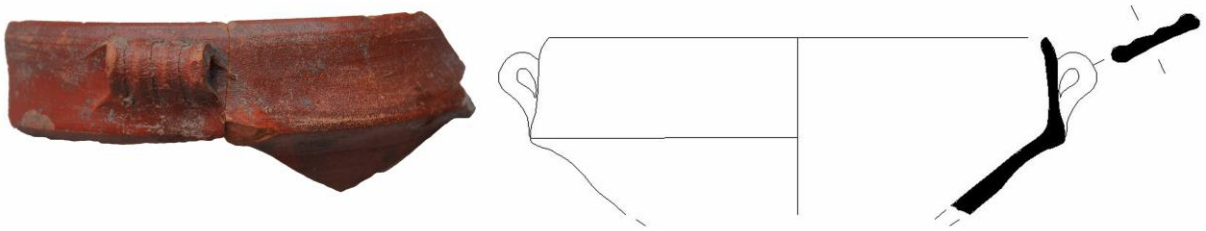
438 (08-STD-769)

Kase: KS 150

LEVHA 69

439 (09-ODN-1614)

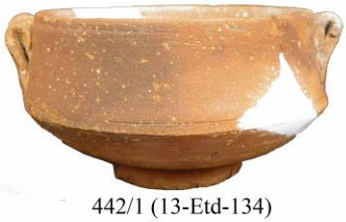

441 (14-YOM14-467)

442 (14-DN-439)

442/1 (13-Etd-134)

Kase:KS150

LEVHA 70

443 (14-AGR-214)

444 (06-TY-128)

445 (06-TY-120)

446 (15-RHK-862)

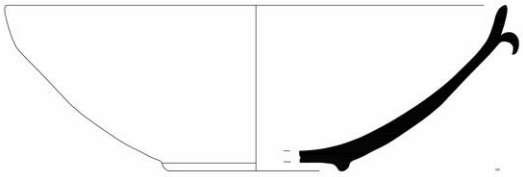
447 (15-RHK-7)

448 (15-RHK-99)

Kase: KS 220 (Akhamenid Tipi Kase)

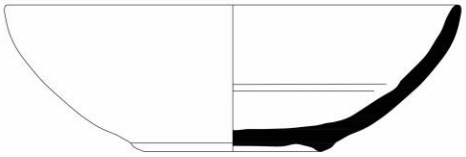
LEVHA 71

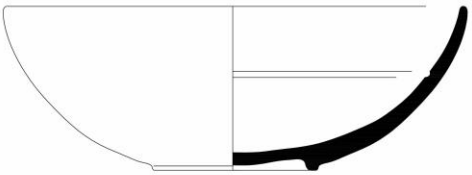
449 (10-STD-55)

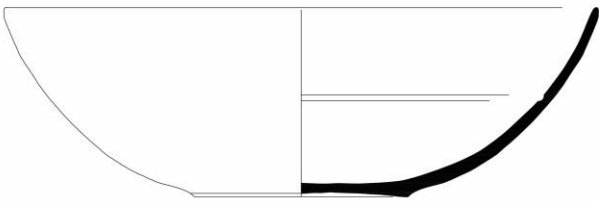
450 (14-Env.93)

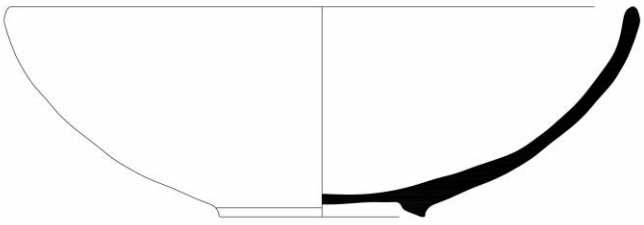
451 (18-RHK-1255)

452 (14-DN-430)

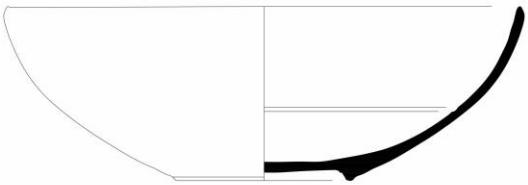

453 (10-Etd.11)

Kase: KS 100

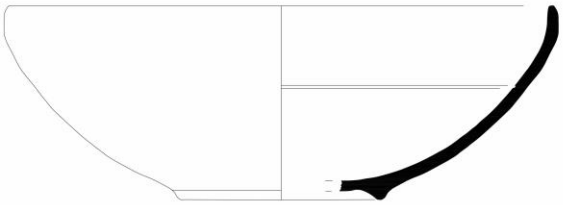
LEVHA 72

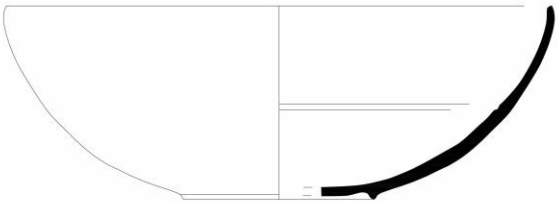
454 (10-Etd.12)

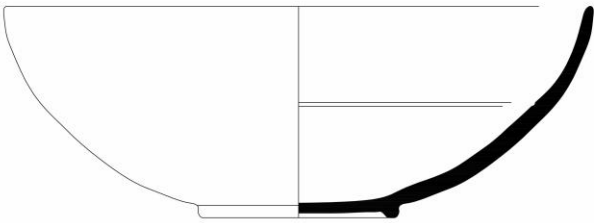
455 (13-DN-284)

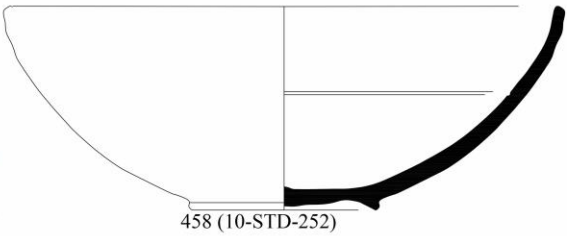
456 (10-STD-149)

457 (18-RHK-1252)

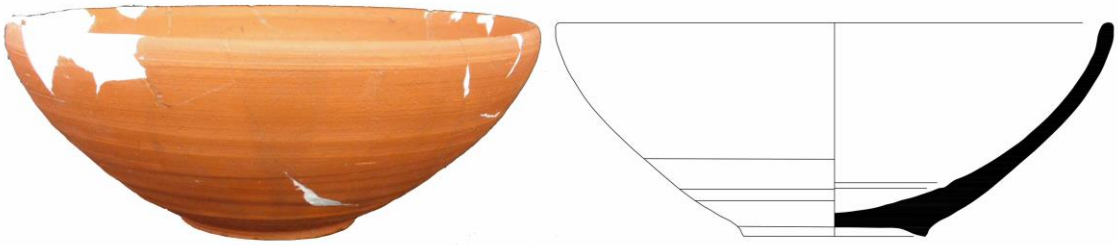

458 (10-STD-252)

Kase: KS 100

LEVHA 73

459 (13-Etd.80)

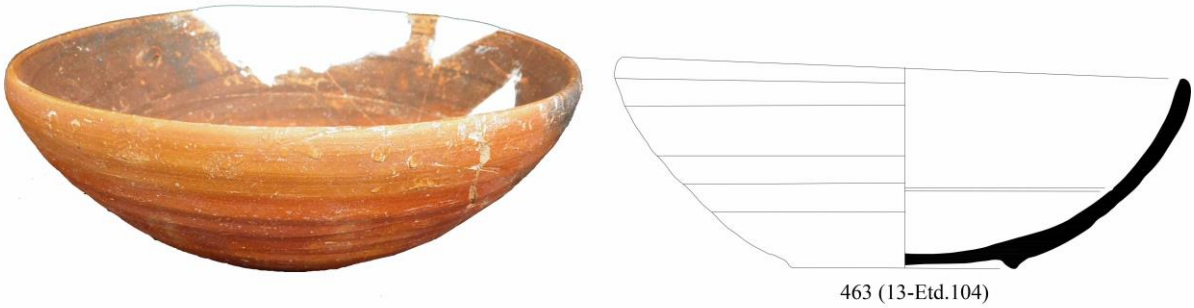
460 (14-Etd.122)

461 (14-Etd.123)

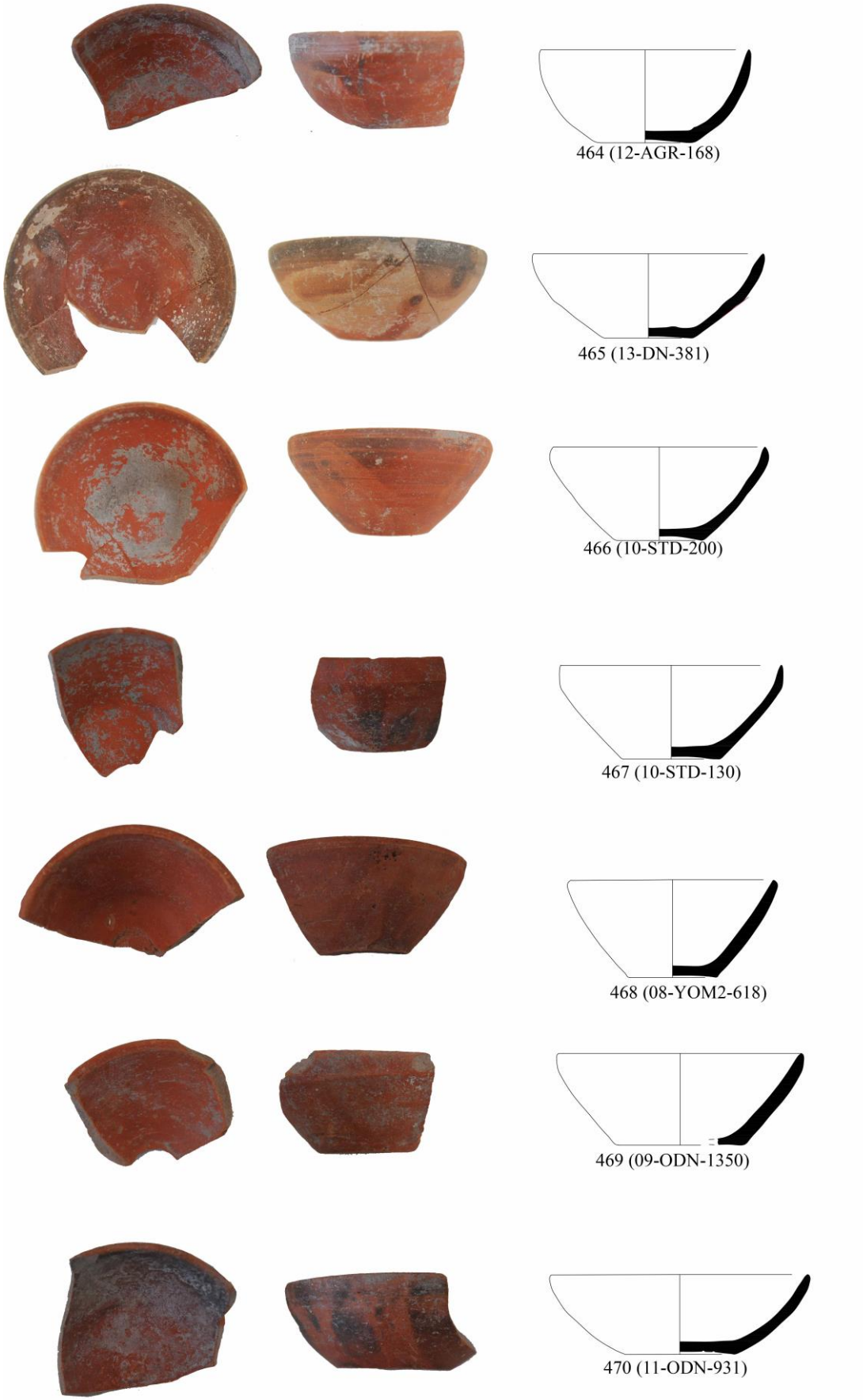
462 (10-Etd.14)

463 (13-Etd.104)

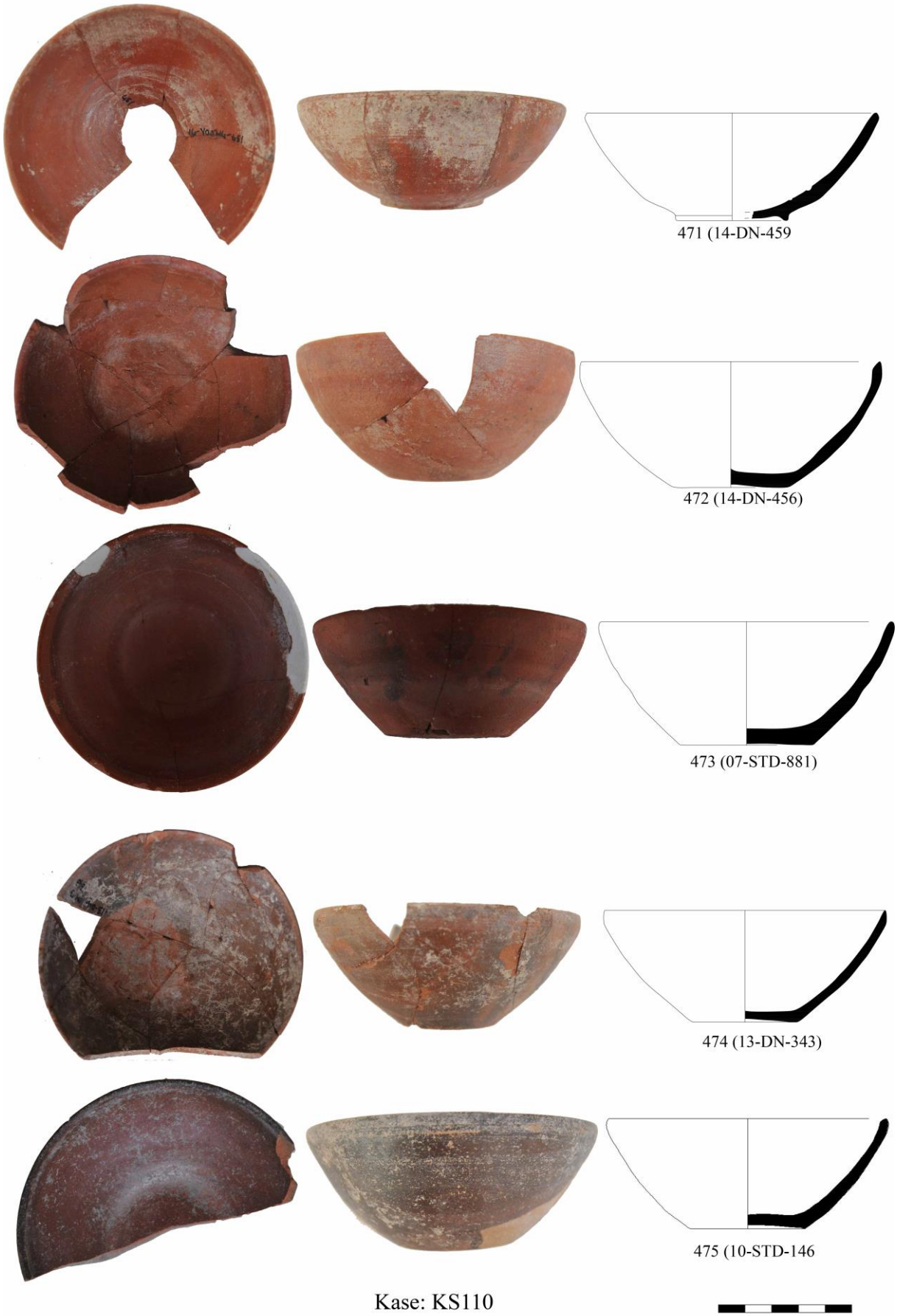
Kase: KS 100

LEVHA 74

Kase: KS 110

LEVHA 75

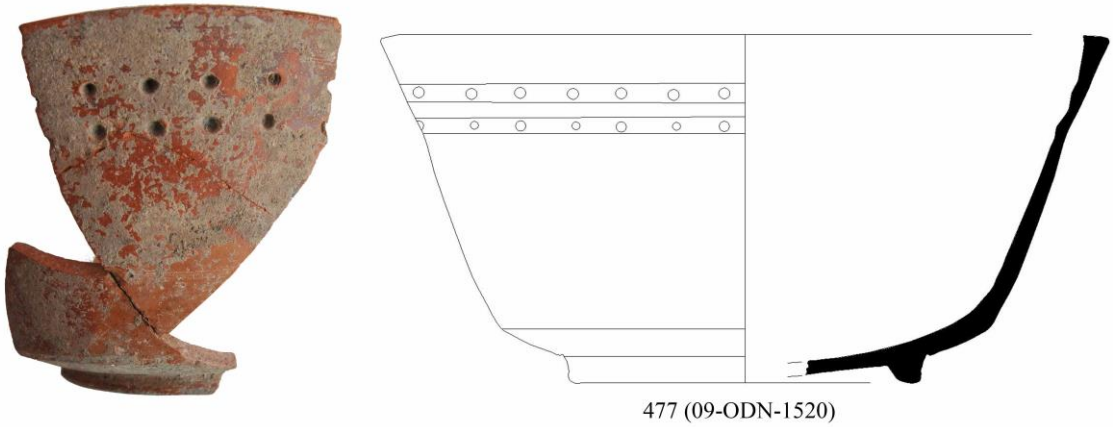

Kase: KS110

LEVHA 76

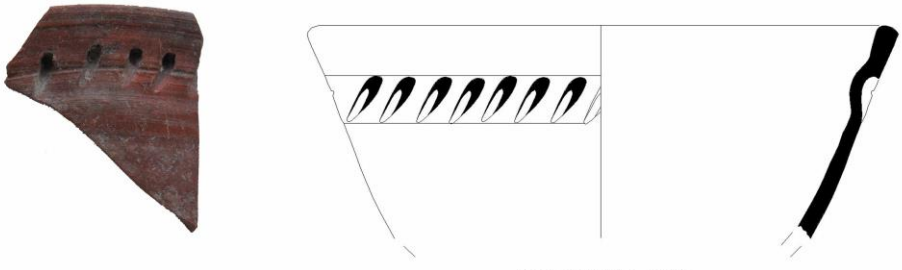
476 (16-DN-543)

477 (09-ODN-1520)

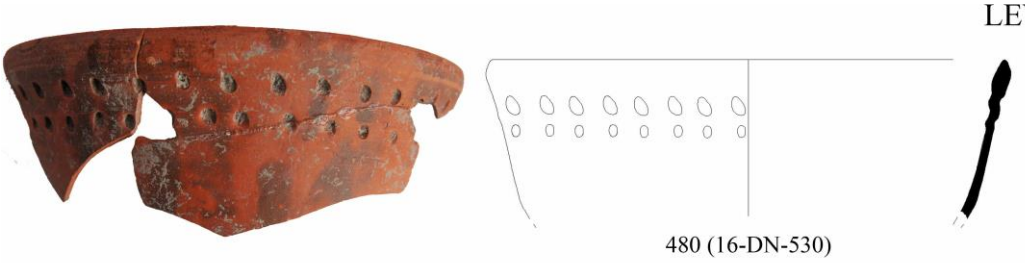
478 (10-STD-496)

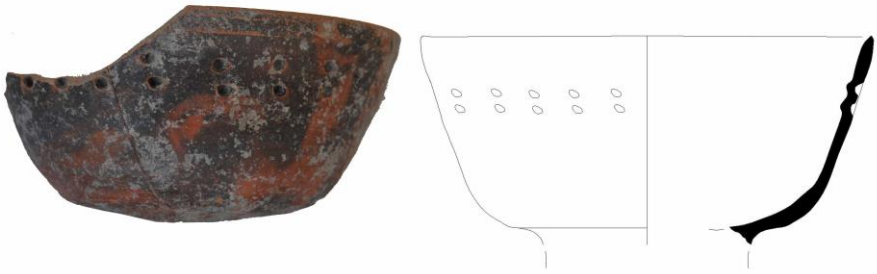
479 (10-STD-330)

Kase: KS 210

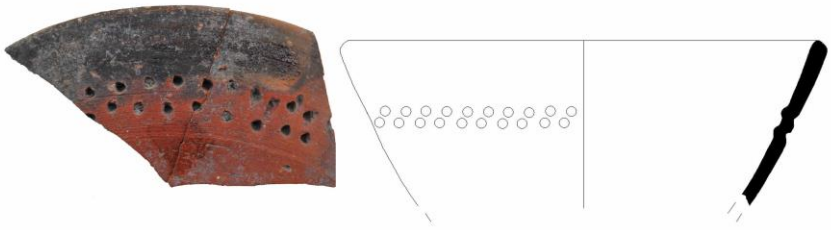
LEVHA 77

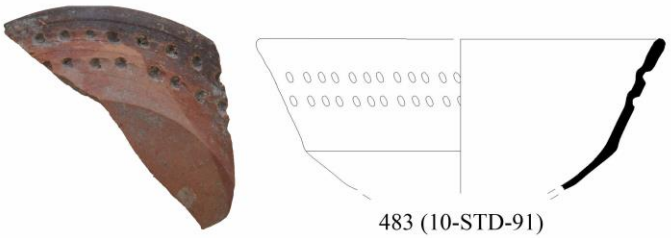
480 (16-DN-530)

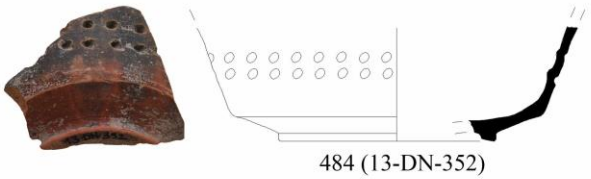
481 (16-DN-529)

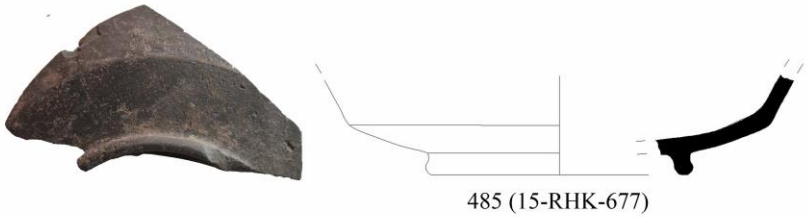
482 (10-STD-92)

483 (10-STD-91)

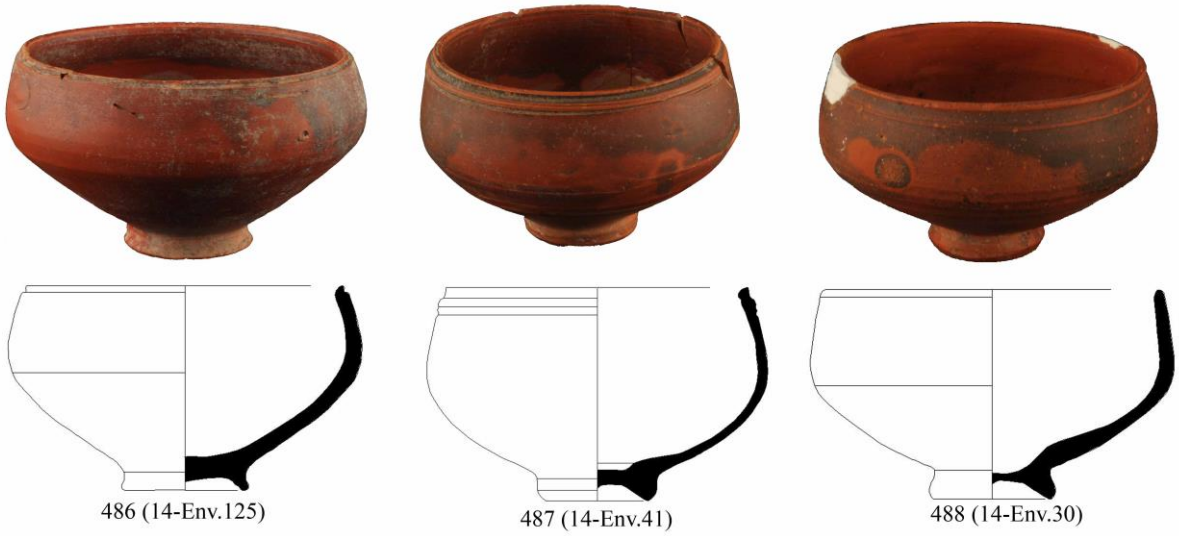
484 (13-DN-352)

485 (15-RHK-677)

Kase: KS 210

LEVHA 78

486 (14-Env.125)

487 (14-Env.41)

488 (14-Env.30)

489 (14-Env.25)

490 (14.Env.139)

491 (14.Env.180)

492 (14-Env.98)

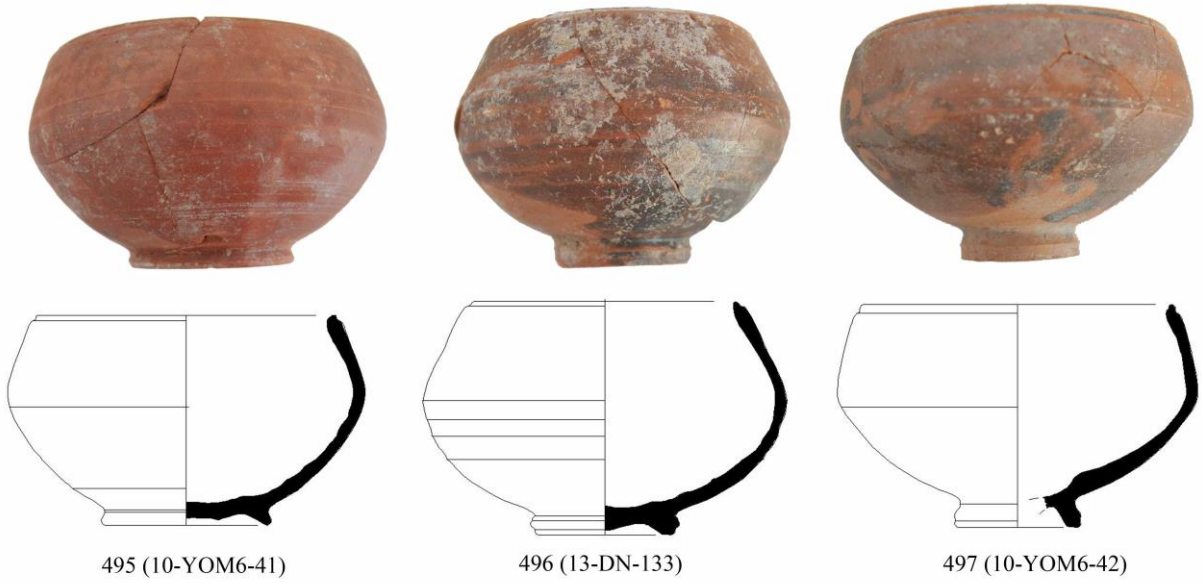
493 (14.Env.47)

494 (14-Env.160)

Kase: KS 190

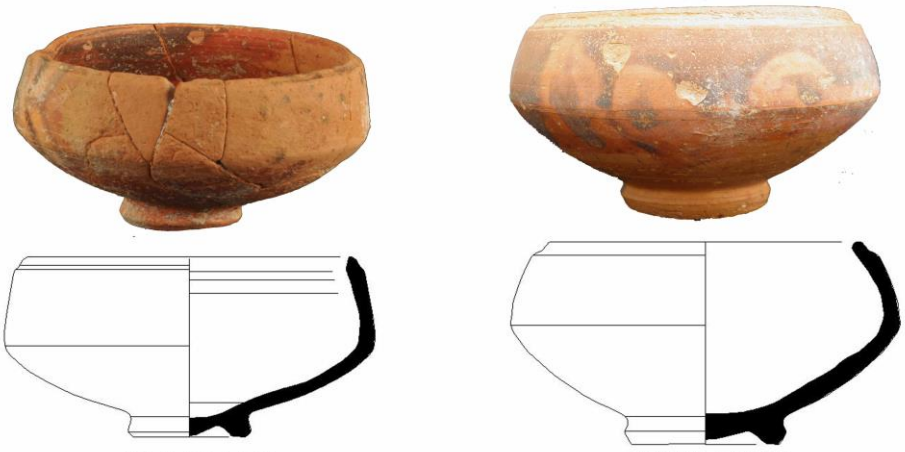
LEVHA 79

495 (10-YOM6-41)

496 (13-DN-133)

497 (10-YOM6-42)

498 (14-Etd.166)

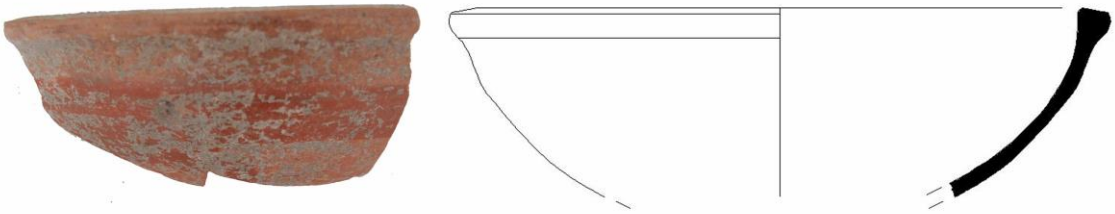
499 (13-Env.45)

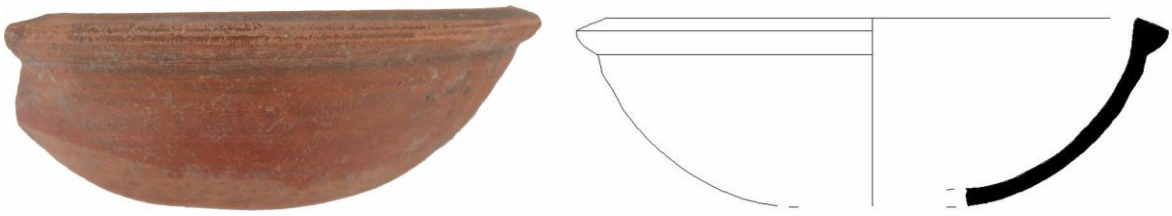
500 (13-Env.27)

Kase: KS 190

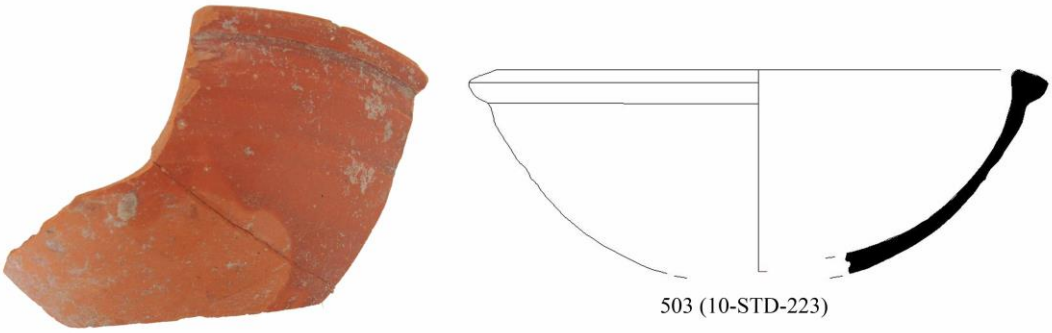
LEVHA 80

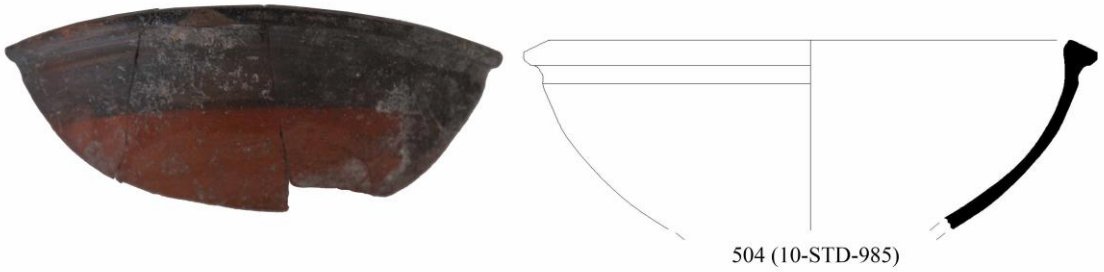
501 (10-STD-11)

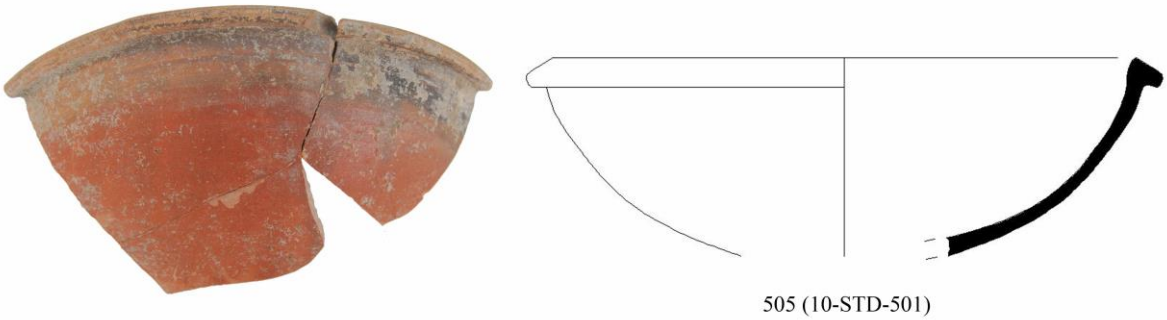
502 (10-STD-536)

503 (10-STD-223)

504 (10-STD-985)

505 (10-STD-501)

Kase: KS 280

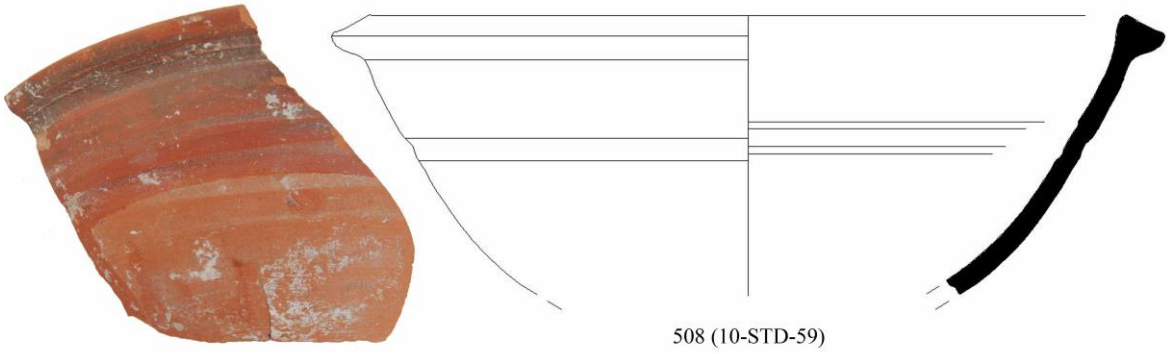
LEVHA 81

506 (14-Etd.119)

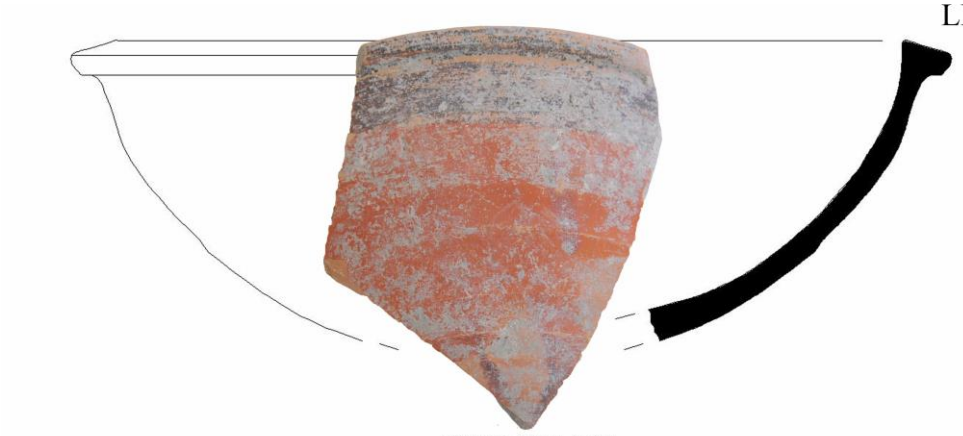
507 (10-STD-335)

508 (10-STD-59)

Kase: KS 280

LEVHA 82

509 (08-STD-788)

510 (08-STD-747)

511 (08-STD-763)

512 (10-STD-69/1)

Kase: KS 280

LEVHA 83

513 (08-STD-728)

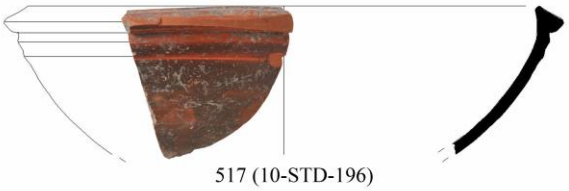
514 (10-STD-485)

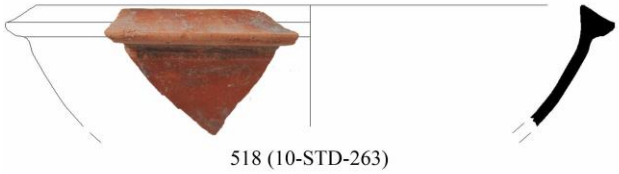
515 (18-STD-1056)

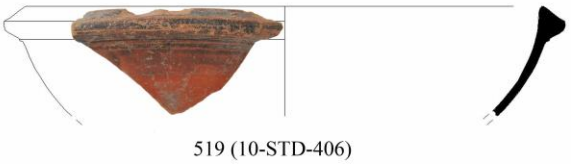
516 (10-STD-328)

517 (10-STD-196)

518 (10-STD-263)

519 (10-STD-406)

Kase: KS 280

LEVHA 84

520 (10-STD-101)

521 (11-ODN-1194)

Kase: KS 280

LEVHA 85

522 (13-DN-277)

523 (13-DN-277)

524 (13-DN-140)

525 (14-DN-479)

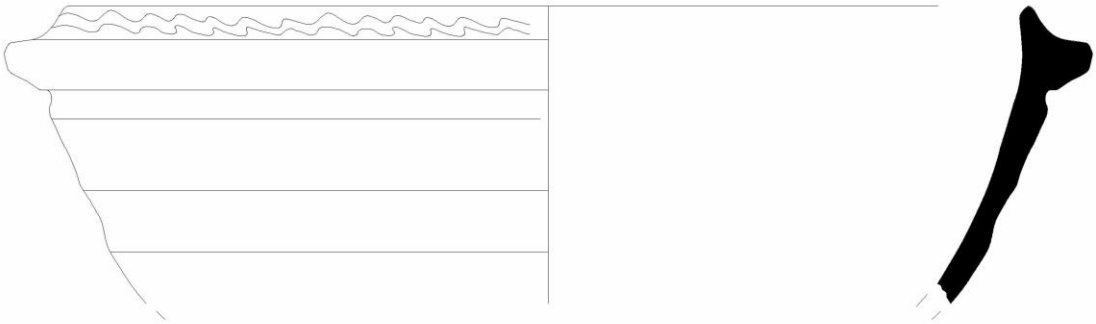

526 (15-RHK-698)

Kase: KS 280

LEVHA 86

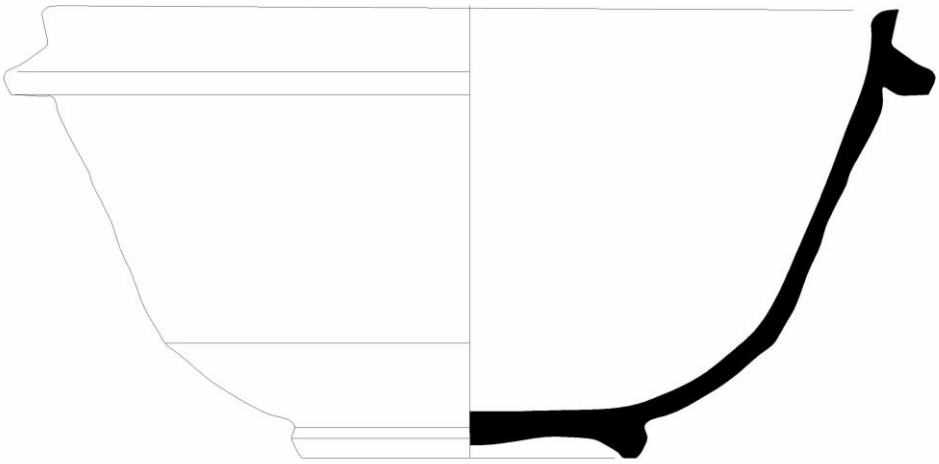

527 (14-NY-559)

Kase: KS 280

LEVHA 87

528 (09-ODN-En.50)

529 (13-DN-169)

530 (13-DN-296)

Kase: KS 290

LEVHA 88

531 (09-ODN-1368)

532 (09-ODN-1321)

533 (10-STD-599)

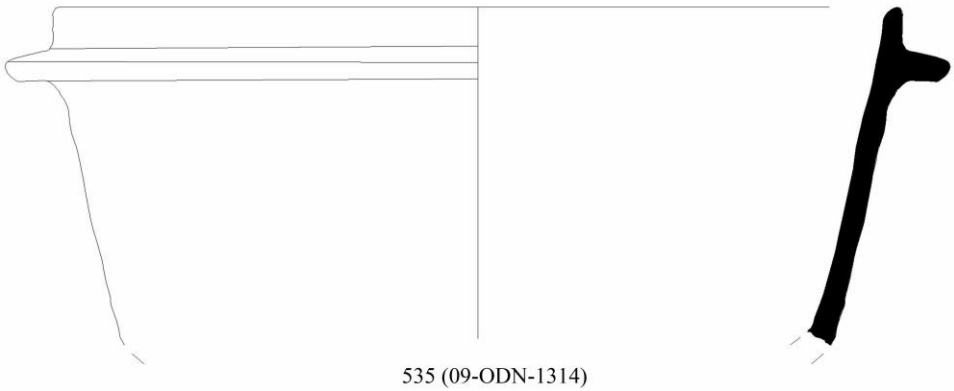

534 (13-DN-126a)

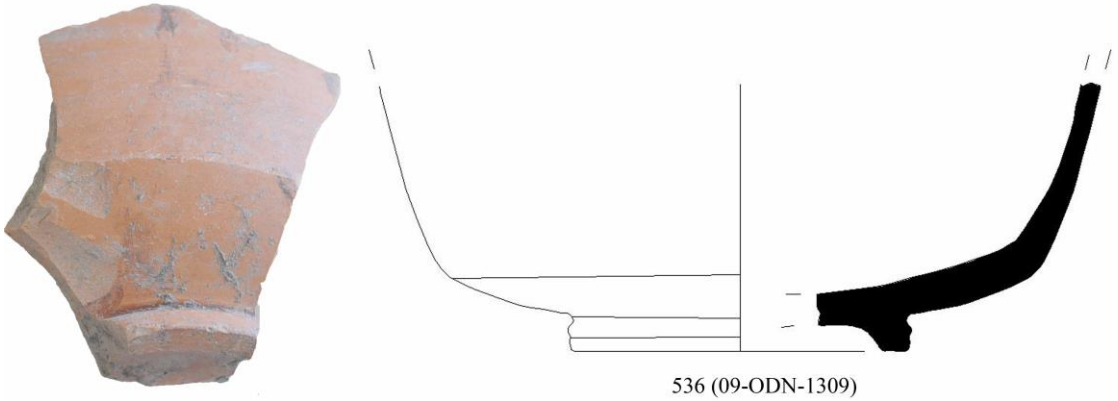
Kase: KS 290

LEVHA 89

535 (09-ODN-1314)

536 (09-ODN-1309)

537 (15-DN-227)

Kase: KS 290

LEVHA 90

538 (15-RHK-293)

539 (13-DN-156)

540(11-ODN-924)

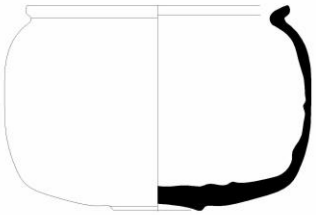

541 (09-ODN-1368)

Kase: KS 290

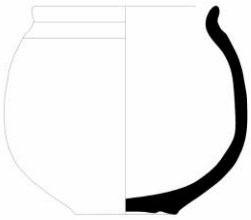
LEVHA 91

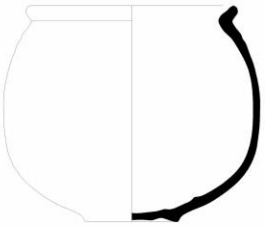
542 (15-RHK-72)

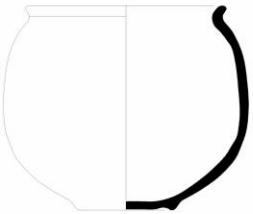
543(10-Env.31)

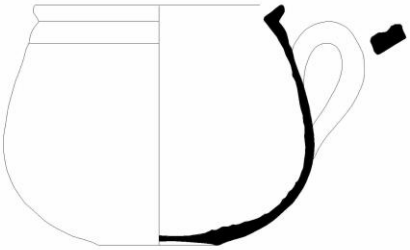
544 (10-STD-105)

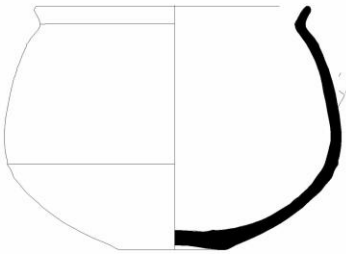
545 (10-STD-87)

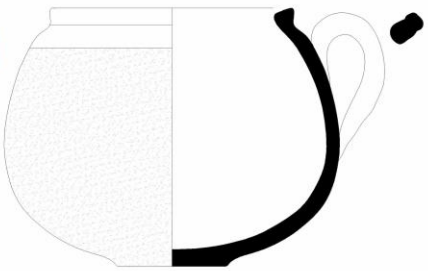
546 (15-Etd.57)

547 (15-Etd.58)

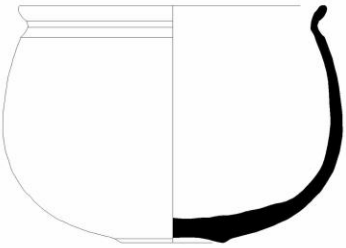

548 (14-Env.166)

Bardak: BR 100

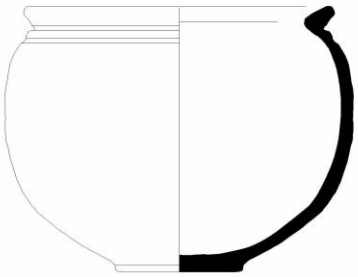
LEVHA 92

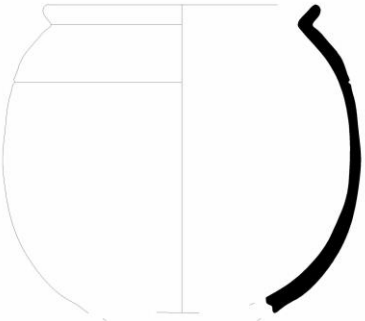
549 (14-Etd.42)

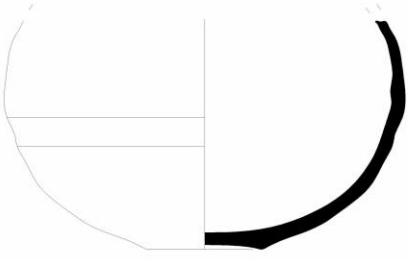
550 (14-NY-Etd.63)

551 (15-RHK-70)

552 (15-RHK-71)

Bardak: BR 100

LEVHA 93

553 (13-DN-229)

554 (13-DN-412)

555 (14-DN-428)

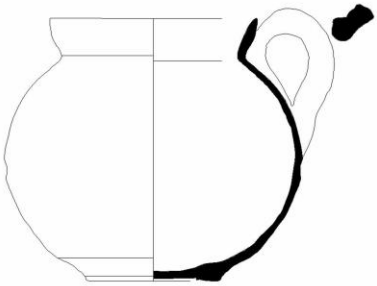

556 (10-STD-77)

Bardak: BR 110

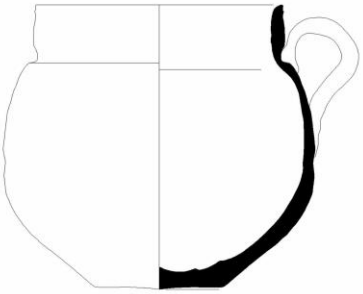
LEVHA 94

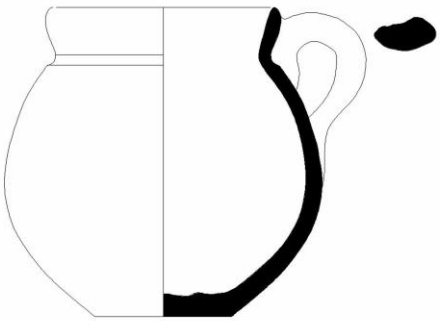
557 (14-Etd.117)

558 (14-DN-448)

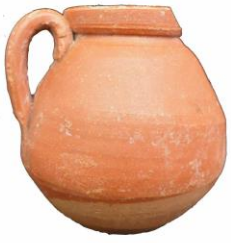

559 (13-Env.74)

561 (10-Env.20)

560 (13-Etd.135)

Bardak: BR 110

LEVHA 95

562 (13-Etd.71)

563 (13-Env.105)

564 (13-DN-203)

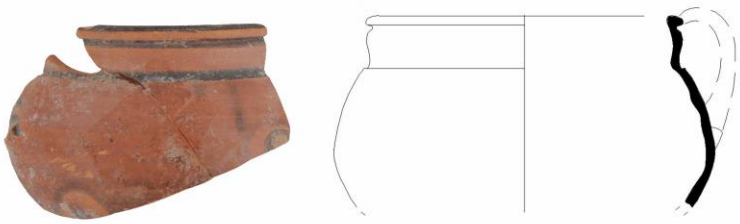
565 (13-DN-206)

Bardak: BR 110

LEVHA 96

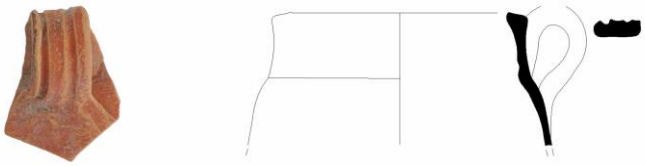
566 (15-RHK-76)

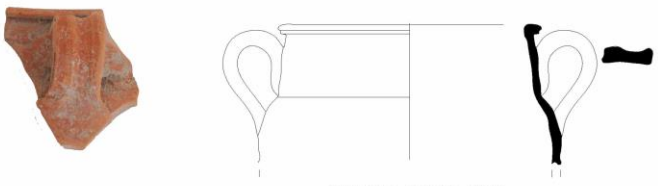
567 (15-RHK-75)

568 (15-RHK-74)

569 (15-RHK-606)

570 (15-RHK-608)

Bardak: BR 130

LEVHA 97

Testi: TS100

LEVHA 98

Testi: TS100

LEVHA 99

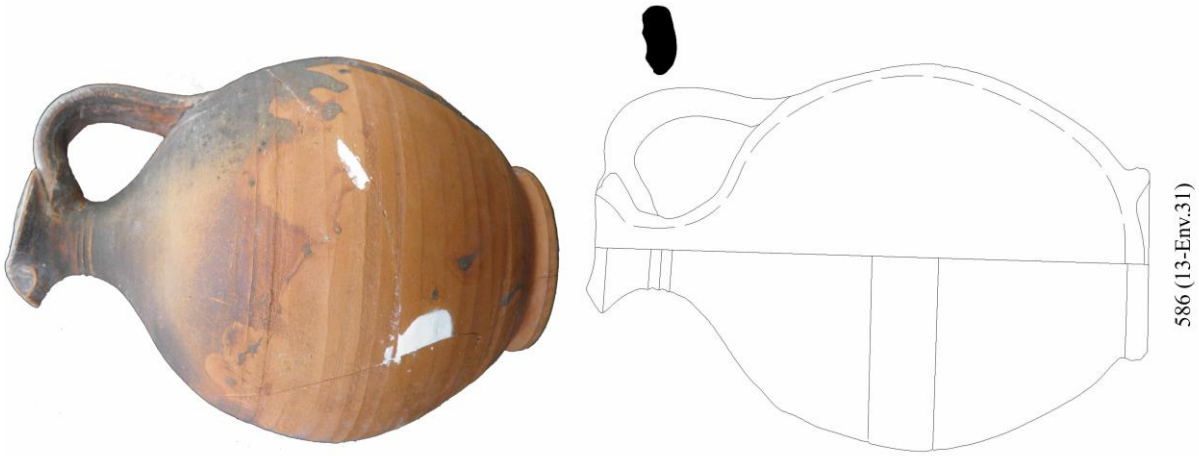
Testi: TS 101

LEVHA 100

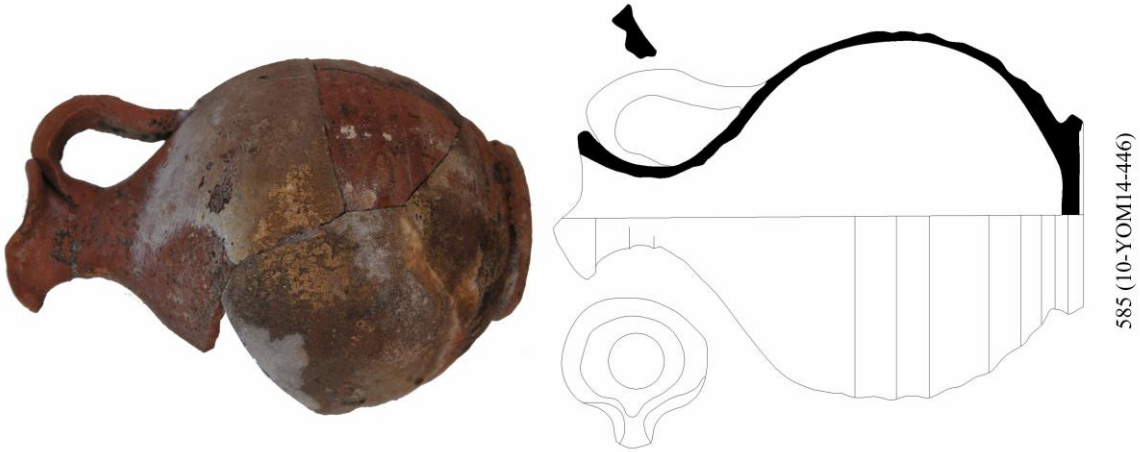

Testi: TS 101

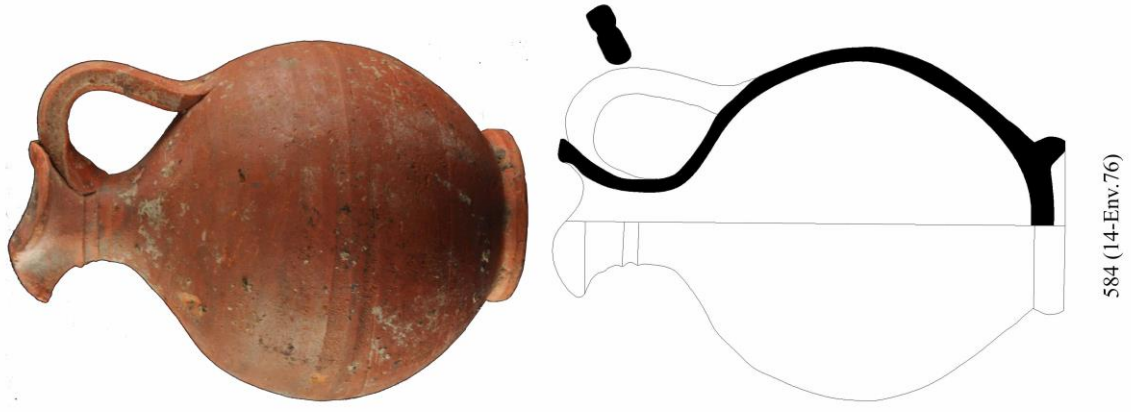
LEVHA 101

586 (13-Env.31)

585 (10-YOM14-446)

584 (14-Env.76)

Testi: TS 110

LEVHA 102

587 (10-YOM4-11)

Testi: TS 110

588 (13-Etd.159)

Testi: TS 120

LEVHA 103

Testi: TS 120

LEVHA 104

593 (14-Env.13)

594 (14.Env.183)

595 (10-STD-476)

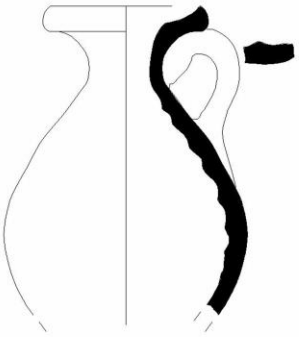

596 (10-STD-244)

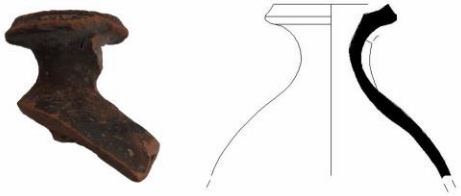

597 (10-STD-305)

598 (10-STD-269)

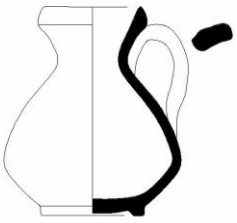

599 (13-DN-158)

600 (10-Env.29)

601 (13-Env.142)

Testi: TS 130

LEVHA 105

602 (14-AGR-120)

603 (08-STD-871)

604 (17-AGR-118)

Krater: KR 110

LEVHA 106

605 (06-TY-303)

606 (09-ODN-1336)

607 (18-RİT-171)

609 (17-AGR-105)

608 (18-RHK-1097)

Krater: 110

LEVHA 107

610 (17-AGR-42)

611 (13-DN-417)

612 (09-ODN-1644)

613 (18-RHK-1076)

Krater: KR 110

LEVHA 108

614 (18-RİT-413)

615 (09-ODN-1284)

616 (18-RHK-1097)

617 (18-RİT-414)

Krater: KR 110

LEVHA 109

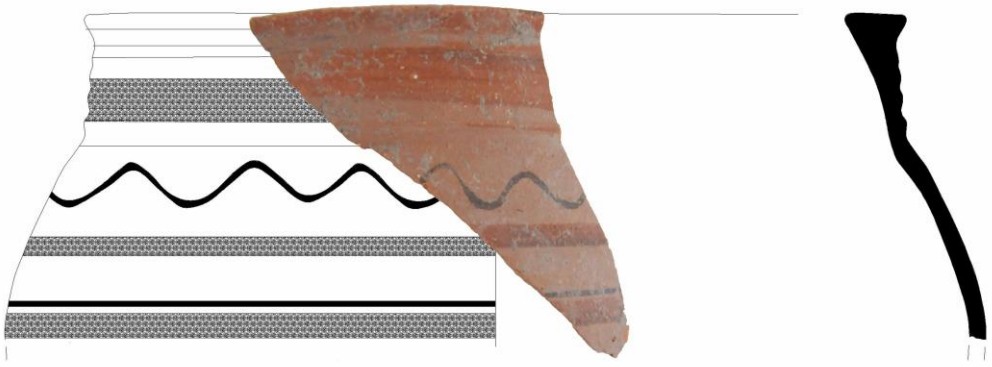
618 (12-AGR-185.a-b)

619 (06-STD-786)

620 (06-STD-788)

621 (18-STD-1038)

622 (18-STD-1134)

Krater: KR 120

LEVHA 110

623 (08-STD-830)

624 (10-STD-341)

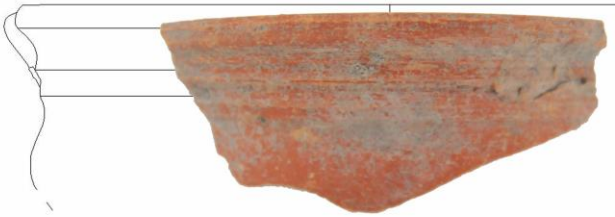
625 (08-STD-732)

626 (07-STD-784)

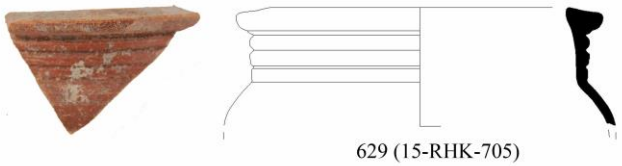
627 (08-STD-786)

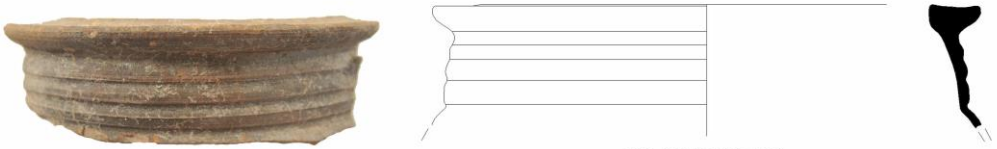
628 (10-STD-531)

Krater: KR 100

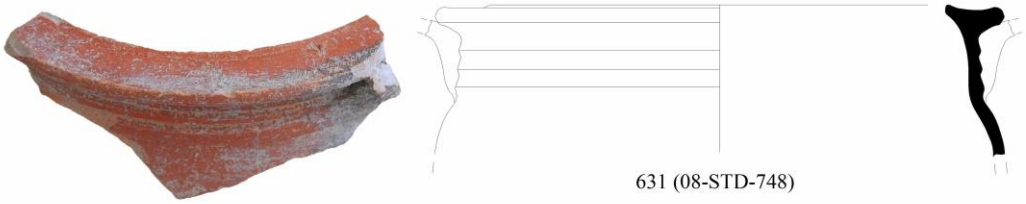
LEVHA 111

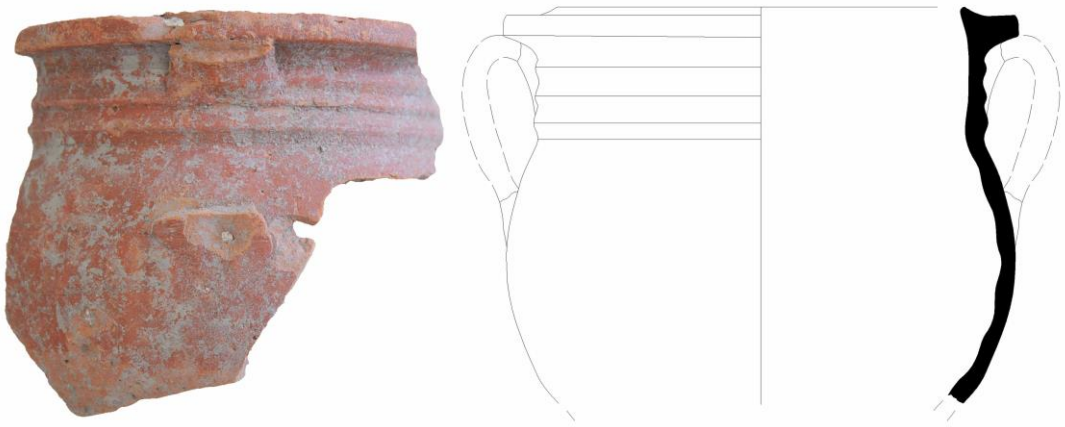
629 (15-RHK-705)

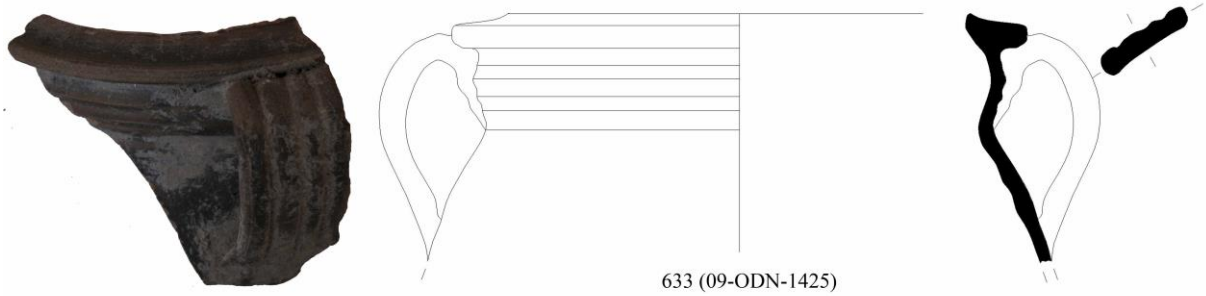
630 (15-RHK-685)

631 (08-STD-748)

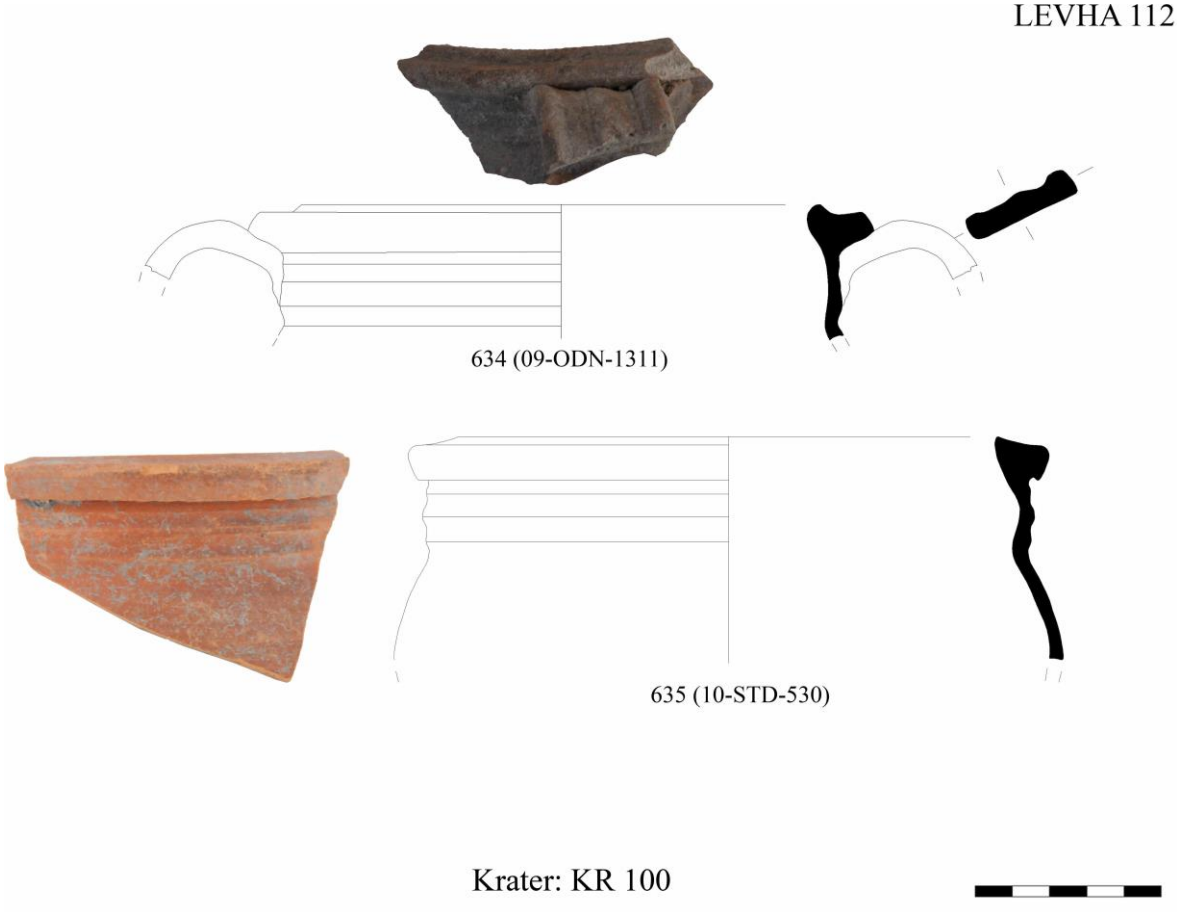
632 (11-OD-1190)

633 (09-ODN-1425)

Krater: KR 100

LEVHA 112

Krater: KR 100

ÖZGEÇMİŞ

Adı ve SOYADI	Gülnaz Acar
EĞİTİM DURUMU	
Mezun Olduğu Lise	Menemen Lisesi
Lisans Diploması	Akdeniz Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Antalya 2002-2007
Yüksek Lisans Diploması	Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Ana Bilim Dalı, Antalya, 2007–2011
Tez Konusu	Kibyra Seramiğinin Arkeolojik ve Arkeometrik Yöntemlerle İncelenerek Yerel Üretim Faaliyetlerinin Ortaya Konması
Yabancı Dil / Diller	İngilizce
BİLİMSEL FAALİYETLER	
▪ G. Acar, "Likya Bölgesinde Attika Siyah Figür Seramiği", Uluslararası Genç Bilimciler Sempozyumu II: Anadolu Akdenizi Sempozyumu 4–7 Kasım 2015, Antalya. ▪ T. Korkut, G, Işın, T. Takaoğlu, **G. Acar**, " Girmeler Mağarası" , bk. T. Korkut, " Tlos 2012 Kazı Etkinlikleri" Kazı Sonuçları Toplantısı 35, 108–109 (2013). ▪ G. Acar, "Kaynak Kilise Temenos Alanı", bk. H. İşkan Işık, "Patara 2010 Yılı Kazı ve Restorasyon Çalışmaları" Kazı Sonuçları Toplantısı 33, 28–29 (2011). ▪ G. Işın-E. Dündar- **G. Acar**- T. Yücel "The Hellenistic Ceramics from the Cellar of the Building Complex on the Tepecik Acropolis at Patara in 2003–2004: Preliminary Report", Hellenistic Ceramics in Anatolia, Colloquia Anatolica at Aegaea Congressus, Internationales Smyrnenses III. 12–14 Ekim 2010, İzmir. ▪ U. Peschlow, F. Işık, **G. Acar**, "Kaynak Kilisesi", bk. H. İşkan Işık, "Patara 2009" Kazı Sonuçları Toplantısı 32, 1–2 (2010).	
İŞ DENEYİMİ	
Stajlar	—Pednelissos Yüzey Araştırmaları 2007 —Patara 2005–2007 —Tlos Arkeolojik Kazıları 2005
Projeler	—Kibyra 2015–2018 Arkeolojik Kazıları Bilimsel Üye —Tlos Kazısı 2012- 2013 Bilimsel Üye — Hierapolis Kazısı, Nekropol projesi "Thanatos: Dead material - live data" Kazı Projesi 2012 — Patara Antik Meclis Binası Restitüsyon ve Restorasyon Projesi. Arkeolog. 2009

	—Patara Antik Su Yollarının Arkeolojik, Mimari ve Su Mühendisliği Açılarından İncelenmesi, 108K116 Tübitak Projesi 2008 —Antalya Doğu Garajı Nekropolü Kurtarma Kazıları 2008 Ala Sorumlusu —Patara Kazısı 2008–2010 Bilimsel Üye
Çalıştığı Kurumlar	—Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Fen–Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü, Betili Çağ Seramiği, Hellenistik Seramik, Roma Seramiği Ders Öğretmenliği — T.C İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Meslek Lisesi “Sanat ve Tasarım Bölümü” Sanat Tarihi, Geçici Mekân, Teknik Resim,” Ders Öğretmenliği, Antalya/Türkiye — T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Müdürlüğü, Profesyonel Turist Rehberliği Kurs Öğretmenliği Ankara/Türkiye